

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І.І. МЕЧНИКОВА

1791

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І.І. МЕЧНИКОВА

ΑΝΘΟΛΟΓΙΑ ΔΙΑ-

φόρων Ἐπιγραμμάτων παλαιῶν, εἰς
ἑπτὰ βιβλία διηρημένη.

Florilegium diuersorum epigrammatum ve-
terum, in septem libros diuisum,
Magno epigrammatū numero & duobus indicibus auctū.

Henr. Steph. de hac sua editione distichō,

Pristinus à mendis fuerat lepor antè fugatus:
Nunc profugæ mendæ, nunc lepor ille redit.

ANNO M. D. LXVI

Excudebat Henricus Stephanus, illustris viri HVL-
DRICHI FVGGERI typographus.

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І. М. СТЕПАНОВА

HENRICI STEPHANI EXPLI
catio notarum sibi peculiarium, quibus in hu-
ius libri & in Homeri aliorumque poe-
tarum editione usus est.

Hæc nota $\bar{\text{v}}$ nomen propriū viri aut mulieris, equi-
ve, aut canis, aut alius animalis, indicat.

At hæc $\bar{\text{v}}$ nomen esse gentis seu populi, aut vrbis,
aut à gentis siue vrbis nomine deductum significat.

Hæc autem $\bar{\text{v}}$ montis nomen esse ostendit.

Hæc verò $\bar{\text{v}}$ maris, fluiuii aut fontis esse nomen ad-
monet.

At hæc nota $\bar{\text{v}}$ hîc, (sicut & in nostro AEschylo,
Xenophonte, Thucydide, Diodoro Siculo, atque aliis)
sententiarum est index, quas Græci $\gamma\omega\mu\alpha\varsigma$ appellant.

Harum autem literularum * $\bar{\text{v}}$ usum non excogi-
taui, sed potius amissum reuocaui. has enim literulas
in plurimis antiquissimis codicibus Græcis, adhibitas
iis locis qui dialogi formam haberent, inueni, * inter-
rogationem, $\bar{\text{v}}$ responsonem indicante.

37
89

HENRICVS STEPHANVS LE-
ctori poetices studio s. d.

QVAM palato gratus est bene conditus cibus, tam gratum
esse auribus, ac multo etiã fortassè gratius, carmen quo lepore quã-
que decet elegantia tinctū, & suo quodã (vt ita loquar) sale conditū,
nemo cui teretes sint aures, negauerit. Sed quod plerisque in mensa
vsuuenit, vt bene structis ferculis vesci contenti, struendorū artem
coquis relinquunt, id in poetarum lectione vsuuenire quãplurimis
videmus, vt quanuis eorū carmina magna cum auiditate volupta-
tèque legant, & lecta admirationi habeāt, quale tamē illud sit quod
ea sibi tã opere cõmendet artificiū, non inquirant. Vt autē à genere
ad speciē descendamus, (latissimè enim poetice parent fines) quo-
tusquisque est qui aliquo epigramate oblectatus, & eius velut illece-
bris delinitus, ioci ex quo tantam voluptatē ceperit, artificiū expen-
dat atque examinet? Atqui id animaduersum non delectationē aug-
get solum, sed & epigrammatis sententiam apertius demonstrat, &
argumentū in re simili, si occurrerit, suppeditat. Quæ quū ita sint,
ego, si exponerē quæ huc pertinētia obseruaui dum ista meis typis
epigrammata excuderē, operæpretiū me facturū, & non magno meo
labore magnā vtilitatem studiosis huiusmodi rerū allaturū existi-
marā: sed ea quia nunc edere non licuit, hunc interea veluti $\delta\epsilon\upsilon\pi\epsilon\rho\rho\upsilon$
 $\pi\lambda\omicron\upsilon\bar{\iota}\omega$ futurū putauit, si in quorū potissimūm epigrammatis obseruāda
mihi artificia viderētur, iuuenibus indicare. Sūt igitur (ni fallor) isti,
Antipater vterq; Leonides, Lucillius, Lucianus, Nicarchus, Philippus,
Macedonius. Sed Antipatri, Leonidæ, Philippi & Macedonii pauca
 $\sigma\kappa\omega\pi\iota\kappa\alpha$ sunt, contrā Lucillii, Luciani & Nicarchi omnia ferè $\sigma\kappa\omega\pi\iota\kappa\alpha$
sunt, $\pi\omega\delta\alpha\pi\iota\kappa\alpha$ & $\delta\iota\sigma\tau\upsilon\rho\pi\iota\kappa\alpha$. Philippo quidē certè velut peculiaria sunt
quædã $\kappa\alpha\lambda\alpha\kappa\upsilon\pi\iota\kappa\alpha\varsigma$ & $\epsilon\gamma\chi\omicron\rho\mu\alpha\sigma\tau\iota\kappa\alpha$, quibus Cæsari adulatur. Quid? Palla-
dā in hoc atbo nō reponis? dicit aliquis. Imò verò ineptissimis $\delta\sigma\tau\iota$
 $\gamma\rho\mu\mu\alpha\pi\iota\sigma\tau\iota\sigma$ eum annuero, & in Erasmo eum laudante (siquid in
tanto viro desiderare fas est) iudicium desidero. Certè sicubi ineptus
non est Palladas, ibi fur esse credendus est. Quorum autem furto-
rum conuictum eum tenens, aliorum præterea multorum sus-
pectum habeā, cum alibi, tum in meis annotationibus atgi: quibus
etiam (ad accendendum iuuenum studiū) vnus & eiusdem distichi
quingenta interpretationes verbis tãtū diuerfas, inserere libuit,
dum cætera quæ & à me & ab aliis Latina facta sunt epigramma-
ta, edēdi occasio se offerat. Ac nequid aliud à me hîc expectes, quæ-
cunque de hac editione dicenda censui, ea paucis complexus, iisdē
annotationibus subiunxi. Vale.

Εν τῷ πρώτῳ τμήματι τῆς ἀριθμοῦ ὀκταγράμματων
 περιέχεται κεφάλαια ταῦτα.

Εἰς ἀγῶνας, χεῖς αῖ	Εἰς βίησιν, χεῖς λῖ	Εἰς παμύρτους, χεῖς εἴβ
Εἰς ἀμπελον, χεῖς βῖ	Εἰς βίχλω, χεῖς λαῖ	Εἰς παρθεμυθίαν, χεῖς εἴγ
Εἰς ἀσθήματα, χεῖς γῖ	Εἰς ἐρπύλλους, χεῖς λβῖ	Εἰς πατείδα, χεῖς εἴδ
Εἰς αἰαπήρους, χεῖς δῖ	Εἰς ῥῶα, χεῖς λγῖ	Εἰς πηγῶν, χεῖς εἴε
Εἰς αἰδρείους, χεῖς εῖ	Εἰς ῥωῶν, χεῖς λδῖ	Εἰς πλατύντας, χεῖς εἴς
Εἰς αἰταπόδων, χεῖς ςῖ	Εἰς ἠχώ, χεῖς λεῖ	Εἰς ποιητάς, χεῖς εἴζ
Εἰς ἀπειλίω, χεῖς ςῖ	Εἰς θάλασσαν, χεῖς λςῖ	Εἰς ποιμνίας, χεῖς εἴη
Εἰς ἀρετιῶν, χεῖς ηῖ	Εἰς θάνατον, χεῖς λτῖ	Εἰς πόλεμον, χεῖς εἴθ
Εἰς ἀσέβης, χεῖς θῖ	Εἰς θεοῖς, χεῖς λπῖ	Εἰς πόλεις, χεῖς οῖ
Εἰς ἀσώτοις, χεῖς ιῖ	Εἰς ἰατροῖς, χεῖς λθῖ	Εἰς πομπάς, χεῖς οαῖ
Εἰς αὐλητῶν, χεῖς ιαῖ	Εἰς ἰχθύας, χεῖς μῖ	Εἰς πόρνας, χεῖς οβῖ
Εἰς αὐτάρχει, χεῖς ιβῖ	Εἰς κέλευθον, χεῖς μβῖ	Εἰς πρῶτα μοῖαι, χεῖς ογῖ
Εἰς βίον ἀνδροφύτων, χεῖς ιγῖ	Εἰς κριταί, χεῖς μγῖ	Εἰς πτωχοῖς, χεῖς οδῖ
Εἰς βρέφη, χεῖς ιδῖ	Εἰς λογογραφίαν, χεῖς μδῖ	Εἰς σιωπῆν, χεῖς οεῖ
Εἰς γάμον, χεῖς ιεῖ	Εἰς μαθηματικά, χεῖς μεῖ	Εἰς θρίαῖν, χεῖς οςῖ
Εἰς γῆρας, χεῖς ιςῖ	Εἰς μέθην, χεῖς μςῖ	Εἰς σύγκρισιν, χεῖς οζῖ
Εἰς γραμματικῶν, χεῖς ιζῖ	Εἰς μερίστητα, χεῖς μηῖ	Εἰς ὑπερβολῶν, χεῖς οηῖ
Εἰς γραφίδα, χεῖς ιηῖ	Εἰς μίσος, χεῖς μθῖ	Εἰς πηλίω, χεῖς οθῖ
Εἰς γυναικῶν, χεῖς ιθῖ	Εἰς μητρυναί, χεῖς νῖ	Εἰς τύχην, χεῖς πῖ
Εἰς δένδρα, χεῖς κῖ	Εἰς μνημῶν, χεῖς ναῖ	Εἰς ὑπερφανίαν, χεῖς παῖ
Εἰς διχομοσίω, χεῖς καῖ	Εἰς μυσηλίον, χεῖς νβῖ	Εἰς φήμι, χεῖς πβῖ
Εἰς δίκην, χεῖς κβῖ	Εἰς μέμνην, χεῖς νγῖ	Εἰς φθόνον, χεῖς πγῖ
Εἰς δεστυχίαν, χεῖς κγῖ	Εἰς ναοῖς, χεῖς νδῖ	Εἰς φιλαργύρους, χεῖς πδῖ
Εἰς ἔλεον, χεῖς κδῖ	Εἰς ναυάγιον, χεῖς νεῖ	Εἰς φιλίαν, χεῖς πεῖ
Εἰς ἐλπίδας, χεῖς κεῖ	Εἰς ναυπηγίαν, χεῖς νςῖ	Εἰς φιλοσόφους, χεῖς πςῖ
Εἰς ἐπαίνοις, χεῖς κςῖ	Εἰς νῆας, χεῖς νζῖ	Εἰς φιλοσοργίαν, χεῖς πτῖ
Εἰς ἔρωτα, χεῖς κζῖ	Εἰς νηυσί, χεῖς νηῖ	Εἰς φροσύνην, χεῖς πθῖ
Εἰς βυσσέβαν, χεῖς κηῖ	Εἰς οἶνον, χεῖς νθῖ	Εἰς φροσνιδίαν, χεῖς πθῖ
Εἰς δειτυχίαν, χεῖς κθῖ	Εἰς ὄρνιθας, χεῖς ξῖ	Εἰς ῥέον, χεῖς ςῖ
	Εἰς παιδικῶν, χεῖς ξαῖ	Εἰς ὤσας, χεῖς ζαῖ

ΑΝΘΟΛΟΓΙΑΣ

διαφόρων ὀκταγράμματων, εἰς ἐπὶ
 βιβλία διηρημένης, τὸ πρῶτον.

Εἰς ΑΓΩΝΑΣ ΚΑΙ ΑΓΩ-
 νισαί, χεῖς αῖ

ΑΡΧΙΟΥ Εἰς τοὺς τέσσαρας ἀγῶνας.

Τέσσαρες εἰσὶν ἀγῶνες ἀν' ἐλλάδα· τέσσαρες ἱερί,
 Οἰδύμω, θηπέων, οἰδύοι, ἀθανάτων·
 Ζηνός, λιπιδάου, παλάμω, ἀρχιμέροιο.
 Ἀθλα δὲ τῶν, χέπνος, μήλα, σέλινα, πίτυς.
 ΔΙΟΤΙΜΟΥ Εἰς ἱερακλίω
 καὶ αὐτῶν.

Ταῖς ἑοαῖς ἐς ἀεθλα πάλας ἠσκησε κραταιῶς
 Ἀ τε πρὸς δῶνος καὶ δῖος ἀγρεά.
 Κεῖται δὲ σφιν ἀγῶν οὐ χαλκῶν ἀπὸ λέβητος,
 Ἀλλ' ὅστις ζωαν οἴσεται ἠθάνατον.
 Ἀντιοῦ δὲ πῶμα, ἀρέπει δὲ ἠερακλῆα νικῶν
 Τὸν δῖος, ἀεθλῶν ἀπάλα, οὐ λιβυῶν.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ Εἰς θρίαῖν.

Ὁ σαδιδὲ θρίαῖς ὁ μὲν κλέος οὐ κατελέχη
 Περσέσων κίσην, ἀσέ κίλινα πόλι.
 Τοιοῦδ παμδὸς πηλινοὶ πόδες οὐδ' αὐ' ἐκείνη
 Οὐδ' αὐτὸς πέρσεος νῶτον ἐδξέ γῶν.
 Ἡ γὰρ ἐφ' ὑπερβολῶν ἠτέρματος εἶδ' ἐπὶ ἀκρῶ
 Ἡ ἴσον, κέστω δὲ ἔποτ' ὀνὶ σαδιδῶ.

ΛΕΟΝΤΟΣ Φιλοσόφου εἰς ὁ
 μονημέριον.

Τὸς ὅταν, πειρίδων μεδέων, ἐκατηβόλε Φοῖβῆ,
 Εἰπέ κερσηγῆτη κρατεροῖ ἵνα θῆρας ἐγείρη,
 Ὁσὸν ὅταν φαῦται μερόπων δέμας, ὅσον αἰῶσα
 Λαῶν τερποδῶν ἱερόν σῶμα· μηδὲ νοήσω
 Ζυῶς, μελιχίοιο λαχῶν θρόνον, ἀνέρος οἶτον.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

Τάουρου βαθύν τένοντα, καὶ σιδάρεοις
 Ατλαντος ἄμοις, καὶ κέκμη ἠεσκέοις,
 Σεμναὶ θ' ὑπήναι, καὶ λέοντος ὄμματα,
 Μιλῆσιου γίγαντος, οὐδ' Ὀλύμπιος
 Ζεὺς ἀπέρομητος εἶδεν, αἰδρας ἠνίκα
 Γυμνῶ ἐνίκα νικῶφάν Ὀλύμπια.

ΔΑΜΑΓΗΤΟΥ.

Οὐτ' ἀπὸ μεσσηρίας, οὐτ' ἀρξογῶν εἰμὶ παλαμαί.
 Σπέρται μοι σπάρτα κυδιαίθερα πατεῖς.
 Κρήνοι τεχνάεντες ἔργα γέ μὲν (ὡς ἐπέοικε
 Τοῖς λακεδαίμονίων πασι) βία κρατέω.

ΣΙΜΩΝΙΔΟΥ.

Γνώθι θεόκριτον παρσιδῶν ἔν Ὀλυμπιονίχων,
 Γαῖδα, παλαμοσύτινας δέξιν ἠνίοχον,
 Κάλισον μὲν ἰδεῖν, ἀθλῆν δ' οὐ χείρονα μορφῆς,
 Ὅς πατέρων ἀγαθῶν ἐτεφάινωσε πόλιν.

Τοῦ αἰγῆ.

Ἰσθμια καὶ πυθοῖ δὲ φῶν ὁ φίλωνος ἐνίκα,
 Ἀλμα, ποδωκείλυ, δίσκον, ἀκροντα, πάλιν.

Εἰς Ἀμφελον, κξδ βδ.

ΦΙΛΙΠΠΟΥ.

Τίς σε πάρος δυσέρημος, αἰήλιος εἰδέδρεψεν,
 Ἡ βορέου σκυθίας, ἀμπελον ἀγριαδά,
 Ἡ κελτῶν νιφοβλήτες αἰὲ κρυμμάδες ἀλπίεις,
 Τῆς τε σιδηροτόκου βάλρος ἰσπελάδης;
 Ἡ τοῖς ὀμφακροῦ γῆρας ἐγείναο τοῖς ἀπεπλήτοις
 Βότρυας, οἱ εὐφελίω εἰσέχον σαγῶνα.
 Δίξημα λυκουργέ τε ἀγέρας, ὡς ἀπὸ ρίζης
 Κλήματος ὠμοτόκου, βλαστὸν ὄλον θεοσίπης.

Ἀθλων.

Τίς ποτ' ἀκηδέτως οἰοῖσθον ὀμφακα βακχῶ
 Ἀνθ' ἀμπελίον κλήματος εἰσέτιμν.

Χείλεα δὲ εὐφραῖς, χαμάδις βάλεν, ὡς αἰὸ δῖπαις
 Εἴη νησομύοις ἠμιδαῆς σκύβαλον.
 Εἴη οἱ δὲ γῆσος ἀάριστος οἶα λυκουργῶ,
 Ὅπῃ μιν αὐξομύραν εἰσέσεν δι' ἄφροσύναν.
 Τοῦδε γὰρ ἀφ' ἄρχα πῆς ἀφ' ἄρχατος ἠ' ἄφρος αἰοδαῖς
 Ἡ λυθεν, ἠ' γροσσοκῆδεας ἔσχε λύσιν.

Εἰς Ἀναθηματα,

κξδ γδ.

ΛΕΩΝΙΔΟΥ.

Οὐκ ἐμὰ ταῦτα λάφυρα πῆς ὁ θριγκῶσιν αἰάφας
 Ἀρῆος, ταῦτ' ἐμὲ τὸν ἀρξεν χάρिता.
 Ἀκλασοὶ μὲν κῆνοι, αἰαίμακλοι δὲ γρομῶσαι
 Ἀσπίδες, ἀκλασοὶ δ' αἰ κλαδαράν κέμακες.
 Αἰδοῖ πῆρτα παρσῶν ἐρυθάνομα, ἔκ' ὅ μετώπου
 Ἰδρῶς πιδύων γῆτος ὅτις ταλάφ.
 Γασάδα πῆς τοιοῖσδε, καὶ ἀνδρῶνα, καὶ αὐλῶν
 Κοσμεῖται, καὶ τ' ἔνυμφιδῶν θάλαμον
 Ἀρβος δ' αἰματόεντα διωξίπποιο λάφυρα
 Νόν κρομοῖη τοῖς γὰρ ἀρεσκέμεθα.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ Εἰς Ὀ αἰγῆ.

Τίς γέ το μὲν μέρωντα βοάγρια, πῆς δ' ἀφίρικια
 Δέρεα, καὶ ταῦτας ἀρξογίας κέρυθας
 Ἀγχεμάσας ἀρῆι μιάσει, κόσμον ἀκροστον;
 Οὐκ ἀπ' ἐμῶν ρίζῶν ταῦτα πῆς ὄπλα δόμων;
 Ἀπολομένων τὰ δ' εἰοικεν ἐν οἶνοπληξί τεράμνοις
 Κεφαλαῖ, οὐ θριγκῶν ἐντὸς ἐνυαλίου.
 Σκύλα μοι ἀμφιδρυπία, καὶ ὀμυμύραν αἰε λύθρος
 Ἀνδρῶν, εἴθερ' ἔφω ὁ βροσλοηγῶς ἀρῆς.

ΜΝΑΣΣΑΔΚΟΥ τῆ ἀφροδῖτη.

Ἀσύειξ, τί τοι ὦδε πῆρ' ἀφρογῶσαν ὄρουσας;
 Τί σοι ἀπὸ ποιμνίου χείλεος ὦδε πῆρ;
 Οὐ τοι παρῶνες ἐνθ' ὦδ' ἔσ' ἀλκεια, πῆρτα δ' ἔρωτες,
 Καὶ πόρος αἰ δ' ἀγρία μουσ' ἐν ὄρφνευ μεταί.

ΕΡΜΟΚΡΕΟΝΤΟΣ τῆς νύμφαις.
 Νύμφαι ἐφουριάδες, τῆς ἔρμοκρέων τάδε δῶρα
 Ἐῖσατο, καλλινάου πίδακας αἰπίσας,
 Χάριτε, καὶ γείβοιτ' ἔρατοῖς ποσὶν ὑδατόεντα
 Τόνδε δόμον, καθαροῦ περιπλάσματι πόματος.

ΛΕΩΝΙΔΟΥ Ἐρατίνου τοῖς ἀ-
 γούταις θεοῖς.

Ἀΰλια, καὶ νυμφῶν ἱερῆς πάρος, αἰθ' ἑπὶ πέτρῃ
 Πίδακας, ἢ θ' ὑδάσιν γήτονεύουσα πίτυς,
 Καὶ σὺ τετραγώνῃν μηλοσάου μετὰ δὸς ἔρμα,
 Ὅς τε τὸν ἀγχιότιον πόρ' κατέχῃς σάκελον,
 Ἰλαοὶ τὰ ψαγὰ, τό, τε σκύφος ἔμπλεον οἴνης
 Δέξασθ', αἰακίδεω δῶρα νεοπτολέμου.

ΕΙΣ ΑΝΑΠΗΡΟΥΣ, κέδ εἶς

ΦΙΛΙΠΠΟΥ, οἱ δὲ, ἸΣΙΔΩΡΟΥ.

Πηρὸς ὀμῶν, γούκις, ὅθ' ἄρ' ὄμμασιν ἀμφοτέροι δέ
 Εἰς αὐτοῖς ὅ τυχῆς εἰδὲές ἠερίσθην.
 Τυφλὸς γὰρ λιπόγμον ἔπωμάδων βάρος ἄρων,
 Τῆς κείνου φωνῆς ἀτραπὸν ὠρθοβάτει.
 Ἐάντα δὲ τῶντ' ἐδίδαξε πικρὴ πόρτολμος αἰαίκη
 Ἀλλήλοισ μερίσθ' ἑυμιπῆς εἰς ἔλεον.

ΛΕΩΝΙΔΟΥ εἰς ὅ αὐτῶν.

Τυφλὸς ἀλητεῶν χωλὸν πόδας ἠέρταξεν,
 Ὀμμασιν ἄλλοτείοις αἰτρεαὶν ἰζομῶς.
 Ἀμφω δ' ἠμιτελῆς παρὸς ἐνὸς φύσιν ἠμύθησαν,
 Τούμιπῆς ἀλλήλοισ ἀπὶ παρὰ χροῖματι.

Εἰς ὅ αὐτῶν, ΠΛΑΤΩΝΟΣ
 νεωτέρου.

Ἀνέρα τις λιπόγμον ἑπὶ νύμφιο λιπαυγῆς
 Ἠγε, πόδας χροῖσας, ὄμματα χροῖσά μῶς.

ΑΝΤΙΦΙΛΟΥ εἰς ὅ αὐτῶν.

Ἀμφω μὲν περὶ καὶ ἀλῆμονες, ἀλλ' ὀμῶν, ὅψις,
 Ὅς δὲ βάσας ἄλλου δ' ἄλλος ὑπηρεῖται.

Τυφλὸς γὰρ χωλοῖο καταμάδων βάρος ἄρας,
 Ἀτραπὸν ὀφθαλμοῖσι ὄμμασιν ἀκροβάτει.
 Ἡ μία δ' ἀμφοτέροις ἤρκει φύσις. ὅτ' ἑκάστῃ
 Τούμιπῆς, ἀλλήλοισ εἰς ὄλον ἠερίσθην.

Εἰς ἠμίξηρον αἰτήσαντα ἀδριαῖον τὸν
 βασιλέα Ἐσφίω.

Ἡμισύ μου τέθεικε, ὅθ' ἠμισυ λιμὸς ἐλέγχῃ.

Σῶσόν μου βασιλεῦ, μασιχὸν ἠμίτονον.

Ἀπόκρισις τῷ βασιλέως.

Ἀμφοτέροις ἀδίκεις, καὶ πλεῖστα καὶ φαέτοντα,

Τὸν μὲν, ἔτ' εἰσορῶν, τῷ δ' ἀπολύπό μῶς.

ΑΝΤΙΦΙΛΟΥ εἰς τυφλὸν αἰαδαῖνα εἰς
 ὅ ἐν ἐλδῶσιν ἱερόν.

Σκίπτω με παρὸς νηὸν αἰήλαγρον, ὄντα βέβηλον

Ὀύ μοιῶν τελετῆς, ἀλλὰ καὶ ἠελίου.

Μύσθην δ' ἀμφοτέρων με θεὰ θεσάν, οἶδα δ' ἐκείνη

Νυκτὶ καὶ ὄφθαλμῶν νύκτα κατηρά μῶς.

Ἀσκίπτω δ' εἰς ἄστυ κατέστιχον, ὄργια θηοῖς

Κηρύσταν Γλαῶσθις ὄμματι τρανοτέρω.

ΕΡΥΚΙΟΥ.

Ἀυά τοι ἐκπάμμοντι γράδρνα κέ μμορε μείδων,

Φωλῆς ἔραχνά μ σκαμὸν ἔτυψε πόδα,

Νήθην ἀπίασασα· χυδῶν δ' ἔβρυξε μελάμην

Σηπεδὸν χλωρίω ἄρα καὶ ἀτραγάλωις.

Ἐτμήθη δ' ἀπὸ τῆς σβαρὸν γόνυ, καὶ σε κημίξῃ

Μοιωπόδα, βλωθρῆς σκηπτόριον κείνου.

ΕΙΣ ΑΝΔΡΙΑΝ, ΚΑΙ

αἰδρεῖς, κέδ εἶς

Ἀθῆλον, εἰς λάκκον.

Γυμνὸν ἰδούσα λάκκον παλίνθεπον ἐκ πολέμοιο

Γαῖθ' ἐόν ἐς πάτραν ὠκύνιεντα πόδα,

Ἀπὶ ἀίξασα, δι' ἠπατος ἠλασε λείψην,

Ἀρρένα ρήξασθην φθόγον ἐπὶ κίανθ' ἄσ,

Αλλότριον σπάρτας (εἶπεν) γῆρος, ἔρρε παθ' ἀδῆν.
Ἐρρ' ἔπει ἐψύσω πατεῖδα καὶ γῆρταν.

ΠΑΛΛΑΔΑ Εἰς τὸ αὐτὸ.

Φύγε λάκων ποτὲ δύνειν ὑπερβιάσασα τὴν μήτηρ
Εἶπε, καὶ γέροντων ἀορ αἰαχομήνη,
Ζώων μὲν, σέο ματὲρ Διφραμπερὲς αἴσρος αἰάπις,
Καὶ κρατερᾶς σπάρτας πάτεια θεσμά λυγῆς·
Ἦν δὲ θάϊης παλαμήσον ἐμῆς, μάτηρ μὲν ἀκρύσω
Δέμορος, ἀλλ' ἐν ἐμῇ πατεῖδι Γεζομήνα.

ΙΟΥΔΙΑΝΟΥ ἀπὸ τῶν κλητῶν αἰγυπῶν, ὁμοιον.

Μήτηρ ἦα λιπόντα μάχην μὲν πότμον ἐπαύρων
Ἐκίανεν, ἀδῆων μνήσῃ ἀἴνηα μῆνη.

Καὶ γὰρ γῆσιον αἶμα Διφραμπερὲς λακιδάμαν
Ἀλκή μῆνα μῆνων, οὐ γῆρῃ βρεφέων.

ΑΓΑΘΙΟΥ ἑρλαστικὸς εἰς τὸν αἰαιτὸς λίθον.

Μή με τὸν αἰαιτῆιον αἰοχμάσειας ὀδίτα.

B. Hains. A. 52. Epigr. h. l. i. p. 329.

Γέτρον, ἀχρητιστὴν γῆτρος ἐκτορέου.

Εἰ μὲ μέλας, τρηχὺς τε σὺ δὲ εἶρεο θεῖον ὄμιθρον.

Πῶς τὸν κοριαμίδην δέκελίαια πέδω.

Νεῶν δὲ μόλις βαγόν με παροχλίζοισιν εἰρούρης

Ἀνδραποι, γῆρῆς ἀγχα λυγαλέης.

Ἀλλὰ με τίς κρύψεν ἐπὶ θρονός; αἰδέομαι γὰρ,
Παῖγιον οὐ τιδαμοῖς ἀνδράσι γιγνώσκω.

Εἰς γῆρμῶν, ΒΑΣΣΟΥ.

Οὐρεα πυρῆ αἶμα, καὶ αἰ βαθυάγκυες ἀλπίεις,

Ἀἰρῶν ὄου παροχὰς ἐγῆς ἀποβλέπετε,

Μάρτυρες ἀκλήνων γῆρμῶν ἀσ ἀπτείλειν,

Ἀφράτων κελτοῖς πουλιῶν εὐνάλιον.

Οἱ δὲ ἀρα δαυπηθησῶν ἀολλέες, εἶπε δὲ εὐνῶ

Ἀρεῖ, τῶν αὐτῶν χερσὶν ὀφθαλμοῖς.

Εἰς ῥαμῶν, ΚΡΙΝΑΓΟΡΟΥ.

Οὐδὲ λὼ ἀκεαῖος πᾶσιν πλημμῦραν ἐγείρη,

Οὐδὲ λὼ γῆρμῶν ῥῶν ἄπομτα πῆγ.

Ρώμης οὐδ' ὅσον βλάψῃ ἀένος, ἀγχε κε μίμνη
Δεξιά σημήνην κήσασαι θαρσαλέη.

Οὕτω καὶ ἱεραὶ ζῶντος δρῦες ἐμπεδαρίζεις
Ἐγᾶσιν, φύλλων δὲ αἰα χέουσ' αἰέμοι.

ΓΑΡΜΕΝΙΩΝΟΣ.

Τὸν γαῖης καὶ πόντου ἀμειφθείσασιν κελύβοις,

Ναύτιν ἠπείρου, πεζοπόρον τελαχίης,

Ἐν τελασῆς δευράτων ἐκείνοισιν ἐφεθῆ ἀρῆς

Σπάρτης, ἀγχε μῶσθ' οὐρεα καὶ πελάγη.

ΑΡΧΙΟΥ.

Ὀν πόλεμος δέδιος ἔσθ' ὠλεσε, νεῶν ἑσπῶν οὐόσου

Θλίβομαι ἐν δὲ ἰδίω τήκῃ ἔλας πολέμου.

Ἀλλὰ Διφραμπερὲς ἦ φάσθαι μόν, ὡς γὰρ εἰσεῖ
Θνήσκω, ἀπὸ σπάρτης καὶ ἰόσον ὡς πολέμου.

Τίνας αἰ εἶποι λόγους πύρρως ἐπιβᾶς
τῆς Ἑτίας.

Μόλιος ἐμοὶ γῆρῆς ἀμύμονος ἔτελος βῦρεν

Ἀὐτὰρ ἐγὼ τρεῖσιν φόνον παύτεσσι κερύσασιν

Ἠλυθὸν ἠνορέη γὰρ ὑπέρτερον βῦχος αἰείρω.

Καὶ κοριαμὸν βασιλῆα, καὶ οὐκ ἀπολέλοιπεν ἀχιλλεία,

Γάτας ὁμοὶ καὶ μῶλον ἐμὸν μῆρος οἶδεν ὀλέσασθαι,

Καὶ Ἑτίας πολίεθρον εἰρήιον εἰσαλαπάξω,

Καὶ δαῖναοῖς δεκέτηρον ἐμὸν δόρυ μῶρον ἀνήσθαι.

Τίνας αἰ εἶποι λόγους διηδάμεια, τῶν πύρρου
πορήσαντος τῶν Ἑτίαν.

Πᾶσαν ἐμῆς κραδῆς χαλεπὴν ἀπέπαυσαι αἰέτω,

Υμετέρου γῆρῆς ἀχιλλέος εἶνεκα πότμου,

Ὀν Ἑτίη σονόεσα κατέκλειπεν ἀλλὰ σὺ πᾶσαν

Ἰλιὸν εἰσαλάπαξας, ἐξ ὀδομῶν δὲ ἀχαιοῖς

Ἀφῆτον ὅπασαι βῦχος, ὃ μὴ δεκέτηρος εὐνοῖς

Παίτεσι μῆνα μῆνοῖς δαῖναοῖς χροῖος βῦρεν αὐόεσθαι.

Τίνας αἰ ἀγχε μῶντων, ἐπιβᾶσθαι
τος ἀχιλλέως.

Ἰλιὸς ὀφρυόεσα κατέκλειπεν εἰρήναι δὲ πᾶσαν

Ληϊδίω δαίμοισι θεὸς πόρεν, ὅππότε' ἀχιλλεύς
Μιῶν ἀπὸρρίψας φησίνουρα, χεῖρα κρούσει.

Τίνας αὖ' ἑλενός, ὁπλιωθέντος
τῷ αὐτῷ.

Πηλείδω κητέουσα πάλιν θάρηξεν ἀθλιῆ
Εντεσιν ἀθανάτοισι. τί ρίγιον ἔασεται ἀλγος
Αἰνομόροις τρωέεσι, καὶ ἔκτορι, καὶ ἡμετέρῃ,
Ὅ παύταν ἔντεα ταῦτα θεὸς πόρεν αἶετι τῷ δεῖ;

Τίνας αὖ' ἐκλιῶρ παρὲς πάτρῳ κλον μῆ
διωθέντα φέρειν ὅ δόρυ τῷ
ἀχιλλέως.

Εξημίωσας οὐ δάμων τὸν ἐκτόρα.
Φέρεις γὰρ ἡμῖν ἐλλιπῆ σκυλθύματα.

Τοῦ πάτρῳ κλον ἀπέρκισις.

Ὡνησα. θεῶτήν σ' εἶλε πηλῶν δόρυ.

Τίνας ὁ αὐτὸς ἐκλιῶρ ἰτρωσκέμνος
ἔσπελλε μῶν.

Βάλλετε νῦν μὲν πότμον ἐμὸν δέμας, ὅππῃ καὶ αἰεὶ
Νεκροῦ σώμα λέοντος ἐφυβείζοισι λαχνοῖ.

Τίνας θεῖς, τηλέφου σκελιαθέντος
ἔσπελλε.

Αμπελε, τί τρήξω μῶν, ὅταν δαφναῖος ἀπόλλων

Γόρπον ἐμὸν κλίη ἐν ἀλεξείδροιο βυξέμνοισι;

ΛΑΚΚΑΙΟΥ μεσσηνίου.

Μακύνου τείχη, ζεῦ δ' ὀλύμπιε, ῥέξε φίλιππος

Αμβατά χαλκείας κλεῖ πύλας μακάρων.

Καὶ γὰρ ῥῶν ἐπόντος ἔσπελλε σκαπτήροισι Φιλίππου

Δέδμηται, λοιπὰ δ' ἀπὸ τῶν ὀλυμπεσσόδδς.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ.

Καλλιόπη πολὺ μῦθε μελίσσοβότου ἐλικῶνος,

Τί κλε μοι δῆλον ὄμιθρον, ἐπεὶ μόλεν δῆλος ἀχιλλεύς.

ΑΔΦΕΙΟΥ μιτῶλιναῖος.

Κλεῖ θεὸς μεγαλοιο πύλας ἀκμήτας ὀλίμπου,

Φεβύρς ζεῦ ζαθέαν αἰθέρος ἀκρόπολιν.

Ἡ δὲ γὰρ καὶ πόντος ὑπέβουκλαι δορὶ ῥώμης,
Καὶ ῥῶν ἔρανή δ' οἶμος ἔτ' ἐς ἄβατος.

ΦΙΛΙΠΠΟΥ.

Α.Κ.

Παλὺ λεωνίδεω κατιδὼν δέμας αἰετὶ δαίμον

Ξέρξης ἔχλαινα φάρει πορφυρέω.

Καὶ κενύων δ' ἤχησεν ὅττι ἀπώτατος μέγας ἦρωος,

Ὅ ὑδέχμα παρδύταις μεθὼν ὀφθλόμνον.

Ασπί μοι τύμβου κέσμος μέγας ἔρρε τὰ πέρσων·

Ἡξω κείναι ἀδύω ὡς γὰρ κεδαμμόνιος.

ΒΑΣΣΟΥ.

Δησῆς ἀκάτοιο πεινησίοις ὅτε ναύτας

Δύτερον ἔχ' αἰδῆς πόμπας δροσφάτους,

Σπέρτατος ὄσλος εἶπεν ἰδὼς πάλιν παρῶτα πόμπας

Τραύματα, κῆν φέρνοισι δῆεις ἔνεσι μόνιοις.

Νῦν γε μόθου κρεῖσασθε, καὶ εἰς ἐμὸν ἀμπαύσασθε

Υπνον, αἰκίητου δήμος ἐναλίς.

ΚΡΙΝΑΓΟΡΟΥ.

Ὁ θρῦάδω ἀπάρτης ὅ μέγα κλέος, ἢ κινέχρῶν

Ναύμαχον, ἢ πόρτων ἔργα καλιπολέμων;

Αρεὸς ἀχμητής ἰταλὸς παρὰ χεῦμασι ῥήνου

Κλιπτεῖς ἐκ πολλῶν ἡμίθανῆς βελέων,

Αἰετὸν δροσπαδῶντα φίλιν φραῖ ὡς ἰδὼς ὑπ' ἐρροῖς,

Αἰετὶς δροσφάτων αἰθροῦν ἐκ νεκίων·

Κτεῖνας δ' ὅς σφ' ἐκέμειν, εἰοῖς ἀεσώσατο τρωαῖς,

Μοῖκος ἀήτητον δόξα μῶνος θάνατον.

Αδύλων.

Αἰάτος παρὰ τύμβον ἀταρβήτοιο παρὰ τῶν

Φρῦξ, ἐπέων κακῆς ἦρχεν ἐπεσβολίης.

Αἰας δ' ἔκ' ἐπιμίμνεν, ὅ δ' αἰτιγέγανεν ἐνεργε

Μίμνῃ δ' ὅς ἐτλη ζωὸς ἀποφθίμνον.

Τίνας αἰεῖται λήθεις ἀχιλλεύς, ἀγα-

μέμνος τρωθέντος.

Εγὼς νῦν ἀγαμέμνον ἐμὸν φησίνουρα θυμῶν;

Εγὼς ἐν σαδῆσιν ὅσων ἀένος ἐκτόρος ἔσπε;

Νῦν γὰρ πρῶτες ὄλοντο τῆι πολυπήμονι λώβῃ·
 Σοὶ δὲ αὐτὰ μέγα πῆμ' ἔκει θανάτοιο χέρφον.
 Αφροσύνης κακὰ ἔργα, καὶ ἀχρεα πύματα πάσης,
 Ὅς πᾶσιν δᾶναοῖσιν ἄρῆιον ἔρκος ἐτύχθης.

Α Λ Κ Λ Ι Ο Υ.

Αγαγε καὶ ξέρξης πέρσᾶν γρατὸν ἐλλάδος ἐς γῆν,
 Καὶ ὑπὸς βυρείας ἀγαγ' ἀπ' ἰπᾶ λίας.
 Ἀλλ' ὁ μὲν, βύρωπ' ἄδδῦλον ζυγὸν αὐχένι θήσων
 Ἡλθεν, ὁ δ', ἀμπαύσων ἐλλάδα δουλοσυίας.

Αδελον.

Κοίρανος βύρωπ' ἄς, ὁ καὶ εἰν ἀλί καὶ κτ' χέρσον
 Τόσον ἀνάξ' θνατῶν, ζεῖς ὅσον ἀθανάτων,
 Εἰνόδα παρὰ λάφυρα κτ' θρασέος κισθάδα,
 Καὶ τέκνων, καὶ ὄλας γὰς ἔθετ' ὀδριάδης,
 Υἱὸς εὐμμηχία δαμάτειου. ἀ δὲ φιλίππου
 Δόξα πάλαι θεῶν ἀχρόβεακε θρόνων.

ΕΙΣ ΑΝΤΑΠΟΔΟΣΙΝ,

κεῖς ζῆ

ΕΥΗΝΟΥ.

Κῆν με φάγης ὅτι ῥίξαν, ὅμως ἔπικαρποφορήσω
 Ὅσον ἔπιπείσᾳ σοι τράγε θυοκιδίου.

ΛΕΩΝΙΔΟΥ Τραχάντιου.

Ιξαλος βύρωπ' ἄγρος πόσις ἐν ποτ' ἀλωῇ
 Οἴνης τοῖς ἀπαλοῖς πρῶτας ἔδαψε κλάδους,
 Τῷ δὲ ἔπος ἐκ γάλης τόσον ἄπυε, τείρε κακίτε
 Γναθμοῖς ἠμέτερον κλῆμα ὃ καρποφορον.
 Ρίξα γὰρ ἐμπεδος οὔσα, πάλιν γλυκὴ νεκίαν ἀνήσθ
 Ὅσον ἔπιπείσᾳ σοι τράγε θυοκιδίου.

ΠΑΡΜΕΝΙΔΟΥ Μαχεδόνος.

Οἱ κέεις ἀγρι κέρου χερέσαντό μου· ἀλλ' ἐκρέαθην,
 Ἀγρι κέρου καὶ πῶς τοῖς κέεις ἐκχεύσας.

ΑΝΤΙΓΑΤΡΟΥ.

Ἀὐτῷ με πλατάνισον ἐφερπύζουσα καλύπτῃ
 Ἀμπελος, ὀθνεῖη δὲ ἀμφιτετήλα κέμη.

Ἡ τῶν ἐμοῖς θαλέθουσι ἐπιθρέψασ' ὀρθάμοις
 Βότρυας, ἢ τῶν τῆς οὐκ ἀπετηλοτέρη.
 Τοῖω μῦθοι ἐπειτὰ λιθωείδω τῆς ἐταίρω,
 Ἡ τῆς ἀμείψασθαι καὶ νέκυν οἶδε μόνη.

ΑΓΡΟΛΛΩΝΙΔΟΥ.

Ξφον ὀπηνίκα θάυμα κατείδομην ἀσὶς ἅπασα,
 Πῶλον ἐπ' ἀνδρομέαν ἄρκα φρουασόμηνον,
 Θρηκίης φάτνης πολὺς λόγος εἰς ἐμὸν ὄμμα
 Ἡλυθε δὲ ζῆμη δούτερον ἠεσκέα.

Αδελον.

Τλήθι λέων ἀτλήτα παθῶν, τέληότη θυμῷ.
 Οὐδεὶς ἀνδρῶτων ἀδίκῳ τίσιν οὐκ ἀποτίσθ.

ΕΙΣ ΑΓΡΕΙΔΗΝ, κεῖς ζῆ

ΜΟΥΣΙΚΙΟΥ, οἱ δὲ, ΠΛΑΤΩΝΟΣ.

Ἀκίταρις μούσασι, χερῶσια τῆν ἀφροδίταν
 Τιμαῖτ' ἠτὸν ἔρον ὑμῖν ἐφοπλίσουμι.
 Χ' ἀμῶσαι ποτὶ κύπριν, ἀρεῖ τὰ στωμύλα τῶντα
 Ἡμῖν δὲ οὐ πέταται τὸ τοῦ παιδαίειον.

Αδελον.

Ὄξεις τῶρος τὸν ἔρωτα, βύνη τὰ σὰ πρῶτ' ἀφύξῃμη.
 Χῶ τῶταος, βερίτα, καὶ πάλιν κύκνος ἔση.

ΕΙΣ ΑΡΕΤΗΝ, κεῖς ηῖ

Αδελον.

Ὡσὶν κῆρυ μύθων εἰδήμονες, ὧ πρῶτα εἰσα
 Δόγματα ταῖς ἱεραῖς ἐνθέμενοι σελίσιν,
 Ταῦ δ' ἄρετῆν, ψυχᾶς ἀγαθὸν μόνον. ἀδὲ γὰρ ἀνδράν
 Μοῦα καὶ βίοτον ῥύσατο καὶ πόλιος.
 Σαρκὸς δὲ ἠδυπάθημα φίλον ἴχθος ἀνδράσιν ἀγίοις
 Ἡμία τῷ μνήμῃς ἦνυσε θυγατέρων.
 Τίνας ἀν' εἴποι λόγους ἠεσ, ἀποτρωθέντος
 ἠεσκέοις.

Σῆς ἀρετῆς ἰδρῶτι καλῆν ἀπέδακεν ἀμοιβὴν
 Σὸς θμῆτης ἠεσκέες ἐπεὶ πόνος ἀσπετον βύχος
 Ἀνδράσιν οἶδεν ἀγῆν μετ' ἀπείρονα κύκλον ἀέθλων.

Εἰς δ' αὖτ'.

Σοὶ χάριν ἐξετέλεσε πόνος καὶ ἀθέσφατος ἰδρώς,
Χῶρον ἔχην πολυύλβον, ὃν οὐ πῦρος ἔλλαχεν αἰθήρ.

ΟΝΕΣΤΟΥ.

Αμβάνων ἐλικῶνά μέγαν, καί μες ἄλλ' ἐκρέαθης
Πηγασίδος κρήνης νεκ' ἀρέων λιβάδων.
Οὔτω καὶ Θρήνης πόνος ὄρθιος ἔω δ' ἄρ' ἐπ' ἄκρον
Τέρμα μολῆς, θρήση πτερίδων χάριτα.

ΠΑΥΛΟΥ ΣΙΛΕΝΤΙΑΡΙΟΥ.

Μήτε βαθυκλεαύοιο τύχης κυφίξο ροίζω, *Η. 51. 51. 51. 51.*
Μήτε σέο γράμψη φροντίς ἐλθθελίω.
Πᾶς γὰρ ἔω ἀσαθέοσι βίος πολεμίζεται αὔραις.
Τῆ καὶ τῆ θαμνιάς ἀντιμεθελέμυρος.
Ἡ δ' ἄρετή, σαθρόν τι καὶ ἀτροπον ἦς ἐπιμουΐης,
Κύματα θαρσαλέως ποιοπόρῃ βιότου.
Παροικία ἔπι τ' ἦνδ' ἔδξαν ἐχόντων.
Γολλοὶ τριναρηκοφῆροι, παῦροι δέ τε βάρηρι.

Εἰς Ἀσεβείας, κέδ' ἰδ'

Εἰς τὸν φθείραντα τίω' εὐθεὶς μητρυαί.
Μηθάλης τὸν ἀθαπλον, ἔα κυσικύρμα θρέεσθαι.
Γῆ μήτηρ πτότων μήτρ' ἄφθονον εὐδέχετ' αἶδρα.
Τίνας αἰεῖποι λόγους πωρὸς πωρὸν κλυτὴν
ἀδελφίω φιλομήλη.
Σὸς με πόσις καχεργὸς ἐνὶ σπήλυγι βάρειη
Μουγώσας, βαρῦποτμον ἐμὴν ἀπέκερσε χρεῖν.
Στυγὰ δέ μοι πόρην ἔδνα πολυτλήτοιο γάμοιο,
Γλώσσῃ ἐμὴν ἐθέρισε, καὶ ἔσβεσεν ἠγάδ' αὖ φωνίω.

Εἰς δ' αὖτ'.

Χαῖρε παρθένῃ πῶδ' αἰὼ κασιγνήτης φιλομήλης,
Χαίρην εἰ πόδε γ' ἔστιν ἔμοδ' δέ σοι ἀλγεα θυμοῦ
Γέπλος ἀπαγείλφε, τῶ μοι λυγρὸς ὠπασε τῆρας.
Ὅς μ' ἔρξας βαρῦποτμον ἐν ἔρχεσι μηλονομήων,
Γράτον πῶρηνίης, μετέπειτα δέ νόσφιτε φωνῆς.

Εἰς Ἀσώτου, κέδ' ἰδ'

ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ.

Τὸν πατεῖχον πλούτον νέος ὦν θήρων ὁ μὲν ἰπποῦ
Αἰγρῶς εἰς ἀκρατεῖς δέχεσθαι δαπνίας.
Ἀλλὰ μιν δὴ κλήμιν πατεῖχος φίλος ὡς ἐνόησεν
Ἡ δὴ καρφαλέη τειρόμυρον πενή,
Καί μιν δακρυχέων ἀελάμβανε, καὶ πόσιν αὐτῶν
Θῆκε θυγασίης ἔης, πόν' ὄπι μείλια δοῖς.
Αὐτὰρ ἐπεὶ θήρωνι πῶρ' ἔκιδας ἤλυθε πλούτος,
Αὐτίκα τῆς αὐτῆς ἐπέφετ' ἐν δαπνίαις,
Γαστρὶ θρηξέμυρος πᾶσαν χάριν οὐ καὶ κόσμον,
Τῆ δ' ἔπειτα σὺν μαρὰν γαστέρα μὲν ἰσίου.
Οὔτω μὲν θήρωνα ἑδούτερον ἀμφεκέλυψεν
Ὀύλορδῆς πενίης κῆμα παλιρρόθιον.
Εὐκλήμην δ' ἐδάκρυε ἑδούτερον ἑδὸν ἐπὶ κείνῳ,
Ἀλλὰ θυγασίης ἔης πωρὸν καὶ θαλάμων.
Ἐγὼ δ' ὡς ἑδὸν ἐστὶ κακῶς κερσημύρον αἶδρα
Τοῖς ἰδίοις, εἴ' ἴππον ἐν ἀλλοτείοις.

Εἰς Ἀυλητάς, Καὶ Ἀγ-
θισὸρρηγῆς, κέδ' ἰδ'

ΦΙΛΙΠΠΟΥ.

Ἰμερον ἀλίσαντι πολυτρήτων ἀφ' ἰωτῶν,
Εἶπε λιγυφθῆγα φοῖβος ἔπι γλαφύρα,
Μαροῦνη, ἐψύσω τέον ὄρεμα. τίς γὰρ ἀδελφῆς
Αὐλοῖς ἐκ φρυγῆς ἑδὸν ἔπίστατο.
Εἰ δέ σὺ τσιούτοις τὸτ' ἐπέπνεες, ἑδὸν αὐτῶν
Τίω' ἔπι μὲν αἶδρα κλαῦσε δύσασον ἔριν.

ΒΟΗΘΟΥ.

Εἰ τσιός δ' ἔγνους ἐς ἰερόν ἤλθεν ὄλυμπω
Κωμάζων λείων σὺν ποτε καὶ σατύροις,
Οἶον ὀπιχῆς πύλας ἀνὴρ ἰσικτο κείνον
Ὀρθα καὶ πρηνέων τέθμια μυσσοπόλων,
Παισαμδῆ ζήλου διός αἰφάτο σίγχαμος ἦρθε,
Ἐψύσω σέ μέλη, βάρησιν ἐγὼ δ' ἔτερον.

ΑΝΤΙΓΑΤΡΟΥ.

Ο ῥφδὲς ἤρασε ἐπειθε, σὺ δ' ὀρφέα· φοῖβος εἰκέα
 Τὸν φρύγᾳ, τί δ' εἴκει μελπομένην Γλαφύρα.
 Οὐώμα καὶ τέχνης, καὶ σώματος, οὐ κεν ἀφλυγῆ
 Εῖρηφεν λωπρὸς τοῖα μὲν ζευδῆ,
 Οἷα σὺ ποικιλότερπε· σάφ' ὑπνώσασθαι κεν ἀκρῶν
 Αὐτὸς πασιθέης ὑπνὸς ἐν ἀγκυλίῳ.

ΑΛΚΑΙΟΥ.

Σύμφωνον μαλακῶσι κερασαμένως θρόνον αὐλοῖς
 Δωροθέος, γροεργὸς ἔπνεε δαρδμήιδας,
 Καί σε μέλας ὠδίνα κεραύνιον ἔπνεε δ' ἴππου
 Εργματ', ἀειζῶων ἀφάμενος χρεῖτων.
 Μοῦνος δ' εἰν ἱερωῖσι δ' ἔνυσσοιο παρφητίας
 Μώμου λαμψέρας ἐξέφυγε πτέρυγας,
 Θῆβαιος γλυκῆν, θροσκλέος, ἐν δὲ λυαίου
 Νηφ' φόρμιγα θήκατο καὶ καλάμοις.

Τὸ δ' αὐτὸ, εἰς σήλιον αὐτοῦ.

Οὐκ ἐπ' ἀνὰ φρυγίῳ πιτυοξέφον ὡς ποτε μὲν ἦς,
 Κροῦμα δ' ἄτρητων φρεγέμενος δονάκην.
 Οὐδ' εἰ σῆς παλάμης τειτωνίδος ἔργον ἀθανάτῃ
 Ως παρὶν ἀπιδυγήσῃ νυμφογῆρὸς σατύρε.
 Δὴ γὰρ ἀλυκιοπέδαις σφίγη χέρας, οὐδέ κεν φοῖβον
 Θνατὸς ἐὼν θεῖαν εἰς ἔειν ἠντιάσας.
 Λωπὸι δ' οἰκλάζοντες ἴσον φόρμιγι μὲν ἔφον
 Ὀπασαν ἐξ ἀέθλων, οὐ γέφος, ἀλλ' αἰδῶν.

ΕΙΣ ΑΥΤΑΡΚΕΙΑΝ, κε 13

ΠΑΡΜΕΝΙΩΝΟΣ μακεδόνης.

Αρχεῖ μοι χλαῖνης λιγὴν σκέπας· σὸ δὲ τραπέζης
 Δουλόσω, μουσέων αἴθεα βοσκήμενος.
 Μισῶ πλοῦτον αἴαν, καλὰ κέρη ξέφον· σὸ δὲ πρ' ὀφρῶν
 Στήσομαι, οἷα δ' ὀλίγης δαυτὸς ἐλθῆτείλω.

ΑΔΦΕΙΟΥ μιτῶλίω αἰού.

Οὐ γὰρ βαθυλήϊος θρούρας,
 Οὐκ ὄλβον πολὺ χροσσῶν, οἷα γυγῆς.

Αὐτάρκεις ἔραμαι βίου, μακρῆνε.
 Τὸ μηδὲν γὰρ ἀγαν, ἀγαν μετέρπει.

ΑΔΗΛΟΝ.

Ελθάν εἰς αἰδῶν ὅτε δὴ ξέφον ἠνυσε χέρας
 Διογῆνης ὀκίων, κροῖσόν ἰδὼν ἐγῆα.
 Καί φράσας ὁ γέρον ὄ τειθαῖον ἐγῆς ἐκείνου,
 Τὸ δ' πολὺν ἐκ ποταμῶν χροσσὸν ἀφυσταρῆου,
 Εἶπεν, ἐμοὶ καὶ νεῦ πλεῖων τόπος, ὅσσα γὰρ εἶχον,
 Γαῖτα φέρω σῆν ἐμοὶ κροῖσε, σὺ δ' οὐδὲν ἔχῃς.

ΠΑΛΛΑΔΑ.

Ελπίδος, σὸ δὲ τυχῆς ἐπὶ μοι μέλι, οὐδ' ἀλεγιζῶ
 Λοιπὸν τῆς ἀπάτης· ἠλυθον εἰς λιμνῆα.
 Εἰμὶ πένης αἰδέσπο· ἐλθῆτε δὲ στωικῶν,
 Υβρισην πενίης πλοῦτοι ἀποερέφομαι.

ΛΟΥΚΙΑΛΙΟΥ.

Μησὺν ἐπ' ἀλλοτεῖς ὠνδραφ' ἰζοιο τραπέζης
 Ψωμῶν ὀνειδέων γαστρί ζευδῆμενος.
 Αλλοτε μὲν κλαῖοντι, καὶ ἐσθνημενῶ ἴμμα,
 Συκλαίων, καὶ τῆς συγέλωτοντι γῆλῶν,
 Οὔτε σὺ γε κλαυθμοῖο κεχρημένος οὔτε γῆλωτος.
 Καὶ κλαῖω μιλίη, καὶ γελῶ μιλίη.

ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ.

Ὡς τεθνηξόμενος, τῆν ὁσῶν ἀγαθῶν ἀπὸ λαυε.
 Ὡς δὲ βιωσόμενος, φείδεο σῶν κλεαίων.
 Εἰ σὺ αἴτη ξέφον σῶν, ὅς ἀμφοτέρωτα νοήσας,
 Φέδοι καὶ δαπνῆ μίτρον ἐφηρμύσατο.

ΠΑΛΛΑΔΑ.

Βέλτερον ἔστι τυχῆς καὶ θλιβομένης ἀνέχεσθαι
 Ἡ τῆν πλουπιώτων τῆς ὑδρηφανίης.

ΚΡΑΤΗΤΟΣ τῆ φιλοσόφου.

Χαῖρε θεὰ δέσποιν', ἀνδρῶν ἀγαθῶν ἀγάπημα,
 Εὐτελίη, κληνῆς ἐκ γρονε αὐφρατίης.
 Σὺ δὲ δῆσαι τι μῦθον ὅσοι παρὰ δὲ ἀσχεῖσιν.

ΘΕΟΓΝΙΔΟΣ.

Οὐκ ἐθέλω πλεῖσθην, οὐκ βύχομαι ἀλλὰ μοι εἶη
Ζῆν ἀπὸ τῶν ὀλίγων, μηδὲν ἔχοντι καχθῆν.

Αθην.

Ζῆσον λογισμῶ, καὶ μὲν αἰενδεής.

Αθην.

Σώματα πολλὰ τρέφην, καὶ δώματα πόλλ' ἀεργείην,
Ατραπὸς εἰς πενίην ἔστιν ἐτοιμοτάτη.

Αθην.

Ὀγραστὴρ κυνόμυα, δι' ἡνὲν ἄλλοις πῶσι τοῖσι
Ζωμοὶ πωλοῦσι θεσμὸν ἔλθω θεείης.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΝΘΡΩΠΙΝΟΝ

βίον, κέδ' ἰγῶ

ΑΡΧΙΟΥ.

Ὅρῃ καὶ ἀνεῖτω τις, ὅτι σοναχέουσι μὲν ἕως
Μητέρος ἐκ χέλπων παρὸς Φάος ἐρχομένοισι,
Ἐμπαλιεὶ δ' ὀλίγοισιν ὅσοις αἰῶνα λιπέσθαι
Απαρῆδης κηρῶν λάτεις ἐμὲν ἴσθαι μόρος.
Οἱ μὲν γὰρ ζῶντες, αἰεὶ πηροῖα παρῶσιν
Ες κακὰ, τοῖ δὲ κακῶν βύρον ἄκρος φημί μῆροι.

Αθην.

Τὸν βίον ἠεὶ κλέπτει πολὺ πλεόν ἢ παρ' ὅτ' ἔστις
Δάκρυεν μὴ ὁ βίος ἐς' ἐλεφνότερος.

Τὸν βίον ἄρπυγῆα δὴ μᾶρτε τοπλέον ἢ παρῶν
Νεὴ ὁ βίος πρῶτων ἔστι γηιοότερος.

Εἰς ὑμᾶς δὲ καὶ αὐτὸς ὄραν, ὅ μετὰ ζῆ μπειμνᾶ
Πᾶς ἄμα σοὶ κλαύσα, πᾶς ἄμα σοὶ γηάσα.

ΠΟΣΕΙΔΙΠΡΟΥ, οἱ δὲ, ΚΡΑΤΗΤΟΣ
τῶ κυνικῶ.

Γοίλω τις βιότοιο τάμοι τεύλον; εἰν ἀργῆ μῆν, Η. 51. 51. 1. 98. Jov. Sialig.
Νείκεα καὶ χαλεπαὶ παρῆξίεις ἐν δὲ δόμοις,
Φρονήδες ἐν δὲ ἀργείοις, καμάτων δῆεις ἐν ὄθα λάσθαι,
Τάρχος ὅτι ξείνης δὲ, ἡνὲν ἔχης τί, δέος.

Ηνδ.

Ηνδ' ἀπορῆς, αἰνεθῆν. ἔχης γὰ μόν; ἔκ ἀμέριμος
Εσται, οὐ γαμέφεις; ζῆς ἔτ' ἐργόμετες.

Τέκνα, πόντοι πῆρωσις ἀπαις βίος. αἰ νεύτητες,
Αφρογες αἰ πολιαὶ δὲ ἔμπαλιν ἀδραεές.

Ηνδ' ἀρα τῶν δυοῖν ἐνός ἀρεσις, ἢ ὄθρηάσθαι
Μηδέποτ', ἢ ὄθρηάσθαι αὐτίκα ἡκίμῆρον.

Εκ τῶ ἐναλίου πιθανά. ΜΗΤΡΟΔΩΡΟΥ.

Γαίτῳ βιότοιο τάμοις τεύλον. εἰν ἀργῆ μῆν,
Κήδεα, καὶ πανυπαὶ παρῆξίεις ἐν δὲ δόμοις,

Αμπαυμ' ἐν δὲ ἀργείοις, οὐσίος γῆεις. ἐν ὄθα λάσθαι
Κέρδος. ὅτι ξείνης, ἢ μ' ἔχης τί, κλέος. (ση)

Ηνδ' ἀπορῆς, μόνος οἶδας. ἔχης γὰ μόν; οἶκος ζῆσιος.
Εσται, οὐ γαμέφεις; ζῆς ἔτ' ἐλαφρότερον.

Τέκνα, πόθος ἀφρογες ἀπαις βίος. αἰ νεύτητες,
Ρωμαλέα πολιαὶ δὲ ἔμπαλιν βύσεεές.

Οὐκ ἀρα τῶν διατῶν ἐνός ἀρεσις, ἢ ὄθρηάσθαι
Μηδέποτ', ἢ ὄθρηάσθαι πῶτα γὰ ἔδλα βίου.

ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ.

Θηπὰ τὰ τῶν θνητῶν, καὶ πῶτα παρῆξίεις ἡμαῖ.
Ηνδὲ μὴ, ἀλλ' ἡμεῖς αὐτὰ παρῆξίεις μεθα.

ΠΑΛΛΑΔΑ.

Γῆς ἐπέβω γυμνός, γυμνός θ' ὑπὸ γαῖαν ἀπειμι.
Καὶ τὴ μάττω μοχθῶ, γυμνὸν ὄραν ὄ τέλεος;

Τοῦ αὐτοῦ.

Γλοῖς σφθερὸς ὄθρηάσθαι ζῆμοι γὰ ἐν αὐτῶ,
Πολλάκι καυηγῶν παρῆξίεις οἶκος ἔτερος.

Τὴν δὲ τῶν βιότοιο κυβερνήτειραν ἔχοντες,
Ὄς ὅτι τῶν πελάγους ἀμφίβολοι πλεόρδη.

Οἱ μ' ἐπ' ὄθα λῶν, οἱ δὲ ἔμπαλιν δὴ ἄμα πῶ-
Εἰς ἕνα τ' ἔχ' ἡς ὄρμον ἀπαρῆξίεις μεθα. (τες)

Τοῦ αὐτοῦ.

Σκηνὴ πᾶς ὁ βίος, καὶ παρῆξίεις ἡμᾶτε παρῆξίεις,
Τὴν ἀπουδῶ μετὰ τῶν, ἢ φέρεται ὄδιδας.

b. i.

Τοῦ αὐτοῦ.

Εἶδ' φέρον σε φέρει, φέρε κ' φέρει· εἶ δ' ἀγαπακίης, ἡ. 57. 1. 16.
Καί σ' αὖ τὸν λυπεῖς, καὶ δ' φέρον σε φέρει.

Τοῦ αὐτοῦ.

Δακρυχέων γρόμιον, καὶ δακρύσας Σποθνήσκω ἡ. 57. 1. 16.
Δάκρυσι δ' ἐν πολλοῖς τὸν βίον εὖρον ὄλον.
Ὡ γῆρος ἀνδρῶπων πολυδάκρυτον, ἀσθενές, οἰκλήρον,
Συρόμυρον κ' γῆς, καὶ ἔλαιον ὀμόμυρον.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ὡ γῆρος ἀνδρῶπων ἀνεμάλιον, ἀποχόλωτον, ἡ. 57. 1. 16.
Μέγρι τέλους βιότου μηδὲν ὄπτισ' ἄμυρον.

ΙΟΥΛΙΑΝΟΥ.

Ἡ δὲ πᾶντα κέλδυστα γάργεν βίος· ἀεὶ μέσῳ,
Εὖχος, ἑταίρῳ ἀκρυπία δόμοισιν ἄκη.
Αἰχρὸς τέρψιν ἄγχι, κέρδος πλόος· ἀλλοδαπή γῶν
Γνώσις. Ἐκ δὲ γάμων, οἶκος ὀμοφρονέει·
Τοῖς δ' ἀγαμοῖς ἀφροντίς ἀεὶ βίος ἔρκος ἐτύχη
Γατεῖ, τέκος. Φροῦδος τοῖς ἀγνοῖσι φόβος.
Ἡ νορέλι νεότης, πολὴ φρένας οἶδεν ὀπάσσειν.
Εὐθεν θάροσος ἔχων, ζῶε, φύτευε γῆρος.

Αθηνῶν.

Πᾶσι πᾶσι θανάτου σε φύγει βίε; μυρία γὰρ σέυ ἡ. 57. 1. 16.
Λυγρὰ καὶ ἔτε φυγεῖν βύμβρες, ἔτε φέρειν.
Ἡ δὲ μ' γὰρ σε τὰ φύσιν καλὰ, γὰρ θάλασσα,
Αἴτρα, σελίω αἴης κύκλα καὶ ἠελίου.
Τὰ ἄλλα δ' ὅπῃ πᾶντα, φόβοι τε καὶ ἀλγέα κήνη πᾶθηαις
Εὐδὸν, ἀμοιβάμιον ἐκδέχεται νέμειν.

Αθηνῶν.

Γάτα γῆρος, καὶ πᾶντα κόνις, καὶ πᾶντα δ' μηδὲν. ἡ. 57. 1. 16.
Πᾶντα γὰρ εἰς ἀλόγων ἐστὶ τὰ γιγνώμματα.

Αθηνῶν.

Φροῦτιδες οἱ πᾶντες· μέγα μ' κακόν, εἴ τι πάροισιν ἡ. 57. 1. 16.
Εἰσι δὲ καὶ ζῶντες φροῦτιδες οὐκ ὀλίγα.

Ἡ γαμετή, ζῆση μὲν ἔχει τινὰ τέρψιν ἐς αὐτήν·
Ἡ δὲ κακὴ, πικρὸν τὸν βίον αἰδρὶ φέρει.

Αδίαστον.

Ὡ θηράν βροτὲ μάλλον αἰήμερε, πᾶντα σε μισοῖ
Παιτολέτορ· πᾶντι δ' ἐκδέχεται σε μίερος.
Ἡν ὅτι γῆς φύγης, ἀγροῦ λυγρὸς ἢ ὁ παρὸς ἕψος
Δενδροβατῆς, ἀσπίς δέ μ' ὑπὲρ ἀκρεμόνων.
Γραῖζας καὶ ἰβήλων· ὁ δ' ἐν δίναις κροκέδων
Επέφεν, εἰς ἀσέβης ἦρα διχαίότατον.

Εἰς βρέφη, ἡ. 57. 1. 17.

ΑΡΧΙΟΥ.

Λυσιπῆς ὁ νεογνός· ὅτι κρημνοῦ παῖς ἔρπων,
Αἰσάνακ' ἰεῖς ἤρχετο δεσμοεῖς·
Ἡ δὲ μετὰ διήκουσιν, ἀπὸ σείρων παρὰ φέροισα
Μαζόν, τὸν λοιμοῦ λυτοῦ καὶ θανάτου.

ΑΝΤΙΓΑΤΡΟΥ.

Δαίμον ἰππῶν κρᾶτες ἔθανε βρέφος ἐς πλατὺ πόν-
Χελος, γὰρ ποσσῶν ἐρπύδι ἐκ καλύβης, (του)
Πλῆθον ἐπεὶ μαζῶν ἔπειν ποτόν· ἔρρε θάλασσα,
Ἡ βρέφος ὡς μήτηρ ψύσασο δεξαρμῆ.

ΒΙΑΝΟΡΟΣ.

Ἡ ρίπην εἰς ἄκρης δῖμος ἀδρόος, ἀλλ' ὅτι παιδί
Νηπιάχῳ, ζεφύρου πολλὸν ἐλαφρότερος.
Φείσαστο κενεσσῶν καὶ ἐρείπιον· ὦ μεγάλαυχοῖ
Μητέρες, ὠδίνων καὶ λίθος αἰσθάνεταί.

Εἰς γάμον, ἡ. 57. 1. 18.

Αθηνῶν.

Εἴ τις ἀπαξ γήμας, πάλι δούτερα λέκτρα διαίχει,
Ναυηγὸς πλώει δὲς βυθὸν ἄρταλέον.

ΑΓΘΑΛΛΩΝΙΔΟΥ.

Πρὸς πᾶσαν (εἶπεν) γυνάξομαι, ἵω με θανῶσαν
Στείλεις, μὴ σπείσας δούτερα φίλτρα γάμου.

b. ii.

Εἶπεν ὁ δὲ εἰς ἐτέρῳ ἐσπούδασεν ἀγαθὸν φίλιννα
Διοχῆν λήθης πύματο καὶ φθιμῶν.
Νυκτὶ γὰρ ἐν πρώτῃ θάλαμον χάσε μῆνις ἀφυκλῶς,
Ὡς μὴ λείπον ἰδεῖν δούτερον ἥελιον.

ΠΑΥΛΟΥ ΣΙΑΒΕΝΤΙΑΡΙΟΥ.

Κατὰ πρηνέως κειμήλια. πρηνὴν δὲ, κ. σ. σ. σ. σ. σ.
Τὸν βίον ἄλεσεν αἰ, πᾶσι φυλαττομένη.
Τοῦ ἕκκεν ἐν θέσμως ἀλοχον λάβε, καί τινα κόσμῳ
Δὸς βροτὸν αἰτὶ σέθεν. Φύγε δὲ μαχλοσιώω.
Τίνας αἰ εἶποι λόγους ἐλένη, μονομα-
χωῦτων μεμελαῶν καὶ περὶ δὸς.

Εὐρώπης ἀσπὴς τε δορυθενέες βασιλῆες,
Υμῖν ἀμφοτέροισιν ὅτι ξυροῦ ἴσαται ἀκμή,
Τίς κεν ἐμὲ τλήθῃμος ἐλθοῖ δύσηνον ἀκρίτης
Ζεῖς δὲ πατὴρ δικασθῆν, αἰδύθε δὲ κυπαροχμείης,
Μὴ πάλιν δῆλος ἔλη με γαμοκλόπος αἴθρος ἀχαῖοις.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ.

Ὡρη ἐραῖν, ὦρη δὲ γαμεῖν, ὦρη δὲ πεπαῦσθα.

ΑΥΤΟΜΕΔΟΝΤΟΣ.

Εὐδαίμων παρῶτον μὲν ὁ μηδενὶ μηδὲν ὀφείλων,
Εἶπα δὲ ὁ μὴ γήμας, ὅ τειτον, ὅστις ἀπαις.
Ἦν δὲ μανεῖς γήμη τις, ἐχὼ χάρην, ἢν κατορῆξη
Εὐθύς πλὴν γαμετῶ, παρῶκα λαβῶν μεγάλην.
Ταῦτ' εἰδὼς, σοφὸς ἴαδι, μά τιμ δὲ ὅτι κούρον ἔασον
Ποδὸς κενὸν ζητεῖν, καὶ ἴνες αἰ μονάδες.

Αδελφον.

Οὐκ ἐστὶ γήμας ὅστις οὐ χαμάζεται,
Λέγροισι πόρτες, καὶ γαμοῦσιν εἰδότες.

Αδελφον.

Αχρὶς αἰθῆς ἀγαμος νομιμῶς, πόρτα δοκεῖσι
Ἐν τῷ ζῆν εἶ) τὰ γὰρ τῆν ἀγαθῶν.
Εἰθ' ὅταν εἰσέλθῃ γαμετῆ, πάλιν βύθῳ δοκεῖσι
Ἐν τῷ ζῆν εἶ) πόρτα κακῶν τὰ κακά.

Ἀλλὰ χάρην τεκνίων, ἔξῃς τοῦ μιλῶν τεκνα,
Χαλκῶν ἔχων παρωχὸς δὲ ἑσδὲ τὰ τέκνα φίλῃ.

ΕΙΣ ΓΗΡΑΣ, ΚΑΙ ΓΕ-

ΡΟΝΤΑΣ, ΚΑΙ

ΜΕΝΕΚΡΑΤΟΥΣ.

Γῆρας ἐπομῆ μὲν ἀπῆ, πᾶς δὲ χεταί, ἡ δὲ ποί' ἔλθῃ,
Μέμφεται, ἐστὶ δὲ αἰετῶν οὐ φλόγῳ μῶνον.

ΛΟΥΚΙΛΑΙΟΥ.

Εἴ τις γηράσας ζῆν βύχεται, ἀξίος ὅστι
Γηρασκῶν πολλῶν εἰς ἐτέων δεκάδας.

ΘΕΟΓΝΙΔΟΣ.

Ὡμοὶ ἐγὼν ἦθες, καὶ γήραος οὐλομῶσι οἰοῖ
Τὸ δὲ μὲν, ἐπὶ χρομῶν, τῆς δὲ, ἀπονῆσσομῶν.

Αδέαστον.

Ἀν παρὲλθῆ μίχρον ἐν ἀγῆσιν ἡδέος οἴνου,
Εἰς ὅξυ πέπεται τῷ τοῦ λήπομῶνον.
Οὕτως αὐτλήσας τὸν ὄλον βίον, εἰς βαθὺ δὲ ἔλθῶν
Γῆρας ὁ παρῶν τῆς, γίγεται ὅξυχολος.

ΕΠΙΓΟΥΝΟΥ θετῆ ἀλοῦ.

Ἡ πάρος βύπεταλοισιν ἐν οἰαίθῃς νεάσασα,
Καὶ τετῶν βοτῶν ῥᾶγα κομισσαμένη,
Νωῦν οὕτω γραῖμα, ἴσ' ὡς χροῖος οἶα δαμάζει
Καὶ σαφυλὴ γήρας αἰσθάνεται ῥυτίδων.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

Χημέλιον καίμουσαν ἐφ' ἐστὴ ἀνθρακα γοργῶ
Τὴν γρηῦν βροτῆς ἐξεπάταξε φόβος.
Γνήμονα ὃ ψαρεῖσα κατήμυσεν, ἡ δὲ ἀεα μέσση
Γήρας καὶ θανάτου λήπομῶν παρῶφασις.

ΦΙΛΩΝΟΣ.

Αἰ πολὺ στυγῶν, θραρῶτεραι αἰ γὰρ ἀτερνοῦ,
Μᾶλλον τῆν πολλῶν εἰσὶν ὀφθῶδες ἐπῶν.
Αἰ τείχες, ἢν σιγᾶς, εἰσὶ φρένες, ἢν ὃ λαλίσις,
Ὡς αἰ τῆς ἦθες, οὐ φρένες, ἀλλὰ τείχες.

κες ις

ΠΑΛΛΑΔΑ Εἰς τὴν εὐδογυναικῆ
αἰδρομάχην.

Μιλῶν τ' ὕλοισιν γαμετῶν ὀπάλας γεγάμηκα,
Καὶ πῶσα τῆς τέχνης μιλῶδος ἔρξάμηνος.
Ὡμοὶ ἐγὼ πολὺμίλις, ἔχων διχόλωτον αἰάτην,
Τέχνης γραμματικῆς, καὶ γαμετῆς μαχίμης.
Τοῦ αὐτοῦ.

Μιλῶν ἀχλὺς καὶ ἐμοὶ πρὸφασίς γεγῆται
Οὐλοισίν πενήτης γραμματικῆς σαμῆς.
Εἶπε δέ στω δαῖσιν με κατέκτανε μιλῶν ἐκείνη,
Γενεαλεπὸς λιμὸς γραμματικῆς ὀλέση.
Ἀλλ' ἴν' ἀφαρπάξῃ βεισηίδα πρὶν ἀγαμέμνων,
Τὴν δ' ἐλένην ὀπάει, πτωχὸς ἐγὼ γυμνῶν.
Τοῦ αὐτοῦ.

Ὀργανα μουσῶν, τὰ πολύσωνα βιβλία πωλᾷ,
Εἰς ἑτέρας τέχνης ἔργα μετερχόμενος.
Πιερίδες σάξοιστε. λόγρι, σιωπῶσομαι ὑμῖν
Σιώταξις γὰρ ἐμοὶ καὶ θάνατον πρὸ ἔχῃ.
Τοῦ αὐτοῦ.

Ἀρχὴ γραμματικῆς, πεντασίχρος ἔστι κατὰ ἔρα
Πρῶτος, μιλῶν ἐχθ' ἑδύτερος, οὐλοισίν.
Καὶ μὲν δ' ὕλοισιν, δαῖσιν πάλιν ἄλλα πολλά.
Ὁ τεύτατος ψυχᾶς εἰς αἶδον καταγῆ.
Τοῦ ἵ τεταρτάτου, τὰ ἐλώεια, καὶ κινῶες ἔργα.
Γέμπτου δ', οἰωνοί, καὶ γόλας ἔστι διός.
Πῶς δὲν γραμματικῆς διῶα μὲν πέντε κατὰ ἔρας,
Καὶ πέντε πτώσεως, μὴ μέγα πέντος ἔχῃ.
Τοῦ αὐτοῦ.

Καλλιμαχῶν πωλᾷ καὶ πίνδαρον, ἠδὲ καὶ αὐτῶν
Πασις γραμματικῆς, πτωχῶν ἔχων πενήτης.
Δωροδοξὸς γὰρ ἐμὴν ἔσφιμιλι σιωπᾶξιν ἐλύστω
Ὡς τὴν μετὰ τε πρὶν τῶν τε φαγεῖν ἄπορῃ.

Ἀλλὰ σὺ μου πρὸσηθι θεῶ φίλε μηδὲ μ' ἐάσεις
Σιωδέσμεν πενήτης τὸν βίον ἔξανύσασθαι.

ΕΥΡΙΘΙΟΥ ἀδελφῶν ἕξαιτος τὴν καθόλου.
Ταυτολόγων χαρόνων φεῖ πληθύνος, ἠδ' αἰδήλων
Ξυσμάτων, λεπτός τε ἐχθρὰ ἔξεδναξ.
Ὀμματά μιν κέκμηκε, τένων, ῥάχης, ἰνίον, ὦμοι
Τῆς καθόλου δὲ φέρω τὴν ὀδυνῶν καθόλου.

ΠΑΛΛΑΔΑ.

Ἄρσαν ἐπὶ τῶν ζήσας μὲν γραμματικῆς βαρυμύχθου,
Βυλθυτῆς νεκρῶν πέμπουσι εἰς αἶδον.
Τοῦ αὐτοῦ.

Εἰθὰ δὲ παρδύοισιν ὅσοις κεχόλωτο σάραπτις,
Τοῖσιν ἀπ' οὐλοισίν μιλῶδος ἔρξοισι.
Εἰθὰ ἔσφρος καὶ μιλῶ φέρει μισθὸν μετ' αἰάτης,
Βίβλων καὶ χάρτην δημοσίην πενήτην.
Ὡς δὲ κἀπνίσμα λιγὴ πρὸ τῶν θρόνον, ὡς πρὸ τῶν
Τὸν σμικρὸν χάρτην, τὸ πρὸ ἀπὸ τοῦ κων. (βου,
Σπήχοι ἔχοντες τὰ εἰκοσιτέσσαρα σοιχεῖα.
Ἀβροχίτων ἡ φύλαξ, ἡ εὐρυκαμψιμέτωπος.
Ἀβροὺς δ' ὡς ποροχῆς κύκλω φθονᾶξέτο μύρ-
(μηξ.)

ΕΙΣ ΓΡΑΦΙΔΑ, κες ις

Ἡμῶν ἀχρῶν κάλαμος φυτὸν ὅκ γὰρ ἐμῶ
Ὀὐ σὺκ' ἐμῶν φύεται, ἔσφυλη
Ἀλλὰ μὲν αἰθρὸς μύσ' ἕρικωνίδα, λεπτὰ ἔσφρασι
Χείλεα, καὶ σφῶν ῥοῦ ὀχρευσοῦσάμηνος.
Ἐκ δὲ τῶν, ὅτε πτοίμι μύθων ποτὸν, ἐνθεος οἶα,
Παῖ ἔπος ἀφθγκίω τῶν δὲ λέγων σῶματι.

ΕΙΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ, κες ις

ΠΑΛΛΑΔΑ.

Ὀργὴ τῶν δῶς ἔστι γυνή, πρὸς αἰτιδοθεῖσα,
Δῶρον αἰτιρῶν, τῶν πρὸς αἰτιδοτον.

Μηνίσφ καὶ βάκχος ἐνυβρίζοντι τὰ κείνου
 Ἐργα. λυκουργός μὴ λαθέτω σε τύχη.

ΑΝΤΙΦΙΛΟΥ βυζαντίου.

Κλώνες ἀπὸ πτόλι Ταναῆς δρυός, βύσκιον ὕψος
 Ἀνδράσιν ἀκρητον καῦμα φυλασσομένοισι,
 Εὐπέταλοι, κερσάμων φεγδωότεροι, οἰκία φωτῶν,
 Οἰκία τετρίγων, ἐνδοιο ἀκρέμονες,
 Κἀμέ τὸν ὑμετέρησιν ἔσποκλινηθέντα χέμησι
 Ρύσασθ', ἀκλίτων ἠελίος φυγάδα.

ΖΩΝΑ.

Ω νερ, τῶ βαλάνων τῶν ματέρων φείδεο κήπιον,
 Φείδεο γρηγαλέαν δὲ κ' κεραΐζε πίτιον,
 Ἡπείραν, ἢ τὴν δὲ πολυτέλεχον παλίουρον,
 Ἡωρίνον, ἢ τὴν ἀοαλέαν κόμαρον.
 Τηλοθὶ δὲ ἴχε δρυός πέλεκυν, κεκυαῖ γδ' ἔλεξαν
 Ἀμῖν ὡς πώτεραι ματέρες ἐπὶ δρυές.

Αδέασπον.

Πδηγάδος εἰμὶ φυτ', ἔρωίς τί με θλίβετε κλώνες;
 Αἴρετε τοῖς βότρυας, κερσένος ἔμεθύω.

ΦΙΛΙΠΠΟΥ.

Φοῖβον αἴηνα μὴ ποτὲ δάφνη, κὺ αἰέτειλε
 Κἀσπῆρος ἐκ βωμοῦ, κλώνια μελαμπέταλον.
 Ἐκ δὲ θεοῦ θεὸν ἔβρεν ἀμείνονα, λητοῖδ' ἔγωγε
 Ἐχθήρασα, φίλῃ ζῆνᾷ τὸν αἰνῆάδην.
 Ρίξαι δὲ ἐκ δ' ἄπο γῆς μηδὲς βόλεθ' ἀπὸ πέτρης.
 Κἀσπῆρ μὴ κίβην ἔσθ' ἔλθης διώαται.

Εἰς δάφνην ἀξίην κερσπορδῖον.

Γοῖ φοῖβος πεπόρωτο, ἀρῆς ὅτ' ἐμήνυτο δάφνης;

Εἰς κλιναῖον πόρνης δ' ἄπο δάφνης.

Λέκτρ' ἐγένος φθόγουσα, λέχος πολλοῖσιν ἐτύχθην.

ΕΡΜΟΚΡΕΟΝΤΟΣ.

Ἰξθὺς ἔσπο σκιεράν πλάτανον ξένη πάνδε κερσέριτων,
 Ἀσάπαλῶ ζέφυρος πινύματι φύλλα δονῆ.

Εἴθ' αὖ με νικᾷ γόρας κλυτὸν εἶσατο μακάδος ἔρμαϊ,
 Ἀρσὺ κερσποτόκου ρύτορα καὶ κίεαίων.

Ὡς δ' ἄπο πτόλιος.

Ἐρχο, καὶ κατ' ἐμὸν ἴξθ' πίτιον, ἀδ' ἄπο μύγχερον
 Γόρος μαλακίς ἤχει κεκλιμένα ζεφύρους.
 Ἡνὶ δὲ καὶ κρουίσμα μύγχερον, εἴθ' αὖ μύγχερον,
 Ἡδὴ ἔρημαῖσι ὑπνοῖ ἀγῶ καλαίμοις.

ΠΑΛΑΤΩΝΟΣ.

Υψίσμον ἔσπο τὸν δὲ κατ' ἴξθ' ἄπο φωνήεσθον
 Φελασσον πικροῖς κῶμον ἔσπο ζεφύρους.
 Καί σοι κατ' ἴξθ' ἄπο εἰμασί σείγχερον
 Θελορδῖον, ἀξί κῶμα καὶ βλεφάρων.

Εἰς τινὰ θανόντα ἔσπο πλησμονῆς
 κερσίχην μύλων.

Ἐκ φοῖβων πέρσων φοῖβον φυτὸν ἤγαγε πέρσους.

Παιδὶ θεογνώστου τῆ θανάτου κερσφασον.

Εἰς αἰαδενδράδα.

Ὀλχη, χέρος ἐμῆς γλυκερὸς πόνος ἢ μὲν ἐφ' ὕγχερον
 Φλοῖον φλοῖον ἔδνησα γέρφ' ἄπο τὸν δὲ ἔσπο δένδρον.
 Ριζώθην, δένδρου δὲ τὸ μὲν καὶ κερσπὸν ἀμφῆσαν
 Νέρθε μὲν ἀρχαῖς ἔτ' ἔστιν, ὑπὸ κερσθ' ἄρ' ἔσπο πνοος ὄλχη.

Ἀδελον.

Δάφνης καὶ μύρτοις καὶ δάφνης κυρσῆσας,
 Εἴθ' αὖ πέριξ κέχεται βοτρυῦταις ἔλιξι
 Ἀμπελος. Ἐλαρνοὶ δὲ λιγυφθόγοισιν αἰοδαῖς.
 Κόασυφοὶ ἀγῶσιν ποικιλότεραυλα μέλη
 Ξουθαῖ ἀπδονίδες μινυεῖσιν αἰπταχῶσι,
 Μέλποισιν εἴμασιν τῶν μύγχερον ὅπα.

Ἀδελον.

Ἰξθὺς ἀπ' ἄπο τῆς δὲ δάφνης βύθαλέα φύλλα,
 Ὡραίου τ' ἄρυσαι νάματος ἠδὲ πόμα
 Ὀφθαλμοῖσιν ἀσθμῆνοντα πόνοις γέρεος φίλα γῆρας,
 Ἀμπαύσης πνοῆ τυπώρμα ζεφύρου.

ΑΝΤΙΦΙΛΑΟΥ.

Μῆλον ἐγὼ φρούργον ἀφ’ ὀπλοτέρης ἐπιποιῆς,
Ὡσον ἐν νεαρῷ χρωπὶ φυλασσόμενον,
Ἀσιλον, δῖρον ἰπιδωτον, ἰσόχοον δῖροζήροισιν,
Ἀκμῶν δὲ πετάλοισι συμφυῆς ἀκρέμοισιν,
Ὡρῆς χημείης ἀσπίδων ἄρας, εἰς σέ δ’ ἀΐασσάν
Τοίῳ χώνι φόβος κρυμὸς ὀπωροφόρος.

Εἰς ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΝ, κέξ καῖ
Ἀθῆλον.

Τίς σε δικαιοσύνη βροτὸς ἠέκαχεν; οὐδ’ ὀκλέπῃς
Εὐθαδέ με φήσας, οὐδ’ ἔχων παρὸς ἑμέ.

ΙΟΥΔΙΑΝΟΥ ἀπὸ ὑπερήνων ἀγῶν πλῆθ.

Ἡ τελεμὴ βασιλῆος σε βροτὸν εἰσέτι πέμπτει
Ἀρεσι τειρομῶσι δόλοιδῶν μερόπων,
Τιτανὲ χυροσε σὺ δὲ ἐν βίοτιο γαλήνῃ
Γαπειδα καὶ κληθρὸν σὸν παρ’ οὐρέου λας ἔχῃ,
Ἀύξων σῶν παρογόνων κίερας ἐνδίκην. δῖροζήρον γὰρ
Γλυῦτον ὅτι φυγῆς, σὶν δῖρονος οἶδε δίκη.

ΔΕΜΝΙΔΟΥ εἰς τραπεζίτῳ καὶ ἰκῶν
ἀστυρτικόν.

Ἀσοῖς καὶ ξείνοισιν ἴσον νέμει ἁδὲ τράπεζα.
Θεῖς, αἰελεδ, ψήφῃ παρὸς λόγον ἐρχομῆς.
Ἀλλος τις παρ’ ὀφασιν λεγέτω· τὰ δὲ ὄψῃ καὶ ἰκῶς
Χρήματα καὶ νυκλὸς βροζομῶσι δῖροζήμει.

Εἰς ΔΙΚΗΝ, ΕΝ Ω ΚΑΙ
εἰς παρῖοιαν, κέξ καῖ
Ἀθῆλον.

Ἀσίδ’ ἀχιλλῆος τίω ἐκίπῃς αἵμα πιδῶσαν,
Ἄαρπιδῆς δὲ μᾶ ἀνείλε κακῆ κρῖση·
Ναυηροδ’ ὅθ’ ἀλάσσα κατέσσασε, καὶ πῖρὰ τύμβον
Ἄϊαντος νηκῆν ὠρμισεν, οὐδ’ ἰθακῆ.

Εἰς δ’ αὖτ’.

Καλὰ ποσὶ δάων δῖκασεν πολὺ μᾶλλον ἀθῆνης,
Καὶ κρῖον ἐλλήνων φυγήν ἀπέδραξε θάλασσα.

Ἀσῖς ἐν ἀγλαλῶσι βοᾷ, καὶ σῆμα ἰνδῶσει,
Ἀὐτόν σ’ ἐκαλέουσα τὸν ἀξίον ἀσπιδιώτεω,
Εργρο παῖ τελαμῶνος, ἐχθρὸς σάκχος αἰακιδῶ.

Ἀθῆλον.

Κραθῖον ἐν τελοδοισι κατ’ ἰσομῆδον πῖς ἔσση θρωῶν,
Εἰχὼνα τίω κρῖνῶ οὐκ ἔδραχεσε βίος·
Δεξιτεριῷ δὲ ἔρριψεν ὀπίσθονα, καὶ λίθον ἦκε,
Κωφὸν μὲν δὸκῶντ’, ἀλλ’ ἀπνέοντα δίκης.
Ὀσέον ὡς γὰρ ἔπληξεν, ἀφῆλατο, καὶ τὸν ἀφέντα
Πῆρωσε, γλυκεροῦ βλέμματος ὀρφανίσσας.
Καὶ πάλιν εἰς αἰδῶν ἐκελάζετο· τίω ἰδίω δὲ
Εκλαυσεν χιρῶν βύσσοισι ἀφροσιώειω.

ΒΙΑΝΟΡΟΣ.

Ἀγγελίω παρ’ ζῆως ἐπειφέρεν ἠεροδινῆς
Ἀίετος, οἰωνῶν μοιῶνος ἐνουεθῖμος,
Ὅν ἐφθῆ τὸν κρῖτα, θολῶ δὲ ἐνετεῖνατο νουρῖω,
Πτῶν δὲ ὁ παρ’ ἑρῆς ἰός ἐλίπασατο.
Ζῆως δὲ οὔτι δίκη ἐλαθεν νόμος· ἐμπεσε δὲ ὄρνις
Ἀνδρῖ, τὰ δὲ δῖσοχῆς ἀπαπέτισε βέλη·
Ἀὐχένι δὲ ἰὸν ἐπῆξεν, ὄν ἠπάτι χίμῖσει αὐτός.
Εὐδὲ βέλος διατῶν αἵμ’ ἐπιεν θανάτων.

ΦΙΛΙΠΠΟΥ.

Βαθὸν ἀποπλανίω λιπομήτορα παῖδα κροῦπῶν
Κεῖος ἐλιζόκερος, θεῖνη δρασιῦ ὀρμῶς
Κάαρως δὲ ἠερακλῆος ἀπόρρηξας ἀπὸ δεσμῶν,
Εἰς ἰνδῶ κριοδ’ πᾶσαν ἔβαψα γῆραι·
Ζωῶν νηπιάχω δὲ ἐχθρείασατο, ἄρ’ ἀπὸ ἡρῆς
Ἡερακλῆς βροφῆων ὠκίσειεν ἠλιχίω.

ΛΕΟΛΛΩΝΙΔΟΥ.

Γήγησαν παρ’ ἐπαμῶδος ἀξίσιπποιο ἰοκῆς,
Καὶ κλαῦσαν μοίρης δὲ ἠμῶν ἐν ἀμφοτέρῃς.
Εὐτε γὰρ ἀγρομῶν δῶμοι ἐκφυγῆν, ἰθὺ κερανοῦ
Ζεὺς κατὰ οἱ κεφαλῆς ἀσπετον ἠέκε σέλας.

Τόπο δ' ἔπος τότ' ἔλεξα ὅσιν ἐκιν ὠδύροτο,
Ὡ περὶ δαμοσίω τλήμων ὀφλόμενος.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἰοτυπῆς δῖος ὄρνις ἐπίστατο κρήτᾳ Φαρέτης,
Ὁ ὑρανόθεν τόξω τόξον ἀμύνόμενος.
Κρήνον δ' ὄβρις ἀκροντι παλινδρομῶντι κατέκτα.
Ἡερσθέν πεπρωτων δ' ἐκλίανεν, ὡς ἔθανεν.
Μηκέτ' ἐφ' ὑμέτερος ἀψευδέσι κρήτες οἰοῖσι
Ἀχρεῖθ' ὑμνεῖσθαι καὶ δῖος βύροχῆ.

ΑΡΧΙΟΥ.

Ἐν ποτε παμφάνοντι μελάντερος ἀγέλει κωμῶντι μ. σ. π. α. β. γ.
Σχερπίον ἐκ γάλης εἶδε θρόνοντα κέραξ.
Ὀνιάρψαν ὠρουσεν. ὃ δ' αἰζαντος ἐπ' οὐδαίς
Ὀύβραδὲς βυκέντως πέζαν ἐτυψε βέλη,
Καί ζωῆς μιν ἀμερσεν ἴσ' ὅσων ἔτευχεν ἐπ' ἀλλῶ,
Ἐκ κείνου τλήμων αὐτὸς ἔδεκτο μόρον.

Ἀδελφον.

Ἀνδροφόνω θεῶν τῶ δ' αὖ τειχίον ὑπνώοντι μ. σ. π. α. β. γ.
Νυκλὸς ὄπτισηνά φασι θραπῶν ὄναρ.
Καί χρησμοδῆσαι, κατὰ κείμνος ὄπτι αἰίσω,
Καί κριμῶ μεταβάς ὠπάλας ἀλλαχόθι.
Ὀς δέ, διυπνιαθεῖς μετέβη. ὅ δ' ἴσα θεῶν ἐκείνο
Τείχιον ἔξαιφνης ὄβρις ἐκείνο χαμάθι.
Σῶφρα δ' ἔωθεν ἔθνε θεοῖς χαίρων ὀκακέρυγες,
Ἡ δεσται νομίσας τὸν θεὸν ἀνδροφόνος.
Ἀλλ' ὁ σάραπτις ἐχρησε πάλιν ὄπτι νυκλὸς ὄπτι σάς,
Κήδεσθαι με δοκεῖς ἀθλιε πῶν ἀδικῶν.
Εἰ μὴ κῶ σε μεθήκα θανθῶν, θάνατον μὲν ἀλυποῦ
Νυκτὸς ἐφυγες, φανρῶ δ' ἴσθι φυλατῶν ὄβρις.

ΤΥΛΛΙΟΥ ΓΕΜΙΝΟΥ.

Σμίνθος ὁ πλούσιος δαυτὸς λίγρος, ὄπτι μιν ἀγέλης
Δάρος, ὁ καὶ κ θανάτου κέρδεα ληζόμενος,
Νυκτὸς ἀλάον φοίβου χορδὴν θρίσεν ἢ δ' ὄπτι πῶν χυ
Ἐλαρδῶν, θρεῖς λαμῶν ἀπεβέρχισεν.

Τόξων βύροχῆν θαυμάζομεν ὅς δέ κατ' ἐχρῶν
Ἡ δὴ καὶ κητῶν βύροχον ὄπτι ἔχθι.

ΒΙΑΝΟΡΟΣ.

Ἰαθῶσι καὶ πῶσα μῶ κλητῶν ἄντων ἐχρῶν ἄμλος
Ὡ σεν, ὄπτι εἰς ἀκρίω ἦλθε τυρανοφόνος.
Ἀλλὰ δὴ καὶ μιν ἔθαψεν. ἀποσάραπτις γὰρ ὄπτι
Παυδέμας ἐς κορυφίω ἐκ πῶδος ἐκτέλεισεν.
Κρήται δ' οὐχ ὑδάτεσι θάλασσαν ἀποβροχῶν ἀποδιδῶν
Γὰρ κεύθῃ τὸν ἑἶς ὄβρις ἐλθῶν θείας.

Εἰς ΔΥΣΠΡΑΓΙΑΝ,

κῆδ' κῆδ'

ΦΙΛΙΠΠΟΥ.

Ἐβροῦ θρηνηκίω κρυμῶ πεπεδημένοι ὕδαρ
Νηπίος ἐκ βῶων, ὄπτι ἐφυγῆ θάνατον.
Ἐς πῶσῶν δ' ἦδη λαζαζόμενον ἴχθος ὀλιανθῶν,
Κρυμῶ θρεῖς ἀπαλοῖς ἀγένας ἀμφειάρη.
Καὶ ὄπτι μὲν ἔξεσίρη λοιπὸν δέμας ἢ δέ μὲν ὄπτι
Ὀψις αἰατῶν εἶχε τῶ φου πῶσῶσιν.
Διζόμενος ἦς ἀδῖνα διείλετο πῦρ τε καὶ ὕδαρ
Ἀμφοτέρων δ' ὄπτι ἴσθι, ὄπτι ὄπτι ὄπτι ὄπτι ὄπτι.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

Ἐἶχεν θρηνηκίω ὄπτι ὄπτι ὄπτι ὄπτι ὄπτι ὄπτι
Πολλὰ, μιν δ' ὄπτι ὄπτι ὄπτι ὄπτι ὄπτι ὄπτι.
Ἀλλὰ γὰρ οὐδ' ὄπτι ὄπτι ὄπτι ὄπτι ὄπτι ὄπτι ὄπτι.
Θῆρες οἶν, πῶν βουῶ δ' ὄπτι ὄπτι ὄπτι ὄπτι.
Μισήσας δ' ὄπτι ὄπτι ὄπτι ὄπτι ὄπτι ὄπτι ὄπτι.
Ἐκ τῶν τῶν βιοπῶν ἀγέρας ἐκρέμασεν.
Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν αὐτόν.
Πλοῦτος θρηνηκίω δάμαλις μία, καὶ τειχέμαλλος
Ἡν οἶς ἐκ τῶν τῶν λιμῶν ἔλαυνε θύρης.
Ἡμῶστε δ' ἀμφοτέρων ἀμνήν λίκος ἐκλίανεν, ὄπτι
Τὴν δάμαλιν πενήτης δ' ὄπτι ὄπτι ὄπτι ὄπτι. (ὄπτι
Προδέτω δ' ὄπτι ὄπτι ὄπτι ὄπτι ὄπτι ὄπτι ὄπτι.
Ὀικτὸς ἀμυκῆτων καὶ τῶν τῶν πῶν καλῶν. (ὄπτι

ΦΙΛΙΠΠΟΥ ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ.

Ηρίθμει πολὺν ὄλβον ἄριστ' ἰδὼς ὁ πενήτης.
 Τὴν δ' οἶν, ὡς ποιμὴν, πλὴν βόα δ', ὡς ἀγέλην.
 Τὰ λοιπὰ ὡς τὰ παρὰ τύπου ἡμέραν, καὶ ἐξῆς.

Αθηνῶν.

Αἰτεῖσά ποτε παῖδες ἐν ἀλλήλοισιν ἔπαυζον
 Κλήρω, τίς ποστέρη βήσεται εἰς αἰδῶν.
 Καὶ πρὸς μὲν χράν' ἔβαλον κύβων, ἦλθε δὲ πασέων
 Ἐς μίαν, ἢ δ' ἐγέλα κληρῶν ὀφελόμενον.
 Ἐκ τέχνης δ' ἄρ' ἀγέλιον ἀπαλίθωσε πέσημα.
 Δεῖμορος εἰς αἰδῶν δ' ἦλυθεν ὡς ἔλαχεν.
 Ἀψυδὴς ὁ κληρῶν, ὅτε κακὸν ἐς δὲ τὸ λῶον
 Οὔτ' ὄλβου καὶ θνητοῖς ὄψομαι, οὔτε χέρους.

ΑΠΟΛΛΩΝΙΔΟΥ.

Διματόφης ἐλάφων κεραὸς λόχος, βῦτε κρυάδης
 Πλῆσαν ὄραν κορυφαῖς χιόνας νιφάδες,
 Δείλαμα πρὸ μοῖσιν ἐφώρμισαν ἐλπὶσι χρησαῖς,
 Χλιῆται, νοτεροῖς ἀσθμασιν ὠκύρον.
 Τὰς δὲ παρὰ φραξίας ἐχθρὸς ῥόος ἀδρόον ἀφνω,
 Χήμερὴν συγχοῦ δῆσε πάροιο πέδῃ.
 Πληθὺς δ' ἀρστέρων ἀλίνου θοινήσατο θήρης,
 Ἡ φύξιμ' ἀρπεδίνῳ πολλὰκι καὶ σάλικας.

ΑΝΤΙΦΑΝΟΥΣ.

Δεσμῶρων θαλάμων ἐπὶ πασαῖσιν οὐχ ὑμνῶντος,
 Ἀλλ' αἰδῆς ἔση πικροτάμου πέταλῃς.
 Δείματι γὰρ μόβοισιν ποστέρον γὰρ κῆρυκα ἀν' ὄρφνῳ
 Φθῆρυσαν, ξυῶν πρὸς τὴν κηρῶσι φόβον,
 Φεουροδμοινηλὴς κύνες ἐκλανον, ἦν δὲ γυναιχῶν
 Ἐλπὶς ἰδεῖν, αἰφνης ἐχρημῶν ὁδὸν νέκυν.

ΔΟΥΚΙΑΝΟΥ.

Τοῖσι μὲν δὲ παρὰ τοῖσι πᾶσι ὁ βίος βραχὺς ἔστι
 Τοῖσι δὲ κακῶς, μία νύξ' ἀπλετοῦ ἔστι χρόνος.

ΕΙΣ ΕΛΕΟΝ, κἔξ κἔξ

ΦΙΛΙΠΠΟΥ.

Καὶ τὸν ἄρουραϊον γυρητῶμον αὐλάκα τέμνη
 Μηροτυπὴν κέντρα πειθομένη δάμαλις,
 Καὶ μετ' ἄροδρον πόνου ζβ' ἔλας πάλιν τὰ νεοθηλῆ
 Γυρομένη μύχα, ἄδύτηρον ἀλγος ἔχει.
 Μὴ θλίψῃς αὐτὴν ὁ γενομένος ἐστὶ ὁ βασις
 Μόχος, εἰὰ φείσῃ, σοὶ τρέφεται δάμαλις.
 Τίνας αὐεῖται λέγει μὴ εἰαχρῶς, βόος μνηστὸς
 Τρέφεται τὰ δὲ, καὶ μυκαρῶν.
 Ἀὐτὸς ὁ βοῖς, ἰκέτης ἐπιβώμιος, αἰθέλε ζῆδ',
 Μυκαρῶν, ψυχρῶν ῥυομένων θανάτου.
 Ἀλλὰ μέγας χρόνιδι τὸν ἄροδρον καὶ σὺ γὰρ αὐτὸς
 Πορθμεὺς βρώπιος ταῦρος αἰαξ' ἐγγύου.

ΕΙΣ ΕΛΠΙΔΑΣ, κἔξ κἔξ

ΙΟΥΛΙΟΥ ΠΟΛΤΑΙΝΟΥ.

Ἐλπὶς αἰεὶ βίοντος, κλέπτης νόον ἢ πυμάτη δὲ
 Ἡ ὡς τὰ πολλὰς ἔφθασεν ἀχολίας.

Αθηνῶν.

Ἐλπὶς καὶ σὺ τὴν μέγα χαιρέτε. πλὴν ὄδῳ βῆρον.
 Οὐκ ἐπὶ γὰρ σφετέροις ἐπιτέρπομα. ἔρρετε ἀμφω,
 Οἷον ἐκεν ἐν μερόπειασι πολυπλατέες μάλα ἔσθ'.
 Ὅσα γὰρ ἀπρεκέως ἐστὶν ἔσεται, ἕμμεσ ἐν ἡμῖν
 Φάσματα ὡς ἐν ὑπνῷ ἐμβόητε οἰάτ' ἔοντα.
 Ἐρρε κακῇ Γλιῶν, πολυάδινε ἔρρετε ἀμφω.
 Γαῖοντε, σφοδρόντε ὅσοις ἐμεῖ ὑπερῶν ὄντας
 Ἐύροντ' οὐ νοέοντες ὅσαρ' ἴμεν ἐστὶ νοήσασιν.

Αθηνῶν.

Ἐλπὶς καὶ μετ' ἐσθλῶν βίοντος παρὰ βωμῶν ἔτευξα
 Τὸ μὲν, ἢ ἐλπίδης πλὴν δ', ἢ καὶ μηδὲν ἔχει.

ΜΑΚΕΔΟΝΙΟΥ ΥΠΑΓΟΥ.

Ἐἰ βίον ἐν μερόπειασι τύχης παρὰ τοῖσι ἐπαιρα
 Ἐλπὶδες, ἀμβολαδῶν πόματα χερσὶ ζῶντων,

C. I.

Π' αἴχομαι, εἰ βροτὸς εἰμι. βροτὸς δ' οὐκ οἶδα κ' αὐτὸς
 Θνητὸς ἔων, δολιχῆς δ' ἐλπίσι παιζόμενος,
 Ἀυτὸς ἔκηντ' ἰγέγηθα πλανώμενος· οὐδέ γ' ἠροίμην
 Εἰς κρίσιν ἡμετέρῳ πικρὸς ἄριστότελης.
 Τὼ γ' ἀνακρέιοντος ἐνὶ φραπίδελι φυλάσσω
 Παρφασίῳ, ὅτι δεῖ φροντίδα μὴ κατέχην.

Τοῦ αὐτοῦ.

Πανδάρης ὄραων γήγρω πίνων, ὁ δὲ γ' ἠμαῖκα
 Μέμφομαι, ἀλλ' αὐτῶν τὰ παρὰ τ' ἀγαθῶν.
 Ως γ' ἐπ' οὐλύμπιοι μὲν ἄσπονδ' ἦτα πάσης
 Πωτῶνται, κίπην καὶ κ' γλῶσφ' ὄφελον.
 Ἡ δ' ἠμαῖ μὲν πῶμα κατωχρήσασα πρὸ φάσ,
 Ωλεσεν ἀλγασίῳ ὧν ἔφερον χερσίων.
 Ἀμφοτέρων δ' ἠμῶν τενὸν ἰὼ βίος, ὅτι κ' αὐτῷ
 Γηράσκουσαν ἔχῃ, καὶ πῆτος ὁ δὲ ἔχῃ.

Ε Π Α Ι Ν Ο Ι, κς κς

Αθην.

Μουσάων ἑλικωνιάδων ἀρχαῖ μὲν αἰείδην,
 Ἐγραφε ποιημάτων (ὡς λέγεις) ἠσίοδος.
 Μῆνιν ἀφ' ἧς θεῶν καὶ ἀνδρά μοι ἔνεπε μούσα,
 Ἐῖπεν ὁ μῆρ' ἰὼ καλλιόπῃ σῆματι.
 Καμὲ δ' εἰ γράψαι τί παροίμιον ἀμ' ἀπ' ἡ γράψαι
 Δύττερον, ἐκ δίδοναι βιβλίον ἀρχαῖ μὲν;
 Μούσῃ οὐλύμπιαδες, κούραϊ δὲος, ὅτι αἰεσώθην
 Εἰ μὴ μοι χερσίων χαλκὸν ἔδωκε νέρων.

ΔΙΟΔΩΡΟΥ Ἐρδιανὸν τὸ εὐπειθὲς.

Αἰγυθίου σκύριον λιπῶν πέδον, ἴλιον ἔπλω
 Οἶος ἀχιλλείδης παρὰ θεοῦ νεοπτόλεμος,
 Τόπος ἐν ἀνέσθῃσι νέρων ἀγρὸς ἀσφ' ἠμῶν
 Νεφταί, ἐπ' οὐκυρόν τ' ἠμῶν ἀμειψά υἱος,
 Κούραϊ, ἐπ' ἀρχαῖ μὲν ἔχων χρόον, ἀλλ' ὁ μὲν ἔχῃ
 Θυεὶ δ' ἀμφοτέροις, καὶ δοεὶ καὶ φηί.

ΑΓΟΔΑΛΩΝΙΑ ΟΥ.

Ἡ δὲ πρὸς ἰδὼν παρὰ τὸν θεὸν ἡματι τούτῳ
 Κεῖρο, καὶ γενῶν ἠγέοις ἑλικας
 Γαῖε σὸν δὲ πατὴρ χεῖρ' ἔξεσται βυκλίου ἰούλων
 Λύκιος, αὐξορμίου πουλιῶν ἐς ἠέλιον.
 Δωρῶνται χρυσέοισιν, ἐγὰρ δ' ἰλασθεὶς ἐλέγοισιν.
 Οὐ γ' ἔδη πλούτου μούσα χερσίοτερη.
 Αθην.

Ἐσθλὰ λέγειν αἰεὶ πάντας, καλὸν αἶμα δὲ, δφνόν.
 Κ' ἂν ὧσιν τούτων ἀξιοὶ ὧν λέγομεν.

ΑΝΤΙΓΑΤΡΟΥ.

Σὸς με ἀφ' ἠκίης σκυληφόρε θεοσάλονικη,
 Μητρὴ ἢ πάσης πέμψε μαχεδονίης.
 Αἰδῶ δ' ἔτι σὸν δὲ δ' ἀμειψίον ἀρεὰ βέλων,
 Οὐκ ἔδαιον πολέμου πόντ' αἰαλεξάμενος.
 Ἀλλὰ μοι ὡς θεὸς ἔσσι κατήκεος, βυκλίου δὲ
 Κλυθίπης ἐς μούσας ἔσσι ἀσολίης.

ΕΙΣ ΕΡΩΤΑ, κς κς

ΜΕΛΕΑΓΡΟΥ.

Τειωτὴ μὲν χερσίοτες, βίος δὲ γλυκυπάρθενοι ὄραων
 Τρῆς δὲ με φηλυμαίης οἰστροβόλοισι πόθοι.
 Ἡ γὰρ τὴν πείρα τῶσα κατήρυσεν, ὡς ἀρεὰ μέλλων
 Οὐχί μὲν πρῶτον, τρῆς δ' ὡς ἐμοὶ κραδίης.
 Αθην.

Ἀὐτὸ δ' πῦρ καύσῃ διζήμενος εἶπ' ὁ νύκτωρ
 Τὸν καλὸν ἡμείραν λήγον αἰαφλογίση,
 Δὴρ' ἀπ' ἐμῆς ψυχῆς ἀφ' οὐ σέλας ἐνδοθι γάρ μου
 Κατόμενον, πολλὴν ἔξαιθισι φλόγα.

Αθην.

Τίς θεὸν εἶπεν ἔρωτα; θεοῦ κακὸν εἶπεν ὄρα μὲν
 Ἐρρον' ὅτι ἀνδρῶν αἶμασι μειδιάει.
 Οὐ γὰρ ἐν παλάμῃς κατέχῃ ξίφος, ἢ ἢ δ' ἀπίστα.
 Τῆς θεοδηλήτου σὺ λαμιαφοίης.

c. ii.

Μήτηρ μὲ σὺν παυδί κατέφθιτο ἀπὸ τὰ ρέπ' αὐταῖς
 Γοῖνος ἐκίχεν φῶτα λιθοκλιονίη.
 Καὶ ταῦτ' οὐτ' αἰδός, οὐτ' ἀρέος, ἔργα δ' ἔρωτος
 Λάσσομυ, οἷς παύει κείνος ὀνηπιαχός.

ΔΕΩΝΙΔΟΥ.

Τοξοβόλον τὸν ἔρωτα πρὸς ἔξεσεν σκλιθαρωπὸν, *κ. σ. γ. β. α.*
 Τὸν ποτὲ μὴδ' αὐτὴ ζῆσος ἀποχρόμυρον,
 Οὐδέ ποθ' ἠφάστω κείται σκωπός, ὃν καθορθάσθαι
 Ἐπὶ περὶ σὺν δὴως ἢ πύει τυφόμενον.

ΑΡΓΕΝΤΑΡΙΟΥ.

Αὐγάζω τὸν ἀφυκίον ὅτι σφραγίδος ἔρωτα *κ. σ. γ. β. α.*
 Χερσὶ λεοντείαν ἀνιοχέω ταβίαν
 Ος ἰὰ μὲρ μάστρα κατ' αὐχένος, ἀτ' χαλκίνοισι
 Εὐθύνη πολλὰ δ' ἀμφιτέθηλε χείρας.
 Φέρων τὸν βροτολοῖζόν ὃ γδ καὶ ἴσθα δαμασδῶν
 Ἀγριον, οὐδ' ὀλίγον φείσεται ἀμείων.

ΑΝΤΙΓΑΤΡΟΥ.

Μή κλαίον τὸν ἔρωτα δοκεὶ τῆλέμβροτε πείσθην, *κ. σ. γ. β. α.*
 Μὴδ' ὀλίγω παύσθην ὕδατι πῦρ ἀπνέες.
 Χρυσὸς ἔρωτος αἰεὶ παυώνιος· ἐσθέσθαι δέ
 Οὐδέ ποτ' ἐν πολλῷ ἱκίόμυρος πελάγη.

ΠΑΥΔΟΥ ΣΙΛΕΝΤΙΑΡΙΟΥ.

Μή ποτε κραιώσης παφίην νόον, ἀπτιτύπου γδ *κ. σ. γ. β. α.*
 Εὐθύς ἀποθεσθὲν κρυφὸς ἔρωτος κερδίης.
 Οἶσρος ὀλιθῆσθαι ἐχθ' φύσιν, ἕως οἷσθαι
 Ἀκρον ἔλη φλογέου, δύνεται σκωπός ὀλος.
 Ἐλπιδὶ μὴ θέλῃς φρένα μαχλάδι, γμοβόρον γδ
 Γῦρ ἕσπερὶ πύει, θυμὸν ἐφελκόμεν.

Τίνας αἰεὶ ποὶ λόγους ὁ ἔρωτος ἔραδν.

Τίς πύρ πῦρ ἐδάμασσε, τίς ἐσθέσε λαμπάδι πυρσόν;
 Τίς κατ' ἐμῆς νουρῆς ἐπέριω ἔτανύσασα το νουρῆς;
 Κριμὸς ἔρωτος κατ' ἔρωτος ἐμῶ μὲρ ἴσο φαρίτζι.

ΜΟΣΧΟΥ ἔρωτος δραπέτης.

Αὐτὸς τὸν ἔρωτα τὸν ἕνα μακρὸν ἐβώσθη
 Εἴπης ἐν τελοδδοισι πλανώμενον εἶδεν ἔρωτα,
 Δραπετίδας ἐμὸς ὅστιν ὁ μαυρὸς ἔρωτος ἔξθ. *(νῆ,*
 Μιαθὸς τοῖς φίλαμα ὁ κύριδος ἦν δ' ἀγάγης
 Οὐ γυμνὸν ὁ φίλαμα, τὸ δ' ἄξενε κὺ πλέον ἔξθ.
 Ἐσι δ' ὁ παῖς ἀφίσαμος ἐν εἰχέσι πᾶσι μάθοις νῆ
 Χρῶτα μὲ ἔλθῃς, πυρὶ δ' εἴκελος ὀμμάδα δ' αὐτῶ,
 Δριμύλα κὺ φλογοῖνα. κακὰ φρένες, ἀδὺ λάλη-
 Οὐ γδ ἴσον νοεὶ κὺ φθόγεται. ὡς μὲν, φωνά. *(μα*
 Ἦν δὲ χολῶ, νόος ὅστιν αἰάμερος, ἠφροπέλας,
 Οὐδὲν ἀλατεύων, δόλιον βρέφος, ἀγρία παῖσθαι.
 Εὐπλόκαμον ὁ κέραιον, ἐχθ' ἰταμὸν ὁ παρὸσθαι.
 Μικύλα μὲ τῆνα τὰ χερύδρια, μακρὰ δὲ βδομή
 Βδομή κείς ἀχέροντα, καὶ εἰς αἰδέω βασιλῆα.
 Γυμνὸς μὲ τῆγε σῶμα, νόος δὲ οἱ ἐμπεπύκασται.
 Καὶ πτερόθς ὅσον ὄρνις ἐφίπταται ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλοθς
 Ἀνέρας, ἠδὲ ζωαῖκας. ὅτι ἀπλάχοις δὲ κέρηται.
 Τὸξον ἐχθ' μάλα βαῖον, ἕσθ' τὸξω δὲ βέλεμνον.
 Τυτθὸν εἰς ὁ βήεμνον, ἐς αἰθέρα δ' ἀγρι φορῆται
 Καὶ χυρῶσθαι πᾶσι νῶτα φαρῆτερον ἐνδοθὶ δ' ἐν πῆ
 Τοῖ πικροὶ κέρημοι, τοῖς πολλὰ κὺ ἀμὲν ἴσθαι ὀσθθ.
 Γαῖτα ἐμῶ ἀγρία, πῶρτα πολὺ πλῆθον δὲ οἱ αὐτῶ
 Βαγὰ λαμπὰς εἰσθαι τὸν ἄλιον αὐτὸν αἰαίθθ.
 Ἦν τὸ γ' ἔλης τῆνον, δάσας ἀγρ, μὴδ' ἐλεήσθς.
 Κῆν ποθ' ἰδῆς κλαίοντα, φυλάσθεο μὴ σε πλανήσθ
 Κῆν γλάα, τὴν νῆ λκε κὺ ἐμῶ ἔλεθ σε φιλῶσθαι,
 Φύγε κερχὸν ὁ φίλαμα, τὰ χείλα φάρμακον ἐν ἰ.
 Ἦν ὁ λέγη, λάβε ταῦτα, γερῆ ζομα ὅσα μοι ὀπλα,
 Μὴ τὴ ἴθης. σπλακα δῶρα, τὰ γδ πύει πῶρτα βέβα-
 Τίνας αἰεὶ ποὶ λόγους πᾶσι ἔρωτα πᾶσι- *(πια.*
 Φαῖ ἔρωτα τῆ ταύρου.

Εἰ ποθὲν μὲ ἐδίδαξας ἐν οὐρεσι ταῦρον ἀλήττω,
 Μικηθμὸν με δίδαξον, ὅπως φίλον αἰδρα κερλάστω.

ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ.

Ο ὕχ' ὄ' ἔρωσ ἀδικεῖ μερῶπων γῆρος, ἀλλ' ἀχολαίσις κ. σ.
Ψυχῆς αὐθροῦπων ἔαδ' ὄ' ἔρωσ παρ' ἄφαισις.

Αθηνῶν.

Παρθενικῶν θρασυδδουλε σαγηνυθῆις ἔσ' ἔρωτι
Ασθμηνῆς, δελφίς ὡς τις ἐπ' ἀγλαλοῦ,
Κύματος ἰμεύρων δρέπτομον δέ σοι ἔδ' ἐπὶ τὸ πέρσεως
Αρκεῖ δ' ἄποτ' μῆσα δίκτυον ᾧ δέδεσται.

Αθηνῶν.

Ερωτα παύθ' λιμός· εἰ δὲ μὴ, χρόνος. κ. σ.
Εἰ δὲ μὴ δὲ ταῦτα πῶ φλόγα σέεσι,
Θεραπεία σοι τοιοῦτον ἤρτησθαι βεβῆος.

ΖΗΝΟΔΟΤΟΥ.

Τίς γλυφῆς τὸν ἔρωτα παρ' ἀχολαίσις ἔρηκεν, κ. σ.
Οἰόμενος παύσθ' ἔγω τὸ πῦρ ὕδατι;

ΕΙΣ ΕΥΣΕΒΕΙΑΝ, κῆς κῆς

ΚΑΡΠΥΛΑΙΔΟΥ.

Ιχθύας ἀλκίτροφ' ἵς δ' ἴονος βύτειχ' ἀβάλλων,
Εἴλκυσε ναυηγῶν κροῦτα λιποτειχία.
Οἰκείρας δὲ νέκυν τὸν ἀσάματον, ἔξ' ἀσιδ' ἔρω
Χερῶς ἐπισκάπτων, λιτὸν ἔχουσε τάφον·
Εὖρε δὲ κευθόμενον χρυσοῦ κλέαρ' ἠρ' ἀδικαίσις
Αἰδράσις βύσεβίης σὲ δ' ἀπόλωλε χεῖρις.

ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ.

Οἴκω σὺ ἀμφικλέοις, ᾧ καὶ τέκνα καὶ βίον ἔχε
Ξυών, αἰεὶ δὲ σφιν λάτ' ἔσ' ἔτος ἰῶ,
Εκ σέθεν δ' ἐχολαίσις, ᾧ πόντια κηδόμενοι γδ
Αθανάτων, αὐτοὶ πλ' ἔχουσι βεροῖ.

ΚΡΙΝΑΓΟΡΟΥ.

Εἰ καὶ σοι ἐδράως αἰεὶ βίος, σὲ δὲ θαλασση
Επλωῖς, χερσαίας τ' ὄσ' ἐπάτησας ὁδοῖς,
Εμπης χερσοπέης ὅτι βήματα ὄφρ' σὺ ἐκείνας
Δήμητρος μεγάλας νυκτίας ἰδῆς ἱερῶν.

Τὸν ἀπο, καὶ ζῶοισιν ἀκηδέα, κεῦτ' αἰ ἰκηαι
Ες πλεόνων, ἔξ' ἐς θυμὸν ἔλαφρότερον.

ΕΙΣ ΕΥΤΥΧΙΑΝ, κῆς κῆς

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

Ησχ' ἔτ' ἐκ βρέφους κομμωδῶν ἀπὸ δημῆς,
Πορφυρέων παφίης νοσῆς ὅτι κροκιδῶν
Ηρακεῶς λβύασουσα χέραις μαλακώτερον ὑπνῆ,
Λεοίδος ἀλυκῶν περπὶον ἀθύρμα μέγης
Υδατίνοις φορέουσα βραχίλοιας ἢ μόνη ὄσου
Οὐ λάχεν (ἰὼ γδ ὅλη τὸν ἔραχαισι γάλα)
Ἰπάλειν ἢ μείψαν, ἵνα ποιολέμοιο καὶ ἀγχιμῆς
Αμπάουσι ρώμιῶ μαλακῶν χεῖρι.

ΑΝΤΙΦΙΛΟΥ.

Εκ θοίνης φάος ἔχεν ἐπ' ἀχράδα μηχῆς ἰούσα,
Εκ δ' ἐφάνη τυφλῶ μηκέτ' ἔχουσα χέρην.
Διατῶν πῶ ἐτέρην γδ ἐκέντεισεν ὄξει ἀχρήτης
Οξοῖσ' ὡς τέχνης δένδρον σπερρότερον.

Αθηνῶν.

Ὅταν θέλη τις ἠμέραν ἰδεῖν καλῶν,
Σιωτῆ χερῶν σοι, γίγνεται καλήμερος.
Τοιῶντιον δὲ, καὶ τις εἰ μάλλ' παθεῖν,
Μὴ τυτχῶν σοι, γίγνεται καχήμερος.

ΕΙΣ ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΥΣ, ΚΑΙ

ἀχραίσις, κῆς λς

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

Αντίπατρος πείσων γῆμεθλιον ὠπάσε βιβλῶν
Μικρῶν, σὺ δὲ μὴ νυκτὶ ποισαίμενος.
Ἰλαος ἀλλὰ δέχοιτο, καὶ ἀνήσσει ἀοιδῶν
Ζεῖς μέγας, ὡς ὀλίγων πειθόμενος λβούσῳ.

ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ.

Ὤχεῖαι χερῆτες, γλυκερώτεραι ἰὼ δὲ βραδυῶν
Πᾶσα χερῆς, κενεή, μὴ δὲ λέγοιτο χερῆς.

c. iii.

Αδέσποτον.

Τὸν λύκον δὲ ἰδίων μαζῶν τρέφω ὅσῃ ἐθέλουσα,
 Ἀλλὰ μ' ἀνακάζει ποιμὴν ἀφροσύνη.
 Αὐξήσεις δ' ὑπ' ἐμοῦ, καί' ἐμοῦ πάλι θηρίον ἔσσι.
 Ἡ χάρις ἀλλάξαι τίω φύσιν εἰ διώταται.

ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ.

Φαῦλος ἀνὴρ, πῆτος ὅστι τετραμήρος· εἰς ὃν ἀπάσας
 Ἀντλῶν τὰς χάρειται, εἰς κενὸν ἔξέχεται.
 Τίνας αἰεῖ ποὶ λόγους κλυτὰ μνήστρα, μέλ-
 λοντος αὐτὴν σφάξιν ὀρέσσει.

Πῆ ξίφος ἰθύνης· καὶ γαῖρος, ἢ καὶ μαζῶν,
 Γαστήρ, ἢ σ' ἐλόχευσεν, αἶεθρὲν ἴσμετο δὲ μαζοί.

ΑΓΑΘΙΟΥ ἑορταστικῶς εἰς τὸν ἐν ἰλίῳ
 ναὸν Ἀθηνῶν.

Ιλήκεις πολιοῦχε, σέμνῳ χρυσαιγεί νηῶ,
 Ὡς θέμις, ἢ τλήμων ἰλίος ἠγασάμεν.
 Ἀλλὰ σὺ με παρθέλοισι ἐλώειον ἀπὶ τῷ μῆλου
 Γᾶσθρ' ἀπεδρέψαι τείχεος ἀγλαίῳ.
 Ἀρχιον ἴδ' ἠθήσκειν τὸν βουκόλον· εἰ γὰρ ἀθεσμος
 Ἐπλερο, τῆς πάσης ὅσῃ ἀλίτημα τόδε.

Εἰς Εὐχὴν, καὶ λαῶς

ΙΟΥΛΙΟΥ ΠΟΛΥΔΑΙΝΟΥ.

Εἰ χάρι σου πολύφωνος αἰεὶ τίμω πλησὶν ἀκουαῖς
 Ἡ φόβος βύχων ἠδὲ γάρβις βύχα μῆδων,
 Ζεῦ, χεῖρις ἐφέπων ἱερὸν πέδον, ἀλλὰ καὶ ἠμέων
 Κλυθί, καὶ ἀψυδεῖ γούσῃ ἑσπεσίῃ,
 Ἡ δὲ μοι ξενίης εἴ' ἔπειρας, ἐν δὲ με πάτην
 Ζώῃ τῆ' δολιχῶν παυσάμενον καμάτων.

ΚΑΛΛΙΝΙΟΥ.

Πρὸς ἀπάμ, ἢ φέγος ἰδεῖν, ἢ παῖδα τεκέσθαι
 Ἐξαρμένη, δοῖς ἐμμορεν βύχης·
 Τί κ' ἐγὼ βύχης ἀέλπια μετ' οὐ πολὺ, καὶ τριπόθητον
 Αὐτῆ μὲν γλυκερὸν φέγος ἐσεῖδε φαοῖς.

Ἀρτέμις ἀμφοτέροισιν ὑπήκος, ἢ τε λοχίης
 Μᾶα, καὶ ἄρ' ἠμῶν φασφόρος ἢ σελαῶν.

ΔΙΟΔΩΡΟΥ.

Ἀδρήϊά τε δῖα καὶ ἰχθαίη σε φυλάσσει
 Παρθένος, ἢ πολλοὶς ψυσαμῆν ἠέ μεσσι.
 Δείδρα σὸν τε Φυῆς ἐρατὸν τύπον, ἠδὲ σὰ χεῦρε
 Διῶα, θεασσέης καὶ μῆδος ἰωορέης,
 Καὶ σοφίῳ, καὶ μήτην ἔπιφρονα. τοιάδε τέκνα,
 Δεῦσε, πέλην μακάρων πάλ' ἰδὲ μὲν ἀθανάτων.

Αδέσποτον.

Ζεῦ βασιλεῦ, τὰ μὲν ἑσθλά καὶ βύχων ἠδὲ καὶ αἰθέρων
 Ἀμμι δίδου τὰ δ' ἰλυγὰ καὶ βύχων ἠδὲ ἀφροσύνης.

ΦΙΛΟΔΗΜΟΥ.

Κύπρι γαλανῆ, φιλονύμφιε, κύπρι δικαίῳ
 Σύμμαχε, κύπρι πόθων μήτηρ ἀήγοπόδων.
 Κύπρι, τὸν ἠμίσασον ἀπὸ χροκῶν ἐμὲ πατρῶν,
 Τὸν χροῖσι ψυχῶν κελπίσι νιφόμονον,
 Κύπρι, τὸν ἠσύχον με, τὸν σὸδιν κωφὰ γαλβύντα,
 Τὸν σέο πορφυρέφ κλυζομόνον πελάγῃ,
 Κύπρι φιλορμίστρε, φιλόργιε, σῶζε με κύπρι
 Ρωμαῖσσι ἢ δὴ δεασσὶ παρὲς λιμνῶν.

ΦΙΛΙΠΠΟΥ.

Ὅτ' ἐκ ζαήτου λίβυος, ἐκ ζαοῖς νότου
 Σιβεζοφώγη πόντος, ἐκ δὲ νῆάτων
 Μυχῶν βυθίτις ψάμμος ἐξηρβύγετο,
 Ἴσος δὲ πᾶς ὠλιθεῖν εἰς ἄλα τήσας,
 Φορτίς δ' ἐσύρειτ' ἐς αἶδαν πλανώμενος,
 Ἀρωγοναύτας δαίμονας λεσίπρατος
 Ἐλιπύρησεν· οἱ δὲ τὰ γενέσθαι
 Μοῦσα δαλασθρῶν ἀγέλας ἐκρίμισαν.

ΙΟΥΛΙΑΝΟΥ.

Πολλάκις βύχα μῆδ' αἰεὶ θυμῆρες ἔδωκας
 Τέκμῳ ἀκυμῆτου Ζεῦ πάτερ βύχων ἠδὲ καὶ αἰθέρων.

Δοίης μοι καὶ τῶτον ἐπὶ πλοον, ἢ δὲ σαώσας
 Ἡδη, καὶ κ. καμάτων ὄρμισον εἰς λιμνῆας.

ΕΙΣ ΕΧΘΡΟΥΣ, κεῖς λβς

ΣΤΑΤΥΛΛΙΟΥ ΦΛΑΚΚΟΥ.

Γένημον ἰώικα πατεὶ πολυζείνης ὑμνῶμον
 Ἡνυσεν ὀκκατοῦ πύρρος ὑπερτε πάφου,
 Ωδὲ πολυκλαύσιοι κήμας λακίσασα καρπίου
 Κιωπῆς τεκέων κλαύσε φόνους ἐκάβη.
 Γέσθε μ' ἀξονίοις φητὸν εἰρυσας ἐκτόρα δεσμοῖς,
 Νιῶ δὲ πολυζείνης αἶμα δέχη φημῶνος
 Αἰακίδῃ. Ἰσοσῶτον ἐμὲν ὠδύσαο νηδύς;
 Γασην' ἔφεις γδ' ἐμοῖς ἤπιος ὄσθ' ἐνέκυσ.

ΑΝΤΙΦΙΛΟΥ.

*Πορφυρέαν τοι τάνδε λεωνίδα ὠπάσε χλαῖναν
 Ξέρξης, τερβήσας ἔργα τεῶς Δρεπῆς.
 *Οὐδέχομαι πωρότοπος αὐτὰ χεῖρις ἀσπίς ἔχῃ με
 Καίνεκον ὁ πλῆτος δ' ὄσθ' ἐμὸν ἐντάφιον.
 *Αλλ' ἔθανες Ἰσοσῶνδε καὶ ἐν νεκύεσσιν ἀπερηθῆς
 Γέροσῆς; ἢ θνάσκη ζῆλος ἐλθουτείας.

ΑΒΒΙΑΝΟΥ.

Εἰ μὲν τοῖς ἀπὸ δῆφα μόνους κέκρικας καπερῶσαν
 Λακίε βεβλήται, καὶ τὸν ἀδελφὸν ἔχῃς.
 Εἰ δ' (ὅσθ' ὀλοζὸν ὄσθ' ἔσθ' σιχεῖον ὄδοις,
 Ἡδη σοὶ παρλέγω, ὠειγμῆς λέρουσι.

ΕΙΣ ΖΩΑ, κεῖς λγς

ΠΟΛΥΔΙΝΟΥ.

Δορκάδος Δρλιπύσιο λιθιωπτήριον ἔθαρ
 Εμπλεον εἰδούσα πικρὸς ἔτυψεν ἔχῃς.
 Νεβερῆ δ' ἰομειγῆ γηλιῶ σπῆσε, καὶ ὄδυσσαλῆς
 Τραύματος ὄσθ' ὄλοσθ' πικρὸν ἔβρωξε γάλα.
 Αἰδία δ' ἠλλάξαντο, καὶ ἀπίκα νηλεί μοῖρη
 Ἡν ἔπορεν γαστήρ, μαστὸς ἀφῆλε χείρι.

ΤΥΒΕΡΙΟΥ ΓΑΛΛΟΥ.

Κεμμαῶδος Δρλιπύσι μαζοῖς βρήθησι γάλακτος
 Ἡ Φονίη δακετῶν ἰὸν ἐπῆκεν ἔχῃς.
 Φαρμαθῆν δ' ἰῶ μῆδης γάλα νεβερῆς ἀμείλας,
 Χείλεσι τὸν κείνης ἔξέπειν θάνατον.

Τοῦ αὐτοῦ.

Οὐκύνες, οὐ γαλικῆς με κατιύσαν, οὐχὶ κενηροῖ
 Δορκάδα τ' ἔσθ' ἀπὸ γῆς εἰν αἰλί πλῆστα μόσθ.
 Εξ ὑλης πόντου γδ' ἐπέδραμον εἶτα με πλεκίαι
 Ελξαν ἐπ' αἰγιαλοῖς δικλυβόλων παρίδες.
 Ἡλιπὸν, ἢ χέροσιο μάτιν φυγὰς ὄσθ' ἀδίκως με
 Εἶλε τρυβυθῆς τὰ μὰ λιποῦσαν ὄρη.
 Οὐπὸτ' ἀγρῆς ἀλίπες ἔτ' ἀστοχὸν οἴσετε χεῖρα,
 Χέροσῃ καὶ πελάγῃ κρινὰ πλέκοντες ὑφῃ.

ΦΙΛΙΠΠΟΥ.

Νηδυί βειθορμῆν δάμαλιν ληττωίδι κούρη
 Σπῆσαν νιοχέροι, θῦμα χερειζομνοί.
 Ἡς αἰδίου μνηόντα πωρῆφθα σεν ὄσθ' ὄσθ' ὄσθ' ὄσθ'
 Πέμφθη δ' εἰς ἀγέλιω τεκνοροπῆν ἀφετος.
 Ἡ θεός, αἰδίων γδ' ὄσθ' ὄσθ' ὄσθ' ὄσθ' ὄσθ' ὄσθ'
 Τικλούσας κλείνῃν ἀσ' ἐλεθῆν ἔμαθῃν.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ταῦρεσι τερπυτένοντες, Δρεπῆς τυτῆρες Δρεπῆς,
 Εἰν αἰλί τοῖς γῆρας αἰτέχρη καμάτοις.
 Αὔλακα πτω αἰσίδηρον ἐν ὑδασιν ἔλκερην ἀμῶν,
 Μακροτέρων θοῖων ἄμμα παγλυῶδετον.
 Ἰαθύσι δ' ὄσθ' σαχύων λατρὸν ὄσθ' ὄσθ' ὄσθ' ὄσθ'
 Ἡδη καὶ πελάγῃ καρπῶν Δρεπῆς βόες.

ΑΡΧΙΟΥ.

Οὐ μόνον βιάροτον βόες οἰδαμῆν αὔλακα τέμνην,
 Αλλ' (ἰδὲ) καὶ πόντου ἦας ἀφελκόμεθα.
 Εργα γδ' εἰρήνης δεδιδάγμεθα, καὶ σὶ θάλασσα
 Δεφῆας γαίη ζῶξον Δρεπῆς φαρῆ.

ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΥ καίσαρος.

Ούρεος ἔξ ὑπάτοιο λαγῶς πέσεν ἔς ποτε βένθος,
 Ἐκωροφυγεῖν μεμαῶς βηχῶ ὀδόντα κυνός.
 Ἀλλ' οὐδ' ὡς ἠλυξε κακὸν μόνον αὐτίκα γάρ μιν
 Ἐινάλιος μάρψας πνύματος ὠρφαίσειεν.
 Ἐκ πυρός ὡς ἀνώως πέσες ἔς φλόγας, ἢ ῥά σε δαίμων
 Κ' ἦν ἀλὶ, κῆν χέρσασθ' ἄρ' ἔκ' κύνεσσιν βορῶν.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἐκ κυνός εἶλε κύων με. τί δ' ξένον; εἰς ἐμὲ γῆρας *Αἰών. ἐπίτ. 14*
 Τ' ἔχει καὶ περὶ θυμὸν ἔχουσιν ἕνα.
 Αἰθέρα λοιπὸν ἔχουτε λαγῶ βατόν, ἀλλὰ φοβῶμαι
 Οὐρανέ, καὶ σὺ φέρεις ἀγερέντα κύνα.

ΤΙΒΕΡΙΟΥ.

Δίκλιον ἐκ δρώσκοντα πολύπλοκον ἄρτι λαγῶν
 Σβῆε κύων θερμοῖς ἴχνεσιν ὠκυπόδῳ.
 Τρηχῶ ὁ δ' ἐκινθίσας λαχινῶς πάρον, ἔς βαθὺ πόν
 Ηλατ', ἀγυσκάζων κύμα πρὸς ἀκλίδον. (του
 Ἐινάλιος τὸν δ' αἴψα κύων βρυχηδὸν ὀδύσει
 Μάρψα, κυσὶ τλήμων ἰὼ ἄρ' ὀφθαλμῶν.

ΦΙΛΙΠΠΟΥ.

Νηὸς ἐπειρημένης ὠκύν δρόμον ἀμφεχόρδον
 Δ' ὕφινες, πελαγίους ἰχθυοφάγοι σκύλακες.
 Καωροφότος ἔκ' κύων θηροὶ κείνοισι ἰκελῶσας,
 Δέμορος, ὡς ἐπὶ γλῶν εἰς βυθὸν ἔξέτορον.
 Ωλετο δ' ἄλλοτεῖς θήρης χερσίν, οὐ γὰρ ἐλαφρὸς
 Γαίτων ἔστι κυνῶν ὀδρόμος αἰνὸς πελαγῆ.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ὡκείας ἐλάφοισι κύων ἰσάμιλλα δραμοῦσα
 Ἐγκυος ἠλκαθῆ παιδοπόρον γῆρσιν.
 Πᾶσα δὲ σὺλκατέμυσε, καλυλωθεῖσα χροίοισιν.
 Ἦδη δ' ἠτοχετῶν ὠελος ἰὼ βασίμμος.
 Πολλὰ δ' ἐπαυρούσαν αἰὴρ ἐσιδηροτόμησεν,
 Καὶ σκύλακες φίλοισι νηδύος ἐξέτορον.

Ἀρτέμιδος λέλυται λοχίον χάεις ἔμπαλι δ' ἄρης
 Ἡρκίαι μαθοῦσθαι γαστέρας ἡμετέρας.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

Θηρὸν τῶν λαμπρῶν μίδου κόνα δέφα κατέκλιε,
 Κἀπὸρ ὑπὸ ψυχῆς πολλὰ ποικιλάμνον.
 Γοαί γὰρ ὠρύσσει νοτερόν πεδὸν ἀλλὰ δ' ἰνώθης
 Γίδακος ἐκ τυφλῆς σὺκ' ἐτάχων ὕδαρ.
 Πίπτε δ' ἀπαυδήσας αἰσ' ἐβλυγ' ἄρα νύμφαι.
 Λάμπρῳ κλαυθρῶ μιλῶν ἔθεσθ' ἐλάφων.

ΑΡΧΙΟΥ.

Ὁσπρὶν ἀελλοπόδων λαμψας πλέον αἰετός ἵππων,
 Ὁσπρὶν ὑπὸ μίτρας κῶρα καθαλάμνος,
 Ὁσφίτου χροσιμῶδος ἀθλιον ἔφεφε πύθῳ,
 Ὁρνύμνον πτανοῖς ὠκυπέταις ἰκελον,
 Κἀνέμην βλασυροῖο ἰδιωτήτεια λέοντος,
 Γισά τε, καὶ δοιάς ἠόνας ἰσθμῶς ἔχων.
 Νεὴ κλοῖα δέφρω πέπεδημένος, οἶα χαλινῶ,
 Καρπὸν ἐλαθνοῖς ὀκρυόεντι λίθῳ.
 Ἴσπιν μύρρα ἔχων ἠεσάκλ'· καὶ γὰρ ἐκείνος
 Τύσ' αἰύσας, δούλιον ζεύξαι ἐφηρμόσατο.

Αθηνῶν.

Σοὶ πατρὶ θεασάλην παλῶσθε μέμψιν αἰάπτῳ
 Γήρατος, ὡς ἀδίνου τέρματος ἰὼ πᾶσα.
 Ὁσ πύθῳ, κῆν ἰσθμῶ ἐκάμασα, κῆπὶ νέμειοι
 Ζεῦσ' αὐτὸν ἀδικεῖς ἠλυθὸν ἀκρέμονας.
 Νεὴ δὲ βάρος πέτρης νισυρήτιδος ἔκκυκλον ἔλακω,
 Λεωλιῶν δνοῖς καρπὸν ἀπὶ αἰσάχων.

ΒΙΑΝΟΡΟΣ.

Γῶλον τῶν πεδίων, ἀλλ' οὐχ αἰὲς ἵππου τῆρα,
 Νηὶ δ' ἀπλάθῃ πόντον αἰανόμνον,
 Μηδ' ἀμύθ' ἔρεμνοντα, καὶ ἐν ποσὶ λαῖς πατέοντα
 Τόιχας, καὶ θυμῶ δεσπῆ βιαζόμενον.
 Ἀρθετα εἰ φόρτου μέγας ἔρχεται, οὐ γὰρ ἐπ' ἄλλοις
 Κεφαλαῖ δ' ἐπὶ πᾶσι ἔσπεπεν ὠκίτατοι.

Γαμφάρος ἔρπυτης κτ' δώματα λυχνόδορος μῦς,
 Ο σρεον ἀδρήσας χίλεσι πεπταμένον,
 Πώγωνος διεργίονότιον ὠδάξατο ἄρην.
 Αὐτίκα δ' ὄσρακός ἐπλατάγησε δῶμος.
 Αρμόδη δ' ὀδύμασιν ὁ δ' ἐν κλειθροσιν ἀφίκοις
 Ληφθεῖς, ἀλφόνον πότμον ἐπεσάσατο.

Τὸ αὐτῶν.

Ἰνῆμα πρὸν χρυσοῖο σιδηρείων ἔσθ' ὀδόντων
 Ρινηθέν, λίβυκῆς χρυφότερον ψαμάθου,
 Μις ὀλίγος βαρὺ δειπνον ἐδάσσατο πᾶσα ἵκηδῆς
 Συρεμὴν βραδύποινον ἦκε τ' ἀκύτατον. (εἰς
 Ληφθεῖς δ' ἐκ μεσάτης αἰετέμμετο κλέμματα βα
 Ης ἄρα κῆν ἀλόγεις χρυσέ, κακὸν πρὸ φασίς.

Νέσθρος εἰς τὸν πύθιον δράκοντα.

Εἶρπε δράκον, καὶ ἔπινεν ὕδωρ σθένιμο τὸ ἵπηναι,
 Καὶ ποταμὸς κεχένισο, καὶ ἔτι διψαλέος ἦν.
 Εἶρπε δ' ἔμ, τὸ δ' ἐμελλε, τὸ δ' ἦν ἐπὶ κωθρὸν ἐν θύνῃ.
 Αὐτὰρ ὀδύμασας ποταμῶν ὑπέστηκε γρόφον.
 Πᾶς δ' ἄρα κῆφιασὸς εἰσὼ ρέεν ἄρκαλέον ἵ
 Α νηρεῶν κελάριζε, κατεβρομῶν δὲ ρέεθρου,
 Κῆφιασὸν κώκων ὀλωλότα πολλὰ κινύμεφα.

ΚΡΙΝΑΓΟΡΟΥ.

Αἰθά με τίω βύθιον, ὅσων ἐκένωσεν ἀμολγεῖς
 Οὔθατα, πασάων πουλυγαλακτοτάτων,
 Γλοσάμμος, μνητῆδες ἔπειτ' ἐφράσατο πῆαρ
 Κῆσῶν, κῆντισὶ σὺμπλοσὸν ἠγάγετο.
 Ηξω δ' αὐτίκα που καὶ ἐς ἀτέρας, ὦ γδ' ἐπέχον
 Μαζὸν ἐμὸν, μέγαν οὐδ' ὅσον ἀγρόχου.

ΒΙΑΝΟΡΟΣ.

Εἰς βαθὺν ἦλατο νηλὸν ἀπ' ὀφρύος ὄξες ὀδίτης,
 Ηνίκα λαίμυρ' ἴδεν εἶδε λύκων ἀγῆν.
 Αλλά μιν ἀγροβόταντο δι' ὕδατος ἔβρυχε δ' ἀγῆς,
 Ἄλλον ἐπουράϊον δῖγματι πλεξάμενος.

Μαχεῖ γεφυρώθη ἢ λύκεις βυθὸς ἔφθανε δ' αἰ-
 Νηχομῶν ἠερῶν ἀλφιδάκιος ἄρης. (δρα

ΣΕΚΟΥΝΔΟΥ.

Τίπτε τὸν ὀσκησὴν βραδύποινον ὄνον ἀμμιτ' ἐπὶ πῶσις
 Γυρὸν ἀλωφῶν ἐξελάατε δρόμον;
 Οὐχ ἄλις ὅτι μύλιον περὶ δρομον ἀγῆς αἰάτης
 Σπειρηδὸν σχετὸς κυκλοδίακος ἔρα,
 Αλλ' ἐπὶ καὶ πάλαισιν ἐβίβωον; ἦ ῥ' ἐπὶ λαιπὸν
 Ην μοι τίω σχολίω ἀγῆν γαῖαν ἔξω.

Ἀθλων.

Τίπτε με τὸν φιλήρημον αἰαιδῆ ποιμήνες ἀγῆ
 Τέπτε γὰρ δροσερῶν ἔλκετ' ἀπ' ἀκρεμόνων;
 Τίω νυμφῶν περὶ δὲ τὴν ἀπόδνα; καύματι μέσῃ
 Οὐρεσι καὶ σκιεραῖς ζουθαὶ λαλθύντα νάπαις;
 Ην δὲ καὶ χίχλιω καὶ κῆσῶν, ἦν δὲ τῶσσις
 Ὑἄρας ἄρκαλεῖς ἀρπαγῆς βύπολης.
 Καρπῶν δηλητῆρας ἔλθῃ γέμισ· ὄλλυτ' ἐκείνοισ.
 Φύλλων καὶ χλωερῆς τίς φθόνος ἐστὶ δρόσου;

ΦΙΛΙΠΠΟΥ.

Βωλοτόμοι μύρμηκες, ὁ γῆς φρατὸς, ἦν δὲ ἐσθλῶν
 Γφομῶσιν μνητῆρῶν σμυνοδύχου χάριτα,
 Μήσας ὁ παρῆσες, ἐς ὕδατα κροσσὸν ἔβαψεν,
 Εὐθὰ δὲ τοῖς δότῳ γῆς οὐδοκῶν περὶ σφῆν.
 Οἱ δὲ νέας κῆσῶν ἀχρητῆδας ἀπὶ φέροντες,
 Αὐτοκῆρητι πρὸς ἄγῆς ἐπέχασαν.
 Ηρὰ φίλη γαστήρ καὶ βαγοτάτοις αἰεπέισιν
 Εκῆσῶν εἰς νύμφας κηνοτάτοις ἐρέτας.

Ἀθλων.

Λεπὸν ὕφηνάμια ραδινοῖς ἔσθ' ὀσιν ἀγῆν,
 Τέπτε γὰρ σχολίω ἐνδὸν ἔχσκε πάγας.
 Αλλ' οὐ μιν λεπταῖσιν ὑπαμάζοντα ποδάγας,
 Τὸν φιλαοιδὸν ἰδὼν παῖδα περὶ ἔδρασα.
 Αὐτὰρ δ' ἐκ βροχίδων ἀπεκῆσῶν, καὶ τὸ δ' ἔλεξα,
 Σῶζον μουσεῖον φηγεθῶντος κελάδα.

Α Ε Ο Ν Τ Ε Ω Σ.

Ο ωριν ἐπ' ἀλφειῶν τε φαιηφόρος ὠνερ, ὅτε ωριν
 Διατάκι κηρυχθεὶς κασιλίης πρ' ὕδαρ,
 Ο ωριν ἐγὼ νέμην βέβοημένος, ὅτε ωριν ἐπ' ἰσθμῶ
 Γ ὦλτος, ὅτε ωριν πύλοισι ἴσα δραμὰν αἰέμοις·
 Νιῶ ὅτε γηραῖος, γυροδρόμον (ἰὺ ἰδε) πέτρων
 Διπύω, φαίαν ὕβριν ἐλαυνόμενος.

Α Ε Ω Ν Ι Δ Ο Υ.

Φθίγει ὑπ' ἐκ καλύβης σάπιοι μύες ὑπὶ πεινηχῆ
 Μιζσιπύη βόσκη οἶδε λεωνίδεω.
 Α ὑπάρκεις ὁπρέσβεις ἔχον ἄλλα καὶ δύο κρίματα·
 Ε κ πατέρων τρώτῳ ἠνέσα μιν βιοτιῶ.
 Τ ὦ, τί μετ' ἀλλόθης τῆτον μυχὸν ὦ φιλόλιχρε,
 Ο ὕδ' ἀποδὲ πνιδὶς γαστρίδος σκυβάλλου;
 Σ πύδων εἰς ἄλλας οἴκους ἴθι παμά' ἵ, λιπαί,
 Ω ν ἀπο πλῆστοτέρω οἴσασα ἄρμα λιῶ.

Α Ρ Ι Σ Τ Ω Ν Ο Σ.

Ω μύες, εἰ μὲ ἐπ' ἄστον ἠηλύτατ', ἐς μυχὸν δῆλον
 Σ τείχετ', (ἐπεὶ λιπῶ οἰκέομαι καλύβει)
 Ο ὕ καὶ πύονα τυρὸν ἀποδρέψασθε, καὶ αἶμα
 Ι γράδα, καὶ δειπνον συχὸν ἀπὸ σκυβάλλων.
 Ε ἰ δ' ἐν ἐμῆς βίβλοισι πάλιν κἀγαθὴ ζῆτ' ὀδόντα,
 Κ λούστετε, ὅτε ἀγαθὸν κῶμον ἐπιχόμοιοι.

Α Ν Υ Τ Η Σ.

Ηνία δὴ τῶ παῖδες ἐνι τράχη φοινικέντα
 Θέντες, καὶ λασιὰ φιλία πᾶσι σόματι,
 Ι ππια παιδύλοισι θεοῦ πᾶσι ναὸν ἀεθλα,
 Ο φρ' ἀλγεις φορέης ἠπια τερπομόμοις.

Δ Α Κ Α Ι Ο Υ.

Κρεμύθ' ἠνιμην τῆς ἀπὸ φλέβα μητρὸς ἀγύρτης
 Βραχίλια αἰὰ πρῶτας ἐβοιωβάται·
 Τῶ δὲ λέων ἰώτησε πελώριος, ὡς ὅτι ἴονα
 Χάσμα φέρων χαλεπὸν πειναλέα φάρυγος.

Δείσας δ' ὠμπεύω φηρὸς μόρον, ὡς αἰδάξε,
 Τύμπρομον δ' ἰερεῖς ἐπλατάγησε νάπης.
 Χ ὠ μὲν ἐνέκλεσεν φοῖαν γῆμα, ἐκ δὲ τεινόντων
 Εἰθους ῥομβητιῶ ἐπροφάξιε φόδιον.
 Κ ἔνος δ' ἠεσφυγὰν ὀλοὸν μόρον, εἶσα τὸ ρεῖν
 Θ ἦρα τὸν ὄρχηθμὸν αὐτμαθῆ κυβέλης.

Α δ η λ ο ν.

Χημερίω δ' ἀνύκτα, χαλαζήεντά τε σιρμὸν,
 Κ ἀνιφετὸν φθῶαν, καὶ κρυόντα πάρον,
 Μοιωλέων, καὶ δὴ κεκακαμῆδος ἀδρῶα γῆα,
 Η λθε φιλοκρήμων αὐλιν ἐς ἀγρονόμων.
 Ο ἰ δ' ἐκ ἀμφ' αἰγῶν μετ' ἠηδῆοι, δὴ ἀπὸ σφέων,
 Εἶατ', σατῆρα ζῆν' ὅπι κεκλόμοιοι.
 Χέμα δὲ δὴ μείνας γῆρ νύκλιος, ὅτε πιν' ἀδραν,
 Ο ὔτε βοτῶν βλάψας, ὡχετ' ἀπαιλόστωος.
 Εὐδ' ἠπαρόντες, ἀδῆμα τὸ δ' ὄγρε φέας ἀκρολοφίται
 Ζ αἶ, πρ' ὕπνῳ μὲν παρ' αἰέθωντο δρυί.

Ν Ι Κ Ι Ο Υ.

Αἰόλον, ἠμεροθαλὲς ἔαρ φαίνουσα μῆμα,
 Ξουθαῖ φ' ὠραίοις αἴθεσι μαγνομόμα,
 Χ ὠρον ἐφ' ἠδύπρουν πωτωμόμα, ἔργα ἠθεασα,
 Ο φρα τὸς πλήρη κηροπαγῆς θαλάμοος.

Α δ η λ ο ν.

Τραυλά μινυρομόμα πᾶρδῆνι κέμμορε φωνᾶ,
 Τῆρεὸς οὐ θεμιτῶν ἀφαμῆρα λεχέων,
 Τίπτε πᾶρημέμοιο γράφει αἰὰ δῶμα χελιδῶν;
 Γ αῦσα, ἐπεὶ σε μὲν δάκρυα τὰ κατόπιν.

Δ Δ Α Ι Ο Υ.

Τῆ βαμῆ κελαθῆ ἠπὸ σκυλάκῳ μογεοῖση
 Λῆταις κρυφίω βύτοκίω ἔπορεν.
 Μοίωας οὐ τι γεωαῖξιν ἐπήστος, ἀλλὰ καὶ αὐτᾶς
 Σωθῆρες σῶζῃ δ' ἔτι μὲν οἶδε κύνας.

ΑΝΘΟΛ. ΔΙΑΦ. ΕΠΙΓΡ.
ΕΙΣ ΖΩΗΝ, $\chi\epsilon\varsigma\lambda\epsilon\varsigma$
Αθηνων.

Πολλὰ μετὰ ζῆλον πέλει κύλικες καὶ χεῖλος ἀκρα.

ΠΑΛΛΑΔΑ.

Μή που θανόντες, τὰ δοκεῖν ζῶμεν μόνον,
Ἐλλωῆες αἰδρες, συμφορὰ πεπρωκίτες,
Ὀνήσον εἰκάζοντες εἴ τι βίον,
Εἰ ζῶμεν ἡμεῖς, τὸ βίου τεθνηκῆτος;

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ Ἡπιαλῆδ.

Τεῖς δέκα με πνύσῃ καὶ δὲς τε' α μάρτυες ἀφρών
Φασίν' ἐμοὶ δὲ δεχέει καὶ δεκάς ἢ τριτάτη.
Τὸ γὰρ αἰθρώποις βιοτῆς ὄρεσ. οἱ δὲ ὅπι τούτοις,
Νέσσει καὶ νέστωρ δὲ ἠλυθεν εἰς αἰδίου.

Αθηνων.

Τρῆς ἐπέων δεκάδας, τριάδας δύο, μέτρων ἔτηκον
Ἡμετέρης βιοτῆς μάρτυρες ἀγέλιοι.
Ἀρχεῦμα τούρισον ὁ γὰρ χρόνος, αἴθος ἄριστον
Ἡλικίης ἔθανεν χῶ τειγῶν πύλιος.

ΕΙΣ ΗΧΩ, $\chi\epsilon\varsigma\lambda\epsilon\varsigma$

ΑΡΧΙΟΥ.

Ἐϋφημος γλώσση καὶ φωνή βροτῶν λαλῶν ἠχῶ,
Κεῖ λαλῶν ἰώπι κλύω, τῆτ' ἀπαμειβομένηται.
Εἰς σέ γὰρ ὄν σὺ λέγεις, ἐρέτω λόγον ἰώδε σιωπῆς,
Σιγήσω τίς ἐμεῦ γλώσσα διακοπῆς;
Ὀμνήσκοντα εἰς τὸν κορυφῶς ἀκού-
σαντα ἠχῶς.

Ὡ φίλοι ἦρωες, δάναοι, θεράποντες ἄριστος,
Ψύσσομαι, ἢ ἔτυμον ἐρέω, κέλεται δέ με θυμός.
Ἀρσὺν ἐπ' ἐξαπίης, ὅτι δένδρεα μακρὰ πεφύκει,
Ναὶ εὐπλόκαμος δὴν θεὸς αὐδήεσσαι,
Ἡ θεός, ἢ ἐγὼ μὴ. τοὶ δὲ φθάνοντο καλεωῖτες.
Εἰ δὲ φθάνοντα μὲν τε καὶ αὐδῶσαντες ἀχρῶσι,
Αὐτὸς ἄριστος ἦλως εἰρημνῶ μυστολογεῖται.

Ἀλλά τί τοι ταῦτα διεξέρεσθαι ἕκαστα;
Τὴ δὲ οὐτ' ἀδρήσασιν διώμα ἀντίον, οὐτε κοπῶσαι.
Ὅ πῶσιον κείπῃσθαι ἔπος, τοῖον κ' ἐπακρῶσαι.

ΕΙΣ ΘΑΛΑΣΣΑΝ, $\chi\epsilon\varsigma\lambda\epsilon\varsigma$

ΚΡΙΝΑΓΟΡΟΥ.

Λῶπος ἀπὸ κλύουσα πῶσα κροκίλησι θαλάσσης
Χερνήτης, διεσθ' ἔτι τὸν ὑπὸ τῆς πύργου,
Χέρσον ἐπεκβαίνοντι κατασπασθεῖσα κλύδωνι,
Δφλαμ πικρὸν κῶμ' ἔπειν θανάτου.
Γνήμα δὲ ὁμοῦ πηνί ἀπελύσατο. τίς κ' ἐπὶ νηὶ
Θαρήσασιν περὶ τὴν ἀφύλακτον ἀλα;

ΑΝΤΙΦΙΛΟΥ βύζαντιου.

Ἐὐβοίχῃ δὲ χέλοιο παλιθῆντε θαλάσσαι,
Γλακτὸν ὑδωρ, ἰδίους ῥόμασιν ἀντίπαλον,
Ἡλίω κὴν πυκνὴ τεταγμένον, ἐς τὴν ἀπίστον
Ναεσίν ὅσον πέμπεις χεῖμα δαμῆζομένημον,
Θαῦμα βίου, θαμβῶσε ὁ μύριον, ὅσδε μαθῶ
Σιῶσασιν. ἀρρήτω ταῦτα μέμηλε φίλῃ.

ΕΙΣ ΘΑΝΑΤΟΝ, ΚΑΙ ΕΙΣ

θανόντας, $\chi\epsilon\varsigma\lambda\epsilon\varsigma$

ΑΓΑΘΙΟΥ.

Τὸν θάνατον τί φοβῆσθε, τὸν ἰσχυρὸς γημετῆρα;
Τὸν παύοντα νόσους, καὶ πηνίης ὀδύνας;
Μοῦσος ἀπαξ θνητοῖς καὶ ἀγῆγητος, ὅσδε ποτ' αὐτῷ
Εἰδὲν τίς θνητῷ δδύτερον ἐρχόμενον.
Αἰ δὲ νόσοι, πολλαὶ καὶ ποικίλαι, ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλον
Ἐρχόμενα θνητῷ, καὶ μεταβληθῆναι.

ΠΑΛΛΑΔΑ.

Γάντες τὰ θανάτω τηροῦμεθα, καὶ τρεφόμεθα,
Ὡς ἀγέλη χοίρων σφαζομένων ἀλόγως.

Τοῦ αὐτοῦ.

Σῶμα, πάσης ψυχῆς, ἀδης, μοῖρ', ἀρτος, αἰαίκη,
 Καὶ δῆμος κρατερὸς, καὶ χέλασις βασιάνων.
 Ἀλλ' ὅταν ἐξέλθῃ τῆσ' σώματος, ὡς ἀπὸ δεσμῶν
 Τοῦ θανάτου, φύγῃ πρὸς θεὸν ἀθάνατον.

Αδελον.

Χαίρει τις θεοδώρετος ἐπεὶ θάνον' ἄλλος ἐπ' αὐτῷ
 Χαίρησθ' θανάτῳ πρότερος ὀφθόμεθα.

ΑΒΒΙΑΝΟΥ.

Ὡς εἴς ἡοῖς πρὸς ἀπέμπεται· εἴτ' ἀμυγυούτων
 Ἡμῶν, εἰς ἀφνης ἤξει ὁ πορφύρεος·
 Καὶ τοῖς μὲν τήξας, τοῖς δ' ὀπήσας, εἰοῖς δὲ
 Φυσήσας, ἀξίφ' πύργας ἐς ἐν βαρὰ θρον.

Αδελον.

Γῆ μὲν, ἔαρ χόσμος πολυδένδρεον αἰθέρι δ' ἄσπρα·
 Ἐλλάδι δ' ἠδὲ θῶν οἶδε δέ, τῆδε πόλι.

ΚΡΙΝΑΓΟΡΟΥ.

Μὴ εἴποις θάνατον βιοτῆς ὄρεν· εἰσὶ καμῶσιν
 Ὡς ζωῆς δ' ἔχει συμφορέων ἑτέρων.
 Ἀδρὴ νικίεω κώδ' ἄρεσιν ἠδὲ ἔκειτο
 Ἐν αἰδῶ, νεκρὸς δ' ἦλθεν ἔω' ἠέλιον.
 Ἀσὶ γὰρ τύμβοιο μετ' ἄσπερτες ὀχῆσας,
 Ἐῖρουσθ' εἰς πονίας τλήμονα δισθανέα.

ΦΙΛΙΠΠΟΥ.

Ἡ πρὸς πύργα τεκνύσασα Φιλαρίον, ἠ βαρὺ πένθος
 Μήτηρ, ἠ τέκνων τελευτῶν ἰδοῦσα ἄφρον,
 Ἀλοτείας ὠδῶσιν ἐφάρμισα· ἠ γὰρ ἐώλπειν
 Πάτως μοι ζῆσθ' ἔστιν ὄν σὸν ἔτεχν.
 Ἡ δ' ὀπίσθας, θετὸν υἱὸν αἰήγαρον. ἄλλα με δαίμων
 Ἡ θελεμῆσ' ἄλλης μῆτρὸς ἔχῃ χάριτα.
 Κληθεῖς ἠμέτερος γὰρ ἀπέφθιτο· νῦν δὲ τεκνύσας
 Ἡθι καὶ λοιπαῖς πένθος ἐγὼ γέροισα.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἡ εἴ μοι ποτὲ πρότερος θριστόδινον κλυτόπαρθε,
 Ἐξάκις ὠδῶν ἀρτος ἀπώσα μύριον·
 Ἡ εἰσε δ' εἰς αὐτὴν ὕδαρ θροῖ πρὸς γὰρ ὄλοντο
 Νούσα, λήπομνοι δ' ἠμύσασιν ἐν πελάγῃ.
 Αἰεὶ δ' ἠ βαρὺ δακρυς, ὅτι σήλας μὲν ἀπδῶν,
 Μεμφομένη δὲ βυθῶν, ἀλκυονὶς βλέπεται.

ΟΝΕΣΤΟΥ.

Παίδων ὄν μὲν ἔχασθ' ἄριστον, ἐν δ' ἔσχευε
 Ναυηρόν· διασθ' ἠ ἀλγος ἔπτεξε μίαν.
 Αἰ, αἰ, μήτέρα μοῖρα διείλετο, τί ἴσα τέκνα
 Καὶ πρὸς καὶ πικρῶν ἴμα μύριον ὕδατι.

ΑΝΤΙΓΑΤΡΟΥ.

Τὸ βρέφος ἐρμῶν ἀκία διεχρήσασθε μύριον,
 (Φῶ κύνες) ἐρπυσθῆν, κμελα μνηρόνον.
 Πολλάκι δ' εἴς ὑμῶν ἐστῆ γέρον ὠλέσατ' (αἰ, αἰ)
 Κεῖσθ' οἱ δ' ὀφίον φωλεὰ μεμφομένα.
 Γεῖτο λυσιδίχη καὶ ἀμύπτωε, μηδὲ μύριον
 Αἰεθ' καὶ κείνας πικρὸν ἔνεσι μύρι.

ΦΙΛΟΔΗΜΟΥ.

Ἡθι καὶ ῥόδον ἐστὶ καὶ ἀκμάζων ἐρέωντος,
 Καὶ καυλοῖ κρεμῆσθ' σῶσθ' ἔπειτο μου·
 Καὶ μῆνη ζαχαρῶσα, καὶ ἔριπαγῆς ἀλίτυρος,
 Καὶ θριδάκθ' οὐλῶν ἀφροφυῆ πέταλα.
 Ἡμεῖς δ' οὐτ' ἀκίης ὀπιθαμόνδρ, οὐτ' ἐν ἀπόπθ'
 Γιγνώμθ', ὡς αἰεὶ σῶσθ' ἔπειτο μου.
 Καὶ μὲν ἀπὸ γῆρας καὶ βακχίος ἐρπύσθ' ἔπειτο μου,
 Νῦν δ' αἰεὶ θάψαθ' ἠμέροισιν ἐκφέρεσθ'.

ΑΝΤΙΦΙΛΟΥ.

Βρέγμα πάλα λαχρῶσθ', ἐρμῆσθ' ἠ τε κέλυφος
 Ομματος, ἀλῶσθ' ἠ δ' ἐρμῆσθ' ἠ γῆρας,
 Ψυχῆς ἀσθενὲς ἔρχεσθ', ἀτυμβύτου θανάτοιο
 Λείψθ' ἠ δ' ἀκρυ δακρυ πρὸς ἐρχομῶν,
 Κεῖσθ' πέλας σὺ καὶ πρὸς ἠμέροισιν πρὸς ἠμέροισιν, ὄφρα
 Ἀδρῆσθ' τί πλέον φέρεσθ' ἠ βίοντο.

d. iii.

ΤΡΥΦΩΝΟΣ Τῷ ἔρμῳ εἰς τέρπην καθαράδον,
ἐν σκιάδ' ἢ λακωνικῇ σέκῳ βληθέντα,
καὶ ἀποθανόντα.

Τέρπης βύφορμιγα χρέων σκιάδῃσιν αἰοδός,
Κάτθανεν Ἰξαπίνης ἐν λακῆδαμονίοις,
Οὐκ ἄοει πληγείς, οὐδ' ἐν βέλῃ, ἀλλ' ἐν σέκῳ
Χείλεα φεύ, παρ' ἀσέων ὅν' ἀπορθεῖ θάνατος.

ΠΑΛΛΑΔΑ ἔπι δυοὶ βρέφεισιν ἅμα τεθνεῖσι,
καὶ βίβος ἀποθανούσι.

Γραμμαλιχὸς θυγάτηρ ἔτεκεν φιλόττη μιγεῖσα
Παθίον ἄρσενικόν, ἡλυκόν, ὅσ' ἔτερον.

ΒΙΑΝΟΡΟΣ.

Κοῦρον ἀποπλανίην ἔπι μάζιον ἔρμῳ ἀκία,
Φεῖ βρέφος ὡς ἀδίκως εἴλετε βουθυρές.

Ἡ γνοῖσεν ὁ δείλαμος ἐς ὑμέας οἶα μελίστας
Ελθάν, αἰεὶ ἔχεων ἢ τε χερφότεραι.

Ἀντὶ δέ οἱ θοίνης ἐσεμάξατε φοῖνια κέντρα.

Ὡ πικραί, γλυκερῆς ἀντίπαλοι χέρειτος.

ΛΟΥΚΙΑΛΙΟΥ.

Ἡ μάζβουσα καὶ αὐτὸς ὁ τειδύσθηνος ἀγρόαξ

Τῶν διζύων καὶ βίσιον βίσιον.

Οὐ μὴν πολλὸν ἔπι χρόνον ἤλασα· λαζὸς πατήσας

Λυσάδῃ ζώει, ἠλυθον εἰς αἰδέω.

Ἀθῆλον.

Εἰς αἰδέω ἰθὺία κατήλειος, εἴτ' ἀπ' αἰδέων

Στείχης, εἴτε νέκος νεύσασιν ἐκ μέρους,

Μὴ σέ γ' ἀνιάτω πάσης ἀποτῆλε θανόντα.

Πάντοθεν εἰς ὁ φέρων εἰς αἰδέω ἀέμος.

ΓΑΛΛΑΔΑ.

Οὐ ποῖθ' θάνατον μόνον ἢ φύσις, ἀλλὰ τὸν αὐτὸν

Καὶ πολλὴ παχύτης πολλάκις εἰργάσατο.

Τοῦ δ' ὁ τυραννήσας δεινύσιος ἠεὶ κλείας

Τῆς ἐν τῷ ποίτῳ μῦθ' ἴσ' ὅτι τοῦ παθῶν.

Ἀθῆλον.

Κάτθανον, ἀμὰ ἰδὼν σε· μὲν δέ τε καὶ σὺ πῖν' ἀμῶν.

Πάντας ὁ μῶς θνητοὺς εἰς αἰδῆς δέχεται.

Ἀθῆλον.

Γῆ μευ καὶ μήτηρ κικλήσκειτο γῆ με καλύπτει

Καὶ νέκυν, οὐ κείνης ἢ δὲ χερφότερη.

Εσομαι ἐν ταύτῃ θνήσκον χρόνον, ἐκ δέ με μήσας

Ἡρπασεν ἠγίου καὶ ματ' ὀ θερμότατον.

Κεῖμα δὲ ξείνη· σὺ χερμάδι μακροῦ γρηγῆς

Ἰναχός, βίβει θῆς κρινῶν ἄρου θεράπων.

ΑΝΤΙΦΙΛΟΥ.

Κρίνω αἰαλίβιδες, τί πεφύγατε; ποῦ τόσοι ὕδαρ;

Τίς φλόξ ἀενάους ἐσέσεν ἠγίου;

Δάκρυσιν ἀγροῦ ἔλα τεθρῖμμεθα· πῶ δ' ὅσον ἠμῖν

Ἡν ποτὸν, ἢ κείνου διψᾶς ἔχ' ἀποδίη.

Ἀθῆλον.

Εν μέμφει λόγος ἔστι μαθεῖν ἰδίῳ ποτὲ μοίρῳ

Εὐδοξὸν ἀπίδος τῷ καλλίκερω πῶδ' αὐτοῦ.

Κοῦ δὲν ἔλεξε· (πόθεν; βοῖ γὰρ λόγον ἔ πορε φύτλη,

Οὐδὲ λάλον μόχθ' ἀπιδι σῆμα) ἀλλὰ πρὸ αὐτὸν

Λέξμα κείνος εἰς, παροφαναῖς ἐλιγμῆστατο λώπην

Δηλῶν ὡς ἀποδύσθ' ἢ βιοτιλῶ ὅσον οὐπῶ.

Καὶ δ' οἱ θαχέως ἐπελήλυθεν αὐτίκα πότμος,

Ἡγίους δεκάκις πέντ' ἢ δὲ τρεῖς ἐσιδόντι.

Ἀθῆλον.

Οἶνος, καὶ τὰ λωετρά, καὶ ἢ πῶδ' ἐκύπριν ἐρωή,

Ὁξυτέρῳ πέμπει τῷ ὄδῳ εἰς αἰδέω.

Εἰς Θεοῦς,

χρῆσ' λησ'

ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ.

Ἀνθρώποις μὲν ἴσως λήσας, ἀποπῖν' τι πρηνήσας

Οὐ λήσας δὲ θεοὺς, ὅσ' ἔδ' ἄλογον ἄμωμος.

d. iii.

Αδέαστον.

Ζεὺς, κύκνος, αἰῶνος, σάτυρος, χρυσός, δι' ἔρωτα
Λήδης, βύρωπις, ἀντίπης, δδμάης.

ΑΝΤΙΓΑΤΡΟΥ.

Εὐχολος ἑρμείας, ὦ ποιμένες, ἐν δὲ γάλακτι *ἡ δ. δ.*

Χαίρων καὶ δρυῖνα σπενδόμενος μῆτι.

Ἀλλ' ἔχ' ἡσυχίαν ἕνα ἢ κίλιον, ἢ παχὺ ζῆνα

Ἀίπει, καὶ πρῶτος ἐν θύοις σκλέγεται.

Ἀλλὰ λύκεις εἶργα. τί δὲ ὅ πλέον, εἴ ὅ φυλαχθῆν

Ὀλυται, εἴτε λύκεις, εἴ τ' ἔσπο τῶ φυλακῆς;

ΛΕΩΝΙΔΟΥ.

Ὡ τῶν δὲ φείχοντες ἀπαρτιτὸν, οἳ τε ποτ' ἀγροὺς

Δαμόθεν, οἳ τ' ἀπ' ἀγροῦν νῆσθε ποτ' ἀκρόπολιν,

Ἀμμες ὄρων φύλακες, διασπὶ θεοῖ, ὦν ὁ μῆρ, ἑρμαῖ,

Ὀῖον ὄρης μ' ἔσπ' ἂν ἄτερος, ἡσυχίαν.

Ἀμφω μὲν θνατοῖς βιάχοι, ἀλλὰ ποτ' αὐτοῖς,

Ἀὐτῶ μοι πῶσαι αἰεὶ ἀγροῦν, εἴ κεν ἀφέν.

Ναὶ μὲν ὡσαύτως τοῖς βότρυας, οἳ τε πέλονται

Ὡ εἰμοι, οἳ τε χυδῶν ὄμφακες, βύτρεπικεν.

Μιστῶ τῶν μετοχῶν, εἴ ἢ ἡδόμεθ' ἢ ὁ φέρων τί,

Ἀμφω μὴ χροῖ τοῖς δυοῖ πρῆπτετω,

Καὶ λεγέτω, τῆ τῶν ἡσυχίαν ἄλλοτε ἔσπο,

Ἐρμαῖ. καὶ λυγὲ τῶν ἑλιν ἀμφοτέρων.

ΑΝΤΙΓΑΤΡΟΥ.

Ἀίτιός μοι δόμος ἔσπ' (ἐπεὶ πῶσαι κύμα τί πηγῶν)

Ἰδρυμα, νοπερῆς δεασπῆς ἡόνος)

Ἀλλὰ φίλος πόντω γδ' ἐπὶ πλατῶν δέμαθ' ἡόνου

Χαίρω, καὶ ναύταις εἰς ἐμὲ σῶζομῶν.

Ἰλάσκου τίω κύπριν. ἐγὼ δὲ σοὶ ἢ ἐρωτῶ

Ὀύειος, ἢ γροπῶ πνύσσομα ἐν πελάγῃ.

ΑΝΥΤΗΣ.

Κύπριδος ἔσπ' ὁ χῶρος, ἐπεὶ φίλον ἔπλετο τίμα

Ἀίεν ἀπ' ἡπέρου λαμπαρόν ὄραν πέλαγος,

Ὁφρα φίλον ναύτησι τελεῖ πλῆον, ἀμφὶ ὃ πόντος
Δέμαθ' ἡ, λαμπαρόν δερκέμενος ἕοικον.

ΛΕΩΝΙΔΟΥ.

Εἶπέ ποτ' βύρωπας ποτὶ τῶν κύπριν, ἢ λάβε τεύχη,

Ἡξίη τῶν σπάρτα, ἀ πόλις ὄπλομαθ'.

Ἀλλ' ἀπαλὸν γλάσασα, καὶ ἕσπομα αἰέν ἀτευχῆς,

Εἶπε, καὶ οἰκήσω τῶν λακεδαίμονιαν.

Χάμεν κύπριν, ἀπόπλος αἰετῶν οἳ ὃ λέγοισιν

Ἰσορες, ὡς αἰμῖν καὶ θεοῖ ὄπλοφορῆς.

ΝΙΚΑΡΧΟΥ.

Παρθένη τῶν γόμφα τί τίω κύπριν ἔρημε λυπεῖς;

Ἀρπαξάσα δ' ἐμὸν δῶρον ἔχης παρὰ μῆ;

Μέμνησθαι, ἔσποισιν ἐν ἰδαίοις σκεπέλοισιν

Ὡς πᾶσι οὐ σε καλῶ, ἀλλ' ἐμ' ἐδογμάτισε;

Σόν, δόρυ καὶ σάκας ἔσπ' ἐμὸν δὲ ὅ μῆλον ὄπλομαθ'.

Ἀρκεῖται μῆλα κείνος ὁ πρὶν πέλεμος.

ΠΑΛΛΑΔΑ.

Τὸν δῖος ἐν τειρόδοισιν ἐθαύμασα χάλκεον ἦα,

Τὸν πρὶν ἐν βύρωπας, νῦν πῶσαι ἐπὶ ἡόνου

Ὁρῆσας δ' ἂν ἔσπον, ἀλεξίκακε τεισελίωε,

Μηδέ ποτ' ἡπὴ θείας, σήμερον ἔξετάθης.

Νυκτὶ ὃ μείδιον με θεὸς πωροσέφτε πῶσαι αἰετῶν,

Καίρω δουλεύει καὶ θεὸς ὦν ἑμαθῶν.

ΑΡΧΙΟΥ.

Βαγὸς ἰδεῖν ὁ κορίνητος ἐπ' ἀγροῦν πίδα ναῶν

Χηλίω, αἰθίνας οὐ πτετε αἰπὴ θείας

Φοξός, ἀπὸς, οἷον κεν ἐρημαθῆσιν ἐπ' ἀκίαν

Ξέσπασαι μογρῶν ἡέες ἰχθυόλων.

Ἀλλ' ἔσπ' ἡσυχίαν με βοηθῶν ἢ καλαμευθῆς

Φωνήσῃ, πνοιῆς ἑμῶν ὄξυτερος.

Ἀβύσσου καὶ τὰ θένοντα καθ' ὕδατος. ἢ γδ' ἔσπον

Δαίμονες, οὐ μορφῶν ἡσυχίαν ἔχουσι τύπον.

Εἰς βακχῶν

Μέλπωμι βασιλῆα φιλθύιον, εἰραφιώτιν,
 Αβροχόμενιν, ἀγροίχον, ἀοίδιμον, ἀγλαόμορφον,
 Βοιωτὸν, βρομίον, βακχύντορα, βοτρυοχαίτην,
 Γηρόστειμον, γρόνεντα, γιγαντολέτιν, γηρόωντα,
 Διογμῆν, δίχρονον, δίθυραμβογμῆν, δέθουσον,
 Εὐϊόν, βύραχτιν, βιάμπελον, ἐχρεσίκομον,
 Ζηλαῖον, ζάχρον, ζηλήμονα, ζηλοδοτῆρα,
 Ηπιον, ἠδυπότιν, ἠδύδροον, ἠαροπίνα,
 Θυρσοφόρον, θρηϊκῆν, θιασώτιν, θυμολέοντα,
 Ινδολέτην, ἰμερτόν, ἰοπλόκον, εἰραφιώτην,
 Κωμασῆν, κεραιόν, κιασοτέφανον, κελαδόνον,
 Λυδὸν, λυαῖον, λαδικηδέα, λισιμέριμον,
 Μύσπην, μανόλιον, μεθυδότην, μυειόμορφον,
 Νυκτιέλιον, νόμιον, νεβρώδεα, νεβριδίπεπλον,
 Ξυσοβόλον, ξυών, ξενοδάτην, ξανθοκάρηνον,
 Οργίλον, ὄβριμόθυμον, ὄρεσκίον, ὄρεσιφοίτην,
 Πυλυπότην, πλάκην, πολυτέφανον, πολύκομον,
 Ρηξίνοον, ραδινόν, ρικνώδεα, ρίμοχορῆνα,
 Σκιρτητίω, σάτυρον, σεμδηνημέτιν, σεμδῆνα,
 Τερπνόν, τρωπὸν, τυρρέυολέτιν, τυχόμενιν,
 Υπποφόβειν, ὑγρόν, ὑμυθίον, ὑλήεντα,
 Φηρομάμην, φεικίον, φιλομειδέα, φοιταλιώτιν,
 Χρυσόκερον, χερύεντα, χαλίφρονα, χρυσομίτιν,
 Ψυχοπλανῆν, ψύσπην, ψοφομήδεα, ψυχοδακτύλιν,
 Ωρειον, ὠμησῆν, ὄρεσίτροπον, ὠρεσίλοιπον.

Εἰς ἑπόλλωνά.

Υμνεῖο παμάια, μέγαν θεὸν ἑπόλλωνα.
 Αβροτοῖν, ἀγλαόμορφον, ἀκερσεχόμενιν, ἀβροχαίτην,
 Βελύνοον, βασιλῆα, βήεσιχαρῆν, βιοδάτιν,
 Γηρόστειμον, γηρόωντα, γιγαντολέτιν, Γλυκύθυμον,
 Διογμῆν, δίχρονον, δρακοντολέτιν, δαφρογμῆν,
 Εὐλάστον, εὐρυβίον, ἐκατηβόλον, ἐλπιδοδάτιν,

Ζωογόον, ζάθεον, ζωόφρονα, ζωοδοτῆρα,
 Ηπιον, ἠδυεπῆν, ἠδύδροον, ἠπιόχρα,
 Θυρσοφόρον, θαλερόν, θελίφρονα, θελησίμυθον,
 Ιαφέτιν, ἰμερτόν, ἰήιον, ἰπποκροσῆν,
 Κοσμοπλόκον, κλάειον, κρατερόφρονα, καρπηγμῆν,
 Λητογμῆν, λαρόν, λυρογμῆνα, λαμπετόωντα, (θλιν,
 Μυσοπόλον, μαίτην, μεγαλήτορα, μυειόμορφον,
 Νεβροχαρῆν, νοερόν, νηκενδέα, νηφαλέοντε,
 Ξυσοχαρῆν, ξυών, ζωόφρονα, ζωοδοτῆρα,
 Ολβιον, ὄλβιοφρονα, ὄλυμπιον, οὐρεσιφοίτιν,
 Πρηκῆν, πημδερκῆν, πημαπήμονα, πηλοδοτῆρα,
 Ρυσιπόρον, ροδοχρῶν, ρηξίμωρα, ρηξικέλευτον,
 Σιγαλέντα, σοφόν, σελαχηγμέτιν, σωτήρα,
 Τερψιχρόν, τιτῆνα, τελέσορα, τιμῆεντα,
 Υμναγόριον, ὑπατοῖν, ὑψαύχονα, ὑπέοντα,
 Φοῖβον, φοιδάροντα, φιλοτέφανον, φρενογμῆν,
 Χρησμοχαρῆν, χερύσειον, χερύσοχρα, χερύσοχόμενον,
 Ψυμοχαρῆν, ψάλτιν, ψυσιφυρα, ψυχοδοτῆρα,
 Ωκύπον, ὠκυεπῆν, ὠκύσχοπον, ὠρεσιδάτιν.

Εἰς Ἰατρούς,

κῆς λθς

ΝΙΚΟΜΗΔΟΥΣ, οἱ δὲ ΒΑΣΣΟΥ, εἰς ἰπποκράτην.

Ἰπποκράτης Φάος ἰω μερόπων, καὶ σώερα λαῶν
 Ἐθνα, καὶ νεκύων ἰω σσδρῖς εἰν αἰδῆ.
 Ἀνλιφρέφον.
 Εἰν αἰδῆ σσδρῖς ἰω νεκύων, καὶ ἔθνα λαῶν
 Σώετο, καὶ μερόπων ἰω Φάος ἰπποκράτης.

Εἰς τιὸν ὀρφεῶσιου βιβλον.

Δίου ὀρφεῶσιου, τὸν ἀθανάτιν ζῆν τέχνην
 Πολλάκι δέμθινουσα, μίτοις αἰεδοῖτο μοίρη.

*Interpres capit in hanc & maxime
 Linceus & profectus est deus hanc
 Hesperides deus est profectus deus
 Hesperides & profectus in capite hanc*

Ες Νίκανδρον.

Καὶ χαλοφῶν ἄριδηνλος ἐνὶ πολυλίεσσιν τέτυκται,
 Διοιὸς θρεψαμένη παῖδας ἄριτονόους.
 Πρωτόκων μὲν ὄμνησον, ἀπὲρ Νίκανδρον ἔπειτα,
 Ἀμφοτέρους μούσας οὐρανήσι Φίλους.

Ἀθλον.

(λυγρὰ)

Φάρμακα πολλὰ μὲν ἑσθλά μεμιγμένα, πολλὰ δὲ
 Νίκανδρος κατέλεξεν, ὅστις ἀμύμος πέρι πόδων
 Ἀνδροφῶν. ἢ γὰρ παῖθός ἐστι γήμεθλης.

Ἀδέαστον.

Παῖθων, χείρων, ἀσκληπιδίος, ἰπποκράτους τέ.
 Τοῖς δ' ἐπὶ Νίκανδρος κοροφερέτερον ἔλλαχεν ὄχος.
 ΛΟΥΚΙΑΔΙΟΥ.
 Μάχων, ὅτ' εἰς αἶδον κατέβη, ἔσμεων αἰδωνόος
 Εἶπεν, ἀναστήσων ἢ λυθεὶ καὶ νέκυας.

Τὸ αὐτὸ εἰς τοῖς ἀεὶ νοσοῦντας.

Τοῖς καὶ αὐτὸ φάρμακον Γλυκερόν φάος ἐκ ἐπὶ θρηναῖς,
 Τοῖς δὲ ὅτι παροδοκίη ζῶντας ἀεὶ θανάτου.

ΓΑΛΛΑΔΑ.

Οὐκ ἀλόγως ἐν δίξυφοις δυνάμιν πνα θεῖαν
 Εἶναι ἔφην, ἥδ' ἐς ζωὴν δίξυφον ἐν χρονίῳ
 Ηπιάλω κέμνοντι τεταρτάῳ παρῆψα,
 Καὶ γέροντι τυχέως οἷα κρότων ὑγιής.

Τὸ αὐτὸ.

Κονδίτου μοι δεῖ, τὸ δὲ κονδίτον πόθεν ἔρχε
 Τοῦ ὄμομα; τῆς φωνῆς ὅτι γὰρ ἄλλοτερον
 Τῆς τῆς ἐλλειψῶν εἰ ῥωμαϊκῶς δὲ καλέσται,
 Ἀὐτὸς αὖ εἰδείης, ῥωμαϊκῶς πατος ὦν.
 Σκεῦασον οὖν μοι τὸ ποτὸ γὰρ κατέχον με νόσημα
 Τοῦ σομάχου, χεῖρ ἔστι τὸ δὲ λέγεται ποτοῦ.

Εἰς Ἰχθυῶν, χεῖρ μὲν

Ἀντιφάτρου θεηλαδῶ.

Πύλον ποσειδάλη ποτὸ ὅτι παροδοκίη ταναθεῖς,
 Ηελίω φύξην πολλὸν αἶψα πόδα.

Οὐπω δ' ἰωπέτην ἴκελος χροῖα τοῦ ἔκα καί μιν
 Αἰετὸς ἐκ νεφέων ὄξει ἔμψεν ἰδῶν.
 Πλοχμοῖς δ' εἰλιχθεῖς πέσεν εἰς ἄλα δειμωσῶν, ἢ
 Ἀμφω καὶ γήρης ἤμβροτε καὶ βίοντι. (ῥα)

ἈΝΤΙΦΙΛΟΥ Βυζαντίου.

Αἰγιόχου τεναχέσσιν ἴστω πλάοντα λαοφάγη
 Εἰρεσίη φαίδων εἰσίδε πολυπέδιον. (ῥα)
 Μάρκας δ' ὄξει ἔρην ἐπὶ χροῖα, παρὶν παρὶν χεῖ-
 Πλέσσαται βρύγδον ὀκλατόνους ἔλικας.
 Διοκλύθεις δ' ἐπὶ θάμνον ἐς οἰκία δέξα λαγαῶν,
 Εἰλιδὸν ταχίον κατωκὸς ἔδνησε πόδας.
 Εἶλε δ' ἀλοῖς σὺ δ' ἀχίπτον ἔχης γέρας ἀμφοτέ-
 Ἀχίης χερσαῖης, παρῆσου, καὶ εἰδηθῆς. (ῥωθεν)

ΦΙΛΙΠΠΟΥ.

Μεμφομένη βορέην, ἐπεπρωτὶ μιν ἴστω δῆμιος
 Πνεῖ γὰρ ἐμοὶ θρηκῆς ἠπίος οὐδ' αἵματος.
 Ἀλλά με τίω μολίγηρῶ ἀπὸ δάνα δέξατο κώτοις
 Διχθῶν, καὶ πῆλυ ἰὸ πόντιος ἰωίχθ.
 Γισοτάτω δ' ἐρέτη παρθμευομένη, τὸν ἀκωπον
 Ναύτιω τῆς σῆματος θελρον ἐγὼ κιθάρη.
 Εἰρεσίω δελφίνες ἀεὶ μούσῃσιν ἀμιαθον
 Ηνυσθμ. οὐ φεύξης μῦθος ἄριόνιος.

ΙΣΙΔΩΡΟΥ ἀγχεωδῶτου.

Πούλυτον ἀχέθισαι ποτὲ γυμνῶς, ὄξει δὲ εἰς γῆν
 Εἰρήνην, δεισῆς θεῶς ἰμδρτοπέδιον.
 Ἀλλ' ὅσ' ἐφ' ὑπνώοντα πεσῶν ἐνέδνησε λαγαῶν,
 Φεδέχα θερβῆς ἄρτι φηρόντα κίνας.
 Ἀχέθεις δ' ἠγχεθυσεν. ὁ δ' εἰς ἄλα γυμνῶς ἰσθῶν
 Ηκε πάλιν ζωῆς λῆτσα λαγαῶν ἔχων.

ἈΝΤΙΦΙΛΟΥ.

Ἀνίσα θερ χερσαῖον ὁ πόντιος, ἀπυσον ἔμπνοις,
 Ἀράμμος λαφῆς ὑγρὸν ἴστω θε νέκυν,
 Ες φαρμάκους ἐκίματα. ὁ δ' ἴπλεον, ὄξει δὲ εἰς γῆν
 Νηξάμμος, φάρτου μιάθον ἔχα θάλατον.

Δάμονα δ' ἀλλήλων ἡμείφαμην ἢ μὲν ἐκείνου
Χθρῶν, ἐμέ δ' ἴσ' ἀπὸ γῆς, ἐκίανε τούμῳ ἕδωρ.

ΒΙΑΝΟΡΟΣ.

Φῶρες ὅτ' εἰσὶ δῆλοι τυρσηνίδος ἀλγῶσι δίνης
Φορμικιανῶν ἀκῆτου ἦν καὶ ἑσβύλιον,
Αὐτίκα μιν κητῆρη λιγυηχαί δέξατο δελφῖν
Σωθρον, ἐκ δ' ἔβυθοῦ νήχεθ' ἐλισσόμενος,
Μέγεις ἐπ' ἰσθμὸν ἔκελσε χεῖρῶν ἢ ῥα θαλάσσης
Ἰχθῆς ἀνδρώπων εἶχε δικαιότερος.

ΦΑΝΙΟΥ.

Ακλίτα χαλαμυτὰ, ποτὶ ξεροῖ ἐλθ' ἀπὸ πέτρας,
Καί με λάβου δ' ἄρα πρὸς ἴον ἐμπολέα·
Αἴτε σύ γ' ἐν κύρτω μδγανουείδας, αἴτε πιν' ἀρξῆς
Μορμύρον, ἢ κίχλιον, ἢ σπῆρον, ἢ σμαρίδα·
Αὐτὸν τ' αὐτάσσεις μετὸν οὐκρέας, ἀλλ' ἀθάλασθ'
Τιμῶντα, φαφαροῦ κλάσματος εἰς ἀπάτιον.
Χαλκίδας ἢν δ' ἔφερης φίλ' ἀκανθίδας, ἢ πνα θρίασον,
Εὐάρξ' λιθῖαν οὐ γδ' ἔχω φάρυγα.

ΕΙΣ ΚΑΛΛΟΣ, ΧΕῤ ΜΑΣ

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

Βαχλὸς ἐπλεο φοῖβε πρὸς δάων δέ, καβάλλης·
Κύκνος, ζεῖς ἀμμῶν δ' ἀμφιβόητος ὄφης.
Χοὶ μὲν, ἐπ' ἠϊθέας, σὺ δέ, παιδικὸς, ὄφρα φάσσειτε.
Ἐσὶ γδ' οὐ πειθοῖς δύνεται, ἀλλ' ἀβίης.
Εὐαρέσας δ' ὦν καλὸς, ἀπερ δόλου αὐτὸς ἄριστος
Πάντας καὶ πάσας, οὐ μέγα δμῶντος.

Εἰς θύμορφον κολυμβῶσαν ἐσταί νείλιον.

Ακύπρις πρῶταν γυμναί σε βόασεν ἰδοῦσα,
Φεῦ, φεῦ, πῶς σαρόνων ἐκίοθεν οὐρανίων
Ζηλώσας ἄδυνα θαλάσσιον ὁ θρασὺς ἄλλαν
Νεφλὸς ἀπὸ Γλυκερῶν κύπριν ἀῆκε βυθῶν;

Τί αἰεῖται εἰδοθεῖ ἰδοῦσα πλὴν ἐλέντιον
ἐν φάρῳ.

Ὁ κείριον σέο κάλλος, ἐπεὶ δὲ εἰς ἑσσι γμέθλης.

Εἰσορεύω γδ' ἀγαλμαδιστρεφές. ἀτρεκίως γδ
Τρῶσι τε καὶ δαίμοσι μάχῃ δεκέτηρος ἐπέστη.
Ποδῶτος ἀγρόχοιο τεοδ' ἡμετῆρος δ' ἄρα γαί;
Εμπης δ' ἔρχο θαῶσον, ἀπήμωνα νόσον ἐλεύσα,
Εἰδοθεῖς ἰότητι, κακῆς ὅτι νῶτα θαλάσσης.

Αδελον.

Αἰ χεῖρες, τρεῖς εἰσι σὺ δὴ, μία τῶν τρεῶν τῶν τῶν
Γενήτης, ἴν' ἔχουσ' αἰ χεῖρες χεῖρα.

ΕΙΣ ΚΟΛΑΚΑΣ, ΧΕῤ ΜΕΣ

ΒΙΣΑΝΤΙΝΟΥ.

Εἴ τις αἰὲρ δ' ἔχων ἐθέλει κολάκων ἀνέχεσθαι,
Γολλοῖς ἐκ δάσφ' τοῖς μαροῖς σόμασιν.
Ὡστε γρητὸν δ' ἔσιν ἀπερθεσθῆντα δικαίως,
Ὡς κολάκας μισεῖν τοῖς κολακουργοῖς.

ΔΟΥΚΙΑΝΟΥ.

Οὐδὲν ἐν ἀνθρώποις φύσει χαλεπώτερον βύρεν
Ανθρώπου καθαράν ψευδεμῶν φιλίαν. (τες
Οὐ γδ' ἐθ' ὡς ἐχθρὸν ποροφιλῆσάσιν, ἀλλ' ἀγαπῶν-
Ὡς φίλον, ἐν τούτῳ πλείονα βλαπτόμεθα.

ΓΑΛΛΑΔΑ.

Ἦν ὁ φίλος τί λάβη, δόμνε φρατῆρ, βίης ἐξραψῶν
Ἦν δ' αὐ μῆτι λάβη, δ' φρατῆρ εἶπε μόνον.
Ὡνα γδ' καὶ ταῦτα τὰ ῥήματα. αὐτὰρ ἔγωγε
Οὐκ ἐθέλω δόμνε· οὐ γδ' ἔχω δόμηαι.
Τοῦ αὐτοῦ.

Ρῶ καὶ λάμβδα μόνον κέρα καὶ κολάκας τε δίστα·
Οὐκ οὐ τῶν κέρα βλαμολόχος τε κέραξ.
Τοῦ ἑκά μοι βέλτιος τὸδε ζῶον πεφυλαξο,
Εἰδὼς καὶ ζώντων τοῖς κολάκας, κέραξ.
Τοῦ αὐτοῦ.

Οὐχ ἔτι βλαπτή μισεῖν ὁ λέγων ἀναφαιδόν,
Ὡς σαρὸ πλὴν καθαράν ψευδεμῶν φιλίαν.
Τὸν μὲν γδ' μισοῦντα πρὸς δότες ἐκ βεπτόμεσθα·
Τὸν δὲ λέγοντα φιλεῖν, ἔπερφυλασόμεθα.

*Fracta hinc sed his ut in hinc est
fracta
ut hinc hinc fracta hinc hinc hinc
H. Br.*

*Si quis hinc hinc hinc hinc hinc hinc
hinc hinc
Fracta hinc hinc hinc hinc hinc hinc
hinc hinc
Fracta hinc hinc hinc hinc hinc hinc
H. Br.*

*Fracta hinc hinc hinc hinc hinc hinc
hinc hinc
Fracta hinc hinc hinc hinc hinc hinc
hinc hinc
Fracta hinc hinc hinc hinc hinc hinc
H. Br.*

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΤΗΚΑ ΟΗΥ.ΙΜ.Π.Ι.Κ.Ο.Β.Α.

Εξέρει ἐγὼ κείνον κρίνω βαριῶ ὅς ποτε λάθρη
Τὼ δ' ἀπὸ τῆς Φιλίης πίσην ἔχων ἀδικεῖ.

Ἀδελον.

Γραπὸν ἔχης τὸν ἔρωτα φόβω δὲ Φιλίης καὶ αἰδέσκη.
Τοῦ δὲ Φιλίην ἔτιωσ' ἔσδ' ἐν ἀπιστότερον.

Εἰς Κριτάς, χεῖς μνῆς

Ἀδελον.

Θαρσαλέοι κέλτοι ποταμῶ ζηλήμονι ριῶν
Τέτρα ταλαντεύουσι, καὶ οὐ πάρος εἰσι Τεκῆες
Πεῖν παῖν ἀθήσασσι λελουμένον ὕδατι σεμνῶ.
Αἶψα γδ' ἰώικε μῆξος ὀλιθήσας Διφ' ἐλάπων
Νηπίαχος, πρῶτον πρῶτ' ἔδ' ἀκρυ, τὸν μὲν, αἰείρας
Αὐτὸς ἐπ' ἀσπίδι γῆκε νέον παῖν, οὐδ' ἀλεγίξῃ.
Οὐπὼ γδ' ἡμέταο φέρει νόον, τῶν γ' ἔσα, θρήση
Κεκριμένον λυγροῖσιν ἐλεγχιζάμου ποταμοῖο.
Ἡ δὲ μετ' εἰλείθῃαν ἐπ' ἀλγεσιν ἀλγος ἔχουσα
Μήτηρ, εἰ καὶ παμδὸς ἀληθεῖα οἶδε Τεκῆα,
Ἐκδέχεται Ἐμέουσα τί μῆσεται ἄσατον ὕδωρ.

Π Λ Λ Λ Δ Δ Λ.

Οὐδείς καὶ καθαρός καὶ μείλιχος ἤλυθεν ἔρχων.

Εν γδ' ἐνός δοκέει δόγματος αἰτίπαλον.

Τὸ γλυκὺ, τὸ κλέπτοντος ἄσφιδάλου ὅ, δ' ἀγρόν.

Ὀργανα τῆς ἄρετῆς τῶντα δὴ ἔστι παρῆν.

Τοῦ αὐτοῦ.

Μή ποτε δουλῶσασα γυνή, δέσποινά γένοιτο,

Ἐστὶ προίμα κεν, τῶσδ' ἔθ' ὅμοιον ἔρω.

Μή τε δίκην δικαστῆν αἰὴρ γεροντὸς δικολέκκης,

Μηδ' αἰ' ἰσοκράτεος ῥητορικώτερος ἦ.

Γὰς γδ' ὁ μαδαρῆν εἰθισμένος, ἔσδ' ἐν ἐπαύρω

Σεμνότερον δικαστῆν, μὴ ῥυπαρῶς διωδάται.

Τοῦ αὐτοῦ.

Εἶναι νομίζω φιλόσοφον καὶ τὸν θεόν,

Βλασφημίας τὸν βύθους οὐ θυμολέμενον,

Χρόνη δ' ἔπαυξάοντα τὰς ἡμετέρας
Τὰς τῆν' πονηρῶν καὶ θαλαπύρων βροτῶν.
Τοῦ αὐτοῦ.

Στυγίῳ πλεὺν νίκην τίς ἰδὼν καὶ πλεὺν πόλιν ἔρως,
Εἶπε, θεὰ νίκη, ἔπιτε πέποιθας ἄρα;

Ἡ δ' ἀποδυρομένη, καὶ μεμφομένη κρίσιν, εἶπεν,
Οὐκ ἔγνωσ' σὺ μόνος; πατερίκι δέδομαι.

Ἡ δ' ἄρα καὶ νίκη πολυάδελμος, ἦν τῶσδ' ἡσιμὸν
Πατερίκιος ναύτης ἤρπασεν ὡς αἰέμον.

Εἰς Λογογραφίαν,

ἥτοι ἐποποιίαν, χεῖς μνῆς

ΠΑΡΜΕΝΙΩΝΟΣ.

Φημί πολυστήλιον ἔπιγραμματος οὐ καὶ μούσας

Εἶναι, μὴ ζητεῖτ' ἐν σαδία δολιχόν.

Πολλ' ἀνακυκλεται δολιχὸν δρόμος, ἐν σαδία δὲ

Ὄξις ἐλαυνόμενος, πρῶματός ἔστι τόνος.

ΚΥΡΙΑΛΛΟΥ.

Γαῖν καλὸν ἔσδ' ἔπιγραμματα δὲ δίστιχον ἦν ὃ καὶ γῆθης

Τοῖς τρεῖς, ῥα φασεῖς, καὶ οὐκ ἔπιγραμματα λέγῃς.

Ἀδελον.

Οἴγυμι δ' ἐτέρης πόμα πίδακος, ὡς τ' ἔρυσσας

Ξφνον μουσὸν πόλον, γράμμα λεωνίδεω.

Δίστιχα γδ' ἡφοῖσιν ἰσάζεται, ἀλλὰ σὺ μῦθε

Ἐξίτη, κείς ἐτέροις ὄξω ὀδόντα βάλε.

Εἰς τὸν φαίδανα Διφ' ἄλογον πλάτανος, νοθεύ-
μενον ὑπὸ πημάτιου.

Εἶμε πλάτων οὐ γράψῃ, δύο ἐγρόντο πλάτανε

Σωκράτην ὄρων αἴθερα πρῶτα φέρω.

Ἀλλὰ νόθον μ' ἐτέλεσε πημάτιος ὅς ῥ' ἐτάλασε

Καὶ ψυχῶν θνητῶν καὶ μὲ νόθον τελέσασθαι.

ΑΥΤΟΜΕΔΟΝΤΟΣ.

Νικίτης ὀλίγος μὲν ἔπι πρῶτον οἰσιν αἴτης

Οἶά τε αρκείης ἔρχεται ἐκ μολύτης.

Αλλ' ὅταν ἐμπνύσῃ, χεῖρ' ἰστία πρῶτα φέρηται,
Λαίφρα πακλώσας, μέσσω γὰρ πελάγη,
Ναῖς ἄτε μυελόφορτος, ἕως ὅτι τέρματα μέθων
Ἐλθῆ, ἀκυμότους ἔμπορος εἰς λιμῆνας.

Ἀδελφον εἰς ζουκυδίδην.

Ω φίλος, εἰ βρός εἶ, λάβε μ' ἐς χέρας· εἰ δέ γε πάρι
Νῆϊς ἔφες μουστέων, ρίψον αἰ μὴ νοέης. (πδμ)

Εἰ μὲν δὲ γ' ἔπρῳτεσι βαπὸς παῦρος, δ' ἀγάσαντο
Θυκιδίδην ὀλβέου, κεκροπίδην ὀ γῆρος.

Ἀδελφον.

Πᾶς λόγος ἐστὶ μάταιος, ὁ μὴ τετελεσμένος ἔργῳ·
Καὶ πᾶσα πρᾶξις τὸν λόγον ἔργον ἔχῃ.

Εἰς μαινομένων,

χεῖρ' μεῖ

Κοιῆ πρὸ κλισίῃ ληταρχικῆς ἠδὲ φρενοπληκῆς

Κείμηροι, ἀλλήλων νοῦσον ἀπεσκεδάσαν.

Ἐξέτορε κλίνης γὰρ ὀλομῆς ὑπὸ λύσσης,

Καὶ τὸν ἀναμάθητον πρῶτος ἔτυπτε μύθος.

Γληγαὶ δ' ἀμφοτέροις ἐγῆρον' ἀκρὸς αἴς ὁ μὲν αὐτ'

Ἐρθετο, τὸν δ' ὑπὲρ πουλὲς ἔειπε κέπος.

Εἰς μαθημάτων, χεῖρ' μεῖ

Ἀντιπατροῦ εἰς δ' ἑατῶν.

Γράμμα τὸ δ' ἑρῆτοιο δαήμονος, ὅς ποτε λεπτῆ

Φροντὶδι δλωμοῖς ἀέρας ἔφρασατο.

Ἀπλατέας τ' ἀμφοὶ καὶ δῆμονας, αἰσὶν ἐναργῆς

Ἀλόμβρος κύκλοις οὐρανοῦ ἐπιδεδίται.

Ἀινείῳ δὲ καμὸν ἔργον μέγα, καὶ δῖος εἶπ'

Δύτερος, ὅς τις ἔθικ' ἀστρα φαεινότερα.

Λεωνίδαοῦ.

Μαίητες ἀφ' ἑσέσασιν ὅσσι ζητεῖτε κέλθον,

Ἐρροῖτ' εἰκαῖης ψευδολογῆσι βροφίης.

Υμέας ἀφροσύνη μεμώσατο, τόλμα δ' ἔπικλε

Τλημονας, οὐ δ' ἰδίῳ εἰδότης ἀκλείῳ.

Ἀντιπατροῦ.

Θυοῦρης πείσανι τὰ τεχνηέντα κύπελλα

Πέμπει χροῦδῳ δ' οὐρανοῖν ἀμφοτέρω.

Διὰ γὰρ ἐκ σφαιρῆς τετμήμεθα καὶ ἔμμεν ἡμῶν,

Τοῖς νοτίοις, τὸ δ' ἔχῃ τείρεα τῶν βορέων.

Ἀλλὰ σὺ μηκέτ' ἐς ἀρκίον ἐπίβλεπε δῖα δ' ἐν ἀμ

Μέτρα πῶν, ἀθρῆ πρῶτα τὰ φαινόμενα. (Φοῖν

Πτολεμαίου.

Οἶδ' ὅτι θνατὸς ἐγὼ καὶ ἐφάμερος ἄμ' ὅτμ' ἀστρῶν

Μαφεύω πυκινὰς ἀμφιδρόμοις ἑλίχας,

Οὐκ ἔτ' ὅτι φάω ποσὶ γᾶης, ἀλλὰ πρὸ αὐτῆ

Ζωὴ δ' ὅσπερ φέος πῆμπλα μῆ ἀμβροσίης.

Πρόβλημα.

Ποιῶς ἐγὼ τελέθω σφυρήλατος· αὐτὰρ ὁ χρυσός,

Αἰζῆσθι πέλεται δῶρον αἰοιδόπων.

Ἡμισυ μὲ χρυσοῖο, χρυσοῖο δ' ὀγδοάτμω ἢ

Θεσσῆς, καὶ δεκάτμω μοῖραν ἔθηκε σόλων.

Ἀὐτὰρ ἐφ' ἑσθῆν, ἡμίσησαν τὰ δὲ λοιπὰ τετραγώντα

Ἐννέα, καὶ τέχνη, δῶρον δεξιοδίνου.

Ἄλλο πρόβλημα.

Ἀὐγείῳ ἐρέθνε μέγα δένος ἀλκείδαο,

Γλητὸν βουκαλίῳ διζήμωνος ὅς δ' ἀπάμειπτο,

Ἀμφὶ μὲν ἀλφειοῖο ῥοαῖς, φίλος ἦμισυ τῆν δέ·

Μοῖρη δ' ὀγδοάτμω ὄχθον κρόνου ἀμφινέμονται·

Δωδεκάτμω δ' ἀπὸ μύθε τετραεξήπασιο πρὸ δέον.

Ἀμφὶ δ' ἑπ' ἠλιδᾶ διαι ἐφ' ἑσθῆν νεμέδονται·

Ἀὐτὰρ ἐπ' ἑπτάτμω τετραεξήπασιο τετραλέλυπα·

Λοιπὰς δ' αὐτὸς ἀλώσεις ἀγῆας τὸ δὲ πεντήκοντα.

Σχόλια εἰς τὸ πρὸ πρόβλημα, καὶ εἰς τὰ ἄλλα, ἴσῃσι
ὡν τὰ πλεῖστα εἰς τὸ βιβλίον.

Ἄλλο πρόβλημα.

Χάλκεός εἰμι λέων· κροῖοί δέ μοι ὄμματα δῖα,

Καὶ σῶμα· σὺ δὲ γένηαι δέξιτεροῖο ποδός.

Γλήρη δ' κρατῆρα δὴ ἡμασι δόξιον ὄμμα,
Καὶ λαγόν τειρωσῖς, καὶ πισύρεσσιν ἴναρ.
Αρχιον ἐξ ὥρας πλῆσαι σῶμα. ἐν δ' ἅμα πῶτα,
Καὶ σῶμα, καὶ γλιῦται, καὶ ἴναρ, εἶπέ πόσον.

Ἄλλο παρόλοισμα.

Ἀμφω μὲν ἡμεῖς εἴκοσι μῶας ἔλκωμεν,
Ζῆθος τε, καὶ Ξυάμιος· ἐὼ δέ μου λαβῆς
Τεῖτον, δ' τέτρατόν τε τῶ δ' ἀμφιόνοσ'
Ἐξ πῶτ' αἰδρωῶν, μή τις δὴρήσῃς σαθμόν.

Ἀδέαστον.

Τὸν Ἔφον ἐν κιδάρῃ, τὸν μοσικὸν αἰδρωτῆρινα
Ἡρετό τις τοῖσι κρουματικῇ Ἐφίλω,
Δεξιτερῶν ὑπάτιω ὁπότε πλήκροισι δοιήσω,
Ἡλαγή νήτη πάλλεται ἀβρομάτως,
Ἐπιὼν ἕσποτειζουσα, καὶ ἀπίτυπον τερέτισμα
Γάλα, τῆς ἰδῆς πλυσασμένης ὑπάτης.
Ὡστε μετὰ μάστιγι πῶς ἀπνοα νδύρα ἔαζέντα
Ἡ φύσις ἀλλήλοισι θῆκετο συμπαγῆα.
Ὅς δέ, ὅν ἐν πλήκροισιν ἔριστόξινον ἀγνητόν
Ὡμοσε μὴ γινῶναι τίω δέ θεημοσιῦίω.
Ἐσι δ', ἔφη, λύσις ἡδε· τὰ νδύρα πῶτα τέτυκται
Ἐξ οἴος χολαδῶν ἀμμιζα τεροσολῶν
Τοῦτέκεν εἶσιν ἀδελφά, καὶ ὡς ξύμφυλα σιωηχῆς
Συγγενές ἀλλήλων φθῆγμα μεριζόμην.
Γνήσια γὰρ τὰδε πῶτα, μή τις ἄτε γαστρός ἐόντα,
Καὶ τῶν ἀπίτυπων κληρονομῆ πατάγων.
Καὶ γὰρ δόξιον ὄμμα κακῶν μῶν ὄμματι λαγῶ,
Πολλάκι τοῖς ἰδίους ἀπίδδασιν πόνοις.

Εἰς Μεθῆν, καὶ μῆδ

Ἀντιπατροῦ.

Μηδ' ὅτ' ἐπ' ἀκῶρον ὀλοῆ τίθειε θαλάσῃ *For. Sea. 49.*
Ναυτίλε, μηδ' εἴ τοι πείσματα χέρσος ἔχῃ.
Καὶ γὰρ ἰῶν ὄρωα ἐνὶ κἀπασεν· ἐς δὲ χάλυμβον
Ναύτου καὶ θαλάσσης οἴνος ἔδνησε χέρσος.

Φῶγε χροσιτυπίω ἔπινῆιον. ἐρπὸς ἰάκχα
Γόντος· τυρσηνοὶ τῶτον ἔθεντο νόμον.

Ἀργενταρίου.

Κωμάζω, χρύσειον ἐς ἑσπερίων χροσὶ ἀφῶν
Λύσων, οὐδ' ἄλλων λαζῆ ἑσπερίων χροσῖς.
Στέφας δ' αἰτοβόλον κρατὸς τετρα. ἔκλεσθῆν.
Γηκίδα μουσπόλοισι χροσὶ ἐπὶ πῆρῃσι.
Καὶ πάδε δραν, βύχασμον ἔχον βίον. ὁδὸς γὰρ αὐτὸς
Κόσμος αἰδῶτε λύρης ἐπὶ λετο καὶ γεφαίου.

Ἀδελφον.

For. Sea. 49. Ὁ τῶν ἀεὶ βρομίου μεμεθυσμένος οἶναδι πηγῆ,
Σώπροφος βιάσας, ἀγροπόδης σάτυρος,
Διτῶ δ' ἔστι καὶ κῶμιον ἀλυκιοπέδησι λυγαθῖς,
Ἐρτα παιδί θεῶν χαλκοτορῆ θῆπδος·
Ὁ τῶν ἔκ τετρας ἀσκαῖν πόνον, ἀλλὰ πενιχρῶν
Ἐργάτιν ἐκ μῶσων ρυόμηνος βιοτόμ.

Ἀδελφον.

For. Sea. 49. Ἐσσι κείνα κύπελλα λαφύστε, ποδὶ καλαθῆ θύρσων
Πήματα, καὶ κῶμοι, σκιρτοπόδη σάτυρε;
Τίς σε πῶτα σμίλασι ποδὶχροτον ἄμμα κατὰ φῆας
Θῆκετο, τὸν βρομίου ἀπάραν ἑλίξάμηνος;
Ἄ ἰσθμίων ἐνδῆα, καὶ ἀπῶτολμος ἀνάγκη,
Ἀμεπὶ ἡφαίστω θῆκε μῶριλοπόταν.

Εἰς μετριοτήτα, καὶ μῆδ

Βασσοῦ.

Μήτέ με χείματι πότος ἀγροί, δρασύς, ἔδδὲ γαλή-
Ἀργῶν ἠσασάμην ἢ πολυνωεμῆν. *(ἦν)*
Αἰμεσότητες ἔρισται, ὅπη δέ γε κωρήξιος αἰδρωῶν,
Καὶ μάλα μέτρον ἐγὼ τῶν κικον ἠσασάμην.
Τῶτ' ἀγάπα φίλε λαμπῆ, κακῶς δ' ἐρπῆρε θυέλ
Εἰσι τῶν κωρήξιος καὶ βίότου ζέφυρε. *(λασ.)*

Ἀδελφον.

Γαῖ ὁ πῶσιπῶν, ἀκαροῦν ἐπεὶ λόγος ἐστὶ παλαιός
Ὡς καὶ τῶ μῶντος ὁ πλέον ἐστὶ χολῆ.

Οἶκος καὶ πόσις, βίου χάρις· αἱ δὲ παῖδες αὐτῆς
Φροντίδες αἰδέονται, οὐ βίος, ἀλλὰ πόσις.

ΕΙΣ ΜΙΣΟΣ, *χρσ μθς*
Αδελφον.

Εὐσέφιος μ' ἐδάμασεν ὄμοδ καὶ παρθέσις ὕπνος,
Ὅς μὲν, ὅτι βίσις, ὅς δέ με μή καλῶσις.
Ὡν ἔξ ἀμφοτέρων, ὁ μὲν ἔρρεται, ὅς ὅτι παρθεῖν
Ἰλαος, ὡραίων μέτρον ὅτι ἀμύμος.

ΕΙΣ ΜΗΤΡΥΙΑΝ, *χρσ νς*
ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΥ.

Σπῆλυ μητρῆς, μικρὰν λίτον, ἔεφε κούρος,
Ὡς βίον, ἢ λάτρη καὶ ἔσπον οὐ μύμος.
Ἡ δὲ, τάφω κλιθεῖσα, κατέκλιανε παῖδα πεσοῦσα.
Φύγετε μητρῆς καὶ τάφον οἱ παρθεῖνοι.
Αδελφον.

Μητρῆ καὶ παρθεῖνοι αἰεὶ κακόν· ὁ δὲ φιλοῦσαι
Σώζουσιν. Φαῖδραν γῶνι καὶ ἵππολύτῳ.
ΠΑΡΜΕΝΙΩΝΟΣ μακεδόνος.

Μητρῆς δὲ μύμις αἰεὶ χόλος, οὐδ' ὅτι ἐρωτῆ
Ἡπιος· οἶδα παρθεῖνος ἵππολύτου.

ΕΙΣ ΜΝΗΜΗΝ, *χρσ νας*
ΜΑΚΕΔΟΝΙΟΥ ὑπάτου.

Μνήμη καὶ λήθη μέγα χάρητον· ἢ μὲν ἐπ' ἔργοις
Μνήμη τοῖς ἀγαθοῖς, ἢ δὲ ἐπὶ λυθραλοῖς.

ΕΙΣ ΜΥΣΤΗΡΙΟΝ, *χρσ νβς*
ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ.

Ἀρρήτων ἐπέων Γλώσση σφρηγῆς ὅτι κείσθω.
Κρείων γὰρ μύθων ἢ κείων φυλακῆ.

ΕΙΣ ΜΕΜΦΙΝ, *χρσ νγς*
ΑΝΤΙΦΙΛΟΥ.

Ἡ γὰρ βίβλος, ὅτε οἱ κατὰ θυμὸν ἴπτι,
Φοῖβου τὸν παρθεῖ ποδῶν μῦθῳ ἀφρε λίθον.

Χείρεσι πειράζουσα· καὶ ἰσβαρεῖς ἰσίκαι, μήτι
Ἡ θελεν εἰ δὲ ἔθελαι, κρυφότερος πετάλων.
Αὐτὴ ὅτι παρθεῖσαι τὸ οἱ φίλον, ἴπτι ἀμύθῳ,
Φοῖβῳ καὶ ἀνίσουσι χείρας ἐπεγράφετο.

ΕΙΣ ΝΑΟΥΣ, *χρσ νδς*
ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

Καὶ κραναῆς βαβυλωνίος ἐπιδρομον ἄρμασι φέχες,
Καὶ τὸν ἐπ' ἀλφειῶν ἰσὶν κατηγασάμιλι,
Κάπῳ τ' ἀφῆμα, καὶ ἠγίσι κελυθῶν,
Καὶ μέγαν ἀπείναν πειραμίδων κέματον,
Μνάμα τε κρυφάλοιο πελώριον· ἀλλ' ὅτι ἐσειδῶν
Ἀρτέμιδος νεφέων ἀφρε θένται δάμον,
Κεῖνα μὲν ἠμύθῳ τε, κὴν ἴδε νόσφιν ὀλύμπου
Ἄλιος, ὁ δὲ ἐν πῶσιον ἐπαυλάσαστο.

Τοῦ αὐτοῦ.

Τέσσαρες αἰωροῦσι τανυπτερυγῶν ἐπὶ νώτων
Νίχη ἰσηθμοῖς ἕας ἀθανάτων
Ἀμύθῳ, ἀφῆμα πολέμοδον, αἱ δὲ, ἀφῆμα τῶν,
Ἀδὲ, τὸν ἀλκείδων, αἱ δὲ, ἀφῆμα τῶν ἀρῆ,
Σφοκατεύροφον γραπτόν τέχης, ἐς δὲ νέονται
Οὐρανόν· ὡρῶμαῖ γὰρ πάσης ἔρυμα.
Θεῖα ἀνίκατον μὲν ὁ βουφάρος· αἱ δὲ γε κύπρις,
Εὐγαμον βίμητιν παλλας, ἀφῆμα τῶν.

ΜΝΑΣΣΑΚΟΥ.

Σπῆλυ ἀμύθῳ παρθεῖσαι ἰσὶν ἀφῆμα τῶν πόσις
Δερκέμμοι τέμμος κύπριδος εἰσὶν ἰσὶν,
Κεῖνα τ' ἀφῆμα τῶν κατὰ σκίον· ἢς ἀπο νάμα
Ξωθῆ ἀφῆμα τῶν χεῖλεσιν ἀλκυόνες.

ΑΔΡΙΑΝΟΥ βασιλέως εἰς τάφον παρθεῖ-
πῆου ἐν ἀγῆσι.

Τῶν καὶ βεῖλοντι πόσι ἀφῆμα τῶν ἐπὶ τῶν τῶν.

Οὐ μόνον ὑσμῖνησι καὶ ἐν σπονδῶντι κυδιμῶ
Ρύομι Σφρότλου θυμὸν ἀναξίμδρῳις,
Ἀλλὰ καὶ ἐκ πάντου, ὅπῃ ἐχρῆσε νῆα θαλάσῃ,
Ἀσπίς, ἐφ' ἡμετέρης νηξάμδρον σμίδος.
Εἰμί δὲ κῆν πελάγῃ καὶ ἐπὶ θρονὸς ἐλπίς ἐκείνη,
Τὸν θρασυῖ ἐκ διπλῶν ῥύσα μδρη θανάτων.

ΘΕΩΝΟΣ ἀλεξάνδρεως.

Ἡ πάρος ἀντιπάλων γὰρ ἐτίκρανος ἀσπίς ἀκόντων,
Ἡ φόνιον συγροδ κῶμα φέρουσα μῶτον,
Ἀρχειον οὐδ' ὅτε πόντος ἐπὶ κρόνον ἤλασε φωτῆ,
Καὶ πακρὴ ναυτέων ἐπλετ' ἀμφιθοεῖν,
Συζυγίης ἀμδρησα καλὸν δέ σε φόρτον ἀγρουσα,
Ναὶ φίλος βικλαίων ἀρχεις ἐβίω λιμδρῶν.

ΙΟΥΛΙΟΥ ΔΕΩΝΙΔΟΥ.

Εἰν ἐνὶ κινδύοις ἐφυγον δύο μῦρτίλος ὄπλα,
Τὸν μδρὸν, ἄρχειύσας, ὅν δ' ἐπικνηξάμδρος,
Ἀργέτης ὅτ' ἐδύσε νεὼς ἔσπιν' ἀσπίδα δ' ἔχον
Σωτῆς κεκριμδρῶν ὕδατι καὶ πολέμῳ.

ΙΟΥΛΙΟΥ ΔΙΟΚΛΕΟΥΣ.

Οὐκ οἶδ' εἴτε σάκχος λέξαιμί σε, τίω ἐπὶ πολλοῖς
Ἀντιπάλους πεισὴν σύμμαχον ὠπλιστάμδρῳι.
Εἴτε δὲ βαθὸν ἐμοὶ πόντου σκάφος, ἢ μὲν δῆτο νηὸς
Οὐλυμδρῆς κέμισας νηκλὸν ἐπ' ἠϊόνας.
Ἀρεὸς ἐν πολέμοις ἐφυγον χόλον, ἐν δὲ θαλάσῃ,
Νηρῆος· σὺ δ' ἄρ' ἦς ὄπλον ἐν ἀμφοτέροις.

ΑΝΤΙΦΑΝΟΥΣ.

Νηὸς ἀλιγρέπτου πλαγκτὸν κύτος εἶδεν ἀπ' ἀκίης
Μηλοκότης, βλοσυροῖς κύμασι σερῖμδρον·
Χρῆσα δ' ἐπέρριψεν τὸ δ' ἐπεσπασαί ἐς θυτὸν δῆμης
Τὸν φρονητὸν πᾶσιν ἀπηρῆνετο.
Ναυηγὸν δ' ὁ νομῆς ἔχεν μόρον, ὡ δ' ἐκείτῳ
Καὶ δρυμὶ χῆροι παρθμίδα καὶ λιμδρῶς.

ΦΙΛΙΠΠΟΥ.

Νῆα μὲν ὠλεσε πόντος, ἐμοὶ δ' ἔπορεν πάλι δαίμων
Πλαξομδρῶ φύσιος νῆα ποθνοτέρῳι.
Πάσας ἰδὼν γὰρ ἐγὼ δέμας εἰς ἐμὲ κείριον ἐλάσαν,
Μαιωερέτης ἐπέβῳ, φόρτος ὀφθλῶμδρος.
Ἡγαγε δ' εἰς λιμδρῶς με καὶ ἐσφῆρεν δὶς ὀφρέσεις,
Νήπιον ἐν γαίῃ, δδύτερον ἐν πελάγῃ.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ μακεδόνος.

Αἰεὶ θηλυτέρῃσιν ὕδαρ καλὸν ἤναι πόντος,
Ξφνε κλεινῆς πεδύθεο δυρῆα χίδος.
Πλάω γὰρ ἐς σῆσον μὲν νυμφίον ἐν δὲ μελαμῆ
Φορτίδι τῶν ἤναι μοῖραι ἀπεπλάσασα.
Ἡρῶ δὲ λαμῆ, σάμδρ' ἀέρεα, δηίμαχος δὲ,
Νύμφῳ, ἐν παύροις ὠλέσατε σαδίους.

ΑΙΜΙΛΙΑΝΟΥ νικαεῶς.

Ἀθάλε χαιμερίου με κατέκλυσε κύματα πάντῳ
Δφλαίῳ, νεκρῶν φόρτον ἀμειψαμδρῶι.
Αἰδέομαι φροῖσα· τί μοι πλέον ὄρμον ἰκέσθαι,
Δδυομδρῆ φωτῶν πείσματα δημομδρῶν;
Κῶκυδ' με λέγριτε βαρὺ σκάφος, ὠλεσα φῶτας,
Ὡλεσα· ναυηγὸν δ' εἰσὴν ἔστω λιμδρῶς.

ΦΙΛΙΠΠΟΥ.

Ἰκαεῖῳ δ' πάρος πλώων ἀλα, νηὸς ὀλιθῶν
Δαμῆς ὀνικαρέτου, καὶ παρῶσιν εἰς πέλαγος.
Πολλὰ πατὴρ δ' ἠέρετο παρὸς ἀθανάτους, καὶ ἐς ὕδαρ
Φθῆγῆθ', ὡφ' τέκνου κύματα λιωμδρῶς.
Ὡλετο δ' οἰκλίτως ἀγὶ βρυχθεῖς, κείνο δὲ πάσας.
Ἐκλυεν Σφάων ὁσδὲ πάλαι πέλαγος.

ΑΓΟΛΛΩΝΙΔΟΥ.

Καὶ πότε δινηξ ἀφοβος πάρος, εἰπέ θαλάσῃ,
Εἰ καὶ ἐν ἀγκυρῶν ἡμασι κλαυσόμεθα;
Ἀγκυρῶν, αἷς πόντος αἰεὶ φηεῖζατο κύμα
Νιύεμον, ὡς κρῖναι χέρσον ἀπιστοτέρῳι.

Αλλά καὶ ἰούνα γαῖα καὶ ὠδίνεσσιν ἀπήμων
 Ἀ ὑχεῖς, σιῶ φόρτω δύσας ἄξιον ἰλιόθεν.

ΒΑΣΣΟΥ.

Οὐλόρδμαι νήσων καφῆ εἶδες, αἴ ποτε νύσον
 Ω λέσατ' ἠλιώων, καὶ εὐλον ἰλιόθεν,
 Πυρρὸς ὅτε ψύξης ῥοιῆς δ' ἄνοφερώτερον νυκλῶς
 Η ψεσέλα, τυφλή δ' ἔδραμε πᾶσα ἔσπις
 Χοιράδας ἐς πέτραις, δαῦαοῖς πάλιν ἰλιῶς ἄλλη
 Ε πλετο, καὶ δεκέτοις ἐρροτέρη πολέμου.
 Καί τι μὲν ἰούνα γαῖα καὶ ὠδίνεσσιν ἀπήμων
 Ναυπλίε, σοὶ γὰρ πᾶν ἔλλατ' ἔκλαυσε δάκρυ.

ΑΡΓΕΝΤΑΡΙΟΥ.

Εδραῦθης ἠλιῶων πρὸ οἰνοπότησι λάγυμε, *Jes. Scal.*
 Νηδύος ἐκ πάσης χυνα μὲν βρομίον.
 Τηλόθε γὰρ λίθος εἰς σε βαρύσωνος, οἶα κεραυνός,
 Οὐδῶς ἐκ χερῶν, ἀλλὰ δίκωνος ἔβη.
 Ην ὅ γ' ἠγῶς ἐπὶ τοῖς σκώμματα πολλὰ, τυπείσης,
 Καὶ πολὺς ἐξ ἐπάρων γιγνώμνος ῥορυβός.
 Οὐδρῶν ὠ σε λάγυμε, τὸν βίασῆρα τεκῶσαν
 Βάκχων, ἐπεὶ σέ μελή καὶ σὺ πεπὸνθατ' ἴσα.

ΦΙΛΙΠΠΟΥ.

Κλαδείσης ποτε νηὸς ἐν ὕδασι, δῆλον ἔθαντο
 Διασπῆ ἰούνα γαῖα καὶ ὠδίνεσσιν ἀπήμων
 Τύψε μὲν αἰτῶν ῥοιῆς πεισίφρατῶν οὐ νεμεσητῶν
 (Ην γὰρ ἰούνα γαῖα καὶ ὠδίνεσσιν ἀπήμων)
 Νήχετ' ὁ μὲν, τὸν δ' εἶλε κύων ἄγιος πόρρω ἀστῶν
 Χήρων οὐδ' ὕχετ' παύεται ἐν πελάγῃ.

ΕΙΣ ΝΑΥΤΙΛΙΑΝ,

κεδῶν

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

Γφαρότης ἄξιον ἰλιόθεν ὅτ' ἐκ νούσιο βαρείης
 Αρπιλιποψύχων ἔρρεεν εἰς αἰδῶν,
 Εἶπε γὰρ ἠλιῶων, ὠ φίλα τέκνα μάκελλαν
 Καὶ τὸν ἄξιον ἰλιόθεν φέρξατέ μοι βιότον.

Μή σφραγῆς ἀνδῆτε πόνον σονόεντα θαλάσσης,
 Καὶ βαριῶ ἀπτηρῆς ναυιλίης κάματον.
 Οσων μητεψῆς γλυκερωτέρη ἔπλετο μήτηρ,
 Τόσον ἀλῶς πολίης γαῖα ποθηνοτέρη.

ΑΝΤΙΦΙΛΟΥ βυζαντίου.

Τόλμα, νεανὶ ἄξιον ἰλιόθεν, σὺ γὰρ δρόμον ἠύραο πόντου,
 Καὶ ψυχὰς ἀδρανὲν κέρδεσσιν ἠρέθισας,
 Οἶον ἐτεκλήνω δόλιον ζῆλον, αἶψα ἰούνα γαῖα
 Ἀνδρῶν ποῖς θανάτῳ κέρδος ἐλεγχόμενον.
 Ην ὄντως μερόπων χέρουτον ἄβος, εἴην ἄπο χέρου
 Τηλόθεν ὡς αἰδῶς πόντος ἀπεβλέπετο.
 Τοῦ αὐτοῦ.

Γλαῦκος ὁ νεοταμίος ἄξιον ἰλιόθεν ὁδηγός
 Γορθμοῦ, καὶ θαλάσσιον ἐν ἔσφο ἀνταγῶν,
 Πόντου ἄξιον ἰλιόθεν ἐπιδέξιος οὐ ποτ' ἔκρωσε
 Γλαζομὴν ερωφῶν πηδάλιον παλάμη,
 Μυετιῆς, ἀλίσιον βίου ῥάχης οὐδ' ὅτ' ἐμῆγε
 Θήσῃ, ἐκλῶς ἔβη γηραλέης σαρμίδος.
 Τοὶ δὲ κέλυφος ἐκλῶσαν ἐπ' αἰεὶ, τόφρα γραμῶς
 Πλώση ἐπ' οἰκείης εἰς αἰδῶν ἀκάτου.

ΔΕΘΝΙΑΔΟΥ.

Οπλῶος, ὠραῖος, καὶ γὰρ λαλαγεῦσα χελιδῶν
 Ηδὲ, μέμβλωκεν, χῶ χελιδῶν ζέφυρος.
 Λημῶνες δ' ἀντῶσι σεσίγηκεν δὲ θαλάσσια
 Κύμασι καὶ τσηχεῖ πηδύματι βρασομῶν.
 Ἀγκύρας ἀέλιον, καὶ ἐκλῶσαν γύαμα,
 Ναυτίλε, καὶ πλώοις, πᾶσαν ἐφείς ὀρόνι.
 Ταῦτ' ὁ ἀντῶσι σεσίγηκεν δὲ θαλάσσια
 Ἀνδρῶν, ὅς πλώοις πᾶσαν ἐπ' ἐμπορεύ.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ σιδωνίου.

Ἀκμάς ῥοιῆς ἐν δρόμοις ὅσδ' ἐθαλάσσια
 Γορφύρῃ ἔσμερῃ φεῖκί βρασομῶν.
 Ηδὲ δὲ πλάσσει μὲν ὑπὸ πρῶτα γυρὰ χελιδῶν
 Οἰκία, λημῶνων δ' ἀβρα γηαπέταλα.

Τουῦκα μηρύσατε δὲ βόρρα πείσματα ναῦται,
 Ἐλχετε δ' ἀκύρας φωλάδας ἐκ λιμνῶν.
 Λάφρα δ' ἐβύφρα παρῶνίζετε. αὐτ' ὁ παρήπιος
 Ὑμῖν ἐνορμίτας παῖς ἐπέτω βρομίου.

ΜΑΡΚΟΥ ΑΡΓΕΝΤΑΡΙΟΥ.

Λύσον ἄπ' ἐνορμῶν δολιχὰ πυρμνήσια νηῶν,
 Ἐύτροχα δ' ἐκ πετάσαι λαύφρα, ποντοπέρι,
 Ἐμπορε, χιμῶνες γὰρ ἀπέδραμον, ἄρτι δὲ κύμα
 Γλαυκὴν θηλυφῆ παρήπιως ζέφυρος.
 Ἡ δὴ καὶ φιλότεκνος ὑπὸ τρωλοῖσι χελιδῶν
 Χείλεσι καρφίτιω πηλοδομεῖ θαλάμων.
 Ἀνθεα δ' αἰτέλλοισι καὶ ῥήνια, παῖ, σὺ παρήπιω
 Γφθόμυρος, πάσης ἀπὸ τοῦ ναυτίλιος.

ΣΑΤΥΡΟΥ ΘΥΙΛΛΟΥ.

Ἡ δὴ πηλοδομεῖσι χελιδόνες, ἦ δὴ ἀν' οἶδμα
 Κολπῶνται μαλαχὰς εἰς ὄθονας ζέφυρος.
 Ἡ δὴ καὶ λήμῶνες ὑπὸ πετάλων ἐχέαντο
 Ἀνθεα, καὶ πρηχὺς ὄγα μέμυκε πόρος.
 Σχίνοις μηρύσατε ἐφ' ὀλκιάδα, φορτίζεατε
 Ἀκύρας, καὶ πῶν λαύφος ἐφέατε κάλοις.
 Ταῦτ' ὑμῖν πλώοισιν ἐπ' ἐμπορείω ὁ παρήπιος
 Ολιμφορμίτης ναυτίλιη γράφομαι.

ΣΑΤΥΡΟΥ.

Ἡ δὴ μὲν ζέφυροιο πλοητόκου ὑγρὸν ἀήμα
 Ἡρέμα λήμῶνας πνεῖς ἐπ' αἴθοκέμοις,
 Κεκροπίδες δ' ἠχέουσι, γαλιωαῖη δὲ θαλάσσα
 Μεδιάδ, κρυερὰν ἀτρεσμος ἔξαιέμων.
 Ἀμ' ἴτε, θαρσαλέοι πυρμνήσια λυέτε ναῦται,
 Γίτνατε δ' ἐπὶ περήτων λεσπιαλέας σολίδας.
 Ω ἴτ' ἐπ' ἐμπορείω πίστεμοι γράθεντι παρήπιω,
 Ω ἴτε δὴ λιμνῶν δαίμονι πειθόμενοι.

ΑΡΧΙΟΥ.

Τοῦ δέ με κύματοπλήγος ὅτι σκεπέλοιο παρήπιω
 Ναῦται, θρησικίου θέντο πόρου φύλακα.

Πολλάκις οἷς ἦξα τυχὸς καλέοισιν ἄρωγος
 Ἐφνε, καὶ πυρμνῆς ἠδὲ ἀγῶν ζέφυρον.
 Τοῦ ἔκεν οὐτ' ἀκνισον, (ὑπὸ ῥέμης) ὅτ' ὄπιδου
 Εἶαρος ἀδρήσης βωμὸν ἐμὸν σεφαίω,
 Ἀλλ' αἰεὶ θυόντα καὶ ἐμπυρον. ἐν δ' ἐκαστομῶν
 Τόασον, ὅσον ἡμῖν δαίμοσιν αἰδάνεται.

ΑΓΛΑΘΙΟΥ γρηλασικῶδ.

Εὐδρα μὲν πόντος πορφύρεται, καὶ γὰρ ἀήτης
 Κύματα λυκαίνῃ φεικί γρηλασόμενα.
 Οὐκ ἐπὶ τῷ παλάμῳ παρῶν κλασθεῖσα θαλάσσα,
 Ἐμπαλιν αἰτωπὸς παρῶν βαθὸς εἰσάγεται.
 Οἱ ζέφυροι πνέουσιν ἐπιπύριζι δὲ χελιδῶν,
 Καρφεσι κελητῶν πηξαμένη θαλάμων.
 Θάσος αὐτίλιος ἐμπείρα με, καὶ παρῶν σύρτιν,
 Καὶ παρῶν σικελικὴν ποντοπορῆς κροκίλιω.
 Μοῦων ἐνορμίτας παρῶν βωμοῖσι παρήπιω
 Ἡσκάρον, ἢ βῶνας φλέξον ἐρδουρόμοις.

ΠΑΥΛΟΥ ΣΙΑΕΝΤΙΑΡΙΟΥ.

Ἡ δὴ μὲν ζέφυροισι μεμυκῆτα κέλπον αἰοίγῃ
 Εἶαρος ἐβύφρων θαλῆμοιο χάλεις.
 Ἀρτι δὲ δουρατέοισιν ἐπωλίωσθε κυλίνδροις
 Ολχαί, ἐπ' ἠόων ἐς βυθὸν ἐλκεμένη.
 Λάφρα κυρτῶσμετες ἀπαρβέες ἔξιτε ναῦται,
 Γρηυὴ ἀμοιβῆς φόρτον ἐς ἐμπορείας.
 Πικρὸς νησὶ παρήπιος, ἐπεὶ γέτιν βύχμα ἐπὶ
 Ἡμετέρου παρῶν ἐξνοδόκον βρομίου.

ΘΕΑΙΤΗΤΟΥ γρηλασικῶδ.

Ἡ δὴ καλλιπέτηλον ἐπ' ἐκάρποισι λοχίαις
 Ἀήσον ἐκ ῥοδέων αἴθοφορῆ καλύκων.
 Ἡ δὴ ἐπ' ἀκρεμόνεσιν ἰσοζυγῶν κυρτῶσμετων
 Μουσομανῆς τέτιξ θαλῆα ἀμαλλοδέτιω.
 Καὶ φιλόπαις ὑπὸ γίγασα δέμοις τεύξασα χελιδῶν,
 Ἐκρηνα πηλοχίτοις ἐξνοδεκί θαλάμοις.

Υπνώει δὲ θάλασσα φίλοξενόφρονος γαλιώτης,
 Νηοφόροις νότοις, βύθου πεπταμένης.
 Οὐκ ἔστι κρυμμένοι κατακλιζούσα κρημύβοις,
 Οὐκ ἔστι ρηγμάτων ἀφρονῶν ἐρδύροδον,
 Ναυτίλε, πόντο μέδοντι καὶ ὀρμυδοτῆρι παρήκτω
 Τυθίδος ἢ τεύχλης ἀνθεμῶσδρῶν ἴτιον,
 Ησκαρόν αὐδῆντα πῶσα βωμοῖσι πυρώσας,
 Απρόμος ἰόνιου τέμα θαλασσοπόρος.

ΕΙΣ ΝΗΑΣ, $\chi\epsilon\sigma\ \nu\epsilon\sigma$

ΖΗΛΩΤΟΥ.

Εκλάθει ἔπι γῆς αἰέμων πίτυς ἔς τί με πόντος
 Στέλλετε, ναυηγὸν κλῶνα πρὸ ναυτιλίας;
 Τοῦ αὐτοῦ.

Ες τί πίτιον πελάγῃ πιεῦετε γρμφοτῆρες,
 Ης πολὺς ἔξ ὀρέων ῥίζαν ἔλυσε νότος;
 Αἴσιον ἄκ' ἔσομαι πόντου σκάφος, ἐξ ἄρον ἀήταις
 Δένδρον ἐν χέρσῳ τῆς αἰλῆς οἶδα τύχης.

Αδέαστον.

Αρτίπα γῆ ῥοθίσον ἔπι κροκέλησὶ με νῆα,
 Καὶ μήπω γάροποι κύματος ἀφαρδύει,
 Οὐδ' αἰέμεινε θάλασσα. ὅσ' ἀγροῖον ἐπλήμμυρε
 Χεῦμα, καὶ ἄκ' ἐσθέρων ἦρπασεν ἰόνων,
 Ολκᾶδα, τῆ δειλάμος αἰεὶ κλόνος, ἢ γε τὰ πόντου
 Χύματα κῆν χέρσῳ λείγια, κῆν πελάγῃ.

ΚΥΛΛΗΝΙΟΥ ΠΕΤΡΙΑΝΟΥ.

Οὐπω ναῦς, καὶ ὄλωρα πῆσ' ἀπλόον, εἰ βυθὸν ἔγνων,
 Ἐτλην; φεῦ πάσαις ὀλκῆσι μάλα κλύδων.
 Τοῦ αὐτοῦ.

Αρτί με πηγυρδύει ἀκᾶτου ἔστιν ἔσασε γέιστον
 Γόντος, κῆν χέρσῳ εἰς ἐμέ μαινόμενος.

Αδέαστον.

Εκλάθει αἰέμοισι πίτυς τί με τεύχετε νῆα,
 Ναυηγὸν αἰέμων χέρσῳ θάλασσοδύει;

Αδέαστον.

Οὔρεσιν ἐν δολιχοῖς βλαφρῶν πίτιον ὑπέτιός με
 Περὶ ῥίζον γῆς ἔξεκλίσε νότος.
 Ἐνθεν ναῦς ἀρμόμιον, αἰέμοισι πάλιν ὄφρα μάλα μαι,
 Ἀνδρῶν ποι, τύλμης οὐποτε φεδέρμυοι.

Αδελον.

Τί πῆ με τί αἰέμοισιν ἀλώσιμον ἠλέε τέκλιον,
 Τὼ δὲ πίτιον τεύχης νῆα θαλασσοπόρος;
 Οὐδ' οἰανὸν ἔδξασας, ὅτι βορέης μ' ἐδίωξεν
 Ἐν ῥονί; πῶς αἰέμοισι φέξομαι ἐν πελάγῃ;

ΑΝΤΙΦΙΛΟΥ ΒΥΖΑΙΝΤΟΥ.

Μυεῖα μετρήσασαν ἀμετρήτοιο θαλάσσης
 Κύματα, καὶ χέρσῳ βαθὸν ἐρῶσα μύει,
 Ὡλεσεν οὐχὶ θάλασσα, νεῶν φόβος, ἀλλ' ἔπι γῆς
 Ἡφαῖτος, τίς ἐρῶ πόντον ἀπιστότερον;
 Ἐνθεν ἔφω δόλωρα πῆσ' ἠόνεσσι ἴκειμα,
 Χέρσῳ τί πελάγῃς ἐλπίδα μεμφομένη.

ΣΕΚΟΥΝΔΟΥ.

Ολκᾶς ἀμείβητος πελάγῃς ἀύσασα κέλβυθεν,
 Καὶ τσακίς γάροποις κύμασι νηξαρμένη,
 Ἦν ὁ μέλας οὐτ' ὄρεος ἐπόντισεν, οὐτ' ἔπι χέρσον
 Ἠλασε χεμελιῶν ἀγροῖον οἶδμα νότων,
 Ἐν πεινῶ ναυηγὸς ἐγὰρ ῥονί μέρμορι ἀπίσῳ,
 Νῆω δὴς ἡμετέρης ὕδατα διζομένη.

ΛΕΩΝΙΔΟΥ ΤΑΡΑΝΤΙΝΟΥ.

Ολκᾶδα πῦρ μ' ἀπέφλεξε, τόσην ἄλα μετρήσασαν
 Ἐν ῥονί, τῆ πάλχας εἰς ἐμέ κειραμένη.
 Ἦν πέλχης διέσασεν ἐπ' ἠόνας, ἀλλὰ θαλάσσης
 Τὼ ἐμέ γὰρ ἀρδύει βύθον ἀπιστότεριον.

ΙΟΥΛΙΑΝΟΥ ΔΕΠΟΥΠΕΡΧΑΝ Αἰγυπτιίου.

Ολκᾶς ὕδαρ πρὸς φηροῦσα πολυφλοῖσβοιο θαλάσσο
 Ἐν ῥονίς ἀλκῆσας ὤλετο μητιέλας. (σπς,
 Ἰσαρδύει γὰρ πυρός ἐπέφλεξε κειραμένη δὲ
 Δειρδύει ὕδατων σιμμαχίῳ ἐκάλχ.

ΑΝΤΙΓΑΤΡΟΥ Θεπιδῶδ.

Τὴν μικρὴν με λέγουσι, καὶ σὺκίστα ποντοπερβύσας
 Ναισι διΐθονφν ἀτρομον βύπλαιον. (λαίαση
 Οὐκ ἀπόφημι δ' ἐγὼ βραχὺ μὲ σκάφος, ἀλλ' αἶσα
 Γαῖισον, οὐ μέτρων ἢ κρίσις, ἀλλὰ τύχης.
 Εἰσω πηδαλίοις ἐτέρη πλέον. ἀλλ' οὐ γὰρ δὴ
 Θάρσος ἐγὼ δ' εἴτω δαίμοσι σωζομένη.

ΑΝΤΙΦΙΛΟΥ.

Υλοτόμοι πάσαδε νεῶν χάρην σὺκ' ἐπιπεύκη
 Κύματος, ἀλλ' ἤδη ρινὸς ὅτι βραχὺ.
 Γόμφος δ' ἔκ' ἐπιχαλκὸς ἐν ὀλκασίῳ, εἰ δὲ σίδηρος,
 Ἀλλὰ λίνω βόλων δερμινὴ δέδετα.
 Τὰς δ' αὐτὰς ποτὲ πόντος ἐχέει νέας, ἄλλοτε γὰρ
 Γηκίον ἀμαξίτιον φόρτον ἀφροδῖας.
 Ἀργῶ μὲν παρτέρισιν αἰοίδιμος ἀλλὰ σαβίῳ
 Καμνοτέρῳ πηξάει πάλλας ἐνβουε ἔσπιν.

ΜΑΙΚΙΟΥ.

Ναυῶ ἱεροκλείδης ἔχεν σύγησιν, ὁμόπλοισι,
 Τὴν αὐτὴν ζώης καὶ θανάτου σκυόδον,
 Πιστὴν ἱερυβολειῶν πτωέμπορον, οὐτὶς ἐκείνης
 Πῶποτ' ἐπέπλωσεν κύμα δισχοτέρη.
 Γήραος ἀχρεὶς ἔβουσκε ποντοβόρην, εἴτα θανάτῳ
 Ἐκλείσειεν σινέπλω δ' ἀχρεὶ καὶ εἰς αἰδίου.

ΑΝΤΙΓΑΤΡΟΥ.

Γυρρὸς ὁ μοιωερέτης, ὀλίγην ἡλεπία ματεύων
 Φυκία, καὶ πειχίης μενίδας σὺκ' κατέτου,
 Ηἰόνων ἀποτῆλε τυπεῖς, κατέδουπε κεραυνῶ.
 Νηὶς δὲ παρὰς αἰγιαλοῖς ἔδραμν αὐτομάτη,
 Ἀγελίῳ γαῖῳ καὶ λιγνῶν μιλύουσα.
 Καὶ φρασει, δρυγίῳ δ' σὺκ' ἐπόησε ἔσπιν.

Αθην.

Ἡναῖς δ' ἐργων κύριδος γεμφομένη,
 Πρὸς τὸν γυαργίῳ πόντον ἤλυτον θεοῦ.
 Ἀπὸ γὰρ ὄρης μὲ ἔμπορος τεκλήνατο,

Καλέσας ἐταίρων, εἰμὶ γὰρ πᾶσιν φίλη.
 Ἐμβάμεν θάρσαν, μαθὼν σὺκ' αἰτῶ βαριῶ.
 Ἐλθόντα δέχομαι πρῶτα βασιλῶ ξένον.
 Ὡς ποτ' ὅτι γαῖης, κὴν βυθῶ μ' ἐρέαυτε.

Εἰς Νησοῦς, καὶ ἔστιν

ΑΓΟΛΛΩΝΙΔΟΥ, οἰδὲ, ΑΝΤΙ-
 ΓΑΤΡΟΥ.

Εἴθε με πηροίοισιν ἐπιπλάζεσθαι ἀήταις,
 Ἡλῆτοῖς γὰρ μάταια ἀλωομένη.
 Οὐκ αἰχνητοῦμαι τόσον ἔσενον, οἱ ἐμὲ δὲ λῆν,
 Ὁσας ἡμῶν νησιῶν πρῶτα πλέομαι,
 Δῆλος ἐρημική, ὅ παλαισέβας, ὅφ' ἐπὶ ἠρῆ
 Ἀπτοῖς, ἀλλ' οἰκτιρῶ πῶσ' ἐπέτηκε δίκη.

ΑΛΦΕΙΟΥ μιτύλιου αἰου.

Ἀπτοῖς ὠδίνων ἱερῆ ἔσφ' ἐπὶ ἀσάλευτον
 Ἀγασίῳ κρονίδης ἀρμίστατ' ἐν πελάγῳ,
 Οὐ νύ σε δὲ λαίῳ μάθεοὶς δέσπονα βοήσω
 Δαίμονας, σὺ δὲ λόχοις ἐφομα αἰτίπατρου.
 Ὀλβίζω δ' ὅτι φίλον ἐδέξασο, καὶ μετ' ὀλυμπον
 Ἀρτέμις σὺκ' ἀλλῶν ἢ σε λέγῃ πατερίδα.

ΑΝΤΙΓΑΤΡΟΥ.

Κληῖν σὺκ' ἀπόφημι, σὲ γὰρ παρὰ ἔστιν ἐτήκα
 Κληῖσθαι πῶσ' οἱ τῆν ἑβερνιάδα.
 Ἀλλὰ καὶ ὀρτυγίῳ εἶχε κλέος, οὐδ' ὄμα δ' αὐτῆς
 Ἡρχετο ριπαίων ἀχρεὶς ἑσφορέων.
 Νῶν δὲ σὺ μὲν ζώης, ἢ δ' σὺκ' ἐπὶ τίς κεν ἐώλπει
 Ὀψοῦμαι πῶσ' δὴ δὴν ἐρημοτέρῳ;

ΑΝΤΙΦΙΛΟΥ.

Ἡτερεβινθῶδης ὀλιγάμπελος, οἰά τε βαγῆ
 Νηοῖς, ἀλλ' ὄμα λῆ πᾶσα καὶ ἀσύφελος.
 Αἰ δ' ἀγροῦ, μεγάλα τε καὶ βύρες, ἀλλ' ὅτι πούλυ
 Τρηχίαι, μεγάλα τῶτο παλαιότερα.
 Καρποῖς εἰσαδίοισιν ἐρίζομαι, σὺ δὲ γὰρ αὐτὰς
 Ἀγυπτοῦ, λιβύης φάμμου ὅτι σφραγεται.

Του αὐτῆ.

Ως πάρος ἀγίου, νῦν καὶ πάρος ἢ ρόδος εἰμι
 Νᾶσος ἴσον δ' αὐτῷ φέγγος δ' ἄμφοτέρων.
 Ἡ δὲ σβεννυμένη με νέα κατεφώτισεν ἀκλῆς,
 Ἀλιε, καὶ πῶς σὸν φέγγος ἔλαμψε νέρων.
 Πῶς εἶπω; ἴνι μάλλον ὀφείλομαι; ὅς μὲν, ἔδδξεν
 Ἐξ ἀλός ὅς δ' ἤδη ῥύσατο δυομύου.

ΕΙΣ ΟΙΝΟΝ, κέξ ιθς

ΑΝΤΙΓΑΤΡΟΥ.

Υδατος ἀκρήτου κεκορημένη ἀγχι πῶδας
 Χιζὸν ἐμοὶ κατέων βακχὸς ἔλεξε πάδε,
 Εὐδὲς ἀξίον ὑπνον ἀπερσομένων ἀφροδίτη.
 Εἰπέ μοι ὠνήφων, πῶς θεαί ποδύτου;
 Τὰρ βεβήθητι πάσης ἐνδοχίτικον, ὡς ὁ μὲν εἶπῶν
 Ωχετ' ἐμοὶ δ' ἀπὸ τῆς ὄσῃ ἐπὶ τερπνὸν ὕδωρ.

ΦΙΛΙΠΠΟΥ.

Εὐθαλέα πλάτμῳ με νότου βαρυλαίλαπες αὔραι
 Ρίζης ἔξ αὐτῆς ἐσφάρασαν δαπέδω.
 Λασαιδρὴν βρομίῳ δ' ἔστην πάλιν, ὄμβρον ἔχουσα
 Χείματι καὶ θαλάπει, τῶ δὲ δὲ ἡδύτερον.
 Ολλυμένη δ' ἔζησα μόνη δὲ πλοῦσα λυαῖον,
 Ἀλλων κλινομένων, ὀρθότερη βλέπομαι.

ΜΕΛΕΑΓΡΟΥ.

Αἰνύμφαι τ' βακχῶν, ὅτ' ἐκ πυρός ἤλαθ' ὁ κούρος,
 Νίβδου, ἔσφ' τέφρης ἀρτικυλίνομον.
 Τῆνεκα σὺν νύμφαις βρομῶς φίλος ἦν δέ νιν εἶρηγης
 Μίσγεσθαι, δέξῃ παρ' ἐπὶ χαμόμονον.

ΕΠΙΓΟΝΟΥ θεπάλωδ.

Ἀργυρὴ κριμῆς μετὸν αὐκέτι μακρὰ βοῶντα
 Βάτραχον οἰηραῖς ἔχεν ἔσφ' σαγρόσιν.
 Κεφμα δ' ἐν νύμφαις, κείνας φίλος, ὅσφ' λυαῖα
 Εὐφρόν, ἔσφ' ἄμφοτέρων λυόμηνος σαγρόσιν.
 Ὅψ' ποτ' εἰς δέξουσιν ἐκώμασα. φεῦ, τίνες ὕδωρ
 Πίνουσι, μύρμιον σῶφρονα μνημόμοιοι.

ΙΟΥΛΙΑΝΟΥ βασιλέως εἰς οἶνον ἀπὸ χριζῆς.

Τίς; πόθεν εἰς δέξουσ; μα γὰρ τὸν ἀληθῆ βακχῶν,
 Οὐ σ' ὀππρηγασκωτὸν διός οἶδα μόνον.
 Κεφνος κέκλιαρ ἔδωδε σὺ δέ, πρᾶγμ' ἢ ρά σε κέλπει,
 Τῆ πενή βοτρύων, τεύξαι δ' ἄσα χύων
 Τῶ, σέχρη καλέειν δημήτειον, οὐ δέξουσιν,
 Πυρογμῆ μάλλον, καὶ βρομῶν, οὐ βρομῶν.

ΑΔΚΑΙΟΥ.

Οἶνος καὶ κέκλιαρ ὀππρηγᾶτες, οὐχί σε μοῦνον
 Ωλεσεν, ἢ δ' ἔρατιν καλλίου ἠλικίην.
 Οὐτως ὠμοχρῶν ὁ μονέμματος, ὅ σὺ τὰ χριζα
 Τῶ αὐτῷ πέμψας ἔξ αἰδέω πρᾶσπον.

ΝΙΚΗΡΑΤΟΥ.

Οἶνος ποὶ θερέντι μέγας πέλξ ἴππος αἰοδῶ,
 Ὑδωρ δὲ πίνων, καλὸν δ' τέχνης ἔπος.
 Τᾶσφ' ἔλεγμα δέξουσ, καὶ ἔπνεεν οὐχ εἰός ἀσκοῦ
 Κρατῆνος, ἀλλὰ πρῶτος ὄδωδεν πῆστου.
 Τοιγὰρ ἔσφ' ἀφαινοῖς μέγας ἔβρουεν, εἶχε δὲ κιασῶ
 Μέτωπον, ὡς ἔσφ' καὶ σὺ, κεχροκωμῶν.

ΕΙΣ ΟΡΝΙΣ, κέξ ες

ΑΡΓΕΝΤΑΡΙΟΥ.

Μηκέτι νῦν μινύειζε πῶς δρῦ; μηκέτι φωνῆ
 Κλωνός ἐπ' ἀχροτάτου κῶσυφε κεκλιμένος.
 Εὐφρόν σοι τῶδε δένδρον, ἐπεί γε οὐδ' ἄμπελος εἶδα
 Ἀντέλλῃ, γλαυκῶν σὺσκιος ἐκ πετάλων.
 Κείνης ἔσφ' ἔρπον ἔρπον ἔσφ' κλάδον, ἀμφί τε κείνη
 Μήχπε, λιγυῶ πρᾶγμ' ἐκ σώματος κέλαδον.
 Δρεῖς γὰρ ἐπ' ὀρήθρασι φέρῃ τὸν ἀνάριστον ἴζον,
 Ἡ δέ, βῶστω, σέργῃ δ' ὑμνοπόλοισ βρομῶς.

ΑΓΟΛΛΩΝΙΔΟΥ.

Ὁρῶν ἐγὼ ροδίοισιν ἀνέμβωτος ἱερός ὄρνις,
 Ὁρῶν κερκᾶ φίδας ἀετὸς ἰσοεῖη,

Handwritten notes in a different script, likely a commentary or translation, located on the right margin of the page.

Small handwritten notes in a different script, located at the bottom left corner of the page.

Υψιπετή τότε παρσόν ἀνά πλατῦν ἠέρ' ἀερθεῖς,
Ἡλυθεν, ἠελίου ἠῆσον ὅτ' εἶχε νέρων.
Κείνου δ' αὐλίθην ἐνὶ δώμασι, χεῖρ σιωήτης
Κραττοεος, οὐ φθύγων ζυῶα τὸν ἑαστόμῳνον.

ΦΙΛΙΠΠΟΥ. *Εἰσαγωγή.*

*Φιλιππὸς ὁ βροτόμηρος, ἀφείδεν λυγροδύχρα κύρτον,
Ἡλυθεν εἰς δρυμοὺς αἰθοφυῶν τῶν ἑρῶν.
Αἰεὶ δ' ἐκμυθεῖται ἀσπασμοῖσι καὶ σαῖρα κληθόν,
Οὐδ' ἂν ὄρη λήθην ἠγάθην οὐνόματος.
Εδραμε δ' ὠκυδίδακλος ἀπας οἰωνός, ἐρίζων
Τὴν φθῦρα διδάσκει δαίμονι χαῖρ' ἐπέειπεν.
Ορφεὺς ἦρας ἐπέειπεν ἐν οὐρεσίν, ἐς δέ σε καὶ σαῖρ
Νῦν ἀκέλευτος ἀπας ὄρνις αἰακρέκεται.*

ΑΡΧΙΟΥ.

Αὐταῖς σὺ κίχλησιν ἔσφ' φραγμοῖο διωχθεῖς
Κόασυφος, ἠερίης χέλιπον ἔδου νεφέλης.
Καὶ ταῖ μ' σινοχιδὸν ἀνέκδρομος ὠχμασε θάμιγξ,
Τὸν δέ, μόνον πλεκιδῶν αὐτὴ μετῆκε λίνων.
Ἰεθ' αἰοιδόπων ἐτύμως γῆρος. ἢ ἄρα πολλῶν
Καὶ κωφῶν πηλῶν φροντίδ' ἔχουσι πάγχα.

ΠΑΥΔΟΥ ΣΙΛΕΝΤΙΑΡΙΟΥ.

Ορφουριος βύπλεκτοιο λίνου νεφοφδέι χέλιπον
Εμπεσε σὺ κίχλη κόασυφος ἠδυβόας.
Καὶ τὸν μὲν πημάφυκλος ἔλε βροχέος ὠκὺ δ' ἀπέ
Εξ ὄρνιθοπέδας φῶδος ἐρημόφιλος. (πλ
Ἡπάχα που τριμάχμα φιλανθεῖς ὄρνιν αἰοιδὸν
Αρτεμῆς διμόλπου λῦσεν αἰακί λύρης.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

Ακαλὸν αὐτὸ πῆντον, ἐν αἰθέρι ρόδιμα μῦθων,
Αἰπλασαί κηρῶν αὐτοπαγίς θαλάμῳ.
Προίκιος αἰθρῶπων βίωτω χάρις, ἐχίμακέλλας,
Οὐ βροσ, ἔγαμψῶν δδλομῶν δρεπτόμων,
Γαυροὺ δέ σμικροῖο, πῆτι γλυκὺ νᾶμα μῦθων
Πηγάξ σκίωδς δαφιλές ὄξ ὀλίγου.

Χαίρει δ' ἀγαθές, καὶ ἐν αἰθεσι ποιμῆνοισθε,
Αἰθερίου πηλαὶ νέκταρος ἐργατίδες.

ΖΩΝΑ.

Εἰδ' ἀγετε, ξουθαί σιμβληίδες ἀχεα μῦθων
Φέρβεαδ', ἢ θύμων ρικρά πᾶσι κνίδρα,
Ἡπετάλας μάκωνας, ἢ ἄσα φιδίπδα ρᾶζα,
Ἡῖον, ἢ μάλων χροῖῶν ὅπικαρπίδρα.
Πᾶτα πᾶσι κνίξασθε, καὶ ἀχεα κηρώσασθε,
Οφρα μῦθων σόος πᾶν ὅπικυ φέλιος
Γύσσηται ὁ μῦθ, αὐτὸς ὁ δὲ βλυσηεῖδι χεῖρ
Καπνῶσας, βαμῶν κῦμμι λίπη μεεῖδα.

ΝΙΚΑΝΔΡΟΥ.

Ἰπποὶ μῦθ, σφηκῶν γῆρας. Ταῦροι δέ, μῦθων.

ΓΑΛΛΑΔΑ.

Τίπτε πᾶμη μέλιος πᾶν δῶν ἡ κάμμορε κῦρη,
Μυρομῦθ κελαιδεῖς τραυλάει τῶν ματῶν;
Ἡ τοὶ πᾶσι θειῖς πᾶτος ἴκετο, τί τοὶ ἀπῆρα
Θρηῖκίος τῆρδς, αἰνὰ βιασάμῳνος;

ΑΡΓΕΝΤΑΡΙΟΥ.

Ορνι, τί μοι φίλον ἵπνον ἀφῆρασας; ἠδὲ ὅ πύρρη
Εἶδων κρείττης ὠχετ' ἀποπλάμῳνον;
Ἡπάδε δρεπῶρα πῆρς ὅτι γῆκε σε δρεμῳρε πᾶσης
Ὡτόχου κραμῶν ἐν μετῳρεῖς ἀγῆρας;
Μα βωμῶν καὶ σκῆπῶρα φράπιδος, σὺκ' ἐτί νυκλὸς
Φθῆγξασαι, ἀλλ' ἔξας βωμῶν ὄν ὠμῳσαμῳνον.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

Διαπῶν ἐκ βροχίδων αἰ μῦθ μῖα πῆνα κίχλην,
Αμῖα δ' ἰπῳαία χόσουφον εἶλε πάγα.
Αλλὰ ὁ μῦθ κίχλας θαλερὸν δέμας ἐς φᾶος ἠοῖς
Οὐκ ἔτ' ἀπὸ πλεκιδῶν ἠκε δρεμῳπέδας.
Αδ' αὐτῆς μετῳκε τὸν ἰεθῶν. ἰὼ δ' αἰοιδῶν
Φθῆδῶ κῆν κωφᾶς ξῆνε λινῳσασῳνας.

Αθην.

Αττή χόρα, μὴ δ' ἄρεσσε, λάλος λάλον δ' ἐπάσσα
 Τέπιγα, πλανοῖς δαῖτα φέρεις τέλεισιν.
 Τὸν λάλον, ἀλάλεσσα· τὸν β' πλεον, ἀπερθέσσα·
 Τὸν ξένον, ἀξίνα· δ' ἄρινον, ἠερινά.
 Οὐχὶ τ' ἄχος ῥίψας, οὐ γὰρ ἴμμις εὐδὲ δίχαιον
 Οὐλοῦδ' ὑμνοπόλοισι ὑμνοπόλοισι σῶμασιν.

ΕΙΣ ΠΑΙΔΙΑΝ, $\chi\epsilon\delta\ \xi\alpha\delta$

ΑΓΑΘΟΥ χολαστικῶδ' εἰς τὰ λυτὰ ζυῶνος
 τῆ βασιλέως.

Οὐτιδμοὶ μερέπων, εἰ καὶ μέγα ῥέζομεν ἔργον,
 Οὐτίνος ἐς μνήμην δ' ἄρ' ἐπερχόμεθα.
 Οἱ δ' ἀγαθὶ, κ' ἢν μηδέν, αἶα πνίβωσι δέ μοι ὦον,
 Ως λίβυς εἶπεν αἴηρ, τ' ἄτ' ἀδάμαντι μύη.
 Δ' ἠποτε γὰρ ζυῶνα πολισσοῦχον βασιλῆα
 Γ' ἀγχιον ἀφείσαν σ' κτελέοντα κύβων,
 Τ' οἴη ποιικιλότευκλος ἔλεν ἴσις, β' ἄτ' ἀπὸ λυκῶδ'
 Τ' οὐ καὶ ὀπιαθιδίω εἰς ὄδον ἔρχομεν.
 Επ' ἀμὲν ἔκλιος ἔχεν, μίαν εἴνατος· αὐτὰρ ὁ σῆμμος
 Δ' ἰσσις ἀμφίεπων, ἴσος ἔην δεκάτω.
 Ος ὅπερ μ' ἔσ' ἄμμοον, ἔχεν δύο μοιναδάσιν δ' ἄηνη
 Ψ' ἠφον πνὶ πνιμάτω ἀμφίεπεσκε δίσοσ.
 Αλλά μέγας διασά, μὴ εἰς ὄγδα ἄτω λίπε χάρω,
 Καὶ πᾶσας ἐτέρας ἐς ἴσιν ἐνδεκάτης.
 Αμφὶ δ' ὠδὲκατον δὲ διέταρεπον εἰκέλοι δ' ἄηαι,
 Καὶ τεισκαδεκάτω ψ' ἠφος ἔκειτο μία.
 Δ' ἰσγας ἀπ' ἠγρον διέταρεπον· ἀλλὰ καὶ αὐτὰ
 Ἰσος ἔμμιε τύπος πεντεπτακαδεκάτω,
 Οκτακαδεκάτω π' ἠφμοίος· εἰσέτι δ' ἄηαι
 Εἶχεν διασάδις τέτρατος σ' κ πνιμάτω.
 Αὐτὰρ αἶα, λυκῶδ' ἄχων σημήια πεσοῦ,
 Καὶ πνὶ εἰσομῆω οὐ νοέων παγίδα.

Τετραδίας ἀδόκητα βαλὼν ψηφίδας δ' ἄριθμοσ,
 Πύργου δουρατέου κλίμακι κευθομῆω,
 Δ' οἰα καὶ ἔξ καὶ πέντε κατήγαγ' αὐτίκα δ' ὀκλίω
 Α' ἰσγας εἶχεν ὄλας παρὰ τε μερὶ ζομῆας.
 Τ' αὐλίω φθύγετε πύργους, ἐπεὶ καὶ κείνοσ αὐτὸσ
 Κείνοσ τ' ἀλόγοισ οὐχ ὑπάλυξε τύχας.

ΕΙΣ ΓΑΝΟΥΡΟΥΣ, $\chi\epsilon\delta\ \xi\beta\delta$

ΚΡΙΝΑΓΟΡΟΥ.

Ψ' ἀδ' ἄμμοι ῥιναὶ ὄξω σίβον, ὦ κακὸν ἄρ' ἄρ'
 Ρ' ἠίτερον λιγύων μῆπιες, ἢ ἀγαθόν.

Τίνας αἰεῖτοι λόγοι ἀγγιλλὰς ἰδὼν ὀδύσ-
 σέα εἰς ἄδου.

Α' περὶ κέως πύργων πολυμήχμοσ ἔστι ὀδύσεισ·
 Ζωὸσ ἐὼν εἰσέπειν αὐτὸσ μὴ ἴμμις ἔστι ἰδέσθαι,
 Νερτέριον κευθμῶνα, καὶ ἀλλεα πικρὰ θανόντων.
 Π' ὡσ δ' ἔτλη παρ' ἰσπείν ἰερόν φάοσ; ἢ τίσ αἰεῖται
 Η' γαγ' ἄρ' ἔλεγοντα; δ' ὄλων ἀκέρητοσ ἐτύρη
 Ε' ἠσθὶ καὶ περ' ἀγασί καὶ εἰνεκίεσιν ὀδύσεισ.

ΕΙΣ ΓΑΡΑΜΥΘΙΑΝ, $\xi\gamma\delta$

Γ Α Λ Λ Α Δ Α.

Ε' ἄηαι, πνὶε, μύσαι· ὅτι πένθεσιν· οὐ γὰρ ἔοικε
 Γ' ἄηαι πενήσασ νεκρόν, ὁ μῆροσ ἔφη.
 Καὶ γὰρ ὁμοσ θάψασαν ὀλωλότα δ' ὠδὲκα τέκνα
 Σίτου μνησαμῆω πνὶ νιόβω παρ' ἄηαι.

Τοῦ αὐτοῦ.

Γ' ἠσοδοκίη θανάτου, πολυῶδωὸσ ἔστι αἴη.
 Τ' οὐτο δὲ κερδαμνὴ θνητὸσ ἀπολλύμενοσ.
 Μ' ἠσθὶ κλαύσεισ τὸν ἀπολλύμενον βίότιο.
 Οὐδὲν γὰρ θανάτου δ' ὀδύτερον ἔστι πάθοσ.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ρ' ἠπτε γόοισ, μὴ κέμμε· πῶσον χερόνον ἐνθάδε μίμμησ,
 Ως παρ' ἄηαι ἔλεγον τὸν μ' ἄηαι τα βίον;

f. iiiii.

Πεὶν τίνω σκόληκα βαλὼν, τύμβοις τε ριφήναι,
Μὴ δαμάσης ψυχῶν ζῶν ἐπι κρινομήναι.

ΕΙΣ ΠΑΤΡΙΔΑ, *κεῖς ξεῖς*

ΠΑΛΛΑΔΑ.

Ως σὸδὲν γλυκίον γ' ἦς πατείδος, εἶπεν ὁμηρος.

Εν γὰρ τοῖς κίρκης ἐκχυτον σὺν ἔφαθον.

Ὅ μόνον εἰ καὶ καπνὸν ἀποθροσκοντ' εὐόησεν,

Εἶπεν αἰοὶ μῶζον καὶ δέκα πῆνε λόπτας.

Τίνας αἰεῖτοι λόγους ὀδυσεὺς ἔπει-
σας ἰθακῆς.

Χαῖρ' ἰθακῆ μετ' ἀέθλα, μείδῃσιν πικρὰ θαλάσ
Ασπασίως τεὸν ἔδδασι χθρόμοι, ὄφρα νοήσω (σης,

Δαῖρτιν, ἀλοχὸν τε, καὶ ἀλαόν ἕνα μοῦνον.

Σὸς γὰρ ἔρωσ κατέθελεν ἐμὸν νόον, οἶδα καὶ αὐτὸς

Ὡς σὸδὲν γλυκίον γ' ἦς πατείδος, ἡ δὲ τοκίων.

ΕΙΣ ΠΗΓΑΣ, *κεῖς ξεῖς*

ΣΤΑΤΥΛΛΙΟΥ ΦΛΑΚΚΟΥ.

* Σιγήσας ἄρυσαι. * πίνος οὐδένα; * μηκέτ' ἄρυσ.

* Τεὸν χάρειν; * ἡσυχίοις ἡδὺ λελυγχα ποτῶν.

Αδέασπον.

* Δείκτορος εἰ κρύον. * γεῦσαι, καὶ μάλλον ἐρῆς με

Δείκτορον. * ὠπικρὸν νάματος. * ὠλαλίης.

ΑΠΟΛΛΩΝΙΔΟΥ.

Ηκαθαρὴ (νύμφαι γὰρ ἐπώνυμοι ἔσοχον ἄλλων

Κρήνη πασῶν δῶσαν ἐμοὶ λιβάδων)

Ληϊστὴς ὅτε μοι πῶτα κλίντορας ἐκτομὴν αἰδρας,

Καὶ φονίλιον ἱερεῖς ὕδασι λούσει χέρας,

Κθνον αἰασρέφασα γλυκὴν ῥοόν, σὺν ἔθ' ὀδίταις

Βλύζω. ἡς γὰρ ἐρῆ τιῶ, καθαρῶν ἐπι με;

ΑΝΤΙΦΑΝΟΥΣ, εἰς τιῶ αὐτιῶ.

Ηπάρος βύδροφοι λιβαζομήνη παροχοῖσι,

Ρτωχὴν ἡνὺ νυμφῶν μέτρι καὶ εἰς σαζόνα.

Λυθροφθῆς γὰρ ἐμοῖσιν ἐνίφατο νάμασι χεῖρας

Ανδροφόνος, κηλῖσ' ὕδασι ἐγκεράων.

Εξοῦ μοι κούραι φύγον ἥλιον, εἰς ἓνα βάκρον,

(Εἰποῦσαι) νύμφαι μισγόμεθ', ὅσκι ἐς ἀρῆ.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

Κριεῦαῖαι λιβάδες, καὶ πᾶσι ἕξαι, ζήπι ὅσκι αἰῶ, ὅ

τι κ' ἐκφῶ, πᾶσι εἰς πανταπῶν.

ΣΑΤΥΡΟΥ.

Ηκαθὸν αἰ δαφναι, καθλὸν δ' ἕσπο πύθμεσιν ὕδαρ

Πιδύφ, πεκινὸν δ' ἄλλος ἕσποσκιάς,

Τηλεθρον, ζεφύροισιν ἐπίδρομο ἀλκαρ ὀδίταις

Δίψης, καὶ καμάτου, καὶ φλογῆς ἡελίου.

Αθηνων.

Εἰπὶς ἀπάγξασθαι μὲ ὀκρῆ, θανάτου δ' ἐπιθυμεῖ,

Εξίερας πόλεως ψυχρὸν ὕδαρ πιέτω.

Εἰς τιῶ σαλμακίδα, Αθηνων.

Εἰ μὲν αἰθρῆς, ἄρυσαι ξένησ δ' ἀπὸ πηγῆς

Εἰ δὲ φύσῃ μαλακῆς, μὴ με πῆς παρῆφασιν.

Ἀρρὲν ἐγὼ ποτὸν εἶμι, καὶ αἰδράσι μοῦνον ἄρυσσαι

Τοῖς δὲ φύσῃ μαλακῆς ἢ φύσις ἐστὶν ὕδαρ.

ΕΙΣ ΠΛΟΥΤΟΥΝΤΑΣ,

κεῖς ξεῖς

Αθηνων.

Ηγεός, ἀλλὰ πένης νυῖν γηράν, πλούσιός εἶμι.

Ὡ μόνος ἐκ πούτων οἰκῆσιν ἐν ἀμφοτέροις.

Ὅσ τότε μὲν χεῖρασι διωάμην ὅπότε σὸδὲν εἶχον

Νυῖν δ' ὅπότε χεῖρασι μὴ διωάμην, τίτ' ἔχω.

ΠΑΛΛΑΔΑ.

Χρυσεῖ, πάτερ κολάκων, ὀδυμένη καὶ φροντίδος ἕξαι,

Καὶ ὅ ἔχῃ σε, φόβος, καὶ μὴ ἔχῃ σ', ὀδυμένη.

ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ.

Πλούτος ὅτις ψυχῆς, πλούτος μόνος ἐστὶν ἀληθῆς

Τὰλλα δ' ἔχῃ αὐτὴ πλείονα τῶν κλειάων.

Τὸν δὲ πολυκλήανον καὶ πλούσιόν ἐστι δῖχμον
 Κλήζην, ὅς χρεῖσθαι τοῖς ἀγαθοῖς δυνάται.
 Εἰ δέ τις ἐν ψήφοις κεραιήκεται, δῆλον ἐπ' ἄλλω
 Σωρβύην αἰεὶ πλούτων ἐπειγόμενος,
 Οὗτος, ὅποια μέλισσα πολυτρήτοις ἐνὶ σίμβολοις,
 Μορθησὴν, ἐτέρων δρεψομένων ὁ μέλι.

Γ Α Λ Λ Α Δ Α.

Πλουτεῖς, καὶ πῶς λοιπὸν ἀπερχόμεν, μὲν σαυτοῦ
 Τὸν πλῆστον σύρξ εἰς σοφὴν ἐλχόμενος;
 Τὸν πλῆστον συνάγξ, δαπνῶν χρονον, ἔδωκασα ἕ
 Ζωῆς σωρεύσαι μέτρα πεισιώτερα.

Τοῦ αὐτοῦ.

Φύγετε τοῖς πλουτουῦτας, ἀγαθέας, οἰκιστεράνας,
 Μισουῦτας πενίην μητέρα φροσυνῆς.

Αδελον.

Βάπτων πόρτα βαφεύ, καὶ χρωματίοις μελαβόμων,
 Καὶ πενίην βάψας, πλούσιος ἔξεφαίνης.

Εἰς κλέπτην δόλον, βίβοντα ξίφος χροσῶν.
 Καὶ χροσὸν φιλέω, καὶ δῆλον ἀρεῶν φύζω.

Εἰς ποιητὰς, χεῖρ ἔξῃ

ΛΕΩΝΙΔΟΥ Ἰσραηλῆτινος εἰς Ὀμηρον.

Ἄγρα μὲν ἢ μύρωσε καὶ ἱερά κύκλα σελήνης,
 Ἄξονα δινήσας ἔμπροσθ' ἠέλιος,
 Ὑμνοπόλοισι δ' ἀγεληδὸν ἀπημαλδωεν Ὀμηρος,
 Ἀμωρόταρον μουσῶν φίλος αἰαθόμενος.

ΑΛΦΕΙΟΥ μιτυλιωαίου εἰς αὐτόν.

Ἀνδρομάχης ἐπὶ φρεσῶν ἀκούομεν, εἰσέτι θεῖον
 Δερκέων ἐν βάρων πᾶσαν ἐρπυλῶν,
 Καὶ μὲν ἀγαπτεῖον ἔσπεφάνησι πόλιος,
 Ἡ δὲ δὴν ἔξ ἵππων ἐκτορα σφόμενος,
 Μαγονίδαο δ' αἰ μούσαν ὄν οὐ μίαι πατεῖς αἰοῖδον
 Κοσμεῖται, γὰρ δὲ ἀμφοτέρης κλίματα.

ΑΝΤΙΦΙΑΟΥ εἰς Ἰλιάδα καὶ Ὀδύσειαν.

Ἄϊβίβλοι, ἴνιος ἐπέ; ἴκειθε; ἠθρατέρης μὲν
 Μαγονίδαο, μύθων δ' ἴσορες Ἰλιακῶν.
 Ἀμῖα μὲν μῆνιθμὸν ἀχιλλέος, ἔργα τε χροσῶς
 Ἐκίρορας, δεκέτοις τ' ἄθρα λέξας πολέμου.
 Ἀδ' ἐτέρα, μύθων τὸν Ὀδύσειος, ἀμφί τε λέκτοισι
 Χροεῖοις ἀγαθῶς δάκρυα πνεύσας.
 Ἰθρατε σὺν μουσῶσι, μὲν ὁ μετέρας γὰρ αἰοῖδης,
 Εἶπεν ἔχον αἰοῖδ' ἐν δέκα πειρίδαις.

Ερώτησις Ὀμηρον.

Ἄιδρες δ' ἴθρα ἀδῆς ἀλητόρες, ἢ ῥ' ἐχόμεν τί;
 Ἀποκρίσις. (ἄδα.

Ὁσ' ἐλόμεν, λιπόμειο δ' ὡσ' ἐχόμεν, φερέμε-
 ΦΙΛΙΠΠΟΥ εἰς Ὀμηρον.

Ὀυρανὸς ἄγρα πάχον δ' ἀποσέσθ' ἢ ἔαχα νυκτός
 Ἡέλιος φαιδρῶν ὄψιν ἀφραγάσται,
 Καὶ Γλυκὶ νᾶμα θάλασσα χροτοῖς φροσῆσιμον ἔξῃ,
 Καίνεως εἰς ζωὴν χροσὸν ἀναδράμειται.
 Ἡποτὲ μαγονίδαο βαθυκλεῖς αἰοῖδ' Ὀμηρον
 Ἀπὴν γροαλέων δ' ἀπάσεται σελίδων.

Τίνας αἰεῖται λόγοις δ' ἀπὸ τῶν.

πᾶσι Ὀμηρον.

Ἡδὸν μὲν ἔχον, ἔχρασατε δὲ θεῖος Ὀμηρος.

ΑΝΤΙΦΑΤΡΟΥ θεπαιδῶν.

Τὰς δὲ θεοὺς ἀσπασεῖς ἐλικῶν ἔθραψεν γυναιχῶν
 Ὑμνοῖς, καὶ μακῶν πειρίας σφύπελλος,
 Γρηξίλλαι, μύρω, ἀντήσας, φηλῶν Ὀμηρον,
 Ἀεσβιάδων σάπφω χροσῶν εὐπλοκῶν,
 Ἡεπαι, τελέσιλλαν ἀγακλέα, καὶ σὲ χροσῶν,
 Θέλει ἀθανάτης ἀσπίδα μὲν Ἰαμῶν,
 Νοσίδα φηλῶν, ἰδέ Γλυκὶ χροσῶν μίρτιν,
 Πάσας ἀετῶν ἐργάσθαι σελίδων.
 Ἐνέα μὲν μουσῶν μύθων οὐρανός, ἐνέα δ' ἀσπίδων
 Πᾶσα τίχε διατοῖς ἀφροσῶν βίφρα σὺν αἰ.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ σιδωνίου.

Μνημοσύναι ἔλε θάρμῳς, ὅτ' ἔκλυε τῷ μνηφώνῳ
Σαπφῶϊς, μὴ δεκάτην μοῖσδ' ἔχουσι βροτοί.

Αδελον εἰς τοῖς σινέα λυεικῆς.

Πίνδαρε, μουσῶν ἱερὸν σῶμα, καὶ λάλε σφρῖν
Βακχολίδη, Σαπφῶϊς τ' αὐλίδες χάρειτες,
Γράμμα τ' ἀνακρείοντος, ὀμπελὸν ὅστ' ἀπὸ ῥῶμα
Ἐσπασας οἰκείοις ἐπιχῶρ' ἐν καμάτοις,
Ἡ τε σιμωνίδεω Γλυκερῆ σελίς, ἠδὲ τε πειθῶϊς
Ἰβυκε καὶ παύδων αἴτος ἀμυσάμηνε,
Καὶ ξίφος ἀλκαῖοιο, τὸ πολλάκις αἶμα τυραννῶν
Ἐσπασεν, πάτρης ἴσσημα ῥυόμηνον,
Θηλυμυθῆς τ' ἀλκαῖαν ἠδόνες, ἴλατε· πάσης
Ἀρχῆν τῆς λυεικῆς καὶ πέρας ἑσπάσατε.

Εἰς τοῖς αὐτοῖς.

Ἐκλαγῆ ἐκ τῆβῶν μέγα πίνδαρος· ἔπνεε περπινά
Ἡδυμυθῆος μοῖσα σιμωνίδεω.
Λάμπει ἐπιχῶρ' ἔκ' Ἰβυκος· ἰὺ Γλυκὺς ἀγκυμάν·
Λαρά δ' ἀπὸ σμῆρ' φθέρησθε βακχολίδης.
Πέφω ἀνακρείοντι σπυέσπετο· ποικίλα δ' αὐτῶ
Ἀλκαῖος, κύκρος λέσβιος, αἰολίδι.
Ἀνδρῶν δ' ἔκ' ἐνάτη σαπφῶ πέλεν, ἀμ' ἐρεσίφνας
Ἐν μούσῃς δεκάτη μοῖσα κέλευθε φέτα.

Εἰς σαπφῶ, Αδελον.

Ἐλθετε παρὸς τέμενος Γλαυκώπιδος ἀΓλαόν ἠρῆς
Λεσβίδης, ἀεὶ ποδῶν βήματ' ἐρφαίμεθα·
Ἐνθα κελὸν εἴσαθε τῆν' ἑρῶν ὕμμι δ' ἐπ' ἔξῃ
Σαπφῶ, χρυσείῳ χερσὶν ἔχουσα λύριον.
Ὀλβια δορυθήμοδ' πολυηθέος, ἢ Γλυκὸν ὕμνον
Ἐἰσαίψιν αὐτῆς δόξετε καλλιόπης.

ΠΛΑΤΩΝΟΣ Εἰς πλὴν αὐτῶ.

Ἐνεα τῶν μούσῃς φασὶν τινες ὡς ὀλιγάρως·
Ἡνὶ δ' καὶ σαπφῶ λεσβόθεν ἢ δεκάτη.

Αδελον. 4. 21.

Εἰς ἠεῖναι, Αδελον.

Λέσβιον ἠεῖνῆς τὸδε κελὸν ἀδύ τι μικρὸν,
Ἀλλ' ὄλον ἐκ μουσῶν κινάμενον μέλιτι.
Οἱ δὲ τεληχῆσοι τῶν τῆς σῆρι, ἴσοι ὀμπελῶν,
Τῆς καὶ περὶ θενικῆς ἐνεακαδέχεται.
Ἡ καὶ ἐπ' ἠλακῆτι, μήτερος φέτω, ἢ καὶ ἐφ' ἰσῶ
Ἐσῆκει, μουσῶν λάτρεις ἐφαπτομένη.
Σαπφῶ δ' ἠεῖνῆς ὄσον μνησῶσιν ἀμείνων,
Ἡεῖναι σαπφῶϊς πᾶσιν ἐν ἑξαμίτῃσι.
Ὡς ἀπὸ τ' βίβλου λυκεφροτος.

Αδελον.

Οὐκ αἰετὴ μετέροισι πολυγυάμποις λαβουρίοις
Ρηιδίως παρὰ μῶσις ἐς φάος, ἀχετύχης.
Τοῖσι γὰρ παρὰ μῶσις κασσιμῶρη φοῖβασε μῦθους
Ἀχέλος, οἷς βασιλεὺς ἔφρασε λαξόδοχης.
Εἰ δέ σε φίλατο καλλιόπη, λάβε μ' ἐς χέρας· εἰ δέ
Νῆϊς ἔφεις μουσῶν, χερσὶ βάρος φορέεις.
Εἰς δεξιόχων, Αδελον.

Ἀρχιλόχου τὰδε μέτρα, καὶ ἠχήμεντες ἰάμενοι,
Θυμὸς καὶ φοβερῆς ἰὸς ἐπεσβολίης.

Εἰς ἄριστοφάειν, Αδελον.

Βίβλου ἄριστοφάεις, θεῖος πόνος, αἴσιν ἀχρῶν δέ
Κιανὸς ὅτι χλευρῶν πουλὶς ἐπέισε κέμιν.
Ἡνὶ δ' ὅσον δίστυσον ἐχέσελις, οἶα δὲ μῦθοι
Ἡχεῦσιν, φοβερῶν πληθόμηνον χερσῶν.
Ὡ καὶ θυμὸν ἄριστε, καὶ ἐλλάδος ἠέσιν ἴσα
Κωμικῆ, καὶ σῆξας ἀξία, καὶ γηάσας.

Εἰς ῥοδραῖδρον, Αδελον.

Ἀὐτῶ σὶ σωματέσιν αἰηρεῖν ἴσθητο μνησῶσιν
Ποικίλα μουσῶν αἴθητα δρεψάμεθα.
Ἀὐτῶ καὶ χερσῆς σὶ ἐδαρῶσιν τοῦ ῥοδραῖδρον,
Στωμύλον βύσσηλον δράμασιν ἐν τέρμασι.
Ζῶης δ' εἰς αἴθῃα. Ὡ δὲ κλέος ὅστιν ἀθλιῶν
Τοῦκ σέθεν, οὐραῖαν ἀπὸ μῶσιν περσῶν.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ Σεπιάλου.

Αρκεί τέτιγας μεθύται δρόσος· ἀλλὰ πίνοντες,
 Αείδον κύκνων εἰσὶ γεγωνότεροι.
 Ως καὶ αἰδοῦς αἴηρ ξενίων χάρην αἶψα ποδιδύωαι
 Ὑμνοὺς δὲρ κλάσας οἶδε παθάν ὀλίγα.
 Τοῦτοίκα σὺ παρῆτος μὲν, ἀμειβομένην δ' ἐθέλῃσι
 Μοῖραν, πολλὰ κί μου κείσεαι ἐν σελίῳν.

ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΥ.

Ἡλθε θεαίτητος καθαρὴ ὁδὸν· εἰ δ' ἐπὶ κισσῶν
 Τὸν τεόν, οὐχ αὐτὴ βάρχε κέλυθος ἀγῆ.
 Αλλῶν μὲν κήρυκες ἐπὶ βραχμῶ οὐδ' ὄμα κηρῶν
 Φτῆγ' ἔξονται, κείνου δ' ἔλλας ἀεὶ Γφίαν.

Τοῦ αὐτοῦ.

Μικρὴ τίς δρόνυσε καλὰ κωρήσονται ποιητῆ
 Ρῆσις, ὁ μὲν νικῶ, Φησί, ὁ μικρότατον·
 Ω, δὲ σὺ μὴ πνύθης ἐνδέξιός, εἰ τίς ἔρηται
 Γῶς ἐβόησες, Φησί, σκληρὰ τὰ γιγνώμῃα.
 Τῶ μερμηρίζαντί τὰ μῆνιδικα, τῆτο γήροιο
 Τοῦπος, ἐμοὶ δ' ὠνάξ ἢ βραχυσυλλαβίῃ.

Ὅσα μοῦσα καὶ οἶα.

Κδημίον Γφίῳ ἠρώιδος ὕρεν αἰοιδῆς·
 Κλεῖω, καλλιχόρου κητάρης μὲνιδέα μολπῆν·
 Εὐτέρπη, τραγικῶ χοροῦ πολυηγεα Φανίω·
 Μηπομένη θνητοῖσι μὲνιδεονα βαρβιτον ἦρε·
 Τέρψιχρη χαρίεσσα πόρεν τελετήμονας αὐλοῖς·
 Ὑμνοὺς ἀθανάτων ἐρατῶν πολυτερπίας ὕρε·
 Τέρψιας ὀρχημοῖο πολύμνια παύσοφος ὕρεν·
 Αρμονίῳ πάσαισι πολύμνια δῶκεν αἰοιδῆς.
 Θύραϊν πόλον ὕρε καὶ οὐραϊνῶν χοροῦν ἀφρων·
 Κωμικὸν ὕρα θάλφα βίον τε, καὶ ἦθεα κεδνά.

Εἰς θεαῖταις.

Ὅσα ἴδε τέρψιχρῆν ὁ ζωγράφος, ἀπὸ τέχνης
 Ψύδεται ὀφθαλμοῖς, εἶκελος ἀτρεκέλι.

Εἶποτε τερψινόοιο φίλος φόρμιγλος ἀκούσης,
 Τὴν ἐρατῶ θάυμαζε τῶσπις βήρητορα τέχνης
 Εὐτέρπη δυνάκεσι πολυτετήρησι ληαῖνι,
 Πινύμα Γφῆς ὀχετηρὸν ὅπιασιν ἔρουσα μὲνιδεῖς.
 Κωμικὸν ἀμφιέπω θάλπη μέλας, ἔργα δὲ Φωτῶν
 Οὐχ οἶων θυμῶν φιλοκροταλοῖσιν ἀθύρω.
 Εἰκῆνα τῆς Γφῆς ποτὶ δερκεο· καλλιόπης γῶ
 Εἰκῆνα σῆ κρεαθι λαμβανέ τὴν Γφίῳ.
 Δαφνοκέμοις φοῖβῶν ὡρῶν τελεπόδεσι κελθῶ
 Κλεῖω μαι ποτῶν μούσα καὶ ἰστορίας.
 Οὐραϊνὴν ἠφροῖο θεορρήτω τῆν μέτρα
 Αφραίῳ ἐδίδαξα παλινδίνητον ἀάτην.
 Σκεπέο χαλκῶφωνον ὅπιασιν ἔρουσαν αἰοιδῶν,
 Μηπομένη, ἐρατῆς ἴστορα βυεπίης.
 Σιγῶ φηγελομένης παλάμης θελξίφρονα παλμῶν,
 Νύματι φωνήσασθ' ἀπαγέλλουσα σιαπῆν.

ΚΡΙΝΑΓΟΡΟΥ.

Κδημίμαχος ὁ τερψιχρῆν ἔπος τόδε, δὴ γῶ ἐπ' αὐτῶ
 Ὡτῆς μούσων πόμιας ἔση σε κείως.
 Αείδῃ δ' ἐκείλῃς τε φιλοξείνοιο καλιῶ,
 Καὶ ἦροσι μῦθῶ θαντοῖς ἐπέθηκε πόνοισ.
 Τοῦ, σοὶ καὶ νεαράν χάρην ἄνεος εἶη εἰρηάται
 Μάρκελλε, κληνοῦ τ' ἀνοῖσον βίότου.

Αθῆλον.

Κδημίμαχος ὁ κητάρης, ὁ παύρηιον, ὁ ξύλλινος νῶς·
 Αἰτίος ὁ γραφῆς ἀπὸ καλλιμάχου.

Αδέαστον.

Ἡρόδοτος μούσας ὑπεδέξατο τὰ δ' ἀρ' ἐκείνη
 Ανηφιλοξενίης βίβλων ἔδωκε μέτω.

Αθῆλον.

Ἡσιόδου ποτὲ βίβλων ἐμῶς ἠπὸ χροῖν ἐλίαν,
 Γύρρῳ ἔξαπῆς εἶδον ἐφ' ἄρχομῶν.
 Βίβλων ὁ ρήφας ἐπὶ γῶν χεῖρ' ἔβόησα,
 Ἐργατῆ μοι πῆρ' ἔχῃς ὡ γέρον ἠσίοδε;

Αδελον εἰς νόνον.

Νόννος ἐγὼ πτόμος μὲν ἐμὴ πόλις· ἐν Φαρίῃ δὲ
Εἴξει Φοινικέντι γονὰς ἤμησα γιγδύτων.

ΛΕΩΝΙΔΟΥ.

Ἦν ὁπότε γραμμαῖσιν ἐμὴν φρένα μοιῶν ἔτερπον,
Οὐδ' ὄναρ δι' ἡμέταις γνώριμος ἰτὰ λίδαις·
Ἀλλὰ πανῶν πρῶτεον ἐρασίσιμος· ὁφείζ' ἐργῶν
Οὐ πάστοι οὐρανίῳ καλλιόπῃ παρ' ἑρέφῃ.

Εἰς Γοιμένας, $\chi\epsilon\varsigma\ \xi\eta\varsigma$

ΓΛΑΥΚΟΥ.

* Νύμφαι, πάλθοι μὲν φρέσσι· ἀφ' ἑκείνης, εἰ παρ' ὁδοῦ
Δάφνης τὰς λυχνίας ὡς ἀπέπαισ' ἐρείφοις.
* Νύμφαι πάν' σπεικία, καὶ εἰς ἀγέρον ἐκείναι
Σοίπι καὶ φλοιοῦ γράμμ' ἐκέλευε λέγειν,
Πάν' πάν', ἄρος μαλέ', ἄρος ὄρος ψαφῆδ' ἐν ἔργου.
* Ἰξοῦμα, νύμφαι χαίρετ', ἐγὼ δ' ὑπάγω.

ΕΡΥΚΙΟΥ.

* Βυχέλε, παρὸς τῷ πάνος, ὁ Φήγιος (εἶπε) κηλοῦτος
Οὗτος, ὅτε σπένδεις ὁ γλάρος, ὅτι τίνος;
* Τῶ λφόντο πάρα λιρωθίω, ὅσδ' ἐπὶ τῶσα
Νήπιε, καὶ σκυτάλιω ἀγχιέλαμον ὄρησι;
* Χάρισις ἀλκείδω δαμαληφάρε, καὶ ἄθε φερούρα
Αὐλία, καὶ ὀλίγων μυριόβοια πηφί.

ΜΑΚΕΔΟΝΟΣ.

Κάπρον μὲν χέρωι χάρως ἐκλανε, πλὴν ὅτ' αὖ χεῖραν
Εἰν αἰλί καὶ χροποῖσι κομασιν εἰλ' ἔλαφον.
Εἰ δ' ἔω καὶ πηλὴν ἡθρῶν φύσις, οὐδ' αἰτ' ἀν' αἴθρην
Τῶ κείνου κενεῖω δ' ἰτέμις εἶδε χέρα.

ΑΝΤΙΦΙΑΟΥ.

Βόρχος ὁ βουπόιμιν ὅτ' ἐπὶ γλυκὺ κηλεον εἴρπει,
Ἀγίλιπα χοῖνω πέτρων ἐπ' ἄρχιδμος,
Εἶπετό οἱ σκυρακῶν τις, ὁ καὶ βοσίν' ὅς φάγε λεπτεῖ
Σ χοῖνον, αἰγὴν κενεῖω γρανομύτω μὴντι.

Κάπαισε δ' εἰς αἰδαῶ· ὅ δ' ἀβυγῆς αἰδράσιν ἀχίσις
Κενο μὲν, ψυχῆς ὠνιον εἰρύσατο.

ΑΔΕΑΣΤΟΝ.

Ὡ πάν' φερομύταις ἰεραὶ φάτιν ἀπτε ποιμναις,
Κυρτὸν ὑπὸ χροσέων χεῖλος εἰς δονακίω,
Ὁ φρ' αἰ μὲν λυχνίω βεβελίτω δάρα γάλακίω
Ὁ ὕθασιν ἐς κλυμύτου πυκνά φέρωσι δόμον,
Σοὶ δὲ καλῶς βαμμοῖσι πρὶς ἀμυδρος πόσις αἰγῶν,
Φοῖνιον ἐκ λασιου σήτεος αἰμ' ἐρύγη.

Εἰς Πόλεμον καὶ

Εἰρηνίω, $\chi\epsilon\varsigma\ \xi\theta\varsigma$

ΑΓΟΛΛΩΝΙΔΟΥ.

Σκόλλος ὅτε ξέρξου δολιχὸς σόλος ἐλλάδα πᾶσαν
Ἡ λαυθεν, βυθίω βέροτο ναυμαχίω,
Νηρῶς λαθροῖσιον ὑποπλώσας τεναγέσι,
Καί τὸν δ' ἄγκυρης ὄρμον ἔκειρε νεανί.
Αὐτὸ μδρος δ' ἐπὶ γῆς ὀλίθωπε πέτραις ἀναυδος
Ὀλυμπίη, παρὸς τῆ πεῖρα θεμιστοκλεῶς.

ΦΙΛΙΠΠΟΥ.

Οὐκ ἐπὶ πυργωθῆς ὁ φαραζομάχας ἐπὶ δῆεν
Ἀχρετος ὀρμαίνῃ μυριόδοις ἐλέφας,
Ἀλλὰ φόβω γείλας βαθύν αὐχίνα παρὸς ζυγοδέ-
Ἀντυγα διφρουλκεῖ καίσαρος ἄρασις. (σμερς,
Εγνώσ' εἰρηνῆς καὶ γῆρ χάρην, ὄργανα ρίψας
Ἀρεῶς, δινομίης αὐτῶμα γ' πατέρα.

Αδελον.

Ἀρτεμῖς ἰδρώνουσα, παρὰ γέλας ὅτι κυδιμοῦ.

Εἰς Πόλεις, $\chi\epsilon\varsigma\ \delta\varsigma$

ΕΥΗΝΟΥ εἰς Ἑοῖαν.

Ξενοί, πλὴν παρὸς ἑσπῶν ἐμὲ πτόλιν, ἰλιὸν ἰρῶν,
Τῶ πάρος διπύργους πείχου κληρομύτω,
Αἰῶνος τέφρη κατεδύδακεν ἀλλ' ἐν ὀμῆρῳ
Κεῖμα, χαλκείων ἔρκος ἐχρουσα πυλῶν.

Οὐκ ἔτι με σάφ' ἰδ' ἠρωφύρα δδύρατ' ἀχαιῶν,
Παύτων δ' ἑλλυῶν κείσομαι ἐν σόμασιν.

ΑΓΑΘΙΟΥ ΧΡΟΝΟΚΡΟΥ ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ.

Ὡ πόλι, πῆ σέο κείνα τὰ τείχεα; πῆ πολυόλβοι
Νοί; πῆ δὲ βοῶν κραάτα τεμνομόρων;
Πῆ παφίης ἀράβαστρα, καὶ ἡ παύχρυσος ἑφεστρίς;
Γῆ δὲ τριτόγροισ' δείκελον ἐνδαπίης;
Γαύτα μόθος, χρυσὴ τε χύσις, καὶ μοῖρα κραταιή
Ἡρπασεν, ἀλλοίω ἀμφιβαλοῦσα τύχην.
Καί σε πόσον νίκησε βαρὺς φθόνος· ἀλλ' ἄρα μοῦνον
Ὡ ὄμμα σὸν κρύφα καὶ κλέος οὐ διώταται.

ΒΑΣΣΟΥ ΛΟΛΛΙΟΥ ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ.

Ἀρρήκιοι μοιρῶν πυμάτιν ἐσφρήγισαν ὄρχει
Τῷ φρυγί παρ βωμῶν τιῶν παριάμου θυσίω.
Ἀλλά σοι ἀνεία σόλως ἱέρως ἰταλῶν ἦδη
Ὀρμον ἔχ' ἀπάτης φερίμιον οὐραίνης.
Ἐσκαλὸν ὤλετο πύργος ὁ τραίος· ἡ γὰρ ἐν ὀπλοῖς
Ἡ γῆρη χόσμου πῆμτος ἀνάστα πόλις.

ΑΔΡΙΑΝΟΥ ΚΑΙΣΑΡΟΣ, ΟΙ ΔΕ, ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΥ, ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ.

Ἐκίσρ, ἄρηιον αἶμα, καὶ ἄρονος εἴπου ἀκρύφης,
Χαῖρε, καὶ ἀμπιθυσον βαμὸν ἔσφ' παπειδός.
Ἰλιὸν οἰκεῖται, κλζήν πόλις, ἀνδρας ἔχουσα
Σοὺ μὲν ἀφαιροτέρες, ἀλλ' ἔτ' ἄρηιφίλους.
Μυρμιδόνες δ' ἀπόλοντο· πρῖσασι, καὶ λέγ' ἀχίλλης
Θεσσαλίω κείσθαι πᾶσαν ἔσφ' ἀνείαδαις.

Τούτοις ὑπέγραψεν λαύρα σαρπιάτης

ΔΗΜΑΡΑΤΟΣ.

Θαύρτινοι δ' ἔμης κέρυθος λαύασοισι παρῶσπον,

Ζητήθεις δ' ἔσφ' τῷ βασιλέως, αὐθις

πασσέρηκεν,

Ἐμὶ μὲν βιθάρηκος ἐρυθίου πολεμιστής,

Ἐμὶ δὲ καὶ θεράπων ἐλικωνίου ἀπὸλλωνος.

ΑΓΑΘΙΟΥ ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ.

Ἐὶ μὲν ἀπὸ σαρπιάτης τις ἔφες, ζένε, μὴ με γῆραςίης,
Ὁὐ γὰρ ἐμοὶ μοιῶν ἑαυτ' ἐτέλεσε τύχη.
Ἐὶ δὲ τις εἰς αἰσῆς, μὴ πείθεο, δαρδανίσις γὰρ
Σκήπερος ἀνεῖα δᾶν πᾶσα νέθουκε πόλις.
Ἐὶ δὲ θεῶν τεμνὴ καὶ τείχεα καὶ κρατήρας
Ζηλήμων δᾶν εἰσεκείσθαι ἄρηις,
Ἐὶ μὲν πάλιν βασιλέα σὺ δ' ὠτέκος ἀτρομε ρώμη,
Βάλλε κατ' ἑλλυῶν σῆς ζυγῶδεσμα δίκης.
Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ αὐτό.

Ἀδὲ ποθ' ἀκλήνα παριάμου πόλις, αἰ ἀλαπάξαι
Ἐλλαῖων δεκέτης σὸν ἐτάλασεν ἄρης
Ἀμφαδόν, ἀλλ' ἵπποιο κακὸν ζύλον· αἴθε δ' ἐπέιο·
Κατθανε παρὶν τεύξαι δουρατέαι παρίδα.
Ὁὐ γὰρ ἀν' ἀπείδαν ὀροφηνάρον ἀφαρδίων πῦρ,
Ὁὐτω ἐφ' ἀμετέρες λάεσον ἠειπόμαν.

ΑΝΤΙΦΙΛΟΥ ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ.

Δέρκεο τὸν Σοῖας δεκέτη λέχον, εἰσίδε πᾶλιν
Ἐὐόπλου δᾶν αὐτὸν ἔσκων ἡσυχίης.
Τεκλαμὴ μὲν ἐπέιος, ἀθλιωμένη δὲ κελεύθῃ
Ἐρρον· ἔσφ' νώτου δ' ἑλλας ὄλη δύνεται.
Ἡρὰ μάτιν ἀπόλοντο πόσος στρατός, εἰ παρὸς ἄρμα
Ἡν δόλος ἀπείδαις ἐσθλότερος πολέμου.

ΓΟΜΠΗΙΟΥ, ΟΙ ΔΕ, ΜΑΡΚΟΥ ΝΕΩΤΕΡΟΥ,

ΕΙΣ ΜΥΚΗΝΕΩΝ.

Ἐὶ καὶ ἐρημιστὴ κέχυμα κένις ἐνθα μύκηνη,
Ἐὶ καὶ ἀμειροτέρη πῆμτος ἰδὲ ἰν σκαπέλου.
Ἰλίου τις κατῶρην κλζην πόλιν, ἡς ἐπάτησε
Ἐίχεα, καὶ παριάμου πῆμτος ἐκένεσσα δόμον,
Γνωσεται ἐνθεν ὅσων πάρος ἔσθενον· εἰ δὲ με γῆρας
Υβείσεν, ἄρεχθῶμα μὲν τυρε μᾶνονίδη.

ΑΝΤΙΓΑΤΡΟΥ ΣΕΠΙΛΩΤΟΥ ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ.

Ἡρώων ὀλίγη μὲν ἐν ὄμμασιν, αἰ δὲ τε λαιπαῖ
Γατειδές, οὐ πολλὰν αἰπύτερον πεδίον.

Οἶνον καὶ σὲ Τάλαρα πέρφρη μὲνός γε μυκίηνω,

Εἰ γινώσκῃ πολίου πόλιος ἐρημοτέρην.

Αἰπολικὴν μιλύμα· γέρον δέ τις, ἢ πολὺ χυσος,

Εἶπεν, κυκλάτων τῆσ' ἐπέκειτο πόλις.

ΑΝΤΩΝΙΟΥ Σαργείου εἰς τὸ αὐτὸ.

Ἡ πολὺ χυσος ἐγὼ Τάλαρα πόλις, ἢ τὸν ἀτρεϊδῶν

Οἶκον ἄπ' οὐρανόσδεξα μὲν ἡμεῖς,

Ἡ ἔτι μὲν πέρασασι θεόκλιτον, ἢ βασιλῆον

Ἀσφαλὲς ἐμλιωῶν οὐσά ποτ' ἠμυγέων,

Μηλόσοτος κείμη καὶ βουκόμος ἔινθα μύκηνη,

Τῶν ἐπ' ἐμοὶ μεγάλων οὐνομ' ἔχουσα μόνον.

ΑΛΦΕΙΟΥ μιτυλίω αὐτῷ.

Ἀργῆς, ὀμηρικὴ μῦθε, καὶ ἐλλάδος ἱερὸν οὐδας,

Καὶ χυστέη Τάλαρα πρῶτος ἀκρόπολι,

Εσθῆσαθ' ἠρώων κείνων κλέος οἴποτε ἔστις

Ἡ ρήψαμ χεῖρ' ἡσθεόδομον γέφαιον.

Ἀλλ' ἢ μὲν, κρείσσων ἔστι πόλις· αἱ δὲ πεσῶσα,

Δείκνυαδ' ὀμύκων αὐλία βουχαλίων.

ΑΝΤΙΓΑΤΡΟΥ.

Ποῦ τὸ πρὸς λεπτον κάλλος σέο δῶεϊ χέροντι;

Ποῦ φαίεται πύργων, ποῦ τὰ πάλαι κίεατα;

Γοῦνοι μακάρων, ποῦ δώματα, ποῦ δὲ δάμυρτες

Σισύφια, λαῶν δ' αἴ ποτε μυεάδες;

Οὐδέ γ' οὐδ' ἴχνος πολυκάμμορε σέο λέλειπται,

Γὰρ αὐτὰ δὲ σιμμάριφας ἔξεφαγε πόλεμος.

Μοῦσῃ ἄπ' ἠρησὶ νηρηίδεσ' ὠχεανοῖο

Κοῦραι, σῶν ἀχέων ἄμικρον ἀλκυόνες.

ΟΝΕΣΤΟΥ κρεμῆτι.

Ἐσθῆν ἐν φάσματι, κατ' ἠρεΐφθῃ δὲ σίω αὐλῶ

Θῆσθ'· φεδμύσης ἐμπαλιν Σαμονίης.

Κωφά δὲ μοι κείται λυοθελγέα λείψμα πύργων

Γέροντι μούσοδομοι, τείχεσιν αὐτομόλοισ.

Σπῆχεος ἀμφίων ἀπὸνος χάρις· ἰπία πύργων γδ

Πάστῃ ἐπ' ἀμύτα τείχεσας ἐν κητάρη.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἀρμόνης ἱερὸν φήσας γάμον, ἀλλ' ἀθέμιτον

Οἰδίποδος· λέξας ἀπ' ἠρησὶ οἶνον,

Ἀλλὰ κασιγνήτοι μισρώτατοι ἀμύσοι σῖνα,

Ἀλλ' ἀθάμας τλήμων· τειχερῆς κητάρη,

Ἀλλ' αὐλὸς δεξιμοσος· ἰσθ' ὡς ἐχερῆσασατο θῆσθ'

Δάμων ἐσθλά, κακῆσ' εἰς ἐν ἐμίξεν ἴσα.

ΦΙΛΙΠΠΟΥ εἰς τὸ αὐτὸ.

Ἐν θῆσῃσ' καὶ μὲν κληνὸς γάμος, ἀλλὰ μυσταρῆς

Οἰδίποδος· τελετὰ βίως ἠσασατο,

Ἀσθῆσας πένθεϊσ' ὠδύρατο· τείχεα χερδαῖς

Ἐσθῆ, καὶ λατοῖσ' ἔσενε λυόμυρα.

Ἀπὸ πῆσ' οἶση, χαλεπῆσ' ὠδῆσ' ἰοκάστῃσ,

Ἡ νῖνα φίλπαται, ἀλλ' ἀσεβῆσ' ἀθάμας.

Οἶκον αἰὶ πολίεθρον· ἰσθ' ὡς ἐσθλάσιν πρὸς θῆσῃσ

Μύθων καὶ συζητῶν ἤρκεσεν ἰσορῆσ.

ΒΙΑΝΟΡΟΣ.

Σαργῆσ' αἰ τοπάλαρα γύργου πόλις, αἴ τ' ἀλυάτησ

Σαργῆσ', ἀ βασιλῆσ' πέρσισ' ἐν αἰσῆσ',

Ἀπὸ χροῖσῃσ' τὸ παλαῖον ἐπληθῆσασαθε μέλαθεσιν,

Ολοσθ' πακίω λυορβύματι δδξάμυρα.

Νῖω δὲ ὄλαρα δύσθησθ' ἐσθ' ἐν κακῆσ' ἄρπασθῆσῃσ,

Ἐσθ' βυθῆσ' ἔξ ἀχρῶμοῖσ' χασμάτοσ' ἠεῖπετε,

Βῆσθ' καὶ εἰσ ἐλίκησ' κεκλωσθῆσῃσ αἰσθ' ἐν χέρσῃσ

Σαργῆσ', ἐν βυθῆσ' εἰσ ἐν ἐκείσθῃσ τέλεσ.

ΔΟΥΡΙΔΟΣ ἐλεάτου εἰς τὸν κακῆσ' κλυ-
σθῶν ἐφέσθῃσ.

Ἡ εἰσθ' νεφέλασ', πόθεν ὕδατα πικρῆσ' πιούσθῃσ,

Νυκτῆσ' σῖω ἀσεμφῆσ' πῆρτα κατεκλύσθῃσ,

Οὐ λιβύησ', ἐφέσθῃσ δὲ τὰ μύρια κείνα ταλαῖησ

Ἀύλια, καὶ μακάρων ἔξ ἐτέων κίεατα.

Γοῦ δὲ Γωτῆρεσ' τότε δαίμονεσ' ἔτρεπον ἄμμασ,

Ἀπὸ αἰσθ' τίω ἰαδῶν πολλῶν αἰοδοτῆσθῃσ.

Κίβρα δέ κύμασι πύργα κυλινδρῶμοισιν ὁμοῖα
Εἰς ἀλάσειν πύραμοις ἔδραμε πεπλάρωτοισ.

ΙΩΑΝΝΟΥ ποιητοῦ τῷ βαρβουκέλλου ὅτι
τῇ κατὰ καύσῃ βήρυτοδ.

Αδ' ἐγὼ ἀτάμων ἀπολις πόλις, ἀμμιγα νεκροῖς
Εὐνάετας κείμη ἀπύραποτμοτάτα.

Ηφαίστος μ' ἐδάμασε, μὲ κλόνον ἐνόσηχάμου.
Φεδ, σπὸ βωσαπίου κέλεος εἰμὶ κόνις.

Αλλά πῶδα φείχοντες ἐμὰν σοναχῆσατε μοῖραν,
Σπείσατε βήρυτῶ δάκρυα καὶ φημιδύρα.

Τοῦ αὐτῆ εἰς ὅ αὐτῆ.

Ποδτελέξ κὺπῆρις πολιόχοτος, ὄφρα νοήσῃ
Εὐδῆρον εἰδάλων, τίω τῶριν ἔδος γρελίτων;

Τοῦ αὐτῆ εἰς ὅ αὐτῆ.

Τύμβος ἀταρχύτων μερόπων πόλις, ἧς ὑπὸ τέφρην
Αἰβερέθης πολλαὶ κείμεθα χιλιάδες,

Γεσίφαθ' ἐνός καθύπαρτε λίθου φίλα λείψμα φω-
Βηρύτος γρερῆ κείται ὑπὸ δαυπέδων. (τῶν,

Τοῦ αὐτῆ εἰς ὅ αὐτῆ.

Ναυτίλε, μὴ γήσης δρόμον ὀλιγάδος εἰνεκ' ἐμεῖο,
Λάφρα μὴ λύσης χέρσον ὄραξ λιμύρα.

Τύμβος ὄλη γηρόμιλι, ἔτερον δ' ἐς ἀπέντα γῶρον
Δουπήσῃ κώπη, νηὸς ἐπαρχομήνης.

Τοῦτο πῶς δάωνι φίλον ξενίοις τε φέδοισι.

Χαίρεθ' ἀλιπλανέες, χαίρεθ' ὀδοιπλανέες.

ΑΝΤΩΝΙΟΥ Στραχίου.

Ητῶριν ἐγὼ πέρσηος ἀχρόπιολις ἀθερίοιο,

Ηπικρόν ἰλιάδαξ ἀστρα θρεψαμύνη,

Αἰπολίοισιν ἐκάλον ἐρημαίοισιν ἀνέμη,

Τίσασα παριάμου δαίμοσιν ὄψε δίχας.

Αθην.

Ιλήκεις πολιοῦχε σέμῃ γρουσαυγεί νηῶ,

Ως θέμις, ἀτάμων ἰλίος ἠγασάμιλι.

Αλλά σὺ με παρλέλοιπας ἐλάειον ἀπὶ τῷ μῆλα

Πᾶσαν ἀπεδρέψω τείχεος ἀλγάϊου.

Αρχιον ἰὼ θησκῆν τὸν βουκόλον εἰ γὰρ ἀγασμος

Επλετο, καὶ πάτεραις ἐὼν ἀλίτημα τόδε.

Εἰς ΓΟΝΗΡΟΥΣ, χεῖσ' οαῖ

Αθην.

Φασὶ παροιμακῶς, καὶ μὺς δάκρυ αἶδρα ποιηθῶν.

Αλλά πόρ' οὐχ οὕτω φημι παρῶσῃκε λέγειν,

Αλλά, δάκρυ καὶ μὺς ἀγαθοῖς καὶ ἀπαράγμονας ἀν-

Τὸν ἴκακα δεδιῶς διζέει) ἔδε δράκην. (δρασε

ΠΑΛΛΑΔΑ.

Εἰ τοῖς ἀδροφόνοις βιδάμοντας ὄντα ὀρώμεν,

Οὐ πᾶν θαυμάζω τῷ δῖος ὅτι γέρας.

Τὸν γὰρ ἠρησάντα μεμισσηκῶς καὶ ἐκεῖνος

Κτεῖνεν ἀν, εἰ ὁ κρότος θηπὸς ἐπὶ γάμεν ὄν.

Απὶ δὲ τῷ κίβρα, σπὸ τοῖς λιπῆσι καλῆξ,

Δέσμον ὡς λησὴν εἰς ὅ βάραθρον ἐνείς.

ΑΡΧΙΟΥ.

Οσαφυλοκροπιδας ἐκατάνυμῶς εἰς αἰδάω

Εδραμε, μαστρηεὶς κλήματι φωελιά.

Αθην.

Μισῶ τὸν αἶδρα τὸν διπλοῦ πεφυκῆτα,

Χρησὸν λόγῳσι, πολέμοιοι δὲ τοῖς ἔσποισ.

Εἰς ΓΟΡΝΑΣ, χεῖσ' οβῖ

ΠΑΛΛΑΔΑ.

Τὼ κίρκην οὐ φημι, καθὼς εἰρηκεν ὀμῆρος,

Απὶ ἀδραν ποιῆν ἠσῖας, ἢ ἐλύχας,

Τοῖς αὐτῇ παρῶσῃσ' ἐπῶρα δ' οὐσα πημοῦρησ

Τοῖς δελεαστέταις πῶραχοπάτοις ἐπῶξ.

Τὰν δ' αἰθερπέων δᾶπυλησασα λυγισμῶν,

Εἰτ' ἀπὸ τῶν ἰδίων μηδὲν ἔχουσαι ἐπι,

Επρεφεν ἐνδὸν ἔχουσα, δίκτη ζῶων ἀλογῖτων.

Εμφραν δ' ὡν ὀδυσεῖς, τίω νεύτητα φυγᾶν,

Οὐχ ἔρμῳ, φύσεως δ' ἰδίας δάρημα λυγισμῶν
 Εἶχε, ρηπτείας φάρμακον αἰτίπαλον.

ΣΙΜΩΝΙΔΟΥ.

Εὐφρῶ καὶ θάϊς καὶ βοίδιον, αἰ δὲ μῆδους
 Γραῖαι, ναυκλήρων ὀλκίδες εἰκόσσοι,
 Ἀπῶν καὶ κλεοφῶντα καὶ αἰταγόριον ἐν' ἐκάσῃ
 Γυμνοὶς ναυηγῶν ἠοσινας εἰξέβδον.
 Ἀλλὰ σέω αὐταῖς νησιπάλῃσιν κτλ. τῆς ἀφροδίτης
 Φύγετε, σφρέων ἄδε γδ' ἐχθρότεραι.

ΝΙΚΑΡΧΟΥ.

Τῆ μὲν γὰρ λαβούσα Φιλαινίον, ἠλιοδάρῳ
 Θήλησαν τίκῃ παῖδ' ἀπὸ τωτομάτου.
 Τοῦ δ' ἐπὶ θηλείῃ λυπουμῆου, εἰξ ἀλείπει
 Ἡματα, καὶ ἰκίλῃ δ' ἔσσενα παῖδ' ἔφατο.
 Οὕτω βούβαστις καταλύεται, εἰ γδ' ἐκάσῃ
 Τέξεταί ὡς αὐτῆ, τίς θεοῦ ἐστὶ λόγος;

ΕΠΙΓΟΝΟΥ.

Ἡ Ἰσπάλαι γαῖς πόρτων βέλος, οὐκ ἐπὶ γαῖς,
 Ἀλλ' ἐτέων φανερῆ πᾶσιν ἐγὼ νέμεσις.
 Οὐ μὰ κύπριν, οὐδ' ἠκύπρις ἐστὶ μοῖ' ὅσον ὄρκος
 Γνώριμος, οὐδ' αὐτῆ γαῖδι γαῖς ἐπὶ.
 Ἀδελον.

Ἡ Ἰσπρίν αὐχίσασα πολυχρυσίσις ἐπ' ἔραταῖς,
 Ἡ νέμεσιν δὲνίω οὐχὶ κύσασα θεόν,
 Μίαθια νῦν ἀπαθίοις πενηροῖς πηνίσματα χρούθ'
 Οὐκ ἐτ' ἀδελῶν κῦπριν ἐλήισατο.

ΣΤΡΑΤΩΝΟΣ.

Ἐστὶ δράκων τίς ἐφθῆτος, ἀγαν καλός· ἀμὰ δράκων
 Πῶς εἰς τὴν πάλιν ἀγῶν ὄφιν δέχεθ'; (εὐν,

Εἰς Πρωταμοῦς,

χεῖρον

ΑΝΤΙΦΙΛΟΥ.

Ἀβροπόδη χεῖμῶρε, τί δὴ τῶσον ὦδε κορυάσιν,
 Γεῖον ἀπακλείων ἴχθος ὀδοποιεῖς;

Ἡμεθὺς ἄμβροσι, καὶ οὐ νέμφασιν διαυγῆς
 Νᾶμα φέρεις, τολεραῖς δ' ἠερίσ' ἐν νεφέλαις;
 Οὐλομα ἠγίσε σε κεκαυμῆρον, ὅστις ἐλέγηθ' ἄν
 Καὶ γόνιμον ποταμὸν καὶ νότον οἶδεν ὕδαρ.

ΒΙΑΝΟΡΟΣ.

Λαβρακα πατρῶων ἐπὶ λείψμα χερμίζουσιν
 Νεκρῶν χερμάρρα παῖς ἰδε συρμῆρῳ.
 Καί μιν ἀχρος τόλμησ' ἐπλήστατο, χεῖμα δ' αἰαδῆς
 Εἰσέθορεν, πικρῶ δ' ἠλθ' ἐπὶ συμμαχίῳ.
 Οὔτε μὲν γδ' ἔσασεν ἀφ' ὕδατος, αἰτί δ' ἐτύπων,
 Αὐτὸς ἔσπευτο βλοσυροῦ χεῖματος ἐφθάμετο.
 Ἀδελον.

Ἡμεθὺς ἀλφειῆ, διὸς σφαιραφόρον ὕδαρ,
 Ὅς ἀπὸ πῖστων πεδίων κεκαυμῆρος ἔρπεις,
 Ἡ σῆχος Ἰσπρίων ἐπὴν δ' ἐς πόντον ἴκηαι,
 Ὅξὶς ἀμετρήτοιο πῖστων ἔσπευτο κῆμα θαλάσσης,
 Νυμφίος αὐτοκέλυθος ἐὼν ὀχετηγῆς ἐρώτων,
 Ἐσπικελεύθ' ἔσπευσαν ἐπείγεται ὕχρος ἀκρίτης.
 Ἡ δέ σε κεκαυμῶτα καὶ ἀσθμαίνοντα λαβούσα,
 Φύχρος ἀποσημῆσασα καὶ αἰθεα πικρῶ θαλάσσης,
 Χείλεα μὲν σωματέασι στωήρμισεν, οἷα δὲ νέμφῃ
 Νυμφίον ἀμφιχυθεῖσα παρὶ πλοκῆν ἠδὲ δεσμῶ,
 Κεῖρμον ἐν χέλιπσιον ὀλύμπιον βύνασεν ὕδαρ.
 Καὶ φονὴν ῥαθάμην γλῆσσας κατεκίρατο πηγῆ.
 Οὐδὲ σε ἀκρίτης ἐπὶ σὸι μῆθεν ἡμερος βίτης,
 Πορφυρῆ δ' ἀνέκπτες ὕδαρ πεπεσμένον αἰδοῖ,
 Φεδρῆμος καὶ πόντον ὀμοδ' καὶ λέκτρα μιλῶναι.
 Πομάχι δ' ἐν δυνάμει ὄρων βεσπιθῆρος ὄρμη,
 Ἀπὸ τῶν ἐσφιλότητα χεῖτης ἀλόχοιο φηρήσας,
 Ἐσπικεῖς ἀχρῆσιν ὄραν ἔσπευτο ὕδαρ.
 Ἡ δέ σε πατῶν ἰσπρίων πελώρια δὸς καὶ πέτρης
 Δάκρυσι κεκαυμῶντα, κατωκίλειρουσα καὶ αὐτῆ
 Ἐσπικεῖς ἔσπευσαν, φίλους ἀνεκπῆστο μαζοῖς,
 Καὶ δρόσος οἷα ῥόδοισιν ἐτήκετο μυρμηκῶν ἴ

Γισαρά ποταμῷ σικελή παρσεμύρετο πηγῇ.
 Οὐδὲ δίκην ἔλαθεν πομδερχέα Φοίνιος ἀνὴρ
 Ἐλλάδος ἀμύων ἀγάμων σάχων ᾧ ἐπι πολλὰ
 Ἡρώων ἀλοχοι μινυώεα τέκνα τεκῶσαι,
 Μαψιδίως ᾠδῖνας ἀέκλαύσαντο γυναικες.

ΔΙΟΣΚΟΥΡΙΔΟΥ.

Αὐλῶν Ἐρισαγόρεω καὶ κλήματα μυεῖος Ἐρθεῖς
 Νῆλε μετ' εἰκάτης ἔξεφόρησας ὁδοῦ.
 Αὐτὸς δ' οἰκέτης ὁ γέρον ἐπενήξατο βώλου
 Ναυηγός, πάσης ἐλπίδος ὀλλυμδῆς,
 Γείτονος ἡμῖ θραυσον ἐπ' αὐλίον ᾧ πολὺς εἴπας,
 Μόρθος ἐμὸς, πολῆς τ' ἔργα παλαιῶ χερσῶ,
 Ὑδωρ πτόμ' ἔχρεαθε· ὅ δ' Ἰλυκὺ τῆτο γεωργῶς
 Κῦμ' ἐπ' Ἐρισαγόρεω ἔδραμε πικρότατον.

ΝΕΣΤΟΡΟΣ.

Ἀβροχον ἐν πελάγεσι δι' ὕδατος ἐπλεεν ὕδωρ.

ΕΙΣ ΠΤΩΧΟΥΣ, χεῖρ' οὐδ'

ΦΙΛΙΠΠΟΥ.

Λιμὸν οἰζυρίω ἀπαμῖνομεδὴ πολὺ γηρωσ
 Νῆκω, σῖν κούρας ἠερολόγῃ σάχους·
 Ωλετο δ' ἐκ θάλλοις, τῆ δ' ἐκ κελεύμενης σῖνέ
 Νῆξ πῦρ, καὶ ἰὼ ἀξυλον, ἐκ σαχίων (εἰσι)
 Μῆνεμέσα δῆμητῆρ, ἀπὸ ρητῶν εἰ βροτῶν οὔσαν
 Κούραι τοῖς γαῖης ἀπέρμασιν ἠμφίεσαν.

ΠΑΛΛΑΔΑ.

Μηδέποτε ζήσας ὁ πένης βροτῶς, οὐδ' ἀπὸ θνήσκῃ.
 Καὶ ζῆν γδ' ὀκείων, ὡς νέκυσ ἰὼ ὁ τάλας.
 Οἷ ὃ τῆρας μεγάλας κ' ἐχρήματα πολλὰ λαχόντες,
 Οὐτοὶ τὸν θάνατον πτόσιν ἔχουσι βίου.

Αθηνῶν.

Εἰ χρίσις ἐστὶ καὶ τῶ, καὶ τὸν τάλας, ὅθεν ἀπίσῶ
 Τῆ πεινῆ, μὲν τῶν πτωχῶν ἰσὺ γλῶ κέλασιν.

Αθηνῶν.

Οὗτος ὁ μηδὲν, ὁ λιτὸς, ὁ καὶ λάτεις, ὅθεν ὀρεῖται;
 Ἐσι τῆνος ψυχῆς κύριος ἀλλοτεῖς;

Αδέασπον.

Χρήματα καὶ πόριαις παρὰ γήγηται· ὅθεν ἀνεγίξω,
 Μισεῖτω με τάλας χερσὸς ὁ πορνόφιλας.

ΕΙΣ ΣΙΩΠΗΝ, χεῖρ' οὐδ'

ΠΑΛΛΑΔΑ.

Ἡμεγάλη παίδδῶσις ἐν ἀνδρῶποισι, σιωπῆ.
 Μάρτυρα πιθαγόραν τὸν ὅφον αὐτὸν ἔχω·
 Ὁς λαλέει εἰδῶς, ἐτέρους ἐδίδασκε σιωπῶν,
 Φάρμακον ἠσυχῆς ἐκχεατὲς δι' ἐλάμμος.
 Τοῦ αὐτῆ.

Πᾶς τις ἀπαίδδῶτος, φρονημάτων ἐστὶ σιωπῶν,
 Τὸν λόγον ἐκρύπτων ὡς πάθος αἰσχρότατον.

ΕΙΣ ΣΟΦΙΑΝ, χεῖρ' οὐδ'

ΚΡΙΝΑΓΟΡΟΥ.

Ἀχρεῖ τεδ' ᾧ δειλαμε κενῆς ἐπὶ ἐλπίσι θυμῆ
 Γωπηεῖς ψυχῶν ἀσοπάτω νεφέων,
 Ἀλλοις ἀλλ' ἐπ' ὄψα ἀαζαράψις ἀφένιοις;
 Κτητὸν γδ' ὀρητοῖς ὁσδέν αὐτόματον.
 Μουσέων ἀλλ' ἐπὶ δῶρα μετέρχεο· τῶτα δ' ἀμυ
 Εἶδαλα ψυχῆς ἠλεμάτοισι μέτες. (δρα)

ΑΓΡΟΛΛΩΝΙΔΟΥ.

Ἀίλιος, αὐσονῶν ὑπατον κλέος, εἶπεν ἀδρῆσας
 Εὐράπαι, ἀσπρῆς χαίρε φέεισον ὕδωρ.
 Μουσάων δ' ἐπὶ χεῖρα βαλὼν πολὺ τσοεῖ βίβλα,
 Εἶδεν ἰσὺ κρυφῆς σίμβολον θίματῆς,
 Κίτῆας, μιμητὸν βίότου πτερόν, ἐν σικεργῶσι
 Ἀλεσι παμφώνων μὲλλον ἀπὸ σομάτων.
 Ὡρμήτη δ' ἐπὶ τᾶς δε. πῆ δ' οὐ ζηλωτὸς ὁ μέρθης,
 Εἰ καὶ πῖνα ποθεῖ γάρυος ἠμετέρης.

ΝΕΣΤΟΡΟΣ.

Τίπτε με θρυλληταίντες, ἐμὴν ἀπεπαύσαι ἀοιδῶν,
Ἰππῶς ἰππεύειν ἐδάην, καὶ ἀοιδὸς αἰείδειν.
Ἦν δέ τις ἰππεύειν δεδαῶς, ἐθέλων αἰείδειν,
Ἀμφοτέρων ἢ μῦρτε, καὶ ἰπποσιῶν καὶ ἀοιδῶν.

ΠΑΥΛΟΥ ΣΙΛΕΝΤΙΑΡΙΟΥ.

Οὐδ' ὄζην χρυσάσπιν ἔχῃ φύσιν, ἀλλὰ δ' ὀρίψαι μ. 5. 51. 1. 2.
Φροῦιδας ἐκ φέρων τὰς πολιοκροτάφοις.
Πλούτων ἔχῃν ἐθέλω τὸν ἐπὶ κίον· ἢ δὲ παλαιῶν
Θυμὸν αἰεὶ κατέδδ' χρυσομυρῆς μύρτη.
Ἐνθεν ἐν αἰθερῶσι φρεῖνα πολλάκι δῆς
Καὶ πενίην πλούτου, καὶ θάνατον βίου.
Ταῦτα σύ γιγνώσκων, χρυσάσπιν ἴθυε κελύθους,
Εἰς μίαν εἰσορθῶν ἐλπίδα, τίω Γοφίω.

Εἰς τίω φίλοσπον ὑπατίαν.

Ὅτ' ἐμὲ βλέπω σε, παροικῶ, καὶ τοῖς λόγοις,
Τῆς περὶ τῆνου τὸν οἶκον ἀετῶν βλέπων.
Εἰς οὐρανὸν γὰρ ἔστι σῶτα παρὰ χεῖρα
Υπατία σεμνή, τῶν λόγων διμορφία,
Ἀχραντὸν ἄστρον τῆς Γοφῆς παιδύσεως.

Εἰς ΣΥΓΚΡΙΣΙΝ, χ. 5. 52.

Ἀθην.

Εἰ κόκκω δυνάται κέρυδος παρὰ πλοῖον αἰδῶν,
Τολμῶν δ' ἐρίσασκῶπες ἀηδονίαν,
Εἰ κόκκω τέπηρος ἐρῆ λιγυρωτέρος ἐστὶ,
Ἴσα ποιῆν καὶ ἐγὼ παλαδίω δυνάμει.

Εἰς ΣΩΦΡΟΣΥΝΗΝ,

χ. 5. 53.

ΑΝΤΙΓΑΤΡΟΥ θεοπλάστ.

Ἀνθῆς ὁ γλῶσσοσ ἔπος ποτὲ τῆτο θυγατρὶ μ. 5. 54. 1. 2.
Εἶπεν, ὅτ' ἔω ἤδη νύμφος εἰς αἰδέω,
Παρθένη καλλιπῆνη, κέρη δ' ἐμὴ, ἴχε σιωερζὸν
Ἠλακάττω, ἄρκειω κίημα πέντη βίω.

Ἦν δ' ἴκη ἐς ὑμῶν ἀγαθὸς ἦτα μήδης
Χρησά φύλασσε, πρὸς παρὰ βεβαροτάτω.
Ἀθην.

μ. 5. 55. Σωφροσύνη καὶ ἔρωσ κετενάντην ἀλλήλοισιν
Ἐλθόντες, ψυχὰς ὄλεσαν ἀμφοτέροι.
Φαίδριω μὲν κίθρον πυρὸς πορὸς ἰππολύτιω,
Ἰππολύτῳ δ' ἀγῆ πέφνε σωφροσύνη.

ΠΑΛΛΑΔΑ.

μ. 5. 56. Ἦν δὲ αἰαχέων τῶν εἰσαροῖς ἦμα λογιμοῖς,
Σωφροσύνη κελύσας ἔντερον ἄργαλέον.
Εἰ γὰρ ἐγὼ τὸν νοῦν ὀπτικέμενον ὑψὸς γαφρός,
Πᾶς μὴ νικήσω τίω ὑποβασσομῆν;
Τοῦ αἰτέ.

μ. 5. 57. Οὐδὲν σωφροσύνης τεκμήριον ἔστι παρὰ ἄλλων
Τοῖς ἐμπαιζομένοις ἀδράσι ταῦτα λέγω.
Οὐτε δ' ἀδύμορον πῶτασ αὐτοπτοῦν ὑπὲρ χεῖρα,
Ἡ οὐτ' ἀκροατῶν πᾶσα πέφυκε καλή.
Καὶ γὰρ τίς δὲ τίω ὄραν τοῖς πολλὰ διδούσιν
Οὐχ ἔπεται, πολλὰς δ' ἔστι γυναιχῶν ἰδεῖν
Οὐχ ἄλλως τίω ὄραν, ὀπτικέμενον ἀκροατῶν,
Καὶ τοῖς χρυσάσπιν πολλὰ χρυσάσπιν.
Οὐκ εἴτις σὺν ἀγῆ τὰ ὀφρῶν, ὅσδ' ἐγγύσασ
Φαίνεται, ὀφρῶν αἰτέ ἀδράσιν ἐκπέπεται.
Σωφροσύνης ἔσπος ὅτ' ἐχέμενος ἀλλὰ τις βίω.
Μαχλάδα μὲν κέρυδος, τὸ πάνυ σεμνοτάτω.
Τὰς δ' ἰλαρείς, ἐπᾶσι φιλανθρώπως παροισάσ,
Σάφρονας εἰ σωφρον ἔστι γυνή τις ὄλωσ.

Τοῦ αἰτέ.

μ. 5. 58. Γαστέρα μισήσθε θεός, καὶ βρώματα γαφρός.
Εἴνεκα γὰρ τοῦτων σωφροσύνη λυεταί.

ΑΓΑΘΙΟΥ.

μ. 5. 59. Καλὸν μὲν εὐχρῶδε μνον ἔχῃ νόον εἰ δ' ἔξ' αἰαχῆ,
Ἀρσενική φιλοφῆς μήποτε σέ κλονέει.

Θηλυτέρας φιλέειν, ὀλίγον κακὸν, οὐδέκα κείνας
 Κυριδίους ὄφεις πότνα δέδωκε φύσις.
 Δέρκεο τῶν ἀλόγων ζώων γῆμος, οὐ γδ' ἐκείνων
 Φύσις ἀτίμαζ' ἴσθημα συζυγίης.
 Ἀρσενί γδ' ἠήληα σιωπῶνται· οἱ δ' ἀλεγεινοὶ
 Ἀνδρες εἰς ἀλλήλους ἔστιν ἀγροισι γάμοι.

ΕΙΣ ΤΙΜΗΝ, χεῖρ ὀθῆ

Γ Α Λ Λ Α Δ Δ.

Εκλήθην τῶνδ' ὅσ' τῶν ῥήτορος· εἰ δ' ἀπελείφην,
 Τίω πῆλιν ἀπέχω, καὶ πλέον εἰμὶ φίλος.
 Οὐδέ γδ' ἡ ψυχὴ δ' φαγεῖν κρίνουσα γέγηθεν,
 Ἀλλὰ μόνον τιμῆς ἀιστομένη τέεφεται.

Τοῦ αὐτοῦ.

Πολλὰ κίς ἐξέφησα τελὴν φιλότητα καὶ ὕβριν·
 Καὶ πολὺ χυφοτέρην σὴν φιλότητα μαθάν,
 Λοιδοεῖω δὲ ῥέπουσαν, ἐχρωεῖσθην φιλότιτος,
 Μηκέτι βασιλῶν ὕβριν ἀπμοτά τιω.

ΕΙΣ ΤΥΧΗΝ, χεῖρ πῆ

Αθηνον.

Ελπὶς καὶ σὺ τύχη μέγα χαίρετε· τὸν λιμὸν δῶρον.
 Οὐδὲν ἐμοὶ χ' ὑμῖν παίζετε τοῖς μετ' ἐμέ.

ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ.

Ἀγρὸς ἀγαθῶν ἰδὲν γῆμονη ποτὲ, νῦν δ' ἰδὲν ἰπποῦ.
 Καὶ πάλιν ἐξ ἑτέρου βήσομαι εἰς ἕτερον.
 Καὶ γδ' ἐκεῖνος ἔχην με ποτ' ὄψο, καὶ πάλιν εἶδ' αἶ.
 Οἶεται· εἰμὶ δ' ὄλωσ' ὁδὸν, ἀλλὰ τύχης.

Αθηνον.

Αἶθε πατήρ μ' ἐδίδαξε δασύπειρα μῆλα νομεῖν,
 Ως κεν ἴστω πῆχέσι κατήμενος, ἢ ὑπὸ πέτραις,
 Συεῖσθαι καλαμοῖσιν, ἐμας τέρπεσκον αἰίας.
 Πιερίδες φθόγαδον, εὐκλιμένον πόλιν δῆλιν
 Πατέριδα μαρτυρομένη, ἀπαγελέω δ' ἄρα πᾶσιν
 Ως ὀλοοὶ κηφίωες ἐδηλήσαντο μολίνας.

Γ Α Λ Λ Α Δ Δ.

Τύχη καπηλθούσα πύρτα τὸν βίον,
 Ἀσυγκέρασον τίω φύσιν κεκλήμενη,
 Καὶ συγκαῶσα καὶ μετρητοῦσα πάλιν,
 Ἀυτὴ καπῆλθός ὄβρι νῦν τις, οὐ θεῶν,
 Τέχνη λαχοῦσα τῶν ἔσθλων ἐπαξίας.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἀνεγράφησαν (ὡς ὄρα) τὰ παράγματα,
 Καὶ τίω τύχην νῦν δυστυχούσαν εἶδομεν.

Τοῦ αὐτοῦ.

Καὶ σὺ τύχη δέσπονα τύχην ἀτυχῆ ποτεῖ ἔχεις;
 Ἡ πεφύχουσα τύχης, πῶς ἀτυχῆς γέγονας;
 Μάθηται καὶ σὺ φέρνται σαβύματα· καὶ σὺ διδάσκῃ
 Τὰς ἀτυχῆς πωλώσῃς, ἀς πεφύχῃς ἑτέροις.

Τοῦ αὐτοῦ.

Καὶ σὺ τύχη λοιπὴ μεταβολομένη, καλαπαίζου,
 Μηδὲ τύχης τῆς σῆς ὕστατα φέσται μῆνη.
 Ἡ ὡρὴ νῦν ἔχουσα, καπηλθῆς μὲν γῆρας,
 Θερμοδότης μερόπων νῦν ἀναφαινομένη,
 Νῦν ὁσίως φέρε καὶ σὺ τεὸν πάθος ἀσατε δαῖμον,
 Τῆν σὴν ὡς μερόπων νῦν μετάχουσα τίχην.

ΑΠΟΛΛΩΝΙΔΟΥ.

Ἀχελίης ἠχουσεν αἰώϊου μολίτινᾶ,
 Υἱέα σὶν φόρτω κόματι κρυπτομέτροι.
 Ἡἰδὸσιν δ' ὄπτικέλασαν ἀλίκυτον δέμας ἄλλου.
 Δεῖμορος οἰκείης σύμβολον εἶδε τύχης.
 Υἱέα δ' ὡς ἐστὶ λε. δῖων δ' ὄπτι νῆος ἀδραῶσιν.
 Ἡλυθεν εἰς γαίην σῶος δ' ὄτ' ἐμπορείης.
 Μητέρες ὡς αἰίσου μοίρης λαχον· ἡ μὲν, ἀελπίον
 Ζωὸν ἔχῃ, κείνη δ' ὄψεται σὸ δ' ἐνεκύν.

ΑΓΑΘΙΟΥ.

Γειπὸς τις μογέσκει ἐπ' ἰχθύσι τὸν δ' ἐσιδύσα·
 Ἐκίεανος κούρη θυμὸν ἔκαμνε πόθῃ.

Καί μιν ἦκε στωβρον. ὁ δ' ἐκ βίοτιο πενήτησ'
Δέξατο πόνου κίβητος ὄχρον ἀγλυσίης.

Ἡ δὲ τύχη γλώσσα κέρϊσατο, καὶ ποτί κ' ἔπειθε,
Οὐ τὸς εὖτ' ἀγών, ἀλλ' ἐμός ὅστιν, ἔφη.

Εἰς δ' ἔρχοντα ἀνάξιον τῆς τοιαύτης
παραγωγῆς.

Οὐκ ἐθέλουσα τύχη σε παρηγάγη, δὴν ἴνα δείξῃ
Ὡς ὅτι καὶ μέγρι σὲ πόνυτα ποιῆν δυνάται.

ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ.

Μὴ πλάτων, φίλος εἰ θνητοῖς, φίλος εἰ μακάρεσσιν,
Καί σευ ρηϊδίως ἔκλυον βύζα μύθου.

Ἀν πλάτων, σὸ δέϊς ἐτί σοι φίλος, ἀλλ' ἅμα πόνυτα
Ἐξέρει, τύχης τερόπαις συμμεταβηθ' ἄμυθου.

ΠΑΛΛΑΔΑ.

Εὖγε λέγων, τὸν καμθὸν ἔφης θεόν, βύζε μύθαι δρῆ,
Ὡς αἴψ' μουσῶν καὶ χερσῶν ἔσφιμος.

Πολλὰ κ' γὰρ τῷ σφόδρα μεμνημέντος ἀμεινον,
Προσεσὼν δὲ χερσῶν, βύρε τί τ' αὐτόματον.

Τοῦ αὐτοῦ.

Οὐ λόγον, οὐ νόμον οἶδε τύχη, μερόπων δὲ τυραγνῆς,
Τοῖς ἰδίοις ἀλόγως ῥόδοισι σερομνῆ.

Μᾶλλον τοῖς ἀδίκουσι ῥέπει, μισεῖ δὲ δικαίους,
Ὡς ἔπειθε κινυμνῆ τὴν ἀλόγον δυνάμιν.

ΑΓΑΘΙΟΥ γραφιστοῦ εἰς δ' ἔρχοντα
ἀποπέσοντα.

Ἡ ῥά γε ποδ' ὄφρα γὰρ τὸ πηλίκον, οἱ δὲ παλαιῶν
Πῆ ἔσαν δ' ἀφῆτος ἀχίποροι κέλακες;

Νῦν γὰρ ἔχασ' ἄλλος φυγὰς ἄχου τοῖς παρ' ἔτερον
Οἱ κ' εὖτ' ἀγών, σὲ ἦ φωνῆ δ' ἔδωκε τύχη.

Πολλῆ σοι, κλυτὸν γὰρ τύχη, χάρις, οὐδ' ἔχ' ὁμοίως
Πάντας αἰεὶ παύσις, κείσ' σέ τί τερπόμεθα.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἐὐτέ τις ἐκ πενίης πλούτου τύχῃ, ἢ δὲ καὶ δρχῆς,
Οὐκ ἔτι γινώσκῃ τίς πέλετο παρ' ἔτερον.

Τὴν ποτὲ γὰρ φιλίην ἀπομαίνεται ἀφ' ἑσέων δέ,
Τέρπειν ὀλιγοπνῆς οὐ δεδάηκε τύχης.

Ἡς ποτὲ γὰρ παλιχὸς παραπέριος, σὺκ' ἐθέλει δέ,
Ἀπίτων ἀκρόεις, νῦν ἑτέροις κέρϊσιν. (σφς,

Πάντα (φίλος) μερόπεισι κέρϊσιν, εἰ δ' ἀπὸ τῆς
Ἐμπαλιν ἀπίτων, μὴ τῶν σαυτὸν ἔχου.

ΠΑΛΛΑΔΑ.

Γαίρην ὅστις τύχης μερόπων βίος, οἰκίος ἀλήτης,
Πλούτου καὶ πενίης μεσσητὶ ῥεμδόμενος.

Καί τοις μὲν κατάρουσα, πάλιν σφαιρηδὸν ἀείρει,
Τοῖς δ' ἀπὸ τῆς νεφελῶν εἰς αἰδῶν κατάγει.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἀντὶ γλώσσῃ τὸν βίον τὸν δραπέτιν,

Τύχῃ τε πόρης ῥόδοισιν κινυμνῆ,

Ὀδυμνῆ εὐδοίης παρ' ἑσέων μὲν πόνυτα,

Ἀναξίους ὄρωντες βύτυχετέροις.

Ἀδελφον.

Ὀλοῖον αἰθερ' ποισιν ἔχει φάος ἀμβροτος αἶων
Σῆσιν ἔσ' ἐνεσίαις, βύθυμνῆ τῆς τύχης.

Νόημα π' γὰρ σὲ πόνυτα φέρει κλέος, ὅπαστε χεῖ
Δέξιτερῇ κέρϊσιν αὐχένα παρ' ἑσέων.

Τούτῃ καὶ βασιλῆες ἀμειμονες δ' ἐμύζονται,
Καί λαίλων ἀγῆης ἀμβροτοὶ ἠγεμόνες.

Ἀδελφον.

Ὀπδμ λογισμοῖς καταμάθῃ τὰ παρ' ἄματα,
Καί ταις ἀκρόεις τῷ βίου μετ' ἀφροφάς,

Καί ῥόδοις ἀπίτων τῆς ἀνωμάλου τύχης,

Γὰρ τοῖς πέντε πλοιοῖσι ἐργάζεται,

Καί τοῖς ἔχουσι χερσῶν ἀποπέσοντα.

Τότε κατ' ἐμμετῶν τῆς πλάτης σκοτομνῆς,

Μισῶ τὰ πόνυτα, τῆς ἀδελφίας χάριν.

Οἷα ἔσ' ἔπει γὰρ παρ' ἑσέων τῆς τύχης,

Τῆς δ' ἀδελφῆς τῆς βίω φανερομνῆς,

Πόρης γυμναχὸς τοῖς ἔσ' ἔσ' κεκλήμνῆς;

ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ.

Θεοὶ μὲν ἐκείνοι θεοὶ δὲ βύτυχεῖ βεστούς.

Ἀθῆλων.

Φεὺ, τίς βροτείων ὡς ἀνώμαλοι τύχαι.
Οἱ μὲν γὰρ, βὺ πρῶτοι οἷσι δὲ συμφοραῖ
Σκληραὶ πῆρσον, βύσεβοῦσι πρῶς θεοῖς.

ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ.

Πολλὰ δὲ δαμόνιον διδάται, κὰν ἢ πρῶτα δόξα:
Τοῖς μικροῖς ἀνάγῃ, τοῖς μεγάλοις κατὰ γῆ.
Καὶ σὲ πλεῖ ὄφρυν καὶ τὸν τύφον καταπαύσῃ,
Κὰν ποταμὸς χερσὸν νάματα σοι πῆρῃ.
Οὐδ' ἄρ' οὐκ, ἔμα λάχλω ἀέμος ποτέ, τὰ δὲ μεγάλας
Ἡδρύας ἢ πλατύρους οἶδε χαμῶ κατὰ γῆν.

Εἰς ὑπεροψίαν, χεῖρ παῖ

Ἀθῆλων.

Ἡ λακτ' ἔξαπίνης κερνήλιος, οὐδ' ἐπὶ λιτῶ
Τέρπεται ἡμετέρῳ μουσουργῶ βίῳ τῷ,
Κούφης δὲ αἰωρεῖται δὲ πῆρ' ἡπίδος· οὐκ ἐπὶ δὲ ἡμίεις
Οἱ πάρος, ἀλλ' ἐτέρης ἐλπίδος ἐκ κρέματα.
Εἴκω μὲν ψυχῇ, πεπαλαίσμεθα· μηδὲ βιάζου.
Εἰς ἔδαφος τέχνης κείμῃ ἔω δ' ἄργυρέης.

ΠΑΛΛΑΔΑ.

Ἀν μνήμῳ ἀνδρῶν περὶ γῆς, ὁ πατήρ σε τί ποιῶν
Εσφρεν, παύσῃ τῆς μεγαλοφροσύνης.
Ἀλλ' ὁ πλάτων ἔτι τύφον ὀφρῶσται ἐνέφουσε,
Ἀθάνατον σε λέγει, καὶ φυτὸν οὐρανίου.
Ἐκ πηλῶ γέροντας, τί φρονεῖς μέγα; τὸ το μὲν ἔτῳς
Εἶπ' ἀν' ἡμῶν πλάσμα τῆ σεμνοτέρῳ.
Εἰ δὲ λόγον ζητεῖς τὸν ἀληθινόν, ἔξ ἀκράτου
Δαγείας γέροντας, καὶ μιανῶν ῥαπίδος.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἡ ἔρα λεπιδῶν μυχίνοσθεν ἀμπνεῖοντες,
Ζώοντες, ἡλίξ λαμπάδα δερκῶ μῆνοι,

Παῖτες ὅσοι ζῶοντες τὸν βίον ὄργανα δὲ ἔσται,
Ἀύρας ζωογόνοις πνύματα δεχόμενοι.
Εἰ δὲ τίς οὐκ ὀλίγω παραμῆ σφίγγειν αὐτὸ μὲν,
Ψυχῶν συλήσαι, εἰς αἰδῶν κατὰ γῆ.
Οὕτως ὁσὲν ἐόντες, ἀγλωσσοὶν πρεφομεῖσα,
Πνοιῖς ἔξ ὀλίγης ἡ ἔρα βοσκή μῆνοι.

Εἰς φήμην, χεῖρ πῆρ

ΠΑΛΛΑΔΑ.

Εἰ θεὸς ἢ φήμη, κεχλωμένη ἔστι καὶ αὐτὴ
Ἐλλῆσι, σφραγιστὶς ἔξαπατώσα λόχοις.
Φήμη δὲ αὐτῆ πατρὸς ἀναφάνεται βύθους ἀληθῆς.
Πολλάκι καὶ φήμῳ ἔφθασεν ἡ ταχυτῆς.

Εἰς φθόνον, χεῖρ πῆρ

ΠΑΛΛΑΔΑ.

Οφθόνος οἰκίριμος, καὶ πῆρ δαῖτον, ὅσιν ἀμείνων.
Οἱ βασκαμῶ μῆνοι λαμπαρῶν ἔχουσι βίον.
Τοῖς δὲ λίαν ἀτυχεῖς οἰκίειο μῆνοι. ἀλλὰ τίς εἴλω
Μήτ' ἄγαν βύδα μῆνοι, μήτ' ἐλεφνὸς ἐγῶ.
Ἡμεσὸς γὰρ δῆλον. ἐπεὶ τὰ μὲν ἄλλα πέφυκα
Κινδύους ἐπάγῃ, ἔρατα δὲ ὑβρῶν ἔχῃ.
Τοῦ αὐτοῦ.

Ὡ τῆς μεγίστης τῆ φθόνου πονηρίας.
Τὸν βύτυχῆ μισεῖ τίς ὄν θεὸς φιλεῖ.
Οὕτως αἰότοι τὰ φθόνῳ πλανώμεθα.
Οὕτως ἐτόμως μωρία δουλδύο μῆνοι.
Ἐμῶν ἔσμεν αἰδρες ἐσσοδα μῆνοι,
Νεκρῶν ἔχοντες ἐλπίδας τεταμμένας.
Ἀνεγράφη γὰρ πῆρ τὰ νῦν τὰ πρῶτα γράματα.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ὁ τῶν ευγῆ τίς ἀνδρα τὸν θεὸς φιλεῖ,
Οὕτως μεγίστην μωρίαν κατεπείγῃ.
Φανερῶς γὰρ αὐτῶ τὰ θεῶ κερύατεται,
Χόλον μέγιστον ἐκ φθόνου δεδεγμένους.

Δ φ γδ φιλην ἐκεινον ὄν θεός φιληφ.

ΑΡΙΣΤΕΝΟΣ, ἢ ΕΡΜΙΟΔΩΡΟΥ.

Προμύρα κέλλη γανυμήδεος εἶπέ ποθ' ἦρη,

Θυμοβόρου ζάλου κέντρον ἔχουσα νόω,

Αρσεν πῦρ ἔτεκε Ἔστια δι' ἰσογῆ· ἐγὼ πῦρ

Γέμψω ὅτι Ἔστιαν πῆμα φέροντα πάειν.

Ἡξέσθ' ἰλιάδαῖς ὅσκι αἰετός, ἄλλ' ὅτι θοίναις

Γύπτες, ὅταν δαίμοσι σκύλα φέρωσι πόνων.

Αθην.

- Ο φθόνος βῆ καί κισσον, ἐχέ δέ τί κε λάν ἐν αὐτῶ. Μ. Σ. 1. 30

Τήκει γδ φθονεράν ὄμματα καὶ κραδίω.

Αθην.

- Ο φθόνος αὐτὸς ἑαυτὸν εὐῖς βελέεσι δαμάζει. Μ. Σ. 1. 30

ΕΙΣ ΦΙΛΑΡΓΥΡΟΥΣ, κέδ' πεδ'

ΦΛΑΤΩΝΟΣ, οἱ δέ, ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

Χρυσὸν αἰήρ, ὀ μὲν, ὄσθ' ὄλεσεν ἄν ὀ μὲν ὄσθ' ὄλεσεν Μ. Σ. 1. 30

Ρίψεν, ὀ σὺ χ θύρῶν, λυγρὸν ἔδνησε βρόχον. Μ. Σ. 1. 30

ΣΤΑΤΥΛΛΙΟΥ ΦΛΑΚΚΟΥ.

Χρυσὸν αἰήρ θύρῶν, ἔλιπε βρόχον αὐτὰρ ὀ χρυσὸν Μ. Σ. 1. 30

Ὄν λίπεν οὐχ θύρῶν, ἦψεν ὄν ὄσθ' ὄλεσεν βρόχον.

Αθην.

Τέρπε δαμφζόμενος πλὴ σὴν φρένα· τοῖς δέ δαμφζοῖς Μ. Σ. 1. 30

Κάλλιπε πλὴ ψήφον δάκτυλι καμψιδιῶ.

ΕΙΣ ΦΙΛΙΑΝ, κέδ' πεδ'

Αθην.

Κιωτὴ μὲν δένυσος ἀγαλλεται, αἰγίδι δέ ζεῖς.

Ὄϊναέται, ξείνοισι, ἢ δέ πόλις ναέταις.

Αθην.

Θησαυρὸς μέγας ἐστ' ἀγαθὸς φίλος, ἢ λιόδωρ,

Τῶ καὶ πηρήσασθ' ὅστις αἰμὴν.

Αθην.

Μηποτε τὸν πρῶτοντα πρῶτος φίλον, ἀλλ' ὅν ἐρβύνα,

Δ φ λῶν αἰσφώπων ρήμασι πειθόμενος.

Τίνας αἰεῖ ποὶ λήρους φιλήμων δι' ὄσθ' ὄλεσεν.

Εἰ ταῖς ἀληθείαισι οἱ τεθνηκότες

Αἰσθησι εἴχοι ἀνδρες, ὡς φασι τινές,

Απηνξάμω αἰεῖ ὡς τ' ἰδεῖν ὄσθ' ὄλεσεν.

Αθην.

Γνήσιός εἰμι φίλος, καὶ τὸν φίλον ὡς φίλον οἶδα·

Τοῖς δέ κακούς, δόλου πόρτας ἀποσρέφομαι·

Ὀυδένα θωπεύω πρὸς ὑποκρισσοῖς δ' ἀρετῆ μὲν,

Τούτοις δὲ σφίξις μετρίτερος ἀγαπῶ.

Αθην.

Πρᾶγμα κέρει δ' ὀ φίλος πάνυ δεικέλον· εἰσὶ δ'

Καί μετρίσι πόρταις, μετρίτερος ἁπορητορίας. (πολλοί,

ΕΙΣ ΦΙΛΟΣΟΦΟΥΣ, κέδ' πεδ'

ΕΜΦΕΔΟΚΛΕΟΥΣ κεί εἰ αὐτῶ.

Ἡδη γάρ ποτ' ἐγὼ θυμῶν κούρος τε κέρη τε,

Θάμνος τ' οἰωνός τε, καὶ εἰ ἀλὸς ἔμπτους ἰχθύς.

Τοῦ αὐτῶ.

Ὁ φίλοι, οἱ μίγα ἀσὺ κ' εἰσὶ τοῦ ἀκράτητος

Ναίει' ἀν' ἀρετῆ πόλεις, ἀγαθῶν μνησθέντες ἔργων,

Χάρετ'· ἐγὼ δ' ὄσθ' ὄλεσεν ἀμύροτος, ἐκ' ἐπὶ θνητός,

Πωλεῖμαι μὲν πᾶσι τεπιδύμος, ὡς πρ' εἰοικε,

Ταμίας τε κείσεπτος, σέφροσιν τε θαλείοις.

Τοῖσιν ἀμ' ὄσθ' ἀνίκωμαι ἐς ἀρετῆ τηλεθόντα,

Ανδράσιν ἢ δὲ γυναιξὶ σέβροσιν. οἱ δ' ἀμ' ἔπει)

Μυεῖοι, εἰσὶ πρὸς κέρδος ἀταρπός,

Ὄϊ μὲν, μεμνησθέντων κερημῶν, οἱ δὲ τῆνοσαν

Παισίων ἐπύθοντο κλέψιν βήκεια βάζειν.

Εἰς τὸ εἰσφείδον ὅσθ' ὄλεσεν.

Μηπὶν ὅσθ' ὄλεσεν τῶσιν καί τ' ὄσθ' ὄλεσεν,

Ὁφρα κεν εἰσαφίκσιο καὶ οὐρανίους κενεῶνας,

Ψυχῶν ὑψικέλευθον ἐλαφείζην ἀπό γαίης.

Εἰς τὸ αὐτῶ.

Ὁς κεν ὅσθ' ὄλεσεν τῶσιν κενεῶνας μεμνησθέντων,

Μεμνησθέντων βιότιο γαλιεῖων ἐπὶ πότα,

Καί μετ' αὐτῶ βιοτήσιον, εἰσαφικέσει

Οὐρανίου ἀψίδα, καὶ ἀστείου παειωπτή.

Εἰς μῦθον.

Καὶ τὸδε σῆς ζαθέης κεφθῆς παειώσιον ἔργον
Γρόκλῃ μάκαρ, πόρτων βρέτας ἔμπροον ὅτι μῦθι-
Αθανάτων, μέρπεσι βοηθῶν βίσεβέεσιν, (νῶν)
Αντιτεῆς ἱερῆς κεφθῆς ψυχαστόν ἀλκαρ
Κδηίπες ὅς βιοτιῶ θεοτερπέα σείο λιζομένων,
Γεράφῃ πάδῃ ἔασο μῦθοις μνημημία σῶν ἄρεταίων.

Εἰς πλάτωνα, Αθηνῶν.

Ατθίδος βίβλωσσο σῆμα φέρτατον, οὐ σέο μείζον
Φθῆγμα πόρην ἰούων πασα κέκευθε πόλις.
Πρῶτος δ' εἰς τε θεῶν καὶ ἐς οὐρανὸν ὄμμα πανύσσας
Θξέ πλάτων, ἦθη καὶ βίον νύγασαο,
Σωκράτη καὶ σάμιον κεράσας κρητῆει φρόνημα,
Κάλλισον σεμνῆς σῆμα διχοσαίης.

Αποφθῆγματα τῶν ἐπὶ τῶν θῶν.

Επὶ τῶν θῶν ἔρέω κατ' ἔπος πόλιν, οὐώομα, φωνή.
Μέτρον μῦθον κλῆ εὐβουλῶς ἁλίνδξος εἶπεν ἄριστον
Χίλων δ' ἐν κείλῃ λακεδάμῳ, γνῶθι σεαυτὸν
Ὅς δὲ χόεινθον ἔναγε, χόλου κρατέθῃ, πελειανδρῶς
Πιπῆχῆς, θεσπῆν ἄγαν, ὅς ἔλεω γῆρος ἐκ μιτυλιώης
Τέρμα δ' ὄραν βιότοιο, σὺλῶν ἱεραῖς ἐν ἀθηνάϊς
Τοῖς πλέονας κακίους δὲ, βίᾳς ἀπέφθῃε παριουδῆς,
Εχύλευ φθῆξῃ δὲ, θάλῃς μιλησῆος νύδα.

ΙΟΥΛΙΑΝΟΥ βασιλέως εἰς τὸ ὄργανον.

Αλοιῶν ὀρέω δονάκῃ φύσιν ἠπου ἀπ' ἀγῆς
Χηκείης ἄχα μάλλον ἀεβλάεσησαν ἄρουρης,
Αγριοι, οὐδ' ἀέμοισιν ὑφ' ἡμετέροισι δονέονται,
Αλλ' ἔσπῃ ταιρεῖης παροθῶν ἀπῆλυτος ἀήτης,
Νέρθον εὐτετήτων καλάμῳ ἔσπῃ ῥίζαν ὀδοῦθῃ.
Καὶ τις ἀνὴρ ἀγέρωχος ἔχον θοὰ δάκτυλα χερός,
Ισαζάμφα φῶν χαμόνας συμφασάμονας αὐλῶν
Οἱ δ' ἄπαλοι σκιρτῶντες, ἀποθλίβοισιν αἰοιδῶν.

Αθηνῶν.

Τῆ τῶν λόγων σε κῆχῆλη πορφύει

Βάπτῃς τὰ χεῖλη, καὶ σολίξῃς τὰς φρένας.

Αθηνῶν.

Ἡ φύσις ἔξδῃρεν, φιλίης θεομοῖς ἀγαπῶσα,
Τῶν ἀποθῆμοῦτων ὄργανα στυτυχῆς,
Τὸν κάλαμον, χόρτην, ὃ μέλ', τὰ χεράματα καὶ
Σύμβολα τῆ ψυχῆς τηλοθῆν ἀχουμῆς. (ὅς,
Αθηνῶν, εἰς ἡσάκλῆτον.

Μὴ τῆχῆς ἡσάκλῆτον ἐπ' ὄμφῆτον εἴλυε βίβλων
Τξφῆσιου μάλα ποι δέξβατος ἀπῆραπῆς.
Ὀρφῆ καὶ σκῆτος θεῖν ἀγάμπετον ἰῶ δὲ σε μύσης
Εἰσαγάθῃ, φανεροδ λαμφοτέρ' ἠχίου.

Αθηνῶν, εἰς πυθαγόραν.

Ἡνίκα πυθαγόρης ὃ παεικλῆς βῆρατο γράμμα
Κεῖν ἐφ' ὅτῃ κηθῆν ἦγαγε βουθυσίῳ,
Δῆ τότε μιν συφελίζομῆου σκύλακος κηθῆν
Φασιν ἐποικίθῃ, καὶ τὸδε φάσθῃ ἔπος,
Πῶσαι, μηδὲ ῥάπτιξ', ἐπειθὲ φίλου ἀέρος ὅτῃ
Ψυχῆ, τίῳ ἔργων, φηγεζαμῆς αἰών.

Εἰς φιλοστοργίαν, κξξ πξξ

ΑΛΦΕΙΟΥ.

Χημερίαις νηφάδεσι παλιωομῆα τῆσῃ ὄρνις,
Τέκνοις θύνας ἀμφέχῃε πῆρυγας,
Μέσφα μιν οὐρανιον κρῦος ὠλεσει ἢ γδ' ἔμεινεν
Αἰθῆρος οὐρανίων αἰτίπαλος νεφῆων.
Πρόκῃ καὶ μῆδξῃ κατ' αἰδῶς ἀιδέσθητε
Μητέρες, ὄρνῆθῃ ἔργα διδασκέμῃμα.

Αθηνῶν.

Εκπυρῆς ἰλιακῆδ, δδραθῃν μέσῃ ἠρπασεν ἠρας
Αἰνείας ὄσιον παιδὶ βάρως πατέρα.
Εκλαγε δ' ἄρεθῆοις, μὴ ψαυέτε μικρὸν ἐς ἀρῆ
Κέρδος ὀθησελέος, τὰ δ' ὀφῆσθῃ, μέγα.

ΑΡΧΙΟΥ.

Οὐ τίσῃ δ' ἀθαμῆς ἐπεμῆματο παιδὶ λεαρχῶ,
Ὅσων ὀμδεῖης θυμὸς ἔτεκροφῆς.

h. iiiii.

Ζῆλος ἐπεὶ μὲν ἴσται μείζον κακόν· εἰ δὲ φονβίοι,

Μήτηρ, ἐν τίνι νῦν τίσις ἔτ' ἔσσι τέκνων;

Τοῦ αὐτοῦ.

Αἴων ὄλλω νήσοις τε διήματα μὲν σὺ χελιδῶν,

Μηδείης γρασπῆ πυκίδι νοασὺς φῆς.

Ελπη δ' ὄρτα λίγων πῖσι σέο τίμ' δε φυλάξῃν

Κολχίδ᾽, μηδ' ἰδίων φῆσα μὲν τεκῶν;

ΜΕΝΕΚΡΑΤΟΥΣ Σμῦρναίου.

Γαμὸν ἔπι αὐροτέρεις ἤδη τέκτον ἐν πυρὶ μήτηρ

Θύσα, καὶ ἀπλήτω δαίμονι μεμφομένη,

Τέτρατον ἀλγος ἔτικτε, καὶ οὐκ ἀέμεινεν ἀδύλοισ

Ελπίδας, ἐν δὲ πυρὶ ζῶν ἔζηκε βρέφος.

Οὐδ' ἄρ' ἔγω, λέξασα τί γ' ἄλλο πλεοναῖδι μασοῖ

Κάμνετε; κερδῶσω πένθος ἀμοχθότερον.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ Θεσσαλονικέως.

Παιδὸς ἀφ' ὑψηλῶν κερσῶν ἔσσι ἀκρα μέτωπα

Κύπλοντος, (μοῖραν νηπιᾶχοις ἀφοβον)

Μήτηρ ἔξοπίθεν μαζῶ μετέτρεψε νόημα.

Δὲ δὲ τέκνῳ ζωὴν ἔκχεχε γάλα.

Εἰς φρονήσιν, χεῖρ πῆδ

ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ.

Ἡ βραδύποισ βουλή, μέγ' αἰεῖνων ἢ δὲ ταχέια *Α. 5. 114*

Αἴων ἐφ' ἡμετέρῳ τίμ' μετ' ἄνθρωπον ἔχθ.

Ἀδελφον.

Εἰς σέ καὶ ἀφ' αὐδῆς ἐφύσατο βίβλος ὁμήρου, *Α. 5. 114*

Ὀπλοτέρων ἐπέπουσα μισθόρα δῶρα φωτῶν.

Εἰς φροντίδας, χεῖρ πῆδ

ΜΙΜΝΕΡΜΟΥ.

Τίμ' σαυτῆ φρένα τέρπε· δυσηλεγῶν δὲ πολιτῶν

Ἀλλοσ τίς σε κακῶς, δῆγος ἀμεινον ἔρψ.

Γ Α Λ Λ Α Δ Α.

Εἰ δὲ μὲν δῶρα τῶν τι μερίμνα, καὶ μὲν τῶν σῶ.

Εἰ δὲ μὲν τῶν σῶ δαίμονι, σῶ τί μὲν;

Ὅτε μεμνησὶς δῖχα δαίμονος, ἔτ' ἀμνησὶς;

Ἀλλ' ἴνα σὶ τί μὲν, δαίμονι τῶτο μὲν.

Τοῦ αὐτοῦ.

Τίμ' πλε μάρτυν αἰθροπε πονῆς, καὶ πῶτα παρῆαις,

Κλήρω δουλβῶν τῶν καὶ τῶν γῆρας;

Τοῖτω σαυτὸν ἀφες, τῶν δαίμονι μὴ φιλονείκει·

Σὺ δὲ τῶν γῆρας, ἴσοι γῆρας ἀγάπα.

Μᾶλλον ἐπ' ἐφ' ἑσσομένην ἢ βιάξω καὶ τῶν μοῖραν

Εἰδωτὸν τῶν γῆρας τερπο μὲν μετὰ γῆρας.

Εἰς χρόνον, χεῖρ πῆδ

ΓΛΑΤΩΝΟΣ.

Αἴων πῶτα φέρει· δουλῶν χρόνος οἶδεν ἀμείβῃν

Ὀνόμα, καὶ μορφῶν, καὶ φύσιν, ἢ δὲ τι γῆρας.

Ἀδελφον.

Ἀργαλέως φέρει· πολὺς χρόνος· ἀλλ' ἀπ' ἑφ' ἔρω,

Καὶ φωνᾶς κλέσσι φησὶ μορφῶν μερέτων.

Καὶ μὴ φανόμοιος, τοῖς φανόμοιους ἀφανίζῃ.

Καὶ μὴ φανόμοιους, εἰς φανερόν ποσὸ φέρει.

Ὡζῶν ἀόριστος ἐν αἰθροπῶσι τελευτῆ,

Ἡ μὲν ἐπ' ἢ μὲν αἰετῶν ζῶν ἐρχομένων.

Μηκέτι κληρονομοῖς ὀνομάζετε φέγῃς ὀραίναις,

Τοῖς δὲ ἀποθνήσκουσαι, κληρονομοῖς λέγετε.

Ὅϊνῶ κληρονομοῖς νέκυες μέγα κέρδος ἔχουσι,

Τίμ' αἰαχάρησιν τῶν μεγαρῶ βίτου.

Τίμ' πόλιν οἰ νέκυες ποσὸτερον ζῶσαν κατέλεψαν.

Ἡμεῖς δὲ ζῶντες τίμ' πόλιν ἐκ φέρομεν.

Γ Α Λ Λ Α Δ Α.

Νυκτὸς ἀπ' ἡμετέρῳ γῆρας μετὰ, ἢ μὲν ἐπ' ἢ μὲν,

Τοῦ ποσὸτερον βίτου μηδὲν ἔχοντες ἔτι.

Ἀλλοτερωτῶντες τῆς ἐχθροῦς ἀφ' ἡμετέρῳ γῆρας,

Τοῦ λοιποῦ ἢ βίου σήμερον δεχόμενοι.

Μηδὲ τίμ' λέγε σαυτὸν ἐπ' ἡμετέρῳ ποσὸτερον.

Τοῖς γὰρ ἀπελθόντων σήμερον οὐ μετῆρας.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ω τῆς βραχείας ἡδονῆς τῆς τῆ βίου.
Τ αὐ ὀξύτητα τῆ χρόνου πενήθησατε.
Ἡ μεις κατ' ἐξομεαδα καὶ κριμώμεθα,
Μ ορθουῶτες ἢ τρυφῶντες· ὁ δὲ χρόνος πρέχῃ,
Τ ρέχῃ καθ' ἡμῶν τῶν λαμπύρων βροτῶν,
Φ έρων ἐκάστου τῶν βίῳ κατ' αεροφίῳ.

Αδελον. (7ης.)

Τ ἦν ᾠρότερον θυμῶν μῆτ' ἐμβλεπε, μῆτε πρέλ
Ν ἰὼ ἀπαγε δραχμῆς εἰς κροκοροδοκλα.
Κ αὶ σῦκον δραχμῆς ἐγγίγεται ἰὼ σὶ ἀναμείνης,
Χίλια. τοῖς πτωχοῖς ὁ χρόνος ἔστι θεός.

Αδελον.

Τ ῆς ὥρας ἀπόλαυε. πῶδρακμάζῃ τ' αὐχὸ πόνυτα·
Ε ν θεός ἐξ εἰφου τρηχῶ ἐγηκε τράχον.

Αδελον.

Τ ὀρόδον ἀκ.μάζῃ βαγόν χρόνον· ἰὼ δὲ πρέλθη,
Ζ ητῶ δὴρῆσις οὐ ρόδον, ἀλλὰ βάτον.

ΕΙΣ ΩΡΑΣ, ΚΑΙ ΜΗΝΑΣ,

κεῖς 4αδ

Αδελον.

Ε ξ ὦρα μύχθοις ἱκανώταται· αἱ δὲ μετ' αὐτάς,
Γ εἰμμοσι δὴ κρύμματα, ζῆτι λέχοισι βροτοῖς.

Μιῶες ἀγυπλίον, ὦν πρεπῶς σεπλέμβειος.

Π ρῶτος θῶτ' ἐδάη δρεπθῶν ἔστι βότρω ἐγείρην,
Ι ρυθόλοισι φᾶσθι φέρθ πῶμδῆμιον ἀγρῶν,
Γ ληιάδων φάινουσαι ἀθῶν τεκμήρεται ὦρῶν,
Χ οῖακ σφῆρωδῶν σαχῶν δείκνοισι θμέθλιω,
Τ ὦθι δὲ πορφύρεον βουληφόρον εἶμα τίτανθ,
Σ ημεθῆς πλωτῆροι μεχέρ πλῶν ἀμφιπολῶθῖν.
Α ρεός ὄπλα φέρθ φάμδῶθ δείκνοισι μαχηταῖς,
Ε ἰαριῶν φαρμούθι ρόδων πρεπῶθ ἑλός ἔστι,
Λ ηῖα σὶ αὐαν γέντα πᾶζῶν δρεπθῶοισι φυλάσθι,

*εἰς ὦρας δακτύλιος καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ἔστι·
διόφρασι γὰρ ἄνευ φρασεῶν ἔστιν ἔστι.
H. S.*

Ε ὑκάρπου δὲ πᾶντι πρεσῶθ ἑλός ἔστι ὄπαρης,
Κ αῖσαφυλλῶ κατέχων δὴ ἀμπελός ἔστι ἐπὶ φῖ.
Κ αῖμεσθῆ νείλοιο φέρθ φεσίζον ἔδωρ.

Μιῶες βρωμῶν.

Ιανουάριος.

Ε ξ ἐμέθεν, λυκάβαντος ἰὼ ἠχίοιο θύρετρα
Α ὑσόνιοις ἰὼ δερκεται ἠέλιος.

Φεβρουάριος.

Α ὑπάρ ἐγὼ θαμῆς γάμω νηφάδεσι διαμῶ,
Τ ὄζων εἰαρηθῆς ἔκκουσ ἀλαίης.

Μάρτιος.

Α ρχετ' ἀρῆς ἀπ' ἐμείο, καὶ αἰθρα, καὶ βλάγος ἠδῆ·
Ι σθ σὶ εἰκοσῶ ἦμα πὶ νῆξ τελέθ.

Απρίλιος.

Ε ντιῶοι τῆμος δὲ φυθσκάφος ἔρνεα τᾶμνων,
Ρ ἰζῆ ἐπ' ἀκροτάτη ἡμερον ἀκρέμενα.

Μάιος.

Ο ἴγεται ἀρῆ πὶ θάλασσα, ἐφεπλίζοιτε ἢ νῆας·
Ω εἰον ἀκλύτων σκίλος ἀγῆν λιμδῶν.

Ιουῖος.

Μ εσαπίος ρόδου εἰμὶ καὶ ἀρῆμοῖο κρίνοιο,
Κ αῖξαιθῆς κεραῖον βείθομα ἀκρέμοισι.

Ιούλιος.

Κ αρκίνον ἠέλιος μετανείσεται ἀσάχας δὲ
Κ αρφοθῆος κείρθ γοπᾶνος δρεπθῶθ.

Αύγουστος.

Κ εἰνω ἐγὼ πῆρῶν καὶ ἀχυρμῆς ἐν δὲ λέοντι,
Α πρεκέα τελέθ χεῖματα νηῖα δαν.

Σεπτεμβριος.

Β εἰθω ἐγὼ σαφυλῆ, βείθω σὶ ἔστι πᾶση ὄπαρη·
Α ὕθις σὶ ἰσοπαλῆς γίγεται ἦμα πὶ νῆξ.

Οκτώβριος.

Τ ἰς δὲ κ' ἐμείο πέλθ Γλυκερώτερος, ὅς μεθῶ ληπῶ
Ἡ δὲ ἐπικατάγω, βακχῶν ἀπ' οἰοπέδου;

Νοέμβριος.

Εἴ τοι ἀθλιώτης πέλις ἔρνεα, ὡσειον ἦδη

Καρπὸν ἀποθλίβει, μνήσιν ἔχεν κεμάτων.

Δεκέμβριος.

Πάυτα σθαι νηοὺ κέλομαι, γλαυρόν τι γὰρ ἦδη

Σπέρματι ριγεδμητὴ πηχυλὸς ἀντιάσθι.

Εἰς τοὺς ἀστέρας.

Μιῶ ὑπάτων παρῶτος ὁ δὲ δούτερος αὐλακκα τέμνθ·

Ο τειτός, αὐσούϊων γλαυρὸν ὅτι μῶλον ἐγείρθ·

Τέτρατος ἀγλήθῃ ρόδο δάκτυλον εἶαρος ἄριον.

Εἰ μὲ ρόδων γλαυρὸς, καὶ ἐγὼ κρίνα λακκα κεμίζω.

Οὗτος ἀμαλλοδέτης· τὰ δὲ εἶμα πλεονάζων ἐγείρθ.

Οὗτος ἀριστὰ φύλω πεφιλημῶν ἐπλετο βάρκαχῶ,

Τὸν δὲ οἶνον ἐγὼ μνησθῆα, γάρμα βροπιόσι.

Δαῖτα φέρω γλαυρὸν ἐς ἄνομα φωτὸς ἐκάστου.

Φορμίζειν δεδάκηα, καὶ ὑπνώοντα ἐγείρθ.

Εἰς ὅσαρ.

Χείματος ἡμέμεντος ἀπ' ἀγέρας οἰχομῆοιο,

Γορφυρὴ μείδουσε φεραιθέος εἶαρος ὦρη.

Γαῖα δὲ κυανὴ γλαυρὸν ἐτέφατο ποίω,

Καὶ φυτὰ θηλήσαντα νέοις ἐκόμεισε πετήλοιο.

Οἱ δὲ ἀπαλιῶ πίνοντες ἀέξιφύτου δρόσιν ἠέξ.

Λέμῶνες γλαυρὸν, αἰοχομῆοιο ρόδοιο.

Χαίρθ καὶ σέλιγι νομείθ ἐν ὄρεσι λιγυρῶν,

Καὶ πολλοῖθ ἐρείφοιθ ὅτι τέρπεται αἰπόλοθ ἀγρῶν.

Ἦδη δὲ πλώοισιν ἐπ' ὑρέα κεμάτα ναῦται,

Πνοῖθ ἀπημῶν ζεφύρου λῖνα κελπώσαντες·

Ἦδη δὲ βιάζοισι φέρουσα φύλω δῆνύσω

Ανθὴ βόρυοντος ἐρεφαιμῶν τείχα κισοῦ.

Εργα δὲ τεγρήντα βοηγυέασθ μνησθ.

Καλα μῆθ, καὶ σίμβλω ἐφήμωμ ἐργάζοντα

Λακκα πολυτέητοιο νεόρρυτα κέλλεα κηροῦ.

Γαῖθ δὲ ὀρήθων γλαυρὸν λιγυρῶνος ἀείδθ,

Αγκυόνεθ παρὶ κῦμα, γλαυρὸν ἀμφὶ μέλαθρα,

Κύκλος ἐπ' ὄρεσιν ποταμοῦ, καὶ ὑπ' ἄλλοθ ἀπῶν.

Εἰ δὲ φυτῶν γλαυρὸν κέμα, καὶ γαῖα τέμνθ,

Συρίζθ δὲ νομείθ, καὶ τέρπεται ὑκροθ μῆθ.

Καὶ ναῦται πλώοισι, διώνυθ δὲ γορῶθ,

Καὶ μῆθ πετεῖα, καὶ ὠδύνοισι μνησθ,

Γὼθ οὐ γλαυρὸν ἀοιδὸν ἐρείθι καλὸν ἀείθ.

ΘΕΩΝΟΣ ΜΟΝΕΣΤΗΘΝ Εἰς τὴν ἐβδόμαδα.

Ζεῖθ, ἀρῆθ, παφίθ, κέλλεθ, χρόνθ, ἥλιθ, ἐρμῆθ.

Τέλος τῆς πρώτου τμήματος τῆς αἰτολογίας

τῶν ἐπιγραμμάτων.

Εἰς τὰς ἐξῆθ δούτερον τμήματι σκαπτικῶν ὅν τι
παρὶ ἐλάμα παρὶ δε.

Εἰς ἀγώνισθ,	κεδ α	Εἰς θυγατέρας,	κεδ καδ
Εἰς ἀδύατον,	κεδ β	Εἰς ἰάθεις,	κεδ κβδ
Εἰς ἀνοήθεις,	κεδ γ	Εἰς ἵπποισθ,	κεδ κγδ
Εἰς ἀρπαγῆθ,	κεδ δ	Εἰς κηθαροῖθ,	κεδ κδδ
Εἰς ἀσελγείθ,	κεδ ε	Εἰς κλέπιαθ,	κεδ κεδ
Εἰς ἀφρονομοισθ,	κεδ ς	Εἰς κουρέαθ,	κεδ κςδ
Εἰς βραχίθ,	κεδ ζ	Εἰς κυβουπῶθ,	κεδ κζδ
Εἰς βλαμῆθ,	κεδ η	Εἰς κωνηθ,	κεδ κηδ
Εἰς γλαυρῆθ,	κεδ θ	Εἰς κωμῶδον,	κεδ κθδ
Εἰς γλαυρῆθ,	κεδ ι	Εἰς κωφοῖθ,	κεδ κιδ
Εἰς γυναικῆθ,	κεδ ια	Εἰς λαμῶνθ,	κεδ κιαδ
Εἰς δαίθ,	κεδ ιβ	Εἰς λεπτοῖθ,	κεδ κιβδ
Εἰς δυσθδείθ,	κεδ ιγ	Εἰς μακροῖθ,	κεδ κιδ
Εἰς δυσθδῆθ,	κεδ ιδ	Εἰς μεθίσοισθ,	κεδ κιδ
Εἰς δολιοῖθ,	κεδ ιε	Εἰς μιθίαθ,	κεδ κιδ
Εἰς δούλοισθ,	κεδ ις	Εἰς νομικῆθ,	κεδ κιδ
Εἰς δῶραθ,	κεδ ιζ	Εἰς ὀκνηθ,	κεδ κιδ
Εἰς ἐρῶθαθ,	κεδ ιθ	Εἰς ὀργηθ,	κεδ κιδ
Εἰς ζωγῆθ,	κεδ ιθ	Εἰς παθίθ,	κεδ κιδ
Εἰς ἠγεμόναθ,	κεδ κ	Εἰς ποιθ,	κεδ κιδ

Εἰς πηλῖα, χεῖμας τα, χεῖμας
 Εἰς πολυεργίαι, χεῖμας βῆ Εἰς ὀλιμπεῖς, χεῖμας
 Εἰς πονηροῖς χεῖμας Εἰς ὑβείαις, χεῖμας
 Εἰς πορδίω, χεῖμας Εἰς φιδωλοῖς, χεῖμας
 Εἰς παρορῖση, χεῖμας Εἰς φθονεροῖς, χεῖμας
 Εἰς ῥήτορας, χεῖμας Εἰς φιλοσόφους, χεῖμας
 Εἰς συμποτικὰ ἀγέισμα- Εἰς χωλοῖς, χεῖμας

ΑΝΘΟΛΟΓΙΑΣ

διαφόρων ἑπιγραμμάτων, εἰς ἐπιὰ
 βιβλία διηρημένης, τὸ δεύτερον.

Εἰς ἀγωνιστάς, χεῖμας

ΛΟΥΚΙΑΔΙΟΥ.

Οὗτος ὁ νῦν βέλτερος ὀλυμπικός εἶχε ἴσως ἔσθην
 Ρῖνα, ἤφον, ὀφριῶ, ὠτάεια, βλέφαρα.
 Εἴτ' ἀπογραφαίμνος πύκλης, ἀπολώλεκε πύματα,
 Ωστ' ἐκ τῆς πατεικῆς μηδὲ λαβῆν ὁ μέγας.
 Εἰκόνιον γὰρ ἀδελφός ἔχων παρηνιόσχεν αὐτῷ.
 Καί κερῖτ' ἀλλότειος, μηδὲν ὁμοῖον ἔχων.
 Τοῦ αὐτοῦ.
 Εἰκαστέρας σωτήντος ὀδυάεος εἰς τὰ πατρίδα,
 Εγνωτὴν μορφῆν δὲ γὰρ ἰδῶν ὁ κύων.
 Ἀλλὰ σὺ πικρὸς φωνῶν ἔπι τεσσαρὰς ὥρας,
 Οὐκ οὖν ἀγνωτος, τῆ δὲ πολλὰ γέροντας.
 Ἡν ἐτέλης δὲ παρῶν ἰδεῖν ἐς ἔσπασα σαυτῷ,
 Οὐκ εἰμί φρατῶν, αὐτὸς ἔργος ὁμόσας.
 Τοῦ αὐτοῦ.
 Κόσκιον ἢ κεφάλη σε, ἀπολόφαινες, γε γήνηται,
 Ἡ τῆς σφαιροῦ βυθλαίων τὰ κέτω.
 Ὄντως μύρμηκων τρυπήματα λαβῆ καὶ ὄρτα,
 Γραμματα τῆς λυεικῆς λυδία καὶ φρύγια.
 Πλὴν ἀφόβως πύκλιθε κ' ἐν τρωῆς γὰρ αἴων,
 Ταῦτ' ὅσ' ἔχης, ἕξίς· πλείονα δ' οὐ διώσασα.

Τοῦ αὐτοῦ.

Γύκλης ὡν κατέλυσε κλεόμενος· εἶπα γὰρ μήσαι,
 Ενδον ἔχῃ πληγῶν ἰσθμια καὶ νέμεια,
 Γραμμάτιον τύπῃς ὀλύμπια καὶ πρὸ ἑαυτῶ
 Μᾶλλον ἰδεῖν φείσων ἢ ποτὲ ὀσάδιον.
 Ἀν γὰρ αἶα πνθίση, δέρεται τὰς πύμας ἀγῶνος
 Γληγας, ὡς ἀποδῶ καὶ ἀποδῶ, δέρεται.

ΝΙΚΑΡΧΟΥ.

Γέντε μετ' ἀγῶν ἄρμος ἐν δὲ καὶ δία δολιχεύων,
 Θάυμα μὴ, ἀλλ' ὄντως ἔβδμος ἔξέπεσεν.
 Εξ ὄντων τῶν ἔργος, πῶς ἔβδμος; εἰς φίλος αὐτῷ,
 Θάραστ' ἄρμος, λέγων, ἦλθεν ἐν ἱματίω.
 Ἐβδμος οὖν οὕτω παρῶν γένηται, εἰ δ' ἐπὶ πέντε
 Εἶχε φίλους, ἦλθ' αὐτῷ ἰλίε, δαδέκατος.

ΛΟΥΚΙΑΔΙΟΥ.

Τὸν σαδίον παρῶν ἔρασίφρατον ἢ μεγάλη γῆ,
 Πάτων σφοδρῶν, ὅσα ἐσάλυσε μόνον.

Τοῦ αὐτοῦ.

Οὐτε τάχιον ἐμοῦ τις ἐν ἀντίπαλοις ἐπιπύεν,
 Οὐτε βραδύον ὅλως ἔδραμε ὀσάδιον.
 Δίσκω μὲν γὰρ ὅλως οὐδ' ἠγίστα, τοῖς δὲ πόδας μου
 Εξῆραι πηδῶν ἴσχυον ὀσάδιον ποτε.
 Κυλλῶς δ' ἠκρότητος ἀμείνονα· πέντε δ' ἀπ' ἀθλων
 Πρώτος ἐκνήρην πέντε τριαζῶντος.

Τοῦ αὐτοῦ.

Νύκτα μέσση ἐποίησε βέχων ποτὲ μύκας ὀπλίτης,
 Ωστ' ἀποκλαθῆναι πύμας ὀσάδιον.
 Οἱ γὰρ δημόσιοι κείσθαι τίνα πύμας ἔδρασαν
 ὀπλίτην τιμῆς εἶνεκα τῆς λιθίων.
 Καί τ' ἄρα; εἰς ὥρας ἰσοίχεται, καὶ τότε μύκας
 Ἡλθε, παρῶν κείτων τῶν σαδίων διπλεῖσθρον.

Ἀδελφον.

Τὸ σαδίον αἰσικῆς εἶτ' ἔδρασαν, εἶτ' ἐκνήρην,
 Οὐδεὶς οἶδεν ὅλως· δαμνίος βραδύτης.

Ο φόφος αὐτοῦ ἀσπληγὸς ἐν οὐασι, καὶ φεφανοῦται
Αλλος, καὶ ᾠεῖ κληῖς δάκτυλον οὐ πωρεῖ ἔθῃ.

ΔΟΥΚΙΑΛΙΟΥ.

Τῷ πιάσῃ μεδέοντι ὁ κρανίον αὐλὸς ὁ πύκνης,
Εν καθ' ἐν ἀθροῖστας ὄφρον, ἀντίθεται.
Σωτὴς δ' ἐκ νεμέας, ζεῦ δέσποτα, σοὶ ἔα χαίρησθαι
Καὶ τοῖς ἀφραζάλοις τοῖς ἐπι λφπομῆοις.

Τοῦ αὐτοῦ.

Εἰς ἱερόν ποτ' ἀγῶνα μέλων μόνος ἦλθ' ὁ παλαμφής,
Τὸν δ' ἐβύθους φεφανοῦ ἀθλοθέτης ἐκάλεθ.
Προσβάμων δ' ὠλίσθεν ἐπ' ἰχθίον. οἱ δ' ἐβόησαν
Τοῦτον μὴ φεφανοῦ, εἰ μόνος ἂν ἔπεσεν.
Ανταῖ δ' ἐν μέσσοισιν ἀνέκραζον, οὐχί τει' ὄσθιν;
Εν κείμῃ, λοιπὸν τὰλλα μέ τις βαλέτω.

ΔΟΥΚΙΑΝΟΥ.

Εἰ ἔαχός εἰς ὁ φαγεῖν καὶ πρὸς δρόμον ἀμβλιεῖ ὑπάρ
Τοῖς ποσὶ σου τρώγε, ἔβρεχε ᾧ σῶμα τι. (Χῆς,
Τοῦ αὐτοῦ.

Οἱ σιναγωνισαὶ τὸν πυγμαχόν ἐνθάδ' ἐθήκαθ
Απὼ ὄσθῃνα γδ πώποτ' ἐτραυματίσει.
Τοῦ αὐτοῦ.

Πᾶσαν ὅσπῃ ἐμλιῶες ἀγανοθετοῦσιν ἀμιλλαν
Πυγμαῖς, ἀνδρόλεως πᾶσαν ἀγανισάμιλω.
Εξον δ' ἐν πιάσῃ μὲν, ἐν ὠπίον ἐν δὲ πλαταῖσιν,
Εν βλέφαρον πύθοι δ' ἀπνοος ἐκφέρομαι.
Δαμοτέλης δ' ὁ πατὴρ ἐκρύατο σέο πολήταις
Αραίμ' ἐκ σαδίων ἠνεκρόν ἢ κελθόν.

Εἰς ΑΔΥΝΑΤΟΝ,

ΧΕΣ ΒΣ

ΔΟΥΚΙΑΝΟΥ.

Εἰς τί μάτιω νίπῃς δέμας ἰνδικόν; ἴαχο τέχνης,
Οὐ δυνάσαι δνοφερῶν νύκτα κελιάσῃ.

Εἰς ΑΝΟΗΤΟΥΣ, ΧΕΣ ΓΣ

ΑΝΤΙΟΧΟΥ Εἰς ἀπαίδωτον
ὄπιδξάμδρον.

Βήσας, εἰ φρένας εἶχεν, ἀπήχετο κῆρ ὅπ' αἰόιας,
Καὶ ζῆ καὶ πλοῦς, καὶ μὴ πῆλ πάροδον.

Αθῆλων.

Εν πᾶσιν μεθύοισιν ἀκινδυνός ἦτελε νήφην,
Τοῦνεκα καὶ μεθύθῃ αὐτὸς ἔδοξε μόνος.

Αθῆλων.

Εσέσε τὸν λήγον μῶρος ψυλλῶν ἔσπο πολλῶν
Δακρυόμοις, λέξας, ὅσῃ ἐπι με βλέπετε.

ΠΑΛΛΑΔΑ.

Πάντες μὲν δέλοισι καὶ ἀλαζόνες εἰσὶ, καὶ εἴτι
Εν τοῖς αἰθροῦσι δῆλο πέφυκε πάθος.
Αλλ' ὁ λογιζόμεν ἔχων τὰ πλησίον ὅσῃ αἰαφάμῃ,
Ενδὸν ἀποκρύπτων τῇ σιωπῇ ὁ πάθος.
Σῆς δὲ θύρα ψυχῆς αἰαπέπταται, ὅσθῃνα λήθῃς
Οὔτε κελιάσῃσιν, οὔτε δρασιῶν ὄμδρος.

ΑΒΒΙΑΝΟΥ.

Κύλλος, καὶ λβῶρος, δύο θεσπαστοὶ ἐλχεσίμωροι
Κύλλος δ' ἐκ τούτων ἐλχεσίμωροτέρος.

Αθῆλων.

Ἡνέσιδης κεφαλῶν μαδαραι καὶ σέρνα καὶ ὠμοις,
Μηδὲν ἐρωτήσης, μωρὸν ὄσθῃ φαλακρόν.

Εἰς ΑΡΠΑΓΑΣ, ΧΕΣ ΔΣ

ΑΥΤΟΜΕΛΟΝΤΟΣ.

* Δέξαί φοῖβῃ ὁ δεῖπνον ὁ σοὶ φέρω. ἢ ὡς ἐάσῃ,
Δέξομαι. ἢ εἴτα φοβῆ καὶ σὺ γε λητοῖδης;
* Οὐδένα τῆρ δῆλον πῆλ ὄσθῃον. ὅσθῃ ἔχῃ γδ
Αρπαγῆς ἰκλίνου χεῖρα κελιαμοτέριω.
Ακρίασου βωμοῖο νεωχέρος ἢ ὡς τελέσῃ δέ
Τῶ πομπῇ, ἄρας ὄσθῃ ἀπόμτα πάλῃ.

Εν δὲ αὐτῷ πολλὴ χάρις. εἰς γὰρ αὐτῶν
Ἡμῶν, εἰ λιμοῦ καὶ θεοῦ ἠδ' ἀνέμετο.

ΕΙΣ ΑΣΕΛΓΕΙΣ, $\chi\epsilon\varsigma\ \epsilon\zeta$

ΛΟΥΚΙΑΛΙΟΥ.

Τὸν φιλόπαυδα κράτιππον ἀκρόασι· θαῦμα γὰρ ὕ-
Καμὸν ἀπαγγέλλω. πλὴν μεγάλα νεμέσας. (μὴν
Τὸν φιλόπαυδα κράτιππον ἀνδύρομυ δῆλο γῆρας. ἴ;
Τῶν ἑτεροζήλων. ἠλπίσα τῶντ' ἀνέγω,
Ἡλπίσα τῶτο κράτιππε; μὲν ἡσυχία, εἰ λυκός εἶ)
Πᾶσι λέγων, ἐφαίης ὄξαπύτης ἕλιφος.

Αθην.

Ανέρας ἠρήσαντο, καὶ οὐκ ἐγρήοντο γυναικες·
Οὐτ' ἀνδρες γεγάσιν, ἐπεὶ πάθον ἔργα γυναικῶν.
Οὐδὲ γυναικες ἔασιν, ἐπεὶ φύσιν ἔλλαχον ἀνδρῶν.
Ανέρες εἰσὶ γυναιξί, καὶ ἀνδράσιν εἰσὶ γυναικες.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

Εσηκός ὁ χίμανος ἰδὼν πέος εἰφ' ὁ παρήκως,
Οἱμοι, ἔσπεθ' ἀνηπὸν λείπομαι ἀθάνατος.

ΣΤΡΑΤΩΝΟΣ.

Ἡκλίνη παχόντα ἔχθ' ἄλλο καὶ δύο δρῶντα·
Οὐδ' οὐδ' οὐκ εἰσὶ πύλας τέσσαρας· εἰσὶ τ' ἑπτά.
Ἡν δὲ πύλη πῶς τῶτο, τὸν ἐν μέσῳ δις εἰρήμει,
Κονὰ πρὸς ἀμφοτέρους ἔργα βαλομένοισιν.

Αθην.

Εἰρήνη πύργεσσιν, ἐπίσχετος εἶπεν ἐπελθάν.
Πῶς διώαται πᾶσιν, ἡμῶς ἐνδον ἔχθ'.

Αθην.

Φύλων πύλ' ἑσπέρων ἄπολλοφαίης ἐγάμησεν,
Καὶ Διὸς τῆς ἀγροῦς νυμφίος ἦλθε μέσας,
Αὐτεῖον δὲ λέγων ἔξω τέκνον· εἶτα παρῆλθεν
Αὐτεῖον αἰτὶ τέκνου πύλ' ἑσπέρων ἔχων.

Αθην.

Αχφοῖτο δὲ σῶμα φῶγε· φιλεῖ χέλιπος ἄσπετος,
Πρῶτος ἐμπύτων ἀλμυρῶν ἐς πέλαγος.

Αθην.

Οὐχ' ὅτι τὸν κάλαμον λείχης, Διὸς τῶτο σε μισῶ,
Αλλ' ὅτι τῶτο ποιῆς καὶ δίχα τῶ κάλαμου.

Αθην.

Χείλων, καὶ λείχων, ἴσα γράμματα ἔσπ' ἰδὲ τῶτο;
Λείχ' γὰρ χείλων καὶ ἴσα, καὶ αἴσια.

Αθην.

Υἱὸς πατρὸς μάλα κόσμος, ὅς Διὸς κύπριν
Οὐχ' οὐκ ἐταρῶν πόδας ἄποσφρέεται.

Αθην.

Αν μετ' ἀλεξάνδρου εἰς αἰτίου χεῖρα ἀπέλθης,
Καὶ μὲν πύλ' οὐκ εἰς ἰταλίας ἐπιθῆς,
Τῶν δωματῶν σὸς εἰς σε γαμήσθ'. τῶτο γὰρ αἰεὶ
Οἰομένη, πηδᾶς εἰς πόλιν οὐκ πάλεως.

ΕΙΣ ΑΣΤΡΟΛΟΓΟΥΣ,

$\chi\epsilon\varsigma\ \epsilon\zeta$

ΛΟΥΚΙΑΛΙΟΥ.

Τῶ πατρί μου τ' ἀδελφῶν οἱ ἀστρολόγοι μακρόχρονοι
Πάντες ἐμυτεύσανθ' ὡς ἀφ' ἑνὸς σώματος·
Αλλ' ἐρμῶ κείνης αὐτὸν μόνος εἶπε παρῶμοισιν,
Εἶπε δ' ὅτ' αὐτὸν ἔσω νεκρὸν ἐκσπόμεθα.

Τοῦ αὐτοῦ.

Γαίτες ὅσοι τὸν χρόνον καὶ τὸν χρόνον ὠροθετοῦσιν,
Αξιοὶ εἰσὶ τυχεῖν πύργες ἑνὸς τυπῶρου.
Οὐδ' οὐκ οὐ μακρὰν ἀλγίστην τυχεῖν εἰδύτας ὄντως
Καὶ τί ποιῆσ' αὐτοῦ καὶ τί λέων διώαται.

Τοῦ αὐτοῦ.

Εἶπεν ἐπὶ λυθῆναι τὸ πετωμένοισιν, αὐτὸς εἰσὶ
Τὴν γῆρας Διὸς αἰεὶ, αὐτὸς ὁ ἀστρολόγος·
Καὶ ζήσθ' ὥρας ἐπὶ τέσσαρας· ὡς δὲ παρῆλθεν
Ἡπέμπτη, καὶ ζῆν εἰδύτα μηδὲν ἔδθ',
Αἰχμητῆς πετοῖσιν, ἀπὸ γῆρας καὶ μετῶρος
Θησὶς μὲν, θησὶς δ' ὅσθ' ἐν ὅπτις ἀμυρῶς.

Τοῦ αὐτοῦ.

Πρὸς τὸν μάρτυν ὀλυμπῶν ὀνήσιμος ἦλθεν ὁ πυκλῆς,
 Εἰ μὲν γὰρ γραῦ βουλόμηνος παρματῆν.
 Καὶ κείνος, καὶ Φησὶν, εἰ ἤδη κατὰ λύσης·
 Ἄν δέ γε πυκλίβης, ὡροθετεῖ σε χρόνος.

ΝΙΚΑΡΧΟΥ.

Εἰς ῥόδον εἰ πλῆθυσαι, τίς ὀλυμπικὸν ἦλθεν ἐρωτῶν *Jos. Scal.*
 Τὸν μάρτυν, καὶ πῶς πλῆθυσεται ἀσφαλῆως.
 Χώματις, παρῶτον μὲν, ἔφη, κενεῖν ἔχε τίω ναῶν,
 Καὶ μή χιμῶνος, τῷ δὲ θέρεσι ἀάργου.
 Τοῦτο γὰρ αὐ ποίησ, ἤζεις καὶ κείσε καὶ ὠδε,
 Ἄν μὴ πειρατῆς ἐν πελάγῃ σε λάβῃ.

ΛΟΥΚΙΛΛΙΟΥ.

Πρὸς τὸν μάρτυν ὀλυμπῶν ὀνήσιμος ἦλθ' ὁ παλαμῆς,
 Καὶ πένταθλος ὑλάς, καὶ σαθιδὸς μὲν ἐκλῆς,
 Τίς μὲν γὰρ νικᾷν αὐτῷ τὸν ἀγῶνα, θέλοντες
 Γνώσασθαι, καὶ κείνος τοῖς ἱεροῖς ἐνιδῶν,
 Πάντες, ἔφη, νικᾶτε, μόνον μή τις σε πῆξέ λη,
 Καὶ σὲ κατὰ σρέψῃ, καὶ σὲ πῶσα ἔσχασι.

ΓΑΛΛΑΔΑ.

Εἰπέ πόθεν σὺ μετρεῖς κόσμον καὶ πείρατα γῆς,
 Εξ ὀλίγης γῆς σῶμα φέρων ὀλίγον.
 Σαυτὸν δριθμισοὶ παρῶτερον, καὶ γῶθι σαυτὸν,
 Καὶ τότε δριθμισῆς γῆσιν ἀπειροσίω.
 Εἰ δ' ὀλίγον πηλὸν τῷ σώματος οὐ καταλειθμείς,
 Πῶς διώσασθαι γῆσιν αἰμέτρων τὰ μέτρα;

Ἀθῆλων.

Ἀντικρατῆς ἦδ' ἐπὶ σφαιρικὰ μάλλον δ' ἀτόω
 Πόλλ' αἰ, πῶ δ' ἰδίω σὲ ἐνός γήμεσιν.
 Διασῆν γὰρ ἔφη πότερ' ἐν κριῶ γελήρηται,
 Ἡ διδυμοῖς, ἢ τοῖς ἰχθύσιν ἀμφοτέροισι.
 Ἐύρηται δὲ θαφᾶς ἐν τοῖς πελάγῃ καὶ γὰρ ὀχευτῆς,
 Καὶ μωρῆς, μαλακῆς τ' ὄβρι, καὶ ὀφθαλμοῦ.

Ἀθῆλων.

Καὶ ἀμιγῆς ἀρετῆς ὅτε σπῆρον ἐμῶν γῆσιν,
 Οἶκον δριττοφάτοις ἦλθεν ἐς ἀσπυροῦ,
 Ἡ τε δ' ἐξερεῖων εἰ θέρεσι ἀίσιον αὐτῶν
 Ἐσται, καὶ σαχῶν ἀφθονος διπλοῖσι.
 Ὅς ὁ λαβῶν ψηφιδας, ὑπὸ πίνακός τε πικαίτων,
 Δάκτυλός τε γαμῶτων, φέρεται καλλιγῆς,
 Εἰ ἴσῃ ἐπομῶσιν ὁ δριττοφάτος ὅσον ἀπύρην,
 Μηδὲ τὴν ὑλάω τεξεται ἀδοσιῶν,
 Μηδὲ παρῶσιν πῶ αὐλακα, μηδὲ χαλαρῆ
 Ἀκρον ἀποδρυφῆ δράγματος ὀρνυμῶν,
 Μηδὲ νεβροὶ κείρωσι τὰ λήια, μηδὲ τὴν ἀγῶν
 Ἡ θέρεσι ἢ γῆσιν ὄψεται ἀμπλακίω,
 Ἐθλόν σοι ὁ θέρεσι μαρτυροῦμαι, βῆ δ' ἀποκέρψας
 Τοῖς σαχῶσιν μοιῶσιν δεῖδιθι τὰς ἀκρίδας.

Εἰς βραχεῖς, κῆς ῥ

ΤΙΜΩΝΟΣ εἰς κλεῖθιν.

Τίς δ' ὄψῃ, κίλιος ὡς, ὅτε πωλῆται εἰς ἀνδρῶν;
 Μωλύτης, ἐπέων φίλος, δάσιος, ὀλμος ἀτολμος.

ΙΟΥΛΙΑΝΟΥ ἀντικένωρος.

Ἀσφαλῆος οἴκησον ἐν ἀεὶ, μὴ σε καταψῆ
 Αἶματι πυγμαίων ἠδὲ μὲν γῆσιν.

ΛΟΥΚΙΛΛΙΟΥ.

Ἀρετῆς μὲν ὀφθαίης ἀνήσατο, καὶ ἀφ' ἀλιμῶν
 Ἐκ δρυῶν ἀλλοτείας αὐτὸν ἀππύρηνισεν.
 Γίω δ' αὐτῶν τεθνεῶσιν ἔσθῃ σὲ ἐξον αἰώτων,
 Ἀλλ' ἐτάφη μιᾶσιν παρῶσιν τῶν ὀμῶρων.
 Εἰ δ' ἔγνω τὸν ἀρετῆν τὸν μὲν ὀφθαίης ὅτε κενεῶς,
 Πάντα γέμειν ἀρετῶν εἶπεν αὐτῶν, σὲ ἀτόμων.

Ἀθῆλων.

Ὁ βραχὺς ἐρμῶν γῆς, ὅταν ἐκβάλη εἰς ὁ χαμῆσιν,
 Ἐλκει παρῶσιν τὰ κῆτω τῷτο δρυδρεπτοῦ.

i. iii.

ΕΙΣ ΒΑΛΑΝΕΙΟΝ ΨΥΧΡΟΝ,

κξδ ης

ΝΙΚΑΡΧΟΥ.

Λύσασθαι πεπόρθαι ὀνήσιμος εἰς βοθρανθρον
 Δωδεκάτη δύσφρου μίλωνος, ἐπ' ἀντίφιλῶν,
 Παῖδα λιπῶν οἴκους ἐπιτίτθιον, ὄν δ' ὕο τέκνων
 Ἀλλων βύρησ' ἰουσαλιδμος, πατέρα.
 Ἡξῆν δ' εἰς ὄρεας ἡμῖν γράφει· οἱ βοθρανθρῶν γδ
 Εἰς τότε τάσσονται τῶν πυλῶν κατελθῆν.

ΕΙΣ ΓΡΑΙΑΣ, κξδ θς

ΜΥΡΙΝΟΥ.

Υ τετρακόσι' ἔστιν ἔχθρ' δὲ σὺ τοῖς ἐνιαυτοῖς
 Δὲς τῶσσις τρυφερῆ πενταχέρων' ἐκάβη.
 Σισύφου ὠ μάρμμη καὶ δόδ καλίωνος ἀδελφῆ.
 Βάπτει δ' ἄς λυκαῖς, καὶ λέγει πᾶσι τῶν.

ΛΟΥΚΙΑΛΙΟΥ.

Τὰς πείλας, ὠ νικυλλᾶ, τινὲς βάπτειν σε λέγρουσι,
 Ἀς σὺ μὴ γαγοταῖτας δ' ἄγροαῖς ἐπαίω.

Τοῦ αὐτοῦ.

Τὰς πολιὰς βάψασα θεμιστονόη τευχέρονος,
 Γίγνεται δ' ἄκαπνῆς ἔνεα, ἄλλα ῥέα.

ΛΕΩΝΙΔΟΥ.

Γρηῦν ἐγήμε φιλιῶν, ὄτ' ἰὼ νέος· ἰωίκα παρῆσθεις,
 Δωδεκέτιν παφίη δ' ὠελιος ὄσδεποτε
 Καὶ γδ ἄπαις διέμεινε τότε παύρων ἐς ἀκαρπα·
 Νιῶ δ' ἐτέρεσι γήμας, ἀμφοτέρων φέρεται.

ΝΙΚΑΡΧΟΥ.

Ἡ πολὴ κροτάφοισι κῆτυπάρης, ἢ πολὺ μύθος
 Γραῖα, δι' ἰωνέσων ὄσ' ἐπὶ παρῆσθῆτος,
 Ἡ φάος ἀφῆσασ' ἐλάφου πλέον, ἢ χειρ' λαμῆ
 Γῆρας ἔξιθμείσθαι δδύτερον δ' ἄραρδῆν,
 Ζάφ' καὶ λδύσασθαι καὶ δ' ἄρτίπος, οἰά τε νύμφη,
 Ως τέ με δισαζῆν μῆτι πέποιθ' αἰδῆς.

Τοῦ αὐτοῦ.

Τῶν δίκωφον γράμαι ὀνήσιμος παρῆσθεις διὸς ἔξω
 Ἐκβῆμε πολλὰ λίων παρῆσθῆματα μοι παρῆσθεις.
 Ἡν αὐτῆ τυρεῖς, ἀπαλοῖς εἰπωμῶν ὄσ' ἔχθρ',
 Οὐ τυρεῖς, πυρεῖς δ' ἔρχεται ἔχθρ' ὄσ' νεοῖς.
 Πράϊον τῶν κεφθῆν ἐπὶ πόνου, καὶ πῆγανον αὐτίω
 Ἡ πωῦ ἢ δ' ἐφῆρεν τῆγανον ὄσ' ἄρακινον.
 Ἡν ὀπὸν αἰτήσω, δόκον εἰσφέρῃ· αὐτῶν ἄρακινον μοι,
 Εἰπω, δὸς, πεπῶν, βύθ' ἄρακινον.
 Ὄξος ἀν' αἰτήσω, τῶν φέρῃ· ἀν' δὲ γε τῶν,
 Ὄξος ὄλωσ' δ' ὄλέγω, ἔποτ' ἐπαμαθᾶνεται.
 Αἰσῶν τῆς γρᾶος με χῆρ' ἰκῆρκα ἡμέσθαι,
 Καὶ μὴ γῆν ἔξω, νυκτὸς ἐχθρῶν.

ΛΟΥΚΙΑΛΙΟΥ.

Λύσασθαι σε λέγρουσι πολὺν χρόνον ἢ λιπῶν,
 Γράμαι ἐπὶ ἑκατὸν μὴ κατὰ λυομῶν.
 Γλιῶ ἔγρωκα τίνος ποιῆς χᾶριν ὡς ὁ παλαῖος
 Ἐλπίζεις πελῆας ἐφορῶν νεάσθαι.

ΜΑΚΕΔΟΝΙΟΥ.

Τῶν μύθων μὲν αἰεὶ λιποτρῆκα τεῖνε παρῆσθεις
 Λαοδικῆ, λαοῖς ἐνδῆκα τίνυμῶν.
 Μῆποτε δ' ὑβριῶν σέο χεῖλα· τίς γδ ὄδόντων
 Ὄρχατον ἐμπῆσθ' ἄρακινον τὴν δόλω;
 Τῶν χᾶριν ἐξέρῶσθαι, ὄσ' ἔχθρ' ὄσ' ἄρακινον
 Ἀβραῖη μὴ γῆν ἔλκεται ἀεναῖου.
 Ὄς ὁ ῥόδον θαλέθροσθεις ὄσ' εἰαρι νιῶ δ' ἐμῶν ἄρακινον,
 Γῆρας αὐτῶν καρφορῶν ἄρακινον.

ΛΟΥΚΙΑΛΙΟΥ.

Τῶν κεφθῆν βάπτεις, γῆρας δὲ σὸν οὐποτε βάπτεις,
 Οὐδὲ παρῆσθῆων ῥυθῆσθαι σκλαυῶσθεις.
 Μῆ τῶν ὄσ' ἄρακινον ἀπὸ ψιμῶν κατὰ πλάτθεις,
 Ὄς τε παρῆσθῆων, καὶ παρῆσθῆων ἔχθρ'.
 Οὐδὲν γδ πλέον ὄσ' ἄρακινον; ἔποτ' ἄρακινον
 Καὶ ψιμῶν τεύξθαι τῶν ἐκάβη ἔλκεται.

ΓΑΙΤΟΥΔΙΟΥ.

Τετρακίς ἀμφορέως πᾶσι χεῖλεσι χεῖλεα θεῖσα
Σφλίωις πάσαις ἔξεφόρησε τρύγας.

Εὐχάιτα δένυσε, σὲ δ' ὕδασι σὶκ ἐμῖνεν,
Ἀλλ' οἶος παρῶτης ἦλθες ἀπ' οἰνοπέδης,

Τοῖόν σε παρῶτιπεν ἀφῆδες ἐς ἀγῶος ἔχουσα,
Εἰσότηε καὶ νεκῶν ἦλθ' ὅτι συμμοεῖω.

Αθηνων.

Τὴν γεαῦν ἐκχεμίσαι, φρονίμως πάνυ μόχθῳ ἔγχε
Παρθένον ἢ φερνήν δ' ἐνδον ἐμεινεν ὄλη.

Ἀξιον ἀνῆσαι μόχθου φρένας, ὅς μόνος οἶδε
Καί τίνα δεῖ κινῆν, καὶ τίνα κληρομεῖν.

Αθηνων.

Ἡκμασε νικηθῆν, καὶ γὰρ λέγω ἠκμασε δ' αὐτῇ
Ἡ νίκη δόλκα λίων ἀπλετον εἶδεν ὕδαρ.

Ταῦτα μὲν οἶον ἢ μείζονα σὶκ οἶδα μὲν, ἀλλ' ὅτι τρώτην
Οὐκ αἶδρα ζήσιν κινῶ ἔδδ, ἀλλὰ τάφον.

Αθηνων.

Ἀλλῶν δρυῶν ἐπαίξει μελέων ἔγδ' ἔγωγε
Εκχερον μήλων παρῶ δέχουσι ρυτίδα.

Ἀλλ' αἰεὶ πεπόθηκα σίωνα μαλίζουσαν ὀπώριον.
Ὡστε τί πειράξῃς λυκὸν ἰδεῖν χέρα καί;

Αθηνων.

Γινώσκῃν σὲ γέλω πλάκιαν ἐφάσκει, ὅτι πᾶσα
Εὐχαλκός γεαῖα, πλοοσία ὅσα ἔσθαι.

ΝΙΚΙΟΥ.

Τὴν κεφαλὴν ἐπάπλων τίς ἀπάλεσε τὰς βίβλας αὐταί,
Καὶ δασύς ἂν λίαν, ὡν ἅπασ γέρονεν.

Τὸ το βαφάς ἐβόησε, ὃ μὴ κέτι κυρέα τέμνειν
Μήτε κέρειον λυκὴν, μήτε μεγαλομυθίον.

ΕΙΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥΣ, χεῖρ ἰ

ΛΟΥΚΙΛΛΙΟΥ.

Ἀντὶ γραμματικῶν μνηστῶ μόνον ἠλιόδωρον,
Εὐθὺς ἐλοικίζον ὃ σῶμα μου δεδεπαι.

Τοῦ αὐτῶ εἰς γραμματικὴν
κερασφόρον.

Οὐδεὶς γραμματικῶν διδάται ποτε ἄρ' ἔπος εἶ,
Ὀργῶν καὶ μιλῶν καὶ χόλον διδύς ἔχον.

ΦΙΛΙΠΠΟΥ.

Γραμματικῶν, μὲν ἐνυγίου τέχνη, σῆτες ἀπὸ πύτων,
Τελχίνες βίβλων, ζῆλοδοτοῦ σκύλακες,

Καλλιμάχου φρατίται, ὡς ὄπλον ἐκλαύσαντες,
Οὐδ' αὐτῶ κείνου Γλαῶτον ἀποσφρέφετε

Σωδίστων λυγρῶν θρητήτορες, οἷς ὃ μὲν ἢ σφῖν
Εὐαδε, καὶ ζῆτεῖν εἰ κύνας εἶχε κύκλωψ.

Τεῖβοι δ' εἰς αἰῶνα, κατατείζοντες ἀλίβοι
Ἀλλῶν ἐς δ' ἡμαῖ ἰὸν ἀποσβέσατε.

ΑΝΤΙΦΑΝΟΥΣ.

Γραμματικῶν παρῶν γῆνη, ριζώρηχα μούσις
Ἀλλοτεῖς, ἀτυχεῖς σῆτες ἀκαρτοβάται,

Τῶν μεγάλων κηλίδες, ἐπ' ἠελιῆν δὲ χερμαῖνες,
Πικροὶ καὶ ἐπεὶ καλλιμάχου παρῶνες,

Γοιπτῶν λῶβαι, πασι σέρας ἀρχομύοισι,
Εἴροισι δὲ φῶνων λαθροδίκων καὶ χέρες.

ΓΑΛΛΑΔΑ.

Οὐ διδάμαζα μετῆς καὶ γραμματικῆς ἀέχεαδ,
Γραμματικῆς ἀπὸρου, καὶ γαμετῆς μαχίμου.

Ἀμφοτέρων τὰ πάτη, θάνατος καὶ μοῖρα τέτυκται.
Τὼ οἶον γραμματικὴν καὶ μόλις ἐξέφυγον

Οὐ διδάμαζα δὲ ἀλόχου τ' αἰδρομάχης αἰαχάρων,
Εἴργα χέρτης γὰρ καὶ νόμος αὐσῆσιος.

ΑΓΡΟΛΙΝΑΡΙΟΥ.

Γραμματικῶν ποτ' ὄνα ἐποχούμνος, ἔξεκυλίθη,
Καί τις γραμματικῆς (ὡς λόγος) ἐξέπεσεν

Εἴθ' ἔστις ἐβίου κερνοῖ βίον, ὡς ἰδιώτης,
Ὡν ἐδίδασκεν αἰεὶ, μηδὲν ὅτισι δῶνος.

Ἀλλὰ Γλαῶν ἐπαθεν βουαίτιον ὡν γὰρ ἀπειρος
Καί κερνοῖς Γλαῶτης, οὐχ ὅτι γραμματικῆς,

Νῦν λιβύκεις κήρυθνας ὀχούμηνος, εἴτ' ἀποπίπτων
Πολλάκις, ἔξαφνης γραμματικὸς γέγονεν.

ΛΟΥΚΙΑΛΙΟΥ.

Ἐξω παιδύφης πατρὸς κακῆ καὶ μηδραῶν,
Ἐνδον ἔχων πολλοὺς σπῆς ἐλένης πατρὸς.

ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ.

Ἰλαθι γραμματικὴ φύσις, ἴλαθι μουσα,
Φάρμακον βύρομην μιλῶν ἀφδε θεά.
Νηὸν ἐχρῶ καὶ τοῖ παρικαλλέα δωμήσοισαι,
Καὶ βωμῶν θυῶν μήποτε δδούμηνον.
Καὶ γδ σὲ μετὰ μὲν ὀδδὶ, μετὴ δὲ θαλασσα,
Καὶ λιμνῆς πύτων δέκβια γραμματικῆ.

Ἀθῆλον.

Τέτοις τοῖς πρῶτα δειπνον αἰδομάχοις λογολέχαις,
Ταῖς δ' ἄτ' ἄριστάρχου γραμματοκρίφισιν,
Οἷς οὐ σκῶμμα λέγῃν, ἔπιν φίλον, ἀμ' ἀνάκινται
Νηπυθβύμηνος νέσοι καὶ παρὰ μῶν,
Μή με βάλης κτ' λέξιν ἔλωρ καὶ κύρμα θηρέσαι.
Σήμερον οὐ δειπνῶ μιλῶν ἀφδε θεά.

Ἀθῆλον.

Γραμματικὸς ζιῶν, ὅς ἐχ' πώγωνα κήρυθνας,
Τὸν δ' ἔπιν τούτω φησὶ στωεσακέναι,
Τὰς νύκτας δ' αὐτῆ μῆτη οὐ παύεται ἔτας,
Γτώσης, στωδέμοις, γήματα, συζυγίας.

Ἀδέαστον.

Χάριθ' οἱ πατρὶ κέσμον αἰεὶ πεπλανηκότες ὄμμα,
Οἷτ' ἄτ' ἄριστάρχου σπῆτες ἀχαρολόγοι.
Ποῖ γδ ἐμοὶ ζητεῖν πῖνας ἔδρα μὴ ἥλιος οἶμοις;
Καὶ πῖνος ἔω παρῶν, καὶ πῖος πυγμαλίων;
Γινώσκω ὅσα λυκὸν ἐχ' ἔσχον ἢ δὲ μύθημα
Ἰσοεὶ τήκει τοῖς παρὰ καλλιμάχοις.

Ἀθῆλον.

Ὡ πῆμον κενεγέρε καὶ ἐν ζωῖς καὶ ἀπελθῶν,
Ὡς αἰεὶ κέπτη ρήματα καὶ κρηπίων.

Πράδε μ' ἐν πολέμοισι τῆ πῖσε μῆνα μῆνη χεῖρ,
Νῦν δὲ σ' ὀ γραμματικὸς καὶ ποδὸς ἐφέρισεν.

Ἀθῆλον.

Ἦν ἄρα καὶ αἰθῆσαι τύχη χαλεπὴ τε καὶ ἑαθλή,
Καὶ κρόνος ὠρονομεῖ τετραπόδων γήεσιν,
Ἐξότε γδ καὶ πύτων ὄνον χαλεπὸς χροῖος ἔχεν,
Ἐξ ἀλαβαρχίης, γραμματικὸς γέγονεν.
Τλήθι φέρην λοιπὸν χαρθῆλια, γραμματικῶς γδ
Οὐδὲ τέλος κρηθῆ, κρηθὲ μόνον λέγεται.

ΕΙΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ, χεῖρ ἰαῖ

ΓΑΛΛΑΔΑ.

Πᾶσα γυνὴ χόλος ἐστίν, ἐχ' δ' ἀγαθὰς δύο ὥρας,
Τὴν μίαν ἐν θαλάμῳ, τὴν μίαν ἐν θανάτῳ.

ΕΙΣ ΔΕΙΛΟΥΣ, χεῖρ ἰβῖ

ΛΟΥΚΙΑΛΙΟΥ.

Ἀνδρακα καὶ δάφνιου παρὰ βύεται ὁ στρατιώτης
Ἀυλὸς, ἀποσφίγγας μῆλινα λαμάτια.
Φείσεται ἔθ' ματίων ἴδων ξίφος ἔω δὲ ποτ' εἴπης,
Ἐρχοντ' ἔξαπῆς ὑπῆλιος ἐκλέταται.
Οὐδεὶ δ' ἐν πολέμῳ ἠεροσέρχῃ, ἔστρατῆκλειδῃ,
Ἀλλὰ φίλω χεῖται πᾶντοτε λισιμάχῳ.

Τὸ αὐτῆ.

Γραπῆν ἐν τοίχῳ καλπούριος ὁ στρατιώτης,
Ὡς ἔθος ἐστίν, ἰδὼν τὴν ἑστῆναι σὶ μάχῳ,
Ἀσφικίος καὶ χλωρὸς ὁ θούριος ἔξετανύσθη,
Ζωρεθε, κραξας, κρῶες ἄρνηφίλοι.
Καὶ μὴ τέρωται κατεμύθησε, καὶ μόλις ἔγνω
Ζῆν τότε τοῖς τοίχοις ἀμολόγησε λίπτα.

ΕΙΣ ΔΥΣΕΙΔΕΙΣ,

χεῖρ ἰγῖ

ΛΟΥΚΙΑΛΙΟΥ.

Ρύγχος ἔχων τοῖουτον ὀλυμπικέ, μήτ' ἔπι κρηθῆ
Ἐλθῆς, μήτ' ἐν ὄρῃ παρῶς τι διαυγὸς ὕδαρ.

Καί σὺ γὰρ, ὡς νάρκισσος, ἰδὼν δὲ πρόσωπον ἐναργές,

Τεθνήξῃ, μισῶν σαυτὸν ἕως θανάτου.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ρύγχος ἔχουσα βιτῶν τριπυρήκινον, οἷον ἰδοῦσαν

Τὴν ἐκείνου αὐτῆν οἴομαι ἀπαγχονίσει,

Εἰ μὴ λέξῃ σὺ φρον λουκίλλιδε, καὶ μονοκραιτῶ.

Αἰδεῖται γὰρ ἴσως πρῶτος εἰ μὴ λέξῃ.

Ὅς δὲ λέξῃ μισεῖν με, κακὸν τοιοῦτο γαμήσας,

Τῆς αὐτῆς γοῆς τέκνα σοφροσύνης.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἡ θηλεδριμύς ἄγαν ἑσπράδα ἱερώνυμος εἶπεν.

Νῦν δὲ δὲ δριμυρῆς ἔχῃ, λος δὲ δὲ μῦς γέρονεν.

Ἀδελφόν.

Ἡ ρίς καὶ σῶρος ἔστιν ὅταν σκάπητι, δίκελλα.

Σάλπιγγος δὲ ἀνρέχῃ τῆ δὲ πύργῃ, δρέπτον.

Ἐν πλοίοις, ἀνέρεα καὶ σαπίροντι δὲ ἀεθῶν.

Ἀγκυρον καύταις, ὄψοφάροις κρεάτῃ.

Ναυπηγοῖς, κένδυλα γεωργοῖς δὲ, πωροσκόπου.

Τέκισον, ἀξίνῃ τοῖς δὲ πυλώσι, κέρατῃ.

Ὅπως διχρήσου σκόβους καὶ σῶρ τετύχηκε,

Ρίνα φέρων πάσης δὲ μύρον ἐργασίας.

ΘΕΟΔΩΡΟΥ.

Ἐρμωκεῖται τῆς ρίνος ἔπει τιμὴν ἴνα λέγοντες

Ἐρμωκεῖται, μικροῖς μακρὰ χειρὸς μετὰ.

ΛΕΩΝΙΔΟΥ.

Ἰχθυὶ ὁ γρυπὸς φροσίπολις οὐκ ἀγροαῖς,

Προῖκα δὲ ἔχῃ πολλῶν ἔξ ἀλῶν διδοσίλω.

Ὅν λίνον, ἔκαστον πωροσκόπου, τῆ ρίνι ἢ πωροσκόποις

Ἀγκυρον, σὺρὰ πᾶντα τὰ νηρόμα.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ζωὸν γοῖς οἶκος κατεκείτο, πολλὰ δὲ ἐμώθει,

Ἐκ θυερίδος ζῆτιν αὐτὸν ἑσπράδα λαάσαι.

Ἰκρία συμπήξας οὐκ ἔφθανεν, ὄψο δὲ ἔπιγροῖς,

Τὴν ὄψιν ἀπμάχου κλίμακα τῆς, ἔφυγῃ.

ΑΜΜΟΝΙΔΟΥ.

Ἀντιπάτρῃ γυμνῶ εἰπίς πρῶτοις ἔδξεν,

Ἐκτοθεν αἰσπλάνῃ ἡρακλείους ἔφυγον.

ΔΟΥΚΙΑΛΙΟΥ.

Ψυδὲς ἔσπλρον ἔχῃ δημόσθενίς· εἰ γὰρ ἀληθῆς

Ἐβλεπεν, οὐκ αἰσπλάνῃ ἦτε λεν αὐτὸ βλεπεν.

Ἀδελφόν.

Κερκίδος οὐ χεῖρ ἔξῃ ὁ λουγιστῆς, οὐδὲ μὴ σοι.

Καὶ γὰρ ἀσκαίτως ρίνα τεύχη μὴ ἔχῃς.

ΑΜΜΙΑΝΟΥ.

Ὅν δὴ ἀπαιτῇ τῆ χεῖρα κλῶς τῆ ρίνι ἀπομύσει,

Τῆς ρίνος γὰρ ἔχῃ τιμὴν χεῖρα μικροτέρῃ.

Ὅν δὲ λέξῃ ζῆλοσάσον, εἰ μὴ πληρῆ ὄψιν γὰρ ἀκούῃς

Τῆς ρίνος, πολὺ γὰρ τῆς ἀκούῃς ἀπέχῃ.

ΓΑΛΛΑΔΑ.

Ὅπῃ γυμναῖκα τιμὴν ἀμορφον διετυχεῖν,

Ἀνέρεας ἀνάφας ἑσπράδας, σκότος βλέπει.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἡ γοῖσα πλοκάμοις, φύκος, μέλι, κηρὸν, ὄψιν.

Τῆς αὐτῆς δαπνῆς ὄψιν αἰσπρῶσαι.

ΙΟΥΔΙΑΝΟΥ ἀπτικίνωτος.

Ὅψιν ἔχῃς φρουθῶν πνομομίον ἢ ῥάσε κίρκῃ

Ἐσπρῶν μετέτῃκε φύσιν, κυκεῶνα πῶντα.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἀμνητὸς πολὺς ἔστι τιμὴν καὶ δασκίον ὄψιν.

Τῶν σε χεῖρ δρεπτόροις καὶ οὐ φαλίδεσι κερύτω.

ΜΑΚΕΔΟΝΙΟΥ ὑπάτου.

Ὅν λαλέῃς δὲ καὶ πῶν, ἐγὼ δὲ πάλιν σε ἐλέγξω

Τὴν νοσοκαλλοσιμῶν φύκει χειρομύτων.

Τοῦτο καὶ ἡδυλῆς ποτὲ πῶν δασκίον αὐτὸς ἐλέγξω,

Ἐἶπεν δὲ ἴσον ὕδαρ, φύκος ἐπρῶτατον.

ΤΡΑΙΑΝΟΥ βασιλέως.

Ἀπτικὸν ἡθίου εἶσας ρίνα, καὶ σῶμα χασκῶν,

Δεῖξῃς τὰς ὄψας πᾶσι πρῶτον κερύτω.

*Mendaci frivola Demosthenis iudicia
Si non effect
Sic non effect
L. H. D.*

HAΥKPOB CИMBOЛOТEKA OНУM. PУC

Βδεῖς γδ, κδκ αἰαπνδς φτδγδ δ' εκ τ' κατταγείων.

Θ αῶμα μ' ἐχθ, τὰ καττω πῶς σε αἰω γέρονεν.

ΕΙΣ ΔΟΛΙΟΥΣ, χεδ ιεδ

ΛΟΥΚΙΑΛΙΟΥ.

Εἴ με φίλδς, ἐργω με φίλδ, καὶ μὴ μ' ἀδίκει σὺ,

Αρχὴ τδ βλαπθην τιω φίλιω γέρονος.

Π αῖσι γδ αἰθρῶ ποιουν ἐγὼ πολὺ χρέασονα φημὶ

Τιω φανεραὺ ἐχθραν τῆς δδλερῆς φίλις.

Φ ασί δὲ καὶ νῆασιν ἀλιπλανέεσι χερέοις

Τὰς ὑφάλους πέπεας τῆ φανεραὺ ασιλαδδων.

ΛΗΟΛΛΙΝΑΡΙΟΥ.

Α ν μδρ δάπντα λέγης με κακῶς, εσδδὲν ἀδικεῖς με

Α ν δὲ πρῶντα, καλῶς, ἴαθι κακῶς με λέγων.

Τοῦ αἰτδ.

Μέγρι τίνος πολὺ κάρτε κενῆς ποδράσιτε βραπέζης

Λήσδς, κερματίοις ψευδδρδμ' ἀλλοτελοῖς;

Ο ὕ γδ ἐτ' εἰν ἀγορῆ σε βλέπω πολὺ, δμ' ὑποκάμ

Η δη, κὲ ζητεῖς ποδ σε φέρωσι ποδδες. (πῆδς

Π αῖσιν ἐπαγέλλη, κέμισα τὸ σὸν αὔειον, ἐρχου,

Κ αὶ λάθε, κδδ' ὀμόσας, εδκ ἐπὶ τίσιν ἐχθς.

Κ υζιχθῆν σὲ φέρων αἰέμος θαμόθραζι πέλασεν.

Τ οὔ πο σε τδ λοιποδ τέρμα μδρδ βίότου.

ΕΙΣ ΔΟΥΛΟΥΣ, χεδ ιεδ

Αδηλον.

Τ οὔ πο δ βουλδθῆν εἶχες παλαμ' ἀλλὰ δ βῆτα

Ο ὕκ ἐπιγνώσκω, δέλτα γδ ἐξράφερο.

Αδηλον.

Β ουλδθῆς ἀγαθῆν. δ βῆτα δὲ τδτ' ἐσφίω ναι

Ε ἰπέ πόσης τίμηδς δέλτα γδ ἰω ποδτέρον.

ΕΙΣ ΔΩΡΑ, χεδ ιεδ

ΠΑΛΛΑΔΑ, εἰς οἶνον φαυλότατον

σα λέντα αἰτδ.

Ε ἴπν' ἐχθς δλοῦσιν ἐνὶ μεγάρσι τεοῖσι,

Τ ὶ κισδν ἀφθῶν, θριδακχὺ φύμοις γε φακῶσι.

Τοῦ αἰτδ, εἰς τίνα πέμψομετα αἰτδ

ισαδδας.

Β ράματα μοι χοίρων σικιζορδδων ποσέθηκας,

Ξ ηρῶν, διφάλεων, κὺ ποσθθεν ἐρχορδδων.

Α λ' ἐμὲ σικαθῆσα μαθῶν, ἠσφάξον ἐπίμωδς,

Η σδέσον ἐκ δῆψης νάματί τδ κωτοριφ.

Τοῦ αἰτδ.

Α ντήσασον ἐμοὶ τίς ὄνον μακρόθυμον ἐδάκεν,

Τ ἄν βασαζορδδων ὄρμον ὀδοποιεῖς,

Υ ἴον τῆς βεαδυτήτος, ὄνον, πόνον, ὄκνον, ὄνθερον,

Τ ἄν αἰακαμπτόντων ὕσάτιον, ποστέρον.

Τοῦ αἰτδ εἰς δ αἰδ.

Τ ιω πῆραν, τιω αἰτδ δάποσφίγξας δάποπέμπεις,

Ε ὕρεν ὀπαῖς, λύσας φύσαν ἰστωέμιον.

Τοῦ αἰτδ εἰς τίνα πέμψομετα αἰτδ

σιτεύσιμα.

Α σχὸν τῆ ἀνέμων ἐλαβεν ποτέ δῶρον ὀδῶσαις,

Ρ ὄνον ἐπιπλώων χεῖμα γδ ἰω τί μέγα.

Α λ' ἐμὸς ἀόλος εἰα, ἐχων ἀνέμων πλέον ἴπερον,

Ο ρνέον ἐκπέμπει τῆ ἀνέμων γεμίσας.

Γ νθῆματα μοι πρεσθεντα φίλος κὲ πνθῆματα πέμ

Ο ὕ δύναμα δ φαγεῖν θλιβορδδδς αἰέμοις. (πειδ

ΕΙΣ ΕΡΩΝΤΑΣ, χεδ ιηδ

ΑΡΓΕΝΤΑΡΙΟΥ.

Α ντήσῶν ἰω ἐσφρα φιλδσραπὸς ἰω δὲ παλαμσῶδς

Ο τλήμων ἰεθὺ πέντε πενιχρότερος,

Ε ὕρε δὲ ὑπὸ χρυμοδ ἰλυκὸ φάρμακον αἰτδ γδ χῶν

Γ οαῖατ' ἐκσιμήθη ἔσθε μετ' ἀντήσῶδς.

ΕΙΣ ΖΩΓΡΑΦΟΥΣ,

χεδ ιθδ

ΛΕΩΝΙΔΟΥ.

Ε ἰκὸνα μιλωδδτου γράφας δῶδδδδς, ἐθῆκε,

Π λῶ τδ μιλωδδτου πᾶσιν ὀμοιοτάττω.

Τοῦ αὐτοῦ.

Γράφας δόκκαλίωνα μὲν ἔγραπτε καὶ φαέθοντα,
Ζητεῖς τίς τούτων ἀξίος ἔστι πίσιος.

Τοῖς ἰδίοις αὐτοῖς τμήσασθαι ἀξίος ὄντως

Ἐστὶ πρὸς φαέθων, δόκκαλίω δ' ὕδατος.

ΔΟΥΚΙΑΔΙΟΥ.

Εἶχουσι θνητῶν ὁ ζωγράφος βύττυχος υἱοῖς,
Οὐδ' ἔπι τῶν τέκνων ὁσδὲν ὅμοιον ἔχῃ.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ζωγράφει, ταῖς μορφὰς κλέπτῃς μόνον, οὐ δυνάσασθαι
Φωνῶν συλήσασθαι χρωμάτι περὶ το μύθῳ.

ΕΙΣ ΗΓΕΜΟΝΑΣ,

κεῖς κς

ΓΑΛΛΑΔΑ εἰς δημόνικον ὑπερχον.

Πολλοὶ πολλὰ λέγουσιν, ὅμως δ' οὐ πρόματα δυνάσῃ

Ρήμασιν ἔξῃ πτεῖν ῥόδιατα σῶν πατέρων.

Ἐν δ' ἔπι σοὶ πῶδ' ἀδδξον ἔθαιμάσασθαι καὶ ἀπίσιν,

Δάκρυα πῶς κλέπτῳ εἶχες ἔτοιμότατα.

Χαλκίδος ἔκ' γαίης ἀπεχάλκισε τίω πόλιν ἠμῶν,

Κλέπτῳ καὶ κλαίων δάκρυα κερδαλέοις.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ αὐτὸ.

Ἐκ γῆς λαβὸφάγων μέγας ὄρχαμος ἦλθε λυκαίων,

Χαλκίδος ἔκ' γαίης ἀπτοχευόμενος.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ αὐτὸ.

Θηλυφανὲς πῶδ' ἀδδξον ἔθαιμάσασθαι πάντος δήσῃ,

Ἐκλαμὲ κλέπτῳ, κλεπτομύθοις ἔλεαν.

Θεὸς κλέπτῳ ἠγνῶν, καὶ ἀγνῶν ἀπεσύλα,

Μηδὲν ἔχων κατὰρσῃ, μηδὲ τὸ σῶμα ῥύπου.

Ἀδελφον.

Ἀνδρακίων δέκα μέτρα φέρων, ἔσο καὶ σὺ πολίτης.

Ἦν δὲ καὶ ἐν ἀγάγῃ, αὐτὸς ὁ τριπτόλεμος.

Δὲ δὲ καὶ ἠεσάκλειδῃ ὑψηγητῆρι δοθιῶναι

Ἡκαυλῶν κρέμῃς, ἢ φακῶν, ἢ κοχλίας.

Ταῦτ' ἔχε, καὶ λέγε σαυτὸν ἐρεῖζθεῖα, κέκροπα, κέδρον,
Ὅν κε θέλῃς ὁσδὲν ἔπι σφρέφεται.

ΕΙΣ ΘΥΓΑΤΕΡΑΣ,

κεῖς κας

ΔΟΥΚΙΑΔΙΟΥ.

Οὐκ ἔστι θυγάτηρ μείζων βάρους, εἰ δ' ἴδοκεῖ σοι

Ἐὐκλήμων, εἴ κ' αὐτὸν ἀκούσῃς ἐμοῦ.

Ἐστὶν σοὶ κήλη, καὶ μοὶ θυγάτηρ λάβε τούτῳ,

Καὶ δὸς μοι κήλησ ἀπὸ τῆς ἑκατόν.

ΕΙΣ ΙΑΤΡΟΥΣ, κεῖς κβς

ΔΟΥΚΙΑΔΙΟΥ.

Πεῦσ' ἐπιθέψασθαι δημόγραπτε, χαῖρ' ἱερόν φας,

Ἐἴπετ' ἀλα. οὕτως βύκροπος ἔστι δίων.

Οὐ μόνον ἔξετύφλωσεν ὀλυμπικόν, ἀλλὰ δι' αὐτοῦ

Ἐἰκόσῃς ἦσ' εἶχεν τὰ βλέφαρ' ἔξέβαλεν.

Τοῦ αὐτοῦ.

Τοῦ λίθου διὸς ἐρῆς ὁ κληνικός ἤφατο μῦθος.

Καὶ λίθος ὦν, καὶ ζεῖς, σήμερον ἐκφέρεται.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἐρμῶν ἢ τὸν ἰάσθαι ὁ ἀφρολόγος δὲ φαῖτος

Ἐἴπε μόνος ζωῆς ἐνέα μίλων ἔχῃ.

Κακεῖνος γε λάσας, τί μὲν ὁ κρόνος ἐνέα μίλων

Φησὶ λέγει, σὺ νόθ'· τὰ μὰ δὲ σωτομά σοι.

Ἐἴπε, καὶ ἐκλείνας, μόνον ἤφατο καὶ δὲ φαῖτος,

Ἄλλοι ἐπελπίζων, αὐτὸς ἀπεσκάεισεν.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἦν τὴν ἔχῃς ἐρῆρον δὲ γνύσιε, μὴ καταρῆσι

Τὴν ἴσῃ τούτῳ, μηδὲ τὸν ἀμφικρατῆ,

Μηδ' εἴ τις τυφλοῖς ποιῆ θεόν, ἀλλὰ σίμφῃνα.

Καὶ γνώσῃ τί θεὸς καὶ τί σίμῃν δυνάται.

Τοῦ αὐτοῦ.

Εἰς αἰδὸς κατέντεμψε πάλαι ποτὲ δέσποτα καὶ σῆρ,

Ὡς δόξῃς, βύρῳα θεῖς τὸν μέγαν ἠεσάκλειαν.

Νῦν δ' ἐμὲ μίλωφαιτος ὁ κληνικός· ὥστε λεγέσθαι
Κληνικός βύρῳθεϊς, μηκέτι μίλωφαιτος.

ΣΤΡΑΤΩΝΟΣ.

Ἰηθεὺς καπὶ τῶν χερῶν ἐνέχρυσεν, ὀράντα
Οκτώ μὲν μακρὸν πύργον ἀπὸ σαδίων,
Ἀνδρα δ' ἀπὸ σαδία, δεξιά δ' ἀδεκα δ' ὄρτυγα πηχῶν
Φθίρα δ' ἀπὸ σπυραμῶν καὶ δύο δερκέμεδρον.
Νῦν δ' ἀπὸ μ' σαδία πόλιν ἔβλεπε, ὅκ' ἵ διπλήθερα
Κατόμεδρον κατιδεῖν τὸν φάρον ἔδωάτα.
Ἰππων ἀπὸ σπυραμῶν ἵ μόλις βλέπει, ἀντί ἵ ἔσπιν
Ὀρτυγας, ὅσ' ἐ μέγα φρούρον ἰδεῖν δωάτα.
Ἀν δὲ παρσελεχέσας αὐτὸν φάση, οὐ δ' ἐλέφαθα
Οὐκ ἐπιμήποτ' ἴδῃ πλησίον ἔσταότα.

ΝΙΚΑΡΧΟΥ.

Οὐτ' ἐκλυσεν φείδων μ', οὐθ' ἤφατο· δηὰ πυρέζας
Εμνήθην αὐτὸ τοῦτομα, καπέθανον.
Τοῦ αὐτῶ.

Ἰηθεὺς πλὴν γραιῦν εἶτ' ἐκλυσεν, εἶτ' ἀπέπνιξεν,
Οὐδεὶς γηρώσκη· δαμμόνιον ὄτραχος.
Ὀψόφος ἰὼ κλυσηεὺς ἐν οὐασι, καὶ γεφαιούτο
Ἡθεὺς· οἱ δ' ἄλλοι τὸν τάφον νύτ' ἐπίσαν.
Τοῦ αὐτῶ.

Ὀρθῶσαι τὸν κυρτὸν ἰσοσάμεδρος δ' ἐδῶρον
Σώκλῆς, τετραπέδους πρὸς ἐπέθηκε λίθους
Τοῦ κυρτοῦ σιβαροῖς ἐπὶ τ' ῥάχιν· ἀλλὰ πτεαθεῖς
Τέθηκεν, γέροντι δ' ὀρθότερος χαμόνος.
Τοῦ αὐτῶ.

Χερουρηῶν ἔσφαξεν ἀχεστέϊδην ἀγέλαος.
Ζῶν γὰρ χωλὸν (φησὶ) ἐμύγε πάλας.
Τοῦ αὐτῶ.

Πέντ' ἰηθεὺς ἀχέσις ἀκ' ἐκλυσε, πέντ' ἐκείθιρε,
Πέντ' ἴδει δ' ἄρασις, πέντ' ἐνέχρυσεν πάλιν·
Καὶ πᾶσαν μίαν ἦξεν, ἐν φάρμακον, εἰς θεσπηγῆς,
Εἰς τάφος, εἰς αἰδῆς, εἰς κσπετὸς γέροντι.

ΗΔΥΛΟΥ.

Ἀγῆς ἄριστ' ἄρριον οὐτ' ἐκλυσεν, οὐτ' ἔτιγ' αὐτῶ,
Ἀλλ' ὅσον εἰσῆλθεν, κἀχέτ' ἄριστ' ἄρριος.
Ποδ' αἰὼν ἀκόντων ἐχέφυσιν, ὡς θεσπηγῆς,
Ἀγῆν καὶ μίττας βάλλετε καὶ γεφαιούς.

ΝΙΚΑΡΧΟΥ.

Ἔφνε, τί μὲν πάλιν; ἴθιες ἐν χερσὶ τοῖς δ' ὑπὸ τῷ μ
Οἱς Ἰλυκεροῦ φέγγους ζώπυρος ἐξέρισε; (βοῖς,
Ἄμεις, ἀριστέλης, δημότης, ἀρχεσίλαος,
Σώκρατος, οἱ τ' ὀπίσω, μίττι π' ἀμῶνιου.
Κηρύκιον γὰρ ἔχων ἐύλιον, καὶ πλασαὶ πέδιλα,
Ὡς ἐρμῆς, καὶ ἀχέσις θεσπηγομέδρους.
Ἀδέαστον.

Ἰηθεὺς καπὶ τῶν χερῶν ἐνέχρυσεν
Κοῖνῶν ἀλλήλοισι θέντο σιωμοσίην
Καίρ' ὁ μ', οἱς κλέπτεσκεν ἀπὸ τῶν φείων τελαμῶ
Εἰσεπιδεσιμύθην πέμπε φίλω κερῆτα· (νας
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος κερῆτας, εἰσενταφιάζην
Πέμπεν ὅλοις αὐτῶ τοῖς θεσπηγομέδρους.
Ἀθλῶν.

Οὐ μήλη, τειλόδοντι δ' ἐνήλθην με χερῶν,
Σπύρον ἔχων κενεὸν τῷ γραφικῶν πινάκῳ.
Τὴν μήλην δ' ἐκλυσεν, ἐξέασα σε ὁ βλέφαρόν μου
Ριζόθεν, ἢ μήλη δ' ἐνδον ἐμμενεν ὅλη.
Ἀν δὲ δὲ ἐξέριση με, ποναὶν πάλιν ὅκ' ἐνοχλήσω
Ὀφθαλμοῖς αὐτῶ πῶς γὰρ ὁ μηκέτ' ἔχων;

ΛΟΥΚΙΑΛΙΟΥ.

Ερμῶν τὸν ἰαθῶν ἰδῶν δ' ὄφαιτος ἐν ὑπνοῖς,
Οὐκ ἐτ' ἀνηγήθη, καὶ ἀθίαμμα φέρων.

ΠΑΛΛΑΔΑ.

Βέλτερον ἠγεμόνος ληστοκτόνου ἐς κρίσιν ἐλθεῖν,
Ἡτὲρ χερουρηῶν γῆναδίου παλάμας.
Ὁς μὲν γὰρ φονέας ὁσίωνς εὐχέων, καὶ ἀτέμνη·
Ὁς δὲ, λαβῶν μισθοῖς, εἰς αἰδῆν κατὰχ.

ΚΑΛΛΙΚΗΡΟΥ.

Φαρμακίησι ρόδων λέωμαι καὶ χειράδαις αἶρῃ,
Τάλλα δὲ πρὸτ' αἶρῃ καὶ δίχα φαρμακιάων.

ΑΓΑΘΙΟΥ.

Κῆτο μὲν ἀλκιμῶνς κεκακωμένος ἐκ πυρετοῖο,
Καὶ πῶε λυχαγίῳ βραχά λαρυγίῳων·
Νυσομόρος ἔδ' πλυσθὴν, ἄτε ξιφέεσσιν ἀμυθῆν,
Καὶ θαμά δισκελάδαις ἀσθημασι πνυσιῶων.
Ἡλθε δὲ καλλίγνωτος ὁ κώϊος, ὁ πλατυλέγης,
Τῆς παιωνίδος πληθόμορος θείης,
Γᾶσαν ἔχων πρῶγῳσιν ἐν ἀλγεσιν, οὐτὶ πῶεϊσσὸν
Αἰλοπρωγαγέλλων, ἢ δ' ἡρησόμορον.
Αλκιμῶρος δ' ἔδδκευεν ἀνάκλισην, ἐκ τε ποροσώπου
Φράζετο, καὶ παλάμης φαῦεν ὅπισσα μύρας.
Καὶ δ' αἰχρισίμων φαέων ἐλογίζετο γράμμα,
Γὰρ ἀναπεμπάζων, ἐχέχασ' ἵππων κείτοις.
Καὶ τότε τίω πρῶγῳσιν ἐς ἀλκιμῶν ἀνεφώνῃ,
Σεμνοποροσωπήσας καὶ θωαρδυσάμορος.
Εἶτε φάρυγξ βομβύσσα, καὶ ἀγρία τύμματα πλυσθῆ,
Καὶ πυρετῶ λήξῃ πνύμα δασυίνι μύρον,
Οὐκ ἐπὶ τεθνήξῃ πλυσθίπιδι, τῆτο γὰρ ἡμῖν
Σύμβολον ἔασο μύρας ὅστιν ἀπημοσύνης.
Θάρσῃ τὸν νομικὸν δὲ κελῆ, ἔχρημα πασαυτῆ
Εὐδραθεῖς, βιότου λῆγε μεριμνοτόκου·
Καὶ με τὸν ἰήσον, πρῶρῆτος εἶνεκεν ἑαδῆς,
Ἐν τριτάτῃ μοίρῃ κάλλιπε κληροτόμον.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἰητήρ τις ἐμοὶ τὸν ἐόν φίλον υἱὸν ἔπεμψεν,
Ὡστε μαθεῖν πρὸ ἐμοὶ αὐτὰ τὰ γραμματικά.
Ὡς δὲ δ' ἄλλῃ μὲν ἀφῆκε, καὶ ἀλγεα μυεῖ ἔθηκεν,
Ἐγὼ, καὶ δ' αἰτὸν τοῖς δ' ἀκάλουθον ἔπος,
Πολλὰς δ' ἰφθίμοις ψυχῆς αἰδί πρῶϊάφην,
Οὐκ ἐπὶ μιν πέμπει πρῶς με μαθησομόρον.

Ἀλλά μ' ἰδὼν ὁ πατήρ, οἱ μὲν χάρις, εἶπεν, ἑταῖρε·
Αὐτὰρ ὁ παῖς πρὸ ἐμοὶ αὐτὰ μαθεῖν διώταται.
Καὶ γὰρ ἐγὼ πολλὰς ψυχῆς αἰδί πρῶϊάφην,
Καὶ πρῶς τῆτ' ὁσδὲν γραμματικῶν δέομαι.

ΕΙΣ ΙΠΠΟΥΣ, κῆς κῆς

ΛΟΥΚΙΛΛΙΟΥ.

Θεοτάτων ἵππων ἔχῃς ἐρασίερατε, ἀλλὰ θολύσαι
Οὐ διώατ' αὐτὸν ὅλης φαρμακα θεοτάλης.
Ὀντως δούριον ἵππων ὄν εἰ φρήγῃς εἴλκων ἀπθῆτες
Σὺ δ' ἄναοῖς, σκαῖας ὅσα αἰ ἐσθίλθε πύλας.
Ὀνησῆσαι ἀνάθημα θεοῦ τίνος, εἰ πρῶσέχῃς μοι,
Τὰς χεῖρας ποίῃ τοῖς τεχνίοις πηισθῆναι.
Τοῦ αὐτοῦ.

Ἰππων πρῶσθῆμοῖς μοι ὀλύμπιος, ἡγαθῶ οὐρεῖ,
Ἡς ὀληροδρανέων ἵππων ἀπεκρέματα.

ΕΙΣ ΚΙΘΑΡΩΔΟΥΣ ΚΑΙ

πρωγῳδοῖς, κῆς κῆς

ΛΟΥΚΙΛΛΙΟΥ.

Νυκλικέραξ ἀδὲ θανατηφόρον δὴλ' ὅταν ἀση
Δημόφιλος, θηήσῃ καὶ τὸς ὁ νυκλικέραξ.
Τοῦ αὐτοῦ.

Σιμύλος ὁ φάλτης τοῖς γείτονας ἔκλασε πόμυτας,
Νυκλὸς ὅλης φάλλων, πλὴν ἑνὸς ὠρεῖθῆμοῖς.
Κωφὸν γὰρ φύσις αὐτὸν ἔθηκετο, τοῦ ἔκεν αὐτῷ
Ζωῶν αὐτ' ἀκῆς δῶκε πρῶϊασοτέρην.

ΑΜΜΙΑΝΟΥ.

Νικήτης ἀδων, τῆν ὠδῶν ὅστιν δ' ὀλλῶων
Ἀνδὲ ἰατρῶν, τῆν θεραπείων μύρων.

ΛΟΥΚΙΛΛΙΟΥ.

Πέντ' ὀβολῶν πέπρακεν ἀπολλοφαθῆς ὁ βραγῳδὸς
Γέντε θεῶν σκιδίῳ, ἡσθ κλέους ρόπαλον,
Τισιφόνης τὰ φέβησα, πρῶσθ δᾶνος δὲ τριάντα,
Ὀπλον ἀδύαμης, ὄρτῆμιδος φαρῆτεῖον.

Iz.iiii.

Οἱ δὲ θεοὶ πρὸ ζῶν καὶ θνήσκοντες ἐξεδύθησαν
Εἰς βραχὺ σιταίου κέρμα καὶ οἰναρίου.

ΔΙΟΣΚΟΡΙΔΟΥ.

Γάλλον δρισαγέρης ὠρχήσατο· τοῖς δὲ φιλόπλεις
Τημερίδαις ὁ καμῶν πολλά διήλθον ἐγώ.
Χῶ μὲν, πμηθεὶς ἀπεπέμπετο· τίω δὲ τάλαναι
Υρνητῶ κροτάλων εἰς ψόφος ἐξέβηεν.
Εἰς πῦρ ἠρώων ἴτε παρήξιος· ἐν γὰρ αἰμουσίς
Καὶ κέρυθδος κύκνου φέγγατ' αἰοιδότερον.

Εἰς κλεπτάς, κῆς κῆς

ΔΟΥΚΙΛΛΙΟΥ.

Τίω ἀναδυομύλιω ἀπὸ μητέρος δριτὶ θαλάσσης
Κύπειν ὄλιω χρυσῶν ἐρῆδες ἔκλεψεν διῶν.
Καὶ χεὶρ παρθεκατέσειρεν ὄλοσφύεισον ἀδῶνιν,
Καὶ δὲ πρῆεσηκὸς μικρὸν ἐρωτάειον.
Αὐτοῖ νῶ ἐρέοισιν ὅσοι ποτὲ φῶρες δριττοί,
Οὐκ ἐπί τριχράων εἰς ἐλιν ἐρχόμεθα.

Τοῦ αὐτοῦ.

Τὸν θεὸν αὐτὸν ἔκλεψεν ὃν ὀρχίζεσθαι ἐμίσηεν
Εὐτυχίδης, εἰπὼν, οὐδὲν ἀμαθῆσ' ὁμῶσαι.

Τοῦ αὐτοῦ.

Τὸν πῶν ὄν ἐρμιῶ, τὸν θεῶν ὑπὲρ τίω,
Τὸν δρισαγέρης ἀνακία, τὸν βοηλάτιω,
Εἰς τῶν τῶνδε γυμνασίων ὀπίσσωπον,
Ουκλοκλέπτης αὐλῶς εἶπε βασάσαι,
Πολλοὶ μαθηταὶ κρείττους διδάσκαλῶν.

Τοῦ αὐτοῦ.

Τὸν πρὸ κλεπτόντων μνηύτορα φοῖτον ἔκλεψεν
Εὐτυχίδης, εἰπὼν, μὴ πᾶνι πολλά λάβῃ.
Σύκρινον δὲ τέγγη τέγγω, καὶ χεῖρες χρησιμοῖς,
Καὶ μὲν τὴν κλεπτήν, καὶ θεὸν εὐτυχίδην.
Τῶν δὲ ἀγαλιώτων συμπίχθ' ἄρην αὐτίκα παρθεῖς,
Τοῖς αἰνῆσαι μύθοις πρὸ ὄφελος μελέγε.

Τοῦ αὐτοῦ.

Βουχάλε, τίω ἀγίω πόρρω νέμε, μή σε παῖκλῆς
Οκλέπτης αὐταῖς βοῶσι σινωξερῶσι.

Τοῦ αὐτοῦ.

Εἰ πόδας εἶχε διῶν οἴας χέρας, οὐκ ἐπ' αὐτῶν ἐρμῆς
Πτίωσις ἐν ἀνδραποῖς, ἀλλὰ διῶν ἐκρίθη.

Τοῦ αὐτοῦ.

Τίω ἡμέσιν λυποῦντα μάθαν κρόνον ἠλιόδωρος,
Νύκτωρ ἐκ ναοῦ χρύσειον ἤρε κρόνον,
Τίς παρθετος κακτοῖος ἐλήλυθε, πείρασον, εἰπὼν,
Δέασσα, καὶ γνώση τίς τίνος ὄστι κρόνος.
Ὅς δὲ ἄλλω κακῶν τεύχε, ἐὼ κακὸν ἠπατί τεύχε.
Εὐρώων μοι μύλιω, πρὸ αἰάτελλ' ὄφελος.

Τοῦ αὐτοῦ.

Εκ πρὸ εἰσαγέρης πρὸ τῆς διῶς ἤρε μύριος, ὄς
Ὅς δὲ παρὶν ἠεῖ κλέπτης, χρύσεια μῆλα τεία.
Καὶ τί γάρ, ὡς ἐάλω, γέγονεν μέγα πᾶσι θάμα,
Ὅς δὲ παρὶν ἠεῖ κλέπτης, ζῶν κακῶν κλέμνος.

Τοῦ αὐτοῦ.

Εἰσὶ δὲν αἰπόχος τίω λισιμάχου ποτὲ τίλιω,
Κοὐκ ἐπὶ τίω τίλιω εἰσὶ δὲ λισιμάχος.

Αθηνῶν.

Χοῖε μὲν, οὐκ ἴδρον δέ με θύετε· καὶ με καλῆτε
Χοιρίδρον, φανερώς εἰδότες οὐκ ἴδρον.

Αθηνῶν.

Ἡ δρισαγέρης πολέμων αἰτῶνιον ὄντα σε πηρύτες,
Εξαπῶν τεία σοι γράμματα πῶς ἐλίπεν;
Εἰς κοῦρεας, κῆς κῆς

ΔΟΥΚΙΛΛΙΟΥ.

Τὸν δρισαγέρης ἐρμῶν ζῆτει πόθεν δρισαγέρης
Κεῖρον τίω κεφαλῶν, ἐνθ' ὄλον ὡς κεφαλῶν.

Τοῦ αὐτοῦ.

Αρες δρισαγέρης βραστοῖς, μαιφόνε, παύεο κοῦρε
Τέμων ὄν γὰρ ἐχθρῶς οὐκ ἐπὶ ποδὲ μετῶν.

Αλλ' ἤδη μετὰ τὰς ὅτι τρεῖς μύσας, ἢ τὰ κείτων
 Τῶν γονάτων, οὐ τωτέ μιν με· καὶ πρὸ ἔχου.
 Νῦν μὲν γὰρ μιν ὁ τόπος γέ μιν ἔωσ' ὅτι μείνης,
 Οὐ καὶ γυπῶν ἔδνεα καὶ χροαίλιν.

Αθην.

Κουρὸς καὶ ραφιδὸς κατεναντίον ἤλθον ἀγῶνος,
 Καὶ πάρα νικῶσιν τὸν ξυροὶ αἰ ραφίδες.

ΕΙΣ ΚΥΒΕΥΤΑΣ,

χεῦς κῆς

ΠΑΛΛΑΔΑ.

Γάτων μουσπολάων ἢ καλλιόπῃ θεός ἔστιν.
 Σφοδρὸν δὲ καλλιόπῃ, αβλιόπῃ λέγεται.

ΕΙΣ ΚΥΝΗΓΟΥΣ,

χεῦς κης

ΛΟΥΚΙΑΛΙΟΥ.

Παῖ φιλοσπῆλυχι, καὶ οὐρεοφοῖταισι νύμφαις,
 Καὶ σατύροις, ἱεραῖς τ' εἶδον ἀμαδρῆσαι,
 Σὺ κωσὶ, καὶ λόχραις ταῖς παρὶν σοφόντισ μύχας,
 Μηδὲν ἔλκων, αὐτοῖς τρεῖς κύναις ἐκρέμασεν.

ΕΙΣ ΚΩΜΩΔΟΥΣ,

χεῦς κθς

ΠΑΛΛΑΔΑ.

Γάλλω κωμωδῶ κατ' ὄναρ σὰς εἶπε μὲν ἀνδρὸς,
 Οὐδὲν ἐγὼ κτ' σὺ, καὶ σὺ κακῶς με λέγεις.

ΕΙΣ ΚΩΦΟΥΣ, χεῦς λς

ΝΙΚΑΡΧΟΥ.

Δεκάφω δεκάφωτος ἐκρίνετο καὶ πολὺ μᾶλλον
 Ἦν ὁ κριτὴς τούτων τῶν δυοκωφότερος.
 Ὦν ὁ μὲν αὐτὸν λέγει τὸ νοίκιον αὐτὸν ὀφείλει
 Μισῶν πένθ' ὅσ' ἔφη νυκλὸς ἀλληλεχέαι.
 Εμβλέψας δ' αὐτοῖς ὁ κριτὴς, λέγει, ἐς τί μάχεσθε;
 Μητρὸς ἑσὺ ὑμῖν; ἀμφοτέρω πρέφετε.

ΕΙΣ ΛΑΙΜΑΡΓΟΥΣ,

χεῦς λας

ΛΟΥΚΙΑΛΙΟΥ.

Οὐδὲν ἀφῆκεν ὅλως δρονύστε λείψμον αὐλῶ
 Εὐτυχίδης δὲ πρῶτον, ἦρε δὲ πρῶτ' ἐπίσω.
 Καὶ νῦν βύτυχίδης μὲν ἔχει μέγα δειπνὸν ἐν οἴκῳ,
 Μὴ κληθεῖς δ' αὐλὸς ξηροφαιεὶ καλῶσας.

Τοῦ αὐτοῦ.

Οὕτω σοι πέψα δρονύστε ταῦτα χροῖτο
 Πάντα νόμου δὲ χροῖτο, δὸς τί καὶ ὠδε φαγεῖν.
 Καὶ γὰρ κέκλημαι, καὶ μοῖ πρὸ ἔρηκε τί τούτων
 Γέσσασθαι πῶπλιος καὶ μὴν ἐπέσι μέγας.
 Εἰ μὴ λεπτὸν ἰδῶν με, δοκεῖς καὶ αὐτὸν ἔρωσεν,
 Εἰδὼ οὕτω τηρεῖς, μὴ σε λαθῶν τι φάγω.

Τοῦ αὐτοῦ.

Καὶ βούχης ὅσα πέντε λύκει γὰ μιν, καὶ τὰ παλαιά,
 Οὐ τὰ σα, τῶν δὲ πέριξ, πρῶτα δίδως ἐπίσω.
 Πλήν μὲν ἔχε φίνε ἔσπερς πόδας αὐλοῖν ἔρχου,
 Πείσματα καὶ ἀπύλοι καὶ ἄρον βύβους ἔχων.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἦν βραδὶς βύτυχίδης σταδεδρόμος, δὴν ὅτι δειπνὸν
 Ἐπρεχεν, ὥστε λέγειν, βύτυχίδης πέταται.

ΑΓΑΘΙΟΥ χροαίλιν.

Οὐτὶς ἀλοισιτήρας ἰδεῖν τέτληκεν ὀδύσας
 Ὑμετέρες, ἵνα σοῖς ἐν μετρητοῖς πελάσῃ.
 Εἰ γὰρ αἰεὶ βούβρωσιν ἔχης ἐρεσάσθωνος αὐτῶ,
 Ναὶ τὰ γὰρ δαρδανίης καὶ φίλον ὄν καλέεις.
 Ἀλλ' οὐ σείο μέλα, θρά με δέξεται, οὐ γὰρ ἔγωγε
 Βήσομαι ὑφ' ὑμετέρῃ γαστρὶ λαφύρομνος.
 Εἰ δὲ ποτ' ἐς τὴν οἶκον ἐλθύσομαι, οὐ μὲν ἀνῶσεν
 Ἀρπιάδης σκυλλῆς χροαίλιν αὐτιάσας.
 Ἀλλ' ἔσομαι πολὺ τλας τίς ἐγὼ πλέον, εἰ σε φρήσῃ,
 Κύκλωπος κρυερό μὴδὲν ἐλαφρότερον.

Τοῦ αὐτοῦ.

Υἱὸς καὶ ἡμετέρῃ δῆλον φιλόφρον ἔθεντο,
 Τίς πλέον ἐκ δαπνοῦν, κληροῖν ἀπθῆματα φάροι.
 Καὶ μὲν πῶ βρώσιν πῶ χρηματικὴν μάλα πᾶσι,
 Ὑσατον ἀλλήλους λοιπὸν ἔχουσι φαλαίην.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ορνεον ἡσίομου κεκλημεῖνοι ἀθλιον αἰδρες,
 Ἀλλων ὀρνίθων βρώματα γιγνόμενοι.
 Καὶ τὸν μὲν πῶ τῶν χῆς δύο γῦπες ἔδδουσι,
 Ἡμαῖς δὲ ζῶνται τέσσαρες αἰγυπιοί.

Τοῦ αὐτοῦ.

Μηδεὶς μοι θαύτω ἐρασίγρατε ἢ ἀπατάλιω σα
 Ποιήσθε θεῶν, ἢ σὺ καὶ ἀπαταλάς.
 Ἐσθων ἐκ βαπέλωσ σωμαίων κακὰ χείρνα λιμοῦ,
 Οἷα φάροισιν ἐμῶν ἀντίδικων τεκνία.

Εἰς Λεπτῶν, κῆς λβς

ΛΟΥΚΙΑΛΙΟΥ.

Τίω μικρῶν παύζουσαν ἐρώτιον ἤρπασε κῶνωψ
 Ἡ δὲ τί φησιν; δῶ ζῆδ πάτερ, εἰμ' ἐθέλης.

Τοῦ αὐτοῦ.

Τῶ πατεὶ θυμωθεὶς ἐθνήστε μῦκῶς ὁ μικρὸς,
 Πυρρῶνα φήσας, αὐτὸν ἀπηχόνισε.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἐν καλέμω πήξας ἀθερα φρατόνικῶς ὁ λεωπῶς,
 Καὶ τειχὸς ἐκ δήσας, αὐτὸν ἀπηχόνισε.
 Καὶ τί γὰρ, ἐχέ κῆτω βεῖσεν βαφίς, ἀπ' ὑπὲρ αὐτῶν,
 Νηνεμίας οὔσης, νεκρὸς αἰὼ πέταται.

Τοῦ αὐτοῦ.

Γαίος ἐκ πηλοῦσας ὁ πανύστατον ἔρθεσ ὁ λεωπῶς,
 Εἰς πῶ ἐκ κρομυδῶ βόδῶν ἀφῆκεν ὅλως.
 Καὶ πέρας εἰς αἰδῶν καλαβῶν οἶος παρ' ὅτ' ἔζη
 Τὰν ἑσπέρω γλῶσχητῶν λεπτότερος πέταται.
 Τίω δὲ κενῶ κλίνῶν οἱ φρατόρες ἦσαν ἐπ' ὤμων,
 Ἐγχεσάμετες αἰὼ, γαίος ἐκ φέρεται.

Τοῦ αὐτοῦ.

Τὰν ὀπτικουρείων ἀτόμων ποτὲ μῦκῶς ὁ μικρὸς,
 Τῆ κεφαλῆ τρηπῶσας, εἰς ὁ μέσον διέβη.

Τοῦ αὐτοῦ.

Εἰς σάλπιγ' ἐνέπνυθεν ὅσον βραχὺ μῦκῶς ὁ λε-
 Καὶ χῆς τ' κεφῶνῆς βύθους ἀπῆλθε κῆτω. (πῶς,

ΑΜΜΙΑΝΟΥ.

Τὸν μικρὸν μακρῶνα θερῶσ χει μῦκῶν ὀρνίθων,
 Εἰς τρώγλιω μικροῦ τῆ ποδὸς εἰλκυσε μῦς.
 Ὅς δ' ἐν τῆ τρώγλιω φήσας τὸν μῦκῶ ἀποπνίξας,
 Ζῆδ πάτερ, εἶπεν, ἐχέσ δούτερον ἢ ἐσκέλεα.

Ἀθῶλον.

Ἐσῶ μηδὲ πόλις, πρῶτον πόλις, εἶτα λεγέσθω
 Μηδὲ πόλις μη νῦν, ἰούκα μηδὲ πόλις.

ΛΟΥΚΙΑΛΙΟΥ.

Τὸν λεπτόν φυσῶντα ὁ πῦρ παρόκλον ἦρεν ὁ καπνός,
 Καὶ ἀφ' αὐτῆ θυεῖδων ἔνθεν ἀπῆλθεν ἔχων.

Ἀλλὰ μόλις νεφέλη πρῶσεν ἔστατο, καὶ δι' ἐκείνης
 Γρῶσκατέβη πρῶτῆς μυεῖα τῶσ αὐτόμοις.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ὅτῶ κρυφώτατος πέλε γαίος, ὡστ' ἐκλύμβα
 Τοῦ ποδὸς ἐκ κρεμάσας ἢ λίθον ἢ μόλιθον.

ΑΜΜΙΑΝΟΥ, οἱ δὲ, ΝΙΚΑΡΧΟΥ.

Ἐξ αἰρων ποτ' ἀθανθαν ὁ λεπτακινὸς δῆδῶρος,
 Αὐτὸς ἐτρέπησε τῶ ποδὶ πῶ βελόνῶ.

ΛΟΥΚΙΑΛΙΟΥ.

Ἐξ ἀτόμων ὀπτικῶρος ὄλον τὸν κόσμον ἐγραψεν
 Εἶναι, ἔπο δοκῶν ἀλκιμῆ λεπτότατον.

Εἰ δὲ ποτ' ἰὼ δῆφαντος, ἐγραψεν αὐτὸν ἐκ δῆφαντου,
 Τοῦ καὶ τῶν ἀτόμων πούλυ τι λεωπῶτερου.

Ἡ πᾶ μὲν ἀλλ' ἐγραψα σίτωσαναί ἐξ ἀτόμων αἰ,
 Ἐκ τούτου δ' αὐτὰς ἀλκιμῆ τῶ ἀτόμοις.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἰππεῖων μύρμηκι μὲν ἔγραπτος ὡς ἐλέφαντί,
 Διζῶμορος ἔξαπνῶσ ὑπῆλιος ἔξεταγι.

ἀπὸν αἰων.

Λακκιδαιεὶς δ' ὡς εἶχε δ' ἄχαιον, ὦ φθόνε, φησὶν,
Οὕτως ἰππειῶν ὠλετα καὶ φασέθων.

Τοῦ αὐτοῦ.

Τὸν μέγαν ἐξήτοιω βύμηκιον ὅς δ' ἐκάθευδε,
Μικρῶ ἢ πῶ ὄξυβάφα τὰς χέρας ἐκτανύσας.

Τοῦ αὐτοῦ.

Αρθεὶς δ' εὐρὴς λεωπῆς ἐποταῖο δι' αἴθρης
Χαυρῆ μῶν, ἀχέου πολλὸν ἐλαφρότερος.
Καὶ τὰ χ' αἰεττοῦ εἰρητοῦ δι' αἴθρης, εἰ μὴ δ' ἄχρη.

Τοὺς πόδας ἐμπλεθεῖς, ἵππιος ἐκρέματο.
Αὐτὸς δὴ νύκτας τε καὶ ἡμέρας πέντε κρεμασθεῖς,
Εκλαῖος κατέβην ἡματι τῆς δ' ἄχρης.

Τοῦ αὐτοῦ.

Αἰετοῦ φύλλω πεφορημένω δ' εὐαέμοιο
Πληγεῖς χαυρῆ μῶν, ἵππιος ἐξετάθη.

Κεῖται δὴ τίτῳ ὦ σὺν δὲ γίμνος, ἢ παλικῆ μπη,
Απλώσας χ' ἰγῆς σῶμα δ' ἄχρη ἀβινον.

ΝΙΚΑΡΧΟΥ.

Τρεῖς λεπτοὶ παρῶν παρὶ λεπτοσυνῆς ἐμάχοντο,
Τὶς παρῶν εἶη λεπτοπιλετωτότερος.

Ὡς δὲ μὴ εἶς, ἐρμῶν, μετὰ λίω ἐνεδείξατο τέχνῳ,
Καὶ διέδου ῥαφίδος τῆμα λίνον κατέχων.

Δῆμα δ' ἐκ τῶν βαινῶν, ἐς δ' ἄχρη ἔστη,
Ἡ δ' ἄχρη νηλοῦσ' αὐτὸν ἀπεκρέμασεν.

Σωσὶ παῖτος δ' ἐβόησεν, ἐμὲ φεφαιώσατ' ἐγὼ γὰρ
Εἰ βλόπομ', ἡτήματι πνύμα γὰρ εἶμι μόνον.

ΛΟΥΚΙΛΛΙΟΥ.

Βουλίδου πόθ' ὁ λεπτός ἀπαγέσασθαι δέφαυτος,
Νῆμα λαβῶν δ' ἄχρης, αὐτὸν ἀπηγόνισεν.

Τοῦ αὐτοῦ.

Σῶμα φέρων σκιοφθές, ἀφ' αἰεττοῦ σὺ μπνοον αὐρῆ,
Μή ποτε θάρσσης ἀγχι πίνος πελάσσει.

Μή τις ἔστω μυκλήτης ἀναπείων σε κρημίσση,
Ασθματος ἡερίου πολλὸν ἐλαφρότερον.

Οὐδὲ μόνον ἔσμεθ' ἄλλοι γὰρ πάλιν ἔσθ' ἀμείψας,
Εσται ὡσαύτως φάσμα, πῶς τελέθης.

Τοῦ αὐτοῦ.

Μύρμηκος ἄφροντος ἄφ' ἰώτοιο κατὰ δαίης
Αδρησῶς ῥήτωρ ἴδιον ἔλεξεν ἔπος,

Ἰππασο, τὸν σὸν ἔχης ὡς πῆλασε βημεροφόντιν,
Φέρτατον ἠρώων, ἡμιθαῖν σκελετόν.

Αδελφον.

Ῥιπίζων ἐν ἵπποις δημητέιος δ' ἔτεμι δάρα
Τὴν λεπτήν, ἐκ τῶν δαματος ἐξέβαλεν.

Αδελφον.

Αρκάδ' οὐχ οὕτω συμφορῆδες, ὡς ἐμέ κίχλα
Αἰνεύες ἔπεθ' ἡκαχον ὄσα εἰοίς,

Αρπυαί, δραχμῆς ἔρη δεχάς, ὡς ἐλεφταί
Λαμῶν ἐτύμφοις ἔρρετε νυκτερίδες.

Αδελφον.

Εἰ μὴ ἐπ' ἀπὸ λαῶν ἀγεται στρατός, ἢ κυνομύας,
Ἡ μύας, ἢ ψυλλῶν ἰπποκόν, ἢ βατράχων,

Γαίε, καὶ σὺ φοβὸς μὴ καὶ σέ τις ἐκταλέξῃ,
Ὡς αἰ τῆς σούτων ἀξιοῦν ὄντα μάχης.

Εἰ δ' ἄρετῆς αἰδρῶν ἀγεται στρατός, ἀξέμας ἦσο
Ῥώμαίσις ἔσθ' ἄλλοις ἄλλοις πόλεμος.

Εἰς Μακροῦς,

χρ. λ. γ.

ΛΟΥΚΙΛΛΙΟΥ.

Τιμῶμαχον ὄν μακρόν ὁ πεντῆργμος ἐχάρη

Οἴκῃ, ὑπὲρ γαίης πρῶτον τε κεκλιμένον

Στήται δ' εἴ ποτ' ἔχρηξεν, ἐδὲ τῶν παῖδας δ' ὄρθρον

Τὴν ὄρθρον τῆσσι πέντ' ἐπὶ πέντε πόδας.

ΑΜΜΙΑΝΟΥ.

Τῶν στρατοκείων πάλιν ἄλλῳ οἴκῳ δαμῆτε,

Ἡ σούτοις ἄλλῳ οἴκῳ δαμῆτε πάλιν.

ΕΙΣ ΜΕΘΥΣΟΥΣ,

κεῖς ληῖς

Γ Α Λ Λ Α Δ Δ Α .

Σιλβάτος δύο παῖδας ἔχων, οἶνον τε καὶ ὕπνον,
Οὐκ ἐπὶ τῶν μούσας εἰσὲ φίλους φιλέει.
Αλλ' ὁ μὲν σὺ λεχέων νιν εὐρρῶος ἐς Φρένα θελήσει,
Αλλος δ' ἐν θαλάμοις ῥετρήδμον κατέχει.

Αδηλον.

Ηρσαῦς ἡ βακχοῦ κυλίχου σποδός, ἐν ποτε νῆσῳ ^{3ος. Σαλ.}
Κεκλιμένη, ζῶντοῖον ἔλεξεν ἔπος,
Ἡν ὄλοσθ' ἀγκυμα φύγα πύρος, εἰς ἑκάτον σοι
Ἡελίος δροσεραῖς πτόμα σὺ λιβάδος,
Αβέμιος καὶ αἰνός, ἐπεὶ δ' ὑπάλυξεν αἰάτην,
Αὐτῆ μὲν τοῖον μῆχος ἐπεφράσατο
Τριτὸν γὰρ θεμὴν χεῖρ κέσκινον, δὲ δ' ἀπικνωὶν
Σχοίνων ἡελίος πλείονας νύχασατο.

Αδηλον.

* Πῶς φιλέεις ὦ μήτηρ ἐμοὶ πλέον ἕως οἶνον;
Δὸς πτόν οἶνοιο, ἐπεὶ γὰρ αὖ τωρὶν ἔδωκας.
Ἔπαυ, σὴν μὲν δὲ φίλῳ ἐμὸν γὰρ αὖ τωρὶν ἔπαισε.
Νιῶ δ' ἴθι πίνε ὕδωρ, καὶ σέθενυ πτόν σέο δὲ φίλῳ.

Αδηλον.

Δέρκεο πῶς δὲ φίλῳ ἕως χερα μῆτερι τείνει.
Ἡ δὲ γυνή, αἶτε πᾶσα γυνή κεκρατημένη οἶνω,
Ἐν λαγυῖα πίνουσα, πῶς ἔννεπτε λοξὸν ἰδύουσα,
Ἐκ δὲ βρέχθου ἐμείο, τί σοι δῶ τέκνον ἐμείο;
Ἐέσας γὰρ τειάκοντα μόνους λαγυμὸς τῶδε χερσῶ.
Ἔμῃτηρ, μῆτερι χεραπὶ τῶσπον αἰτίκασαρούσα,
Αμπελοῦ ἡδυτάτης πᾶδε δάκρυα δὸς μοι ἀφύσσειν.

Εἰς ἀπαιτῶν ἡγεμόνα πότιν.

Γεράμια αὖθις ἔχεις ὁ παροκείμενον ἢν ἀφῆξῃ τίς
Τοῦτο σοι, οἰκειὸν κλήσῃ ἀπλῶς ὄνομα.

ΕΙΣ ΜΙΛΙΑΡΙΟΝ ΨΥ-

χρόν, κεῖς ληῖς

ΝΙΚΑΡΧΟΥ.

Ηρσαῦς χαλκῶν μιλιάρειον ἡλιόδωρε
Τὸ δ' αὖτε πῶς ἀράκην ψυχρότερον βορέου,
Μὴ φύσα, μὴ κάμνε μάτιν τὸν κεπνὸν ἐγείρης.
Εἰς ὅδε χερα χαλκῆν βαύκαλιν ἡρσαῦς.

ΕΙΣ ΝΟΜΙΚΟΥΣ, κεῖς ληῖς

ΛΟΥΚΙΛΛΙΟΥ.

Φαῖδρος παρματικός καὶ ζωγράφος ἦεσε ῥῆφος
Τίς θάσσῃ γράφει, καὶ τίς ὁμοίωτερον.
Αλλ' ἐν δῶν ῥῆφος τείθειν τὰ χρωματ' ἔδωκε,
Φαῖδρος ἔγραψε, λαβὼν εἰκονικὴν ἀποχρῆν.

Τοῦ αὐτοῦ.

Τοῖς πόδας εἰ κρατέρος καὶ τὰ χερας εἶχ' ὄλοκληρῶς,
Οὐκ αἶ τῶ κεφάλλῳ εἶχε τοιαῦτα γράφων.

ΕΙΣ ΟΚΝΗΡΟΥΣ, κεῖς ληῖς

ΛΟΥΚΙΛΛΙΟΥ.

Εἰς φυλακὴν βληθεὶς ποτε μῆχος ὁ ἀργρὸς ἔκρηπτι,
Οκρὸν ἐξήθειν, ὡμολόγησε φόνον.

Τοῦ αὐτοῦ.

Τῆς νυκτὸς ἔσχάσας ἐν ὕπνοις ποτὲ μῆχος ὁ ἀργρὸς,
Οὐκ ἐτ' ἐκσιμήθη, μὴ πάλι που ἔσχάσῃ.

Τοῦ αὐτοῦ.

Οὔτως ἔστ' ἀργρὸς πῶμα μέτος, ὥστε πυρέξας,
Μηκέτ' αἰασῆναι πῶματος ἐδείτο θεοῦ.

Καί νῦν σὺ ἐθέλων μὲν ἐγείρεται, ἐν δὲ οἱ αὐτῶ
Κωφὰ θεῶν ἀδίκῳ οὐατα μεμφόμενος.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἐκλήθην ἔρως δημήτερε, σήμερον ἦλθον
Διπνὴν μὴ μέμψῃ, κλίμακ' ἔχεις μεγάλην.

Ἐν ταύτῃ πεπόνηκα πολὺν χρόνον οὐδ' αἶ ἐσώθην
Σήμερον, ἀλλ' ἀπέβην κέρων ὄνου κατέχων.

l. i.

*Εἰς τὸν αὐτὸν ἀντίφωτον φιλίας φιλανθρωπίας
καὶ τῶν ἀλλοτρίων συμφεροντων
καὶ τῶν ἀλλοτρίων ἀδικημάτων τῶν ἀλλοτρίων
καὶ τῶν ἀλλοτρίων ἀδικημάτων τῶν ἀλλοτρίων
καὶ τῶν ἀλλοτρίων ἀδικημάτων τῶν ἀλλοτρίων*

*Καὶ τῶν ἀλλοτρίων ἀδικημάτων τῶν ἀλλοτρίων
καὶ τῶν ἀλλοτρίων ἀδικημάτων τῶν ἀλλοτρίων
καὶ τῶν ἀλλοτρίων ἀδικημάτων τῶν ἀλλοτρίων*

ΕΙΣ ΟΡΧΗΣΤΑΣ, $\chi\epsilon\varsigma\lambda\eta\varsigma$

ΔΟΥΚΙΛΛΙΟΥ.

Εκ ποίων ὁ πατήρ σε δρυῶν τέτμηκεν ἄριστων,
 Ἡ ποίου σε μύλου χύφατο λατομῶν;
 Ἡ γὰρ ἀπὸ δρυὸς ἐσὶ παλαιφάτου, ἢ ἀπὸ πέτρης,
 Ὁ ρχιστῆς, νιόβης ἔμπνοον ἄρχέτυπον.
 Ὡς τὲ με θαυμάζοντα λέγῃν ὅτι καὶ σὺ τι ληϊῶ
 Ἡμισας, οὐ γὰρ αἶψ' ἦς ἀλομαίτως λίθινος.

Τοῦ αὐτοῦ.

Γαῖτα καθ' ἰσοεἶλω ὄρχυμῶμος, ἐν ᾧ μέγιστον
 Τῶν ἔργων κρηιδῶν, ἠΐασας μεγάλας.
 Τῶ μὲν γὰρ νιόβειω ὄρχυμῶμος, ὡς λίθος ἔσσης,
 Καὶ πάλιν ὦν καπιδῶς, ἄξαπνῆς ἔπεισες.
 Ἀλλ' ὅτι τῆς χαλάκῃς ἀφωδῆς, ὅτι καὶ ξίφος ἔωσῃ,
 Καὶ ζῶν ἄξῃ ληϊσ' ἔδοτο κρη' ἰσοεἶλω.

Γ Α Λ Λ Α Δ Δ.

Δάφνιω καὶ νιόβειω ὠρχήσατο μέμφις ὁ σιμός·
 Ὡς ξύλινος, δάφνιω ὡς λίθινος, νιόβειω.

ΕΙΣ ΠΑΧΕΙΣ, $\chi\epsilon\varsigma\lambda\theta\varsigma$

Αδέαστον.

Τὸν παχῶν δὲ ἔγραψεν ὁ ζωγράφος· ἀλλ' ἀπόλοιτο
 Εἰ δύο μισθρεῖς αἰθ' ἐνὸς ὀφείματα.

ΕΙΣ ΠΟΙΗΤΑΣ, $\chi\epsilon\varsigma\mu\epsilon\varsigma$

ΠΟΛΛΙΑΝΟΥ.

Εἰσὶ καὶ ἐν μούσηπιν ἐρινύες, αἶσε ποιοῦσι
 Ποιτῶν, αἰθ' ὦν πολλὰ γράφεις ἀκρίτως.
 Τόινω σὺ δέομαι, γράφει πλείονα μείζονα γάρ σοι
 Εὐξαοσάμεν αὐτῆς ἔδωκα μὲν ἠδὲ μύθων.
 Τοῦ αὐτοῦ.

Εἰ μὴ χάρω φλάρε, κρηοίμω δάκτυλος, ἢ ποιεῖ
 Εἰς τῶν σῶν τούτων τῶν κατατεινομένων.
 Χάρων ἢ τὸν κληῖρον, ὃν δύκλῆρησας ἐν ἀθλοῖς,
 Ὡς πᾶσι χρεῖας τῶν τεφαίου μερίδος.

Τοιγὰρ θάρσῃ φλάρε, καὶ βύθυμος πάλι γήρου,
 Οὕτω νικήσασα καὶ δόλιχον δυνάσασα.

Τοῦ αὐτοῦ.

Τοὶς κυκλίοις τούτοις τοῖς αὐτὰρ ἔπειτα, λέγουσιν
 Μισῶ, λαποδύσας ἀλλοτριῶν ἔπειτα.
 Καὶ δὲ ἔτ' ἐλέγεις παρσέχων πλεονεχθῆν ἔχω γὰρ
 Γαρθηνίου κλέπτην, ἢ πάλι καὶ λιμαίχου.
 Ὅτι μὲν οὐκ ἀπέντι κρηοίμω, εἴ ποτε γράψω,
 Εἴ κετος, ἐκ ποταμῶν χλωρῆ χελιδόνα.
 Οἱ δ' ἔτι τὸν ὄμηρον αἰαδῶς λαποδουτοῦσιν,
 Ὡς τε γράφῃν ἦδ' ἄν, μιλῶν ἄψδε θεῶν.

ΔΟΥΚΙΛΛΙΟΥ.

Οὐτ' ὅτι δόλιχα λίανος, ἴδωρ ἔτε πᾶντ' ἐγμήθη,
 Οὐθ' ὁ κατασπῆσας τοῖς ὅτι γῆς φαέθων,
 Αἰθεροποιεῖς ἐκίφην ὅσους ποταμῶν ὁ ποιητῆς,
 Καὶ χερουργήσας ὠλεσεν ἐρμωγῆς.
 Ὡς τ' ἔξ αἰῶνος κακὰ τέσσαρα τῶντ' ἐγμήθη,
 Δολκαλίων, φαέθων, ἐρμωγῆς, ποταμῶν.

Τοῦ αὐτοῦ.

Τέθνηκε βύτυχίδης ὁ μέγιστος ζωγράφος. οἱ καὶ γὰρ
 Φύγετ' ἔχων ἀδάς ἔρχεται βύτυχίδης.
 Καὶ κητῆρας αὐτῶν διετάξατο συλησάμεν αὐτοῦ
 Δώδεκα, καὶ κίτας εἰκοσιπέντε νόμον.
 Νῦν ὑμῖν ὁ χάρων ἐπελήλυθε. ποῦ τις ἀπέλγη
 Λοιπὸν, ἐπεὶ καὶ γὰρ βύτυχίδης κατέχη;

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἀρχοῦντ' ἠλιόδαρε, ποιήματα παίξουμι οὕτω
 Τὰ οὐκ ἔστιν ἀλλήλοισι ἠλιόδαρε θελῆς;
 Ἀσπὸν ἴθ', ὡς κεν θᾶσσον ὀλέθρου, καὶ γὰρ ἐμ' ἔψα
 Μακροφυλαρητίω ἠλιόδαρεστέρον.

Τοῦ αὐτοῦ.

Μηκέτι, μηκέτι μῦθ' ἔτι παιδίον, ἀλλ' ἐμὲ κέπτου,
 Τὸν πολὺ τῶν πᾶσιν σὺ νεκρότερον τεκνίου.

l. ii.

Εἰς ἐμένω εὐλέγεις ποιή πάλιν, εἰς ἐμέ θρῦνός,
 Δήμιε, τὸν σιχίνω σφαιζόμενον θανάτω.
 Τοῦ σοῦ γὰρ πάχω νεκροῦ χάριν οἶα πάθοιεν
 Οἱ κατὰδείξαιτες βιβλία καὶ κελεύθους.

Τοῦ αὐτοῦ.

Οὐχ οὕτω κακωρητὴν ἐχαλλεύσαντο μάχαιραν
 Ἀνδροποι, διὰ τῆς ἐξαπίνης ἐνέδρας,
 Οἶον ἀκέρυκτον καλλιγρατῆ καὶ σὺ παρελθὼν
 Ποιῆς μοι φονικῶν ἐξαμέτρων πόλεμον.
 Σάλπιγγον τυχέως ἀνακλητικὸν εἰς αἰσχρῶς γὰρ
 Καὶ παρῖαμος κλαύσας ἡμερῶν ἔτυχεν.

Τοῦ αὐτοῦ.

Οὐδένοσ ἐνθάδε νῦν τεθνηκὸς ὦ παροδίτα,
 Μάρκος ὁ ποιητὴς ἀνεδύμησε τάφον·
 Καὶ χάριτας ἐπίγραμμα μονόστιχον, ὡδὲ ἐχάραξε,
 Κλαύσατε δωδεκέτη μᾶξιμόν ἐξ ἐφέσου.
 Οὐδέ γὰρ εἶδον ἐγὼ πῆμα μᾶξιμόν· εἰς δὲ ἐπίδξιν
 Ποιητῆ, κλαίην τοῖς παρῖοσι λέγει.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ποιητὴς πομπαιεὶτος ἀληθῶς ἔστιν ἐκεῖνος
 Οὗτις δὲ πνίξῃ τοῖς ἀχροασαμῶσι.
 Ἦν δὲ ἀναγνώσκη, καὶ νήσιασ οἶκαδε πέμπη,
 Εἰς αὐτὸν τρεπέτω πλεῖ ἰδίω μαιίω.

ΑΡΑΤΟΥ.

Αἰδῶ δὲ τῶν, ὅσ ἐν πέτραισι κείνηται,
 Γαργαρέων πασῶν βῆτα καὶ ἄλφα λέγων.

Αδελφον.

Μισῶ δέασσα καὶ σαρδῶν νεὸς σαρδῶν ποτ' ὁδὸς εἰς
 Ἠρεσε, καὶ εἴποι, μῦθον ἀφ' ἡδὲ θεά.
 Ἀλλ' ἴω μὴ παρῖαμῶ πῆς ἐχὴ χρόνον ἢ μὴ φάλακρος,
 Ἦ καὶ κυρτὸς ἀγῶν, οὐδὲν ἀλφα χάριτον.
 Εἰ δὲ ἐν τῶν οὕτω τῶν ἔσ' ἔχον ὡς ἔπατε ζῆδ,
 Εἰς τοῖς κηλήταις ἔρχεται ἢ ἑφία.

ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ.

Ποιητὴς ἐλθὼν εἰς ἰσθμῖα παρὲς τὸν ἀγῶνα,
 Εὐρῶν ποιητῆς, εἶπε παρῖοσι ἔχων.
 Μέλλει δὲ ἐξορμᾶν εἰς πύλα· καὶ πάλιν ἄγει,
 Εἰπεῖν οὐδὲν ἀτα καὶ παρῖοσι ἔχων.

Α δέασσιν.

Ωμοβοείου μοι παρῖοσι τὸν ἡλιόδωρε,
 Καὶ τῆρα μοι κερύσαι ὠμοβοέστερα,
 Εὐθὺ κατὰ κλύβος ἐπίγραμμασιν· εἰ δ' ἀσεβήσας
 Βεβρώκειν τίνα βοῶν τῶν ἀπὸ τείνακρίας,
 Βύθωμ' ἀπαξ παρὸς κύμα χάριτον· εἰ δὲ ἔστι δὲ κύμα
 Ἐνθεν μακρῶν, ὅσ ἐς εἰς δὲ φρέαρ μεβάλε.

Αδελφον.

Τῶν φέλλησας πλεῖ πόλιν σιχρῶς χάριτον,
 Χρυσὸν ἑσθῶν λαμβάνων βλασφημίας,
 Πωλῶν ἰάμβους ὡς ἔλαμον ἔμπροσθς.

ΜΑΚΕΔΟΝΙΟΥ παρὲς τὸν εἰπόντα, Εἰ μὴ πό-
 τια δίκη χρυσὸν ἀπεσρέφεται.

Παρθένοσ δὲ πατέρη δίκη, παρῖοσι πολίων,
 Οὐ τὸν ἐν δισβίη χρυσὸν ἀποσρέφεται,
 Ἀλλὰ καὶ αὐτὰ τάλαντα διὸσ πάχρυστα τελέσθη,
 Οἷσι τάλανθὸσ πῶτα νόμον βιοτου.
 Καὶ τότε δὲ χρύσθα πατὴρ ἐπίταμε τάλαντα,
 Εἰ μὴ ὁμηρεῶν ἐξελάτου χάριτων.

Εἰς ΠΛΟΙΑ, κῆδ μαῶ

ΛΟΥΚΙΛΛΙΟΥ.

Οἱ τοῖχοι δὲ φαντε τὰ κύματα πῶτα δέχονται,
 Καὶ διὰ τῶν θυρίδων ὡς κεανὸσ φέρεται.
 Δελφίνων δὲ ἀγῶν καὶ νηρέοσ ἀλγαὰ τέκνα
 Ἐν τῶν πλοίωσ νηχόμενα βλέπεται.
 Ἄνδ' αἰαμείνωμῶν, τῶν πλοῖοσ καὶ τίσ ἐσ ἡμῶν.
 Οὐδέ γὰρ ἔστιν ὕδωρ οἶκα ἐπὶ τῶν πελάγῃ.

l. iii.

Τοῦ αὐτοῦ.

Εἰς πέλαγος πλέομαι δῖον ἴσιε, καὶ γαζέμισμα
 Τὸ πλοῖον πῶτος πῶτα χόθεν πελάγους.
 Αἰνέσται δ' ἀδρίασ' τυρρηνικὸς ἰσρικὸς αἰών,
 Οὐ πλοῖον, πηγὴ δ' ὠκεαῖοσ' ξυλίην.
 Οὐκ ἔστι ναυκληρὸν, ἀλλὰ θαλασσοκρατεῖν.

ΒΙΑΝΟΡΟΣ.

Τὸ σκάφος εἰ βυθὸς εἴλε, (πότεν βυθός, εἴ γὰρ ἐπλωσεν)
 Οὐδὲ νότος· παρ' ἰόπου δ' ὠλετο καὶ πελάγους.
 Ἦδη γὰρ μιν ἀπασαν ἐπὶ ζυγὰ γομφωθεῖσαν
 Ἠλέφον πάλκῃσ' τῆ λιπρῆ ἠνοτίδι
 Πῖστα δ' ἰσφραδαίσα πυρὸς φλογί, τ' ἄλλ' ἰσιην
 Τυρρηνίῳ, γὰρ δειξεν ἀπιστοτέρῳ.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ θεπαιθεῦ.

Εἶχε φίλων λέμβον ἑπτήριον, ἀλλ' ἐν ἐκείνῳ
 Σωθῆν ὅσδ' ἐξέσ' αὐτὸς ἴσως διώσεται.
 Οὐδὲ μόνον ἰὺ ἑπτήριος· οἱ δ' ἐπιβαίντες
 Επλεον ἢ πῶτα γλῶ, ἢ πῶτα ἑρσεφόνῳ.

ΔΟΥΚΙΑΔΙΟΥ.

Εκ ποίων ἔταμες δῖον ἴσιε τὰ ξύλα ταῦτα
 Λατομαῖν; ποίων ὁ σκάφος ἐστὶ μύλων;
 Εἰ γὰρ ἐγὼ τίνοσ', μολίβου γῆρος, οὐ δρυὸς ἐστίν,
 Οὐδ' ἐλάτης· μικροῦ ριζοβολῆ τὰ κάρτα.
 Καί τυχόν, ἔξαπίνης ἔσεται λίθος· εἶπα ὁ γέρον,
 Γεράκι μ' ὡς νόστιμ' δρᾶμα ταφέν μὲν γίτην.

Εἰς πολυτέχνεισ,

ἔξ μὲν

ΓΑΛΛΑΔΑ.

Τέκνον ἀγαθέϊς, ἀμαθῆσατε, θρέμμα μοῆνης,
 Εἰπέτε ἢ βρενθῆ, μηδὲν ἐπισημῶς,
 Ἐν μὲν γραμματικῆς, ὁ πλατωνικῆς· αὐτὸς πλάτωνος
 Δόγμα τὰ τίς ζητῆ, γραμματικῆς σὺ πάλιν.

Εξ ἑτέρου φύλης ὅτι θάτερον οὔτε δὲ τέχνη
 Οἶδα γραμματικὴν, οὔτε πλατωνικὴς εἰ.
 Πάντα μὲν οἶδα λέγεις, ἀτελής δ' ἐν πᾶσιν ὑπάρχεις
 Γυμνασιὸς πῶτων, ὅσδ' ἐν ἔχθρ' ἴδων.

Εἰς ΠΟΝΗΡΟΥΣ, ἔξ μὲν

ΑΜΜΙΑΝΟΥ.

Εἴη σοι χεῖρ γῆς κρύφῃ κέντρ' οἰκτρὸν κέαρχε,
 Οφρα σε βῆιδίως ἐξερύσασσι κύνες.

Τοῦ αὐτοῦ.

Θαῖτον ποιήσῃ μέλι καὶ θάλασσα, ἢ γὰρ λακάνωψ,
 Ἦσ' ἢ ποιήσῃς, σαρπίτιος ὠν, ἀγαθόν.
 Οὔτε γὰρ αὐτὸς ἐκὼν τί ποιῆς, οὔτ' ἄλλον ἀφίης,
 Ὡς ἀστὴρ χρονικῆς πᾶσιν ἀπερὶ γυμνασιῶν.

Τοῦ αὐτοῦ.

Μητέρα τίς, πατέρ' ἀγῆος ἀπέκλειανεν, ἀγῆος ἀδελφόν;
 Πολλίανός τοις τρεῖς, πατρὸς δ' ἰδίποδος.

Τοῦ αὐτοῦ.

Οὐκ ἐπὶ ἢ ποδαρχα τὸν εὐατῆς ἀξίον ὄρεν,
 Οὐκ ἐπὶ ποδαρχῶν παρ' ἐπὶ ἀξίον ἰὺ ἑκατόν.

Τοῦ αὐτοῦ.

Μασαύρων ἀφῆλ' ἄλλο δύο γραμματα μὲν καὶ τὰ παρῶτα,
 Αξίος εἰ πολλὰν τῆν ἰσολή πομπῶν.

Τοῦ αὐτοῦ.

Θηλείον εἰ πρὸς γραμμα, καὶ ἀνθρώπος δεχέ γραμμα,
 Αξίος εἰ πολλὰν ὠν πῶτα γραμμα γραφῆ.

ΚΑΛΛΙΟΥ Ἐργείου.

Αἰεὶ θηλείον ἦσθα πολυχρητῆ· νῦν δὲ πεπακῶς,
 Ἐξαπίνης ἐγγύου λυσομαδρῆς ἢ κακόν.
 Αἰεὶ μοι δοκέεις κακὸς ἐμμεναί· οἶνος ἐλέγχῃ
 Τὸν ἔσπον· οὐκ ἐγγύου νῦν κακός, ἀλλ' ἐφαίης.

ΔΗΜΟΔΟΚΟΥ.

Καί ποτε δημόδοκου, χεῖρ κακῆ· οὐχ ὁ μὲν, ὅς δ' ἔστι
 Γαίτες πάλιν παρὰ κλέους· καὶ παρὰ κλέους ὁ χεῖρ.

l. iiii.

Ρήτωρ εὖ εἰκῶν. ὁ δὲ ῥήτωρ, εἰχῶνος εἰκῶν.

ΑΒΒΙΑΝΟΥ.

Ἐπὶ ἀββαιοῖσι φράσσει τὰ ῥήτορι δῶρον

Ἐμψυγῶν, αἰτέλαβον πέντε δὲ χρυσίδας.

Καὶ νῦν μὲν φησὶν οὗτοι δὲ χρυσὸν σοὶ ἔπεμψα,

Τὸ δὲ λοιπὸν δὲ μέτρω, πρὸς κούφον ἐρχόμενος.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ρήτωρ ἔξαπίνης ἀσιτῶν πικρῶς ὁ δὲ ἀπίστον.

Καὶ τὸ ἐπὶ τὸν γῆρας νῦν γέροντι ὁ τέρας.

ΔΟΥΚΙΑΔΙΟΥ.

Μὴ δὲ γαλαῶν πρὸς ἑσὸν ἐσολόκισε φράσσει ὁ ῥήτωρ.

Καὶ μὴ γὰρ χαίρειν, δύστηνος ἔβαρβαρίσει,

Καὶ τῆ χειρὶ τὰ λοιπὰ βλοκίξῃ διακύνει.

Καὶ γὰρ εἰ αὐτὸν ἰδῶν, ὁ γῆρας μου δέδεταί.

ΑΜΜΙΑΝΟΥ.

Ἀρκάδιον πῦλον κατ' ἐνύπνιον ἀρκάδι δῶρον

Ἐρμείῃ ῥήτωρ γῆκεν ἀπὸ τῆς ἀρκάδας.

Εἰ μὲν καὶ ῥήτωρ κατ' ἐνύπνιον, οἴσομαι ἔρμῃ.

Εἰ δὲ ὑπὸν, ἀρκάειν, γῆκεν ἀπὸ τῆς ἀρκάδας.

Τοῦ αὐτοῦ.

Εἰ βούλη τὸν παῖδα διδάξαι ῥήτορα παῦλε,

Ὡς οὔτοι πόρτες γράμματα μὴ μαθήτω.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ῥήτορα μαῦρον ἰδῶν, ἀπεθαύμασα, τὸν βαρῆχλον,

Τέχνης ῥητορικῆς δαίμονα λυκῆ φέρον.

Τοῦ αὐτοῦ.

Αὐτὸν ὄρασε μέδων τὸν ῥήτορα φέει, τί θάυμα.

Στείλας ἄλλοις στήθεσσι ὁμοίωτέον.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ῥήτορας ἀλλ' εἰκῶν ὁ δὲ ῥήτωρ, ῥήτορας εἰκῶν.

Καὶ πῶς, οὐ γὰρ εἰς ὁμοίωτέον.

Τοῦ αὐτοῦ.

Πολλοὶ δέ, καὶ σφίν, καὶ τὸς πρὸ ἑκάστα, δικασταί

Ἀνδρες καὶ, λέγε δὴ τὸν νόμον ἑτάδε μοι,

Καὶ ταῦτα, καὶ μὴ, καὶ τετάρκοντα, καὶ ἀπὸ,

Σκεψάμενος καὶ τοὶνθ' ἀπὸ, καὶ μὰ δία,

Ῥήτωρ ὅστις κρίτων, καὶ παιδία πολλὰ διδάσκει.

Ἐρωθῆσθ' εἰ αὐτοῖς γὰρ, φάσι, καὶ μὴ ἐπὶ.

Τοῦ αὐτοῦ.

Νήπιε, πῶς σε λέληθε δικῆς ζυγῶς, ἔνοός δέ

Ἀνδράσιν οὐχ ὅσοις ψῆφον ὄφρα λοκάρω;

Ῥήτη πιεῦθ' ἐπιπύρρον, σὺ τε μὲν οἶν,

Ποικίλον αὐθῆσαι μῦθον ὅτις αὐτῶν;

Ἐλπίζῃ δὲ ἔξῃ, γὰρ εἰ εἶδ' οἶδεν ἀμείψαι

Τῆς σῆς κλεμματικῆς παίγνια φαίρασις.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ῥήτορα πρὸς δὲ δῶρον αἶψα δέιλαιος ἀπελθάν,

Ἡρετὸ μοι γῆρας ἀμφὶ δικαστολίας.

Ἡμετέραν θεράπαινα φύγη ποτέ, τὴ δέ τις βύρων,

Ἀλλοτεῖν τ' εἴθε γὰρ εἶν ὅτις αὐτῶν,

Ζῶσιν ἐφ' ἑσέ, θεράποντι τίκεν εἰ, πῶς παῖδας ἐκείνῃ.

Καὶ τίτι δουλοῦν εἰσὶ δικαστοῦτεροι;

Ὅς εἰ ὅτε μερμήριζε, καὶ ἔδρακε βίβλον ἐκάστην,

Ἐἶπεν ὅτις ἑσέ, γὰρ εἶν ὅτις αὐτῶν,

Ἡσοί, ἢ τὰ ἐλόντι τελῶ θεράπαινα ἀνάγκη

Δουλοῦν κείνοις ὧν χάριν ἔξερές.

Δίξο εἰ δὲ μὲν ὄντα δικαστολῶν ἀπὸ δὲ σπῆσι

Ψῆφον ἀφ' ἑσέ, εἴθε δικαστῶν λέγεις.

Τοῦ αὐτοῦ.

Θαυμάζειν μοι ἔπεισιν ὅπως βύτος ὅστις σοφιστής,

Μήτε λόγον κρινόν, μήτε λογισμὸν ἔχον.

Τοῦ αὐτοῦ.

Θαῖτον εἶν λυκῆς χάρακας, πῶς αὖτε τε χελώνας

Εὐρέθῃ, ἢ δοκίμων ῥήτορα καππαδόκην.

ΣΥΜΠΟΤΙΚΑ ΑΣΤΕΙ-

σματα, κῆρ μῆ

Ἀδέσποτον.

Ἡθελον αἰ πλουτεῖν ὡς πλούσιος εἶν ποτε κροῖσος,

Καὶ βασιλῆς εἶν τῆς μεγάλης ἀσπίδος.

Αλλ' ὅταν ἐμβλέψω νικῶντα τὸν Γεωργητὸν,
Καὶ γνώσῃς τί ποιῆσάντων τὰ Γλωσσόκημα,
Α κλιῶ που πάσας, καὶ ταῖς κοτύλας ὑποβρέξας,
Τὴν ἀσιάν πωλῶ πρὸς μύρα καὶ γεφαίους.

ΝΙΚΑΡΧΟΥ.

Οὐδεὶς πλὴν ἰδίῳ συνεχῶς χρεῖδῆμε γυνῶνκα
Αἰνῶν ἐν ψυχῆς τερπόμυθος διδάται·
Οὕτως ἢ φύσις ἐστὶ φιλόκριστος, ἀλλότριος χρεῖς·
Καὶ ζητεῖ δόλου πλὴν ξενοκυσαπάτιν.

Αδέαστον.

Μὴ μύρα, μὴ γεφαίους λιθῶναις σήλαισι χρεῖζου,
Μηδὲ τὸ πῦρ φλέξης εἰς κενὸν ἢ διαπύρη.
Ζῶντή μοι εἴτι θελῆς, χάρισαμ' ἑφρῶν ἢ μεθύσκων,
Γῆλον ποιήσῃς, χεῦχ' ὁ θανάων τίεται.

ΛΕΩΝΙΔΟΥ.

Μὴ πάλι μοι μὲν δόρπον, ὅτ' ἐκ' εἴτι γαστέρα πείθω,
Οὕτατα, καὶ χοίρων δ' ἔτι τίθῃ τεμάχη.
Οὐδὲ γὰρ ἔργοπόιοισι μὲν σάχων ὁμβρος ἀκαχρος
Χρήσιμος, οὐ ναύταις ἐν λιμνῇ ζέφυρος.

ΑΛΚΑΙΟΥ.

Πίομα ὡς λυῶμε πολὺ πλεόν ἢ πτε κύκλωψ,
Νηδιῶ ἀνδρομέων πληστέμυθος κρεάων.
Πίομα ὡς ὀφελὸν γε ἔδ' ἔλαρον ἐρηρὸν δ' ἄξιας,
Βρέγμα φιλιππείης δ' ἔπειον κεφαλῆς.
Ὅσαρ' ἔταρρείοιο πῶρ' ἀκρητῆι φόνοιο
Γόσατ', ἐν ἀκρητῶ φάρμακα χεῦα μύθος.

ΑΒΒΙΑΝΟΥ.

Εἰς ἔτι ξενίαν κληθεῖς, ὅτε καὶ ἔτι ὑπρὸς μοι,
Τύλην ἐπεκλίνθην γρηγορὸς ἢ νιόβης.
Ἡν ὁσδεὶς μὲν ὑφ' ἡν, ἀπέπρισε δ' ἢ πελεκήσας,
Εκ τῶν λατομῶν ἤγαγν' εἰς τὰ πρὸ κλυοῦ.
Εἰς ἢ εἰ μὴ θάπρον ἐπηγῆθην, πρὸ κλυοῦ αὐ μοι
Τὴν τύλην σήλιον ἢ ἑσθ' εἰργάσατο.

ΣΤΡΑΤΩΝΟΣ.

Καὶ πίνε καὶ τέρπου δημόκρατες· ἔγδ' ἐς αἰεὶ
Γ' ἰοῦν, ἔδ' αἰεὶ τέρμιος ἐξέμεθα.
Καὶ γε φαίους κεφαλῆς πικασώμεθα, καὶ μυροτόμω
Αἰ τοῖς, ἄρ' ἰν' ἑμὸις ταῦτα φέρν' ἐτέρες.
Νῦν ἐν ἑμοὶ ππέτω μέθῃ ἑσπλέον ὄρα τὰ μά,
Νεκερ' δὲ δόλ' καὶ λίων αὐτὰ καὶ ἑσπασάτω.

ΑΝΤΙΓΑΤΡΟΥ Ἡετ' αὐθ'.

Φβ' ἔθ' ὅσοι λόκχας, ἢ λοφιδάας, ἢ καμσῖνας
Α δετε, ποιητῶν φύλον ἀκαθολόγων·
Οἴτ' ἐπέων χέριον λελιγυσιμένοι ἀσκήσαντες,
Κρέως δ' ἑσθ' ἑσθ' πίνετε λιτὸν ὕδαρ.
Σήμερον δ' ἐχέλιχοι καὶ δ' ἑσθ' ἢ μὲν ὁ μῆσθ
Σπείδω μὲν ὁ κρητῆρ' οὐδέχθ' ὕδροπότας.

Τοῦ αὐθ'.

Ὡς ἐλικῶν βοιωτῆ, σὺ μὲν ποτε πολλακίς ὕδαρ
Εὑπέες ἐν πηγῶν ἐβλυσαι ἢ σῖοδ' ὦ·
Νῦν δ' ἢ μὲν ἐθ' ὁ κοῦρος ὁ μώνυμος αὐσονα βάκχων
Ὀνοχοῦ κρέως δ' ἑσθ' ἀμειμιότερης.
Βαλοῖ μὲν δ' αὐ' ἔγαγε πῖν' ὡς τῶν τῶν δὲ κύπελλον
Εν μόνον, ἢ πῶρ' αὐτῶν χίλια πηγῶν σίδος.

ΑΓΟΛΛΑΝΙΔΟΥ.

Υπνώεις ὡς ἑσθ' ἑσθ' δὲ σκύφος αὐτῶν βοῶσ'·
Εἰς ἑσθ', μὴ τέρπου μοι εἰδὴ μὲν ἑσθ'·
Μὴ φείσῃ δ' ἑσθ' ἑσθ' ἑσθ' ἑσθ' ὀλιωτῶν,
Αἰς ἑσθ' ἐπὶ σφαιροῦ ζωροπότει γόνατος.
Ἐσθ' ὅτ' ἑσθ' πύμαδα πολὺς χρόνος δ' ἑσθ' ἑσθ' ἑσθ'·
Ἡ πόλιν κροτάφων ἀπέται ἢ μετέρων.

ΑΡΓΕΝΤΑΡΙΟΥ.

Σήμερον ἀκρητῶ μεμεθυσμένος· ἀλλὰ τίς δ' ἑσθ'
Σὺ σὺ μ' ἐκ βεσμίου γῆα σαλθούμυθος,
Ὡς ἀδικῶν θεῶν ἑσθ', ὅτ' οὐκέτι αὐτὸς ἐγὼ σέ
Βάκχ' ἑσθ' φέρων, ἑσθ' ὅτ' ἑσθ' ἑσθ' ἑσθ' φέρεται.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

Οὐ μοι πλινιάδων φοβερὴ δύσις, οὐδὲ θαλάσσης
 Ορνυμῶνον φυφέλω κῦμα παρὶ σκαπέλω,
 Οὐδὲ ὅταν ἀγράπτη μέγας ἔρανος ὡς κακὴν αἶδρα
 Ταρβῶ, καὶ μύθων μνήμονας ὑδροπότῳ.

ΟΝΕΣΤΟΥ.

Μούσης νοθεύει φιλοπαίγμονος βύρετο βάλχως,
 Ω σκυῶν, ἐν σοὶ κῶμον ἄγων χειρίων.
 Δὴ γὰρ ἔλεγχον ἔχθ' Ἰλυκερώτατον, ἐν τε γῆρατι
 Κέντρων χῶ μεθύων ἄσπιν ἔσωφρονισεν.

ΦΙΛΙΠΠΟΥ.

Λάθριον ἐρπησὴν σχολιὸν πόδα κιατὲ χρύβουσαι,
 Αἰχμῆς πλώ βρομίου βοτρυόπαδα χάλειν.
 Δεσμείς δὲ οὐχ ἡμαῖ, ὀλέκεις δέ σε. τίς γὰρ ἔλθοιτο
 Κιατὸν ὅτι κροτάφοις, μὴ κεράσας βρομίων;

ΟΝΕΣΤΟΥ.

Αὐτοτελής ἠδιστος αἰεὶ πότος ὅς δέ κ' αἰάτκη,
 Υβριστης οἶνω τ' ὅστι καὶ οἰνοπότῃ.
 Τὸν μὲν γὰρ γαῖη παροχέει κρύφα τὸν δὲ ὑπὸ γαῖῃ
 Πολλάκι παρὲς λήθης ἤγαγε πικρὸν ὕδωρ.
 Πουλυμεθεῖς χαίρουτε ὅ δὲ ὅπαυσον ἠδὲ ποθιῶμαι
 Μῆτρων, ἐμοὶ πάσης δ' ἔρκιον διφροσιῶνης.

ΑΥΤΟΜΕΔΟΝΤΟΣ κυζικηνοῦ.

Ανδροστοί, δείλης ὅτ' ὀπτινομυῖω δέ γῆρηται
 Ορδρος, ἐπ' ἀλλήλους ἦρες ἐγχεόμεθα.

ΑΝΑΚΡΕΟΝΤΟΣ.

Οὐ μοι μὲν γύγαο
 Τὸ δὲ σῆρδίων αἰακίος·
 Οὐθ' αἰρέει με χερσός,
 Οὐδὲ φθονῶ τυραῖνοισ.
 Ἐμοὶ μὲν μύρσι
 Καταβρέχων ὑπὸ πῦρι,
 Ἐμοὶ μὲν ῥόδοισι
 Καταβρέφω κείρινα.

Τὸ σήμερον μὲν μοι,
 Τὸ δὲ αὔριον τίς οἶδε;

Τοῦ αὐτοῦ.

Τὸν δ' ἔγχεον τρυβύσας
 Ἡφαῖτέ μοι ποιήσον,
 Γαιοπλῖαν μὲν οὐχί·
 (Τί γὰρ μάχασαι καμμοί)
 Ποθήμενον δὲ χεῖλον
 Οσον διωχὴν βάνυνον.
 Γοῖς δέ μοι κατ' αὐτὸ
 Μηδ' ἀτρα, μηδ' ἀμαξίας,
 Μηδ' ἐπιγῶν ὠρίων·
 Ἀλλ' ἀμπελοῖς χλωύσας,
 Καταβρέχων γῆρῶνται,
 Σὺν τῷ καλῷ λυαίῳ.

ΠΑΛΛΑΔΑ.

Γηραλέον με γυμναῖκες ἀποσκώπτοισι, λέγουσαι
 Ἐἰς ὃ κέρτοπρον ὄραν λείψμον ἠλικίας.
 Ἀλλ' ἐγὼ εἰ λαχὸς φορέω τείχας, εἴτε μολοίνας,
 Οὐκ ἀλέγω, βίοντι παρὲς τέλος ἐρχόμενος.
 Ἐὐδ' μοι δὲ μύρσι καὶ βύπετάλοισι τεφαίοισι,
 Καὶ βρομίῳ παύω φροντίδας δ' ἐργαλέας.

Τοῦ αὐτοῦ.

Δὸς πτέην, ἵνα βάλχως ἀποσκεδάσθῃ μερίμνας,
 Ρηγυμῶνας καθαράς βυβάλοισι φιάλαις.

Ἀδελφον.

Πῖνε, καὶ διφραῖνον. τί γὰρ αὔριον, ἢ τί ὃ μέλλον,
 Οὐδεὶς γιγνώσκει, μὴ πτέχε, μὴ κοπία.
 Ὡς διώσασαι χάριται, μετὰ δὲ φάγε, θνητὰ λογίζεσθαι.
 Τὸ ζῆν τὸ μὴ ζῆν ὁσδὲν ὅλως ἀπέχε.
 Πᾶς ὁ βίος τοῖόςδε, ῥοπήν μόνον αἶψα λαβὴ τίς·
 Ἀνδὲ θάνης, ἐτέρε παρ' ἅπαντα σὺ δὲ ὁσδὲν ἔχεις.

ΑΓΑΘΙΟΥ ἑρλαστικῶδ.

Γαφέρα μὲν πεσάλακιο γῆρων δῶδεϊ βράκχῳ
 Οἰνοπέων, ἔμπης δ' ἄρα ἀπέθηκε δέπας·
 Ἀλλ' ἐπὶ διψῶν, ἰδίη κατεμέμφετο χεῖρ
 Ὡς ἀπὸ κρητῆρος μηδὲν ἀφυσάμεν.
 Οἱ δὲ νέοι ῥέχουσι, καὶ οὐ δένος οὐδ' ἀπ' ἄρισθμοῦ
 Τὰς κύλικας γῶνας τὰς ἐπιπινομένης.
 Πῖνε γέρον, καὶ ζῆλιμά τι μάλιστ' ἄρα θεῖος ὄμηρος
 Τεῖρεσθαι πολὺν ἄν νεότητος ἔφη.

ΜΑΚΕΔΟΝΙΟΥ.

Ἡ θελον οὐ χρυσόν τε καὶ ἀγέα μυρία γάης, ^{105. 5. cal.}
 Οὐδ' ὅσα τὰς θήβας εἶπεν ὄμηρος ἔχῃν,
 Ἀλλ' ἵνα μοι ἔσχεσθεσά κύλιξ βλύσσειε λυαίῳ,
 Χείλεος ἀενάῳ νάματι λουομένου,
 Καὶ ἤραρ ἂν σιωπέτινε φίλων χροῦς· οἱ δὲ πᾶσι
 Ἀνέρες ἐργατῆρας καὶ μὲν ἐφ' ἡμερῶν.
 Οὗτος ἐμοὶ πολὺς ὄλκος, αἰεὶ φίλος· οὐδ' ἀλεγιζέω
 Τῶν χρυσέων ὑπάτων, τίω φιάλιω κατέχων.
 Τοῦ αὐτοῦ.

Χανδοπέτα, βασιλῆος ἀεθλητῆρες ἰάκχου,
 Ἐργα κυπελλομάχου γῆστον εἰλαπίνης,
 Ἰκαρέου ἀπένδοντες ἀφ' ἑδῆα δῶρα λυαίου.
 Ἄλλοισιν μελέτω τειπιολέμοιο γέρα,
 Ἡχιβόες, καὶ ἄροτρα, καὶ ἰσοβοῆς, καὶ ἐχέτη,
 Καὶ σάχης, ἀρπαμένης ἵχθια φέρσε Φόνης.
 Εἴ ποτε δὲ τομαίτεσι βόησιν πῆλα βρῶσιν ἀνάγκη,
 Ἀσαφίς οἰνοπότας ἄρκιος ἢ βεσμίου.

ΠΑΥΛΟΥ ΣΙΛΕΝΤΙΑΡΙΟΥ.

Σπείστον οἰνοποτῆρες ἐρσιγῆσι λυαίῳ,
 Ὡς ἀπὸ κρητῆρος μηδὲν ἀφυσάμεν.
 Σιδόνα δ' ἀχαιῶδες ἀνὴρ βαρμόχθος ἰδίῳ
 Γαστρί μὲν ἀπέπλου μητέρα φέρσε Φόνης.
 Ταυροφόνου δ' ἀμύαρτα καὶ αἵμαλέων κρέα δόρπον
 Θηρῶν καὶ οἰωνοῖς λείψονα ὠμοβόροισι.

Ὁσά δ' αὖ νεπέδων ἑμεσῆρα χεῖλεσι φωτῶν
 Εἰς ἄνω οἷς αἰδῆς φίλτερος ἡελίου.

Ἡμῖν δ' ὀλβιόδωρον αἰεὶ μέθυ, καὶ βόσις ἔστω
 Καὶ ποτὸν ἀμβροσίω δ' ἄλλος ἔχῃ ἐθέλω.

ΜΑΚΕΔΟΝΙΟΥ ὑπάτου.

Χηζὸν ἐμοὶ νοσέοντι κέριστα το δῆλος ἀνὴρ
 Ἰηθῆς, δέπτων νέκλαρ ἀπειπάμενος·
 Εἶπε δ' ἕδωρ πίνῃν αἰεὶ μάλιος· οὐδ' ἐδιδάχθη
 Ὁπὶ μῆκος μερῶν οἴνον ὄμηρος ἔφη.

ΠΑΛΛΑΔΑ.

Πᾶσι θανθῆν μερῶν πεσῆν ὀφείλεται, ὅσδ' ἔτις ἔστιν
 Ἀυτοκεί ζήσῃ, θνητὸς ὄπτις ἀμῆμος.
 Τὸ πᾶσι ἀφ' ἑσῆ πεμαθῶν, ὅφρα με σεαυτὸν,
 Λήθῃ τῆς θανάτου τὸν βεσμῶν κατέχων.
 Τέρπεο, καὶ σκίρτα, τὸν ἐφ' ἡμέριον βίον ἔλκων·
 Τ' ἄλλα δ' ἄφ' ἑσῆ πεμαθῶν περὶ γέρα δὸς δέπτιν.

ΜΑΚΕΔΟΝΙΟΥ ὑπάτου.

Ἀνέρες οἷσι μέμνην ἀπήμονος ἔργα βράκχου,
 Ἐλπίην ἡμερῶν ῥίψατε τίω πενίῳ.
 Ἀὐτὰρ ἐμοὶ κρητῆρ μὲν εἰ δέπας· ἀχὶ δὲ, λειῶς,
 Ἀχὶ πῆτος, λιπῆς ἔνδρον βίφροσιώς.
 Ἀὐτίκα δ' ἡμετέροιο πῶν κρητῆρα λυαίου,
 Παισὶ κῆρα γράοις μῆνα μῆδῶν ἐθέλω.
 Οὐδ' ἔμῳ δ' ἑσῆ πεμαθῶν ἀμείλιχον, ὅσδ' ἑραυνοῖς,
 Γισὸν ἀπαρβήτου θάρσος ἔχων βεσμίου.

ΑΓΑΘΙΟΥ ἑρλαστικῶδ.

Ἡμεῖς μὲν πατιόντες ἀπείρονα κερπῶν ἰάκχου,
 Ἀμῆρα βακχευτικῶν ῥυθμὸν ἀεπλέκορδῳ.
 Ἡδὴ δ' ἀσπιτον οἶδ' ἄμα κατέρρεεν· οἶα δὲ λέμβοι,
 Κισσῶδες γλυκερὰν ἰχθῆ· ἄσφ' ῥοθῶν·
 Οἷον ἄρυσσάμενοι, ἑδέρον ποτὸν ἕδωρ ἡδῆ,
 Θερμῶν νηϊάδων οὐ μάλα δδύορδοι.
 Ἡδ' ἑσῆ πεμαθῶν ἰάσφ' ἑσῆ πεμαθῶν ῥοδῶν
 Μαρμύρη καὶ κίλλοις νάμα κατηγλαίσειν.

Γαίτων δ' ἐκ δεδόνω το θοαί φρένες, ὅσδ' ἐ τις ἡμέων

Ἦεν ὅς οὐ βάκχῳ δάμνατο καὶ παφίη.

Τλήμονες δ' ἡμ' ὅ μ' εἶρπε παρὰ ποσὶν ἀφθονος ἡμῶν,

Τῆς δ' ἄρ' ἔω ἐλπωρῆ μουῶν ἐπαζόμεθα.

Ἀθῆλον, οἱ δὲ ΠΑΛΛΑΔΑ.

Οὐδὲν ἀμφοτέρωθεν, γρόμιον παρὰ τ' με τεκόντων.

Γεννηθεὶς δ' ὁ τάλας ἔρχομαι εἰς αἰδῶν.

Ὡμίξιν ἡμεῶν θανατηφόρος ὅμοι αἰάτης

Ἦμε παρὰ πελάσῃ παρὰ συγγῶ θανάτων.

Οὐδὲν ἐὼν, γρόμιον πάλιν ἔσομαι ὡς πάρος, ὅσδ' ἐν.

Οὐδὲν καὶ μηδὲν τῶν μερόπων ὁ γῆρος.

Λοιπὸν μοι ὁ κύπελλον ἄποσιλβωσον ἐταῖρε,

Καὶ λύπης λήθην τὸν βρομίον παρῆχε.

ΑΡΓΕΝΤΑΡΙΟΥ.

Ἀρχαῖη σιῶδ' ἔπνε, καπηλικὰ μέτρα Φιλύσσα,

Ἐύλαλε, παρὸν γῆρας, βίσομε, μακροφάρυξ,

Αἰὲν ἐμῆς πενίης βραχυσύμβολε, μυστιλάχυνε,

Ἦλθες ὅμως ἔω ἐμὴν χεῖρ' ἀποτε χροῖος.

Αἰθ' ὄφελος καὶ ἀμικλῖος αἰνύμφυτός τε παρῆχαι,

Ἀφθονος, ὡς κούρη παρὰ ποσὶν ἔρχομαι.

Ἀθῆλον.

Ταῦταλος ὅσδ' ἐν ἔτρωγε πῖνασσομάδων ἡδ' ὕψην

Καρπὸς ἔωφ' κεφολῆς αὐτὸν ἔφθυγε φυτῶν.

Καὶ παρὰ τῆτο ἔσφης κεχρημένος, ἦπιν ἐδίψα.

Εἰ δὲ καὶ ἔτρωγε σῦκα πεπαινόμαθα,

Καὶ βραβίλους, καὶ μήλα, τί τιλίχον αἰδράσι νε-

Δίψος ἀπὸ χλωρῶν γίγνεται ἀκροδρύων; (κροῖς

Ἦμεῖς δ' ἐσθιομένη κεκλήμενοι ἀλμυρὰ πόματα,

Χέννια, καὶ τυροί, χλωρὸς ἀλισὰ λίπη,

Ὀρνια, καὶ μόσχα: μίαν δ' ἔπιπνομένη ἀδύς.

Γάστρον σάκοι' σεν τέρταλε πικρότερον.

Ἀδέαστον.

Ἀνθεσπῶν ὀλίγος μὲν ὁ πᾶς χρόνος ὃν ποτε δέξαι

Ζῶμεν, κῆν πολὺν γῆρας ἀπασιν ἡμῶν.

Τῆς δ' ἀκμῆς καὶ μαῶν. ὅτ' ἐν χρόνος ὤριος ἡμῶν.

Πᾶσα χυδῶν ἔστω, ψαλμός, ἔρωσ, παρὰ ποσὶς.

Χημῶν βωῶν τεύθεν, γῆρας βάρος ὅσδ' ἐδέκα μῶν

σῆος. βωῶν τ' ὅσδ' ἐδέχεται ὄρχηπέδῃ.

Ἀθῆλον, οἱ δὲ ΠΑΛΛΑΔΑ.

Γὰρ γρόμιον, πόθεν εἰμὶ; τίνος χάριν ἦλθον; ἀπελθεῖν.

Γὰρ δὲ διώματι τί μαθεῖν, μηδὲν ἔπιτάριμος;

Οὐδὲν ἐὼν, γρόμιον πάλιν ἔσομαι ὡς πάρος ἦα.

Οὐδὲν καὶ μηδὲν τῶν μερόπων ὁ γῆρος.

Ἀλλὰ σὺ μοι βάκχοιο Φιλήθρον ἐντύειν ἔαμα.

Τὸ γὰρ ἔστι κακῶν φάρμακον ἀντίδοτον.

ΝΙΚΑΡΧΟΥ.

Ἐρμῆος, ἡμῶν ἀφροδίτος ἐξ ἡσῶν οἴνου

Ἀἶρω, παρὰ ποσὶς πένθος ἔθηκε μέγα.

Ὀῖνος καὶ κένταυρον ἀπώλεσεν, ὡς ὄφελον δὲ

Χημῶν νῦν δ' ἡμεῖς τῆτον ἀπώλεσάμεν.

ΦΑΡΜΕΝΙΩΝΟΣ.

Ὅστις ἔστω πύρις καταλαμβαίῃ σὺν ἀγροῦσιν,

Κεῖνον ἀμαλθείας ἡ γυνὴ ἔστι κέρας.

ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ.

Τὸν τῶν δὲ πναρίου νόμον οἶδατε σήμερον ἡμῶν

Ἀὐτὸ καλὰ κερνοῖς δόγμασι συμποσίου.

Οὐ μὲν ποῖος ἔρξ κατακείμενος ἔτε παρῆξ,

Ὅθ' ἔξῃς αὐτὸς παρὰ γάματα γράμματικα.

Ἀθῆλον.

Ἦν σέφατος πτωχὸς, καὶ παῖς ἄμα νῦν ὁ παρὰ ποσὶς,

Γλουίξ, καὶ γερῆντ' ἐστὶ φιλοσέφατος,

Τέσσαρα ὅσδ' ἔπρωτα σέφατος καλὰ γράμματα παρὰ

Ἐσται δ' εἰς ὥρας ἰπποκρεπιδίας, (θεῖς)

Ἦ δ' ἔτι πᾶσι πᾶσι, δὲ θουσιση ἀνόδωρος

Ἦ δ' ἀγορανομία πόρτι μὲν σέφατος.

Ἀθῆλον.

Ὡκίμορον με λέγουσι δαήμονες αἰέρες ἄσρων

Εἰμὶ μὲν, ἀλλ' οὐ μοι τῆτο σέλαθε μέλα.

Εἰς αἶδ' ἰδ' ἀπὸ πύργου κατὰ βασις· εἰ δὲ πύργον
 Ημετέρη, μίνω θάσσον ἐποφόμεθα.
 Πίνω μιν, καὶ γὰρ δὴ ἐτήτυμον, εἰς ὁδὸν ἵππου
 Οἶνος· ἐπεὶ περὶ αἶμα ἀπὸς εἰς αἶδ' ἰδ'.

Αδελον.

Πέντε θανῶν κείση κατέχων πόδας· σὸ δὲ τὰ τερπνὰ
 Ζωῆς, οὐδ' αὐγὰς ἔψαυ ἠχίου.
 Ωστε λαβῶν βάκχου ζωρὸν δέπας ἔλκε γρηθῆς
 Κίχτι, καλλίστην ἀγὰς ἔχων ἄλοχον.
 Εἰ δέ σοι ἀθάνατος θοφίης νόος, ἰαθὶ κλεαυθῆς
 Καὶ ζυῶν αἶδ' ἰδ' τὸν βαθὺν ὡς ἔμολον.

Αδελον.

Ἡπρωτῶν γρηθέα παροπλίη δευτολόγος
 Αὐτῆ, καὶ δροσερῶν ἐκ πετάλων γέφανος,
 Καὶ τὸ το φημι μῦθοιο παρὰ σπονδῶν ὄρεω,
 Ἐκεφάλου ψυχῆς φερούειον ἀκρότατον,
 Πῖνε, λέγ' ὅ Γλύμμα, καὶ ἔαθι, καὶ πείκεισο
 Αἰθεα. τοιοῦτοι γηρόμ' ἔξαπῆς.

Αδέασπον.

Ἐρξέ μοι στωέπινε γυνὴ πειρὸς ἠὲ λόγος ἔρρ' φ'
 Οὐχ ὑγῆς παῖδες θραύσατε τὰ κύλικας.

Αδελον.

Ἐπὶ τεινχῆν τεσσιν ἐπέρχονται λυκάβαντες
 Ἡδὴ μοι βίοντος γιγνώμα σελίδες.

Ξαθίππης στωετῆς ἀγγελοὶ ἠλικίης.
 Ἀλλ' ἐπ' μοι φαλμός τε γάλας καὶ μοί τε μύθοντα,
 Καὶ πῦρ ἀπλήσ' ὡς τῶν ἐπὶ κρεαδίη.

Αδελον.

Δός μοι τοῦκ γαίης πεπονημένον ἀδὺ κόπελλον,
 Ἀς γηρόμιν, καὶ ὑφ' ἀκείσομι' ἄπο φημι μῦθος.

Αδελον.

Βάκχου μέτρον θρῖσον, ὅ μὴ πολὺ, μῆδ' ἐλάχισον.
 Ἐστὶ γὰρ ἡ λυπῆς αἴτιος, ἡ μαιῆς.

Χαίρ' ἰδ' ἰδ' ἀπὸ πύργου κατὰ βασις· εἰ δὲ πύργον
 Τῆμος καὶ θαλάμοις ἐστὶν ἐτοιμότητος.
 Εἰ δὲ πολὺς πινύσθην, ἀπέγραπται μὲν ἔραθ' α,
 Βαπίζεσθαι δ' ὑπὸ γαίοντι τῷ θανάτῳ.

Εἰς τοῦ αὐτοῦ, καὶ μῆδ'

ΠΑΛΛΑΔΑ.

Μηδὲν ἀγαν, τῆν ἐπὶ θοφῶν ὁ θοφῶτατος εἶπεν·
 Ἀλλὰ σὺ μὴ πεισθεὶς γέασπ' ἔπαθες.
 Καὶ λόγιος παρ' ἑὼν, ἀλοχῶτατον ἔαρες ὀφθῶς,
 Ως ἐπιθυμήσας οὐρανῆς αἰόδου.
 Οὕτω πῆσας ἵππου ἀπύλωσε βελλερεφόντιν,
 Βουληθέντα μαθῆναι ἀερότετος χαμόνας.
 Ἀλλ' ὁ μὲν ἵππου ἔχων, καὶ θαρσαλέον θένος ἠέως
 Γέασπ' ὡς δὲ χέσθην ὄνονον ἠτορ ἔχων.
 Τοῦ αὐτοῦ.

Μηδεὶς ζητήσῃ μερόπων ποτὲ καὶ θεὸς εἶ,
 Μηδ' ἀρχῆς μεγάλης κέρμινον ὑπερφίαλον.
 Γέασπ' αὐτὸς ἐδῆξε κατέμειψεν γὰρ ἐπὶ φημι,
 Θνητῆς βίτηχῆς μηδὲν ἀνασφῶντος.
 Ω γῆρος αἰθερῶν ἀνεμῶν, ἀεχόλωτον,
 Μέλει τέλους βίοντος μηδὲν ἐπιταμῶντος.
 Τοῦ αὐτοῦ.

Γέασπ' ὡς ἐνόησεν ὁ βαυκαλὸς θρῖτὶ θανόντα,
 Χωλθόντα πλέον, τοῖον ἔλεξεν ἔπος,
 Γέασπ' ὡς, τί παθῶν κατέβης δόμον εἰς αἶδα,
 Γυμνός, ἀκήδετος, σῆμα τι χαμοτάφου;
 Τὸν δὲ μὲν ὀρῆσας παρὰ σποφῶν γέασπ' ὡς βίθῶς,
 Βαυκαλῆ, ὅ φρῶνος καὶ θανάτον πρῆχ' α.
 Τοῦ αὐτοῦ.

Οἱ δὲ καὶ λυπῆς τὸν γέασπ' ὡς ἔλεσαν ὄρκους,
 Τῶν μεγάλων ὑπῆσαν θῶκον ὑπεσφῶντος.
 Τοῦ αὐτοῦ.

Τὴν ἀμμιωνιακὴν ἀπάτιν ὅτε γέασπ' ἔγνω,
 Τοῦ ξενικῶ θανάτου ἐγύθην ἐρχόμενος,

m. iii.

Τὴν ἰδίῳ γράμῳ κατεμέμψατο, καὶ τὸ μάθημα,
Καὶ τοὺς πειθομένους ἀφρολόγοις ἀλόγοις.

ΕΙΣ ΥΒΡΙΣΤΑΣ,

κεῖς μῦθ

Τοῦ αὐτοῦ Γ Α Λ Λ Α Δ Δ.

Υβρίζεις; τί τῷ θυμῷ; τί διεσχερές; ἀλλὰ φέρω σε.
Τῶν γὰρ ὑβριζόντων ἡ θρασύτης χέλασις.

Τοῦ αὐτοῦ.

Πολλὰ λαλῆς ἀἰθερπέλασμα δὲ τίθη μὲν μικρὴν
Σίγα, καὶ μελέτα ζῶν ἐπὶ τὸν θάνατον.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἡλιος αἰθρώποις αὐγῆς θῶς· εἰ δὲ καὶ αὐτὸς
Υβρίζειν φαίρων, οὐδὲ τὸ φῶς ἐπόθου.

Τοῦ αὐτοῦ.

Οὐκ ἐμὲ, τί μὲ πεινῶ δὲ κατῦβρῆσαι· εἰ δὲ καὶ ζεῖς
Ἦν ἔπι γῆς πτωχός, καὶ αὐτὸς ἐπαχεν ὑβριν.

Τοῦ αὐτοῦ.

Εἰ πένομα, τί πάθω; τί με μισεῖς ὅτι ἀδικουῦτα;
Γαῖσμα τῶν ἐστὶ τύχης, ὅτι ἀδικημάτων ἔσπων.

Τοῦ αὐτοῦ.

Αἰνίζην μὲν δεῖξιν, ὁ δὲ φόρος ἐξ ἔθους δεῖξιν·
Ἀλλὰ καλῶς εἰπεῖν, ἀπὸ τῶν ἐστὶ μῦθ.

Τοῦ αὐτοῦ.

Τῷ πισθῆναι πωλοῦν τὸ κελλίον ἐξ ἔθους ἔδωκα,
Καὶ φοβερὸν πύκλιον σήμερον βῆσθ' ἔσω.

Ὡς δ' ἔλεγον, σὺ τίς εἶ; πότεν ἠλπίθης ἡμέτερον δῶ;
Πυγμαχίης κατ' ἐμοῦ χεῖρας ἀνέσθην ἀκῶ.

Ψύπασθ' ἐγὼ κατέπεινα, φοβούμην ἀγχιον αἰδρα,
Τὸν πισθῆναι πύκλιον ἔξαπίνης ὄρεων.

Ἀλλὰ σε πρὸς πύκλιον πολυδδ' ἔχεις ἠδὲ καὶ αὐτὸ
Κάπριος ἰκνούμα, καὶ δίος ἰκεοῦ,

Τὸν πύκλιον ἀπόκρουσον ἐμὸν γόλον, οὐ δύωμα γὰρ
Πυκίθην κατὰ παξ μίμνος ἐσθ' ἰκνούμου.

ΕΙΣ ΦΕΙΔΩΛΟΥΣ,

κεῖς μῦθ

ΛΟΥΚΙΛΛΙΟΥ.

Οὐ γλήγωνι κρίτων ὁ φιλάργυρος ἀλλὰ διαλκῶ
Αὐτὸν ἀποσφραμῆ, θλιβομένου σωμαχοῦ.

Ἀθην.

Πλουτεῖν φασὶ σε πθώτες, ἐγὼ δὲ σε φημὶ πένεσθ'.
Χρῆσις γὰρ, πλοῦτος μῦθους, ἀπολλόφαινες.

Ἀνμετόχης αὐτῶν σὺ, σὰ γίγεται αὐτὸν δὲ φυλάττης
Κληρονόμοις, ἀπὸ νῦν γίγεται ἀλλότεια.

ΑΝΤΙΦΑΝΟΥΣ.

Ψυφίζεις κακῶσθ' ἄμνον ὁ δὲ χρῆνος ὡς τόκον, οὔτω
Καὶ πολὺν τίκιν γῆρας ἐσθ' ἰκνούμου.

Κοῦτε πίων, οὐτ' αἴθως ἔπι χροτάφοις αἰαδῆσαι,
Οὐ μύθον, οὐ γλαφύρον γοῖς τι μνησιμάτιον,

Τεθνήξην, πλουτοῦσαν ἀφείεις μετὰ δὲ δειρήκην,
Ἐκ πολλῶν ὀβολῶν μουῶν ἐνεκῆ ἀμνος.

ΠΩΛΙΑΝΟΥ.

Χαλκὸν ἔχων, πῶς εἰδὲν ἔχης, μάτε πῶτα δειμείξεις
Οὕτως εἰδὲν ἔχης αὐτὸς, ἢ ἄλλος ἔχη.

ΝΙΚΑΝΔΡΟΥ.

Ἐξ ἔθους ἀπείχεσθαι μνηῶν δειναρχὸς ὁ φεῖδων
Γλαῦκε, δι' ἐξ χαλκῆς δέμωρος ὅτι ἔθανεν.

Ἐξ χαλκῶν ἔω γὰρ τὸ θοῦνον ἀλλ' ἐδυσώνεις,
Εὐωνον ζήτην δὴν ἰσως θάνατον.

Τὸ φιλάργυριον δεινῆς ὄρεος, ὅσθ' ἀποθνήσκων,
Γλαῦκε, δι' ἐξ χαλκῆς δέμωρος ὅτι ἔθανεν.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἀκρὴ φεῖδων ὁ φιλάργυρος οὐχ ὅτι θνήσκεις,
Ἀλλ' ὅτι πέντε μνηῶν πῶθ' ἔσθ' ἐσθ' ἰσως.

Ταῦτ' αὐτῷ γράσασθε καὶ ὡς τόπος ἐστὶν ἐν αὐτῷ,
Τῶν πολλῶν τεκνίων ἐν τῷ πρῶτῳ ἐβάλετε.

m. iii.

ΛΟΥΚΙΑΛΙΟΥ.

Θήσκων ἔρμωκράτης ὁ φιλάργυρος, ἐν Δραχμήσιν ^{ἡ. ἡ. 162}
 Αὐτὸν τῶν ἰδίων ἔγραφε κληρονόμον.

Ψηφίζων δὲ ἀνέκειτο πόσον δώσῃ διεργητὴς
 Ἰηξοῖς μισθοῦ, καὶ τί νοσῶν δαπνῶν.

Ὡς δὲ βύρε πλείω δραχμῶν μίαν, ἢ Δρασῶν,
 Λωιτελεφθνήσκῃ, εἶπε καὶ ἔξετάσῃ.

Κεῖτο δέ γ' ὁσθὲν ἔχων ὄδοι τοῦ πλέον· οἱ δὲ τὰ κείνου
 Χρήματα κληρονομοὶ ἤρπασαν ἀσπασίως.

Τοῦ αὐτοῦ.

Γεννηθὲν ὁ τέκνον κατεπόνησεν αὐλῶς ὁ κριπὸς, ^{ἡ. ἡ. 162}
 Ψηφίζων αὐτῷ ὄδοι τοῦ δαπνῶν.

Τοῦ αὐτοῦ.

Εἰ δὲ μὲν ἐκ δεδούκῃς, ὁ δὲ δὲ πὶ δίδως, ὁ δὲ μὲν ἴσῃς, ^{ἡ. ἡ. 162}
 Οὐδέ ποτ' εἰ τῶ σὺ κύριος δρυμῶν.

Γ Α Λ Λ Α Δ Δ Α.

Ὡς τῆς παλῆς δρυμῶν τῆς τῶ βίου, ^{ἡ. ἡ. 162}

Ἀνὴρ δαμῆτης, τῶν χροῶν ἰλύφω τῶν τῶν,

Τέθνηκεν βύθῳ ἐν ῥοπῆς κερῶν βραχί,

Ἐν δακτύλοισι τοῖς τῶν σφίγγων ἐπὶ.

Τοῦ αὐτοῦ.

Δακτυλικὴν ψήφον τίς ἔχων παρὶ δακτύλου χραῖν,

Ψήφω τῶ θανάτου παρὸν λαβὼν εἰς αἰδῶν.

Ζῆ δὲ ἢ ψήφος νῦν τῶ ψηφίζοντος ἐπαύρη,

Ψυχῆς δρυμῶν ἐνθεν ἔλαυνομῶν.

Τοῦ αὐτοῦ.

Πλούτων μὲν πλουτωῦτος ἔχῃς, ψυχῆ δὲ πένητος, ^{ἡ. ἡ. 162}

Ὡς τοῖς κληρονομοῖς πλουσί, σοὶ δὲ πένης.

ΛΟΥΚΙΑΛΙΟΥ.

Θρασύμαχε, πλῆστον πολὺν ὠλεσας ἔξ ἔπιβελῆς, ^{ἡ. ἡ. 162}

Εἰς ὁσθὲν δὲ ἢ καὶ ἀθλίος ἔξαπίνης,

Φεσάμωμος, δαμῆτης, τῶν τῶν τῶν, ὑδροποπῆς.

Πολλάκι μὲν δε φαγῶν, ὥστε πὶ πλῆστον ἔχῃν.

Ἀλλ' εἴ μοι λογισαμὸς τῶ πένῃ καὶ τότε κῆνῶν,

Οὐδὲν ἔλαπτον ἔχῃς ὡν τὸτ' ἔδδξας ἔχῃν.

ΑΥΤΟΜΕΛΟΝΤΟΣ.

Ἐξ ἑσθῆς δρυμῶν τῶν τῶν, καὶ δεκατῶν

Καναθίνης κερῶν μῆλινον ἀσπασῶν,

Ἐἶπεν τὸν καλέσαντα Φυλάσσωμα· εἶσι γὰρ ὄξῃς

Καὶ φόβος οὐχ ὁ τυχαῖν μὴ με πάλιν καλέσῃ.

ΜΑΚΕΔΟΝΙΟΥ ὑπάτου.

Φειδωλὸς τίς αἰθρῶν, ἀφῶν ἡσασμῶν ὀνείρω,

Ἡ θελ' ἀποθνήσκῃ, πλούσιον ὑπνὸν ἔχῃν

Ὡς δὲ ἰδὲ τῶ παρτέρῳ, σκίον μὲν κέρδος ὀνείρω,

Ἐξ ὑπνου πενίῳ, αἰθρῶν θευδὲ πάλιν.

Τοῦ αὐτοῦ.

Πάντες ἀπαξ τῶν τῶν ὅταν δὲ πρέφῃ Ἐλαμῆνος,

Ὀἶκα δὲ τῶν τῶν δδύτερον ἐρχόμενοι.

ΑΜΜΙΑΝΟΥ.

Ὡς κῆπον τετυκῶς, δειπνον παρὸν ἔρηκεν ἀπελλῆς,

Ὀἶκῶν βόσκῃν ἀπὶ φίλων παρῶν.

Ἡν ῥα Φανίς, σέρις ἦν, τῆλις, θρίδακες, παρῶν, βολ

Ὡκυμον, ἡδύοσμον, πῆγανον, ἀσπασῶν. (βοῖ,

Δείσας δὲ ἐκ τῶν τῶν μὴ καὶ χέρτον παρῶν μοι,

Δρυμῶν τῶν τῶν ἡμιβραχίς ἐφυρῶν.

ΛΟΥΚΙΑΛΙΟΥ.

Ποίησας δαπνῶν ἐν ὑπνοῖς ὁ φιλάργυρος ἔρμῶν,

Ἐκ παρῶν τῶν αὐτὸν ἀπηλῶνισεν.

Εἰς εἰκόνα ἀναστάσιου βασιλέως

ἐν τῶν τῶν τῶν.

Εἰκόνα τῶν βασιλέων κρομοφόρε τῶν τῶν τῶν

Ἀνῆσαν, ὡς χαλκῶν πολλὸν ἀπιμοτέρῳ,

Ἀντὶ φόνου, πενίης τῶ ὄξῃς, λιμοῦ τε, καὶ ὄξῃς,

Ὀἶς πῶν τῶν φεῖρῃς ἐκ φιλοχρημοσύνης.

Εἰς τὸ αὐτοῦ.

Ἐγὼ τῶν σκύλλης χαλεπῆν εἴπαντο χαρῶν τῶν,

Ἀγέρον ὠμῆσῃ τῶν τῶν αἰασῶν.

Δείδῃ καὶ σὺ σκύλλα ταῖς φρεσὶ, μὴ σε καὶ αὐτῶν

Βραχί, χαλκῶν δαίμονα κερματίσας.

ΛΟΥΚΙΑΛΙΟΥ.

Εἰ μὲν ζῆς ἐλάφου τρῆμαδ' ἰσχυρόν, ἢ ἐκράνῃς, κ. β. κ.

Συγκύβημι πλῆξον πλοῦτον ἀγρομέλιον.

Εἰ δὲ τίς ἐσὶ βροτῶν οἷς αὐτίκα γῆρας ἰάσθη,

Μὴ σέ γ' ἀπειρεσίῳ οἴστρος ἐληκτεάνων.

Μὴ σὺ μὲν ἀτλήτοισιν ἐν ἀλγεσι θυμὸν ὀλέσῃς,

Χρήσανται δ' ἄλλοι σοῖς ἀγαθοῖς ἀέδνυ.

Τοῦ αὐτοῦ.

Μὲν ἀσκληπιάδης ὁ φιλάργυρος εἶδεν ἐν οἴκῳ, κ. β. κ.

Καί, πῆ ποιῆς, φησὶν, φίλτατε μὲν πρὸ ἐμοῖ;

Ἡδὲ δ' ὁ μὲν γυάσας, μηδὲν φίλε, φησὶ, φοβηθῆς.

Οὐχὶ τρυφῆς ἔσθ' ἀγρομέλιον, ἀλλὰ μόνῃς.

Αθηνῶν.

Αργυρή λιμῶ τίς, ἐς εἰλαπίνω με καλέσας, κ. β. κ.

Εκίανε, πειναγέσας τρεῖς πίνακας παρεφέρων.

Ὁρῆσας δ' ἔρ' ἐξέπον ἐν ἀργυροφειλῆι λιμῶ,

Γοδομοι χορτασίη ὀσπρακίων πινάκων;

Εἰς δ' αὐτοῦ.

Εζήτου πινάκων πόθεν οὐνομα τῶρο καλέστω, κ. β. κ.

Καὶ τῶρα γὰρ κληθεῖς, βροθόθεν λέγεταί.

Γείνης γὰρ μεγάλης μεγάλας πίνακας πρέθηκας,

Ὁργανα σὲ λιμοῦ πειναγέσας πίνακας.

Εἰς δ' αὐτοῦ.

Μὴ με κείλ' ἰσχυρὸν ἐπιπύρα λιμοφορῶν,

Βρωτῶ μοι φορέων τῶν κελσικυπαδα.

Αργυρέω ὑλίω οὐ τρωγομέλιον τῶρα βάλῃς,

Λιμῶ χρητῆζων τρεῖς μνησέας πίνακας.

Ζήτει νηστεύουσα ἐς ἀργαλείω ἐπιδύξιν,

Καὶ τότε θαυμάσῃ, καὶ φρον ἀσπμον ἔχων.

Αθηνῶν.

Πολλὰς μυριάδας φησὶ δ' ἀστεμίδωρος, κ. β. κ.

Καὶ μηδὲν δαπνῶν, ζῆ βίον ἡμῶν,

Πολλάκις ἀγρομέλιον πμαλφέα φόρπον ἔχουσα

Πολλὸν ἔσθ' ἰσχυρὸν, χορτον ἔδδοσι μόνον.

Εἰς φθονερούς, κ. β. κ.

ΛΟΥΚΙΑΛΙΟΥ.

Μακροτέρω σαυρῶ σαυρομέλιον ἄλλον ἐάσθ'.

Ὁφθονερός δ' ἐσθ' ἰδῶν ἐπάκη.

Εἰς φιλοσόφους,

κ. β. κ.

ΛΟΥΚΙΑΛΙΟΥ.

Εἶμαι μὲν κυνικὸν σε μὲν ἔγραψα, καὶ νυπόδητον,

Καὶ ῥιζοῦ, σσθῆς ἀπὸ λέξ' καὶ ῥου.

Αν δὲ πρὸ ἀρπαγῆς ἔσθ' οἷς ἐκλάσματος ἀμαδῶς,

Καὶ γὰρ βάλῃς ἔχων, καὶ σὲ λέγοσι κύνα.

Τοῦ αὐτοῦ.

Πᾶς ὅς ἐστι πτωχὸς ἐ ἀγρομέλιον, σσθ' ἐτ' ἀγρομέλιον,

Ὡς τρυφῆς, οὐδ' αἶψ' ἀρπαγῆς μιᾶς αἰτίας.

Ἀλλὰ τρέφῃ πώγωνα, καὶ ἐκ τρυφῆς ἐξίλον ἄσθ'.

Τῆς ἀρετῆς ἐστὶ φησὶν ὁ ἀρπαγῆς.

Ερμῶδου τὸδε δῶμα δ' ἀρπαγῆς ἐστὶ τῆς ἀγαλλείας,

Μηκέτι πεινάτω, τρεῖς δ' ἔχων ἀειδίον.

ΑΜΜΙΑΝΟΥ.

Οὗτος ὁ τῆς ἀρετῆς ἀδάμας βαρὺς, σσθ' ὁ ἀρπαγῆς

Πᾶσιν ὀπιπλήσαν, σσθ' ὁ ῥιζομέλιον,

Καὶ πώγωνα τρέφῃ, ἐάλω τῆς ἀρπαγῆς εἰπέιν

Ἀλλ' ἐάλω ποιδῶν ἔργα κακῶς ἀμάζων.

Τοῦ αὐτοῦ.

Οἶδ' τὸν πώγωνα φρενῶν ποιητικὸν ἐστὶ,

Καὶ ἀρπαγῆς τρέφῃς φίλτατε μισοσβείω.

Κερεν, ἐμοὶ πεισθεῖς, ἀγρομέλιον. σσθ' γὰρ ὁ πώγων,

Φησὶν ποιητῆς, οὐχὶ φρενῶν γέγονεν.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ὡ γὰρ, καὶ μὲν οὖν, καὶ ποῖ δὲ, καὶ πόθεν ὦ πόρ;

Καὶ θαμά, καὶ φέρε δὲ, καὶ κερμῶν, καὶ ἴθι,

Καὶ σόλιον, μάλιον, πωγῶνιον, ἀμῶν ἔξω,

Εκ τρυφῆς ἡνῶ βίδοκμῆς τρυφῆς.

κ. β. κ.

κ. β. κ. κ. β. κ. κ. β. κ.

κ. β. κ. κ. β. κ. κ. β. κ.

κ. β. κ. κ. β. κ. κ. β. κ.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΤΗΚΗ ΟΗΝ

ΑΝΤΙΓΑΤΡΟΥ.

Αἰάξ' ἤδη πῆρη τε καὶ ἠεὶ κλέφον ἄριστον
 Βελυσσινωπίου δὲ γῆρας ῥόπαλον,
 Καὶ δ' ἄλλω ῥυπόωντι πίνω πεπαλαγμένον ἔαθος,
 Διπλάσιον κρυερὰν ἀντίπαλον νιφάδων,
 Ὅτι τεοῖς ἄμοισι μιάνεται ἰὼ γδ' ὁ μῦθός σου,
 Οὐράνιος· σὺ δ' ἔφες οὐκ ἀσπίδι σὺ κούων.
 Ἀλλὰ μέγας, μέγας ὄπλα τὰ μὴ σέθεν ἄλλο λεόντων,
 Ἀλλο γῆρας ἔργον ὄρωρε τράγαν.

ΠΑΛΛΑΔΑ εἰς θεμίστον τὸν φιλόσοφον, γῆρο-
 μῦθον ὑπερῶν κωνσταντινουπόλεως, ὅτι
 οὐδὲν τῆσδε καὶ οὐδ' ἀλεντῶς.

Ἀντιγρος οὐρανόθεν ὑπερῶν ἀφ' ἡμῶν, εἰς πότον ἤλθες
 Ἀντιγρος ἄγρῳ, αἴσχος ἀπειρέσιον.
 Ἡ δ' ἀποτε κρείων, αἴσχος δ' ἔγγυος πολὺ χείρων·
 Δὲρ' ἀνάσσει καί τω νῦν γδ' αἴω κατέβης.
 Τοῦ αὐτοῦ.

Εἰ δ' ἐπέφην πῶ γῶνα δοκεῖ σοφίαν ἀειποιῖν,
 Καὶ τράγος βυπῶν, βυπῶν ὅστι πλάτων.
 Τοῦ αὐτοῦ.

Ἄλλον ἄριστότελλον, νικῆσθαι τὸν ἴσοπλάτωνα,
 Σκινδαλμοφρασην ἀπυτάτης Ἑφίης,
 Τοῖα ἀεὶ ψυχῆς τις ἀνῆρετο, πῶς θεμῖς εἰπέιν;
 Τὼ ψυχῆς θνητῶν, ἢ πάλιν ἀθάνατων;
 Σῶμα δὲ δεῖ καλέειν, ἢ ἀσώματον; ἐν δὲ νοητοῖς
 Τακτίον, ἢ ληπτοῖς, ἢ δ' στωμαφότερον;
 Ἀὐτὰρ ὅ τ' αἰ βίβλους ἀνελέξατο τῶν μετεώρων,
 Καὶ δ' ἀεὶ ψυχῆς ἔργον ἄριστοτελοῖς.
 Καὶ τῶν ἀπὸ φαιδῶν πλατωνικῶν ὕψος ὅτι γῆρας,
 Πᾶσαν ἐπισκῆτη πῶ τὸν ἀτρεκίλιν.
 Εἶτα ἀειτέλων δ' ἐπεὶ βῶνιον, εἶτα γῆρας
 Ἀκαρ κατὰ ψυχῶν, τίω λύσιν ἔξεφεν.
 Εἴ ποτε ὅλως ὅστι ψυχῆ φύσις, (οὐδὲ γδ' οἶδα)
 Ἡ δ' ἐπὶ πῶ τῶν ὅστι, ἢ ἀθάνατος,

Στεροφύης, ἢ αὐλός ὅταν δὲ ἀγέροντα ἀφῆσιν,
 Καὶ δ' ὅτι μερτές γῶσαι ὡς ὁ πλάτων.
 Εἰ δ' ἐπέφην, τὸ πᾶν κλεόμενον ἀμφοτέρωθεν
 Μιμῶ, καὶ τε γῶν σὸν δέμας ἐκχάλασον
 Καὶ κεν ὅτι γῶν δὲ σαμάτος αὐτίκα σαυτὸν,
 Μοῦνον ὅτι γῶν, τῶν δ' ἄπο λῆσθαι μῦθος.
 Τοῦ αὐτοῦ.

Εἰ μοναχοί, τί σοῦδε; πόσοι δὲ τε, πῶς πάλιν μοῦνοι;
 Ὡς πληθὺς μοναχῶν, ἡμισα μῶν μονάδα.
 Τοῦ αὐτοῦ.

Τὸ πᾶν ἀποφῶντι κυνικῶν τῶ βακτρῶν σαυτῶν
 Εἰ δ' ὅτι ἐπὶ πῶ τῶ μεγάλῳ Ἑφίω.
 Ὅτι μῶν μῶν γδ' ἀφῆσθαι ἀπέχετο καὶ ῥαφανίδων,
 Μὴ δὲν δουλοῦν γὰρ ἐπὶ λέγων ἄριστον.
 Εἴ ποτε δ' ἐπὶ ὀφθαλμοῖσιν ἴδεν χιονάδα βολβόν
 Στεροφύης, οὐκ ἐπὶ τὸν ἦδη ἐκλεπτε νόον·
 Ἡ δ' ἐπὶ τῶν ἀφῆσθαι, καὶ ἔπεω γῶν ἀληθῶς,
 Καὶ δὲν ἔφη βολβόν τῶν ἄριστον ἀδικεῖν.

Εἰς ΧΩΛΟΥΣ, χεῖν ἦν

ΠΑΛΛΑΔΑ.

Χωλὸν ἔχει τὸν νοῦν, ὡς τὸν πόδα· καὶ γδ' ἀληθῶς
 Εἰκόνα τῶν ἐν τῶ σὴ φύσις ἐκίλος ἔχει.
 Τοῦ αὐτοῦ.

Ὅτι ἔχει τὸν ἔρωτα, γῶν δὲ τῶν ἀφῆσθαι τῶν
 Οὐκ ἀδικῶς χαλεπὸν τὸν πόδα χωλὸν ἔχει.
 Ἀδελφον.

Μισθῶν γῶν, μοῦνον πλούτου δαμάττειρα,
 Ἡ δ' ἐπὶ τῶν γῶν πῶ τῶν ὅτι γῶν.
 Ἐν δὲ καὶ ἄλλοις ὅτι γῶν πῶ τῶν χαίρης,
 Ὅτι γῶν τ' οἶδας, καὶ μῦρα σοὶ μέλεται.
 Ἐπὶ καὶ γῶν σε, καὶ αὐτῶν πῶν βακτρῶν.
 Ταῦτα τῶν ἀφῆσθαι γῶν γῶν πῶ τῶν.
 Τοῦ αὐτοῦ καὶ γῶν πῶν τὸν χαλκεον ἔδον,
 Ἐπὶ δ' εἰς πλούτου γῶν πῶν ἔργῶν.

Αδελον.

Λεσιμδμοῖς βάρχου καὶ λεσιμδμοῖς ἀφροδίτης
Γενάται θυγάτηρ λεσιμδμῆς ποδάγρα.

Τέλος τῆ δδύτερου τμήματος τῆς ἀθολογίας
Διαφόρων ἐπιγραμμάτων.

Ἐν ᾧ ἐξῆς τρίτω τμήματι ἐπιτάφια ἔχοντι
περιέχεται κεφάλαια ταῦδε.

Εἰς ἀγαθοὺς ἀνδρας,	Εἰς ἰσθίας,	κεδ ιδδ
κεδ αδ	Εἰς κισσάρωδεις,	κεδ ιηδ
Εἰς ἀγωνιστάς,	Εἰς κληρονομοὺς,	κεδ ιθδ
κεδ βδ	Εἰς μεθύσιους,	κεδ κδ
Εἰς ἀδελφοὺς,	Εἰς μοιχοὺς,	κεδ καδ
κεδ γδ	Εἰς ναυαγήσαντας,	
Εἰς ἀλιέας,	κεδ εδ	
Εἰς ἀνδρείους,	κεδ στδ	
κεδ εδ	Εἰς νεοὺς καὶ νέας,	
Εἰς ἀνδρας ἐκ ἐπισημοὺς,	κεδ κγδ	
κεδ ςδ	Εἰς ὄρνις,	κεδ κδδ
Εἰς ἀρχαίους πινάς,	κεδ κδδ	
κεδ ζδ	Εἰς ποιητάς,	κεδ κεδ
Εἰς αὐλητάς,	κεδ ηδ	
κεδ θδ	Εἰς ποιητάς,	κεδ κεδ
Εἰς βρέφη,	κεδ θδ	
Εἰς ἡρόδοτῶν,	κεδ ιδ	
κεδ ιδ	Εἰς πόλεις,	κεδ κδδ
Εἰς γεωργούς,	κεδ ιαδ	
κεδ ιαδ	Εἰς πτωχοὺς,	κεδ κηδ
Εἰς γυναικας,	κεδ ιβδ	
κεδ ιβδ	Εἰς πονηροὺς,	κεδ κθδ
Εἰς δούλους,	κεδ ιγδ	
κεδ ιγδ	Εἰς ῥήτορας,	κεδ λδ
Εἰς ἥρωας,	κεδ ιδδ	
κεδ ιδδ	Εἰς υἱοὺς καὶ θυγατέρας,	
Εἰς ἰατροὺς,	κεδ ιεδ	κεδ λαδ
κεδ ιεδ	Εἰς φιλοσόφους,	κεδ λβδ
Εἰς ἰξυτάς,	κεδ ιςδ	
κεδ ιςδ		

διαφόρων ἐπιγραμμάτων, εἰς ἐπιτὰ
βιβλία διηρημένης, τὸ τρίτον.

Εἰς ἀγαθοὺς ἀνδρας,
κεδ αδ

Εἰς πλάτωνα.

Σωφροσύνῃ προσφέρων θνητῶν ἤθη τε δικαιοσύνην
Ἐνθάδε κείται αἴηρ θεῶν Ἐρισοκλέης.
Εἰ δέ τις ἐκ πόρτων Ἐφίης μέλαινα ἔσχεν ἔπαινον,
Οὗτος ἔχῃ πολὺν καὶ φθόνον οὐ φέρεται.

ΝΙΚΑΡΧΟΥ.

Δοῦλκίτιον ἰδὺ ἀνακλῆς ἀκρον βίοτιο προσὸς ὄλβον
Ἡ γὰρ ὄξῃ ἀρετῆς καὶ κλέος ἀνθρώπων
Ὡς δὲ φύσις μὴ ἔλυσεν ἀπὸ ῥηϊνός, ἀθάνατοι μὲν
Αὐτὸν ἔχουσι θεοὶ, σῶμα δὲ σπῆξ ὄδε.

ΓΟΥΔΙΑΝΟΥ ἀγυπτίου.

*Κλήνος ἰωαννῆς. *Θνητὸς, λέγε. *γαμβρὸς ἀνάσσης.
*Θνητὸς ἴμω. *ἤμενος αἴθρος αἰασασιῶν.
*Θνητοὺ κακείνου. *βίον ἐνδίκης. *ὄξῃ ἐπὶ τῷ πο
Θνητὸν ἔφης. ἔρεται κρείσσονες εἰσι μῶρου.

ΧΡΗΣΤΟΔΩΡΟΥ.

Οὗτος ἰωαννῆν κρύπτει τὰ φος, ὅς ῥ' ἐπιτάμμου
Ἀφρον ἔλω, ἐν δὲ παῖδες ἀεικροπέτες
Ἐκίσαν ἠσυχλῆος ὄθην καὶ μέριμνας ἥρας
Αἰεὶ τῷ ἀδικῶν σκληρὸν ἔκαστε μῦθος.
Εἶχε δὲ ἀπ' ὀσσεῶν προσγόνων ἐρικυδέα πάτην,
Λύγα δὲν, ἐν Φοινίξ καὶ δμῶς ἔδδ με πόλιν.
Ἐνθεν λύγρος ἔλω ἑλικάνιος, οἰάεκα καὶ δμῶς
Στοργίῳ δαῖμα οἷς προσφῶτος ἔδδξε τύπον.
Εἰς ἐπάπεις δὲ αἰετὰ μῆλα καὶ ἰλλυριοῖσι δικάζων,
Μούσας καὶ κισσάρωδ' ἐφεφακσε δίκην.

Αδέαστον.

Εἰ γῆρος βίσεβέων ζώῃ μὲν τέρμα βίοιο,
Ναμετάον κτ' θυμὸν αἰὶά σῶμα φωτὸς ἐκείνου,
Ανδρέα, σὺ ζώῃς, οὐ κείθανες· ἀλλὰ σε χῶρος
Αμβροτος ἀθανάτων ἀγίων ὑπέδεκτο καμόντα.

ΚΑΡΦΥΛΙΔΟΥ.

Μὴ μέμνη ἡ πρῶτῶν τὰ μνήματα μου προδίτα·
Οὐδὲν ἔχω θριῶων ἄξιον σὸς δὲ θανάτων·
Τέκνων τέκνα λέλπιπα μῖς ἀπέλαυσα γυαμῶς
Συγήθου τειασῶς παισὶν ἔδωκα γάμοις,
Ἐξῶν πολλάκι παῖδας ἐμοῖς ἐνεχρίμισα κέλποις,
Οὐδενὸς οἰμώξας οὐ νόσον, οὐ θάνατον.
Οἶμε καθαπεύσαντες ἀπήμονα, τὸν Γλυκὺν ὑπνον
Κοιμάσθαι γάρβην πέμψου ἐπ' βίσεβέων.

Αδέαστον.

Μὴ σὺ γε θνητὸς εἶναι, ὡς ἀθανάτος τί λογίζου.
Οὐδὲν γὰρ βίοτι πῖσόν ἐφημερείς.
Εἰ καὶ τὸνδε κείσῃνδρον ἔχει θεὸς ἢ δε θανόντα,
Ανθρώπων φύσεως ἄξιον ἀθανάτου.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Τίς λίθος σὺν ἐδάκρυσε σέθεν φημιδρόιο, κείσῃνδρῆ;
Τίς πέτρος ὅς τῆς σῆς λήσεται ἀΓλαίης;
Αλλὰ σε νηλεῆς καὶ βάσκανος ὤλεσε δάμων,
Ηλικίῳ ὀλίγῳ εἰκαστέξέτέων·
Ὅς χήρῳ ἀλοχὸν ἦκεν, μογερεῖς τε τρυφῆς
Γραλέεις, συγρῶ πένθει τερομύδεις.

ΘΑΛΛΟΥ.

Διαπὸ φάημίλητε, τῆς βλασηματα γαίης,
Ἰπάλις ὠκυμόρες ἀμφεκάλυψα κένις·
Πένθεα δὲ τεφαίων ἠλλάξασο· λείψμα δ' αἰ, αἰ,
Ἐδρακες ἐν βαθῇ κέλιπιδι κευτόμυρα.
Φεδ, πάτρα περὶ τάλαινα· πόθεν πάλιν ἢ πότε τείσεις
Αφείρας αὐχίσις ἐλλάδι λαμπομύδεις;

ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΥ.

Τῆδε σάων ὁ δίκωνος ἀκαλίτος ἱερὸν ὑπνον
Κοιμάται· θησὸκῆν μὴ λέγε τοῖς ἀγαθοῖς.

ΜΕΛΕΑΓΡΟΥ.

Γαμμῆτορ γῆ χαῖρε· σὺ τὸν πάρος οὐ βαρυνεῖς σέ
Αὐσιγῆν, καὶ τῆν ἡν ἔπέχοις ἀβαρῆς.

ΗΓΗΣΙΠΠΟΥ.

Τὴν ὅτι πυρκαϊῆς ἐνδέξια φασὶ κελθῆθαι
Ἐρμῆν τοῖς ἀγαθοῖς ἐς ῥαδάμυθην ἀγῆν.
Ἡ, καὶ θριστόνος χαῖρε· σπῆτου σὺν ἀδάκρυτος
Παῖς ἠησιλέω δῶμ' ἀΐδεις κατέβη.

ΑΓΑΘΙΟΥ ἑορλαστικῶ, ὅτι θεοδότη ὦ γαμ
Ἐρῶ, ἐπ' ἔρῳ τετελευτηκῆτι τῆς
Ἰδίας γαμετῆς.

Ναίμα τὸν ἐν γαμπίματον δρόμον, ὅτε μ' ἀκρίτις
Ἐφυγῆ, ὅτ' αὐτὸς θευδοτὸς βύρηνις.
Ἐρῶς ἐκὼν γηρῆν. ἀλλὰ φθόνος ἢ ἐπὶ αἴτη
Ἡ μείας ἐς τὸσσην ἠγαθῶ ἀμπλακίῳ.
Νῶ δ' ὅτι μινῶν καθαρίῳ κρηπίδα μολόντες,
Αμφοτέροι λαυκῆν ψήφον ἐδέξαμεθα.

ΓΑΥΛΟΥ ΣΙΑΕΝΤΙΑΡΙΟΥ.

Γρηῖς, ἐλθθερίῳ ὅτι γῆμῶς, ἢ δὲ ἰδέσθαι,
Ἐν βίοτῳ παρολιπῶν ἡέα γηροκῆμον,
Τύμβοι ἔχθ' θεοδάρος ἐπ' ἐλπίδι κρείσσονι μοίρης,
Ὀλβιος ἐνκαμάτοις, Ὀλβιος ἐν θανάτῳ.

ΛΕΩΝΙΔΟΥ.

Ἐσθλὸς θριστοκράτης ὅτ' ἀπέπλεεν εἰς ἀχέροντα,
Ἐἶπ' ὀλιγοχρονίης ἀφάρμῶς κεφολῆς,
Παίδων τίς μνήσαστο, καὶ ἐδνάσαστο γυαμῆς,
Εἰ καὶ μιν δάκρῃ δεισβίωτος πενίη.
Ζωῶν φυλάσαστο κακὸν δ' ἀφυλοῖς ἰδέσθαι
Ὀϊκῶς ὅτ' αὐ λῆσῶς τ' αἰέρος ἐγαρεῖν,
Ἐὐκίαν φαίνοιο, καὶ ἐν πολυκαεῖ ὄϊκα
Ἐν σῆ, αὐ γὰρ ζῶν δαλὸν ἐπεχάειον.

n. i.

Ἡ δὲ Σφρισοκράτης ὁ κρήνηνον ἀλλὰ γυμναχῶν
 Ἀνδραπὴ ἤγαγεν πρὸ ἀλβιφροσιύλου.

ΣΩΦΡΟΝΙΟΥ πατριάρχου ἱεροσολύμων
 εἰς τὸν τάφον ἰωάννου πάππα
 ἀλεξανδρείας.

* Τὸ μὲν τίς, ἢ ποθεν ἴδω, εἰ τίς παῖς τίνος; ἔργα δ' ὅλ
 Νεκρὸς ὃν ἐνδὸν ἔχεις, ἐννεπε, κευθόμηνον. (βον,

* Οὗτος, ἰωάννης, κύριος γῆμος, ἦος ἐτύχη
 Εὐγῆμος φεφαίου· ἴω δὲ νομεις φάειν. (αφῶς,

Κτήματα μὲν πολυόλβος ὄλων πλέον ὧν τρέφε κύ-
 Εκ πατέρος πατέρων, εἴξοσιων τε πόνων.

Εργα δὲ θεοκῆρα πόρτα λέγειν ἄφωρ ἐν ῥησὶν τεύξεν,
 Οὐδ' ἐμοὶ βῆσι νόου, οὐδ' ἑτέρων σομάτων.

Γὰντα γὰρ ἀνδρα πρῆλθε φαφνοτάταις Σφρισηῖσι,
 Δόξαντα κρατῆρ ἰαῖς Σφρισηῖς ἑτέρων.

Τοδ, κὶ κάλλια πόρτα, τάφωρ πόλις ἔλλαχεν αὐτή,
 Εἰσὶ φιλοφροσιύνης κόσμος Σφρισηῖταις.

Τοδ αὐτὸ εἰς τὸν αὐτόν.

Ἀρχὸς ἰωάννης Φαρήης Σφρισηῖν ἱερείων,
 Εὐθαδε νῦν μὲν τέρμα φίλη πατριάδι κείται.

Θνητὸν γὰρ λάχε σῶμα, καὶ εἰ βίον ἀφθιτον ἔχεν,
 Ἀθανάτοις φησὶς τε κτ' ῥήσιν ῥέξεν ἀπείρους.

ΣΙΜΩΝΙΔΟΥ.

Τῶν αὐτῶν πρὸς ἑκάστος ἀπολλυμένων αἰῶνται
 Νικηδίων δὲ φίλοι καὶ πόλις ἦδε κλάσ.

Ἀδελον.

Τοῦτο τὴν μετέρης μνημῆιον, εἰσθλέ σαῖναι,
 Ἀλίθος ἀμικρά, τῆς μεγάλης φίλης.

Ἀϊεὶ ζήτησά σε σὺ δ' εἰ θέμις, ἐν φημιόμοισι
 Τοδ λήθης ἐπὶ ἐμοὶ μῆτι πῆνης πόματος.

Ἀδελον.

Εὐθαδε τέρμα εἶχε θεοδέας αἰέρας ἑσθλοῖς,
 Ὄφον ἰωάννην, τὸν πάνυ θευδοσιόν.

Ὡν Σφρισηῖν πολυόλβος εἰς οὐρανοῦ ἀντιγῆς ἦλθεν,
 Καὶ φωτὸς μετόχους δειξεν ἀκηρασίου.

Εἰς νικέλαον πατριάρχου ἀλε-
 Ξανδρείας.

Ὁς βασιλεὺς ἐδάμασσε, καὶ ἰσορέω κατεπαύσεν
 Ἀντιπάλων, πατέρων εἴνεκεν βύνομίης,

Οὗτος ἑσθὸν σμικρῶν κατὰ κείται σηματὶ τῶνδε,
 Ἀρχιερέας Σφρισηῖν νικέλαος γηραῶς.

Ἀλλ' Σφρισηῖν πολυόλβος ἐπέστατο πείρατα κόσμου,
 Καὶ ψυχὴ μακάρων ἀμφιπολῆ θαλάμοις.

Τοῖσι γὰρ βιοτιῶν ποτέσκειν ἐὼν ὅπτι γαῖης,
 Σῶμα καλὸν πείρατα κυδαλίμοις καμάτοις.

Εἰς ὁ αὐτὸ.

Στήλιον βύνομίης, καὶ Σφρισηῖν ἀνάθημα,
 Εἶχε νικέλαος ἦτατο Σφρισηῖν.

Ἄλλο.

Οὐδὲ θανάτων κλέος ἐσθλὸν ἀπώλεσας εἰς ῥήσιν παῖς,
 Ἀλλ' ἐπὶ σῆς ψυχῆς ἀλθαὰ πόρτα μύθ.

Ὡς ἔλαχες τ' ἐμαθῆς τε φύσιν μῆτιν πομάεισε
 Τῶρα καὶ εἰς μακάρων νῆσον ἔβης πύθια.

ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΥ.

Ἡν δὲ ξη ἡμῶν ἐν αἰδοῖς, ὄφρα πύθια
 Ἡ τί σέ ψυχῆς, ἢ πάλι πῶς ἔσεται,

Δίξασθαι φυλῆς παλοεμαίδος, ἦ εἰ παῖς
 Γαυσανίου δ' ἦς δ' αὐτὸν ἐν βύσε βέων.

Εἰς ἀγωνιστάς,

χῆς βῆ

ΣΙΜΩΝΙΔΟΥ.

* Εἰπὼν τίς, τίνος ἐσθί, τίνος πατρίδος, τί δὲ νικῆς.

* Κόσμου δὲ, βία Σφρισηῖν, πύθια πύξ, ῥόδιος.

Τοδ αὐτὸ.

Μίλωνος τὸ δ' ἀγαλμα καλὸν καλὸν, ὅς ποτε πύθια
 Ἐπὶ ἀκμὴ νικῆσαι, εἰς ῥήσιν τ' ἔπεισεν.

ΦΙΛΙΠΠΟΥ.

Τὸν σὺ σινώπης εἰ κλύεις δαμόστρατον,
Πίτω λαβόντα πῶ κατ' ἰσθμὸν ἑξάκις,
Τούτων δέδραχας οὐ κατ' ὄβριον πάλιν
Ἴ μμος πεισόντος νῶτον σὺ ἐσφράγισεν.
Ἰδὲ αὖ παρ' ἄσπονθον θηροθύμον, ὡς ἐπὶ
Σὺ δὲ παλαμὰ τὸν ἄσφ' ἵκασ ἔειπ.
Λέγῃ δὲ ὀχάλχας, ἀβάσις με λυσάτω,
Χὼς ἔμπροος νῶ ἑβδόμον κνήσομαι.

ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΥ.

Σιώτομος εὖ ὀξήνος ὀχάλχος, οὐ μακρὰ λέξω.
Θῆεις, ὄρισταυ, κρήης, ἴσ' ἔμοι δδλιχόν.

Εἰς Ἀδελφούσ,

χρῆς ἴσ'

ΑΓΑΘΙΟΥ χλαστικῶ.

Ληπίος καὶ παῦλος ἀδελφεῶ ἀμφω ἐόντε,
Ξιωτὸν μὲν βίου σου ζυγίον ἐχέτιν,
Ξιῶ δὲ καὶ μοίρης λαχέτιν λίνα, καὶ πῶρα θίνα
Βοασπείων, Ξιωτὸν ἀμφεβάλοντο κόνιν.
Οὐδὲ γὰρ ἀλλήλων ζῶν ἀπόβυθε δινώσθην,
Αλλὰ Ξιωτρεχέτιν καὶ πῶρα φεροσέφονιν.
Χαίρετον ὦ Γλυκερῶ καὶ ὀμοφρονέ σήματι δὲ ὑμῶν.
Ὡ φελεν ἰδρύσθαι βωμὸς ὀμοφροσιώας.
Τοῦ αἰτῆ.

Εἰς δὲ ἀδελφοῖς ἐπέχ' ἄφρος ἐν γὰρ ἐπέχον
Ἡμῶν καὶ θμεῖς οἱ δύο καὶ θανάτου.

Εἰς Ἀλιεῶσ,

χρῆς ἴσ'

ΣΑΠΦΟΥΣ.

Τῶν ῥειπέϊ περὶ γὰρ πατῆρ ἀνέθηκε μδρῖσχος.
Κύρτον, καὶ κῶπτον, μῆμα κακὸς ζαίας.
ΓΟΥΔΑΓΑΝΟΥ ἀγυπτίου.
Μὲν δ' αὖ τέρμα βίοιο λαχόν, αὐτόστολος ἦλθεν
Εἰς αἰάτω, νεκῶν παρθμίδος οὐ χατέων,

Ἡ γὰρ ἔχ' ἑζῶν βιοδάτορα, μῆντερα μῶρτων,
Αγρῆς εἰναλίαις πολλάκι βειτο μδρῖν,
Τῆνδε καὶ ἐν θανάτῳ λαχέ σιῦδρομον, ὅτε τελευτήν
Εὐρετο, συλλήξας ὀλκῆδι χαρομδν.
Οὕτω πῖσιν ἀνάκτι πέλε σκάφος, οἶκον ἀέξον
Μύδδον, καὶ σύμπλοιν ἐς βίον, ἐς θάνατον.

ΑΠΟΛΛΩΝΙΔΟΥ.

Ἰχθυοθηρητῆρα μῆντερατον ὠλεσεν ἀγρῆ,
Δούνακος ἰπατεῖς ἐκτειχὸς ἐλκῆμδν.
Εἶδαρότ' ἀκίερον φόνιον πλάιον ἀμφιχρῶσα,
Ὄξειῶν ἐρου, θρῆ φυκίς ἐφειξε πάλιν.
Αγυρδν δὲ ὑποδιώτα κατέκλειεν ἀλματι λάβρω
Εντὸς ὀλιθηρῶν δυσαρδν φαρύγων.

Εἰς Ἀνδρείουσ,

χρῆς ἴσ'

ΑΝΑΚΡΕΟΝΤΟΣ.

Καρτερὸς ἐν πολέμοις τήμοκρῖτος, εἴ ποτε σαῖμα.
Αρῆς δὲ σὺ ἀγαθῶν φεΐδετα, ἀλλὰ κακῶ.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

Ἰ. Ημεῖς.

* Ὀρνι, δῖος κρονίδαο δὲ ἀκίερε, τεύχαιεν ἑσας
Γοργῶς ἴσφ' μεγάλου τύμβον ὄρισταυμδν;
* Ἀγρῆ μερῶπεσιν ὄθ' οὐκέεν ὄασον ὄρισταυ
Ὄϊωνῶν γηρόμδν, τῶσων ὄσ' ἠήτων.
Δέλαι τοι δὲ θοῖσιν ἐφεδρῆσοσι πέλφαι.
Αμμες δὲ ἀτρέστοις ἀνδράσι τερπόμεθα.

ΑΝΑΚΡΕΟΝΤΟΣ.

Αβδρῶν παρ' ἄθανόντα τὸν ἀνοβίω ἀγαθῶνα
Πᾶσ' ὅτι πυρκαϊῆς ἦσ' ἐβόησε πόλις.
Ὄπτινα γὰρ βιόνδε νέων ὀφιλαμματος ὄρισταυ
Ἡνάεισε συγρῆς ἐν τροφῶν ἠμῶν μάχης.

ΜΕΝΑΝΔΡΟΥ εἰς ὀπίκουρον καὶ
θεμιστοκλέα.

Χαίρε νεοκλείδα, διδυμον γῆρος ἄν ὀ μδρῶ μδρῶ,
Πατείδα δουλοσιώας ῥύσαθ', ὄσ' ἀφροσιώας.

ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΥ Εἰς ἑμισοκλέα.

Α ντὴ γὰρου λιτοῦ θῆς ἐλλάδα, θῆς δ' ὅτι ταῦτα ^{ἔμειψ.}

Δ ούρατα, βαρβαρικῆς σύμβολα ναυφτοίας·

Κ αὶ τύμβω κρηπίδα πείραξε παρσικὴν ἄρη,

Κ αὶ ξέρξεν. τοῖσις γὰρ ἑμισοκλέα.

Σ πάλα δ' αἰ γλαμίς ὀπικείσεται, ἔργα λέγουσα

Τ ἀμά. τί με σμικροῖς τὸν μέγαν ἐπίθετε;

Τοῦ αὐτοῦ.

Τ οὔτο ἑμισοκλέα κενὸν ἤλιον εἶσατο μάγνης

Λ αός, ὅτ' ἐκ μῆδῶν πατείδα ῥυσάμηνος,

Ο θρείω ὑπέδυ θρόνα, καὶ λίθον ἤτελεν οὕτως

Ο φθόνος αἰ δ' ἄρεται, μείον ἔχοισι γέρας.

Λ Α Φ Ε Ι Ο Υ μιτυλιώμου εἰς τὸν αὐτόν.

Ο ὔρεά μιν καὶ πόντον ὑπὸ τύμβωιο χέρασε, ^{ἔμ.}

Κ αὶ μέσον ἀμφοτέρων μῆρυχα λητοῖδῶν,

Α ενάων τε βαθὸν ποταμῶν ῥοόν, οἳ ποτε ρεῖ, θροῖς

Ξ έρξου, μυειόναυ οὐχ ὑπέμειναι ἄρη.

Ε γραφε καὶ γλαμίνα, ἑμισοκλέους ἵνα σῆμα

Κ ηρύσση μάγνης δῆμος ἀποφθιμῶν.

Δ Ι Ο Δ Ω Ρ Ο Υ εἰς τὸν αὐτόν.

Μ ἢ μέτρε μάγνητι ὄπηλίκην οὐώμα τύμβω,

Μ ηδὲ ἑμισοκλέους ἔργα σε λαοθανέτω

Τ εκμάθευ γλαμίνοι καὶ ὀλκείσι τὸν φιλῶπατεν.

Γ νώση δ' ἐκ τούτων μείζονα κέχραπίης.

Δ Ι Ο Τ Ι Μ Ο Υ.

Ο ὔδὲ λέων ὡς δῆνος ἐν οὔρεσι, ὡς ὁ μίκωνος

Υ πὸς κρινᾶ γῆρας ἐν σακείων πατάγῃ.

Ε ἰδὲ κάλυμμι ὀλίγον, μὴ μέμφειο μικρὸς ὁ χῶρος,

Α λ' αἰδρας πολέμου τλήμονας οἶδε φέρην.

Δ Ι Ο Σ Κ Ο Υ Ρ Ι Δ Ο Υ.

Τ ᾶ πιτάγα θρασύβελος ἐπ' ἀσπίδος ἠλυθεν ἀπῆς,

Ε πὸς αἰσῶς ἄρη γλαμῶν πρᾶματα δδῆλῶμος,

Δ ῆκεις παράδια πόρτα. τ' αἶμα πόντα δ' ὀπαρέβεις

Γ αἰσ' ὅτι πυρκαϊῆς τύνιχος εἶπε τίθεις,

Δ ῆλοι κλαμέσασαν ἐγὼ δέ σε τέκνον ἀδακρῆς

Θ ἀψω, τὸν, καὶ ἔμω, καὶ λακεδάμῶνιον.

Ε Ρ Υ Κ Ι Ο Υ.

Α νικ' ἀπὸ πολέμου τρέσδμτᾶ σε δέξατο μήτηρ

Γ αῖπα τὸν ὀπλίσην χέσμον ὀλωλεχῶτα,

Α ὑτὰ ποι φονίαν δαμάττειε αὐτίκα λόγαν

Ε ἶπε δ' ἄ πλατέων ἄσα μῦα λαγόναν,

Κ ατθανε, μισ' ἔχεται σπάρτα ψόρον· ἔ γδ' ἐκείνα

Η μπλακεν εἰδῆλεις, τῶ μὲν ἔδρεφε γάλα.

Δ Α Μ Α Γ Η Τ Ο Υ.

Ω δ' ὑπὸ ἀμφοτέρων ὀβοαδρόμος ἀσπίδ' αείρας

Τ εθνάμω ἢ φθῶν εἶλετ' ἄριστῶρας,

Υ ἰος θυπόμπου, μῆταῦ μ' ἔχε δῶκεν ἐς αἶψα

Π ατείδος οὐ ζῶας ὀλλυμῆρας ἀλέγη.

Δ Η Ο Α Λ Ω Ν Ι Δ Ο Υ.

Α ἴλιος αὐσῶν ἑρατῆς παρῶμος, ὁ χρυσέοισι

Σ τῆμασι θροῦσας αὐχένας ὀπλοφόρες,

Ν οῦσον ὅτ' εἰς ὑπὸ ἀπῶν ἀλίαθανε, τέρμα τ' ἀψυ

Ε ἰδεν ἄριστῶν ἀμφοτέρων εἰς ἰδίω. (κίον,

Π ἦξε δ' ὑπὸ σπλάγχθοισιν ἐὼν ζίφος· εἶπε τ' ἄρησκων,

Α ὑτὸς ἐκὼν ἐδάμνω, μὴ νόσος βῆχος ἔχοι.

Φ Ι Α Ι Ρ Ο Υ εἰς τὸν αὐτόν.

Α ἴλιος ὁ θρασύχρη, ἄρησῶς παρῶμος, ὁ ψὲ διάσας

Α ὑχένα χρυσοδέροις ἐκ πολέμου ξεφαίσις,

Τ ἠξμῆς νοσοῦ κεχρλουμῶμος, ἔδρα με θυμῶ

Ε ς παρῶτων ἔργων ἄρησῶνα μῆρυξιῶν.

Ω σε δ' ὑπὸ σπλάγχθοις πλατὺ φάσγανον, ἐν μόνον

Α νδρας ἀρῆς κλείνη, δδῆλοτέρως ὁ νόσος. (εἰπών,

Μ Η Η Σ Α Λ Κ Ο Υ.

Οἶδε πάτραν, πολὺ δακρυῶν ἐπ' αὐχένι δεσμὸν ἔχραε,

Ρ υοῦμοι, δνοφεραὶ ἀμφοτέρωντο κόνιν.

Α ρηνοται δ' ἄρησῶς αἶνον μέγαν. ἀλλὰ τίς ἀσῶν

Τ οῖσδ' ἐσίδων, θνάσκη τλάτω ὑπὸ πατείδος.

n. iiii.

ΓΕΤΟΥΛΙΟΥ.

Ω χερόνε, πρὸς ἴων θνητῶν πρὸς ἐπίσχεπε δαῖμον,
 Ἀχέλος ἡμετέρων πᾶσι χροὸ πατέων
 Ω σίερα ἰσώζην πειρώμενοι ἐλλάδα χάρην,
 Βοιωτῶν κληνοῖς θνησκηδὸν ἐν δαπέδοις.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

Ἰασοῦ ἔπι παρολοῖσαν, ἀλός πατρὸς κῦμα κιλίας
 Ἀχρῖον, αἰ πέρσων κείμεθα μυριάδες,
 Εργον ἀλεξάνδροιο μακῆδόνος οἴ ποτ' αἰακί
 Δᾶρείω πυμάτῃ οἶμον ἐφεσσομένα.

ΑΛΚΑΙΟΥ.

Ακλαυτοὶ καὶ ἀθαπτοὶ ὀδοιπόροι πᾶσι ἔπι τύμβω
 Ἡμᾶτις τειροσὴ κείμεθα μυριάδες,
 Ἡμᾶτις μέγα πῆμα. ὅ ῥ' ἄρα σὺ κείνο φιλίππου
 Πυδῆμα, ἰωάν ἐλάφω ἀχετ' ἐλάφου τερον.

Εἰς τοῖς ἐν θερμῶν πύλαις θανόντα.

Μυριάσιν ποτὲ τῆδε τεικησῖας ἐμάχοντα
 Ἐκ πελοπόννησου χιλιάδες τέταρες.

Εἰς τοῖς αἰσῖς.

Ω ξφν' ἀγέλον λακεδαῖμονίους ὅτι τῆδε
 Κείμεθα, τοῖς κείνων πειθόμενοι νομίμοις.

Εἰς τοῖς αἰσῖς.

Ακμαῖ ἐσηκῶν ἔπι ξυροῦ ἐλλάδα πᾶσαν,
 Τᾶς ἡμῶν ψυχᾶς κείμεθα ῥυσάμενοι.

Εἰς τοῖς αἰσῖς.

Ασβεσον κλέος οἶδε φίλη πατείδι θόντες,
 Κναέον θανάτου ἀμφεβάλοντο νέφος.

Οὐδὲ τεθναῖσι θανόντες, ἐπεὶ σφ' ἄρετῆ καθάρτην
 Κυδαμόνους, ἀνάχ' ἀμάματος ἔξ' αἶδα.

Εἰς τοῖς αἰσῖς.

Εἰ ὅ καλῶς θνησκήν ἄρετῆς μέρος ἔστι μέγιστον,
 Ἡμῖν ἐκ πρώτων τῶντ' ἀπένεμε τύχη.

Ἐλλάδι ἄσπεύδοντες ἐλδοθεῖν παρ' ἑταῖρας,
 Κεῖν' ἀγῆραττο χρωόμενοι βίλοσῃ.

ΣΙΜΩΝΙΔΟΥ.

Χαίρετ' ἄρετῆς πολέμου, μέγα κῦδος ἔχοντες,
 Κούροισι ἀδελῶων, ἔξοχοι ἰπποσιών,
 Οἴ ποτε καλλιχέρῃ πατείδος ὠλέσασθ' ἦβην,
 Πλείστοις ἐλλείων ἀπὶ μῆνα μῆνοι.

ΑΙΣΧΥΛΟΥ.

Κυανέη καὶ τοῖς δὲ μὲν ἔχας ὠλέσασθ' αἰδρας
 Μοῖρα, πολ' ὕρριμον πατείδα ῥυομήμοις.
 Ζῶν δὲ φθιμένων κελεσται κλέος, οἴ ποτε γυῖος
 Τλήμονες ὄσαται ἀμφίεσαντο χέριν.

ΑΔΕΑΝΤΟΝ.

Γαῖδες ἀδελῶων, πέρσων φρατῶν ἔξολεσαντες,
 Ηρέεσαν ἄρα λείω πατείδι δουλοσιών.

ΣΙΜΩΝΙΔΟΥ.

Οἶδε πρὸ βυρῶν μέδοντι ποτ' ἀγέρον ὠλέσασθ' ἦβην,
 Μαρνάμενοι μῆδων ἰσοφόρων παρμαχίς,
 Αἰχμηταί, πεζοί τε καὶ ὠκυπόρων ἔπι νηῶν
 Κάλιστον δ' ἄρετῆς μῆνι ἔλιπον φθιμένοι.

ΓΛΑΤΩΝΟΣ.

Οἶδε ποτ' ἀγαλοῖο βαρύνεσμον οἶδ' μαλιπόντες,
 Ἐκ βατόρων πεδία κείν' ἐνὶ μεσάται.
 Χαῖρε κλυτὴ ποτε πατεῖς ἐρέτεια, χαίρετ' ἀφῆνας
 Γείτονας βυβοῖης, χαῖρε θαλασσα φίλη.

ΑΔΗΛΟΝ.

Εὐβοῖης ἄρος ἐσμέν ἐρετεῖκον, ἀχι δὲ σῶσων
 Κείμεθα φεῦ, γαῖης ὅσον ἀφ' ἡμετέρης.

ΔΑΜΑΓΗΤΟΥ.

Ω λακεδαῖμόιοι, τὸν ἄρηιον ἔμμι οὐ τύμβος
 Γυλλῖν ἄσπεύδοντες ἔχ' ἐπὶ φθιμένων,
 Ἀνδρα ὅς ἄρετῶν τεφρῶν ἐκλανε καὶ τόδε γ' εἶπε,
 Τεθναῖον, σπαρτᾶς ἀξία μισάμενος.

ΤΥΜΝΕΩ.

Τὸν παρ' ἀβαῖτα νόμοις δαμάττειον ἐκλανε μάτηρ,
 Ἀλακεδαμονία τὸν λακεδαῖμόιοι.

Θηκτόν δ' ἐν παροβολᾷ θελιδία ξίφος, εἶπεν, ὀδόντα
 Οξὺ δ' ἐπιβρύχου, οἷα λαχάννα γυνά,
 Ἐρρε κακὸν σκυλαέκυμα, κακὰ μερίς, ἔρρε ποτ' ἄδ'.
 Ἐρρε τὸν οὐ σπάρτας ἄξιον ἐτρέφομες.

ΔΙΟΣΚΟΥΡΙΔΟΥ.

Εἰς δηίων πέμψασα λόχοις δημηνέτη ὀκτὰ
 Παιδάς, ἔσπευε φήλη πύργας ἔθαπτε μιά.
 Δάκρυα δ' ὄσα ἔρρηξ' ἐπὶ κένθεσιν, δη' ἀ πόσ' εἶπε
 Μουῶν, ἰὼ σπάρτα σὺ τέκνα ταῦτ' ἔτερον.

ΦΑΕΝΝΟΥ.

Οὐκ ἔτλας ὦ εἴσε λεωνίδα αὖτις ἰκέσθαι
 Εἰράταν, χαλεπῶ ἀπερχόμενος πολέμου,
 Ἀλλ' ὅτι θερμὸ πύλασι τ' ἀφροῖν ἐθνος ἀμυῶν,
 Ἐδμάης, πατέρων ἀζόμενος νόμιμα.

ΔΑΜΑΓΗΤΟΥ.

Ωλεο δὴ πατέρων παρὰ ληίδα καὶ σὺ μαχίτα,
 Δρμιῶν ἐπ' αἰτῶσις αἰτίφερων πόλειον,
 Πρωθίας, χαλεπὸν γὰρ ἀχαϊκὸν αἶδρα νοῆσαι
 Ἀλκιμον, εἰς πολίαν ὅσπερ ἔμεινε τέχνα.
 Τοῦ αὐτοῦ.

Εσθης ἐν παρμαχοῖς χαρρανίδη, ὡδ' ἀγορβύσας,
 Ἡμῶρον ἠνίκαν ζεῦ πολέμοιο δίδου,
 Ἡνίκαι τοι πατρὸς ἀχαΐδα τῆ τότε νυκτὶ
 Δεμυρές δρασέος δένειν ἔθεντο πόνου.
 Ναίμην δ' ἄλλ' ἄρετή σε Δρακιδὸν ἄλλις αἰείδῃ,
 Θερμὸν ἀναξείνιαι αἶμα χέαντα κένν.

ΛΕΩΝΙΔΟΥ.

Τὴν ὀλίγη βῶλον, καὶ τὸτ' ὀλιγέριον ὦ νερ
 Σῆμα ποτὶ φεγγαίαν τλάμονος ἀλκιμύδος.
 Εἰ καὶ ποτ' ἐκέρυτται ἔσπευε ὀξείης παλιούρου
 Καὶ βάπτου, ἰὼ ποτ' ἐγὼ δνίος ἀλκιμύδος.

ΑΝΥΤΗΣ.

Αὐτὸν οὐδας ἔχῃ πόσ' ἀμυῶν ποτα παῖδα Φιλίππου,
 Γολλὰ σιδερεῖς χερσὶ ληόντα μάχης.

Οὐδέ μιν ἀλγινέσασθαι νόσος δέμον ἦαγε νυκίος,
 Ἀλλ' ὄλετ' ἀμφ' ἐπάρων χῶν κυκλέασθαι ἴτιον.
 Τῆς αὐτῆς.

Οὐχὶ θεμιστοκλέος μάχης λάφος, ἀλλὰ κέχρωσμαι,
 Ἐλλιών Φθονεῆς σῆμα κακῆς ἔσπευε.
 Ἀθην.

Ἡμαίλιον ὡς παρὰ τὸν εἰς ἄρεα βῆσα Φιλίππου,
 Αἰγαίον κείμη βῶλον ἐφασάμενος,
 Ρέξας οἱ ἴππων βασιλῆος Ἰσπρίν. εἰ δέ τις αὐχέ
 Μῆζον ἄμευ, καὶ τὸτ' αἶματις ἡμετέρου.

ΠΑΡΜΕΝΙΩΝΟΣ.

Τύμβον ἀλεξάνδροιο μακῆδίνος ἰὼ τίς αἰείδῃ,
 Ἡπείρους κείνου σῆμα λέγ' ἀμφοτέρας.
 Ἀθην.

Οἷον αἰδέμεν φέρξαντες ἐν πνιόν, οὐχ ἄσπερ ἄλλοι
 Στάλαι, ἀλλ' ἄρεταν αὐτ' ἄρετῆς ἔλαβον.

ΠΟΛΥΣΤΡΑΤΟΥ.

Τὸν μέγαν ἀπροκείμενον ἀχαϊκὸν, ἑλλάδος ἄσπον,
 Καὶ διπλῶν ἰσθμῶν στυγροφονήϊονα,
 Λάχιος ἐσφύλιζα δρυπτοίητα δὲ νεκρῶν
 Οὐδ' ἄσπερ τοῖς εἰς ἐπέχῃ σκόπελος.
 Τοῖς δὲ δέμον παρὰ μοῖο πνεὶ παρῆσαντα ἀχαϊοῖς,
 Ἀκλαύσοις κλέρεαν νόσφισαν ἀνεάδα.

ΓΕΙΣΑΝΔΡΟΥ.

Ἀνδρὶ μὲν ἴππων ἀμυῶν ὄνομα ἰὼ ἴππων ὅ, πόδαργος
 Καὶ κενὴ θηεργος καὶ θεράποντι, βάλων.
 Θεοαῖλος, ἐκ κρήτης, μάχης γῆρος, αἶμονος ἕως
 Ωλετο δ' ἐν παρμαχοῖς, ὡς ἐπὶ δὲ στυγρῶν.
 Ἀθην.

Οἱ παρὰ τὸν ἰπποῖς δεινὸν εἰσάντες ἄρετα,
 Κέντα, ἄρετῆς ἀμβολα δεινύμοιο.
 Οὐ γὰρ τίς μὲν ἰὼτα τυπέις θάνει, δη' ἄμα ποτ'
 Ωλοῖτο κρυφίω καὶ δολερῶ θανάτω. (ΤΕΣ

ΣΙΜΩΝΙΔΟΥ.

Θηράν μὲν κέρπτος ἐγὼ θνατῶν δ' ὄν ἐγὼ νῦν
Φεθρῶ, τῷ δὲ τὰ Φωλαίῳ ἐμβεβαώς.

Αθηνῶν.

Ἀλλ' εἰ μὴ θυμὸν γε λέων ἐμὸν ὡς ὄνομα εἶχεν,
Οὐκ αὖ ἐγὼ τυμβῶ τῷ δ' ἐπέθηκα πόδας.

Αθηνῶν.

Τῶν δὲ δι' αἰθρῶπων ζρετάν οὐχ ἴκετο κειπνός
Αἰθέρα δαμοκλῆος βύρυχου τεγέης.

Οἱ βούλοντο πόλιν μὲν ἐλθθεῖα τεταλιῶν
Πασι λιπεῖν, αὐτοὶ δ' ἐν παρμάχοισι θανῆν.

ΒΑΣΣΟΥ.

Φωκίδι πρὶ πέτρῃ δέρκευ τάφον εἰμί δ' ἐκείνων
Τῶν ποτε μηδ' ὀφόνων μνήμα τεικησίων.

Οἱ ἀπάρτας ἀπόγ' αὖ τηλοῦ πέσον, ἀμβλυώαντες
Ἀρεὰ καὶ μῆδ' ὠν καὶ λακεδαμονίων.

Ἦν δ' ἐσορῆς ἐπ' ἐμεῖο * βόσρυχον, εἰκόνα θήρης,
Εἰνεπέ, τῷ τ' ἀροῦ μνάμα λεωνίδεω.

ΓΑΙΤΟΥ.

Διατὰ τεικησίων τὰ δὲ φάσγανα θούριος ζρεῖς
Εἰσαπασεν, ζρεγείων καὶ λακεδαμονίων.

Εἴθ' αὖ μάχῳ ἐπληρῶν ἀνάγελον, ἀγῆος ἐπ' ἄλλον
Γίτωντες θυρέα δ' ἦσαν ἀέθρα δρεός.

Εἰς τὸ αὐτό.

Οἱ δὲ τεικησίοι ἀπάρτα πατεῖ, τοῖς στωαρίθμοις
Ἰναχίδαος θυρέαν ἀμφὶ μαχεσάμενοι,

Ἀυχέας οὐ φρέζοιτες ὅπα ποδὸς ἴχθια παρῶν
Ἀρμόσαμν, τῶν τε καὶ λίπομν βιοτῶν.

Ἀρσει δ' ὁ θρυάδαο φόνω κενεαλυμμένον ὄπλον
Καρυαεῖ, θυρέα (ζεῦ) λακεδαμονίων.

Εἰ δὲ τις ζρεγείων ἐφυγῆν μόρον, ἦν ἀπ' ἀδράσου.
Σπάρτα δ' οὐ τ' ἴθιεν, ἀλλὰ φυγεῖν θάνατος.

ΧΑΙΡΗΜΟΝΟΣ.

Τοῖς ζρεγείοις χ' ἡμῖν ἴσα χέρες, ἴσα δὲ τεύχη
Συμβάλεμν θυρέα δ' ἦσαν ἀέθρα δρεός.
Ἀμφω δ' ἀποφάσις τὸν οἶα δε νῆσον ἀφέντες,
Οἰωνοῖς θανάτου λείπεμν ἀγέλιαν.

ΣΙΜΩΝΙΔΟΥ.

Εὐθυμάχων αἰδράν μνησάμεθα, τῷ ὄδε τύμβος,
Οἱ θάνον βύμηλον βύρημοι τεγέαν,

Αἰχμητῶν παρ' ἄλλοις ἵνα σφίσι μὴ κατέλιπται
Εἰ μὴς ἀποφθιμένοι κέρτος ἐλθθεῖας.

ΑΝΥΤΗΣ.

Μνάμα τὸ δε φηλιδίου μνησάμεθα εἴσατο δαμῖς,
Ἰππῶ ἐπεὶ φέρνον τῷ δὲ διαφοπὸς ζρεῖς

Τοῦ δὲ μῆλον δέ οἱ αἶμα λαυεῖνου δ' ἀχρεῖτος
Ζεῶς, ὅτι δ' ἀργαλέαν βῶλον ἐδόσε φόνω.

ΣΙΜΩΝΙΔΟΥ.

Δίρφυος ἐδ' μνηρῶν ὑπὸ πύχ' σῆμα δ' ἐφ' ἡμῖν
Εἰθ' ἔθεν βύρημοι δ' ἰμοσία κέχεται,

Οὐκ ἀδίκως ἐρατῶν γὰρ ἀπαλίσσαμν νεότητα,
Τρηχίλειον πολέμου δ' ἀρμόμοι νεφέλιον.

Τοῦ αὐτοῦ.

Εἰ κλέας ἀα κέκευθε λεωνίδα, οἱ μ' ἴσθιο
Τῷ δ' ἔθανον, ἀπάρτας βύρυχου βασιλεύ.

Γλείσαν δὴ τῶν τε καὶ ἀκυπόδων ἀένος ἴππων,
Μῆδεῖων τ' αἰδράν δ' ἀρμόμοι πόλεμον.

ΝΙΚΑΝΔΡΟΥ.

Ζεῦ πάτερ, ἐθρυάδα τίνα φέρτερον ἔδρακες θήρον;
Ὅς μόνος ἐκ θυρέας εὖκ ἐθέλησε μολῆν

Παβίση, ὅτι ἀπάρταν, ἀχ' ἴξίφος ἦλθεσε πλυθαίν,
Δέτρα κατὰ ζεῦφας σὺλα κατ' ἰναχίδαίν;

ΘΕΟΔΩΡΙΔΟΥ.

Τόλμα καὶ εἰς ἀδαν καὶ ἐς οὐραῖον αἰδρα κερμίζι,
Ἀκαίσι δ' ἴθι παῖ δ' ἐπίβασε περῶς

Δωρόθεον. Φησὶ γὰρ ἐλάβθερον ἢ μὲν ἰδηγών,
 Ἐρράμαθη σπικτῆ μεασότι καὶ χιμάσας.

Εἰς Ἀνδρᾶς Οὐκ ἐπι-

σήμοις, κέδ' ἔστ'

Διοσκοριδοῦ.

Ἐμποεῖς λήξαντα φιλόκριτον, ὅτι δὲ δ' ἄριτρου
 Γυρόμυρον, ξείνω μέμφισ' ἔκρυψε τάφω.

Ἐνθα δρᾶ μὲν νείλοιο πολὺς ῥόος, ὕδατι λάβρω
 Ταῖδρος τιμὸν ὀλίγην βῶλον ἀπημφίασεν.

Καὶ ζῶος μ' ἔφωτε πικρὸν ἄλα· νῦν δ' ἀκαλυφθεῖς
 Κύμασι, ναυηγὸν χέτιος ἔχε τάφον.

Ἀθῆλον.

Οὐ μὰ τὸν, ὅσδ' ἔλυκα ἄνα πρὸς ἡσυχίαν, ὅτι ποδαλγῆς
 Κἀτθανε· θάμα ζῶ τῆτο μάλιστ' ἂν ἔγω,

Τὴν οὕτως αἰδαο μακρὸν ὄδον, ἄσπριν ὁ πρῶτον
 Ἀλλοτρίοις βαδίσας, ἔδραμε νυκτὶ μῆ.

Ἀθῆλον.

Ὁ τὸν πολυφέναιλον ἀνδρῶπων βίον

Γέλωτι κεράσας νησίδος Φιλιππῶν,

Ἐν αὐτῷ κείμασι λείψμον πρῶτος βίου,

Πολλάκις ἀποθανῶν, ὧδε δὲ ὅσδ' ἐπώποτε.

Ἀδέαστον.

Ἀὐτῷ καὶ τεκέεσσι γυναικί τε τύμβον ἔδωκεν

Ἀνδροπῶν ἄπω δὲ ὁσδ' ἐνός εἰμι τάφος.

Οὕτω καὶ μείναμι πολὺν χρόνον· εἰ δὲ ἄρα καὶ δεῖ,

Δεξαίμεν ἐν ἐμοὶ τοῖς παρτέροις, παρτέροις.

Ἀθῆλον.

Οὐ βόμα μοι τί ἔστω; πατὴρ δέ μοι ἐς τί ἔστω;

Κληροῦ δὲ εἰμὶ γυίοις· εἰ γὰρ ἀφαιροτάτου;

Ζήσας ἐν δόξῳ ἔλιπον βίον· εἰ γὰρ ἀδύσας;

Κεῖμα δὲ ἐνθάδε νῦν τίς, τίτι ταῦτα λέγεις;

Ἀθῆλον.

Θάλασσά με κλείνας κρυπτὸν φόνον· εἰ δέ με τύμβω

Δωρήσται, τοῖς ἀντίτυχοι χάριτος.

Ἀθῆλον, εἰς δ' αὐτῶ.

Ζωὴν συλήσας, δαρῆ τάφον ἄλλ' ἀ με κρήπις,

Οὐ θάλασσης. τοῦ κ' αὐτὸς ἴναγο τάφου.

Ἀθῆλον, εἰς δ' αὐτῶ.

Κεῖ με κατὰ κρήπις ὡς ὁσδ' ἐνός ἀνδρῶπων,

Ὀμμα δίκης κατὰ πρῶτον ταχιστόμω.

Ἀθῆλον, εἰς δ' αὐτῶ.

Ἐκίανες, εἴπα με θάπτην ἀπὸ σταλε χερσὶν ἐκείνης

Ἀἰς με διεσχέσῃ· μή σε λάθω ἰνέμοις.

Ἀθῆλον, εἰς δ' αὐτῶ.

Εἴ με νέκυν κατὰ θάπτην, ἰδὼν οἰκτῆρμον θιμῶ,

Εἶχες ἀπὸ μακάρων μισθὸν ἐπ' ὀσσελίῃ·

Νῦν δὲ ὅτε δὴ τύμβω με κατὰ κρήπις ὁ φονόσας,

Τὴν αὐτῶ μετέχουσι ὡσπ' ἐμοὶ πρέχουσι.

Ἀθῆλον, εἰς δ' αὐτῶ.

Χερσὶ κατὰ κτείνας, τάφον ἐκίνας· ἔχ' ἴνα θάψης,

Ἀλλ' ἴνα με κρήπις. ταῦτό δέ καὶ σὺ πάσης.

ΣΙΜΩΝΙΔΟΥ, εἰς δ' αὐτῶ.

Οἱ μὲν ἐμὲ κλείαντες, ὁμοίων ἀντίτυχοιεν·

Ζεῦ ξένι· οἱ δὲ ἑσπὸν γὰρ γέντες, ὕμνον βίου.

ΙΟΥΔΑΙΑΝΟΥ, εἰς δ' αὐτό.

Ὅσπ' ἐμὲ κρήπις ἑσπὸν πυθμῶνα νεάστον αἴης,

Τόσπον ὅσον κρήπις πρῶτος πον ὄμμα δίκης.

Ἀπὸ φόνου τάφον ἀμμι χρεῖζα· ἀλλὰ καὶ αὐτὸς

Ἰσάν ἀντίτυχοις οὐρανὸν χρεῖτων.

ΑΓΟΛΛΩΝΙΔΟΥ.

Κἀτθανεν ἠλιόδωρος, ἐφέσπετο δὲ ἐσπὸν ὡρῆ

Υπερὸν αἰδρὶ φίλῳ δὲ γυίῳ δάμῳ.

Ἀμφω δὲ ὡς ὕμνον ἔβη πλακίτυμβόντων,

Ξιμὸν ἀγαλλόμωροι καὶ τάφον ὡς θάλαμον.

ΣΑΡΑΠΙΩΝΟΣ.

Τοῦτ' ὅσπ' ἐμὲ φωτὸς πολυεργέος· ἢ ῥά τίς ἦσθε

Ἐμποεῖς, ἢ τυφλοῦ κύματις ἰσχυρότος.

Α γήλον θνητοῖσιν ὅτι σπεύδοντες εἰς ἄλλας
 Ἐπίδας, εἰς οἴλω ἐπίδα λυόμεθα.

ΝΟΣΣΙΔΟΣ.

Καί κε πύρον γλάσας ποδὶς μείβεο, καὶ φίλον εἰπὼν
 Ρῆμ' ἐπ' ἐμοί, ρίνθων εἰμ' ὁ συρηκόσιος,
 Μουσαίων ὀλίγη τις ἀηδονίς· ἀλλὰ καλίκων
 Ἐκτραγκῶν ἴδρον κιατὸν ἐδρεψάμεθα.

ΜΕΛΕΑΓΡΟΥ.

Νᾶσος ἐμὰ δρεψήσθε τύρως, πάντα δέ με τεκροῖ
 Ἀτῆς, ἐν ἀστυεῖοις ναμοῦρα γὰδ ἄεσις.
 Ἐν κροφῆτῳ δ' ἔβλαστον ὁ σὺν μουσαῖς μνηστέρως,
 Πρῶτα μὲν ἰππεύσας στυγέρας χάρισιν.
 Εἰ δ' οὐ σέως, τί δ' ἑαυτῶμα; μίαν ξένε παρίδα κέσμον
 Νάεμδρ' ἐν θνατοῖς πόρτας ἐτικλε χάσις.
 Γυλυετῆς δ' ἐχρῶν ἔα τῶν δ' ἐν δέλτοισι παρ' ἑμὲ
 Γῆρας γὰρ γαίτην καὶ γῆθεν αἰδέω. (βου.
 Ἀλλά με τὸν λαίλιον καὶ παρσούτιον σὺ παρσούτων
 Χάριν, εἰς γῆρας κλυτὸς ἴκαιο λαίλον.

ΔΙΟΤΙΜΟΥ.

Ἐπίδες αἰθρώπων, ἐλαφραῖ τε αἰεὶ γὰρ αἰεὶ δέ
 Λέσβον ὀλισμυθῆς ἀμφεκέλυψ' αἰδῆς,
 Ὅς ποτε καὶ βασιλῆϊ στυνέδραμε, καὶ μετ' ἐρώτων.
 Χάρετε χουφάταται δαίμονες ἀθανάτων.
 Αὐλοὶ δ' ἀφθεγκοί, καὶ ἀπευθῆες, οἷσ' ἐπέποισι
 Κεφᾶδ' ἐπεὶ * ἔθ' ἴσθ' οἷσ' ἀχέρων.

ΛΕΩΝΙΔΟΥ.

Τί σοχασώμεθα σε πεισίερατε, χιῖν ὀρώντες
 Γλυσφὸν ἄσφ' ἑμῶν κείμδρον ἀσπράζαλον;
 Ἡρά γε μὲν ὅτι χῖος; εἴοικε γὰρ ἡρ' ὅτι παύκλιος
 Ἡδὰ πῆς; ἔλιν δ' ὦ γὰρ πλεψοβόλος.
 Ἡπὲρ μὲν σὺ δὲ στυνέρας, ἐν ἀκρήτῳ ὅ κατέσθης
 Χίω; γὰρ δοκέω τῶδε παρσθηγίστα μδρ.

Τοῦ αὐτοῦ.

Μνήμης βιβούλιοσιο θάφρονος ὡ πρῖόντες
 Πίνωκδρ. κρινὸς πᾶσι λιμῶν αἰδῆς.

Δ Δ Ε Ξ Α Ν Δ Ρ Ο Υ.

Ἀνδρῶν οὐ κροῖσθ' ἄβουσις τάφρον, ἀλλ' ἀνδρὸς
 Χερνήτεω μικρὸς τύμβος, ἐμοὶ δ' ἰχναμὸς.

Κ Α Λ Λ Ι Μ Α Χ Ο Υ.

Κύριον ἔλθης, ὀλίγος πόνος ἰπποκῶν δῶρδν,
 Καὶ διδύμῳ ἀφανῆς οὐτί γὰρ ἡ γρηθή.
 Καί σφιν αἰθερὸν μὲν ἔρως ἔπος, ἐμπα δὲ λέξον,
 Τῶν ὅτι τὸν κείνων ἦν ἔχω κριτίαν.

Τοῦ αὐτοῦ.

* Ἡρ' ἰπὸ σοὶ χερσὶ δαῖς αἰαπαύεται; * εἰ τὸν ζῆμίμα
 Τῶν κυρλιούρου παῖδα λέγης, ἔσ' ἐμοί.
 * Ὁ χερσὶ δα, τί τὰ κέρθε; * πολὺ σθένος. * αἰ δ' ἀνοδοί, τί;
 * Ὑ βύδος. * ὁ δὲ πλούτων; * μῦθος. ἀπωλώμεθα.
 Οὗτος ἐμὸς λόγος ὑμῖν ἀληθινός· εἰ δὲ τὸν ἠδῶ
 Βούλῃ, πελλάου βοῖς μέγας εἰς αἰδῆν.

Δ Α Μ Α Γ Η Τ Ο Υ.

Πρὸς ζῆνὸς ξενίου γεινούμεθα, πατεὶ χερσῶν
 Ἀ γήλον θηέω ὡ νερ' ἐπ' ἀιολίδαι,
 Μιῶν καὶ πολυῶν ὀλωλότε καὶ τὸδε φαίης,
 Ὡς οὐ τὸν δόλιον κλαίονδρ' ἀμμι μέρων,
 (Καί κε ὑπὸ θνητῶν φημδμοὶ χερσῶν) ἀλλὰ δ' οὐ κείνῃ
 Γῆρας, ἐν ζῆραλέῃ κείμδρον ὀρφανίη.

Λ Ε Ω Ν Ι Δ Ο Υ.

* Τίς δαμῶν ζῆργεῖος ἐπ' ἠείω; ἦ ῥα στυάμμος
 Ἐστὶ δικαστέλας; * ἔστι δικαστέλας.
 * Ἡ γὰρ τῶν ἐλάλησε πανύστατον. ἦ τὸσθ' ἀληθῆς
 Κεῖνος ὅσθ' ἐστὶν αἰήρ; * κείνος ὅσθ' ἐστὶν αἰήρ.

Ἀδέαστον.

Ἀ γήλοκον σάτυρον αἰδῆς λάχε, σιδονία δὲ
 Κρύψε κένος, πάπα δ' ἐσονάχησε τύρως.

ο. i.

ΓΛΑΤΩΝΟΣ εἰς τῖνα λεγόμενον
ἀστέρα.

Ἀστέρης εἰσαΐθρη εἰς ἐμὸς· εἴθε γηροίμην
Οὐρανός, ὡς πολλοῖς ἔμμασιν εἰς σέ βλέπω.
Ἀστὴρ ἄρῃν μὲν ἔλαμπες ἐν ζαοῖσιν ἑώος,
Νῦν δὲ, θανάτων, λάμπεις ἑσπερος ἐν φθιμένοισι.
Αδέαστον, οἱ δὲ ΝΕΡΩΝΟΣ.

Ἐμοὺ θανόντος, γὰρ μιγθήτω πυρί.
Οὐδὲν μὲν μοι τὰ μὰ γὰρ καλῶς ἔχη.
Ἀδελον.

Γαῖτα χερῶν ἀπληγε, τί τὸν νέον ἤρπασας αὐτῶς
Ἀθαλόν; ἔσος ἔλω, κεί θάνε γρηαλέος;

ΠΑΛΛΑΔΑ.

Οὐκ ἀπεδήμησας τίμῃς χάριν, ἀλλὰ τελευτῆς·
Καὶ χαλὸς παρ' ἐών, ἔδραμες εἰς αἶδμα,
Γέαστε μοιραίων ἔσχαλῶτερε· ἐκ παροκπέης γὰρ
Ἦς εἶχες κ' ἔνοικῶ, ἔξεκπέης βιότου.
Τοῦ αὐτῆ' εἰς τὸν αὐτόν.

Γέαστος οὐ τέθνηκεν ἐπειρόμενος παρὰ μοίρης·
Ἀὐτὸς τίω μοῖραν παρ' ἔλαβεν εἰς αἶδμα.

Ἀδελον.

Γαῖα φίλη, τὸν παρέσθω ἀμύπηχον ἔνθεο κάλποις,
Πολλῶν μνησαμένη τῷ ὅπτι σοὶ χαμάτων.
Καὶ γὰρ αἰεὶ παρέμνοι σοι ἀεσθήεξεν ἔλαπης,
Πολλάκι καὶ βρομίου κλήμασιν ἠγάισεν,
Καὶ δηοῖς ἔπλησε, καὶ ὕδατος ἀλάχας ἔλκων,
Θῆκε μὲν βλάχθρον, θῆκε δὲ ὄπασφορον.
Ἀθ' ὧν σὺ παρήγα κ' ἔκροταφου πολιοῖο·
Κῆσο, καὶ εἰαρινὰς ἀποκόμει βοτάνας.
Αδέαστον.

* Πῶλῃ τῆσ' ἀπὸ πένθος, βύνασον δάκρυ.
* Πολλὰ θανόντας εἶδον ὑφ' ἡμῶν μητέρες,
Ἀλλ' οὐ ζοιούτους τὸν ἔσπον καὶ τὸν βίον,
Οὐ μητέρων σέβοντας ἠδίστην θάνατον.

* Τί παρὰ θείας, τίς μάττω ὀδύρεαι;
Εἰς χρινὸν ἀδύμ πρώτες ἤξοσι βροσί.

ΑΡΓΕΝΤΑΡΙΟΥ.

Ἰλλῶς ὁ Ζεὺς ποθενάσ' ὀπτιμαθίδας ἀνὲν ἑταίρας
Γέρμων ἐς τὰ νέων ἠδέα συμποσία,
Οὕτως ὁ θηρόων ἀπαλόφρονας, ἐνθάδε κείται,
Ἀίχρον ἀπ' ἀνθρώπων μισθὸν ἐνεγκάμενος.
Ἀλλὰ λίθος ὅπτι τύμβου ὀδοιπόρε μήτε σὺ βρομίε,
Μῆτ' ἄλλον πείσῃς σῆμα λέλογγε νέκυς.
Φῆσα δὲ οὐχ ὅτι κερδὸς ἐπήνεσεν, ἀλλ' ὅτι χρινὰς
Θρέψας, μοιχεύῃ σὺν ἐδίδαξε νέους.

ΘΕΑΙΤΗΤΟΥ.

Χείματος οἶνωθέντα τὸν ἀνταγέρω μέγα οἶκον
Ἐκ νυκτῶν ἔλαθε πῦρ ἰσωνέμα μύμων·
Ὀδύκοντα δὲ ἔριθμον ἐλόθηρεσι ἀμμιγα δούλοισι
Τῆς ἐρηθῆς Ζωῆς πυρκαϊῆς ἔτυχον.
Οὐδ' εἶχον διχρὴν παροκπέες ὄρεα χερῶν·
Ξυπῆ δὲ ἠέ κελπίς, ξυπῆ δὲ τὰ κίερα·
Εἰς καὶ τύμβος ἀνέστη· ἀπὸ τὸν ἕκαστον ἐκείνων
Ὀἶδε καὶ ἐν τέφρῃ ῥηιδίως αἰδῆς.

Ἀδελον.

Τίω θερὸν ἰὺ ἑσποῖας, ζῶν μαξιμὸς αὐτὸς ἑαυτῶ
Θῆκεν, ἵπως ναῆ παυσάμενος βιότου.
Σίω τε γυμαικὶ καλῆ ποδὶν τεύξεν τὸδε σῆμα,
Ὡς ἵνα τίω σαρζῶ καὶ φθιμένοισιν ἔχη.

Ἀδελον.

Νηλεὺς ὦ δαῖμον, τί δέ μοι τόδε φέγγος ἔδιδξας
Εἰς ὀλίγων ἐτέων μέτρα μινωθῆδες;
Ἡ ἵνα λυπήσῃς δι' ἐμῶν βιότοιο τελευτῶν,
Μητέρα δὲ λάμψαι δαίκρισι καὶ σοναχῆς;
Ἡ μ' ἔτεκ' ἡματι τῶδε, καὶ ἡ πολὺ μείζονα παῖδες
Φροντίδα παιδείης ἰούσεν ἡμετέρης.
Ὅς μὲν γὰρ τυτθόν τε καὶ ὄρφανόν ἐν μετάρχοισι
Κημίπεν, ἡ δὲ ἐπ' ἐμοὶ πρώτας ἔτλη χαμάτων.

O. II.

Ἡ μὲν ἔμοι φίλον ἦεν ἔφ' ἀγῶν ἠγεμονίῃων
 Ἐμωρεπέμω μύθοις ἀμφὶ δικαστολίας.
 Ἀλλὰ μευ οὐ γῆρύων ἔω εδέξατο κούρειον αἴθρος
 Ἡ λίκην ἐρετῆ, οὐ γάμον, οὐ δαΐδας,
 Οὐχ ὑμῶμαον ἀΐσει παεικλυτόν, οὐ τέκος εἶδεν
 Δεσπότη μου γρεῖς λείψανον ἡμετέρης,
 Τῆς πολυθρήνητου λυπεῖ δέ με καὶ τεθνεώτα
 Μῆσος πᾶλίτης πένθος ἀεξόμῳρον,
 Φροντῶνος γεραῖς ἔπι φροντίσιν ἢ τέκε παῖδα
 Ω κύμορον, κενεὸν χάρμα φίλης πατείδος.

ΣΙΜΩΝΙΔΟΥ.

Πολλὰ φαγῶν, καὶ πολλὰ πιῶν, καὶ πολλὰ κᾶκ' εἰπῶν
 Ἀνθρώποις, κείμην τιμωκρέων ῥόδοις.

Ἀθῆλον.

Βαυὰ φαγῶν, καὶ βαυὰ πιῶν, καὶ πολλὰ νοσήσας,
 Οὐ μὲν δὲ, ἀλλ' ἔθανον, ἔρρετε πῶντες ὀμοῦ.

ΔΙΟΔΩΡΟΥ.

Βάκχῳ δὲ μούσοισι μεμηλότα τὸν δεσπείθους
 Κερρόπιδῳ ἔω ἔμοι ξένη μύσανδρον ἔχω,
 Ἐν πυρὶ τ' ὀλίγῳ ὅς ἐχθ' ἐκείνῳ. εἰ δὲ μύσανδρον
 Δίξῃαι, δῆψ ἐν δῖος ἢ μακάρων.

Ἀθῆλον.

Ἡ ὄνιον τόδε σῆμα βροτοῦ πῶντλήμονος ἀνδρός,
 Σπαρτὸν ἀγῆρα γέων ψυχόμενον σκεπέλων.
 Τῆ μὲν ἐρημοκέρμης κείται καὶ χῆρος ὀδόντων
 Κόρησιν τῆ δὲ, χερῶν πενταφυξὸς ὀνυχες,
 Γλυβεῖσθε τρυφλιπῆ. τρυφλιπῆ, ἔτέρωθεν ἀμοισοῖ
 Νύβρων, καὶ κώλων ἐκρυπτος ἀρμονίη.
 Οὗτος ὁ πουλυμερῆς, εἰς ἕω ποτε. φεῖ μακραισῶν,
 Οἶσσι ἀπ' αἰθῶν ὅσκι ἴδον ἠέλιον.

Ἀθῆλον.

Μυελος ἕω ἔω ἠδυσσευτε ποροῦ γρόνος, ἀγχι παρὸς ἠῶ
 Ἡ λῆτες, χῶ λοιπὸς μυελος εἰς αἰδῶν.

Τίς μοῖρα ζωῆς ἔπολεῖπέ; ἢ πόσον ὄσον
 Σημῆ, καὶ σημῆς εἴπι χαμηλότερον;
 Μικρῆσιν ζωῆ τεθλιμμένη ὅσκι δὲ αὐτῆ
 Ἡ δει', ἀλλ' ἐξῆρος τυροστέρη θανάτου.
 Χήμερον ζωῆ ἔω αλθῆο' ἔσο δὲ ἔς ὄρμον,
 Ως καὶ γῶ φείδων ὁ κρείτου εἰς αἰδῶν.

ΓΑΥΛΟΥ.

Δαμόθεος μοῖρας πυματίω ὑπεδύσατο γάϊαν.
 Φεῖ, δὲ καλὸν μοῖσος βαρέστον ἠρεμέ.
 Ω λετο γεραμμάτικῆς ἱερῆ βίας. ἀμφιρῦτη κῶς,
 Καὶ πάλι πένθος ἔχῃς οἷς ἔφ' ἰπποκράτει.

ΚΡΙΝΑΓΟΡΟΥ.

Ω δύστην ὄλβοιο φιλόστρατε, ποῦ σοι ἐκείνα
 Σκηπῆρα, καὶ αἰ βασιλέων ἀφθονοὶ βύτυχια,
 Αἴσιν ἐπηώρησας αἰεὶ βίον; ἢ ἔπει νείλα
 Κῆσαμ ἰουδαῖοις ὦν παλιόπλος ὄρεσι.
 Οἱ θεοὶ κεμάτοις τοῖς τοῖς διμοιρήσαντο,
 Σὸς δὲ νέκυς φαφαρῆ κείσεται ἐν ὄστρακῆν.

ΛΕΩΝΙΔΟΥ.

Ἀρκεῖ μοι γᾶης μικρὴ κῆνις ἢ ὅ παλαιῶ
 Ἄλλον ἔπιθλίβοι πλούσια κεκλυμῶν.
 Στήλη, δὲ σκληρὸν νεκρῶν βάρους. οἱ με θανόντα
 Γνώσονται, ἀλκαῖδρῳ τῆθ' ὅτι καλλιτέλεις.

ΛΟΛΛΙΟΥ.

Γᾶα τρυφλιπῶν ἔχε μείλιχος ἀτέρος ἔαθλοῦ
 Τόνδε νέκυν. ψεύσαμ δαίμονες ἀμερίων.
 Ἡ γδῖων γῆθῆθεν ἀτύμνιος, ὅσκι ἔπι παρῶσα
 Ἡ νυσε, ἀλλὰ τελῶ βῶλον ἔω πακίστατο.
 Ορφανικῶ δὲ ἔπι παμδί λιπῶν βίον, βῶνιν ἔθηκεν
 Οφθαλμῶν. κείνω μὴ βαρῆς ἔασο τάφος.

ΚΡΙΝΑΓΟΡΟΥ.

Δείλαοι, τί κενᾶσιν ἀλώμεθα θαρσήσαντες
 Ἐλπίσιν, ἀτρεσὺ ἀγαθήμῳροι βιότου;

Ἦν ὁδὲ καὶ μύθοισι καὶ ἤθεσι πῶντα σέλβυκός
 Ἀρπιος, ἀλλ' ἤθεος βασιὼν ἔπαυρέμδμος,
 Ὑσαπίοις ἐν ἰβήροι. τόσον δίχα τιλῶθι λέσσοῦ
 Κεῖται ἀμειψήτων ξένος ἐπ' ἀγαλαῶν.

ΔΙΟΔΩΡΟΥ.

Ἰφίμω πόσῃ ἐπ' αἰδρὶ φίλη πόλις ἦνεσ' ἀχαιῶ
 Γράμμα πατρὸς δ' ὕδρου νάμασιν ἀσκαῖνης.
 Κλαῦσε δέ μιν νύχθ' ἀπατήρ δ' ὅπτι οἱ δ' ἔμμηδης
 Λαῖνον ὑψίφαῖν τοῖσ' ἀνέτεινε λάφον,
 Διέμορος, ἀδύτων ὄλοον κακόν ἢ γὰρ εἰκέι
 Ὑπείψ' ἦν τῶντα καὶ τοιχομύθω.

ΘΕΟΔΩΡΙΔΟΥ.

Οὔτω δὴ πύλιον τὸν ἀγλιώεθς ἀκρίτε μοῖσα
 Πρωῖον εἴς ἤθεος ἔδρισας ἀγλιέων,
 Κῆρος ὄπταυάσα βίου κύνας; ὦ πόποι, αἰὴρ
 Οἶος ἀμειδῆτω κείται ἔλωρ αἰδῶν.

ΛΕΩΝΙΔΟΥ.

Ἠέλιον, οἷς νυκτὶ καὶ φηλιδροῖο καλύπτῃς
 Οὔτεον, οἶαν γὰρ ἀμφέχανες κεφαλίω.
 Πολλάς μὲν ξανθῶσιν ἄρεσκομύθω χρεῖτεσσι,
 Πολλὸν δὲ μνήμη πᾶσιν ἄριστοκράτες.
 Ἠδὲ ἄριστοκράτης καὶ μείλιχα δημολογοῦσαι,
 Στρεβλίω σὺν ὄφρω ἔδολός ἐφέλκερδμος.
 Ἠδὲ καὶ βάκχοιο πῶδ' ἀκρητῆρος ἀδελφῶ
 Ἰθύναι κρινῶ δούλικα γαλίω.
 Ἠδὲ καὶ ξείνοισι καὶ σιδημοῖσι παροσηνά
 Ερδῶν, γὰρ ἔρατὰ τοῖσιν ἔχῃς φηλιδμον.

ΠΕΡΣΟΥ.

Μαντιάδης, ὦ ξένε, καὶ βύραπος, ἦες ἀχέλλου,
 Διμαῖη κραναὴ κείμεθ' ἐν ξυλόχοι,
 Ἀγραυλοῖ, γλυπῆσιν ὀφρύποι, οἱ δ' ὅπτι τύμβω
 Μένουται τέχνης, δουροτόμοι πελέχεις.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

* Ἐπὶ τὸν αἰθέρα μύθω, τίς, καὶ τίνος ἐστί. * Φίλαυτος
 Εὐχεσθ' ἰδέω. * ποδαπὸς δ' ὄλεθ' ἔμδμος, θριασεῖς.

* Ἐξήσας δὲ τίνα φέρων βίον; οὐ τὸν ζῆότρου,
 Οὐδὲ τὸν ἐκ νηῶν, τὸν δ' Ἰσφοῖς ἔταρον.
 * Γῆρα δ' ἢ νόσῳ βίον ἔλλιπες; ἢ λυθὸν ἀδῶ
 Ἀύποθελεῖ, κείνων γὰρ σάμδμος κυλίω.
 * Ἠπαρέσθεις; καὶ κάρτα. * λάβοι νύ σε βάλως ἔλαφρά,
 Σύμφωνον πινυτῶ χρόντα λάβω βίοτον.

ΛΕΩΝΙΔΟΥ.

Τίς ποτ' εἴς; τίνος εἴς; πῶς εἴς; τὸν οὔτεον ὄστια τῶντα
 Τλήμον ἐν ἡμιφασί λαφρακι γυμνά μύθῃ;
 Μνήμη δὲ καὶ λάφος ἀν' ἀμαξιδόντος ὀδίττω,
 Ἀξιοὶ καὶ εὐχῆ λιτὰ πῶδ' ἔξεται.
 Ἠδησας καὶ πλῆθρα πῶδ' ἀτελείωσιν ἀμαξί
 Σχέλιε, τοῖσ' ἐσθλῆς οὐδ' ὅπτι δάκρυ βόλῃ.

ΘΕΟΔΩΡΙΔΟΥ.

Πέτρος ἐγὼ τοπάλα γυρῆ, καὶ ἀτεπίος ὄπτιβλῆς,
 Τίω ἠεὶ κλείτου ἐνδον ἔχων κεφαλίω.
 Αἰών μ' ἔτελεψα κροκάλας ἴσον. ἐν γὰρ ἀμαξί
 Παμφόρω αἰζηῶν εἰνοδῆ τέταμψι.
 Ἀγέλλω δὲ βροτοῖσι, καὶ ἀσηλός πῶρ εἴουσα,
 Θέρον ὑλακίτην δῆμου ἔχουσα κύνα.

ΛΕΩΝΙΔΟΥ.

Ἠδημευ τέτεπιται ὑπεκκεκαλυμμένον ὄστειω,
 Ἀρμονίης ὦ νὰρ πλάξ' τ' ὄπτι κελιδρῆ.
 Ἠδὲ καὶ καλιῶες ὑπέκθεσθ' αὐγάζονται
 Ἠμετέρης, τί πλέον γλῶ ὄπτιεννύμεθα;
 Ἠ γὰρ τίω οὔτω παρῶν ἠὲ δὸν ἐτμήξαιτο
 Ἀνδραπυρ, κατ' ἐμῆς νησάουδμοι κεφαλῆς.
 Ἀλλά πῶρ ἐγλαίων, αἰδωνέος, ἐρμεία τε,
 Καὶ νυκίος, τῶντος ἐκλῶς ἴτ' ἀτραπιτῶ.

ΔΙΟΣΚΟΥΡΙΔΟΥ.

Βάλλεθ' ὑπὸ τῶν τύμβου πολιά κρίνα, ἐπὶ τῶν σσηῶν
 Τύμπω δ' ὄπτι σήληρῆσεται αἰδῶ μύθῳ.
 Καὶ πῶρ εἰδῆσασθε μακρῆς ἀελίζματα χαιῆς,
 Στρυμονίω ἀφεται θυσάδες ἀμφὶ πόλιν.

Τί Γλυκύ μου, τί ποθόνον ἐν οὐρέσιν; ὦλετο δάφνις,
 Δάφνις, ὅς ἡμετέρη πῦρ ἔπτεκε κραδίη.
 Αφύτοσί οἰκίσω φηράν δέ τις ἄλλος ἐπ' ἀγρίω
 Στελλέω τὰ πάροισ' οὐκ ἐπιπᾶνι φίλῃ.

Αδελον, εἰς τῆμῶνα τὸν μισάνθρωπον.
 Εἰθὰ δ' ἀπορρήξας ψυχῶν βαρυδάμονα κείμη.
 Οὐνομα δ' ἔπεδύσαδε κακὴν ἢ κακῶς ἀπόλοισθε.

ΛΕΩΝΙΔΟΥ εἰς τὸν αὐτόν.

Τὼ ἐπ' ἐμεῦ σήλιω πρᾶμείβεο, μήτ' ἐμὲ χαίρην
 Εἰπὼν, μήτ' ὅστις, μὴ τίνοσ' ἐξετάσας.
 Ημῆ, τίω αἰνός, τελέσας ὁδὸν. ἰὼ ἢ πρᾶμείβης
 Σιγῆ, μὴ δ' οὕτως ἰὼ αἰνός τελέσας.

ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΥ εἰς τὸν αὐτόν.

Μὴ ποθεν εἰμὶ μάθης, μὴ δ' ἔνομα· πλὴν ὅτι θηήσκει
 Τοὶς πρ' ἐμῶν σήλιω ἐρχομένοισ' ἐτέλω.

ΚΑΛΑΙΜΑΧΟΥ εἰς τὸν αὐτόν.

Ἔτι μὲν (δ' γὰρ ἔτ' ἐσὶ) τί τοι φάος, ἢ σκότος ἐχθρόν;
 Ἄτ' ὁ σκότος ὑμῶν γὰρ πλείονες εἰν αἰδῆ.

ΗΓΗΣΙΓΓΟΥ εἰς τὸν αὐτόν.

Ὄξβα πῶρτι πᾶσι τὸν τάφον εἰσὶν ἀκαμψαί,
 Καὶ σκόλοπας βλάψεις τοὶς πόδας ἰὼ πρᾶμείβης.
 Τίμων μισθρῶδεσπος ἐνοικέω. ἀλλὰ πρᾶμείβης,
 Οἰμῶζην εἰπᾶς πολλά. πρᾶμείβης μόνον.

Αδελον, εἰς τὸν αὐτόν.

Τρηχίλειω κατ' ἐμεῦ φαφαρή κενὸν ῥάμνον ἐλίασσις
 Πάποθεν, ἢ σχολίης ἀγρία κῆλα βάρου.
 Ὡς ἐπ' ἐμοὶ μὴ δ' ὄρνις ἐν εἰαρι-καυφονερείδι
 Ἰχθός, ἐρημάζω δ' ἠσυχὰ κεκλιμένοσ.
 Η γὰρ ὁ μισθρῶδεσπος, ὁ μὴ δ' ἀποσοὶ φιληθεῖς
 Τίμων, οὐδ' αἰδῆ τῆσθίος εἰμὲ νέκυς.

Αδελον, εἰς τὸν αὐτόν.

Μὴ χαίρην εἰπῆς με κακὸν κῆλα, ἀλλὰ πρᾶμείβης.
 ἴσον ἐμοὶ χαίρην ὅστι, ὅ μὴ σέ γῆαί.

Αδελον, εἰς τὸν αὐτόν.

Καὶ νέκυς ὦν τῆμῶν, ἀγέλιος· σὺ δὲ δὴνέ πω λωρῆ
 Γλούτωνος τάρβῃ κέρβερε μὴ σε δάκῃ.

Αδελον, εἰς τὸν αὐτόν.

Ὅς τίς με τειλόδοισι μέσας τάρχυστ θανόντα,
 Λυγρὰ παθῶν, τὸ μῆλον μὴ δ' ὀλίγοιο τύχῃ.
 Πάντες ἐπεὶ τῆμῶνα νέκυι καλέοισιν ὀδίται,
 Καὶ μόρος ἀμμι μόνος ἀμμορος ἠσυχίης.

ΑΝΤΙΓΑΤΡΟΥ σιδωνίου εἰς τὸν βασιλέα
 πτολεμαῖον.

Μυεῖα τοι πτολεμαῖε πατήρ, ὅτι μυεῖα μάτηρ
 Τφερῶνα θαλεροῖς ἠκίσταρ πλοκάμοις.
 Γομα τήνην τῆρ ὀλοφύρατο, χερσὶν ἀμίσσας
 Ἀνδρομάχης δνοφεραὶ κρατὸς ἕσθ' ἔκένιν.
 Ἀμεγάλα δ' ἀγύπτος ἐαυτὸν δάψατο χαίτην,
 Καὶ πλατὺς θύρα πᾶς ἐσνάχῃσε δέμος.
 Καὶ δ' αὐτὰ δ' ἄπένθος ἀμυρωθεῖσα σελαῖα
 Ἀφρα καὶ οὐραίας ἀτραπιτοῖς ἐλίπεν.
 Ὡλεο γὰρ δ' ἄλοισι μὲν ὄλας θοιήτορα χέρου,
 Πέν πατέρων νεαρά σκᾶπρον ἐλθὲν παλάμα.
 Οὐδέ σε νύξ' οὐκ νυκλὸς ἐδέξατο. δὴ γὰρ αἰακίας
 Τοιοῦς οὐκ αἰδῆς, ζεῖς δ' ἐς ἔλυμπον ἀγῆ.

ΟΜΗΡΟΥ.

Χαίρην πρ' ἔθνος εἰμὶ, μίδα δ' ὅτι σήματι κείμη
 Εὐτ' αἰ ὑδαρ τε νᾶν, καὶ δένδρεα μακρὰ τε γῆλη,
 Ἡέλιος τ' αἰών λάμπη, λαμπαρὰ τε σελαῖη,
 Ἀυτὸ τῆδε ἀδύουσα πολυκλαῖσ' ὅτι τὸ μῆλον,
 Ἀγέλειω πρᾶμείβης, μίδα δ' ὅτι τῆδε τίθασθαι.

ΙΟΥΛΙΑΝΟΥ.

Ιουλιανὸς μὲν πῆρ ἐν ἀγῆροον εἰθὰ δε κείται,
 Ἀμφοτέρων, βασιλῆς τ' ἀγαθός, κρατερός τ' αἰγῆ.

ΓΑΙΤΟΥΛΙΟΥ.

Εἰ αἰδῶν μῆδεῖς οὐτ' ἀτάφος, οὐδ' ὁ πύρ' ἴπνοισ
 Ζήλος πρ' ἑλπίδων θύμ' ἐποίησε γάμων.

*In laudem sancti dei patris et filii
 eius et spiritus sancti
 in unum et deum
 et dominum et
 gloriosum et
 regnantis in
 saecula saeculorum
 amen.*

Οἷς αἰεὶ πέμπει μειλίγματα σισυφίς αἶα,
Μητρὸς ἀμειλίχου θυμὸν ἰλασχευμένη.

ΘΕΟΔΩΡΟΥ Τῆς αἴθου εἰς μίμον.

Νηλεΐδης αἰδῆς, ὅπτι σοὶ δὲ ἐγγάσσε θανόντι
Τίτυρε, καὶ νεκῶν ἤκέσε μίμολόγον.

ΠΑΥΛΟΥ.

Σιγαῖς χρυσομάλε δὲ χάλκεον, σὺκ' ἐπὶ δὲ ἤμιν
Εἰκόνας δευχερόνων σκτελέεις μερόπων,
Νόμισσιν ἀφύργοισι· τεὴ δὲ ὀλοῖσθε σιωπῆ
Νιῶφυρῆ τελέθει, τῆς τῶν ἐτελογόμεθα.

Εἰς Αὐλητάς, $\chi\epsilon\sigma\theta\varsigma$

Αθην.

Ορφεὺς μὲν κιθάρα πλῆστον ἤρας εἴλετο θνητῶν,
Νέστωρ δὲ Γλώσσης ἠδυλόγου θοφίη,
Τεκλιόστω δὲ ἐπέων πολυτίμων θεῖος ὀμῆρος·
Τηλεφάνης δὲ αὐλοῖς, οὐ πάφος ἔστιν ὄδε.

Αδέαστον.

Ελλάς μὲν ἠέβας ποροτέρας παρ' οὐκρινεν ἐν αὐλοῖς,
Θῆβαι δὲ παρομοῖον, παῖδα τὸν οἰνιάδου.

ΑΡΧΙΟΥ.

Αἰωρῆ θῆρον ἰμασάμνος δέμας αὔρας
Τλαῖμον ἀορτητῆς ἐκλασίας πίτυος,
Αἰωρῆ· Φοῖβῳ γὰρ ἀνάροτον εἰς ἕκαστης,
Πρῶνα κελαμνίτιν καμετάων σάτυρε.
Σεῦ δὲ βοᾷ αὐλοῖο μὲν ἔσθμοι σὺκ' ἐπὶ νύμφαι
Ὡς πάρος ἐν φρυγίοις οὐρεσι πλάσόμεθα.

Εἰς Βρεφῆ, $\chi\epsilon\sigma\theta\varsigma$

ΠΟΣΕΙΔΙΠΡΟΥ.

Τὸν τερετὴ παίζοντα πῶς φρέαρ ἀετῶνα κλά,
Εἴδωλον μορφᾶς κωφὸν ἐπεσπᾶσατο,
Ἐκ δὲ ὕδατος τ' παῖδα δὴ ἀβροχὸν ἤρπασε μάτηρ,
Σκεπτομένη ζωᾶς εἴτινα μοῖραν ἔχη.

Νύμφας δὲ σὺκ' ἐμίμηεν ὁ νήπιος, ἀλλ' ὅπτι γουῶν
Ματρὸς κριμηθεῖς, τὸν βαθὺν ἵπνον ἔχη.

ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ.

Γὰρ δὲ με πειθαέτηρον, ἀκηδέα θυμὸν ἔχοντα
Νηλεΐδης αἰδῆς ἤρπασε καλλίμαχον.
Ἀλλὰ με μὴ κλαίοις· καὶ γὰρ βίοτιο μετέσθον
Γάργυ, καὶ παύρων τῆς βίοτιο κακῶν.

Αθην.

Ἀθῆ ἀλιπᾶνθε καὶ ἀέροπε, τίπτε τοῖουτον
Κάλλαμαρον ζωᾶς νήπιον ὠρφαίσας;
Ἐσα μὲν ὅγε πάς ἐπὶ δώμασι φερσεφονείας
Παίγιοι, ἀλλ' οἴκει λυγρὰ λέλοιπε παῖγι.

ΜΑΚΕΔΟΝΙΟΥ.

Γάμα, καὶ εἰλείθηα (σὺ μὲν, τέκες, ἡ δὲ, καλύπτῆς)
Χάρετον ἀμφοτέρας ἰῶσα δὲ γὰρ ἔσον.
Εἰμί δὲ μὴνοῶν πόθι νεῖασμα· σὸ δὲ γὰρ ὕμεις
Ἡπίος, ἡ τίς ἐών, οἶδα πόθεν μετέβην.

ΑΓΑΘΙΟΥ.

For Scalyg. Ἀθάλε μὲν δὲ ἔχοντο γάμοι, μὴνύμφια λέκτρα·
Οὐ γὰρ αἰ ἀδῶν ἔξεφαίη παρ' ἑσφασίς.
Νιῶ δὲ ἡ μὲν τεταλάνα γυνὴ τίκλουσα κέθη,
Γαστρὶ δὲ δισκάλπω νεκρὸν ἔνεσι τέκος.
Τελοσῆ δὲ ἀμφιλύκη δρόμον ἰούσεν ἔξοτου μίμνη
Τὸ βρέφος, ἀπορήκοις ἐλπίσι λαλόμδρον.
Κούφη σὶ τελέτοι γαστρὶ τέκος αἰτή κούνης.
Αὐτὴ γὰρ σε φέρει, καὶ γονὸς οὐ χατέεις.

ΑΝΤΙΓΑΤΡΟΥ.

Τὸν μικρὸν κλεόδημὸν ἐπὶ ζῶοντα γάλακτι,
Ἰχθὺς ὑπὸ τοῖσιν ἡνὸς ἐρσάμδρον,
Ὁ δρῆϊξ ἐτόμως βορέης βάλεν εἰς αἰλὸς οἶδμα,
Κῆμα δὲ ἀπὸ φυλῆς ἔσβεσε νηπιάχου.
Ἰοῖ, αἰοκπῆρμαν τίς ἔφες θεός, ἡ μὲν κέρτεω
Ἡλικὸς οὐκ αἶδεν πικρὸν ἀπὸ γάλατος.

ΔΙΟΔΩΡΟΥ.

Κλίμακας ἔξ' ὀλίγης ὀλίγον βρέφος ἐν δ' ἐδάωσεν
 Κἀπαυσει, ἐκ δ' ἔα γη κείλιον ἀφράγαλον,
 Διητῆς παρκαίριμος. ἐπεὶ δ' ἴδε θεῖον αἶνακτα
 Ἀντόμδρον, παμδ' νὰς αὐτὶκ' ἔτεινε χέρας.
 Ἀλλὰ σὺ νηπιάρχου δ' μαὸς κόνι μὴ ποτε βεβήην
 Οὐ γὰρ, τῶ διεταῖς φεδδ' ἀμύνη κέρακας.

ΕΙΣ ΓΕΡΟΝΤΑΣ, χεῖρ ἰδ

Αδέαστον.

Ἐξικοντούτης δ' ἐνύσιος ἐνθάδε κείμαι,
 Ταρσεῖς, μὴ γήμας ἀγθε δὲ μνηδ' ὁ πατήρ.

Ἐπὶ τὰ ἑαυτὸν θάψαμι τὸ
 τελευτῆς.

Γῆραὶ καὶ πενή τετραμύδος, οὐδ' ὀρέζοντος
 Οὐδενὸς ἀνδρώπου διετυχίης ἔρανον,
 Τοῖς ἔσμερσις κώλοισιν ὑπήλυθον ἡρέμα τύμβον·
 Ἐὐρον οἴζυροδ' ἔρμα μάλις βίουτου.
 Ἡλάρθη δ' ἐπ' ἐμοὶ νεκῶων νόμος· ἔγδ' ἐθνησκον
 Γῶτον, ἔπειτ' ἐτάφην· ἀλλὰ ἔαφείς, ἔθανον.

ΛΕΩΝΙΔΟΥ.

Ἡρῆς νικῶ μιλίτης τάφον ἔφεφάωσε
 Παρθενικῆς· αἶδη, τῶθ' ὀσίως κέκρικας;
 Αδέαστον.

Ἐγὼ φιλαῖνις ἢ πῖωτος ἀνδρώποις
 Ἐνθαῦ γῆρα τὰ μακρὰ κειμήμια.
 Μή μ' ὦ μάταμε ναῦτα τῶ ἀκραν κέμπλων,
 Χλδύλι τε ποικὸ καὶ γήγοτα καὶ λέγλι.
 Οὐ γδ' μά τὸν ἔσιν, αὐ μά τῆς καίτω κούρις,
 Οὐκ ἔμῃς ἀνδρας μάχλος, σὸσ' ἐδημφδης·
 Γολυκαίτης ὃ, πῶρονιῦ ἀθιῶαῖος,
 Λογαν τί παμπάλημα, καὶ κακὴ Γλῶσσα,
 Ἐγρῶφεν οἱ ἔγρῶφεν αὐτῆ δ' ἐκ οἶδα.

ΑΝΤΙΦΙΛΟΥ.

Νεκροδύκον κλητῆρα φίλων ὁ παρῆσις ἀείρων
 Ἐνδθεν, ὄφρα λάβοι μαθὸν ἐφημέριον,
 Σφάλματος ἔξ' ὀλίγιο πεσὼν θάνεν ἔγδ' ἐτοῖμος
 Εἰς αἶδλι. ἐκάλθ' ἢ ἡ πολὴ παρῆσιον.
 Ον δ' ἀγῆσις ἐφόρθ νεκροδύκον, αὐτὸς ἐφ' αὐτῶ
 Ἀσκαίτιν ὁ γέρον ἀ· σοφορῶν ἔλαθεν.

Αδέαστον.

Τρῆς ἐτέων δεκάδας, τριάδας δύο, μέρον ἔθικαν
 Ἡμετέρης βιοτῆς μέρτιες ἀγθεῖοι.
 Ἀρχοῦμα τούτοισιν ὁ γδ' ἔχονος, αἴθος ἔρισον
 Ἡλικίης ἔθανεν χῶ τειγῶν πύλιος.

ΕΙΣ ΓΕΩΡΓΟΥΣ, χεῖρ ἰδ

Αθην.

Οὐτω παῖς ἀπόλωλε γεωπόνε βῶλος ἄρῆσις;
 Ἡδη καὶ τύμβοις νῶσθα τῆσι βόες;
 Ὑνις δ' ἐν νεκῶσι; τί ὅ πλέον; ἢ πῶτος οὐδ'·
 Γυεῖς, ὃν ἐκ τέφρης κού ἔθονος ἔρπασετε;
 Οὐκ αἰεὶ ἔησαθε καὶ ὑμῶς ἄλλος ἔρῶσει,
 Τοῖσις ἄρῶσθ' ἀμύρους πᾶσι κακασοείης.

ΕΙΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ, χεῖρ ἰβ

ΛΕΩΝΙΔΟΥ.

* Τίς, τίος βῶσα γυναι, πᾶ εἶμι. ἔσθ' κίονα κείσαι;
 ἢ Γρηζῶ, καλλιτέλας, καὶ ποδαπή; ἢ Γαμίη.
 * Τίς δέ σε καὶ κλερέϊζε; ἢ Γόκριτος, ὦ μερονῆες
 Ἐξέδοσαν. ἢ Γησιῆς δ' ἐκ τίος; ἐκ ἔκετοδ.
 * Ἐῦσα πῶσαν ἐτέων; ἢ δύο κ' εἰκῶσιν. ἢ ἦρᾶ γ' ἀτεκνιος;
 ἢ Οὐκ, ἀλλὰ τελετῆ καλλιτέλιω ἔλιπον.
 * Ζήσσι κείνις γε, καὶ ἐς βαθὺ γῆρας ἔκιστο.
 ἢ Καῖσι ἔφνε πῶσι πᾶντα τύχη τὰ καλὰ.

ΔΙΟΣΚΟΡΙΔΟΥ, οἱ δὲ, ΝΙΚΑΡΧΟΥ.

Τῶ γερᾶς πινθίσασαν ἐν ἀθιῶσι λαμίσκιω
 Ὑσατα, κικῶρέτης παῖδα καὶ βιπόλιδος,

Σιωβρέφεισι διδύμοις, Αμίλιω γῆρος, αἰ πρῶτ' ἀνείλω
Κρέπτοισιν λιβύης ἠόνες εἰκασέτιν.

Ἀλλὰ κέραι τῆ παιδὶ λεχαῖα δῶρα φέρουσαι,
Θερμά κ' ψυχροῦ δάκρυα χεῖτε τάφω.

Τὸ αὐτῶν, οἱ δὲ ΕΚΑΤΑΙΟΥ Ἰαῖσιου.

Ἀρχέλεώ με δάμωρτα πολυζείνιω, θεοδέκλιου
Παῖδα κ' ἀνοπατοῖς ἔνεπε δημῦρέτης.

Ὀσον ἐπ' ὠδίσιν, καὶ μητέρα παῖδά τε δάμωρ
Εφθασεν, οὐδ' αὐτὸν εἴχσιν ἠελίων.

Ὀκλιωσα δεκέτις δ' αὐτῆ ἰάνων, ἄρτι τεκῶσα·
Ἀρπι δὲ καὶ νύμφη, πρῶτ' ὀλιγοχρόνιος.

Εἰς τιμὴν πέραν κωνσταντίνης πόλεως
δάμαλιν.

Ἰναχίης οὐκ εἰμὶ βοῶς τύπος, οὐδ' ἀπ' ἐμεῖο
Κληζέται ἀντωπὸν βοασόμεον πέλαγος.

Κεῖνιω γὰρ τοπρῶτε βαρὺς χόλος ἤλασεν ἥρης
Ες φάροσιν, ἠδὲ δ' ἐγὼ κεκροῖς εἰμι νέκυς.

Εὐνέτις ἡ δὲ χάρητος ἐπλων δ' ὅτ' ἐπλων ἐκεῖνος
Τῆδε, Φιλιππεῖων ἀντίπαλος σκαφέων.

Βοῖδ' ἔβαν δ' ἤκουον ἐγὼ τότε, νῦν δ' ἔχρητος
Εὐνέτις, ἠπείροισ τέρπομαι ἀμφοτέρως.

ΜΕΛΕΑΓΡΟΥ.

Οὐ γάμον ἀλλ' αἰδέω ἔτινυμφίδ' ἔν κλεαρίστῃ
Δέξατο, πρῶθενίς ἄμματα λυομένη.

Ἀρπὶ γὰρ ἑσπερίοιο νύμφης ἐπὶ δικλίσιν ἤχειω
Λωτοί, καὶ θαλάμων ἐπλαταγεῖωτο θύραι.

Ἡῶν δ' ὀλολυγμὸν ἀέκραγον, ἐν δ' ὑμνιάμος
Σιχαθεῖς ἠοροῦσιν φέγμα μεταρμόσατο.

Αἰ δ' αὐτὰ κ' φέγμος ἐδ' ἀδύχρω πρῶτ' ἀπασῶ
Πεῦσαι, καὶ φημιδῶα νέρθεν ἔφαλλον ὀδόν.

ΦΙΛΑΙΡΦΟΥ.

Ἀρπὶ μὲν ἐν θαλάμοις νικηπαίδος ἠδὲ ἐπὶ τῆς
Λωπὸς, καὶ γαμικαῖς ὕμνος ἔχαρε κρότοις.

Θριῦος δ' εἰς ὑμνιάμον ἐκάμασεν ἠδὲ τάλαινα,
Ὀὕτω πρῶτα γυνή, καὶ νέκυς ἐβλέπετο.

Δακρυόφης αἰδῆ, τί πρῶτον νύμφης διέλυσας,
Ἀὐτὸς ἐφ' ἄρπαγίμοις τερπόμενος λέγεσιν;

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ σιδωνίου εἰς λαίδαν.

Τίω καὶ ἄμα χρυσοῦ κ' ἀμοιβῆς, ἔσσιω ἔρωτι
Θρυπτομένη, ἀπάλης κίμωνος ἀβροτέραι,

Λαῖσ' ἔχω, πολιτῆν ἀλλ' ἰσώνιο κερύθου.

Πφρῶτης λουκῆ φαιδροτέρειν λιβάδαν,

Τίω θνητῶν κυτῶν, ἐφ' ἠ' μνηστῆρες ἀγαυοί

Πλείονες ἢ νύμφης εἴνεκα τῦνδα εἰδός,

Δρεπτομένη χερσὶ τῆς καὶ ἀνητῶν ἀφροδίτῶν.

Ἡς καὶ ἄσ' βιάωδ' ὑμῖνος ὄδαδε κρόκω.

Ἡς ἐπὶ κηῶντι μύρω δ' ἀβροχον ὀκτιῶ,

Καὶ λιπαρὰ θύον ἄσθημα πνέουσι κέμη.

Ἡς ἐπὶ κελῶν ἀμυξε κ' ῥέτος ἀφρογῆσά,

Καὶ ἠοροῦσιν λύζων ἐσονάχισεν ἔρωσ.

Εἰ δ' οὐ πάλαιον δούλιω γέτο κέρδεος βύνιω,

Ἐλλάς αὖ, ὡς ἐλένης, τῆς δ' ὑπὸ ἔχε πόνον.

ΓΟΜΦΗΙΟΥ νεωτέρου εἰς τὸ αὐτῶ.

Ἡ δὲ κελῶν κ' πᾶσιν ἐρᾶσμον ἀνήσασα,

Ἡμοιῶν χερσῶν λεία δρεφαιμένη,

Ὀὐκ ἐπὶ χρυσοχάλινον ὄρα δρόμον ἠελίοιο

Λαῖς, ἐκμιμήτη δ' ὕπνον ὀφείλομένη,

Κάμοις, καὶ τάνων ζηλώματα, καὶ τὰ ποθεῖωτων

Κρίσματα, καὶ μύσσην λύχρον ἀπειπαμένη.

ΑΓΑΘΙΟΥ ορολαστικῶ εἰς τὸ αὐτῶ.

Ἐρπων εἰς ἐφύριω, τάφον ἔδρακον ἀμφικέλυθον

Λαίδος ἀρχαῖης, ὡς τὸ χασμα λέγῃ.

Δάκρυ δ' ἐπιπείσας, χερσὶς γυναικῶν κ' ἀκρῶς

Ὀικείρω σε ἐφίω, ἡ πάρος οὐκ ἰδόμεν.

Ὡ πόσον ἠήτων νόον ἠκαχες, ἀλλ' ἴδε, ληθῶν

Ναῖς, ἀΓλαίω ἐν ἰσωνί κατ' ἐμῶν.

Λασύποισ σμίλας κεκλαμμένον. ἦ ῥα ζωακί
 Τὰν ῥθονί κευθομύρα χιλιάς ἑὸ ὄνομα;
 Τοῦτο γὰρ ἀγέλας κρυφούμνος εἰς ἓν ὄριθμός.
 Ἡ δὲ μὲν εἰς ὄρθαν ἀτραπὸν οὐκ ἔμολεν,
 Ἡ δὲ οἰκτρὸν νάουσα πόδι ἠέλιον ἔπλετο φιδίς;
 Νῦν σφιγὸς γέφυρος οἰδίπτος ἔφρασαμίην.
 Αἰνετὸς οὐκ διασπῶ καμὸν ἀνήγμα τύποι,
 Φέγγος μὲν ξυμετοῖς, ἀξιώτοισ δὲ ἔρεβος.

ΛΕΩΝΙΔΟΥ.

Αὐτὰ τίμω κλέϊ, αὐτὰ φιλω, αὐτὰ δῖξισαί,
 Αὐτὰ τίμω θῶ, παῖδες δῖξισοδίκου,
 Γᾶσαι ἄσπ' ὠδίνος πεφονθυμύρα αἴς ἐπιτῆτο
 Σᾶμα πατὴρ εἶσαε καίτην ὄριθοδίκης.

ΑΓΛΑΘΙΟΥ ὁρλασικὸς ὅτι τῆ ἰδία μητεὶ
 κειμήριον ἐν βυζαντίω.

*Ὡ ξένε, τί κλάψες; δὲ ἄσπ' ὄνον μόνον. *οἶδα τίς εἰμι;
 *Ὀὐ μὰ τὸν, ἀλλ' ἔμπτως οἰκτρὸν ὄρα δὲ τέλος.
 *Ἐσὶ δὲ τίς; πᾶσι κλάψα. *ζωὴ τίνας; αἰδρὸς δῖξισου
 Ρήτορος, ἔξ ἀσπίς, οὐδ' ὄνομα μῆμνονίου.
 *Πῶς δέ σε βοασσῶ εἴη κατέχῃ κῆρις; εἴρεο μοῖραν,
 Ἡμοὶ τῆλε πάσης ἔξνον ἔδωκε τάφον.
 *Παῖδα λίπες; τειέτηρον ὅς ἐν μετ' ἄρσιον δῖξισον,
 Ἐκδέχεται μαζῶν ἡμετέρων σαχόνα.
 *Αἴθε καλὰς ζωοί. *ναὶ ναὶ φίλος, βύχου κείνου
 Ὁ φρά μοι ἠέσῃσας δάκρυ φίλον σαλάοι.

ΜΕΛΕΑΓΡΟΥ.

Δάκρυά σοι καὶ νέρθεν ἄσπ' ῥθονὸς ἠλιοδάσῃ
 Δωροῦμαι, σοργὰς λείψιδμον εἰς αἶδην,
 Δάκρυα δις δάκρυα. πολυκλαύτω δὲ ἐπὶ τύμβω
 Σπένδω μνάμα πόθων, μνάμα φιλοφροσύνας.
 Οἰκτρά γὰρ οἰκτρά φίλαν σε καὶ ἐν φθιμύοις μέγλα.
 Αἰδῶ, κενεαὶ εἰς ἀχέσθῃτα χάριν. (ῥῆς)
 Αἰδῶ, ποδὲ ποθόν ἔμοι θάλας; δῖξισαεν ἄδας,
 Ἀρπασεν ἀκμάγον δὲ αἴθος ἔφυρε κῆρις.

Ἀλλὰ σε ζωοῦμαι γὰρ πᾶν τρεφε, τὰν πᾶν ὄνομα
 Ἡρέμα σοῖς κέλλοις μάτερ ἐνα ἰσέλισα.

ΤΥΜΝΕΩ.

Μή σοι τῆτο φιλαγνί λίην ἀποκείροισα,
 Εἰ μὴ παρὸς νεῖλω γῆς μοεῖς ἔτυχες,
 Ἀλλά σ' ἔλθυσθεις ὅσ' ἔχῃ ἄφρος. ἐστὶ γῶισι
 Παύθην εἰς αἰδῶ ἐργασθῶισιν ὁδός.

ΣΑΠΦΟΥΣ.

Τιμάδος ἀδελφῆς, τὰν δὲ παρὸς γάμοιο θανούσαν
 Δέξατο φερσέφονας κυάεος θάλαμος;
 Ἀσπ' ἀποφθιμύρας, πᾶσαι νεοθηγείχαλκῶ
 Ἀλικες ἰμερτὰν κρατὸς ἔθεντο κέμαρ.

ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΥ.

Τιμόνη, τίς δὲ ἐσὶ; μὰ δαίμονας οὐ σ' αἰ' ἐπέγων
 Εἰ μὴ ἡμῶντος παρὸς ἐπὶ ὄνομα
 Στήλη, καὶ μῆθῦμα τετὴ πόλις ἡμέγα φημί
 Χῆρον αἰᾶσθαι σὸν πόσιν βύθου μύρη.

ΙΩΑΝΝΟΥ ποιητοῦ τῆ βαρβουκάλια.

Εἰς πόσιν ἀθήσασα παρ' ἔρατις λίνα μοῖρης,
 Ἡνεσα καὶ ῥθονίους, ἠνεσα καὶ ζυγίους;
 Τους μὲν, ὅτι ζῶν λίπον αἰέτα. τοὺς δὲ, ὅτι τοῖον.
 Ἀλλὰ πατὴρ μίμνοι πασιὸν ἐφ' ἡμετέροις.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς δὲ αἰδῶ.

Τοῦτο Γεοφροσύνας αἰτάξιον βύρεο νῦσῶ,
 Δάκρυά σοι γαμέτας ἀπείσε κατὰ φθιμύρα.

ΚΥΡΟΥ ποιητοῦ.

Τρεῖς ἑτέων δεκάδες, μῆτις χρόνος ἐς τελα δὲ ἄλλα
 Ἐπρεχεν, ἀλλ' αἰδῆς πικρὸν ἔπεμψε βέλος.
 Θηλυτέρην δὲ ἠρπάξε ρόδων καλῖκεσιν ὁμοίω,
 Πάντ' ἀπομαζαμύρην ἔργα τὰ πηνελόπης.

ΙΟΥΔΑΙΑΝΟΥ αἰγυπίου.

Αὐτῶν ἠοδότιν ὁ ζωγράφος αἴθε δὲ τέχνης
 Ἡμῶστε, καὶ λήθην δάκρυ ὄδου φθιμύροις.

ΛΕΟΝΤΙΟΥ γραστικού.

Σῆμα ρόδης τυεῖν δὲ ζωὴ πέλεν αὐτὴ δὲ πάσης,
 Ἰκετο τίμω δὲ πόλιν, κηδομένη τεκείων.
 Αὐτὴ ἀφ' ἡμῆσι λέχος κέσμησε γερμῆν,
 Ὅς πάρος θύνομίης ἴδ' ἕνα γῆκε πόλιν.
 Γρηῖς μὲν μόρον ὄφελλε δὲ μετρία κύκλα
 Ζώην. τῶν ἀγαθῶν οὐ δεχόμεθα κέρον.

ΑΓΑΘΙΟΥ εἰς τὴν ἀδελφῶν αὐτῶν
 βύρην.

Τὰν πάρος ἀγῆσασαν ἐν ἀλγαίῃ καὶ αἰοῖ ἀ,
 Τὰν πολυκυδίσει μνάμονα θερμοσιύας,
 Εὐβρυῖαν κρύπτε γρονίη κένης αἰ δ' ἔπει τὺμβω
 Κεῖραντο πλοκάμοις, μούσα, χέμεις, παφίη.

ΙΟΥΛΙΑΝΟΥ ἀργυροπίου.

Οὐδὲ μὰ μὲν καλή, φρεσὶ δὲ πλέον ἢ ἐρωσάπῳ,
 Κάτθανε φεῦ, γρεῖτων ἔξαπόλωλεν ἔαρ.
 Καὶ γδ' ἔλω παφίη πόμομοίος, ἀλλὰ στωθῶν
 Μουῶν τοῖς δ' ἑτέροις πᾶλλας ἐρυμοτάτη.
 Τίς λίθος οὐκ ἐρόησεν ὅτ' ἐξήρπασεν ἐκεῖνι
 Εὐρυβίης αἰδῆς ἀδρὸς ἀπ' ἀλκαλίδων;

Τοῦ αὐτοῦ τωθασκῆν.

Σοὶ θεῶν βύλα ἡ γὰ ρόδοι καὶ τὺμβον ἐγείρει,
 Ρύσια τε ψυχῆς δῶρα πένποι νέμει
 Αὐτ' ὄφελος ἰλυκερὸς ποῖς ὅπῃ θανούσα
 Ωκύμορος, κείνῳ δῶρας ἐλάθερίω.

ΠΑΛΛΑΔΑ.

Ψύλλᾳ παρὰ βύρην τοῖς κληρονόμοις φρονέσασα,
 Αὐτὴ κληρονομία τῶν ἰδίων γέρονεν.
 Αμαρτὴν δὲ πάρος κατέβη δόμον εἰς αἶδαο,
 Ταῖς δαπνόμας ὄζην σύμμετρον ὄφελον.
 Πᾶντα φαγοῦσα βίον, στω ἀπώλετο τ' δαπνόμασιν.
 Ηλπετο δ' εἰς αἶδαν ὡς ἀπεκερμάτισε.

ΕΥΤΟΛΜΙΟΥ.

Υἱὸς ὠκυμῶρον θάνατον πενήτουσα μὲν ἰπῶν,
 Κωκυτῶ μεγάλῳ πνύμα σίωξέχρει.
 Οὐδ' ἔσθ' ἐπὶ παλιν ὁσον ἀνάπνυσασι γρηῖσι,
 Ἀλλ' ἄμα καὶ θρήνου παύσατο καὶ βίον.
 Ἀδέαστον, οἱ δὲ, ΒΙΑΝΟΡΟΣ.

Υστατον ἐθρήνησε τὸν ὠκυμῶρον κλεαρῖτι
 Παῖδα, καὶ ἀμφὶ τὰ φάπικρον ἔπαυσε βίον.
 Κωκύσασα γδ' ὄσον ἐχέδδμε μῆξος αἰή,
 Οὐκ ἔτ' ἐθρήνησε πνύματος ἔχε τόνος.
 Θηλυτέρα, τί ὄσον ἐμετρήσατε τάλαια
 Θρήνον, ἡ κλαῖσθ' ἄρει καὶ εἰς αἶδαν;

ΓΑΛΛΑΔΑ.

Ἡρπασέ τις νύμφην καὶ τὸν γάμον ἥρπασε δαίμων,
 Ψυχῶν συλήσας τερπομένων ἀγγέλιον.
 Εἰς γάμος εἰς σπέντε τάφοις ἔπλησε θανόντων,
 Γαῖθμος δὲ νεκρῶν εἰς γέρονεν θάλαμος.
 Νύμφη πενήσι λῆα πολύσων, νυμφίε πένθου,
 Ἀμφοτέρων ὁ γάμος πλούσιος ἐθ' ἀνάτοις.

ΑΙΜΙΛΙΑΝΟΥ.

Ελκετάλαν πῶρα μῆξος ὄν ἐπὶ μαζὸν ἀμύξος,
 Ελκυσσὸν ὑστάτιον νᾶμα κατὰ φημῶν.
 Ἡδη γδ' ἐξίφεοσι λιπόπνοος ἀλλὰ τὰ μῆξος
 Φίλτρα καὶ εἰν αἶδη παμδοκμεῖν ἔμαθον.

Αθην, οἱ δὲ, ΔΗΜΑΝΤΟΥ.

Υστάτιον φάσμα κλυτὴ πόλι τῶτο θεῶν
 Εἶπεν ἐς ἀπείροτον νύκτα κατερχομένη,
 Οἱμοὶ ἐγὼ δύσημος, ἀπέλλιχε ποῖον ὀμεισε,
 Γοῖον ἐπ' ὠκείῃ νηὶ περὶς πελάγος.
 Ἀὐτὰρ εἰμὲν γεδόθεν μόρος ἴσταται ὡς ὄφελον γε
 Χρεὶ φίλῳ τὴν σὴν χεῖρα βαλοῦσα θανῆν.

Αθην.

Τίπτε μάττω γρόωντες ἐμῶν πῶρα μίμνετε τὺμβω;
 Οὐδὲν ἔγω θρήνων ἀξίον ἐν φημῶν.

Δῆγε γῶν καὶ παῦε πόσις καὶ παῖδες ἐμεῖο
Χαίρετε, καὶ μνήμῳ σῶζετ' ἀμαζονίης.

Αδέαστον.

Αλκίηςτις νένειμί, θάνον δ' ἄερος ἐάλας
Ζήνωνος, τὸν μοῦνον ἐνί φέρνοισ ἐδέξμεν,
Ον φωτὸς Γλυκερῶν τε τέκνων παρ' οὐκριν' ἐμὸν ἦτορ
Οὔνομα καλλιχεῖα, βροτοῖς πῶντεσιν ἀγαθή.

Αθῆλον.

Εὐχέσθω τίς ἐπειτα γυνή τόκον, εἶπε πολῦξω
Γατέρ' ἄπο τριασῶν ῥηγνυμένη τεκέων.
Μάης δ' ἐν παλάμῃσι χύθη νέκυς· οἱ δ' ἔτι γαῖαν
Ωλιασθον, κρίλων ἄρσενες ἐκ λαχρόνων,
Μητέρος ἐκ νεκρῆς ζωὸς γόνος· εἷς ἄρα δαίμων
Τῆς μὲν ἀπὸ ζωῆς εἴλετο, τοῖς δ' ἔπορεν.

ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΟΥ.

Αρχαίασθῶν ἔχω πλὴν ἐκ κελῶφῶνος ἐταῖραν,
Ας καὶ ἐπὶ ρυτίδων ὁ Γλυκὺς ἔζετ' ἔρωσ·
Ἦν νέον ἠέθησασαν ἀποδρέψαστες ἔρασαι
Γρωτοβόλοι δι' ὄσης ἤλθετε πυρκαϊῆς.

Αθῆλον.

Μηδὲ καταθονίοις μὲν δαίμοσιν ἀμμορος εἶπες
Ἠμετέρων δῶρων, ὧν σ' ἐπέοικε τυχεῖν,
Αμμία, οὐνεκα νικέμαχος θυγάτηρ τε δαῖνῃ
Τύμβον καὶ στήλιον, σπῆν ἐθέμεσθα γάρον.

Αθῆλον.

Μή με θοῶς κύδιτε πρὸ φέρου τύμβον ὀδίτα,
Σοῖσιν ἀχοιμήτοις προσέκελθῶσπόρε·
Δερκέμενος δ' ἐρέθνε, πῆς εἶ, πόθεν; ἄρμονίαν γὰρ
Γνώσασαι, ἢς γλυκὴ λάμπεται ἐν μερόποις.
Πάντα γὰρ ῥοσὰ βροτοῖσι φέρει κλέος, αὐτὸ ἐνιδέσθω,
Εὐχόμενον ἔρα πλὴν ἦτα, φροσσιώλω.
Τοῖς τε μὲν ἀφροσσιῶν ἐς οὐρανίας γὰρ ἀταρποις
Ψυχὴ παπταμένη, σῶ μ' ἀποδυσσάμενη.

Αθῆλον.

Νικόπολιν μαρσῆανος ἐθήκατο τῆσ' ἐνὶ πέτρῃ
Ομβρίταις δακρύοις λάφρακα μὲν μαρτίω.
Αλλ' ἄρ' ἐν πλεονέχει· τί γὰρ πλέον αἶεε κηδύς
Μοῦνον ἄερος γαῖης, οἰχομένης ἀλόχου;

ΕΡΥΚΙΟΥ.

Ατῆς ἐγὼ κείνη γὰρ ἐμὴ πόλις· ἐκ δέ μ' ἀθῆλων
Λυγρὸς ἄρ' ἴτα λῶν ἄρ' ἴτα ποτ' ἐλήσαστο,
Καίθετο ῥωμῆων πολυηπίδα, νῦν δέ θανούσης
Οφεινοσῆ κούριος ἡμφίεσεν.
Χαίρετε ἢ ἀρέσασα καὶ ἢ μετέπειτα λαχρόσσα
Χθῶν με, καὶ ἢ κέλποις ὑστατα δόξα μνήμη.

ΑΓΑΘΙΟΥ.

Ναλίτομα προδίτα, φίλω κατὰ λέξον ἀκρίτη
Εὐτ' ἀνέμῳ λβύσσης πατεῖδα θεσάλιου,
Καίθανε σὴ πρῶτακίτις, ἔχθ' ἀέμιν ἐν ῥοσὶ τύμβος,
Αἰ, αἰ, βοασσέλης ἐγὼ ἦεν ἠόνος,
Αλλά μοι ἀπότῃ τευχε κενήκειον ἐγὼ ἴσι σείο,
Οφρ' ἀναμνήσκη τῆς ποτέ κρυεδῆς.

Αθῆλον.

Ορῆς παρῶσπον κῆσῆς τῆς φροσνος;
Εἰ καὶ τέθηκε, ταῖς ἄρ' ταῖς γνωρίζεται
Ψυχῆς ὁ κάλλος μᾶλλον ἢ τῆς φροσματος.

Αδέαστον.

Τῆ δέ ποτ' ἀκίρεῖσιν ἐδέξατο γαῖα λαμοῦσσε
Λαοδίκην, δηῖαν ὕβριν ἀλβουοδρῆν.
Σῆμα δ' ἀμαλδουαντος ἀνώσσιο χροῖνοιο,
Μαξίμος ἐκδηλον ἦκ' ἀσῆς ὑπατος.
Καίκυρῆς χαλκεῖον ἐπεὶ τύπον ἐφροσσαιτ' ἀλλῆ
Κεῖμενον ἀκλῶσ, τῶ δ' ἐπέθηκε κύκλω.

ΚΡΙΝΑΓΟΡΟΥ.

Υμῖδα πλὴν βυανδρῶν ἐρείσμων, αἶν' ἀθῆμα
Οἰκῶν, κούριον αἰμύλον ἐναέτιν,

Ἡρπασαι ὡς ἄλλης' αἰδέη; τί πάθωρον ἐφίεις
Μοῖραν τιῶν πρῶτως σείο ποτ' ἔασο μύθην;

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

Οὐχὶ βαθυζώνων ἰπποδρχία ἔργα γυναικῶν,
Τῶν δὲ κυνῶν ἐλόμαρ ῥωμαλέον βίοτον.

Οὐδέ μοι ἀμπεχόνα περονήτιδες, οὐ βαθύπεπλος
Εὐμαίς, οὐ λιτόων βύαδε κεκρύφαλος,

Οὐδὰς δὲ σκίπωνι σίωέμπορος, ἄτε σίωφδὸς
Δίπλαλξ, καὶ κρίτας βλήμα χαμμηλεχέος.

Ἀμμι ἢ μῆνδρίας κρέασαν βίος ἕως ἀπαφαντᾶς
Τόσων ὅσον Θοφία κρέασον ὀειδρομίας.

ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΥ.

Κρηθίδα τὴν πολὺ μύθον, ὅτις αὐτὴν καλὰ παύσιν,
Δίζονται σαμίων πολλάκι θυγατέρες,

Ἡδίσαν στωέειθον, αἰεὶ ῥαλὸν ἢ δὲ ῥαποβελίξ
Εὐθαδέ τὸν πάσαις ὑπνον ὀφθαλμῶν.

Αδελον.

Εὐήτης τρύτωνος ῥα ἐπ' ἀγαθᾶς ἐλσχεύη
Κληδόνου γὰρ αἰεὶ ὡς ἄλλοιο δαμονίη,

Ἀρπιτόκης. τὰ δὲ πολλὰ κατῆγαγῆν ἐν βρέφος ἀδύω
Σὺ κείνη; δεκάτις δὲ ῥα ἔσθῃ ἦεν ἔω.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

Ἡ που σε ρθονίας ῥετῆμιὰς ἔξ ἀκέτιο,

Κωκὸ τῆς θεμῶν ἰγος ἐπ' ἰόνι,

Οἰχόμενον βρέφος ῥετῆ νέω φορέουσαν ἀρσῶ,
Ὡ κίβραν θαλερὰ δῶειδες εἰν αἰδέα,

Πυθόμηναι τέο κῆρα. σὺ δὲ ξάνουσα πρῶτας
Δάκρυον, ἔξ ἔπος φεῦ αἰμαρὸν ἔπος,

Διπλόον ὠδῖνασα φίλον τέκος, ἀλλο μὲν αἰδρὶ
Εὐφροῖνι καλλιπόμην, ἄλλο δὲ ἄγω φθιμῶν.

ΗΡΑΚΛΕΙΔΟΥ.

Ἀχόνις, ῥετῆ σκαπῶς, ὅτι σάλας δὲ μετώπῳ
Σθονταφύλων ἡμίθαις γέφανοι.

Πραμίμα Δακρίναιτες ὀδοπόρε, πέτρων ἰδαμῶν.
Λυγρὰ παρῆλθεν ὀσεία φατὶ πῖνος.

Ξφν, ῥετῆμιὰς εἰμι πάτρα κνίδος. βύφρονος ἦλθον
Εὐλεχός, ὠδῖνων ῥα ἀμορος γυόμην.
Διατὰ δὲ ὁμοδὲ πικρῶσα, ὅ μὲν λίπον αἰδρὶ πεδνηθῶν
Γήρας ὄν δὲ ἀπάγω, μημησίτων πύσος.

ΘΕΟΔΩΡΙΤΟΥ.

Εὐρύσορον παρῆ σῆμα ὅ φαναρῆτης ποτὲ κούρα
Κέρσαντο ξανθοῖς θεατῆλίδες πλοκαίμοις,

Γρωτοτόκον καὶ ἀπὸ μὲν αὐτοζούδα παρῆ νύμφην,
Λαεῖασθρ δὲ φίλιον ἦκα χε καὶ ἰσκέας.

ΕΙΣ ΔΟΥΛΟΥΣ, χεξ γυ

ΔΙΟΣΚΟΡΙΔΟΥ.

Δούλος ἐγὼ, ναὶ δούλος, ἐλευθερίῳ δέ με τύμβῳ
Δέασοτα τῆμα ἦν τὸν σὸν ἔθου ἔσφρα.

Εὐαίων, ἀσπῆ τείνοις βίον ἕως ἔσθῃ γήρας
Γέρος με μόλης, σὸς ἐγὼ, δέασοτα, κῆν αἰδέη.

Αδέαστον.

Σοὶ καὶ νῦν ἔσθῃ γλῶναι δέασοτα πύσος ὑπάρχω
Ὡς πάρος, θνόνις ῥα ἐπιληθόμενος.

Ὅς με τὸ ἐκ νοῦσου τρεῖς ἐπ' ἀσφῶδες ἦκα γες ἰγος,
Καὶ νῦν ἀρκούση τῆσδ' ἔσθῃ καλύβη,

Μαίτω ἀγγείλας πέρσῃ γῆρος. δὲ δὲ με ρέξας,
Εξῆς ἐν χρεῖη δμῶας ἐποιμοτέρες.

ΔΑΜΑΣΚΙΟΥ.

Ζωσίμῃ, ἢ παρῆν εἰσοῦσα μόνω τὰ σώματι δούλη,
Καὶ τὰ σώματι νῦν ὄρεν ἐλευθερίῳ.

ΔΙΟΣΚΟΡΙΔΟΥ.

Εὐφροῖνι μὴ καὶ φιλάνυμῃ, μηδὲ μῆνης
Πῦρ ἐπ' ἐμοὶ πέρσῃς εἰμὶ, καὶ ἐκ πατέρων

Πέρσῃς αὐθιγῆς. ναὶ δέασοτα. πῦρ δὲ μῆνης,
Ἡμῖν τῆ χαλεποῦ πικρότερον θανάτου.

Ἀλλὰ παρῆλθας με δίδου ρθονί μῆσδ' ὅτι νεκρῶ
Λουτρὰ χέης σέβομαι δέασοτα καὶ ποταμοῖς.

ΑΓΡΟΔΑΛΛΩΝΙΔΟΥ.

Ἡ μάχη θανάτοιο τεός μόρος, αἰπὴ δὲ σείο
 Δέασοτα, δδύλος ἐγὼ φυγόν' ἐπλησα τάφον,
 Ἡ νίκα σελ δακρυτὰ κτ' ἄθρονος ἠεία τεύχον,
 Ως αἰ' ἀποφθιμίου κείηι δέμας κίερισω.
 Ἀμφὶ δέ μ' ὠλίαθε ξωὴ κόνις, ἔβαρις ἡμῖν
 Ἐστ' αἰδῆς ζήσω τὸν σὺν ἴσῳ ἠέλιον.

Αθηνῶν.

Μαίης σδύτ' αἰὴρ ἰδὸ ζῶν ποτε νιῶ δὲ τεθνηκάς,
 Ἴσον δαρείω τὰς μεγάλας διώαται.

ΕΙΣ ΗΡΩΑΣ, κέσ' ἰσῶ

Αδέασοτον, εἰς λαέρτιον.

Ψῆχ' καὶ πέτριον ὁ πολὺς χρόνος, σδσὲ σιδήρου *M. Heins.*
 Φεῖδεται, ἀλλὰ μὴ πῦρ ὁ λέκει δρεπάνη
 Ως καὶ λαέρτασ πύρ' ἠέλιον ὁ σχεδὸν ἀκίαις
 Βαγὸν ἀπο, ψυχρῶν λείβεται ἐξ ὑετῶν.
 Οὐώμα μὲν ἥρωος αἰεὶ νέον, οὐ γδ' αἰοιδάσ
 Ἀμβλυῶν αἰῶν (κῆν ἐτέλη) διώαται.

ΒΙΑΝΟΡΟΣ εἰς ἐτεοκλέα καὶ
 πολυεῖκην.

Οἰδὶ πόδος παίδων ἡβῆ τάφος, ἀλλ' ὁ πῦρ ὠλῆς
 Τύμβος ἐπὶ ζώντων ἀθάναται δρεπάνων.
 Κεῖνοισ οὐτ' αἰδῆς ἐδαμάσατο, κῆν ἀχερῶντι
 Μάρνανται κείνων χῶ τάφος αἰπὴ παλῶς.
 Καί πτε πῦρ ἠλεγξαν ἐναντίον, ὠ ἐλεφνοὶ
 Πᾶδες, ἀκριμῆτων ἀφαιμένοι δρεπάνων.

ΑΝΤΙΦΙΛΟΥ εἰς παροπείλαον.

Θεατῆ λέ παροπείλαε, σέ μὲν πολὺς ἀσεται αἰῶν,
 Τεθία ὀφθαλμοῦ πώματος δρεπάνων.
 Σῶμα δέ τοι πελέησι σιωηρεφές ἀμφικρμεῦσι
 Νύμφαι ἀπερσομένης ἰλίου ἀντιπέραν.
 Δένδρεα δεμίμητα, καὶ ἰῶ ποτε τείχος ἴδωσι
 Τραῖόν, ἀσθῆαν φυλλοχοῦντι κέμῳ.

Ὁσος ἐν ἠράεσι τὸτ' ἰὺ χόλος, οὐ μέρος ἀκμῶν
 Ἐθρον ἐν ἀψύχοις σῶζεται ἀκρέμοισιν.

Εἰς ἀχιλλέα.

Τύμβος ἀχιλλῆος ῥηξίμορος, ὄν ποτ' ἀχαιοὶ
 Δώμησαν, τρώων δείμα καὶ ἐσομύων.
 Ἀχιλλῶ δὲ νέδυκεν, ἵνα σπασθῆται θαλάσσης
 Κυδαμνοῖτο παῖς τῆς αἰτίας ἡπίδος.

Εἰς ἀχιλλέα καὶ πάτροκλον.

Ἀνδρε δύω φίλοισι καὶ ἐν τεύχεασιν ἔρισω
 Χάρεσι, αἰσκήδη, καὶ σὺ μνηροῖτιάδην.

ΑΣΚΛΗΡΙΑΔΟΥ εἰς ἀνῆτα.

21. Ἀδ' ἐγὼ ἀτάμην δρετὰ πῶδ' αἰ τῶδε κἀθημα
 Αἰαντὸς τύμβω, κειραμύρα πλοκάμοισ,
 Θυμὸν ἀχ' μεγάλα βεβολημύρα, οὐκ ἐκ' ἀχαιοῖς
 Ἀδδῶφρων ἀπάτα κρῆσον ἐμοῦ κέκρηται.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ εἰς Ὀδῶ.

24. Σῆμα πρ' αἰαντῆιον ὅτι ροιτησίον ἀκίαις
 Θυμοσάρης δρετὰ μύρομα ἐξομύρα,
 Ἀπλόκαμος, πινόεσσα, δ' αἰ κρίσιν ὅτι πελάσ γῶν
 Οὐκ δρετὰ νικᾶν ἔλλαχεν, ἀλλὰ δόλος.
 Τύχρα δ' αἰ λέξεν ἀχιλλέος, δρεσενος ἀκμαῖς,
 Οὐ σκελιῶν μύθαν ἀμμιες ἐφιέμεθα.

ΑΡΧΙΟΥ εἰς Ὀδῶ.

27. Μοῦος ἐναεσομύροισιν ἴσῳ μαχον ἀσίδα τείνας
 Νησί, βαρῶν τρώων αἰὲν ἐμεινας δρεπ
 Οὐδέ σε χερμαδίον ὦσε κλύπος, οὐ νέφος ἰάν,
 Οὐ πῦρ, οὐ δρεπάνων, οὐ ξιφῶν πάπαγος
 Ἀλλ' αὐτως παροπείλας τε, καὶ ἐμπεδος ὡς τις ἐρίπην
 Ἰδρωθῆς, ἐτέλης λαίλαπα διεσπόμεαν.
 Εἰ δέ σε μὴ τεύχεασιν ἀχιλλέος ὠπλισεν ἑλλάς,
 Ἄξιον αἰτ' δρετὰ ὅπλα πορῶσα γῆας,
 Μοιραῶν βουλήσι τῶσ' ἡμπλακεν, ὡς αἰ ὑπ' ἐθραῶν
 Μήτινος, ἀλλὰ τεῖ πότμον ἑλῆς παλάμη.

Αδέσποτον εἰς τὸ αὐτὸ.

Σῆμα τὸ δ' ἀντὸς τελαμώνιου, ὃν κλαίει μοῖρα,
 Αὐτοῦ χροσαμῶν καὶ χεὶ καὶ ξίφει.
 Οὐδέ γδ' ἐν θνητοῖσι διωήσατο καὶ μεμαῖα
 Εὐρέδραμα κλωθῶ τῶ δ' ἕτερον φονέα.

ΔΕΟΝΤΙΟΥ, εἰς τὸ αὐτὸ.

Κεῖται ἐν τῷ τελαμώνιος, οὐτὶν δ' ἔμπης
 Αντιβίων ὀπάσας βύχος εὐδ' θανάτου.
 Τόσους γδ' χρόνος ἄλλον ἐπάξιον αἶερα τολμῆς
 Οὐχ βύρων, παλάμη γῆκεν ὡς αὐτὸ φόνου.
 Τοῦ αὐτὸ εἰς τὸν αὐτόν.

Αἴας ἐν τῷ μῦθ' μελίον βύχος ἀέθλων
 Μέμφεται σὺν ἔχθροῖς, κείμενος, ἀλλὰ φίλοις.
 Εἰς τὸ αὐτὸ.

Εκλιῶν ἀγαπῆ ξίφος ὠπάσεν, ἐκλιῶν δ' ἀγῶν
 Ζωστῆρ' ἀμφοτέρων ἢ χάρις εἰς θάνατος.
 Εἰς τὸ αὐτὸ.

Γικριῶν ἀλλήλοισι ἐκλιῶν χάριν ἢ δὲ φέρασσι
 Αἴας ἐκ πολέμου μνημ' ἔπορον φιλίας.
 Εκλιῶν γδ' ζωστῆρα λαβὼν, ξίφος ἐμπαλι δάκεν
 Τὸ δὲ χάριν δῶρον πείρασαν ἐν θανάτω.
 Τὸ ξίφος εἰλ' ἀγαπῆ μεμνηνότε, καὶ παλι ζωστῆρ
 Εἴλκυσε παριμίδῳ δίφρα σαρκοῦρον.
 Οὐτως δ' ἐχθρῶν ἀντικλίονα πέμπτετο δῶρα,
 Ἐν χάριτος παρὰ σφ' μοῖραν ἔχοντα μῦθου.

ΑΝΤΙΓΑΤΡΟΥ εἰς παρῆμον.

Ἡρώς παρῆμου βαυγῆς τάφος, οὐχ ὅτι τοῖου
 Αξίος, ἀλλ' ἐχθρῶν χερσὶν ἐχθρῶν μεμα.
 ΔΕΗΡΑΤΟΥ γραμματικῶς εἰς ἐκλιῶν.
 Εκλιῶν, ὁ μνημῆσι δ' αἰ βεβοημῶν βίβλῳ,
 Θεοδόμου τείχεος ἔρχος ἐρυμνότερον
 Εἰσι μεμονίδης ἀνεπαύσατο, σὲ δὲ θανόντος
 Εκλιῶν, ἐσιγήθη καὶ σελίς ἰλιάδης.

Αδέσποτον, εἰς τὸν αὐτόν.

Μή με τάφω σύγκρητε τὸν ἐκλιῶν, μὴ δ' ἐπὶ τῷ μεμα
 Μέτρη τὸν πάσης ἐλλάδος ἀντίπαλον.
 Ἰλιάς, αὐτὸς ὁ μῆρας ἐμοὶ τάφος, ἐλλάς, ἀγαπῆ
 Φθῶντες τοῖσι πᾶσιν ἐχθρῶν μεμα.

ΑΡΧΙΟΥ εἰς τὸν αὐτόν.

Καὶ γῆρται τῷ νέρτε καὶ αἰδῶμα καὶ γῆρα φόνου
 Στάρα, καὶ ποία χεὶ δαμῆς ἔθανεν.
 Γενήταρ, παρῆμος γὰρ δ' ἰλιῶν αἰδῶμα δ' ἐκλιῶν,
 Ωξὲν ἔχθρ' πάσης δ' ἄλετο μῆνῆδος.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Εἴπῃα πῶπιτ' ἀκυσας ἐπιθίου φίλον ἦν,
 Καὶ κρατερὸν διδάμει, καὶ θασαλέον πολεμίζῃ,
 Εκλιῶν τὸν παρῆμου νόθ' μουῶν γὰρ ἔχθρῳ.
 Οὐ ποτε μῆνῆδος δὲ μῆδος ἐκλιῶν αἰθρ,
 Αἴας παρῆμων, δὲ αἰοῖσι μάχης παρῆμωντα.
 Οὐ καὶ τῆδε θανόντα τάφος ὄδε ἀμφικαλίπῃ.

Εἰς ἀλέξανδρον τὸν μακεδῶνα.

Εκλιῶν μὲν τῷ σὺν ἔχθρῳ θανεν, οὐδ' ἐπὶ χεῖρας
 Αἰθῆρεν δὲ αἰδῶν παμοῖν ἐπὶ χερσῶν.
 Γέλλῃ δ' ἀλεξάνδρῳ σιωπῶλετο παρῆδος δῆα
 Ανδράσιν, οὐ πάσης ἀδρες ἀγαλλόμεθα.

ΠΑΡΜΕΝΙΩΝΟΣ εἰς τὸν αὐτόν.

Φθῶντα ἀλεξάνδρον ψευδῆς φάτις, εἴπαρ ἀληθῆς
 Φοῖτος, ἀνικήτων ἀπτεται οὐδ' αἰδῆς.

ΓΕΜΙΝΟΥ.

Χεῖρ με πολυκλείτου θῆσίου κάμῃ, εἰμὶ δ' ἐκαῖνος
 Σαλμῶνός βεργῆς ὅς διός ἀντεμάριον
 Ὅς με καὶ εἰν αἰδῆ παρῆμι πάλι, καὶ με κεραυνοῖς
 Βάλλῃ, μισῶν μου καὶ λαλέοντα τύπον.
 Ἰαχέ σὺ παρῆμων, μέγας χόλον εἰμὶ γδ' ἀπνοῖς
 Οὐ σὺ πῶς, ἀψύχῃς εἰκόσι μὴ πολέμει.

ΕΙΣ ΙΑΤΡΟΥΣ, $\chi\epsilon\varsigma\iota\epsilon\zeta$

ΘΕΟΣΕΒΙΑΣ.

Εἶδεν ἀκετορὲν τεῖα πένθεα κείρατο χάρτιον
 Πρῶτον ἐφ' ἰπποκράτει, καὶ δεύτερον ἀμφὶ γαλήνῃ·
 Καί νιν ἀβραβίου γοερῶ πῶλ' σήματι κείται,
 Αἰδομένη μὲν κείνοι ἐν ἀνθρώποισι φανῆναι.

Αθην.

Θεοσάλης ἰπποκράτης, καὶ ὡς γῆρος, ἐνθάδε κείται
 Φοίβου δ' ἀπὸ ρίζης ἀθανάτου γεγαώς,
 Πλῆστα ἔσπαμα νόσων σήσας ὄπλοις ὑγείης,
 Δόξαν ἑλὼν πολλὴν οὐ τέχῃ, δὲ τὴν τέχῃ.

Αθην.

Γαῖαν ἰατρὴν ἐπώνυμον, ἀγχιτέω γόν,
 Τόνδ' ἀσκληπιάδην πατεὶς ἔθαψα κένος·
 Ὅς πλείστοις κρυεραῖσι μύρανο μύρασι καὶ νόσοις
 Φῶτας ἀπέφραθεν ἀρσεφόνας θαλαμῶν.

ΕΙΣ ΙΞΕΥΤΑΣ, $\chi\epsilon\varsigma\iota\epsilon\zeta$

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ ΣΙΔΩΝΙΟΥ.

Ὀπριν ἐγὼ καὶ ψῆρα, καὶ δ' ἔσπα κίβρα ἐρύκων
 Σπέρματος ὑψιπετῆ βισονίαν γῆραον,
 Ρινὸν χερμαστῆρος εὐεροφα καὶ λαυταμῶν,
 Αλκιμύης πλανῶν εἰρηρὸν ἀπὸ θε κέφος.
 Καί με τίς οὐτήτειρα πῶδ' ἀσφμεαδία εἶχε δ' ἄνα
 Σαρκί τὸν ἐκ γῆρῶν πικρὸν εἰδῶσα χόλον,
 Ἡελίου χήρῳσεν ἰσθ' ὡς πᾶ κατ' ἀγθέρα λβύσαν,
 Τὸν ποσὶν ὄρε δ' αἶμα κῶμα κυλινδόμενον.

ΙΣΙΔΩΡΟΥ.

Ἰξὼ καὶ καλαμίσινα π' ἦρος αὐτὸν ἔφερθεν
 Εὐμυλῶς, λιπῶς, δὲ ἐν ἑλθθεεῖν·
 Ὀὐπὸ τῆ δ' ὀφειλῆ ἐκυσεν χερα γαφρὸς ἔκκη.
 Τοῦτο κρυφίω κείνω, τὸ δ' ἔφερ' ὀφροσώϊον.
 Τρίς δὲ τεληκρῶν ζήσας ἔπος, ἐνθάδ' ἰαφί,
 Γασι λιπῶν ἰξὸν, καὶ πῆρα, καὶ καλαμίσι.

ΜΝΑΣΣΑΛΚΟΥ.

Ἀμπαύσθ' καὶ τῆδε θοὸν πῆρῶν ἰερός ὄρνις
 Ἰξὼ δ' ἔσπα ἀδείας ἐξ ὄρνιθ' ἀπὸ πλάτῃ·
 Ὡλετο γὰρ ποίμενδρος ὁ μάλλιος, ἐπὶ ἐπὶ νείται
 Ἰξὸν ἐπ' ἀγροβυτῆ χευάμνος καλαμίσι.

ΕΙΣ ΙΧΘΥΑΣ, $\chi\epsilon\varsigma\iota\epsilon\zeta$

Αθην.

Κύματα καὶ ἀπὸ χύμας με κλάσαν ὄπτι χέρσασ' ἔσπα
 Δελφίνα, ξειπὸς κοινὸν ὄραμα τύχης·
 Ἀλλ' ὄπτι κλάσαν, ἐλέω τύπος. (οἱ γὰρ ἰδόντες,
 Εὐθὺς πῶδ' ἀπὸ τῶν μ' ἔσπαρον βίσε βέες).
 Νιν γὰρ τεκνύσα θαλάτῃ διώλεσε, τίς πῶδ' ἄπὸ πῶν
 Γίσις, ὅς οὐδ' ἰδὼν φείσατο στυγροφίης;

ΕΙΣ ΚΙΘΑΡΩΔΟΥΣ,

 $\chi\epsilon\varsigma\iota\epsilon\zeta$

ΛΕΟΝΤΙΟΥ ΧΟΛΑΣΤΙΚΟΥ.

Ὀρφέος οἰχομένου τάχα τίς ποτε λείπετο μούσα·
 Σοὺ δὲ πλάτῃ Φηλίου παύσατο καὶ κιθάρη.
 Ἦν γὰρ ἐπὶ πῶδ' ἄπὸ μύραων ὀλίγη τίς ἀπὸ βίβης,
 Ἐν σάγῃ ὄρνιθ' ἔσπαρον καὶ παραμάχης.

ΙΟΥΛΙΑΝΟΥ Δ' Ἀπὸ ὑπὸ τῶν ἀγροβυτῶν.

Ἡλυκερὸν μύρασα καὶ ἀλκιμον, ἦ θροον αὐδῆς
 Μοιῶν ἡλυτεροῖς σήσας ῥήξα μύρα,
 Κεφαλαίαν, τὸσον ἔσπαρον ἡμάτα μοίρης
 Ὡς λυμενὰ κλάσαν χείλα καλλιόπης.
 Τοῦ αὐτοῦ.

Ὀὐπίφους ἡλυσα, καὶ οὐ πολιοῖο κερύου
 Ἀδραῖη φωνῆς σῆς κατέλυσε βίβιν·

Ἀλλὰ μόλις ξυνοῖσι νόμοις εἶξασα τελυτῆς,
 Φεῦ, φεῦ, καλλιόπης, σῆς κατέλυσα ὄπα.

ΑΤΚΑΘΟΥ ΧΟΛΑΣΤΙΚΟΥ.

Φεῦ, φεῦ, τὴν δεκάτιον ἐλικανῆδα, τὴν λυραοῖδον
 Ρώμης καὶ φάρης, ἦδε κέκευθε κένος.

Ω λεπτοφορμύγων τερελισματα, λήξαν αοίδαί,
 Ω σαρῖω ἀνῶ πόντα σίυνο μύμνα.
 Καί τάχα θεσιμὸν ἔθηκεν ἐπάξιον ἐνεία μῦσῶν,
 Τύμβον ἰωάνῶσ ἀνθ' ἐλικῶν ἔχην.

ΕΙΣ ΚΥΝΗΓΟΥΣ, κεδ ιθς

Αθην.

Α δέ τοι Σρχίου γέ παείκλεες ἀλιθῖνα γῶ
 Εθηκε σάλα, μῶμα κυνηγεσίας.
 Πάντα δέ τοι παεί σῆμα τετεύχεται, ἵπποι, ἀκόντες,
 Αἰ κύνες, αἰ σάλικες, δίκλιν ἴσῶρ σαλίκων.
 Αἰ, αἰ, λαίνα πόντα παεί ἔσχατοι δέ θῆρες.
 Αὐτὸς δ' εἰκοσέτης νήρετον ἵππον ἔχης.

ΑΓΑΘΙΟΥ.

Τὸν κρατερόν περὶ οπῆα, τὸν ἀγροθυτῆρα λεόντων,
 Τὸν λασιοτέρων κέντορα περὶ δαλίων,
 Τύμβος ἔχῃ. Γλαφυρῆς γὰρ ἀπὸ γρονόσ ἐκλανε δεινός
 Σκρπίος, οὐ τήσας παρσὸν ὄρεσι βῆτιν.
 Αἰγανέη δὲ τάλαινα, σήλωά τε παρ γρονί κείται,
 Αἰ, αἰ, θαρσαλέων παήνια δορκαλίδων.

Αθην.

Εἶχε χρωνοβόλον πενίης λιμηρὸν Σρίτων
 Οργανον, ᾧ πῆλας ἠκροβόλιζε χένας,
 Ηκε παρσείων δολίην ὄδν, οἷος ἐκεῖνος
 Ψεύσα δ' ἰσοξοῖς ὄμμασι φερβορδῶας.
 Νῶ δ' ὁ μὲν εἰν αἰδῆ, τὸ σὶ βέλος ὄρφανὸν ἦχου
 Καί χερσ' ἠδ' ἀγρη τύμβον ἴσῶρ πέτεται.

ΕΙΣ ΜΕΘΥΣΟΥΣ,

κεδ κς

Αθην.

Μορπάδα πῶ ἱεραῖς μεδιωνόσ παρσά λιωοῖς Jes. Scal.
 Αφθονὸν ἀκρήτου σασαμδῖν κύλικος,
 Οὐ κείθῃ φημδῖν βαγήκονος ἀλλὰ πίθος μοῖ,
 Σύμβολον δὴ φερσοῖν ἔπεσι τάφος.

ΑΝΤΙΓΑΤΡΟΥ σιδωνίου.

Jes. Scalig. - Τῆς πολιτῆς τὸδε σῆμα μαρωνίδος ἦς ὅτι τύμβος
 Γλυπτιῶ ἐκ πέτρης αὐτὸς ὄρης κύλικα.
 Ηδὲ φιλόφρητος καὶ ἀεὶ λάλος, οὐκ ὅτι τέκνοις
 Μύρεται, οὐ τεκέων ἀκλεάνω πατέρι,
 Ἐν δὲ πόσ' αἰάζει καὶ ἴσῶρ ἠέλοι, ὅτι ὁ βακχῶ
 Αρμυνοὺς οὐ βακχου πληρὸς ἔπεσι τάφος.

ΔΕΘΝΙΔΟΥ.

Jes. Scal. - Μαρωνίς ἢ φίλωνος, ἢ πῆτων σποδός,
 Ἐνθαυ κείται γρηῖς, ἦς ἴσῶρ τάφου
 Γνωσῆ παρσείται πᾶσιν ἀττήκη κύλιξ.
 Στέφῃ δὲ καὶ γῆς νέρθεν οὐχ ἴσῶρ τέκνων,
 Οὐκ αἰδρός, οἷς λέλοισπεν ἐνδεξῆς βίου
 Ἐνθαυ αἰτή πόντων, οὐδέχ ἢ κύλιξ κενή.

ΑΡΓΕΝΤΑΡΙΟΥ.

Jes. Scal. - Η βρέμιον γέρξασα πολὺ πλέον ἢ ἔσφοδ ἰνά,
 Η λάλος ἀμπελίνη γρηῖς Σρισομάχη,
 Η νίκα πῶ ἱερίων ὑπέδου γρονά, περὶ δ' ἐμῶ ἀγῆ
 Πνδῖμα, παρσος κυλίκων πλῆσον ἐπαι ερμῖν,
 Εἶπε ἄδὲ μίνωι πάλαι, φέρε καλπιν ἐλαφρῖν
 Οἷσω κυάειον ἴσῶρ ἀχέσῃντος ὑδῶρ
 Καὶ αὐτὴ περ θηλίω γὰρ ἀπώλεσα. τῶτο δ' ἐλέξε
 Ψυδὲς, ἴν' αὐγάξῃ καὶ φημδῖοισι πίθον.

ΑΝΤΙΓΑΤΡΟΥ.

Jes. Scal. - Οὐκ οἶδ' εἰ δέον σὸν ὀνόσασμα, ἢ δῖος ὄμβρον
 Μέμφορὲ ὄλισθρηδῖ εἰς πόδας ἀμφοτέρεσι.
 Ἀγρη γὰρ καπῖντα πολὺ ξενὸν ἐκ ποτε δαγῶς
 Τύμβος ἔχῃ, Γλίσρων ἔξερει πᾶντα λάφων.
 Κεφαί δ' ἀοαλίδος σμῖρνης ἐκασ, ἀλλὰ τίς ὄρφνης
 Δέμφοροι μεθύων ἀτραπὸν ὑέτιν.

ΔΙΟΣΚΟΡΙΑΔΟΥ.

Jes. Scal. - Τῶ ἴσῶν ἱερῶν σφλιωίδῶ, πῶ, ὅτε πῖνοι
 Ζωρῶν, ἴσῶρ σφδῖμῆς θλισορμῖν κύλικος,

q. ii.

Α γρῶν ὄπως ἔθηκεν, ἢ ἢ φιλοκρητος ἔκεινη
Καὶ φθιμένη, λευκῶν γείτονα τύμβον ἔχει.
Αθήλων.

Τὴν ἰλαραὴ φωνὴν καὶ τίμιον ὦ πρῖόντες,
Τῷ χρεσῶ χάρην εἶπατε παρὰ ξιτέλες.
Ἦν δ' ὦ νηρμουσῶν ἰκαυὴ μερίς, ἢ δὲ πρ' οἴνω
Κρήγιος ὦ χείροις ἀνδρῶν παρὰ ξιτέλες.

Εἰς Μοιχοῦς, κέδ καδ
ἀγαθίου χρεστικού.

Οὐχ ὁίοις λεχέεσσι ἐτέρπετο λάθριος ἀνὴρ,
Λέκτρον ὑποκρέστων ἀλλοτεῖς ἀλόχου.
Ἐξαπίνης ὃ δόμων ὀροφῆ πέσε, τοῖς δὲ κακὴ ὕρρησις
Ἐσκεπεν ἀλλήλοισι εἰσέτι μισοχρόνοις.
Ξυνὴ δ' ἀμφοτέρως κατέχεται γὰρ, εἰν ἐνὶ δ' ἀμφω
Κήνται, συζυγίης οὐκ ἔπι παυόμενοι.

Εἰς Ναυαγησάντας,
κέδ κβδ
ἀνακρεόντος.

Καὶ σε κλειώσεϊδῃ πότος ὠλεσε πατείδος ἀγῆς,
Θαρσύναντα νότου λαίλαπι χίμαιρῃ.
Ὡρῆ γὰρ σε πέδησεν ἀέγιος, ὕψα δὲ πῦρ σὴν
Κύματ' ἀμφ' ἡμερτίω ἐκλυσεν ἠλικίω.
Λεωνίδαοῦ.

Εἴη ποντοπόρῳ πλῆθος οὐραίου, τῷ δ' ἀρ' αἴτης
(Ὡς ἐμὲ) τοῖς αἰδέω παρὰ πλάσῃ λιμέσι,
Μεμφέσθω μὴ λαῖτμα κακὸς ἐξένοι, ἀμ' ἔο πολέμῳ,
Ὅστις ἀφ' ἡμετέρου πείσματ' ἔλυσε τάφου.
Γλατωνοῦ.

Ναυηροῦ τάφος εἰμὶ, ὃ δ' ἀντίον, ἔστι γεωργῶν
Ὡς ἀλίκα γαῖη ζυγῶς ὑπέσ' αἰδῆς.
Λεωνίδαοῦ.

Ναυηροῦ τάφος, εἰμὶ δ' ἄρκλος οἱ δ' αἰάρονται,
(Φεβ' πολέμῳ) ἀπ' ἐμοῦ πείσματα λυσόμενοι.

Γοσειδίου.

Ναυῆλοι, ἐγγὺς ἀλός τί με θάπτετε; πολλὸν αἰθέρον
Χῶσσι ναυηροῦ πλήμονα τύμβον ἔδω.
Φείσω κύματος ἤχον, ἐμὸν μόρον. ἀλλὰ καὶ ἔτῳς,
Χαίρετε νικήτῳ οἵτινες οἰκίερετε.

Γλατωνοῦ.

Ναυηρὸν με δέδορασ' ὄν ἢ κείνασσι θάλαττα,
Γυμνώσασσι πύματον φάρεος ἢ δέσατο,
Αἰδεστος παλάμησιν ἀταρβήτοις μ' ἀπέδυσεν,
Τόσον ἄγος πῶσσι κέρδεος ἀεχέμενος.
Κήν κει ἐνδύσατο, καὶ εἰν αἰδαο φέροισι,
Καὶ μὴ ἰδοιμῶς τοῦ μὸν ἔχοντα φάρος.
Τοῦ αἰτῶ.

Πλωτῆρες θύροισι καὶ εἰν ἀλί καὶ κέ γαῖαν
Ἰεε δὲ ναυηροῦ σῆμα πρὸν χρονοῖσι.

Σιμωνίδαοῦ.

Τοῖς δὲ πῶτ' οὐκ ἀσάρτασ' ἀκροθῖνα φοίβῳ ἀγόντας
Ἐν πέλαγος, μία νύξ, ἐν σκάφος ἐκλίεσιν.

Καλλιμαχοῦ.

Ὡφελε μνησ' ἐγγύονο θοαῖ νέες οὐ γδ' αἰ ἡμεῖς
Φαῖδα δ' ἄρκλος οἱ δ' ἐφ' ἡμεῖς.
Νῶ δ' ὃ μ' εἰν ἀλί που φέρε' ἡμέτερος, αἰτῶ δ' ἐκείνης
Ὁ μῶμα καὶ κενεὸν σῆμα πρὸν χρονοῖσι.
Τοῦ αἰτῶ.

Ναῖσιος οὐκ ἔστι γῆς ἔθανεν λυγρῶς, ἀλλ' ἐνὶ πάντων
Ναῖσιος καὶ ψυχῶν εἶδεν ἀπολυμνῶν,
Ἐμπορος αἰγῶν ἔστιν ὅτ' ἐπλεε. χῶ μὲν ἐν ὕψῳ
Νεκρὸς ἐγὼ δ' ἄλλως οὐ μῶμα τύμβος ἔχων,
Κηρύσσω πῶμα ληθῆς ἔπος τόδε, φέβῳ γε θάλαττῃ
Συμμίσησιν ἐρίφων ναυτῶν δυοῦρῶν.

Λεωνίδαοῦ.

Εὐεθ' με πηγεῖα καὶ ἀπῆσασσι κατὰ γῆς,
Καὶ νύξ, καὶ ἄνοφερῆς κύματα πῶμα δούσης
Ἐβλαψ' ὠλεῖνος ἀπώλιασιν δὲ βίοιο
Καλλίμαχος, λυγρῶς μῶμα θῶν πελάγῳ.

Καὶ γὰρ μὲν πάντων δινομήδμος, ἰχθύσι κύρμα
Οἴχημα ψύξης δὲ σὺν ἔπεσι λίθος.

ΓΕΤΟΥΔΑΙΚΟΥ.

Απελοπόννησος καὶ διέπλοος ὤλεσε κρήται,
Καὶ μάλ' ἐοικώς τυφλά, καμπτομήνου σπιλάδες,
Δάμωδος ἀσυδάμαυτα, κῦδώνιον. ἄλλ' ὁ μὲν ἦδη
Επλησεν θηράν νηδύας εἰναλίων·
Τὸν ψεύσαν δέ με τύμβον ἐπίρρησι γέντο, ἰθαύμα;
Κρητῆς ὅπου ψεύσαι, καὶ δῖος ὅστι τάφος.

Αδέαστον.

Παῦσαι νηὸς ἔρετμα καὶ ἔμβολα τῶδ' ἐπί τύμβω
Αἰέν' ἐπί ψυχρῇ ζωγραφέων σποδῆ.
Ναυαγοῖο δ' μνήμα· τί τῆς ἐνὶ κύμασι λάβης
Αὔθις αἰαμνήσαι τὸν κτ' ἡὲς ἐθέλης;

ΙΣΙΔΩΡΟΥ ἀγιάτου, ἀπὸ ναυηγῶ πρὸς γενπέον.
Τὸ χάμα, τύμβος ὅστιν ἄλλα τῶ βίε
Επίχες σὺν, πλεῖ ὕννι τ' αἰάσσασον.
Κινῆς σποδὸν γάρ· ἐς δέ τοι αὐτὸ κύνιν
Μή σπέρμα πυρῶν ἀλλὰ χεῦε δάκρυα.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

Οὐδετέρως ὄλος εἰμὶ θανάων νέκυς, ἀλλὰ θάλαττα
Καὶ ῥῶν πλεῖ ἀπ' ἐμεθ' μοῖραν ἔχουσι ἴσση.
Σάρκα γὰρ ἐν πάντων φάρον ἰχθύες· ὅσα δὲ αὐτε
Βέβρασαι ψυχρῇ τῆδε πρὸ ἠϊόνι.
Τοῦ αἰατῶ.

Ανθεῖα τὸν ναυηγὸν ἐπί σόμα πῆνθοῖο
Νυκλὸς ὑπὸ βαῖης νηξάμνον σαιίδος,
Μοιωτὸς ἐκ θάμνοιο θορῶν λύκος ἀσχεπον αἰδρα
Εκλαίεν ὡ γάης κύματα πικρότερα.

ΣΤΑΤΥΛΛΙΟΥ ΦΛΑΚΚΟΥ.

Δαίλαπα καὶ μερίλιον ὄλοθ' ἀποφυγόντα θαλάττης
Ναυηγὸν λιβύχαις κείμνον ἐν φαμάτοις,
Οὐχ' ἐχέει ἠϊόνων, πηματῶ βεβαρημένων ὕπνω,
Γυμνὸν, ἀπὸ συρρῆς ὅς καμμε ναυφθοεῖς,
Εκλαίει λυγρῶς ἔχης, τί μάλιστα πρὸς κύματ' ἐμάρξει

Τὴν ὅτι γῆς φάρον μοῖραν ὀφθαλμοῦ,

ΙΣΙΔΩΡΟΥ.

Οὐ χεῖμα νικέθημον, σὺν ἄστρον δύασι
Αλὸς λιβύχαις κύματος κατέκλυσε,
Αλλ' ἐν γαλιῶν (φεύ τάλας) αἰθνήμω,
Γλόφα πεδηθεῖς, ἐφρῆμη δὲ ψῆς ὑπο.
Καὶ τῶν ἀντέων ἔρρησι ἀπόσπον κέκων
Ναύταισιν, ἢ πνέοντες, ἢ μεμυκότες.

ΣΤΑΤΥΛΛΙΟΥ.

Γρωῖα τὸν παρῆσθω, τὸν ἀλιτρυτοῦ ἀπὸ κύματος
Ζῶντα, τὸν ἀγκίστροις καὶ μοχλέοντα λίνοις,
Εκ δέ τοι τρηχεῖανότου κατέδυσε θάλαττα,
Ἐβρασε δὲ εἰς κροκάλλω παρῆσι ἠϊόνα,
Χέρας ἀποβρωθέντα, τίς οὐ νόον ἰχθύσιν εἶποι
Εμμεναι, οἱ μοιῶας αἶς ὀλέκεντο φάρον;

ΛΕΩΝΙΔΟΥ Τρασαντίνου.

Θῆεν τὸν τειρόντα, τὸν βιάζων ἀπὸ κύρτων
Ζῶντα, τὸν αἰθῆς πλείονα μετ' ἀκρόν·
Ιχθύσι ληιστῆρα, σαζωῖα, χηραμοδύττω,
Οὐχὶ πολυσκάλμου πλώπορα ναυτίλις,
Εμπης οὐτ' ἀρκίθερος ἀπάλεσει, οὔτε καταγῆς
Ηλασε τὰς πολλὰς τῶν ἔτεων δεκάδας·
Αλλ' ἔθαν ἐν καλύβη κρηνίτιδι, λήγρος ὀποῖα,
Τῶ μακρῶ σβεαθεῖς ἐν χρόνῳ αὐτόματος.
Σῆμα δὲ τῶν οὐ παῖδες ἐφῆρμισαν, εἰ δ' ὁμόλε-
Αλλὰ σιῶεργατίνης ἰχθυόλων θιασος. (κῆρς,

ΑΔΔΑΙΟΥ μετὸν λευαίου.

Οὐλοπῆς δέσποτος, ὁ κύμασιν ὀλοκῆδα πειρήν,
Κῆν ῥρησι πλεῖ αὐτῶν οἶκον ἔχων πενήτης·
Νήζετον ὑπνάσας, τὸν ἀμείλιχον ἴκλω παρῆς ἀδύω
Αὐτερέτης ἰδίη κῆν κρηζοῖμος.
Ην γὰρ ἐχέζωπας πῶδα μύθιον, ἔχεν ὁ παρῆσθεις
Καὶ φημῶς πῶμα τὸν πυρκαϊῆς ὀφελος.

ΑΡΓΕΝΤΑΡΙΟΥ.

Δεῖμορος ἐκρύφθη πάντων νέκυς, ὃν πῶδα κύμα

Εκλαυσεν μήτηρ μύρια λεσδίκη,
 Ψύξην αὐγάζουσα κενὸν τάφον· ἀλλὰ με δάμωσεν
 Ἀπποον αἰθύαις ἦκεν ὁμοῖρόστιον,
 Πινυτὰ γέριον ἔχον ὃ κατ' αἰγαίῳ ἀλα πότμον,
 Γρυμνούχοις γέλλων ἐκ βορέας κέλευσ.
 Ἀλλ' οὐδ' ὡς ναύτιον ἔλιπον δρόμον, δὴν δ' ἀπὸ νηός,
 Ἀλλῶ πρὸ Φηλιάρους εἰσενέβλω ἀκατον.

ΕΤΡΟΥΣΚΟΥ ΜΕΩΣΗΝΙΟΥ.

Ἡμία καὶ βιότοιο καὶ αἰδὸς ἦγαγμ εἴσω
 Ναις ἰερεὺς κείδω, κρινὰ λαχούσα τέλη.
 Ἐπρεφεν ἰχθυολῶντα, κατέφλεγε τεθνηῶτα,
 Σύμπλοος εἰς ἀγέλιον, σύμπλοος εἰς αἰδῶ.
 Ὀλβιος ὁ ρειπτός ἰδίη καὶ πόντον ἐπέπλεθ
 Νηί, καὶ εἰς ἰδίης ἑδραρῶν εἰς αἰδῶ.

ΦΙΛΙΠΠΟΥ.

Ἡ πείρω μὲν ἀποδύσα νέκυν τεηχεῖα θάλαττα, *Jos. Scal.*
 Σύρψ καὶ τέφρης λοιπὸν ἐτί σκῦδαμον.
 Κῆν αἰδῶ ναυηγὸς ἐγὼ μόνος, οὐδ' ἔπι χέρον
 Ἐπὶ κῶν ἐξω φεικαλέης ἀπιδάδος.
 Ἡ τὸ μῦθος κρατούσα καθ' ὕδατος, ἢ πρὸς ἀδύσα
 Γαίη, τὸν κείνης μηκέτι κλέπτε νέκυν.

Ἡϊόνι τὸδε σῆμα βροτ. καὶ τὰ ἕως, ἔστιν ἐπὶ τῆς κίψης
 φαλαίῳ τῆς αἰδῶς ἐκ τῆς σῆμας.

ΒΙΑΝΟΡΟΣ.

Ἰχθύσι καὶ πῶμα κλῆτων μὲν ἐπὶ ὄμιλος
 Ὡσεν, ὅτ' εἰς ἀγέλιον ἦλθε τετρανοφόνος.
 Ἀλλὰ δίκη μιν ἔταψεν ἀπασα δειῖσα γδ' ἔσθη
 Πᾶν δέμας ἐς κορυφίῳ ἐκ ποδὸς ἐκλίσειεν.
 Κεῖται δ' οὐχ ὕδατος ἀφ' ἀβροχὸς ἀδουμένη δέ
 Γῆ κεύθῃ τὸν ἐπὶ ὄμιλον ἔλθουσείης.

ἩΡΑΚΛΕΙΔΟΥ ΣΙΝΩΠΕΙΟΣ.

Ἀλάλα, καὶ πολὺ κῦμα, καὶ ἀνολαί ἄρκιούροισι,
 Καὶ σῆτος, αἰγαίου τ' οἶδμα κακὸν πελάγους,
 Ταῦθ' ἅμα πᾶντα κύκησεν ἐμὴν νέα· βίη δ' ὅτ' κλα
 Ἰσός, ὁμοῦ φόρτω καμὲν κάλυψι βυθῶ. (ἀειδῆς.)

Ναυηγὸν κλαίοντε πρὸ ἀγέλιος γονῆς
 Τησιμῶν, κωφὸν φησάμενοι λίθαινα.

ΕΡΥΚΙΟΥ.

Οὐχ ὅδε δὴ λαίου ἀτύρου τάφος, οὐδ' ὑπὸ τρώτη
 (Ὡς λόγος) θύνασαι πυρκαϊῆ ἀτύρος,
 Ἀλλ' εἶπου τινὰ πόντον ἀκαθῆτε πικρὸν ἐκεῖνον,
 Τὸν πέλας αἰγρονόμου κλυζομένου μυκάλης,
 Κεῖνος δινήεντι καὶ ἀπυρῆτω ἐπὶ κείμῃ
 Ὑδατὶ μαγομένη, μεμφομένη βορέϊον.

ΘΕΑΙΤΗΤΟΥ.

Ναυήλοι ὡπλῶντες, ὁ κυρτωμένος ἄριστων
 Πάσαις ὑπὸ ξενίου λίσσεται ὑμμε δῖος,
 Εἰπεῖν πατεῖ μῦθῶν, πρὸ ἰκαίαις ὅτι πέτραις
 Κεῖται, ἐν αἰγαίῳ θυμὸν ἀφείς πελάγῃ.

ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΟΥ.

Ὡς πρὸ ἐμὸν εἰχὼν κείον ἤριον εἰπὸν ὀδίτα,
 Εἰς χῶν δὴτ' ἀνίκη, πατεῖ μῦθῶν ἀγέρῃ,
 Ὡς ἐμὲ μὲν καὶ νῆα καὶ ἐμπορεύω κακὸς βύρως
 Ὡλεσεν, θύπασου δ' αὐτὸ λέλξῃ ὄνομα.

ΠΕΡΣΟΥ.

Ἐν ἔσθῃ χιμείῃ σε καταγίδες ἔξεκὺ λίσσῃ
 Φιλί. πολυκλάτω γυμνὸν ἐπὶ ἠϊόνι,
 Οἰνηρὸς λέσσοιο πρὸς σφυρὸν ἀγίλιπος δέ
 Πέτρου ἀλιβρέκῃ κείσαι ὑπὸ πρὸς ποδῖ.

ΝΙΚΑΙΝΕΤΟΥ.

Ἡ εἰον εἰμὲ βίτωνος ὀδδιπότε, εἰ δὲ τρώων
 Λεῖπων, εἰς αὐτῶν ἔρχεται ἀμφίπολιν,
 Εἰπεῖν νικαγέρῃ, παίδων ὅτι τὸν μόνον αὐτῶ
 Σπυρμονίης εἰφῶν ὦλεσε πρὸς ποδῖ.

ΛΕΩΝΙΔΟΥ.

* Ἀρχαίης ὡπλῶν ἐπεσηλωμένων ἀγέρῃ,
 Εἴποις ὄντιν ἔχῃς, ἢ τίνος, ἢ ποδαπὸν.
 * Φίπτων, ἐρμιονῆα, βαθυκλέος, ὃν πολὺ κῦμα
 Ὡλεσεν, ἄρκιούρου λαίλαπι γησαίμενον.

Τοῦ αὐτοῦ.

Πάρμις ὁ καλλιγράφου ἐπὶ κίβριος, ὃς καλαμεινῆς
 Ἀκρος, καὶ κίχλης καὶ σκάρου ἰχθυοβολῆς,
 Καὶ λάβρου πέτρης δελεάρπαγος, ὅσα τέ χεῖρας
 Σήρακας, πέτραις τ' ἐμβυθίαις νέμεται,
 Ἀγρῆς ἐκ παρθῆς, ὅτ' ἰουλίδα πετρῆεσσιν
 Δακρυζῶν, ὀλιθῶν ἔξ' ἀλῆς ἀράμηνος,
 Εφῆτι ὀλιθηρῆ γδ' ἕσθ' ἐκ χερός αἰξάσα,
 Ωχετ' ἐπί τῆν ἰὸν παλλομένη φάρυγα.
 Χῶ μὲν, μηδ' ἔσαν, καὶ δούναχος, ἀγκίστρων τε
 Εχέει, δ' ὀλιθῶν ἦκε κυλιδομήνος,
 Νήματ' αἶα πλῆσαι ὀπιμοίαια τῶν ὄθωνόντος
 Γεῖπῶνος γειπῶν τῶτον ἔχασε τῶ φαν.

ΦΛΑΚΚΟΥ.

Εβροῦ χιμερίοις ἀταλῆς χρυμοῖσι πεδιθεῖς
 Κούρης, ὀλιθηρῆς ποσσὶν ἐδρασε πάρον.
 Τοῦ παρὰ σαρμαθίου παρὰ ἰρραγῆς αὐχὲν ἔκασε
 Θηγαλέον ποταμοῦ βισονίου τρύφος.
 Καὶ τὸ μὲν ἦρπάζθη δίναις μέγας ἢ δὲ τεκῶσα
 Λεφθῆν ὑφῆθε τῶ φουμοῦν ἔθηκε κέρα.
 Μυρομένη δὲ πάλαινα, τέχης, τέχης, εἶπε, τὸ μὲν σου
 Πυρκαϊῆ, τὸ δὲ σε πικρὸν ἔθαψεν ὕδαρ.

Αδέαστον.

Πάντα τίς θρῆσαιτο φυγεῖν ἀλδόν, ὅπ ποτε κ' οὐ
 Θύγῃες ἐν λιθῶν κ' ἄτ' ἔμνον ἔθου πελάγη,
 Ηνίκα σοι κεκμηὸς ἐπέπτατο φορτίδι νηῖ
 Οὐλον αἰπεύθμων κείνο νέφος γράκον.

ΔΕΩΝΙΔΟΥ.

Ναυηγὸς Γλασκίνο Φυγῶν τεύτωνος ἀπειλῆς
 Ἀνθῆς φτωχῶν οὐ φήγῃ ἀνόλουχον.
 Πῶς ἔσθ' ἔσθ' ἄχρῳμα γδ' ὠλετο φεῖ πάλαι, ὅστις
 Νηρείδων νύμφας ἔσθ' ἀπιστότερας.

ΤΟΥΛΙΑΝΟΥ.

Χαῖρέ μοι ὦ ναυηγέ, καὶ εἰς αἶδα ὀφρήσας,
 Μέμφεο μὴ πόντου κύμασιν, ἀλλ' αἰέμοις.

Κήνοι μὲν σ' ἐδάμασθον ἀλῆς δέ σε μείλιχον ὕδαρ
 Εσθ' ἔθῃα καὶ πατέρων ἔξεκύλισε τῶ φος.

Τοῦ αὐτοῦ.

Γλάφῃ, ναυηγὸν με λαβῶν, καὶ σήματι γλάφῃ.
 Γλάφῃ, μάλ' ἀλῶν ἀκρα φυλασσάμενος.
 Αἰεὶ δ' ἐπὶ πλοῦν μετέποις φίλος, ἔω δὲ τί ρέξῃ
 Ἀλλοτῆρῃ, τῶν αὐτῶν ἀπὸ τῶν ἰσίων.

Τοῦ αὐτοῦ.

Οὐτὶ σε πόντος ὄλεσε, καὶ οὐ πνεῖοντες αἴτηται,
 Ἀλλ' ἀκέρητος ἔρωσ φοιτᾶδος ἐμποδῆς.
 Εἴη μοι ἀμῆς ὀλιθῆς βίος, ἐκ δὲ θαλάττης
 Ἀλλοισιν ἰσῆται κέρδος ἀελλομάχον.

Τοῦ αὐτοῦ.

Χρῆσαι σε τέκεν, πόντος δὲ διώλεσε δέκλιο δὲ θῶκος
 Πλουτῆος κείθεν δ' οὐρανὸν εἰσανέβη.
 Οὐχ ὡς ναυηγὸς δὲ βυθῶ θάλασσας, ἀλλ' ἵνα πηύτων
 Κλήρης ἀθανάτων παρὰ φιλεῖ κέσμον ἀγρῆς.

Τοῦ αὐτοῦ.

Υπαίτου τῶ φος εἰμὲν ἔκιν δ' οὐ φημι καλῶταίην,
 Τόσου τόσος ἐὼν ἀσπινῶν παρὰ μάχου.
 Γαῖα γδ' αἰδομένη λιπῶ μέγαν ἀέρεα χῶσαι
 Σήματι, τῶν πόντων μάλ' ἰσίων ἔδωκεν ἔχῃ.

ΑΝΤΙΦΙΛΟΥ.

Ἡδη που πάσης πελάσας ἀεδόν, αὐεῖον, εἶπον,
 Ημακρῆ κατ' ἐμοῦ δεσπλοῖη κρηπῶσ.
 Οὐπὼ χεῖρας ἐμῆς, καὶ ἑλπίδος αἰεὶ πόντος,
 Καὶ με κατέτευχεν κείνο τὸ κρυφόν ἔπος.
 Γαῖα λόγον πεφύλαξο τ' αὐεῖον, ὅσθ' ἐπὶ τὰ μικρὰ
 Ἀπὸ τῶν ἰσίων αἰτήτασιν νέμεσιν.

ΑΓΘΑΛΩΝΙΔΟΥ.

Ἡ δὲ ἀμείλιχον φοβήσῃ ὄρμον ἴκησθε,
 Λέξατε δεσπλοῖη πῶν ἄγγελίον,
 Γαῖα ὅτι οἱ ναυηγὸς ἕσθ' ἔθῃα κεύθεται αἰδρῶν.
 Δίφιλος, ἀγαθῶν κύμα πῶν πελάγῃς.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

Πᾶσα θάλαττα, θάλαττα, τί κυκλάδας, ἢ φενὸν ἤης
 Κύμα, καὶ ὕξειας ἠλεὰ μεριφόμεθα;
 Ἀλλως τοῦτο μ' ἔχουσιν, ἐπεὶ, τί με τὸν παρθυρόντα
 Κόνα, σκαρφαλοῖς ἀμφεκέλυψε λιμνῆς;
 Νόστιμον βυπλοῖον ἄρωτό τις, ὡς ἔαγε πόντου,
 Γόντος, ὁ τυμβυθῆς οἶδεν ἄριστ' ἄρης.

ΦΑΚΕΛΛΟΥ.

Φόγε θάλαττα ἔργα, βοῶν δ' ὄπιθε δὴ ἐχέλη,
 Εἴ τι τοι ἠδὲ μακρῆς πείρατ' ἰδεῖν βιοτῆς.
 Ἡπείρω γ' ἔνεσι μακρὸς βίος· εἰν ἀλὶ δ' οὕτως
 Εὐμῆρες εἰς πολίω ἀνδρὸς ἰδεῖν κεφαλῶ.

ΛΕΩΝΙΔΟΥ.

Οὐδ' εἰ μοι γήωσα κατασρέσθε γαλιῶν
 Κύματα, καὶ μαλακὴν φεῖκα φέροι ζέφυρος,
 Νηοδάτιον ὄψασθε, δέδοικα γ' οἷς πάρος ἔπλω
 Κινδύους, ἀέμοις ἀπὸ κρυσατῆρος.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἀέρος ἐκ τύμβου λυέ πείσματα ναυηροῖο
 Χῆρῆς ἄλλυμδύων ἄγος ἐπὶ σπόρῃ.
 Ἀθῆλον.

Ἐμπορῆς λήξαντα φιλόκριντον, ἄρτι δ' ἄρωτος
 Γούρμνον, ξείνη μέμφις ἔκρυψε τάφω.
 Ἐνθα δραμῶν κείλοιο πολὺς ῥόος ὕδατι λάβρω
 Τ' ἀνδρὸς πλὴν ὀλίγην βῶλον ἀπτημφίασε.
 Καί ζωὸς μὲν ἔφθυγε πικρῶ ἄλα, νῦν δ' ἐκαλυφθεῖς
 Κύμασι, ναυηρὸν χέλιος ἔχε τάφον.

ΗΡΑΚΛΕΙΔΟΥ.

Ἀπισχ' ἀπίχε χεῖρας ὦ γιωπῶνε,
 Μηδ' ἀμφίτα μνε τῶν ἐν ἠέλω χέριν.
 Ἀὐτὰ κέκλαυται βῶλος ἐκ κεκλαυμδίας
 Δ' οὐτοὶ κρηματὸς αἰαθα λήσεται εἶχος.

ΓΛΑΥΚΟΥ.

Οὐ χένης, εἰ δ' ὀλίγον πέπεας βάρος, δὴ ἔρασί παρῶ,
 Ἡν ἔσορᾷς αὐτὴ πασα θάλασσα, ἔαφος.

Ωλετο γ' ὅσσιν ἠνί. τὰ δ' ὄφθα ποδ' ἐκείνου
 Γύθεται, αἰθῆρας γήωσα μόνως ἐπέπτεν.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

Δέμορε νιχαῖρος, πολίω μεμορημένε πόντου,
 Κόσση δὲ ξείνη γυμνὸς ἐπ' ἠέλω,
 Ἡσὺ γέ παρθε πέρησι τὰ δ' ὄλβια κείνα μέλαθρα
 Φεῦδα τε καὶ παύσης ἔλπις ὄλωλε τύρω.
 Οὐδέ τι σε κλεισῶν ἐρρύσατο φεῦ ἔλεθνε.
 Ωλεο μὲρ θῆσται ἰχθυοὶ καὶ πελάγη.

ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ.

Ἀνδραπε, ζωὸς παρθεφίδεο, μηδὲ πρὸ ὄριον
 Ναυίλας ἰαθὶ ὡς οὐ πολὺς ἀνδρὶ βίος.

ΘΕΟΔΩΡΙΔΟΥ.

Κληῖδες πόντου σε, καὶ ἔρατῆι ἑλαμῖνος,
 Τίμαρχ', ὕβρισης τ' ὄλεσε λίψ' ἀνέμος.

ΟΝΕΣΤΟΥ.

Οὐώμα κρηάτω ἡμῶκλέος, εἰς ἄλα πικρῶ
 Πάτη σκεπτομένη ποδ' ποτ' ἀρ' ὄβι νέκυσ.
 Αἰ, αἰ, πόντ' ἠδὲ φάρον ἰχθυὸς ἠδὲ παρθε
 Γέτρος ἐγὼ δ' μάττω γράμμα τυπώθην ἔγω.

Ἀθῆλον.

Ναυίλε μὴ πύθου πίνος ἐγὰρ δὲ τύμβος ὄσθ' εἰμί,
 Ἀλλ' αὐτὸς πόντου τὸ γέλασε γρησοτέρω.

ΔΙΟΔΩΡΟΥ.

Ἐρροῖς ἰονίωιο πολοπλοῖν τε θάλαττα,
 Νηλῆς, αἰδέω πορθμὲ κελαυνοτάτου,
 Ἡτόσους κατὰ δέξο, τίς αὐτὰ καμμορε λῆσαι
 Αἴσουρα, διστήτων αἴσαν ὀπιζήμνος,
 Ἀλγαι, καὶ λαβέων ὅσον τῶκο μύθουσι ἐταίρις,
 Νηί τε σιὼ πάση βρυζῆς ἀλιρρόθη.

ΑΡΓΕΝΤΑΡΙΟΥ.

Οὗτος ὁ καθλαίμαρτος κενεὸς τάφος, ἦν βαδύ χεῖμα
 Ἐσφηλεν λιβύκῃν βυδρομέοντα πόρον.

Συρμός ὅτ' ὠλεῖνος ἀνεφρώθησε θαλάττης
Βέντος, ἔσπο φυγῆς οἶδ' ματα πορδυσίης.
Καί τὸν μὲν δαίσαντο κυκώμῃον εἰν ἀλί θῆρες,
Κωφὸν δὲ γήλη γράμμα λέλοχε τόδε.

ΞΕΝΟΚΡΙΤΟΥ.

Χαῖτά σου σάζοσιν ἐθ' ἀλμυρὰ δέμορε κέρη,
Ναυηροῦ φηλάρης εἰν ἀλί, λισιδίκη.
Ἡ γὰρ ὀλενοῦ πόντου δείσασα θαλάττης
Υβελι, ἔσπο κείλου δούρατος ἔξεπεσες.
Καί σὸν μὲν φωνῆ τάφος οὐνομα, καὶ γῆνα τάρσον.
Οἷα δὲ ψυχρῶ κλύζετ' ἐπ' ἀγροῦ,
Πικρὸν ἄριστόμαχῳ γῆμέτη κακόν, ὅς σε κημίζων
Εσζάμιον, οὔτε κέρειν ἤγαγῃ, οὔτε νέκυν.

ΖΑΝΟΥ.

Ψυχραῖ σου κεφαλῆς ἐπαμήσομαι ἀγλαλίτιν
Θίνα κ' ἔκρυεσθ' ἡνάρμῃος νέκμος.
Οὐ γὰρ σου μήτηρ ἔπιτύμβια κακίουσα,
Οἶδεν ἀλεξάντη σὸν μόρον εἰν ἀλίον,
Ἀλλὰ σ' ἐρησθ' οἶτε καὶ ἄξῆνοι πλαταμῆνες
Δέξονται γαῖης, γείτονες ἠόνος,
Ὡστ' ἐχέμ' φαμάτου μόριον βραχὺ, πουλὸν δ' ἀ-
Ξεῖν' ἐπεὶ εἰς ὄλοῦν ἔδραμες ἐμπορεῖω. (κρυ,

ΑΛΚΑΙΟΥ.

Στυγρός ἐπ' ἀκέρων ναύταις πλόος, ἐκ ὅ βαρείης
Λάλαπος, ἀσασίω πικρὸν ἔτευξε μόρον,
Οὐ γάρ τις πῶρ' ἀτύμβον ὀδοπόρε, σῶμα δὲ πόντος
Εκρυψ', ἀγ' αἰὼν ῥαγνόμενον πελάγῃ.
Ἡθῶν δακρυτὸς ἀπίας μόρος· ἐν δὲ θαλάττῃ
Γλῆσα πολυκλάουτου κήδεα ναυτίλις.

ΛΕΩΝΙΔΟΥ.

Ἡχέουσα θάλαττα, τί τὸν τιμάρους οὔτα
Γλώσσῃ οὐ πολλῇ νηὶ τελεσαγέρειω,
Ἀγρία χιμήνασα κατεφρωώσασο πόντην
Σὺν φόρτῳ, λάβρον κῆρ' ἔπιχευα μύθη;

Χὼ μὲν που καί ηξεν ἡ ἰσχυρόεις λαεῖδεσι
Τεφρίωντ' ἀπιοις βύρῃ ἐν ἀγροῦ.
Τιμῆς ὅ κενὸν τέκνου κεκλαυμῆον ἀφραῖν
Τύμβον, δακρυῆ παῖδα τελεσαγέρειω.

ΑΘΗΝΟΔΩΡΟΥ.

Ἐν πόντῳ σάδαμεις ὁ κηρὸς θάλασσιν, ὠ φίλε νῆρεδ;
Δίκλῃα, καὶ ὅ σὸν εἶν κείνο σκυήτης ὕδαρ.
Ἰσχυρολάς ὁ παλαιός ἐν αἰδράσιν; ἀλλ' ἀθάλαττα
Οὔτι δακρυῆς γείματος, οὔτ' ἀλίης.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

Δαίμεις ὁ νικαῖός ἐλαχὺ σκάφος ἐκ ποτε πόντου
Ἰονίου ποτὶ γὰρ ναυτολέων πέλοπος,
Φορτίδα μὲν, καὶ πῶρτα νεαῖς ἔπι κήτορα λαόν
Κύματι καὶ συρμαῖ πλάζομῆοις ἀέμιον,
Ἀσηθῆς ἐσάωσε καθεμῆς δὲ ἔπι πέπεας.
Ἀγκυρῆς ψυχρῶν κέτθανεν ἐκ νηφάδων
Ἡμύσας ὁ παρῆσες. ἴση ὡς λιμῆρα Γλυκὺν ἀγροῖς
Δοῖς ξένη, τὸν λήθης αὐτὸς ἔδες λιμῆρα.

ΓΑΓΚΡΑΤΙΟΥ.

Ὡλεσιν ἀγροῦ δακρυῆς ἀγροῖος ἀγροῖος
Λίψ' ἔπι πρεῖδων ὕδασι δυομῆας,
Αὐτῆ οἱ σκῆ νηὶ καθεμῆς ἀφραῖν ὅ τὸδε σῆμα
Δακρυῆς κενὸν παμδι πατήρ ἔκλεμν.

ΛΕΩΝΙΔΟΥ.

Αἰεὶ ληίσαι, καὶ ἀλιφθῆροι, ὅσδ' ἀγροῖοι
Κρητῆς τίς κρητῆς οἶδε δικαιοσύνης;
Ὡς καὶ ἐμὲ πλώοντα σκῆ ὅσδ' ἀγροῖοι φόρτῳ
Κρητῆς ὡσταν ἀμολυτῶν κατ' ἀγροῖς,
Δείλαον κηγῶ μὲν ἀλιζῶσις λαεῖδεσιν
Κέκλαυμαι, τύμβῳ δὲ οὐχ ὑποπμόλυτος.
Τοῦ αὐτῆ.

Κεῖν γῆ, κην πόντῳ κεκρίμμεθα τῶν παλαιῶν
Εκμοιρέων θάρους γερμίδου ἠνύσατο.

Η γδ' ἐπ' ἀκέρως ἐνοχον βάεος εἰς ἄλα διωών,
 Ἰόνιον θ' ὑγρὸν κύμα κατερχόμενος,
 Τὼ μὲν ἔσωσ'· αὐτὸς ἤμετ' ἀποπτος ἐκ βυθοῦ ἔρρων
 Ἡ δὴ καὶ ναύταις χεῖρας ὀρεγνύμενος,
 Εὐρώδιω. τοῖόν μοι ἐπάρειον ἐς μέγα κῆτος
 Ἡ λθεν ἀπέβρυξεν δ' ἄξει ἐπ' ὀμφαλίον.
 Χ' ἡμῖσι μὲν αὐταῖς φυχρὸν βάεος εἰς ἄλος ἠέριον
 Ἡ ραὶ δ' ἡμῖσι δὲ παρὶς ἀπεκλάσατο.
 Ἡ ὅτι δ' ἐν ταύτῃ κακὰ λείψμα θάρατος ὦ' νερ
 Εὐκρυφῶ πατέρω δ' οὐ πάλιν ἰκέμεθα.

Τοῦ αὐτοῦ.

Τέβηχ' ἄλα θάλαττα, τί μ' ὄσκιον οἰζυρὰ παρόντα,
 Τηλοσ' ἀπὸ ψιλῆς ἐπιπυσας ἠίνος,
 Ὡς σὺ μὲν αἶδαο κακὴν ἐπιφύμενος ἀχλὺν
 Φιλῆεις ἀμφιμέδ' ἄωσον ἐγείτονον.

ΑΣΚΛΗΓΙΑΔΟΥ.

Οκλῶ μευ πῆχ' ἀπεχέτη χεῖρα θάλαττα,
 Καί κ' ἔμηνε βόα θ' ἠλίκα σσι διώαμις.
 Ἡ δὲ τὸν βύμαρ' ἐω κατέλης τάφον, δῆ' ὁ μὲν οὐδ' ἔρ
 Κρήμον βύρῃος δ' ὄσια καὶ ἀποδίω.

ΣΙΜΟΝΙΔΟΥ.

Σῶμα μὲν ἀλλοδαπὴ κείθ' ἔστιν· εἰ δὲ σε πόντω,
 Κλείθερες, βύξιν' κ' κήρ' ἐκίχεν θανάτου,
 Πλαζόμενον Γλυκεροῦ δὲ μὲν ἴφθιμος οἴκα δὲ νόσου
 Ἡ μ' ἐρθετε, οὐδ' ἴκευ χιόν' ἐς ἀμφιρῦτιω.

Τοῦ αὐτοῦ.

Φῆ ποτε τίμαρχος παρὸς αὐτῆς χεῖρας ἔχοντος,
 Ἡ νῆκ' ἀμφ' ἠμερτίω ἐπνεεν ἠλικίω,
 Ὡς τὴν ἠμερτίω παιδὸς φίλου ἔποτε λήθη,
 Οὐτ' ἐρετίω ποτίων, οὐτε Γαοφροσιώω.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

Καὶ νέκυν ἀσπύριον αἰήσθ' με θάλαττα
 Λύσιν ἐρημῆν κρυπτόν ἔσπευ ἀσπύριον,

Στελέες αἰεὶ φωνούσα κ' οὐατι, καὶ π' ὄρα κωφόν
 Σῆμα. τί μ' ὦ' ν' δεσποῖ τῆδε κ' ὄρα κωφόν
 Ἡ πνοιῆς χήρωσε τὸν ὄσκ' ἐπὶ φορτίδι νῆι
 Εμπορον, ἀλλ' ὀλίγης ναυτίλων εἰρεσῆς·
 Ὁ κ' ἀρδὴ ναυτηγόν· ὁ δ' ἐκ πόντιο ματεύων
 Ζωὴν, ἐκ πόντου καὶ μόρον εἰλκυσάμεν.

ΑΡΧΙΟΥ.

Οὐδὲ νέκυν ναυτηγόν· ὅτι γόνα γῆεις ἐλασθεῖς
 Κύμασιν, ἀχρὸν πῶν λήτομα ἠίνων.
 Ἡ γδ' ἀλγερῆκοῖς ποτὶ χεῖρασιν ἀγρόθι πόντου
 Δεσφόμενος, ξείνων χερσὶν ἔκυρσα ταφου.
 Αἰεὶ δ' ἐβρομέοντα καὶ ἐνεκέεσσι θαλάττης
 Ὁ τλήμεν αἶκο δδύπον ἐσφ' ἠέριον.
 Μόρθων δ' ἐδ' αἰδῆς με κατενώασεν, ἠνίκα μουῶος
 Οὐδὲ θανάτων λείη κέκλιμα ἠσυχῆ.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

Ναυαροῦ πάφος εἰμί· σὺ δὲ πλέε· καὶ γδ' ὅθ' ἡμεῖς
 Ὡς κλύμ'· αἰ λοιπαὶ νῆες ἐποῖσ' ἔπεργω.

ΙΣΙΔΩΡΟΥ.

Ἐκ γαμομοῆς ἔτεκ' ἑλ' ἄ πόντιος ἐλπίς
 Εἴ λυσειν, ὁ θνεῖς ἐμπορον ἐργασίης.
 Νῶτα δ' ἐτυρσῆνης ἐπάτειω ἄλος· ἀλλ' ἄμα νῆι
 Γρήνι χεῖς, κείνης ὑδασιν ἐλατέδιω,
 Αδρόον ἐμβεῖσαντος αἰήματος. ὄσκ' δ' ἄλωας
 Ὡς ὑπὸς ὅτι πνεῖ κ' εἰς ὄνονας αἶεμος.

ΘΕΟΦΑΝΟΥΣ.

Οὐ παρὶ δὴν γέοτι με κακὴν δύσιν ὑέτιοιο
 Ἀρχιδέου, κρυερῆς ἠέσσο ναυτιλῆς.
 Ἡ σε δ' ἀγροῖο πολυκλήιδι γέοντα
 Νηῖ, σὺν οἷς ἐτάρις ἠγάθην εἰς αἰδίω.
 Αἰ, αἰ, δ' ἐσοδὶ κ' καὶ βύπολις οἱ σ' ἐτέχοντο,
 Μύρονται, κενεὸν σῆμα ἀσπύριον.

ΕΙΣ ΝΕΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΣ

χρς κγς

ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΥ.

Δωδεκέτη τὸν παῖδα πατὴρ ἀπέθηκε Φίλιππος
 Εἴη δὲ, τίμω πολλῶν ἐλπίδα, νικητέλιω.

Αδέαστον.

Αδης μὲν σὺ λησεν ἐμῆς νεότητος ὀπώρην
 Κρύψε δὲ παπῶν μνήματι τῶδε λίθος.
 Οὐώμα ρουφῖνος γρόμιον, παῖς ἀγγελίοιο,
 Μηδὲς δ' ἔξ ἀγαθῆς· ἀλλὰ μάτην γρόμιον.
 Εἰς γὰρ ἄκρον μούσης τε καὶ ἠέως αἴητος ἐλάσας,
 Φεδ, ἄφως εἰς αἶδω, καὶ νέος εἰς ἔρεβος.
 Κώκυε καὶ σὺ βλέπων τὰδε γράμματα μαλρὸν ὀδί
 Δὴ γὰρ ἔφεις ζῶων, ἢ παῖς ἢ πατὴρ. (τα.

ΠΑΥΛΟΥ σιληντάρειου.

Πολλά σοι ἐκ βλεφάρων ἐχέθη φριτύμβια φῶτ
 Δάκρυα δεσπλήτω πένθει δαπλομόρων.
 Πᾶσι γὰρ ἦδα λίω πεφιλημόρος, οἶά τε πῶρτων
 Ξωὸς ἐὼν κούρης, ξωὸς ἐὼν ἔταρης.
 Αἰ, αἰ, λυγαλέη καὶ ἀμείλιχος ἐπλετο μοῖρα,
 Μηδὲ τεῆς ἠέως δέξιμορε φῆσα μῦθον.

ΑΓΑΘΙΟΥ.

Θεομοὶ μὲν μεμύθων το σίμῆτες ἀγαθηνίω,
 Μοῖρα δὲ δέμαίνων δὲ δάηκε νόμοις.
 Ἀλλά μιν δὲ πάξασα, ἄφω ἡμερσε θυμίσαν,
 Οὐπω τῆς νομίμης ἐμπλεον ἡλικίης.
 Οἰκῶ δ' ἔξ ἀφ' ὑμῶν κατεσονάχησαν ἑταῖροι
 Κείμῶν, δ' ἡάσου κῆσμον ὀδυρόμῶν.
 Ἡ δὲ χεμῶν ἰλλουσα γῶν πληκίζετο μήτηρ,
 Αἰ, αἰ, τὸν λαγόνων μῶρον ὄπισσα μῦθον.
 Εμπησ ὄλβιος οὐδ' ἔς ἐν νεότητι μῦθον τῆς,
 Εκφυγε τίμω βίωτου θῶσον ἀλῆσι σίω.

ΠΑΥΛΟΥ σιληντάρειου.

Ὠεος εἶχέ σε πασάς, ἀώεος εἶλέ σε τῶ μῶρος,
 Εὐθαλέων χερίτων αἴητος αἰασαῖον.
 Σοὶ γῆρας, σοὶ πικρὰ πόσις καὶ δάκρυα χεῖρας.
 Σοὶ τὰ καὶ πορθμείας δακρυχέων νεύων.
 Οὐ γὰρ ὄλον λυκάεαντα δίκουσαι, ἀλῆσι σιμῶν,
 Ἀλλ' ἐκ καδεκέτιν (Φεδ) κατέχευε τὰ φως.

ΕΡΑΤΟΣΘΕΝΟΥΣ εἰς τὸ αὐτὸ.

Φεδ, Φεδ, ἀμειπῆται χερίτων ἑαρῆδὺ μῦθον
 Ἀμφὶ σοὶ ὠμοφαγῶν χεῖμα ὀνερτερίων.
 Καί σε μὲν ἤρπασε τῶ μῶρος ἀπ' ἡελίω τῆδος ἀλῆτης,
 Πέμπλον ἐφ' ἐνδεκάτω πικρὸν ἀγρουσαν ἔπος.
 Σὺ δὲ πόσιν γῆρας τε καὶ χεῖρας ἀλάσων αἰάσας,
 Οἷς πλέον ἡελίου λάμπες αἰασαῖον.

ΑΓΑΘΙΟΥ χελασικῶ.

Εὐσαῖτε, ἡλυκερὸν μὲν ἔχεις τύπον· ἀλλὰ σε κηρὸν
 Δέρκεμα, οὐδ' ἐπὶ σοὶ κείνο δ' ἄρῶν ἔπος
 Εἴταμ ἐν τομάτεσι· τεῆ δ' ὠαῖτος ἦος,
 (Αἰ, αἰ) μαψιδὴ νῦν ῥονός ἐστι κένος.
 Πέμπλου καὶ δεκάτου γὰρ ὄπισσα ἑαυτῶν ἐνιαυτῶν,
 Τετρακίς ἐξ μουῖος ἑδρακῆς ἡελίης.
 Οὐδὲ τεοὺ πάπαου ῥονός ἤρκεσεν, δ' ἡμετῆρος
 Ὀλβος· πᾶς δὲ τίμω εἰκόνα δερκέμῶν,
 Τίμω ἀδικῶν μοῖραν κατὰ μέμφεται, οὐδέ κε τίμω
 Ἄμῶν ἡλῆτης ἐσβέσεν ἀλῆται.

ΙΟΥΛΙΑΝΟΥ ἀπὸ ὑπάρχων ἀγῶν πῆλον.

Ἀγῶν ἐστὶ χεῖρας, πλέον ἡπῆτος, ἤρπασεν ἡδὴ
 Τὸν νέον; ἀλλὰ νόσος τοῖς πολιοῖσιν ἴσον.
 Τερπυλῆς ἀπέπαυσεν; ἀπεφυτέλιξε δὲ μῶρον.
 Οὐκ ἐνόησε γάμοις; ὄσθ' ἄμῶν ὀδυάσας.

ΠΑΥΛΟΥ σιληντάρειου ἐπὶ τῇ ἰδίᾳ

θυγατρὶ.

Λέκτα σοὶ αἰτὶ γάμων ὄπισσα μῶρον· πῶρθ' ἔνε κούρη
 Εσῆσαν παλάμης πέντα λέας γῆρας.

Καὶ σὺ μὲν ἀμπλακίας βιότου καὶ μόρων ἐλβυτοῖς
 Ἐκφυγες οἱ ᾧ γόνων πικρὸν ἐχρῆσι νέφος.
 Δωδεκέτιν γὰρ δῆξουρα μάκηνδονική σε καλύπτει,
 Κάλμεσον ὀπλοτέρειν, ἦθεσι γεαλέειν.

ΕΥΤΟΛΑΜΙΟΥ.

Παρθηκὴν ἐλένιω μετ' ἀδελφεὸν δῆρτί θανόντα,
 Δφλαίη μήτηρ κέφατο διπλασίως.
 Μνηστῆρες δ' ἐζήσαν ἴσον γόνον. ἰὼ γὰρ ἐκείσφω
 Θρίω δὲ πλεῖ μῆτω μηδενός, ὡς ἰδίω.

ΠΑΡΜΕΝΙΩΝΟΣ.

Παρθηκῆς πάφος εἴμ' ἐλένης, πένθει δ' ἐπ' ἀδελφῷ
 Προφθιμῶν, διπλόα μῆτρ' ἔχω δάκρυα.
 Μνηστῆροι δ' ἐλίπον κρίν' ἀλγέα. πλεῖ γὰρ ἐτ' ἔπειτα
 Οὐδενός, ἢ πύτων ἐλπίς ἐκλαυσεν ἴσως.

ΔΙΟΤΕΝΟΥΣ ἑπιτοχέπου ἀμισσοῦ.

Σοὶ τὸδε δὲξήγνες θαλερῆς μνημῆιον ἦσθις
 Πόντω ἐν βύξιόνω γήκετο φρῦξ ἡμέτης.
 Φεδ, πάτρης ἐκαί' ὅσον ἀγῆμ δέ σε νόημα θεοῖο
 Γάθρος ἀδελφῶν πένθος ὀφθλέμνον
 Ὅς σε παρτείλας ἱερῆ παλάμη τε καὶ βύχην,
 Γείτονα τῆς μακάρων γῆκε χερσασίης.

ΚΡΙΝΑΓΟΡΟΥ.

Ἠρήσαντο καὶ ἄλλα ἐόν πάρος οὐνόμα νῆσοι
 Ἀκλεές, ἐς δ' ἀνδρῶν ἦλθον ὀμανυμῆων.
 Κληθείητε καὶ ἕμμες ἐρωτίδες δ' ἐνέμεσις τοι
 Ἐξείδῃ τῶν πλεῖ κλησὶν ἀμειψαρμῆας.
 Παίδι γὰρ ὄν τῶν βωδῆς ὑπέθηκατε βώλου,
 Οὐνόμα καὶ μορφῆν αὐτὸς ἔδακεν ἔρωσ.
 Ωχρῶν σπματόεσσα, καὶ ἢ παρὰ θινὶ γάλατια,
 Παίδισι μὲν κούφη κείσο, σὺ δ' ἦσυχῆ.

ΣΑΜΙΟΥ.

Γατα δὴ τὰ δ' ἔειπε φίλαι ποτὶ ματέρα παρῶν
 Δακρυόεσσα, δέρης χερσὶν ἐφαπτομένη,

Αἰθι μύθοις παρὰ πατρὶ, τέκνις δ' ἔπι λῶονι μόρα
 Ἀλλαν, σὺ πολὺ γήρασι κιδρομένη.

ΛΕΩΝΙΔΟΥ.

Ἡ παῖς ἄχετ' ἀώρος ἐν ἐβδίμω ἦ δ' ἐν αὐτῷ
 Ἐἰς αἰδῶ, πολῆς ἢ λικῆς παρθερῆ
 Δφλαίη, ποθέουσα τὸν εἰχρῶ μῆλον ἀδελφόν
 Νήπιον, ἀσπύρου γὰρ σάμνον θανάτου.

Τοῦ αὐτοῦ.

Αἰ, αἰ, λυγρὰ παροῦσα παρθερῆ, ὡς ἐν ἐποίμω
 Ἀνδρῶν ποῖς δάκμων γῆκε τὰ δένότατα.

ΣΙΜΩΝΙΔΟΥ.

Αἰ, αἰ, νῆσε βαρβα, τίδ' ἡ ψυχῆσι μεγαίρης
 Ἀνδρῶν πῶν, ἐρατὰ παρνεότητι μύθῃ;
 Ἡ καὶ τί μῦχον Γλυκερῆς αἰῶνος ἀμερσαις
 Ἡ ἴθρον, παρὶν ἰδεῖν κυρεδῖαν ἀλοχον.

ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΥ.

Ἡ ῥοὶ μὲν αἰπῶν ἐθαπτομένη, ἠελίου δ'
 Δυομήνου βασιλῶ κατθανε παρθηκῆ,
 Ἀυτοχερῆ. ζώην γὰρ ἀδελφεὸν ἐν πυρὶ θεῖσται,
 Οὐκ ἔτλη δίδυμοι δ' οἴκῃς ἐσεῖδε κακόν
 Παῖδες δρισηπῶσι κατήφησε δὲ κύρῶν
 Πᾶσα τὸν βύτεκων χῆρον ἰδοῦσα δόμον.

ΒΙΑΝΟΡΟΣ.

Ὀφθῆς ἐκλαμοῖ ἐμῆς γάμον, δὴ ἔπι παιδός
 Ἐλπίσι κρυφοτέρας ἔστων εἰς ὀδυῖας
 Νῦν δέ με καὶ παιδὸς φθονερῆ τίς ἐνόσφισε μοῖρα
 Φεδ, βρέφος ἐφύαθλιω ἐσέ τ' ἀφάμνον.
 Φερεσφῶνη, τὸδε πάθος ἔπι φρῶσιον ἀχρῶσιν,
 Ὅς ἐς βρέφος ἐς κάλποις μῆτρ' ἐσποιοχρῆμας.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ θεαταλονικέως.

Ἀυτοῖν με λίβυσθρ ἔχει κῆρις, ἀγῆ δ' ῥώμῆς
 Κῆρμη παρθηκῆ τῆδε παρὰ φαρμάθω.
 Ἡ δέ με φρε φαρμῶν πομπῶν, αὐτὴ θυγὰ ἔσται
 Κλαυσαμένη, τῶν βω γῆκεν ἐλβυθῆκα.

Πῦρ ἔτερον ἀπὸ δούσα, πόσ' ἔφθασεν ἔδδ' καὶ ὄχλῳ
 Ἡμετέρῳ ἦν λαμπάδα φέρσε φόνῃ.

Ἀθῆλον.

Αἰ, αἰ, τὸ κακίστον, ὅταν κλαίωσι θανόντα
 Νυμφίον, ἢ νύμφῳ ἰώϊκα δ' ἀμφοτέρους.
 Ἐὐπόλιν ὡς, ἀγαθὴν τε λυκέρων, ὧν ὑμῶμον
 Ἐσέσεν ἐν παρρησίᾳ κισσῶν θάλαμος,
 Οὐ καλῶς τὸδε κῆδος ἰσθρῶτον, ὡς σὺ μὲν ὦν,
 Νικίᾳ, σὺ κλαύσας δ' ὕδῃκε θυγατέρα.

ΘΕΟΔΩΡΙΔΟΥ.

Θὺ δῶδε, κηδεμόνες μέγα δάκρυον εἰς σὲ θανόντα
 Κώκυσαι, μῆλον πυρσὸν αἰαφάμοι,
 Δφνολιν, τεισαῶρε σὺ δ' ἀντί γάμου τε καὶ ἕως
 Κάλιπτες ἠδίστη μῆτι γόους καὶ ἀχῆ.

ΠΑΥΛΟΥ ΣΙΛΕΝΤΙΑΕΙΟΥ.

Εἰ καὶ ἐπὶ ξείνοις σε λεόντιε γαῖα καλύπτῃ,
 Εἰ καὶ ἐκ κλάτων τῆλ' ἔθανες γονέων,
 Πολλά σοι ἐκ βλεφάρων ἐχίθη πατιτύμδια φωτῆ
 Δάκρυα, δεσπλήτω πένθει δαπνομύων.
 Πᾶσι γὰρ ἡσάα λίλυ πεφιλημένος, οἶά τε πόντων
 Ξυῶς ἐὼν κούρης, Ξυῶς ἐὼν ἔταρος.
 Αἰ, αἰ, λθυγαλέη καὶ ἀμείλιχος ἔπλεο μοῖρα,
 Μηδὲ τῆς ἕως δεῖμορα φέσα μῆρη.

Ἀθῆλον.

Ἐπὶ μὲ δὲ λυκάβατα ἔχουσ' ἀφῆρασε δαίμων,
 Ἦν μοῦναι δίδυμα πατρὶ θάλφα τέκην.
 Ω μοῖρα τί σοῦτον ἀπηνέες, οὐδ' ἐπὶ πασοῖς
 Ἠγάγετ' ἔσθ' ἔρατῆς ἔργα τεκνοσσοεῖνης;
 Οἱ μὲν γὰρ ἱκέες με γαμήλιον εἰς ὑμῶμον
 Μέλλον ἀγῆν, συγερσὺ δ' εἰς ἀχρῶντος ἔβλυ.
 Ἀλλὰ θεοί, λίτομα, μῆξος τε γόους πατέρας τε
 Πάστατε, τηχερῶν εἶνεκ' ἐμῆσ' Φηληδῆς.

ΔΙΟΔΩΡΟΥ.

Ἡμιτελῆ θάλαμον τε καὶ ἐγγύθι νυμφικῆ λέκτρα
 Κούρε λιπῶν, ὀλοῦ οἶμον ἕως αἰδου.

Θωνῶν ἀσυχίῳ τε μέτ' ἠέχες, οἱ σε μάλιστα
 Οἰκτὰ τὸν ἠθητῶν κάκυν ἠέχον,
 Ἰπαρχῶν κλαύουσα κακὸν μῆρον, εἴχουσι ποιάς
 Μοῦναι ἐπεὶ βίοντο σπύλαο καὶ πύραυλα.

ΑΝΥΤΗΣ.

Παρθένον ἀπὸ βίῳ καποδύεσθαι, ἥς ἐπὶ πολλοῖ
 Νυμφίοι ἰέρηνοι, πατρὸς ἔχοντο δῆμον,
 Κηδῆς καὶ πινυτῆτος ἀγακλῆος ἀλλ' ἐπὶ πόντων
 Ἐλπίδας οὐλομένη μοῖρ' ἐκύλιε παρῶσα.

ΜΝΑΣΑΚΟΥ.

Αἰ, αἰ, πρηνίας ὀλοόφρονος, ἀπὸ Φαίδρα
 Ἐκλασας ἀλικὴν ἡμερῶσα κλεῖοι
 Καδ' ἐσ' ἀμυξάρηται πατρὶ δάκρυον αἰδῶ ἐπὶ τῆ
 Λαῖες, σφριῶν ἔσμεν εἰδάλιμοι. (βφ)

Ἀθῆλον.

Ἀντίποι βύλεχος θαλάμου, σεμνὰν θ' ὑμῶναι,
 Μάτηρ σῆσε τῶ φωτῶ δ' ἐπὶ μῶμα εἶναι.
 Παρθενικῶν, μέτρον τε πόν καὶ κάλλος ἔχουσαι,
 Θεραπτοπὶ φητε κίλα δ' ἔπλεο καὶ φηληδῆ.

Ἀθῆλον.

Ὠχόμεθ' ὦ μίλητε, φίλη πατρὶ, τῆ ἀθμίσαν
 Τὴν αἰμον γαλατῶν ἕβειν ἀγαμῶναι,
 Παρθενικῶν τεισαῶν πολήτιδες, ἀσ' ὀβιασὸς
 Κελευτῶν εἰς ταύτην μοῖραν ἔτρεψεν ἄρῆς.
 Οὐ γὰρ ἐμείναρῶν αἶμα τ' διουσιεῖς, οἶσ' ὑμῶναι
 Νυμφίον, ἀλλ' αἰδῶ κηδεμὸν ἀεθμῆτα.

ΑΝΤΙΓΑΤΡΟΥ.

Ὀὐ νοῦσα ῥοδόπα τε καὶ ἀγῆρτερα βοίσκα,
 Οὐδ' ἔσθ' ἀπὸ δεσμῶν δούρατι κεκλίμεθα,
 Ἀλλ' αὐταῖ, πάτρας ἐπὶ ἔφλεθ' ἀσὺ κρείνθου
 Γοργῆς ἄρῆς, αἰδῶ ἀλκιμον εἰδόμεθα.
 Ἐκλασε γὰρ μάτηρ με δὴ σφακίῃσι σιδάρα
 Οὐδ' ἰδίου φέδω δεῖμορος ἔσχε βίου,

Αψιδ' ἐναυχένιον δ' ἄρα βρόχον. ἡ δ' ἀμείνων
 Δουλοστώας ἀμμῶν πότμος ἐλθὺ θέλιος.

ΕΙΣ ΟΡΝΙΣ, κῆδ' κῆδ'

ΑΡΧΙΟΥ Εἰς κιάσῃ.

Α πάρος ἀντίφθογον ἀποκλάσσα νομῆυσι
 Γ ολλάκι καὶ δρυτόμοις κιάσα καὶ ἰχθυόλοισι,
 Π ολλάκι δὴ κρέσσασα πολὺ θροον, οἳά τις ἀχῶ,
 Κ ἔρτομον αἰτωδῶς χεῖλεσιν ἄρμονίαν.
 Ν ἡ εἰς γὰρ ἀβλωστος, ἀναύδητος τε πεσῶσα,
 Κ ῆμα, μιμητῶν ζῶλον ἀνναμύρα.

ΑΓΑΘΙΟΥ γραμματικῶς Εἰς πέρδικα.

Οὐκ ἐπί που τλήμων σκαπέλων μετομάστρια πέρδιξ,
 Γ λεκίος λεπταλέοις οἴκῃς ἐχέσε λύκοις,
 Οὐδ' ἔτι μαρμύρυγῆ θαλερώπιδος ἠειθρείης,
 Α κρεα πῆραγύσας θαλαποδῶν πατερύγων.
 Σ ἰω κεφελῶ ἀλγουρος ἀπέθρισε τᾶλλα ἢ πῶματα
 Η ρπασε, καὶ φθονερίῳ οὐκ ἐκέρησε γῆρυ.
 Ν ἡ δὲ σε μήκρυσθη κρύπτοι κήεις, δὴλὰ βαρῆα,
 Μ ἦ ποτε σὸν κείνη λείψμον ἐξέρυσῃ.
 Τοῦ αἰτῶ εἰς τὸ αὐτῶ.

Ο ἰκσῆρης ἀλγουρος ἐμῶ πέρδικ' ἀνίστα,
 Ζ ῶφῃ ἢ μετέροισι ἔλπεται ἢ μεθ' ἄροισι.
 Οὐ σε φίλη πέρδιξ φθιμῶν ἀγέραςον εἶσα,
 Α λλ' ὅτι τὸ κλεινέω τίω σέθεν ἀντίβίω.
 Ψ υχὴ γὰρ σέο μάλλον ὀκνεταί, εἰσόκε ρέξω
 Ο ἄσ' ἐπ' ἀχιλλῆος πύρρος ἐρέξε τάφω.

ΔΑΜΟΧΑΡΙΔΟΣ γραμματικῶς Εἰς τὸ αὐτῶ.

Α νδροβόρων ὁμοτεχε κινῶν ἀλγουρε κακίης,
 Τ ῶν ἀκλαμιόνων ἐσὶ μία σκυλάκων.
 Κ ἦ τ' ἄρα ἀγαθόνιο τεοῦ πέρδικα φαροῦσα,
 Α υπεῖς ὡς αὐτὸν κλήτορα δαμοσαμύνη.
 Κ αὶ σὺ μὲν ὡς πέρδιξιν ἐχέεις νόον, οἳ δὲ μύες νῆω
 Ο ρχειῶται, τῆς σῆς δ' ἄρα ἀμμοὶ ἀπατάλης.

ΜΕΛΕΑΓΡΟΥ Εἰς τέπια.

Α χίς τέπιξ δροστερῆς σαζόνεσι μεθύσθεις,
 Α γρομόμον μῆσπεῖς μοῦσαν ἐρημογάλλον
 Α κρεα δ' ἐφ' ἐζομόνος πετάλοισι παρηνώδεσι κῆλῆσι
 Α ἴθιοπι κλάξῃς γροπὴ μῆσποια λυρεῖς.
 Α λλά φίλος φθῆγῆς πίνεον δειδρώδεσι νύμφαις
 Γ αἴγριον, αἰτωδῶν πᾶσι κρέκων κέλαδον.
 Ο φρεα φυγῶν τὸν ἔρωτα, μεσημερινὸν ὑπνον ἀγρῶσω
 Ε ἴθ' αὖτ' ἔτι σκιερῆ κεκλιμῶνος πλαταῖνα.

ΝΙΚΙΟΥ Εἰς τὸ αὐτῶ.

Οὐκ ἐπὶ δὴ τεινύφυλλον ὑπὸ πλάκα κλωνός ἢ ἰχθῆεις
 Τ ἔρτομ', ἀπὸ ραδινῶν φθῆγῆς εἰς πατερύγων.
 Χ ῆρα γὰρ εἰς ἄραια παιδὸς πέσον, ὅς με λαθραῖως
 Μ ἀρῶν, ὅτι χλοερῶν ἐζομόνον πετάλων.

ΑΡΧΙΟΥ Εἰς τὸ αὐτῶ.

Γ ἐν μὲν ὅτι χλοερῶς ἐλεθιλέος ἐρῆσι πῶχας
 Η μῶνος, ἢ σκιερῶς ἀκροκόμου πῆτυος,
 Ε κρεκας βιτάροσιο δι' ἰζύος ἢ χέτα μολλοῦ
 Τ ἐπιξοιόνομοις τερπνότερον χέλυος
 Ν ἡ δὲ σε μυρμάκεσιν ἔτι εἰσοδοῖσι δαμῶντα,
 Α ἰδὸς ἀπεριδῆς ἀμφεκέλυφε μυχός.
 Ε ἰ δὲ εἰς ἀλως, σὺ γίνωσκον ἐπεὶ καὶ κείρανος ὑμῶν
 Μ αἰονίδας γέλοισι ἰχθυόλων ἔθανεν.

ΑΝΥΤΗΣ, οἳ δὲ ΛΕΩΝΙΔΟΥ Εἰς ἀκρίδα.

Α κρίδι τᾶ κατ' ἄρουραι ἀηδῶνι καὶ δρυοκίτα
 Τ ἐπὶ γὰρ ξυμὸν τῶ μῶνον ἔτευξε μῦρῶ,
 Γ αρθῆσιον σάξασα κρέα δακρυδισσῶν γὰρ αὐτᾶς
 Π αἴγρι' ὁ δὲ σπειθῆς ἀχέτ' ἔχων αἶδας.

ΜΝΗΣΑΛΚΟΥ Εἰς τὸ αὐτῶ.

Οὐκ ἐπὶ δὴ πτερίζεσι λιγυφθῆγλοισιν ἀείσθεις,
 Α χρί, κατ' ὀκάρποις ἀλσῆρας ἐζομόνια.
 Οὐδὲ με κεκλιμῶνον σκιερῆν ὑπὸ φυλλάδα τέρπειας,
 Ξ ουτῶν ἐκ πατερύγων ἡδὺ κρέκυσσα μῆδος.

ΜΕΛΕΑΓΡΟΥ.

Α χρίς, ἐμὴν ἀπατηλὰ πότων, ὡς ἀμύθιον ὕπνου,
 Α χρίς θρουραῖη, μούσα λιγυπτερυγε,
 Αὐτοφυῆς μίμημα λύρας, κρέκε μοι τί ποθόνον,
 Ἐκκρούουσα φίλας ποσσὶ λάλεις πτέρυγας.
 Ως με πόνων ῥύσασθαι πῶμα χρυπνοιο μελίμνης,
 Α χρί, μετώσα μέρη φθόγγον ἔρωτοπλακόν.
 Δῶρα δέ σοι, γήτειον ἀθάλας, ὄρα θρινα δόσας,
 Καὶ δροσερεῖς γάμασι χιζορδνας ψικαδάς.

ΔΑΝΥΤΗΣ εἰς ἀλέκτορα.

Οὐκ ἐτί μ' ὡς Ἰσπαρός, πικινᾶς πτερυγισσιν ἔρεστων,
 Ο ροσε, δὲ βύνης ὄρα θριος ἐχθρόμνος.
 Η γάρ σ' ὑπνώοντα σίνις λαθρηδόν ἐπελθών
 Ἐκίφην, λαμῶ ῥίμφα καθεῖς ὄνουχα.

Τῆς αὐτῆς.

Οὐκ ἐπὶ λίγδα σε κατ' ἀφνεὸν ἀκιδὸς οἶκον,
 Α κεα μὲν ἰσορδναν ὄφεται ἥλιος.
 Η δὴ γὰρ λφμῶνας ὅτι κλυμδρού πεπότησαι,
 Καὶ δροσερεῖς χυσεῖας ἀθρα ὠρσε φόνας.

Α δηλον.

Αὐτὸ σοι πρὸ ἀλωνι δυνπα γες ἐργάτα μύρμηξ,
 Ηελόν σκ βάλουν διφάδης ἐκλίσαι μίμν,
 Ο φεά σε καὶ φθιμνον δνοῖς σαχυφορος αἰλαξ,
 Φέλγη, θροσεραῖη κείμνον ἐν θαλάμῃ.

Α δέασσταν.

Α ρήθημαν σε χελιδῶν οὔσαν μπητέρα τέκνων,
 Α ρτί σε θαλπουσαν παῖδας ὑπὸ πτέρυγι,
 Α ἴξας ἐν ἴσοδε νεοαστοχομοιο καλίης
 Νόσφισεν ὠδίνων τετραέλικλος ὄφισ.
 Καὶ σε κινυρορδναν ὅποι' ἀθροός ἦλθε δαίζων,
 Ηελπεν ἐχαιίου λάθρον ἐπ' ἀσθμα πυρός.
 Καὶ θάνεν ἠλιποεργός, ἴσ' ὡς ἠφαισός ἀμυῦτωρ
 Τὰς δ' ἐμὴν ἰονίου παμδός ἔσασε γοναῖ.

ΦΛΕΝΝΟΥ.

Δαμοκρίτω μδρ ἐγὼ λιγυραῖ ὄκα μούσαν ἐλίην,
 Α χρίς δ' ἀπὸ πτερυγῶν, τὸν βαθὺν ὕπνον ἀλῶν.
 Δαμοκρίτος δ' ἐπ' ἐμοὶ τὸν εὐοκίτα τέμβον, ὀδίτα,
 Ἐγὼ θεν ὠρῶ ποδ' χεῦεν δ' ἀπὸ φθιμδρά.

ΛΕΩΝΙΔΟΥ.

Εἰ καὶ μικρός ἰδεῖν καὶ ἐπ' οὐδέος, ὡς ἔροδίτα,
 Λάας ὁ τυριβίτης ἀμμν ὄτικρέμαται,
 Αἰνοῖς ὡ' ἠδραπε φιλανιδᾶ πτω γδ αἰοῖδν
 Α κρίδα, τίω δόσαν Ἰσπαρὶν ἀχαινοβάτιν,
 Διπλοῖς ἐς λυκάβαιται ἐφίλατο καὶ με θανῶσαν
 Καί τ' ἐπ' ἐφυπνιδίων χηραμδύω λαλάγων.
 Καὶ μὲν δὲ φθιμδρὴν ἀπανήνατο, ἔρω δ' ἐφ' ἡμῖν
 Τ' ἔλίγρον ὠρῶσεν σήμα πολυδ' ὄφίης.

ΤΥΜΝΕΩ.

Ο ρρεσι ὡ χθρίσιν μεμδνηκδρῶν, ὡς ἔροδμοιον
 Α λκυόσιν τὸν σὸν φθόγγον ἰσασάμδρον,
 Η ρπαῖθης φιλέλαγε σὰ δ' ἠθεα καὶ ὄσὸν ἠδύ
 Πινῶμα στωπηραὶ νυκλὸς ἔχουσιν ὀδί.

ΓΑΜΦΙΛΟΥ.

Οὐκ ἐπὶ δὴ χλωροῖσιν ἐφεζόμδρος πετάλοισιν,
 Η δειῖαν μέλπων ἐκπαροχέας ἰαχῶν,
 Αλλά σε χαρύνοντα κατιδάρεν ἠχέτα τέτηξ,
 Γαμδός ἀπ' ἠήθου χεῖρε μεταπλάμδρον.

ΣΙΜΜΙΟΥ.

Οὐκ ἐπ' ἀν' ὑλῆεν δρυὸς βύσκιον ἀγρῆτα πέρδιξ
 Η χήσφς ὄπτις γήρην δ' ἀπὸ σόματος,
 Θηρδῶν ἀγροῖς σῆνομήλικας ἐκ νομῶ ὕλης.
 Ω χρο γὰρ πυμάτημεις ἀχέροντος ὀδῶν.

ΜΕΛΕΑΓΡΟΥ.

Τὸ ἴσα χόποιω ἐπὶ παῖδα στωαρπα δ' ὠπτα τεκνούσης
 Α ρτί μ' ἀπὸ γέρικων, οὐα τῶντα λαγών,
 Ἐν κελποῖς φέρουσα διέτρεφεν ἀγλυκερῆς χυσεῖας
 Φαίον, εἰαρινοῖς ἀθρασι βοσκόμδμος.

Οὐδέ με μήτρ' ἔτι εἶχε πόθος. θηήσκω δ' ὑπὸ θύνης
 Ἀπλήκτου πολλῆ δαυτὶ παχυρόμυθος.
 Καί μου παρὲς κλισίας κρύψαν νέκυν, ὡς ἐν οἰεῖροις
 Αἰέν ὄραν κείτη γήτονόντα τάφον.

ΜΝΗΣΑΛΚΟΥ.

Αἰθίης ξένη τόνδε παδιδέμου ἔνεπε τύμβον,
 Τὰς ποτ' ἐλαφρότατον χέρσος ἔδρεψε γόνυ.
 Πολλῆς γὰρ νάεσσιν ἰσόδρομον αἶνεσε μάκρας,
 Οἷον ὅπως, δολιχὰ δὲ ἐκ πονέουσα τείβον.

Εἰς ποιητὰς, κέξ κέξ

ΑΔΚΑΙΟΥ μεσσηνίου εἰς ὄμηρον.

Ἡρώων τὸν αἰοδὸν ἰὼ ἐνὶ παῖδες ὄμηρον
 Ἡκαχον, ἐκ μουσέων γαῖφον ὑφηνάμυθοι.
 Νέκλαει δ' εἰνάλια νηρηίδες ἐχρῆσαντο,
 Καὶ νέκυν ἀκλαίῃ θηχαν ὑπὸ σπυράδι,
 Ὅτι γέπιν κύδωνε καὶ ἕβρα, καὶ μόνον ἄλλων
 Ἡρώων, ἰθάκῃ τ' ἔργματα λαρτιάδῃω.
 Ὀλβίση νῆσος πόντω ἴος, ὅτι κέκευθε
 Βαῖη μουσάων ἀγέρα καὶ χερσίτων.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ σιδωνίου εἰς τὸν αὐτόν.

Τὰ μερόπων πειθῶ, δὲ μέγα σῶμα, πάντ' ἄσα μούσας
 Φθιγγαρόδαν κεφαλήν, ὡ ξένη, μαμονίδῃω,
 Ἀδ' ἐλαχον ναοῖσις ἰδ' ἀπιδάς. δ γὰρ ἐν ἄλλῃ
 Ἰερὸν ἀλλ' ἐν ἐμοὶ πνύμα θανὸν ἔλιπεν.
 Ω νύμα κρονίδῃω δὲ πατρικατῆς, ἢ καὶ ὄλυμπον
 Καὶ τὰν αἰάντος νάμαχον εἶπε βίαν,
 Καὶ τὸν ἀχιλλείοις φάροσ' ἀλίον ἐκτόρα πάλοισ
 Οὔτα δαρδανικῶ δρυπτήμυμον πεδίω.
 Εἰ δ' ὀλίγα κρύπτω τ' τιλίκεν, ἰδ' ὅτι κεύθη
 Καὶ γέπιδος γαμέταν ἀβραχέωλος ἰκῆς.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Εἰθὰδε πτωῖεραὶ κεφθαῖω κτ' ἄγα καλύπθη,
 Αἰδραὶν ἠρώων κρομήτορα θεῖον ὄμηρον.

ΠΑΥΛΟΥ σιληταρίου εἰς τὸν αὐτόν.
 Εἰθὰδε πειρίδαν δὲ θφὸν σῶμα, θεῖον ὄμηρον,
 Κληῖος ἐπ' ἀβχάλα τύμβος ἐχρῆσπέλω.
 Εἰ δ' ὀλίγη γαλαῖα τόσον χάδεν ἀγέρα νύσος,
 Μὴ τὸδε θαμβήσῃς ὡ ξένη δερκέμυθος.
 Καὶ γὰρ ἀλητεύουσα κασιγνήτη ποτὲ δὴ γῶς,
 Μὴ τῶς ἐπ' ὠδίων δέξατο ληϊσίδῃω.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Οὐδ' εἰ με χερσὶν ἀπὸ ραγῆρος ὄμηρον
 Στήσσιτε φλογαῖς ἐν δίος ἀγέρα παῖς,
 Οὐκ εἰμ' οὐδ' ἔσομαι θελαμίνιος, δὲ δὴ ὀμνήτορ
 Δημῶν γερὺ μὴ τῶτ' ὄμμασιν ἑλλὰς ἰδοῖ.
 Ἄλλοι ποιητῶν βασανίζετε τὰ μὰ τ' ἰμοῦσα
 Καὶ χίος ἐλλιώων πασὶν αἰείσετ' ἔπη.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ εἰς τὸν αὐτόν.

Ἡρώων κάρικ' ἀγέρα, μακάρων δὲ παροφήτην,
 Ἐλλαίων βιοτῶν δούτερον ἀέλιον,
 Μισῶν φέλος ὄμηρον, ἀκήρατον σῶμα κέσμου
 Γαῖος, ἀλιρροφία ξένη κέκευθε κένις.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Εἰθὰδε θεῖος ὄμηρος, ὃς ἐλλάδα πᾶσαν ἀἴσε,
 Θήβης ἐκ γαλαῖος τῆς ἐκατονταπέλου.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ εἰς ὄρφεα.

Οὐκ ἐπὶ θεληρόδαν ὄρφεῦ δριάς, σὲκ' ἐπὶ πέτρας
 Ἀξίς, δὲ θηρῶν αὐτονόμοις ἀγέρας.
 Οὐκ ἐπὶ κριμάσος αἰέμων βέρομον, οὐχὶ χάλαζαν,
 Οὐκ ἐπὶ σιρμοῖς, δὲ παρὰ γέυσαν ἄγα.
 Ωλεο γὰρ σέ δὲ πολλὰ κατωδύραντο θύγατρες
 Μναμῶσιν, ματῆρ δὲ ἔξοχα καλλιόπα.
 Τί φθιμῶσις σονα χυμῶν ἐφ' ἰάσιν, αἰὶκ' ἀλαλκεῖν
 Τῶν παίδων αἰδῶν σὸς θεοῖς διωαμῆς.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Ὀρφία θρηκίνοι παρὰ παρομολῆσιν ὄλυμπον
 Τύμβος ἐχρῆ, μούσος ἕβρα καλλιόπης.

Ω δρῦες ὄκ' ἀπίθησαν ὄτρυσσά μ' ἔσπετο πέτρῃ
 Ἀψυχος, θηρών ἢ ὑλονόμων ἀγῆη.
 Ὅς ποτε καὶ τελέθει μυσθείδας ὑρέτο βάλκχου,
 Καὶ σίχρον ἠρώω ζυκλὸν ἔτευξε ποδί.
 Ὅς καὶ ἀμειλίκοιο βαρὺ κλυμῆροιο νόημα
 Καὶ τὸν ἀκλήτην θυμὸν ἔθελε λύρη.

Εἰς τὸν αὐτὸν.

Κηλίόπης ὄρφῆα καὶ οἰάχρηιο, θανόντα
 Ἐκλαυσαν ξανθὰ μυσία βισσόνιδες.
 Σπικλοῖς δ' ἠμάξαντο βραχίονας, ἀμφὶ μὲγαλη
 Δυόμωρα σποδῆ θρηκίον πλόκαμον.
 Καὶ δ' αὐτὰ σοναχειῶτι σὺν δὴφόρμω γι λυκείω
 Ἐρήξαν μούσαι δάκρυα πιερίδες,
 Μυσέμωρα τὸν αἰοιδὸν ἔπωδύραντο ἢ πέτραι,
 Καὶ δρῦες, ἀς ἔρατῆ τωρὶν ἔθελε λύρη.

Εἰς τὸν αὐτὸν.

Θρήικα χρυσολύριον τῆδ' ὄρφέα μούσαι ἔθαψαν,
 Οὐκίλαεν ὑψιμέδων ζεῖς ψολόεντι βέλφ.

Εἰς μουσαῖον.

Εὐμόλπου φίλον υἱὸν ἔχ' ὀφάληικόν ἔδα
 Μῦσαιον, φημίμων σῶμ' ἄσπ' τῶδε τάφα.

Εἰς λίνον.

Ἡ δε λίνον ἠθάϊον ἐδέξατο γαῖα θανόντα,
 Μῦσης ἑρατῆς υἱὸν εὐσεφάου.

Εἰς ἠοιοδόν.

Ἐλλάδδς ὑβρυχέου σέφανον, καὶ χέσμον αἰοιδῆς,
 Ἀσπράϊον γυμνὸν ἠοιοδὸν κατέχω.

Ἀναθηματικὸν εἰς τὸν αὐτὸν.

Ἡσιόδδς μούσαις ἐλικανίσι τῆδ' ἀνέθηκε,
 Ὑμνωκλήσας ἐν χαλκίδι θεῖον ὄμηρον.

Εἰς τὸν αὐτὸν.

Ἀσπρῆ μὲν πατεῖς πολυλήϊος, δὲ θανόντος
 Ὅσια πληξίππων γῆ μῆινωδὸν κατέχω

Ἡσιόδδς τῆ πλῆθει ἐν αἰθρώποις κλέος ἔσθη,
 Ἀνδρῶν κρηνομῶρων, ἐν βασιρῶν τωρῆς.

ἈΛΚΑΙΟΥ Εἰς τὸν αὐτὸν.

Λοκρίδδς ἐν νέμει σκιερῶ νέκυν ἠσιόδοιο
 Νύμφαι κρυμιάδων λῆσαν ἀπὸ σφετέρων,
 Καὶ τῶν ὑψώσαντο γάλακτι δὲ ποιμῶνες αἰγῶν
 Ἐρήσαν, ξανθὰ μυσέμωροι μὲγαλη.
 Τόλιω γὰρ καὶ γῆραι ἀπέπτεει, ἐνεία μουσῶν
 Ὁπρέσθεις κατὰ τὴν γαστρίδα λυκῶν.
 ΙΟΥΛΙΑΝΟΥ ἀπὸ ὑψηλῶν αἰγυπίου,
 Εἰς ἀρχιλόχον.

Κέρβερε, δῆμα λέλυ ὑλακὴν νεκύεσιν ἰδηῶν,
 Ἡ δὲ φεικτέον δειδίη καὶ σὺ νέκυν.
 Ἀρχιλόχος τέθνηκε φυλάσσει θυμὸν ἰάμβων
 Δειμῶν, πικροχόλου ὑκλῶμωρον σῶματος.
 Οἶδα βοῆς κείνοιο μέγα σῆνος, ὅτε λυκάμβω
 Νῆς μία σοι διασις ἦγαγε θυγατέρας.

Εἰς τὸν αὐτὸν.

Νῶ πλέον ἢ τωρῆοιτε πύλας κρατεροῖο βερέθρα
 Ὀμμασιν ἀγρῦπροις τειασὲ φύλασε κύον.
 Εἰ γὰρ φέγος ἔλθον ἀλυσκάζουσαι ἰάμβων
 Ἀγριον ἀρχιλόχου φέγμα λυκάμβωιδες,
 Γὰρ ὄκ' αἰ τωρῆοι στυγίων πυλεῶνας ἐναύλων
 Νεκρὸς ἄπας, φθῆγων τάρβος ἐπεσβολῆς.

Εἰς τὸν αὐτὸν.

Σῆμα τὸδ' ἀρχιλόχου τῶν πόντιον, ὅς ποτε πικρῶ
 Μούσαι ἐχιδναῖα τωρῆος ἔθαψε χόλω,
 Αἰμάξας ἐλικῶν τὸν ἠμερονοῖδε λυκάμβω,
 Μυσέμωρος τειασῶν ἄμματα θυγατέρων.
 Ἡρέμα δὲ τῶν μυσέμωρον ὀδοιπόρε, μήποτε τῶδε
 Κηλῆς τῶ μὲν σφῆρας ἐφεζομῶρες.

Εἰς τὸν αὐτὸν.

Ἀρχιλόχου τὸδε σῆμα, τὸν ἐς λυαυῶντα ἰάμβω
 Ἡγαγε μυσέμωρον μούσαι γαρυζομῶρες.

ΛΕΩΝΙΔΟΥ ΕΙΣ ΙΠΠΩΝΑΚΙΑ.

Ατρέμα τὸν τύμβον παύσαμίβετε, μὴ τ' εἴ ὑπῆρα

Πικρὸν ἐγείρητε σφῆκ' ἀναπαύομενον.

Ἀρτί γδ' ἰππωνάκιος ὁ καὶ τοκέων ἑο βαύξας,

Ἀρτί κεκρίμηνται θυμὸς ἐν ἡσυχίᾳ.

Ἀλλὰ παρρηγήσαθε. τὰ γδ' πεπυρωμένα κείνου

Ρήματα πημενῆν οἶδε καὶ εἶν αἰδή.

ΑΛΚΑΙΟΥ ΕΙΣ Τὸν αὐτόν.

Οὐδὲ θανῶν ὁ παρῆσβεις ἐφ' ἐπιτέροφε τύμβω

Βότρω δ' οἰνᾶτης ἡμερον, ἀλλὰ βάτον.

Καὶ πνιγέασθ' ἀχερδον, δ' ἀποφύρουσαν ὀδίτῃ

Χείλεα, καὶ δὴ καρφολέον φάρυγα.

Ἀλλὰ τίς, ἰππωνάκιος ἐπὴν παύσῃ σῆμα νέηται,

Εὐχέσθω κνώσθην βύμβροντα νέκυν.

ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ ΕΙΣ Τὸν αὐτόν.

Ομουσποῖος ἐνθάδ' ἰππωνάξ κείται

Εἰ μὲν πονηρὸς, μὴ ποτέρχει τὰ τύμβω

Εἰ δ' ἐωὶ κρήνυός τε, καὶ παύσῃ χερσῶ

Θαρσέων κατίζθι, κῆν θελής, δ' ἀποβείζον.

Ἀδελφὸν εἰς τὸν αὐτόν.

Ὡξίνε, φέβυγε τὸν χαλαζέπῃ τάφον,

Τὸν φεικτὸν, ἰππωνάκιος ἔτε χατέφρα

Γαμβιάξ βουπάλφον εἰς εὐχός.

Μήπως ἐγείρης σφῆκα τὸν κριμύθον,

Ὅς οὐδ' ἐν ἀδηνυῶ κεκρίμηνκεν χόλον,

Σκαζέοισι μέτροις ὄρθα τοξόσας ἐπι.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ ΕΙΣ ΠΙΝΔΑΡΩΝ.

Πιερχαὶ σάλπιγα, τὸν διαγέων βαρύνων

Χαλλευτὴν κατέχῃ πίνδαρῶν ἄδε κένος.

Ὁ ὕμνος εἰσαίων, φέγγαμό κεν ὡς δ' ἀπομουσῶν

Εν κείδ' μου θαλάμοις σμίλων ἀπεπλάσατο.

ΛΕΩΝΙΔΟΥ ΕΙΣ Τὸν αὐτόν.

Ἡπιος ἰὼ ξείνοισιν αἰὴρ ὄδε, καὶ φίλος ἀσπίς,

Πίνδαρῶς, βύφρωνων πτερίδων παρῆπολος.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ ΕΙΣ Αἰγύλων.

Ὁπραχὸν φῶνμα καὶ ὄφρυάσθ' ἀοιδῶ

Πυργώσας σιβαρῆ παρῆρος ἐν βίεπι,

Αἰγύλων βύφρονων, ἐλθουσίνης ἐκείνης

Κεῖται, κυδαίνων σῆμα πταναεῖδῶ.

Ἀδελφὸν εἰς τὸν αὐτόν.

Αἰγύλων ἡδε λέχῃ τῶ φῆ λῆθος ἐνθάδε κείσθαι

Τὸν μέγαν, οἰκείης τῆλ' ἀπὸ κεκρόπτης,

Λυκῆ γῆσ' σκελετοῦ παρ' ὕδατα. τίς φθόνος ἀσῶν

Θῆσειδας ἀγαθῶν ἐγκυτος ἀνὲν ἔχῃ;

ΙΩΝΟΣ ΕΙΣ Βύειπιδῶν.

Χαίρε μνημπεπλοῖς βύειπιδῶ ἐν γυθίοισι

Πειρίας, τ' αἰεὶ νυκλὸς ἔχον θαλάμον.

Γαθί δ' ἔσθ' ἀπὸ φθόνος ὦν, ὅτι σοι κλέος ἀφῆτον ἔσθαι,

Ἴσον ὀμῆρείας ἀεναίσις χέρισθαι.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Εἰ καὶ δακρυόεις βύειπιδῶ εἰλέσε πότμος,

Καὶ σε λυκέρραϊσθαι δεῖπνον ἔθεντο κύνες,

Τὸν σκελῆ μνηστῆρι ἀπόδονα, χέρισθαι ἀδελφῶν,

Τὸν βυθὶ τσαχλὴν μῆσα μνον χέρισθαι,

Ἀλλ' ἔμολες πελλαῶν ἔσθ' ἡλίον, ὡς αἰὸ ραίτεις

Πιερίδων νάμης ἀχέθαι πτερίδων.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Μνάμα μὲν ἔλλαξ' ἀπασ' βύειπιδῶν, ὅσα δ' ἴσθαι

Γῆ μακεδῶν, ἡ γδ' δέξατο τέρμα βίου.

Γαπέθαι δ' ἡγάδος ἡγάς, ἀδελφῶν πλῆσθαι ὅ μούσας

Τέρψας, ἐκ πολλῶν καὶ τὸν ἔπαμνον ἔχθαι.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Ὁ ὕμνον μνημα τὸ δ' ἐσ' βύειπιδῶν, ἀλλὰ σὺ τῶδε.

Τῆσθ' γδ' δόξῃ μνημα τὸ δ' ἀμπεχέθαι.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Ἀπασ' ἀχάμης μνημα σὺν γ' βύειπιδῶν.

Ὁ ἔκθαι ἀφρονος, ἀλλὰ καὶ λαλητέος.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Τὴν δὲ κίβδη μὴτ' ἔρχο, μὴτ' ὄπιθ' ἰδῆναι,
 Δὲ βῆσιν αὐθιγὰς οἴμον, αἰοιδότα.
 Λεῖψ' ἰδῆναι καὶ ὄπιθ' ἰδῆναι εἰ δὲ τίς αὐτῶν
 Εἰσβαίνοι, χαλεπὸν περὶ χυτὴρ σκῆλοπος.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Α μὰ κ' ἐπὶ σε κέκευθε γὰρ κῆρι δὴ ἀπυρῶν
 Ζαῖν κεραινεῖα πᾶσαι ἀπημφιάσας.
 Τεῖς γὰρ ἀπαγράφας βέλτερον ἐκ δῖος ἀγῆρ,
 Η γνισε τὰρ θνητῶν σήματος ἰσοπέδω.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ εἰς τὸν αὐτόν.

Οὐ σε κυνῶν γένος εἶλ' ἐβέλτερον, σὸς δὲ γυμναχῆς
 Οἶστρος, τὸν σκοπῆς κώφιδος ἀλλότριον,
 Α μ' αἰδῆς καὶ γῆρας ὑπέκβαλε. τῆ δ' ἄρ' ἔδουσι
 Κῆσαι ἑταυρεῖν ἕμιος ἄρχελεω.
 Σὸν δ' οὐ τῆτον ἐγὼ τίθεμαι γὰρ ὄνδρα τὰ βῆκχου
 Εἶματα, καὶ σκηναὶ ἔμβαλε πειθομένης.

ΣΙΜΩΝΙΔΟΥ εἰς Γοῦκλῆν.

Εσβέσθης γηρατέ Γοῦκλῆς, αἴθρος αἰοιδῶν,
 Οἶνω τὸν βῆκχου βότρω ἐρεπτόμενος.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Ηρέμ' ἔσθ' ἕμιος Γοῦκλῆς, ἠρέμα κίβδη
 Ερπύλοισι, χλοερεῖς ἐκ παροχέων πλοκαμίους.
 Καὶ πέταλον πάντη θάλλοι ῥόδου, ἥτε φιλορρώξ
 Α μπελος, ὑγρὰ πέειξ κλήματα χυσαυδῆ,
 Εἶνεκεν δῖματις πινυτόφρονος ἰδὸν ἰδύχρους
 Ησκησεν, μουσῶν ἀμμιγα καὶ ρεῖταιν.

ΕΡΚΙΟΥ εἰς τὸν αὐτόν.

Αἰεὶ τοι λιπὲρ ὄπιθ' ἰδῆναι σίματι δὲ σφῆκλῆς
 Σκηνίτης μαλακῆς κίβδη ἀλοῖτο πόδας.
 Αἰεὶ τοι βδπαμοὶ παρῆσιν ἰδῆναι
 Τύμβος, ὑμῆσι λυγροῦ μύθου.
 Ως αὐτοῖς ῥεῖν μὲν ἀέναος ἀπ' ἰδῆναι δέλω
 Κηρῆς, ἔσθ' ἕμιος ἀπὸ φανῶν δὲ ἀπὸ ἔχου πλοκαμίους.

ΔΙΟΣΚΟΡΙΔΟΥ εἰς τὸν αὐτόν.

Τύμβος ὄνδ' ἐγὼ τῆσπε Γοῦκλῆς, ὅς παρῆσιν
 Ἰδῆναι πρὸς ἰδῆναι ἰερός ἀνέλαχεν. (σῶν)

Ὅς με τὸν ἐκ Φλιουῶτος ἐπὶ τειλοῦν πατέοντα
 Γελινοῦς χροῖσον ἄμα μετρημῶστα,
 Καὶ λεπτεῖα ἐνέδυσεν ἀλουργίδα. τῶ δὲ θανόντις,
 Εὐθιγοὶ ὄρχησθαι τῆσ' ἀπέπαισα πόδα.
 Ὀλβιος, ὡς ἀγαθῶν ἔλαχε χάριν ἢ δὲ ἐπὶ χερσὶ
 Κέριμος ἐκ ποίης ἢ δὲ διδάσκαλῆς;
 Εἴτε σὸν ἀπὸ τῶν εἰπεῖν φίλων, σὸν αὐτῶν ἰδῆναι
 Εἴτε καὶ ἠλέκτραι ἀμφοτέρω γὰρ ἄκρον.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Τὸν σε χροῖς μὲν ἰδῆναι Γοῦκλῆα παῖδα Γοφίλῃ,
 Τὸν παρῆσιν μουσῆς ἀπέρεα κέκροτιον,
 Πολλὰ κίβδη θυμῶν καὶ ἐκ σκαῖσι τετρηλῶς
 Βλαστῶν ἀχρῆνῆτις κίβδη ἐρεῖα κέριμος,
 Τύμβος ἔχῃ, καὶ γῆς ὀλίγον μέρος· ἀλλ' ὁ παρῆσιν
 Αἰὼν ἀθάνατος δέκεται ἐκ σελίσιν.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Εἰθ' ἔσθ' ἕμιος Γοῦκλῆς ἐν τῶν δῶμον αἰδῶς ἦλθον,
 Κέριμος. εἰ δὲ πὶ παρῆσιν σε λίνιοι γυμναχῶν,
 Ὅς μὲν ἐγὼν, ἔτεροι δὲ ἀπὸ τῶν πόδες δέ τε πόδες.
 ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ θεατῶν κίβδη εἰς ἀμμιγῶν.
 Απέρεα μὴ πέτη τεκμαίρεο. λιτὸς ὁ τύμβος
 Ὀφθῆσαι, μεγαλοῦ δὲ ὄρεα φωτῶς ἔχῃ.
 Εἰδῆσθαι ἀλκμῶν, λυρῆς ἐλατῆρα ἀπὸ τῶν
 Εξοχῶν, ὅν μουσῶν ἐνέ τ' ἀριθμῶς ἔχῃ.
 Κῆσαι δὲ ἠπείρεσι διδύμῃς εἰς εἶθ' ὅγε λυδῶς,
 Εἴτε λακῶν. πολλὰ πατεῖδες ὁ μιστόλων.

ΔΕΩΝΙΔΟΥ εἰς τὸν αὐτόν.

Τὸν ρεῖται ἀλκμῶν, τὸν μνητῆρ ὑμῶν
 Κέριμος, τὸν μουσῶν ἀξία μὲν ἰδῆναι,
 Τύμβος ἔχῃ, ἀπὸ τῶν μεγαλοῦ χαρῆν. εἶθ' ὅγε λυδῶς,
 Απὸ τῶν ἀπὸ τῶν οἴχεται εἰς αἰδῶν.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ σιδωνίου εἰς ἀνακρέοντα.

Ὅμοι τετρακέρυμβος ἀνακρέον ἀμφὶ σὲ κίβδη,
 Απὸ τῶν λυμῶν παρῆσιν ἀπὸ τῶν πόδας.
 Πηγαὶ δὲ ἀπὸ τῶν ἀπὸ τῶν ἀπὸ τῶν πόδας.
 Εὐαῖδες δὲ ἀπὸ τῶν ἰδῆναι μὲν.

Ο φερέ κέ τοι αποδίη τε καὶ ὄφρα τέρψιν ἔζηται·
 Εἰ δὴ τις φημιδίοις χεῖματ' ἔταται δι' φερομένη.
 Εἰς τὸν αὐτόν.

Ω δ' φίλον φέρξας φίλε βάρβιτον, ὦ στυαῖοιδαῖ
 Πάντα Δι' ἀπλώσας καὶ σιῶ' ἔρωτί βίον.
 ΣΙΜΩΝΙΔΟΥ Εἰς τὸν αὐτόν.

Ημεὶ πῶντέλκιδρα μεθύεσθε μήτηρ ὀπαώρης
 Οὐλῆς, ἢ σκελιὸν πλέγμα φύσ' ἔλικος,
 Τηῖοῦ ἠβήσφας ἀνακρείοντος ἐπ' ἀκρη
 Στήλη, καὶ λεπτῶν χάρματι τῆδε πάφου.

Ως ὁ φιλακρητὸς τε καὶ οἰνοβαρῆς φιλόκαμος,
 Παννύχιος κρούει πλεῖν φιλόπαιδα χέλιω

Κήν ῥονί πεπληγὸς, κεφαλῆς ἐφύσθη φέρογο
 Αἴθρον ἄραιων βότρωι σπ' ἀκρεμόνων
 Καί μιν αἰεὶ τέγλοι νοτερῆ δρόσος, ἥς ὁ γράμος
 Λαρότερον μαλακῶν ἔπνεεν ἐκ τομῆς.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν αὐτόν.

Οὗτος ἀνακρείοντα τὸν ἀφθιτον εἵνεκα μουσῶν
 Υμνοπόλον πάτης τύμβος ἔδεκτο τῶν.

Ὁς ῥα εἴπων πνεύοντα μῆνη, πνεύοντα δ' ἔρωτων,
 Τὸν Ἰλυκὸν ἐς παίδων ἡμερον ἠρμόστατο.

Μοῦνος δ' εἰν ἀχέσθῃ βαρύνεται, οὐχ ὅτι λείπων
 Ἡέλιον, λήθης ἐνθάδ' ἔκυρσε δόμοι.

Αλλ' ὅτι τὸν ῥα εἰντα μετ' ἠήκοισι μεγίστῃ
 Καὶ τὸν σμερδίω ῥηκῆ λέλειπε πόθον.

Μολπῆς δ' οὐ λήθη μῆμιτερ πέος, ἀλλ' ἔτ' ἐκείτω
 Βάρβιτον ὁσδὲ θανῶν δύνασεν εἶν αἶδη.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ Εἰς τὸν αὐτόν.

Ξφνε, πάφον ᾧ ῥα λιτὸν ἀνακρείοντος ἀμείβων,
 Εἴ τι τοι ἐκ βίβλων ἦλθεν ἐμῆν ὄφελος,

Σπείσσοι ἐμῆ ἀποδίη, σπείσσοι γάρ σος, ὄφρα κεν οἴνω
 Ὄφρα γηθήσῃ παμὰ νοτιζόμενα.

Ὡς ὁ διανύσου μεμνημένος οὔασι κῶμος,

Ὡς ὁ φιλακρητὸς στωτρεφὸς ἔξμονίης,

Μηδὲ κατὰ φημιδίοις, βάκχου δίχα τῆτον ὑπόισα
 Τὸν ἡμεῖ μερόπων χῶρον ὀφελόμενον.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν αὐτόν.

Εἴης ἐν μακάρεσσιν ἀνάκρεον, βύχος ἰαίτων,

Μητ' ἔρατῶν κῶμων αἰδέσθαι, μήτε λυρῆς

Υγρὰ δὲ δερκερμίοισιν ἐν ὄμμασιν οὐλον αἰείδεις
 Αἰθύασον λιπρῆς αἴθος ὑφάρτε κῶμης.

Ἡέ πωρὸς βύριπύλιω πετραμμένος, ἠέ μεγίστην,

Ἡ κίχονα ῥηκῆς σμερδίω πλόκαμον,

Ἡ δὲ μεθὺ βλύζων, ἀμφίβροχος εἴματα βάκχῳ,

Ακρητὸν θλύζων νέκλιαν σπὸ σαλίκων.

Τελασίς γδ' μουσασι, δῖονύσω, καὶ ἔρωτί,

Πρέσβυ, κατεσπείσθη πᾶς ὁ τεὸς βίωτος.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Ὡξένη, τὸνδε πάφον τ' ἀνακρείοντος ἀμείβων,

Σπείσσοι μοι κῆριάν· εἰμὶ γδ' οἰνοπότης.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ σιδωνίου εἰς τὸν αὐτόν.

Εὐδῆς ἐν φημιδίοισιν ἀνάκρεον, ἔωδ' ἀποιήσας·

Εὐδῆ δ' ἠ' Ἰλυκερὴν κίχρα γλῶσσι κηθάρα·

Εὐδῆ καὶ σμερδῆς, ὅ ποθων ἔαρ, ἢ σὺ μῆσι δῶν

Βάρβιτ' ἀνεκρούου νέκλιαν ἐναρμόνιον.

Ἡ ἰθῶν γδ' ἔρωτος ἔφες σκεπὸς· εἰς σέ δὲ μοιῶν

Τόξα τε καὶ σκολιάς εἶχεν ἐκηβολίας.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν αὐτόν.

Τύμβος ἀνακρείοντος ὁ τήϊος ἐνθάδε κύκνος

Εὐδῆ, χη παίδων ζωροτάτη μέρμη.

Ακμῶ οἱ λυρῆν μῆμιζεται ἀμφὶ βαθυλλῶ

Ἰμερα, καὶ κιασὸν λαυκῆς ὄδωδε λίθος.

Ὀὐδ' αἰδῆς σοι ἔρωτα ἀπέσθεσεν, ἐν δ' ἀχέσθῃτος

Ὡν, ὄλος ὠδίνης κέφαριδι θερμοστῆρην.

ΙΟΥΑΙΑΝΟΥ σπὸ ὑπέριχων ἀγυπλίου,

Εἰς τὸν αὐτόν.

Γολλάκι μῆν τὸδ' ἄφσα, καὶ ἐκ τύμβου ἢ βοήσω,

Πίνετε, ᾧ τῶν τῶν ἀμφὶ βάλλαθε κῶν.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Πολλὰ πίων τέθνηκας αἰάχρεον, ἀλλὰ τρυφήσας·
Καὶ σὺ δέ, μὴ πίωνων, ἴξεαι εἰς αἰδῶν.

Αδελον, εἰς καλλιμάχων.

Ὡ μάκαρ ἀμβροσίησι σιωέστε φίλτατε μοῖσας,
Χαῖρε καὶ εἰν αἰδέω δάμασι καλλιμάχε.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Ὡ μέγα βαπτιάδαο Ἐφοῦ παῖπυσον ὄνηαρ,
Ἡρ' ἔτεόν κερῶων οὐδ' ἐλέφαντος ἔφες.
Τοῖα γὰρ ἄμμιν ἔφηνας ἄτ' ἔ πάρος ἀνέρες ἴσμεν,
Ἀμφί τε ἀθανάτους, ἀμφί τε ἡμετέους.
Εὐτέ μιν ἐκ λιβύης αἰαείρας εἰς ἐλικῶνά,
Ἡγαγες ἐν μουσῆσι πιερίδεσι φέρων·
Αἰδέοι εἰς ἑρμῶν ἀμφ' ὠγυγίων ἠρώων
Αἶψα, καὶ μακάρων, εἶρον ἀμειβόμεθα.

ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΥ Εἰς τὸν ἑαυτῷ πατέρα.

Ὅστις ἐμὸν παρὰ σῆμα φέρεις πόδα, καλλιμάχου με
Ἰαδι κῦρνωαῖς παῖδά τε καὶ γυνεῖτιν.
Εἰδείης δ' ἀμφω κεν ὁ μὲν ποτε πατερίδος ὕπλων
Ἡρξεν, ὁ δ' ἤφσεν κρείσσονα βασκανίης.
Οὐ νέμεσις· μουσῆα γὰρ ὅσοις ἰδὸν ἄμμα τι παῖδάς,
Ἀπὸ βίου πολιοῦς ἐκ ἀπέθεντο φίλους.

ΑΝΤΙΡΑΤΡΟΥ Εἰς Ἴβυκον.

Ἰβυκῆ, ληίσασε κατέκτανον ἐκ ποτενησού
Βάντες ἐρημῶν ἀστῶν ἠϊόνα·
Πόλλ' ἔπιβωσάμηνον γυραίων νέφος, αἴ τοι ἴκοντο
Μάρτυρες ἀλγιστοὶ ὀλλυμῶν ἰακίμων.
Οὐδέ μάτην ἰαχίσας, ἐπεὶ ποιή τις ἐρινεὺς
Τάνδε Δία κλαγγὴν ἴσαστο σείῳ φόνον,
Σισυφίην καὶ γάλα, ἰὼ φίλοκερδέα φῦλα
Ληίσων, τί θεῶν ἔπεφόθηατε χόλον;
Οὐδέ γὰρ ὁ παρπαροῖτε χαλῶν ἀγῆστος αἰοῖδον
Ὀμμα μῆγα μπέπλων ἐκφυγῆ βύμβριδων.

Αδελον, εἰς τὸν αὐτόν.

Ρήγιον ἰτάλης τεναγάδεος ἀκρον αἰίδα,
Αἰεὶ τενακρίου γαλομήνης ὕδατος,
Ὡ ὤεκα τὸν φιλέοντα λυρίν, φιλέοντα δὲ παῖδας
Ἰβυκὸν βύφύλλω ἦκεν ἔσπο πατελέν,
Τῆ δέ τε πολλὰ παρόντα πολυῶ δ' ὑπό σήματι κιαστοῦ
Χθιάτο, καὶ λθυχοῦ φυταλίω καράμου.

ΑΝΤΙΡΑΤΡΟΥ Εἰς σπείχερον.

Σπείχερον ζαπλήτης ἀμέτρητον σῶμα μουσῆς,
Εκτέλειεν κατὰ νῆας ἀγαλῶν δάπεδον·
Ὁὐχ' ἐπιπαγέρεω φεισχῶν φάτιν, ἀπὸ τῶν ὀμήρου
Ψυχῶν ἐν σέροις δδύτερον ἀκίστατο.

ΓΙΝΥΤΟΥ Εἰς σάπφω.

Ὅσα μὲν καὶ κωφὸν ἔχ' ἰάφος οὐῶμα σάπφοϊς·
Αἰεὶ ὅ Ἐφοῦ κείνης ῥήσιες, ἀθάνατοι.

ΤΥΛΛΙΟΥ λαυρέα Εἰς τὴν αὐτήν.

Αἰόλικον παρὰ τύμβον ἰὼν ξένη, μὴ με θανῶσαν
Ταῖ μιτυλιεύσασιν ἐνεπὶ αἰδοπόλων.
Τόνδε γὰρ ἀνθρώπων ἔκαμον χέρες ἔργα δὲ φωτῶν
Εἰς Ἐαχινῶν ἔργα ἴσαστε ληθεδῶνα.
Ἦν δέ με μουσῆων ἀγῆσιος χερσῶν ἀφ' ἐκείνης
Δαίμονος αἴθος ἐμῆ ἦκα παρ' ἐνεαδί,
Γνώσασαί τις αἶδα σῆτος ἐκφυρον, ἐσθ' ἐτίς ἔσαι
Τῆς λυρικῆς σάπφοϊς νῶνυμος ἠέλιος.

Αδελον Εἰς τὴν αὐτήν.

Ὡ ὤμα, μευ σάπφω πῶσον δ' ἔσφραξαν αἰοῖδων
Θηλεῶν, ἀνδρῶν ὅσον ὀμοιοῖδας.

ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΟΥ Εἰς ἠερινῶν.

Ὁ Γλυκὺς ἠερινῆς ἐστὶ πόσις, οὐχὶ πολὺς μὲν,
(Ὡς αἰεὶ παρ' ἠερινῆς ἐνεακαδεχέταις)
Ἀλλ' ἑτέρων πολλῶν δυαπῶτερος· εἰ δ' αἰδαί μοι
Μὴ Ἐαχὺς ἦλθε, τίς αἰετῶν ἐσθ' ὄνομα;

Αδέσποτον εἰς τὸ αὐτίω.

Ἀρπὶ λοχουοιδρύω σε μηλιασοτόκων ἔαρ ὕμνων,
 Ἀρπὶ δὲ κυκκείω Φηγελοιδρύω γόματι,
 Ἡλασεν εἰς ἀχέροντα δὲ πλατὺ κῦμα καμίντων
 Μοῖρα, λινοκλώσου δεσπότις ἠλακείας·
 Σὸς δ' ἐπέων ἠεινῶ καλὸς πόνος οὐ σε γεγωνῆ
 Φῆσται, ἔχην δὲ χροεὶς ἀμμιγα πιερίων.

ΛΕΩΝΙΔΟΥ εἰς τὸ αὐτίω.

Παρθενικὴν νεαιοδὸν ἐν ὕμνοπόλοισι μέλιασθμ
 Ἡεινῶν, μουσῶν αἴθεα δρεσποιδρύω,
 Ἀδης εἰς ὕμναγον ἀήρπασεν. ἦ ῥα τίς δ' ἔμφρων
 Εἶπε' ἐτύμως ἀπαῖς, βάσκανος ἕως αἴδη.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ εἰς τὸ αὐτίω.

Παυροπέης ἠεινῶ, καὶ ἔ πολὺμυτος αἰοιδῶς,
 Ἀλλ' ἔλαχεν μούσας τῆτο ὄ βαγὸν ἔπος.
 Τοιγάρ τοι μνήμης οὐκ ἠμροσθεν, ὅσδ' ἔμγαίης
 Νυκτὸς ὑπὸ σκιερῇ κωλύεται πτέρυγι.
 Αἰ δ' ἀαριθμητοὶ νεαρῶν ἑσπεδὸν αἰοιδῶν
 Μυειάδες λήθη, ξένη, μῦθ' ἀγνόμεθα.
 Λώιτερος κύκκου μικρὸς θρόος, ἠὲ κελσιῶν
 Κρωγμὸς, ἐν εἰαρινῶς κιδνάμυτος νεφέλας.

Εἰς ἀγῶνας τινὰς ποιητῶν ἀγωνύμοις.

Εἰς μὴγέαρον.

Ἀπρέμας ὦ ξένη βαῖνε· πρὸ βύσεβόσι γδ ὁ παρῆσσις
 Εὐδὲ, κραιμηταὶς ὕπνοι ὀφθαλμοῖσι,
 Εὐκράτεω μὴγέαρον, ὁ τὸν Γλυκὸδακρυῶ ἔρωτα,
 Καὶ μούσας ἰλαραῖς συλολίαις χέουσιν.
 Οὐ θεόπαυς ὑδρῶσε τύρος, γαδάρων ἴερα γῶν
 Κῶς δ' ἔρατη μερῶν παρῆσσις ἐγρησέφ.
 Ἀλλ' εἰ μὲν σύρος ἐσθ' ἰσαλαμί· εἰ δ' ἔν σῆγε Φοῖνιξ,
 Ναιδῆς· εἰ δ' ἔλλω, χαῖρε, τὸ δ' αὐτὸ φερίσων.

Εἰς τὸν αὐτίω.

Γρανέ, τί σοι σβωῆ, τί δὲ καὶ σὸς βυάδε δέρμα;
 Καὶ τίς ἐὼν, σάλας σύμβολον ἐσθ' ἴπος;
 Οὐ γδ ἔρωτ' ἐπέτω σε, τί γδ νεκίεσσι παρῆσις
 Ἰμερος; αἰάζην ὀφρασὺς οὐκ ἔμαθεν.
 Οὐδὲ μ' ἐσθ' αὐτὸν ἀχρῶν χρόνον ἔμπαλι γδ δὴ
 Κῆνος μὲν τειγῶν, σὶ δὲ τέτηλε μῆνη.
 Ἀλλ' ἀρα (καὶ δοκέω γδ) ὀ γῆς ὑπενερθε, ἑφισαῖ
 Ἐσθ' σὺ δ' ὁ παρῆσσις βυῖομα τῆδε λῆρος.
 Ἀελίω δ' ἀμφίκεσ ἐχθρῶν ἐς τε γῆντα
 Καὶ σπουδῶν, καὶ που μέτρον ἔρωτ' ἑσθ' ἄφον.
 Να μὲν δὴ μὴγέαρον ὀ μόνυμον οἰνέος ὑφ
 Σύμβολα σημεῖα τῶντα σοκτασίης.
 Χαῖρε καὶ ἐν φηλοῖσιν ἐπεὶ καὶ μούσαν ἔρωτ'
 Καὶ χέουσαι ἑφίαν εἰς μ' ἠνμύσοιο.

ΓΑΥΛΟΥ σιληνταρίου εἰς δαμόχρεον.

Δαμόχρεος μοίρης πυμάτιω ὑπεδύσατο σιγῶν·
 Φεδ, ὅ καλὸν μούσης βαρῆστον ἠρεμέθ.
 Ωλερο γραμματικῆς ἱερῆ βασις, ἀμφίρυτή καὶς,
 Καὶ πάλι πένθος ἐχθρῶν ἐφ' ἰπῶκε χεῖται.

ΛΓΑΘΙΟΥ εἰς βύσεργιον.

Μηδὲν ἀπαγείλας ἐς αἰτιόχρειαν ὀδίτα,
 Μὴ πάλιν οἰμάξῃ χεῖματα κασαλίης.
 Οὐδέκεν ἔξαπῆς βύσεργιος ἐλλίπε μούσαν,
 Θεσμάν τ' αὐσῶν ἔλπίδα μαμίδίω,
 Ἐσθ' ἰδοματον δέκατον τε λαχὼν ἔπος, ἐς δὲ κηῖω
 Ἡμείφθη κενεῶ βύσαχως ἠλικίη.
 Καὶ τ' ἰδομα κατέχ' ἑσθ' ἰδομα, αἰτή δ' ἐκείνου,
 Οὐδέκεν καὶ γραφίδων χεῖματα δεκόμεθα.
 Ἀδελον εἰς θεόδωρον.

Κάτθανε μὲν θεόδωρος, αἰοδοπόλων δὲ παλαιῶν
 Γληθὺς οἰχομῶν κῶ θάνεν ἀπεκείως.
 Πᾶσα γδ ἐμπνείοντι σὺν ἑπέε, πᾶσα δ' ἀπίσθη
 Σβεννυμῶν, κρύφθη δ' εἰν ἐνὶ πόρτα τῶφω.

ΙΟΥΛΙΑΝΟΥ Εἰς ὄν αὐτόν.

Μνήμα σὸν ὦ θεοδάρε πομπασκεκός δ' ἄλ' ἐνὶ τύμβῳ,
 Ἀλλ' ἐν βιβλίῳ κ' ἔχει μυστασί σελίδαν,
 Ἀἴσιν ἀειζώρησας ἀπολυμνίων ἀπὸ λήθης
 Ἀρπάζας νοερὰν μῆτρον ἀοιδόπολων.

Τοῦ αὐτοῦ.

Οὐτὶ φύσις γήλφα, καὶ πὰ ἔξῃς, ζήτει ὄντις ἔμπερασι,
 ἐν τῷ ἦ κεφ. τῷ εἰς κισσαρφοῖς.

Ἀδελφον, εἰς λεωνίδην.

Πολλὸν ἀπ' ἰταλίας κείμη θρονός, ἐκ τε Ἰβηραντῶς
 Γάτρης τ' ὅτο δέ μοι πικρότερον θανάτου.
 Τοῖστος πλανίων ἄβιος βίος ἄλλ' ἀμε μούσῃ
 Ἐστρέξαν λυγρὰν δ' αἰπὴ μὲν ἔχον ἔχω.
 Οὐδ' ὅμα δ' ὅκ' ἤμυσε λεωνίδου αὐτά με δῶρα
 Κηρύσσει μουσέων πόμπας ἐπ' ἠχίους.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ Εἰς Φαινόκριτον.

Πραῖος, ἄλλ' ἀποχρὸς ὅσοι πόλιν ἠλυσιόιο
 Ναιμάρη, εἰς λήθης πικρὸν ἔδης πέλαγος,
 Δρεῖ μὲν Ἰφίτιν ὀλίγον χρόνον ἀμφὶ δὲ τύμβῳ
 Σφοχὴ ἀκλαυτοὶ Γλαῦκες ἔθεντο χρόνον,
 Φαινόκριτ'. ὅσδ' ἐν ὁμοίον ἐπ' ἔαστο μῦθον ἀοιδός
 Βυφθὲν ζεταί, αἰθρῶποις ἀγχι φέρωσι πόδες.

ΔΑΚΚΑΙΟΥ Εἰς Πυραχίδην.

Πᾶσά σοι οἰχομῶν πυραχὴ κακῆται ἑλλάς,
 Ἀπλεκτὸν χαίτην ὄντο κείρα μῶν.
 Ἀὐτὸς δ' ἀτμήτοιο κόμας ἀπεθήκατο δάφνας
 Φοβός, ἐὼν ἡμῶν ἢ θέμις ὑμνοπόλον.
 Μούσῃ δ' ἐκλαύσαντο ῥόον δ' ἔψησεν ἀκρῶν.
 Ἀσῶπος, γυραῖν ἦχον ἀπὸ σομῆ.
 Ἐληθὲν δὲ μῦθα θρα δ' ἰόνσιο χορείης,
 Ἐὐτε σιδηρείῳ οἶμον ἔβης αἰδέω.

Εἰς ΠΟΙΜΕΝΑΣ, ἔξ κ' ἔξ

ΔΙΟΤΙΜΟΥ, οἰδὲ, ΛΕΩΝΙΔΟΥ, εἰς

ἡμίμαχον.

Ἐπιμῆτος. Ἀὐτομάτοι δὲ λαί ποτὶ τ' αἴλιον αἰ βόες ἦλθον

Ἐξ ὄρεος, πολλῇ νιφόμεναι χιόνι.

Ἀἴ, αἴ, ἡμίμαχος δὲ πρὸ δρυὶ τὸν μακρὸν βύβη

Υπνον ἐκμιμήτη δ' ἐκ πυρῶν οὐρανό.

ΕΡΥΚΙΟΥ Εἰς ὄν αὐτόν.

Οὐκ ἔπι σελήων νομίον, μέλος ἀγχοῖ τ' αὐτάς

Ἀμύζη βλαθρὰς ἡμίμαχε πλατάνου.

Οὐδὲ σευ ἐκ καμάτων κεραὶ βόες αἰδὺ μῦθου

Δ' ἔξανται, σκικεσθ' ἔξ δρυὶ κεκλιμῶν.

Ὡλεσε γὰρ κρησῆρ σε κεραύνιος αἰ δ' ἔπι μαῖδρα

Ὁλε βόες νιφετῶ ἀπερχόμεναι κατέβαν.

ΚΑΛΚΙΜΑΧΟΥ Εἰς Ἀσακίδην.

Ἀσακίδην ὄν κρητὰ τὸν ἀπόλον ἤρπασε νύμφη

Ἐξ ὄρεος καὶ νῦν ἱερός Ἀσακίδης

Οἰκεὶ δικλαῖσιν ἔσπο δρεσίν. ὅκ' ἔπι δάφνῃ

Ποιμῶν, Ἀσακίδην δ' αἰὲν ἀφσημετα.

ΛΕΩΝΙΔΟΥ.

Ποιμῶν οἱ τ' αὐτίκ' ὄρεος ῥάχιν οἰοπολῆτε,

Ἀγασ κ' ἀμάλλους ἐμβατέοντες αἰς,

Κλήτα γόρη (πρὸς γῆς) ὀλίγῳ χάλειν ἀποροσπῆ

Τίνοιτε, θρονίης εἴνεκα φερσεφόνης.

Βληχίσαντ' οἶές μοι, ὅτ' ἀξέστοιο δὲ ποιμῶν

Γέτρης σελίσοι κρητὰ βοσκομῶν.

Εἴαρι δὲ πρὸ τῶν λήμῶνιον αἴθος ἀμύρτας

Χωεῖτης γεφέτω τύμβον ἐμὸν γεφαῖα.

Καί τις ἀπ' ἀβάρηιο κρητὰ γαλακίος,

Οἶος ἀμολγαῖον μαστὸν ἀναρχμῶν,

Κρητὰ δ' ὑγρῶν ἔπι τύμβον εἰσὶ θανόντων,

Εἰσὶ ἀμολγαῖα καὶ φημῶν χάλειτες.

ΜΥΡΙΝΟΥ.

9. x. Ὀύρως ὁ καμῆτης, ὁ τὰ νυμφικὰ μῆλθον μεύων,

Ὀύρως ὁ σελίτων πρὸς ἴσον δόνακι,

Ενθάς, οἴνοπότης, σκιεράν ὑπὸ πύλῃ πῆτιν βύβη.
 Φεσυρή δ' αὐτὸς ἐλὼν ποιῆμια βάλκισθ' ἔρωσ.
 Α, νύμφαι, νύμφαι, διεγείρατε τὸν λυκαθαρσῆ
 Βοσκήν, μὴ θηράν κύρμα γρήθ' ὄρωσ.

ΕΙΣ ΓΟΛΕΙΣ, κξξ κξξ

Αδέσσοντον.

Α πάρος βύδ' ἄμυτος καὶ ἀέμβατος ὦ λακὲδάμω,
 Καπνὸν ἐπ' ἄράτ' ἀ δέρκεαι ὠλένιον,
 Α σκίος οἴωνοι δὲ κτ' ἄσπονός οἰκία θέντες,
 Μύρονταί, μήλων δ' οὐκ αἰόσοι λύκει.

ΕΙΣ ΠΤΩΧΟΥΣ, κξξ κηξ

ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΥ.

Εἶχον δ' ἀπὸ σμικρῶν ὀλίγον βίον, οὔτε τί θενὸν
 Ρέζων, ἔτ' ἀδικῶν ἄσθ' ἀνα, γαῖα φίλη,
 Μικῆλος εἶπ' ἰππομένην ἐπήνεσα, μήτε σὺ κεύφη
 Γίγρεο, μήτ' ἄλλοι δαίμονες οἱ μ' ἔχετε.

ΕΙΣ ΓΟΝΗΡΟΥΣ, κξξ κθξ

ΚΡΙΝΑΓΟΡΟΥ.

Τῶν δ' ὑπὸ δειβῶλον θλίβ' ἄσθ' ἀνα φωτὸς ἀμύτος
 Ο γὰρ μισθὸς τὸ μῦθος ὑπὸ κεφολῆς,
 Στέρια τε πλῆθ' ἀδύλοιο, καὶ ἄσθ' ἀνα μόν' ἀδόντων
 Γείονα, καὶ κῶλων δούλιον οἴοπέδω,
 Α πείρα καὶ κέρσην θυνιδίχου ἡμιπύρωτα
 Λείψαν' ἐπὶ χλωρῆς ἐμπλεατικῆ δόνος.
 Χθῶν ὡ δεινύμφωτε, κακὸς σκῆδ' ἔπι τέφρης
 Α ἰδρὸς μὴ κεύφη κέκτισο, μηδ' ὀλίγη.

ΕΙΣ ΡΗΤΟΡΑΣ, κξξ λξ

ΛΕΟΝΤΙΟΥ ΣΟΛΕΑΣΤΙΚΟΥ.

Χθρῆδίου τὸδε σῆμα, τὸν ἔτρεφεν ἀτ' ἴσ' ἀρουσα,
 Εἰκὲν ἄσθ' ἀνα τῆς παρ' ἄσθ' ἀνα δεκάδος·
 Ρηθῆναι πείθοντα δικαστῶν, ἀλλ' ἀδικάζων,
 Οὔποτε τῆς ὀργῆς ἔθ' ὅσον ἐτράπετο.

Τοῦ αἰτῆ.

Γέρεσθ' ὄρωσ ῥητήρες αἰετῶν ὀπωπῆν,
 Εξόχου εἰν ἀγροῖς, ἔξ' ὄχου εἰν φιλίη.
 Εν δὲ διωνύσου θηδύμωτος ὠλετο μοιῶτος,
 Υψοῖεν εἰν τέρεος στω πλεονέσοι πρεσόν.
 Βαμὸν ἐπιζήσας, ὅσον ἤκεσε τῶν ἔργων
 Α γέρον οὐ καλέω, τ' ἡ φύσ' ἄσθ' ἀνατον.

ΙΟΥΔΑΙΑΝΟΥ ἀπὸ τῶν ἀγροῦ πῆτιν.

Η φύσις ὠδῖνασα πολλῶν χρονον, αἰετ' ἐπικλῖν
 Αξιον εἰς ἀρετῶν τῶν παρ' ἄσθ' ἀνα ἐτέων,
 Τὸν κρεττόν ἄσθ' ἀνα τε καὶ αἰῶμα, τ' ἡ ἀνιγροῖς
 Κησάντα γὰρ δάκρυον ἀνιπάλωσι.
 Εἰ δὲ νέος τέθνηκεν, ὑπὸ τῶν νήματα μίρης
 Μιέμφω, βουλομένης κέσμον ἀκρομον ἔχων.

Τοῦ αἰτῆ.

Ω φθῆγμα κρεττοῖο, τί σοι πλέον, εἶγε καὶ αἰδῆς
 Επλεο καὶ σιγῆς ἀπὸν ἀνιπάλωσι;
 Ζῶντος μὲν γὰρ ἀπύμτες ἐφώνεον εἰν δὲ τελευτῆς
 Υμετέρης ἰδίῳ αἰδῆς ἔδησαν ὅπα.
 Οὔτις γὰρ μτ' σείο μόρον τέτληκε τανύσασα
 Ω τα λῶροις κρεττοῖο δ' ἐν τέλος ἡ δὲ λῶροις.

Αθῆλων.

Εἰθ' ἀδὲ πύλ' ἱερῶν κεφολῆν ἄσθ' ἀνα κέκευθεν
 Αεπίου, χροσὸν ῥητοῦ βίεπέος.
 Η λθεν δ' εἰς αἰδαο δέμας, ψυχὴ δ' εἰς ὀλυμπον.
 Α θάνατον ποίη δ' οὐ λῶρος, οὔτε θεός.

Αθῆλων.

Α νιπάλωτος ῥητήρες ἐγὼ τῶν ἀφ' ἡλίκας δ' ἐπὶ
 Εργα, πρὸς ἡμῶν πῆτιν μῦρτυεῖς.
 Κησάντα δ' ἀμφοτέρωτος, ἀθῆλων, εἶτ' ἀπὸ νείλου
 Η νηθῶτος ἡπείρων δ' ἀξιος ἀμφοτέρων.
 Α γα καὶ δ' ἀλλῶς ἐνὸς αἵματος, ὡς λῶρος ὄσθ'·
 Κληρ δ' ἡ μὲν, αἰετῶν πᾶλλ' ἀδῶτος, ἡ δὲ, δῖος.

ΕΙΣ ΥΙΟΥΣ ΚΑΙ ΘΥΓΑ-

τέρας, κέδ' λβδ

ΔΙΟΤΙΜΟΥ.

Τί πλέον εἰς ὠδῖνα πονῆν; τί δέ, τέκνα τεκέασθαι;

Μὴ τέκνοι, εἰ μὴ οἱ πατρὸς ὄραν θάνατον.

Ἡ γέω γδ σῆμα βιάσσει χεῦατο μήτηρ.

Ἐπρεπε δ' ἴκ' πατρὸς μητέρα τῷδε τυχεῖν.

Ἀδέσποντον.

Υἱὸν πατὴρ τῷδε σῆμα, τῷ δ' ἔμπαλιν ἴω τῷ δίκαιον.

Ἦν δέ δικαιοσύνης ὁ φρόνος ὄξυτερος.

ΛΕΩΝΙΔΟΥ.

Τὰν σάλαν ἐχθράλξε βιάσσει ὅκ' ἔπι ματαί,

Οὐδ' ἔπι τὰ γῆμέτα, τύμβον ὀφθλόμδμον,

Παρθηνικὰ δ' ἔπι παιδί' κατέσενε δ' ἔχ' ὑμναίω,

Ἀλλ' αἶδα νύμφαν δωδεκέτην κατὰ γαν.

ΦΙΛΙΠΠΟΥ.

Ἀτύπος δ' ἐχέτελῆς ἀγαθὰ σέει παιδί' θανόντι

Χερσὶν οἰζυράς ἤρμολόγησε τῶφον,

Αἰ, αἰ, πέτρων ἐκείνων, ὃν σέκ' ἐκέλευε σίδηρος,

Ἀλλ' ἔτακην πυκνοῖς δάκρυσι τεγλόμδμος.

Φεύ, σῆλη, Φημιδῆ κούφη μῦρε, κείνος ἴν' εἶπη,

Ὄντως πατρὸς χεῖρ ἐπέθηκε λίθον.

ΣΙΜΩΝΙΔΟΥ.

Εἰς τὰδε πυθάνῃ κλα κασιγνήτῳ τε κεκευῆ

Γὰ, ἔρατῆς ἴσῃς τῶρ ἰν' τέλος ἄκρον ἰδεῖν.

Μῆμα δ' ἀποφθιμῶσι πατὴρ μέγ' ὄξισον ἔθηκεν

Ἀθάνατον, θνητοῖς πασι γαυλόμδμος.

Ἀθῆλον.

Αἰ, αἰ, ὄξισον ἐταῖα, σὺ μὲν βαθὺν εἰς ἀχέροντα

Ὄχθα, ὠραίου κεκλιμῶρα τῶρ γάμου.

Ματαί' ἴδ' ἀκρυα σὲ κατὰ λείπεται, ἀς ἔπι τύμβω

Πολλάκι κεκλιμῶρας κακὴν σέκ' κεφαλαῖς.

ΑΓΟΛΛΩΝΙΔΟΥ.

Καί τίς ὄς σέκ' ἔτλη κακὸν ἔρατον, γέα κλαύσας;

Ἀλλ' ὄ ποσὸν δ' ἴππου πύματα ἔθαψε δόμος,

Τέσσα ρας, οἰ' αἶδαο σῖν ἠέθμον ἤρπασεν ἡμῶν,

Τὼ πολλῶν πᾶδων ἐλπίδα κειραμῶν.

Πάσας δ' ὄμματα λυγρὰ κατὰ βρηθέντα γέοισιν,

Ὡλετο, κρινή που νῦξ μία πύματα ἔχ'.

ΛΕΩΝΙΔΟΥ.

Ἀδείλ' ἀντίκλεις, δὴ λή δ' ἐγὼ ἡ πόν σὺ ἴσῃς

Ἀκμῆ καὶ μοῦων πᾶδα πυρῶσα μῶν,

Ὀκλωκαδεκέτης ὄς ἀπώλεο τέκνον ἐγὼ δέ,

Ὀρφαῖον κλάω γῆρας ὄδυρα μῶν,

Βάνην εἰς αἶδος σκίερον δόμον. ὄτε μοι ἠὼς

Ἠδεί, οὐτ' ἀκλῖς ὠκέος ἠελίου.

Ἀδείλ' ἀντίκλεις, μεμορημῶν, πένθος εἴης

Ἰπτήρ, ζωῶν βῆγε κραιματῶμος.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

Τούτο τοι δ' ἐτεμίδωρε τῶν ἔπι σῆματὶ μήτηρ

Ἰαχε, δωδεκέτη σὸν γράουσα μῶρον,

Ὡλετ' ἐμας ὠδίνος ὄ πᾶς πόος, εἰς πόνον, εἰς πῦρ.

Ὡλετο παμμένεος γῆρα μῶνον κάματος.

Ὡλετ' ἀπὸ δῆς μοι τέρψις σέθεν, ἐς γδ ἀκαμπτον,

Ἐς τὸν ἀόρητον χῶρον ἔβης σῖερων.

Οὐδ' ἐς ἐφῆβείω ἐλθάν τέκος, ἀπὶ δέ σέο,

Στάρχα καὶ κωφὰ λείπεται ἄμμι κῆνις.

Ἀθῆλον.

Ὀκλωκαδεκέτην μάτηρ σε γαυροῖνε δῶρον ἐς αἶδα

Ὀκλωκαδεκέτην ἐσόλισε χλαμῦδι.

Ἠ γδ δὴ καὶ πέτρος ἀνέσθην, αἰκ' ἀπ' οἴκων

Ἀλικες οἰμα γὰ σὸν νέκυν ἀγροφόρειω.

Πένθος δ' οὐχ ὄ μῶραγον ἀνωρίοντο γυναικῆς,

Αἰ, αἰ, τὰς μεσῶν ψευδομῶρας χεῖρα,

Καὶ κενεὰς ὠδῖνας, ἴω κακὸν ἔπενε μῶρα,

Σπειρογόνας φορητὸν ἐπίστας εἰς αἰέμοις.

ΑΝΥΤΗΣ.

Λοίοθια δὴ τὰδε πατεὶ φίλω πατρί χειρε βαλοῦσα
 Εἴπ' ἐσπῶ, χλωροῖς δάκρυσι λήβομ' ἰά,
 Ω πάτερ, ἔτοι' εἴμι, μὴ δ' ἔμ' ὄμμα καλύπτει
 Ἡ δὴ δ' ἀποφθιμῶν κινάεος θάνατος.

Τῆς αὐτῆς.

Γ ολλάκι τῶσ' ὀλοφυνά κ' ἔρας ἔπει σάματι κληνά
 Μάτηρ ὠκύνωσθ' ἐβόησε, φίλιαν
 Ψυχὴν ἀκάλουσα φιλαγίδος, ἀπὸ γάμοιο
 Χλωρὸν ἔσθ' ἰποταμοῦ χεῦμ' ἀχέροντος ἔβα.

ΓΕΡΣΟΥ.

Ω λεο δὴ παρ' γάμοιο φιλαγίον, σὸ δ' ἔσε μάτηρ
 Πύθιας ὠραῖος ἤγαγ' ἔσθ' ἰα γάμοιο
 Νυμφίου· δὴλ' ἔλενα καταδρύψασα πρὸ φάσ,
 Τεσσαρακιδέτην τῶσ' ἐκάλυψε ἔσθ' ἰα.

ΕΙΣ ΦΙΛΟΣΟΦΟΥΣ,

ΧΕΥΣ ΛΥΣ

ΑΝΤΙΓΑΤΡΟΥ Εἰς Θεοκρίτων.

Ἡ γ' ἄμα λυὸν ὑπέδεις ὁ πότος κόνιν, εἰς σέ τις ἀδρῶν
 Σώχροντες, ἐλλυῶν μέμψεται ἀχρισίω.
 Νηλέες, οἳ τὸν ἄριστον ἀπώλεσαν, σὸ δ' ἔσθ' ἰα ἄδου
 Δόντες· τοιοῦτοι πολλάκι κεκροῦσιν ἰα.

Εἰς πλάτωνα.

Γ αἶμα μὲν ἐν χέλοις κρύπτει τὸδε σῶμα πλάτωνος, *Jos. Scal.*
 Ψυχὴ δ' ἀθανάτων τάξιν ἔχει μακάρων,
 Τιὸν ἄριστον· τὸν τις καὶ τηροῦσι ναίων
 Τιμᾶ ἀνὴρ ἀγαθός, τοῖον ἰδόντα βίον.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Αἰετὲ, πῶσθ' ἐβέβηκας ἔσθ' ἰα φον, ἢ πίνος, εἴπέ, *Jos. Scal.*
 Αφροῦντα θεῶν οἶκον ἀποσχοπέεις.
 Ψυχὴς εἴμι πλάτωνος ἀποπταμῶν ἐς Ὀλυμπόν
 Εἰκὼν σῶμα δ' ἐγὼ γηγῆρες ἀτ' ἴς ἔχει.

ΔΙΟΓΕΝΟΥΣ ΛΑΕΡΤΙΟΥ Εἰς τὸν αὐτόν.

Jos. Scal. Καὶ πῶς, εἰ μὴ φοῖβος ἀν' ἑλλάδα φύσε πλάτωνά,
 Ψυχὰς ἀδρῶντων γράμμασιν ἠέσατο;
 Καὶ γὰρ ὁ πῶδε γεγῶς ἀσκληπιδός, ἔσθ' ἰα ἰητήρ
 Σώματος, ὡς ψυχῆς ἀθανάτοιο πλάτων.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν αὐτόν.

Jos. Scal. Φοῖβος ἔφυσε βροτοῖς ἀσκληπιδόν ἠδὲ πλάτωνά·
 Τὸν μὲν, ἵνα ψυχῆ, τ' ἑλ' ἵνα σῶμα σοῖο.
 Δασαμῆδος δὲ γάμον, πάλιν ἠλυθεν, ἑὺ ποθ' ἑαυτῶ
 Εκλίσε, καὶ δαπέδα ζωῶς ἐνδρύσατο.

ΣΠΕΥΣΙΠΡΟΥ Εἰς τὸν αὐτόν.

Σῶμα μὲν ἐν χέλοις κατέχει τὸδε γαῖα πλάτωνος,
 Ψυχὴ δ' ἰσοθέων τάξιν ἔχει μακάρων.

Εἰς δημοκρίτον.

Ἡν ἔσθ' ἰα δημοκρίτιο γῆρας τὸδε καὶ τὰχα λέξθ',
 Οὐκ ἔλεγον γῆρας, πόρτα πέλοισι γῆρας;
 Καὶ γὰρ ἐγὼ θοφίλω μετ' ἀπειρονα, καὶ σίχα βίβλων
 Τρωαπέων, κείμην νερθε τάφοιο γῆρας.

ΔΙΟΓΕΝΟΥΣ ΛΑΕΡΤΙΟΥ Εἰς τὸν αὐτόν.

Καὶ τίς ἔφυ θοφός ἄδε; τίς ἔργον ἔρεξε θοφόν
 Οἶσον ὁ πόρτα δαῖος μῆνυσε δημοκρίτος;
 Οὐς θάνατον πρὸντα τελεῖ ἡματα δάμασιν ἔσθ' ἰα,
 Καὶ θερμοῖς ἄσθμασιν ἔξενισεν.

Αθῆλον εἰς τὸν αὐτόν.

Εἰ καὶ ἀμειδίτων νεκύων ἔσθ' ἰα ἀδουσι
 Φερσεφόνη, ψυχῆ δ' ἐχρυσό δημοκρίτου,
 Εὐμυθῶς γῆραςαν· ἐπεὶ καὶ σείο τεκνοῦσαν,
 Αχρυμῆλω ἔπει σοῖ, μοῦσος ἔκαμψεν γῆρας.

Εἰς δισσῆν τὸν κύνα.

Τὸν κύνα δισσῆλω νεκροσὸλε δέξο με παρθμεῶ,
 Γυμνώσαντα βίου πόμπος ἔπισκωίων.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Εἰπέ κύων πίνος ἀδρῶς ἐφεσὼς σῆμα φυλάσσει.
 Ὁ τοῦ κύνός· ἄλλὰ τίς ἑὺ σοῖ ἀνὴρ ὁ κύων;

^α Διογῆρης. ἦγμος εἶπέ, ^β σινῶπιδις. ὅς πῖθον ἔχει;
^β Καί μάλα. κινῶ δὲ θανῶν ἀσέρας οἶκον ἔχει.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ εἰς τὸν αὐτόν.

Διογῆδες τόδε σῆμα Γφοῦκινός, ὅς ποτε θυμῶ
 Ἀρσενι γυμνήτιον ἔξεπὸν βίοντον.
 Ω μία τίς πῖρα, μία διπλοῖς, εἰς ἄμι' ἐφοῖτα
 Σκίπων, αὐτάρκεις ὅπλα σαοφροσύνης.
 Ἀλλὰ τάφῳ ἔσθ' ἐκτός ἴτ' ἀφρονες, ὡς ὁ σινῶπιδις
 Ἐρῆαίρ' φάυλον πᾶντα καὶ εἰν αἰδή.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Β ἀκῆσιν, καὶ πῆρη, καὶ διπλόον εἶμα Γφοῖο
 Διογῆδες, βίοντου φέρτος ὁ κρυφώτατος.

Ως ἀπὸ τῆς διγῆμοις.

Πάντα φέρω πορθμῆι· λέλοισπα γδ' ὁσθέν' ἔσθ' ἡγῆς.
 Ἀλλὰ κύνον σάμοις κέρβερε τόν με κύναι.

Ως ἀπὸ τῆς αὐτῆς.

Αἶδος ὦ νεκυηγέ, κεχρῆσθ' ἰδέσθαι πᾶντων,
 Ὅς βαθὺ πορθμείδης τῆς τ' ἀχέροντος ὕδαρ.
 Εἰ καὶ σοὶ βέβηθεν ἔσθ' εἰδάλωσι καμόντων
 Ὀλκῆς, μὴ παρολίπης διγῆρη με κύναι.
 Ὀλπη καὶ σκίπωνα φέρω καὶ διπλόον εἶμα,
 Καὶ πῆριον, καὶ σοὶ ναυτίλιος ὄβολόν.
 Καὶ ζωὸς τὰδε μοιῶν, ἀ καὶ νέκυσ ὦδε κρυμῆς,
 Εἶχον ἔσθ' ἡγῆσθ' ἴπ' ἐπὶ λέλοισπα φάγ.

Ἄλλως.

Αἶδεω λυπηρὲ διηκόνε, τῆς τ' ἀχέροντος
 Ὑδαρ ὅς πλωῖς πορθμίδι κιναιέη,
 Δέξαι μὲ, εἰ καὶ σοὶ μέγα βέλτεται ὀκρυόεσσαι
 Βᾶεις ἀποφθιμῶν, τὸν κύναι διγῆριον.
 Ὀλπη μοι καὶ πῖρα ἐφόλκια, καὶ ὁ παλαμόν
 Ἐσθ' ὅσα κινῶ ζωῖς ἐπεπᾶμμεθα, ταῦτ' ἔσθ' ἄδην
 Ἐρῆαίρ' ἔχων λῆσπον ἔσθ' ὁσθέν' ἔσθ' ἡγῆσθ'.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ κυζικῆνοῦ εἰς ἐρεῶτασθῆνη.

Πρῆύτερον γῆρας σε καὶ ἔσθ' ἰούσος ἀμυρῆ
 Ἐσέεσεν βιγήτης ἔσθ' ὑπνον ὀφθλόμδρον,
 Ἀκρε μεριμνήσας ἐρεῶτασθῆνης· ὁσθ' ἐκρύβην
 Μαγᾶς ὅτι ἀπύτων ἐκτός ἐδέκλιτο τάφων,
 Ἀθραῶν ἕψ' ἐφίλως δὲ καὶ ἐν ζείνῃ κενεῖ λυγῆ
 Γὰρ τόδε παρῶτος κρεῖσθ' ἀπὸν ἀγῆμοι.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ εἰς τοὺς ἐπὶ
 Γφοῖς.

Ἐπὶ Γφοῖν κλεῖσθ' ἔλε, σὲ μὲν τεκνώσατο λινδός·
 Ἀμφὶ δὲ σισυφία γῆων παρῶτασθῆνη
 Πιπᾶχόν, ἀμιτῶ λυγῆ· βιάντα δὲ, διὰ κρυμῆ
 Μίλητος δὲ θαλιῶ, ἀκρον ἐρῆσθ' ἀγῆς.
 Ἀσπᾶρτα χίλων· σθλωνᾶ δὲ κεκρότις ἀγῆ·
 Γᾶτας ἐξὶ ζᾶλου Γφοροσύνας φύλακας.

Εἰς θαλιῶ.

Τὸνδε θαλιῶ μίλητος ἰάσθ' ἀρῆσθ' ἀνέδξεν
 Ἀσρολόγων πᾶντων παρῶτασθῆνη.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Ἡρ' ὀλίγον γε τὸ σῆμα, τὸ δὲ κλεῖος, οὐρενομήκεις
 Τοῦ πολυφροντίσου τῆς δε θαλιῶτος ὄρη.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Γυμνικὸν αὐ ποτ' ἀγῆνα θεώμδρον ἠλεῖτε ζῆδ
 Τὸν Γφοῖν ἀνδρα θαλιῶ ἠρπασας ἐκ σαδίου.
 Αἰνέω ὅτι μιν ἐγῆς ἀπήγαγες ἡ γδ' ὁ παρῶσις
 Οὐκ ἔθ' ὄρᾶν ἀπὸ γῆς ἀσέρας ἡδυνάτο.

ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΥ εἰς πιπᾶχόν.

Ξῆνος ἀπαρνεῖται τίς ἀνείρετο πιπᾶχόν ἔσθ' ἄτα
 Τὸν μιτῶ λυγῆον, παῖδα τὸν ὑρῶ αἰδίου.
 Ἀπᾶ γῆρον, δοῖός με καλῆ γάμος ἡ μία μὲν δὴ
 Νύμφη, καὶ πλούτω καὶ γῆρῆ κατ' ἐμέ
 Ἡ δ' ἔτερη παρῶσθῆνη. τί λάϊον; εἰ δ' ἀγῆ μοι σῆ
 Βούλβυτον ποτέρω εἰς ὑμῶν ἀγῆ.

Εἶπεν, ὃ δὲ σκίπτωνα, γρονθικὸν ὄπλον, αἰείρας,
 Ηἰδέ κεινοῖ σσι πῶρ ἔρέουσι νῆπος.
 Οἱ δ' ἄρ' ἔσπετο πληγῆσι θοᾷ βέμβικας ἔχοντες
 Εσρεφον θύρειν παῖδες ἐνὶ τελοῖσσι.
 Κεῖνων ἔρχο, Φησὶ, μετ' ἴχθια. χῶ μὲρ ἐπέση
 Πλησίον· οἱ δ' ἔλεγον, τίω χ' ἴσασυ τὸν ἔλα.
 Ταῦτ' αἰὼν ὁ ξῆνος, ἐφείστατο μείζονος οἴκου
 Δράξασθαι, παῖδων κληδόνι σίωθ' ἄμυθος.
 Τίω δ' ὀλίγω ὡς κείνος ἐς οἶκον ἐπήγαγε νύμφην.
 Οὕτω καὶ σὺ γ' ἰὼν τίω χ' ἴσασυ τὸν ἔλα.
 Εἰς βίαντᾶ.

Κληνοῖς ἐν δαπέδοισι περιώης φιώτα κελεύσθι
 Ηδε βίαντα πέτην, χέσμον ἴωσι μέγαν.

ΔΙΟΓΕΝΟΥΣ ΛΑΕΡΤΙΟΥ εἰς τὸν αὐτόν.

Τῆδε βίαντα κέκευθα, τὸν ἀτρεμάς ἠγαγὼ ἔρμης
 Εἰς αἰδῶν, πολὺν γέρας ἰνιφόρμυον.
 Εἶπε γδ', εἶπε δίκην ἐτάρου τίνος· εἶτ' ἄπο κλυθεῖς
 Γαρός ἐς ἀγκυλίδας, μακρὸν ἔτεινεν ὕπνον.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς αἰάχρῶσιν.

Ες σὺθ' ἦλω ἀνάχρῶσιν ὅτ' ἦλυθε πολλὰ μογήσας,
 Πάντας ἐπειθε βιοῦν ἠθεσιν ἐλλ' ἀδικούς.
 Τὸν δ' ἐπὶ μῦθον ἀκραντὸν ἐνὶ σωματέσσιν ἔχοντα
 Πτίω ἐς ἀθανάτους ἠρπασεν ὡκα δόναξ.

ΓΛΑΤΩΝΟΣ εἰς δίκων τὸν σερᾶχούσιον.

Δάχρυα μὲρ ἐκάβη τε καὶ ἰλιάδεσσιν γυμνασίῃ
 Μοῖρα ἐπέκλωσαν δὴ ποτε γυμνομάχας·
 Σοὶ δὲ δίκων ῥέξαντι καλὸν ἔπιπικιον ἔργον
 Δάμνατες θύρειας ἐλπίδας ἔξέχασιν.
 Κόσσαι δ' ἄβρυχόρω ἐνὶ πατείδι ἄμιος ἀποῖς,
 Ὡ ἐμὸν ἐκ μῆνας θυμὸν ἔρωτι δίκων.

ΔΙΟΓΕΝΟΥΣ ΛΑΕΡΤΙΟΥ εἰς θεόφραστον.

Οὐκ ἄρα τὸ μάταμον ἔπος μερόπων τιν' ἔλεξθι,
 Ρήματα θεφίης τῶσον αἰετῶν.

Δὴ γδ' καὶ θεόφραστος, ἕως ἐποῖν μὲρ, ἀππερος
 Ην δέμας· εἶτ' αἰθεῖς, καί τανυ πηρομυθῆς.
 Τοῦ αὐτοῦ, εἰς ἱερακείδην.

Ηθελες ἀνθρώποισι λιπεῖν φάτιν ἠερακείδην,
 Ὡς ῥα θανῶν, ἐγού ζῶος ἀπασὶ δράκων.
 Ἀλλὰ διεφύαθης σεσοφισμένε, δὴ γδ' ὁ μὲρ γῆρ,
 Ηε δράκων· σὺ δὲ, γῆρ ἔσθρος ὦν, ἐάλως.
 Τοῦ αὐτοῦ, εἰς πυθαγόραν.

Οὐ μόνος ἐμφύζων ἀππερες χέρας, ἀλλὰ καὶ ἡμεῖς·
 Τίς γδ' ὅς ἐμφύζων ἠέτατο, πυθαγόρῃ;
 Ἀλλ' ὅταν ἐψηθῆτι καὶ ὀψηθῆτι καὶ ἀλιθῆτι,
 Δὴ τότε καὶ ψυχῶν μὴ ἔχον ἐσθιομυθῆ.
 Τοῦ αὐτοῦ, εἰς τὸν αὐτόν.

Αἰ, αἰ, πυθαγόρῃς τί πόσον κυάμοις ἐσεβάσθι;
 Καί τανυ δῆτα φυτοῖς ἀμμιγαστοῖς ἰδίους.
 Χωρεῖον ἔω κυάμων ἵνα μὴ τοῦτοις δὲ πατήσθι,
 Εξ ἀκραγαυθῆν καί τανυ ἐνὶ τελοῖσσι.
 Τοῦ αὐτοῦ, εἰς ἐμπεδοκλεῖν.

Καὶ σὺ ποῖ ἐμπεδοκλεῖς, διερεῖ φλογὶ σῶμα καθήρας,
 Γῆρ ἀπὸ κρητῆρων ἐκπτες ἀθανάτων.
 Οὐκ ἔρεω δ' ὅτι σασυ τὸν ἐκὼν βάλες ἐς ῥέον αἰτῆς·
 Ἀλλὰ λαθεῖν ἐθέλων, ἐμπεσες σὺν ἐθέλων.
 Τοῦ αὐτοῦ, εἰς τὸν αὐτόν.

Ναὶ μὴν ἐμπεδοκλεῖα θανῆν λόγος, ὡς ποθ' ἀμάχης
 Εκπτες, καὶ μηρὸν κλάσαστο δεξιτερῆν.
 Εἰ δὲ πύρος κρητῆρας ἐσήλατο, καὶ πῖε τὸ ζῆν,
 Πᾶς αἰετ' ἐν μέρους δεικνυτο τῶδε θεφός;
 Ἀδελφον, εἰς ὅτι γέρον.

Εἰπὶ ὅσα μάλασει φάθων μέγας ἥλιος ἀστρων,
 Καὶ πόθος ποσάμυθ' μείζον ἔχθ' διώαμιν
 Φαμί τῶσπον ἐγὼ θεφία πωρέχθ' ἔπι γερμῶν,
 Ον πατεῖς ἐσέφανωσ' ἀδε σερᾶχούσιον.

ΔΙΟΓΕΝΟΥΣ ΛΑΕΡΤΙΟΥ εἰς φιλόλαον.

Τίω ἔσπνοισιν πᾶσι μάλιστ' ἀλέγω θεραπείας.
 Εἰ γδ' καὶ μὴ δρᾶς, ἀλλὰ δοκεῖς, ἀτυχεῖς.

Οὕτω καὶ φιλέων ἀφ' ἑλε κρότων ποτὲ πάτην,
 Ὡς μιν ἔδοξε θέλει δῶμα τύραννον ἔχον.
 Εἰς ἠεράκλειτον.

Πολλάκις ἠεράκλειτον ἐθαύμασα, πῶς ποτὲ ὄζην
 Ὡ δὲ διαπλήσας δέμορος εἶτ' ἔθανεν.

Σῶμα γὰρ ἄρδουσα κακὴ νόσος ὕδασι, φέλος
 Εσθῆσεν ἐκ βλεφαρῶν, καὶ σκότον ἠγάγετο.
 Εἰς τὸν αὐτόν.

Ἡεράκλειτος ἐγώ τι με ὠκείτω ἔλκετ' ἄμουσι;
 Οὐχ ὑμῖν ἐπόνου, τοῖς δέ μ' ὀπισθὰ μύθοις.
 Εἰς ἐμοὶ ἀνδρῶν, τεισμένιοι· οἳ δ' αἰδέεσθαι
 Οὐδέεις. ταῦτ' αὐδῶ καὶ πῶδ' ἀφ' ἑρσεφόνη.
 ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΥ Εἰς τὸν αὐτόν.

Εἶπέ τις ἠεράκλειτε τεὸν μόρον, εἰς δέ με δάκρυ
 Ἡγαγῆν ἐμνήσθην δ' ὅσα κίς ἀμφοτέρω
 Ἡλιον ἐν λέγῃ κατεδύσα μιν, ἀλλὰ σὺ μὲν που
 Ξθ' ἀλικεῖρνασε δ' τετραπάλαμ σσοδίη·
 Αἰ δὲ τεαὶ ζώοισιν ἀπρόνες, ἧσιν ὀπύτων
 Ἀρπακίης αἰδῆς οὐκ ὀπί χεῖρα βαλεῖ.
 ΔΙΟΓΕΝΟΥΣ ΛΑΕΡΤΙΟΥ Εἰς Ζιῶνᾶ
 τὸν ἐλεάτιον.

Ἡ θελες ὦ Ζιῶν, καλὸν ἢ θελες αἰδρα τύραννον
 Κτείνας, ἐλκεῖσαι δουλοσυνῆς ἐλεάν.
 Ἀλλ' ἐδάμης, δὴ γὰρ σε λαβῶν ὁ τύραννος, ἐν ἄλμῳ
 Κόψε, τί τῶσο λέγω; σῶμα γὰρ, οὐχὶ δέ σε.
 Τοῦ αὐτοῦ εἰς ὠροπαγόραν.

Καί σε ὠροπαγόρῃ, φάτιν ἐκλυον, ὡς δ' ἀπυῶν
 Εκ ποτ' ἰών, κατ' ὄδον ὠρέσθεις ἐὼν ἔθανες.
 Εἴλετο γὰρ σε φυγεῖν κέκροτος πόλις ἀπὸ σὺ μὲν που
 Παλλάδος ἀστυφύγης, πλεῖστα δ' οὐκ ἐφυγες.
 Εἰς κρείττητα, ὁμοίωτον ταῖς εἰς ὠρο-
 παγόραν.

Τὸσ' ἔχω ὄσ' ἔμαθον, καὶ ἐφρόνησα, καὶ μὲν μουσῶν
 Σέμα' ἐδάην ταῖς πολλὰ καὶ ὄλβια τύμβος ἐμὴν ψην.

ΙΟΥΔΙΑΝΟΥ Εἰς πύρρονᾶ σκεπτικῶν,
 ἀμοιβῶν.

*Κάτθανες ὦ πύρρων; ἐπέχω. *πυμάτην μὲν μῦθον
 Φῆς ἐπέχον; ἐπέχω, σκέψιν ἐπαυσε τάφος.

ΛΕΩΝΙΔΟΥ Εἰς ἐπίκλητον, ἰσοκρίτων.

Δούλος ἐπίκλητος γρόμιον, καὶ σῶμα ἀνάπνευς·
 Καὶ πενίω ἴσος, καὶ φίλος ἀθανάτοισι.
 Εἰς δημοκρίτων.

Πλούτων δέξο μακάρι δημοκρίτων, ὡς κεν αἰδῶσαν
 Αἰεὶν ἀμειδίτων, καὶ γελοῖοντα λείχουσι.

ΓΑΛΤΩΝΟΣ.

Νεῦθε μὴδὲν ἀλέξεις ὅσον μόνον εἶφ' ὅτι καλός,
 Ὡπτα, καὶ πόνητα πᾶσι πειθέετα.
 Θυμὲ, τί μνησὶς κυσὶν ὄσθιον; εἶτ' αἰνήσθεις
 Υπερῶν, οὐχ ἔττω φῶδρον ἀπώλεσα μιν;
 Ἀδηλον.

Ενθάδε γρηγοῖ κενικὸν κεφαλή κατὰ κειμήλι,
 Οὐκ ἐπί γρηματορμῆν, οὐτ' ἀπομυσορμῆν.
 ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΥ.

Εἴπας ἦλπε χαῖρε κλέομβροτος ὦ μβροχιώτης,
 Ἡλατ' ἀφ' ὑψηλοῦ τείχεος εἰς αἰδῶν,
 Ἀξιον ὄσθ' ἰδῶν θανάτου κακόν, ἀλλὰ πλάττωνος
 Ἐν ὁπεί ψυχῆς γράμμι ἀπὸ γέξα μινος.

Τέλος τῆς τρίτου τμήματος τῆς αἰτολογίας
 Διαφόρων ἐπιγραμμάτων.

Εν ᾧ ἐξῆς τετάρτῳ τμήματι, ὅτι γραμμα-
τα εἰς θεῶν ἀγαλλματὰ ἔχοντι, καὶ ἀνδρῶν
ἐπιλάσας, καὶ ζώων μορφάς, καὶ ἐπὶ εἰς
τόποις, (ὡς εἰχέ) κεφα-
λαία ταῦτα.

Εἰς εἰκόνας ἀνδρῶν ἀγα- θῶν, κεδ αζ	Εἰς λίθους, κεδ ιζ
Εἰς ἀθλητῶν, κεδ βδ	Εἰς λουτρά, κεδ ιη
Εἰς βακχῶν, κεδ γδ	Εἰς ναοίς, κεδ ιθ
Εἰς βασιλέων, κεδ δδ	Εἰς νίκης, κεδ κδ
Εἰς γυμναστῶν, κεδ εδ	Εἰς ξενοδοχεῖα, κεδ καδ
Εἰς ζωγράφων, κεδ ςδ	Εἰς οἴκους, κεδ κβδ
Εἰς ζώων, κεδ ζδ	Εἰς ὄπλα, κεδ κγδ
Εἰς ἡρώων, κεδ ηδ	Εἰς ὄργανα, κεδ κδδ
Εἰς ἡχοῦς, κεδ θδ	Εἰς πηγὰς, κεδ κεδ
Εἰς θαλάσσης, κεδ ιδ	Εἰς ποιητῶν, κεδ κεδ
Εἰς θεῶν, κεδ ιαδ	Εἰς πόλεις, κεδ κζδ
Εἰς ἰατρῶν, κεδ ιβδ	Εἰς ποταμοίς, κεδ κηδ
Εἰς καροῦ, κεδ ιγδ	Εἰς παρὰ τὰ, κεδ κθδ
Εἰς κήποις, κεδ ιδδ	Εἰς ῥητόρων, κεδ λδ
Εἰς καθαροῦ, κεδ ιεδ	Εἰς σκίβη, κεδ λαδ
Εἰς κινίας, κεδ ιςδ	Εἰς φιλοσόφων, κεδ λβδ
	Εἰς ὠρεθόγια, κεδ λγδ

ΑΝΘΟΛΟΓΙΑΣ

διαφόρων ἑπιγραμμάτων, εἰς ἐπιπέ-
βιβλία διηρημένης, τὸ τέταρτον.

Εἰς ΕΙΚΟΝΑΣ ΑΝΔΡΩΝ

ἀγαθῶν, κεδ αζ

ΛΕΟΝΤΙΟΥ γραμματικῶς εἰς εἰκόνα γαβειήλου
ὑπάρχου ἐν βυζαντίῳ.

Καὶ φαέθων γραφίδεσσιν ἐχέ τι πόνον ἀλλὰ γραφάσει
Ἡέλιον τέχνη, κρυπτομυθῶν φαέων.

Καὶ σέ Γαβειήλιε ἀρχε γραφῆ γαβειήλιε τέχνη,
Εκλὸς σῶν δῆρῶν, ἐκλὸς ὄλων καμῶν.

ΘΕΑΙΤΗΤΟΥ.

Τοῦτον βουλαιανὸν νομικῆς Φάος, εἶπον ἰδοῦσαι

Ρωμῆ καὶ βέρονη, πόρτα φύσις διώταται.

ΛΕΟΝΤΙΟΥ γραμματικῶς εἰς εἰκόνα καλλι-
νίκου κρυβικουλλαίου.

Κἀλλεῖ μὲν νικᾶς κρυβικῆς πόσον ὅσον ὀπωπῆς.

Τῆς γὰρ ἐπωνυμίας ἀξία πόρτα φέρεις.

Αἰεὶ δὲ ἐν θαλάμοισι κατενώμαζον βασιλῆα,

Πᾶσι ὑποσπείρεις οὐάσι μείλιχίω.

ΘΕΟΔΩΡΙΤΟΥ γραμματικῶς εἰς εἰκόνα
δῆρῶν ἐν σμύρῃ.

Εκ φιλαδέλφεινς ξένηια ταῦτα φιλίππων.

Φάξσο πῶς μνήμωνή πόλις βύτομης.

Αδέαστον.

Μνήμονες οἱ κάρῆς πολέων βύτομης,

Γρημάτων ἰθυδίκην πόσον ἀγασάμωροι.

ΑΓΑΘΙΟΥ εἰς εἰκόνα πινὸς Γαφισοῦ ἐν πέρραμω
δαθῆσαν ἐπὶ παρῶν ἐπὶ πολιτικῆ.

Τὰς μὲν ὑπὸ μύθων τε καὶ βύτομης ὀφείδεις.

Εἰκόνας ἰλήκεις διηρῶν ὀφείδεις.

Νικῶ δὲ ὑπὸ ἰδρωτῶν τε καὶ ἀσπύροιο μελίμης,

Τῆ δὲ σὲ τῆ γραφίδι ἐπὶ σάμω ἢ σακλάμω.

Εἰς ὀλίγον ὄργεαι, μὴ μέμφοιο. τοῖς δὲ γὰρ ἡμεῖς
Αἰεὶ τοῖς ἀγαθοῖς ἀνδράσιν ἀμειβοόμεθα.

ΛΕΟΝΤΙΟΥ ἑρλαστικῆς, εἰς εἰκόνα
Εἰς εἰκόνα.

Γέροντες ἄλλοι χρυσόισιν ἐν εἰμασίν· αἱ δὲ παρ' αὐτῶν
Αρχαί, ἀμοιβῶν μῦθ' ἄνδρες εἰσι πόνων,
Αὐτολίης παρῶν, καὶ διχαστῆρ' ἄνδρες
Κόλχου πορφυρέης, καὶ πάλιν αὐτολίης.

ΙΩΑΝΝΟΥ ποιητοῦ τῆς βαρβουκάλου, εἰς
εἰκόνα σιωπῆσι ἑρλαστικῆς ὅτι νίκη μά-
χης ἀπὸ τῆς ἐν βηρυτῶν.

Οὐχὲ παρ' ἄλλοι μόνον ἀνδρες εἰσι μαχηταί,
Οὐδὲ παρ' ἄλλοι μόνον εἰσι δίκαις.
Ὡς ἀπὸ τῆς ἀπάρτης, ὡς αὐτῶν ἀπὸ ἀθανάτων
Σιωπῆσι νίκη καὶ γαίης ἠγάσαστο.

ΑΡΑΒΙΟΥ ἑρλαστικῆς, εἰς εἰκόνα τοῦ γίνου
ὑπάρχου ἐν βουζαντίῳ.

Νεῖκος, πέποις, ἰσὴρ, σόλυμοι, δύσις, ὄρμητις, ἰνδδί,
Καὶ χόλχοι, σκεπέλων ἐγγύθι καυκασίων,
Καὶ πεδία ζείοντα πολυαπέρων ἀγροῦντων,
Λογῆντος ἑρλαστικῆς μῦθ' ἄνδρες εἰσι πόνων.
Ὡς δὲ ἑρλαστικῆς βασιλῆος Διόσκουρος ἦεν ὄδον,
Καὶ ταχὺς εἰρήνῳ ὠπάσε κευθομῆν.

ΚΡΙΝΑΓΟΡΟΥ εἰς εἰκόνα κρίνου.

Γείτονες οὐ τελευτῶν μοῦνον τύχῃ ἑταίρον ἐστίν,
Κεῖται, βαθυπλάτου σῆς ἐνεκεν κραδίης·
Ἀλλὰ καὶ αἱ πόρτων πᾶσαι, τί γὰρ ἀνδρὶ τσοῦδε
Αρχεσθ' εἰς ἐπάρων μύθον βύφροσιώων;
Νῦν δὲ σε καὶ τούτων κρέσων ὅτι μείζον ἀέξοι
Καὶ ταχὺς κείνου χωρὶς ὄργεαι τύχη;

ΑΓΛΑΘΙΟΥ ἑρλαστικῆς, εἰς εἰκόνα αἰα-
τεῖσαν ἐν τοῖς πλακίδου ὑπὸ τῆς
τῆς νέου σκευῆς.

Ὁ ὠμὸν παμβασιλῆος ἀμεμφῆ κηδεμονῆα,
Αἰνεσαν οἱ δὲ νέον πάγμα μετερχόμενοι,
Θεασαίης ἀγλαστικῆς σιωπῆδος, ὄφρα καὶ αὐτῆ
Εἰκόνα χωρὶς ἔχη γείτονα κηραίνης.
Αὐτὸς γὰρ ζαῖοιο θρόνος ὑπῆλθε μελάθρου,
Πλούτων ἀέξοις, ἀλλὰ μετ' ὀφθαλμοῖς.
Εἰ γινόμενος ὁ πόνος τί γὰρ γραφίς οἶδεν ὀπάσασαι,
Εἰ μὴ τοῖς ἀγαθοῖς μῦθ' ἄνδρες ὄφθαλμοῖς;

Εἰς εἰκόνα θεοδοσίου ὄργεαι ἐν σμύρῃ.
Τὸν μέγαν ἐν βουλαῖς θεοδοσίον, ἀσίδος ὄργεαι,
Εἰκόνα μῦθ' ἄνδρες ἑρλαστικῆς αὐτοῦ πατρός.
Ὡς ἀπὸ τῆς ἀπάρτης, καὶ ἠγάσαστο ἀθανάτων,
Ερλαστικῆς θεοδοσίου πολλὸν ἀφρομῆν.

Εἰς εἰκόνα δαμόχου εἰς
σμύρῃ.

Δαμόχου κλυτόμητι, δίκαια σπύλα, σοὶ τὸδε κῦδος,
Ὅτι γὰρ τῆς σμύρῃς μῦθ' ἄνδρες πῆματα σφισμοῦ,
Εσυμῆως πόνων, αὐτῶν πόλιν ὄργεαι ἑρλαστικῆς.
Ἀθῆναι.

Γάλα φῆσις, βασιλῆα τεὸν κράτος ἀπὸ αἰείδης,
Ὡς ἀπὸ τῆς ἀπάρτης ἑρλαστικῆς ὄργεαι, οὐδένα φέγος
Ἀνδράσι σωφρονέοις κακῆν μῦθ' ἄνδρες αἰήτας,
Παυλῆος δ' ἐκέδασαστο ὀμῆνα πῆματα χέρμης.

Εἰς εἰκόνα θεοδοσίου ὄργεαι.

Ρητῆρες θεοδοσίου ἐμῆλοισι εἰς ἐν ἰόντες
Χρυσταῖς γραφίδεσσιν ἀφρομῆσοις ἠγάσαστο,
Εἰ μὴ χρυσταῖς ἑρλαστικῆς καὶ ἐν γραφίδεσσιν ἑόντα.

Εἰς τῆς αἰαθλικῆς πύλιου θεοδοσίου ὄργεαι.

Ἡνορέης ὀλετῆρα ὑπὸ φιλίου βαβυλωνῆος,
Καὶ σέλας ἀκλεαῖοιο δίκης βασιλῆος ὑπὸ φιλίου

Ξήνε νέφ σκίρτησον, ἰδὼν ἐφύωρθε πυλάων.
 Εὐωμίας ποτὶ γῶρον ἄριστο γέθλον ὀδύης.
 Βάρβαρον οὐ Σομέης, οὐκ ἄρ' ἔρενας ἄρ' ἔρενοχίτας.
 Οπλα λάκων σὺ δ' ἰ τείχος, ἐχέει βασιλῆον ἀλγῆμα.

Ἀθῆλων.

Νικήτηρ δδρείτολμον, ἀνὰ ἔσπρατος, ἄτα, δήμος,
 Στῆσαν ἔωρ' μεγάλων μηδὸφόνων κεμάτων.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Τὸν μέγαν ἐπὶ πολέμοισι, τὸν ἄτρομον ἠγεμονῆα
 Νικήτηρ, ἄρετῆν εἶνεκεν οἱ παρ' αἰσινῶι.

Ἀθῆλων.

Γρόκλος ἐγὼ παύλῳ, βυζαντίος, ὃν παρὶ δῶμα
 Τηλεθάοντα δίκης βασιλῆος ἤρπασεν αὐλή,
 Οφρ' εἴλω σόμα πιστὸν ἐραθενέος βασιλῆος.
 Ἀγγῆ δ' ὄδε χαλκὸς ὅσον γῆρας ἔστιν ἀέθλων.
 Καὶ τὰ μὲν εἴκελα πόρτα καὶ ἦει καὶ γημετῆρι,
 Εν δ' ὑπάτων ῥάβδοισι πάϊς νίκησε Ἰοκῆα.

ΑΦΟΛΛΩΝΙΔΟΥ.

Θάύμασε τ' κινύρην ὁ πάλαγ γέρονος, ἢ φρῦγας ἀμφῶ
 Σὸν δὲ λέων ἡμεῖς κάλλος ἀφσόμεθα.

Κερκὰ φίδη παρὶ βῶτε, μακαρτάτη ἐς ἄρα νήσων
 Καὶ ῥόδος, ἢ τῶν λάμπεται ἠελίω.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Εἰ τοῖοσδε λέων λάχεν αἰπίος ἠερακλῆι,
 Οἶκ' εὐὸν ἀγλίδεω τῆτο δ' δωδέκατόν.

Εἰς τὴν αἰατολικὴν πύλιν θεσ-
 σαλονίης.

Μορφὰς ὁ γράφας, ἦτελον καὶ τοῖς ἔσποις.
 Ἀνεσείρασε δέ μου τὴν ὄρεξιν ἢ τέχνη.
 Κάλφ' ὅ μ' ἀλέξανδρον βύβαλον φίλος.

ΜΗΤΡΟΔΩΡΟΥ.

Αὐτὸν ἰωάννῳ ὁ γέρον ὅτ' ἐδέξατο θεσμός,
 Εἶπεν ἀγῆστας, αἰθῆς ἔχω σε σόλων.

Εἰς ἀγωνιστῶν εἰ-

κόντας, κ' β' β'

ΜΑΚΕΔΟΝΙΟΥ Ἰωάτου.

Τῷ ξοαίῳ τὸν παῖδα θυώνων, ἔχ' ἵνα λθῆσῃ
 Ως καλὸς ἐν τῆδε μνάματος ἀλγῆα.
 Ἀλλ' ἵνα σοὶ τὸν ἀέθλον ὃν ἔξεπάησε μαρτυρί
 Ω' γὰρ τῆ, τῆ αὐταῖς ζῆλος εἶσι μορίας.
 Οὔρος ὁ μὴ κλίνας κεμάτω πόδα, πῶματα δ' ἀγῶνι
 Ἀλικα νικήσας, ὀπλοτέρων, παρ' ἑτέρων.

ΦΙΛΙΠΠΟΥ.

Ἰσως με λθῆσῃ ξήνε ἄμεργάσρα,
 Καὶ φέρρομον, ὡς ἀτλαῖντα δδύτερον,
 Θάμβος, ἀπῆσιν εἰ βεβῆτος ἢ φύσις.
 Ἀλλ' ἴδι μ' ἠρᾷ λάδικα παμμαχον,
 Οὐ σμύρνα καὶ δρεῖς παρ' ἀμῶν κατέφερον,
 Δέλφοι, κρέεντος, ἠλῆς, ἄρ' ἔρενας, ἀκλίον.
 Λοιπῶν δ' ἀέθλων ἐπὶ ἐρδυνήσης κρέατες,
 Καὶ τὴν λίθου σφαιρῶν ἔξαριθμῆσας κέων.

Ἀθῆλων εἰς δρομέα.

Λάδᾶς δ' σάδρον εἶθ' ἤλαρο, εἶτε διέσση,
 Δαμόνιον δ' τάχος, ὅσδ' ἐφάσασα διωατόν.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Οἶος ἐπὶ φθῆγον τὸν ἰωάννῳ ἐμπνοε λάδᾶ
 Θυμὸν, ὅτ' ἀκροτάτω πνθίματι θεῖς ὄνυχα,
 Τοῖον ἐχάλλευσεν μύρων ὅτι πῶματι χερσῶν
 Σώματι, πιασῶν παρ' ἀδελφῶν τεφαίου.
 Πλήρης ἐλπίδος ἔστιν, ἀκροῖς δ' ὅτι χεῖλεσιν αἰ-
 Εμφανῆ, κείλων ἐνδοθεν ἐκ λαγῶν. (σθμα
 Γηδῆσ' ἄρα χαλκὸς ὅτι γέφος, ὅσδ' ἐφάσασα
 Ἀβάσας, ὡ τέχνη, πνθίματος ἀκύτερα.

ΑΛΚΑΙΟΥ.

Οἶον ὄρησ ὡ ξήνε δ' χαλκεον εἰκῶνι λῆμα
 Κλέταμάχου, τῶν ἐλλᾶς ἐσεῖδε βία.

Ἀρπὶ πρῶτ' αἵματόεντα χερῶν ἀπελύετο πυγμαῖς
 Ἐντα, καὶ γρηγορῶ μῦθονατο παγκρατῖω.
 Τὸ τρίτον σὺκ ἐκένισεν ἐπωμίδας, ἀμὰ παλαίμας,
 Ἀπλῶς τοῖς τελαισὶς ἰσθμόθεν εἴλε πόνους.
 Μοῖνος δ' ἑλλακῶν πόσ' ἔχθ' ἔχερας, ἐπ' ἀπυλῶν δὲ
 Θῆβαι, καὶ γῆμέτων ἐφέφθη ἔρμοκράτης.

ΤΡΩΙΛΟΥ γραμματικῶδ'.

*Εἰκῶν, τίς σ' ἀνέθηκε, πῖνος χάλιν, ἢ τίνι, λέξον.

^β Ἀντὶ παλαισμοσύνης γῆκε λυρῶνι πόλις.

Ἀθῆλον.

Ταύτῳ βύσεβίω βυζαντίας εἰκῶνα ῥώμῃ
 Γρὸς διασῆς ἐτέρας, εἴνεκεν ἵπποσιώης.
 Οὐ γδ' ὄτ' ἀμφήρισον ἐλών ἐσέφατο νίκην,
 Ἀλλὰ πολὺ κρατέων ποσσὶ καὶ ἰσθμῶν.
 Τουῦκεν ἀντιθέων ἔειν ἐσέεσεν ἄλλα καὶ αὐτίω
 Δήμου τὴν παρτέρῳ παῦσε διχασίω.

Εἰς εἰκῶνας βακχῶν,

κῆδ' γδ

ΠΑΥΛΟΥ σιληντιαίου εἰς βάκχῳ
 ἐν βυζαντίω.

Ἐκφρονα τ' βάκχῳ οὐχ ἡ φύσις ἀλλ' ἡ τέχνη
 Θῆκεν, καὶ μαίῳ ἐδῆα τίμιζε λίθω.
 Εἰς τ' αὐτῶ.

Ἰχετε τ' βάκχῳ, μὴ λαϊνὴν παρ' εἰσά,
 Οὐδὸν ἔσφ' ἀμείβῃ, τὸν ἔσφ' ἀμείβῃ.

ΑΓΑΘΙΟΥ γραμματικῶδ' εἰς τ' αὐτῶ.

Οὐ πῶ ἔπι σαμῶν τὰ χακῶν ἀπὸ χερσὶ τιν' αἴξαι,
 Βάκχῳ ἀμείβῃ τῆσατο λαοτύπος.
 Οὐ πῶ γδ' ἀμείβῃ, τὸν ἔσφ' ἀμείβῃ.
 Ἐξίτε, καὶ παταγῶ, μηδενὸς ἰσαμῶν.

ΣΙΜΩΝΙΔΟΥ.

*Τίς ἀδὲ, βάκχα, τίς δέ μιν ξέσε; σκόπας.¹

*Τίς δὲ, ἐξέμηνε, βάκχος, ἢ σκόπας; σκόπας.

ΓΛΑΥΚΟΥ ἀπὸ Πυθαγόρου.

Ἀβάκχα, πρῶτα μὲν, σφελύχασε δὲ ὀγλύπτας
 Τὸν λίθον ἀμείβῃ δὲ ὡς βρομιαζομένη.
 Ὡσκόπας, ἀμείβῃ ἐμῆσατο μῆσατο τέχνα
 Θάυμα χαμῆροφόνον, θυάδα μῆνορῳ.

ΓΛΑΥΚΟΥ.

Ἡβάκχη κρονίδῳ σάτυρον γέτο εἰς δὲ χορείαν
 Θράσῃ μῆνορῳ, ὡς βρομιαζομένης.

Εἰς εἰκῶνας βασιλέων,

κῆδ' γδ

ΚΡΙΝΑΓΟΡΟΥ εἰς εἰκῶνα νέρωνος.

Ἀντολία, δύσιες, κόσμου μέτρα, καὶ τὰ νέρωνος
 Ἐργα, δὲ ἀμφοτέρων ἴκετο γῆς παρ' ἁπάντων.
 Ἡλιος ἔρμῳ αἰῶν ἔσφ' ἀμείβῃ, ἀμείβῃ
 Κεῖνον, ἔρμῳ δὲ εἴχε κατερχόμενος.
 Διῶν ἀμείβῃ πολέμου κρατὸς οἶδεν ἔρμῳ,
 Καὶ ῥῶσῃ, δούλοισι ἔθνεσι πινόμενοι.

Εἰς σῆλῳ ἰστυνιανῶν βασιλέως ἐν τῷ
 ἵπποδρόμῳ.

Ταῦτά σοι ὦ βασιλεῦ μηδοκίονε δῶρα καμίζῃ
 Σῆς ῥώμῃς γῆμέτης καὶ παῖς βύσατος,
 Πῶλον ἔσφ' νίκης, νίκην σφαινηφόρον ἀλλῶν,
 Καὶ σὲ μετῶν ἐμῶν πῶλα ἐφέζομενον,
 Ὑψος ἰουστινιανῆ τὸν κρατὸς ἐν χροῖ δὲ αἰεὶ
 Δεσμὸς ἔχοι μῆδῶν καὶ σκῆτων παρμάχους.
 Εἰς τ' αὐτῶ.

Πῶλον ὄμοδ καὶ ἀνάκτα, καὶ ὀλλυμῶν βαβυλωνῶν,
 Χαλκὸς δὲ σκῆτων ἐπλασεν ἀστυλείων.
 Ἐσι δὲ ἰουστινιανῶν, ὃν αἰτολῆς ζυγὸν ἔλκων
 Στῆσεν ἰουλιανῶν μῦθονα μηδοφόνον.

Εἰς σῆλῳ τῷ αὐτῷ ἐν τῷ λιμῶνι.

Τὸ πρῶτ' αἵμαλοῖσιν ἐγὼ θεόδωρος ὑπέχου
 Στῆσα φαφῶν ἀγαλμα ἰουστινιανῶν βασιλῆϊ,
 Ὀφρα καὶ ἐν λιμῶνι ἐλῶ πετάσῃ γαλιλίω.

Εἰς εἰσόδον τῆς ἱερείας.

Τοῦτον ἰουστῖνιανὸς ἀγακλέα δείματο χῶρον,

Υδατί καὶ γαίῃ κέλλος ὅπι κρεμάσας.

Αθην.

Κοῖρανοι, ὑμετέρῳ δρετιῷ, κέρρος τε καὶ ἔργα

Αὐθιγῆ χρόνος αἰέν, ἕως πόλος ἀτέρας ἔλκη.

Εἰς σήλιω θεοδόσιου βασιλέως.

Εκτορες ἀντολίηθε φασφόρος ἥλιος ἄλλος,

Θυδάπε θητοῖσι πόλου μέσον, ἠπιόθυμε,

Ωκέακόν ποδῶ ποσὴν ἔχων μετ' ἀπειρονα γαῖαν,

Πάπτον ἀγλήης κεκρυθιδρός, ἀγλαόν ἵππον

Ρηιδίως μεγάρθυμε καὶ ἐασύμδρον κατερύκων.

Κηλιάδης φρατηγὸς βυζαντίου ὃ παρὲς ἴκοντο τῷ

βύζαντος ἀγαλμα, καὶ τὸ καλουμδῖω βα-

σιλικὴν ἀνέθηκεν, ὅπι γράφας ἔτο,

Τὸν κρεπερὸν βύζαντα καὶ ἰμερτίω φιδάλφῳ

Εἰν ἐνὶ κρομήσας ἀνέτο κηλιάδης.

Εἰς ὃ ἀδῶ.

Ἰμερτὴ φιδάλφα δάμω βύζαντος ἐτύχθην,

Εἰμὶ δὲ βουπάλεως δῶρον ἀεθλοσιώης.

Εἰς εἰκόνα πεισιγράτου.

Τεῖς με τυραννήσαντα, ἴσσαν τάκισ ἐξεδίωξε

Δῆμος ἐρεθιδῶν, καὶ τεῖς ἐπηγάγετο,

Τὸν μέγαν ἐν βουλή πεισιγράτον, ὃς τὸν ὀμπερον

Ἡθροισα, ἀσραδῖω ὃ παρὲς ἀφδιδρον.

Ἡμέτερος γδ ἐκεῖνος ὁ χρύσεος ἰὺ πολίτης,

Εἶπαρ ἀθιυῶμοι σμυρναῖ ἀπακίσαμδμ.

ΑΣΚΛΗΡΙΑΔΟΥ, οἱ δὲ, ΡΟΣΕΙΔΙΓΓΟΥ,

Εἰς εἰκόνα βερενίκης.

Κύριδος ἀδῶ εἰκὼν φέρ' ἰδάμεθα μὴ βερενίχης.

Δισαζω ποτέραν φῆ τις ὁμοιοτέραν.

ΓΕΜΙΝΟΥ.

Οὗτος ὁ κεκρόπιδας βαρὶς λίθος, δρεῖ κείμη

ἔφνε, φιλιππειῆς σύμβολον ἰωρόρης,

Υβείων μῦραθῶν, καὶ ἀγλάλου σαλαμῖνός

Εργα, μάκρηδονίους ἔχσει κεκλιμδῶ.

Ομνε κῶ νέκμας δημόθηνες, αὐτὰρ ἔργω

Καὶ ζωοῖς ἔσομα καὶ φηιδροῖσι βαρῖς,

Αθην.

Ζυῶνα πολίαρχος ἰουλιανὸς βασιλῆα,

Ζυῶνος ποδῶ κριτῖν ἰουλιανὸς δρεῖ ἀδνῆ.

Αθην.

Οἶχον ἀνὰ εἰλικῶνός ἀνέθησαντα νοήσας

Κυδαλίμοις καμάτοισιν ἰουλιανὸς πολίαρχος,

Γιερικῶ παρὰ παρὲς ἴθι δόμων παγρῦσεος ἔφη.

Αθην.

Κυδὸς ἰουλιανὸς πημαοίδιμον, ὃς μετ' ἐσόμεν

Πιερίδων χρυσέω γῆσεν ἀνασῶσι.

Εἰς εἰκόνα ἰουστῖνιανὸς βασιλέως.

Αλλον ἔπαρ' νίχας ἐναρηφόρον ἐνδοθι σῶσῶν

Οδραστὺς ἀνέση μῆδὸς ἀνακλιτύπον,

Αλλον ἀκειρεκῆμας ἀβαρῶν φρατὸς ἐκίθηεν ἴφροῦ,

Κείρας ἐκ κεφαλῆς βόσφυχον αὐσαλέης.

Τὸν δ' ἔπαρ' ὀνομίας ἐρεθιδῶς ἐρθῶδε τῶτον

Εξ ὑπάτου μίτης γῆσεν ἀνάστα πόλις.

Εμπεδος ἄλλα μδρὸις βυζαντίας ἀμμορε ρώμα,

Θφον ἰουστῖνιανὸς κέρρος ἀμειψαμδῶ.

Αθην.

Οὗτος ὁ κρομήσαι ὑπάτων θρόνον, τὸν πεισιγράτον

Καὶ πατέρα βασιλῆς ἐὼν καλέσαντο μέγιστοι,

Χρῦσεος ἔφηκεν ἀρῆλιανός, ὃ δὲ ἔργον,

Τῆς βουλής, ἧς αὐτὸς ἐκὼν κατέπαυσεν αἰίας.

Αθην εἰς δρεχοντα.

Μίξον μελιχῆ βαγὸν φόσον, ὅτι καὶ αὐτὴ

Βορβήεσα μέλιασα κρυύσεται ὅξει κέτρω.

Οὗ γδ ἄτερ μάστρωσι θύνεται ἵππος ἀγλῶτωρ,

Οὗ δὲ σῶν ἀγλήη ὅπι πείγεται ἀδρὶ νομῆι

Γεῶ καὶ ἐριγδούποιο καλαύεσπος ἦχον ἀχούση.

α. i.

ΣΙΜΩΝΙΔΟΥ Εἰς τὸν ἐν ῥόδῳ κηλοσόν.
 Τὸν ἐν ῥόδῳ κηλοσόν ὀκτάκις δέκεα
 Λάχῃς ἐποιή πηχέων ὁ λίνδβῆς.

Αδέασπον.

Αἴσαν τιμῶμάχου πλέον ἢ παῖς ἤρπασε τέχνα
 Τὴν φύσιν ὀχράφας εἶδ' ἐσε μνημόμυρον,
 Καὶ σίνελευσθήτη χεῖρ ἀέει· καὶ τὰ κερασά
 Δάκρυα τοῖς λύπης πόνυτας ἔμιξε πόνους.

ΑΙΜΙΔΙΑΝΟΥ.

Τέχνας εἶνεκα σείο, καὶ ἀλίθος ἀδε βρυάζει,
 Πραξιτέλες· λῦσον, καὶ πάλι καμμάσεται.
 Νῦν δ' ἡμῖν ἔγχεαι ἔτ' ἀδρανές, ἀλλ' ὁ πεδητῆς
 Σφίλωνος κάμων, βάσκανός ἐστι λίθος.

ΣΙΜΩΝΙΔΟΥ.

Ιφίων πόλ' ἔγραψε χερσίντιος· σὸκ' ἐνὶ μῶμος
 Χερσίν, ἐπεὶ δόξας ἔργα πολὺ παρσέρεφ.

Αθηνῶν.

Οὐκ ἀδαῆς ἔγραψε κίμων τάδε· πομπή δ' ὅτ' ἔργω
 Μῶμος, ὃν οὐδ' ἦρωσ δαίδαλῶς ἐξέφυγμ.

Αδέασπον.

Ατέχνα τὸν ἔλεγον ἀπώλεσεν· σὸδ' ἔδ' αὐτῶ
 Μαῦσαι δυνάται, τὰ πόρε τὸν κεφθαί.

Αθηνῶν.

Μικροῦ κατέχον τὸν βότρω τοῖς δακτύλοις,
 Υφραπατηθεὶς τῆ θεᾶ τῷ χρωμῆ.

Εἰς ἀγάλματα ζῶων, κέξ ζ

Εἰς πῶ μύρωνος βοῦν.

Βοῖδ' ἐν εἶμι μύρωνος, ὅτ' ἐπὶ λῆυ δ' ἀνάκειμα·
 Βουκέλε, κεντήσας εἰς ἀγγίω μ' ἀπαγε.

Εἰς τὸ αὐτῶ.

Τίπτε μύρων με τὸ βοῖδ' ἐν ἄνταυτοῖ παρὰ βρωμοῖς
 Ἰδρυσας; σὸκ' ἐθέλεις εἰσαγέμεν μέθρον;

ΑΝΑΚΡΕΟΝΤΟΣ εἰς τὸ αὐτῶ.

Βουκέλε παν ἀγγίαν πόρρω νέμε, μὴ τὸ μύρωνος
 Βοῖδ' ἐν ὡς ἐμπνοῶν βοῶσι σίνεξελάσας.

Τοῦ αὐτῶ εἰς τὸ αὐτῶ.

Βοῖδ' ἐν ἔχραοῖς τετυπωμένον, ἀλλ' ἔσπο γήρωσ
 Χρηκωθῶν, σφετέρη φύσατο χεῖρ μύρων.

ΕΥΗΝΟΥ εἰς τὸ αὐτῶ.

Ἡ δὲ δέρας χάλκειον ὄλον βοῖ τὰσ' ὀπικίται
 Εκλοθεν, ἢ ψυχρῶ ἔνδον ὁ χαλκὸς ἔρχ.

Τοῦ αὐτῶ εἰς τὸ αὐτῶ.

Αὐτὸς ἐρῆ τάχα τῆτο μύρων, σὸκ' ἐπλάσα ταῦτόν
 Τὰν δάμαλιν, ταῦταισ' εἰκὴν αἰεπλάσαμιν.

ΔΕΩΝΙΔΟΥ εἰς τὸ αὐτῶ.

Οὐκ ἐπλάσει με μύρων, ἐφύσατο βοσκομήταν ὅ
 Εξ ἀρχῆς ἐλάσας, δῆσε βάσφ λιθίνα.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ σιδωνίου εἰς τὸ αὐτῶ.

Εἰ μὴ μου ποτὶ τὰδε μύρων πόδας ἤρμοσε πέτρα,
 Ἀλλὰς αἰ νεμόμαν βοῶσιν ὁμοῦ δάμαλιν.

Τοῦ αὐτῶ εἰς τὸ αὐτῶ.

Μόχε, τί μοι λαρόνεοσι παρσέρχαι, ἕπιε ὅ μιν κῆ;
 Ἀτέχνα μαζοῖς σὸκ' ἐνέθηκε γάλα.

Εἰς τὸ αὐτῶ.

Τὰν δάμαλιν βουφορβὸν παρέρχαι, μιν δ' ἀπὸ μύρων
 Συεῖσθης· μαζῶν πόρτιν ἔσπεκ δέχεται.

Εἰς τὸ αὐτῶ.

Ἀμόλιος κατέχει με καὶ ἀλίθος· εἶνεκα δ' αἰ σὸδ'
 Γλάσας μύρων λωτὸν καὶ θρίον ἐδρεπόμεν.

Εἰς τὸ αὐτῶ.

Ἀδάμαλιν (δοκέω) μιν κήσεται, αὐτὸν δὲ βραδυῶν,
 Χρηκὸς ὁ μὴ νοέων, αἴπιος, οὐχὶ μύρων.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ εἰς τὸ αὐτῶ.

Ἀδάμαλιν (δοκέω) μιν κήσεται, ἢ ῥ' ὁ παρσμηθεῖς
 Οὐχὶ μόνος, πλάττης ἐμπροσθὶ καὶ σὺ μύρων.

Αθηνῶν εἰς τὸ αὐτῶ.

Βοῦν ἴδιαν ποτὶ βοῶσι μύρων μιν κήσεται ἐρβίνα·
 Εὐρε μόλις δ' αὐτῶ, τοῖς βόας ἐξέλάσας.

II. III.

Αδελφονεὶς ὁ αὐτῷ.

Α βοῖς ἀτλήλουσ', ἀπὸ γαστέρος ἐπλασε τὰν βοῦν.

Α δὲ μύρωνος χεῖρ οὐ πλάσεν, ἀλλ' ἐτεκεν.

Αδελφονεὶς ὁ αὐτῷ.

Καὶ χαλκῆ παρ' εὐῶσα χάλησεν αἰὴ κεραιή βοῖς,

Εἴ οἱ ἀπλάγη μύρων ἔνδον ἐτεχάσατο.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ εἰς ὁ αὐτῷ.

Πηκλόν μοι τίς ἀρσενὸν ἔπ' ἀρχῆν καὶ ζυγὰ θέσσω.

Εἴνεκα γὰρ τέχνης σείω μύρων ἄρσενον.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ τῷ βιθυνῶν, εἰς ὁ αὐτῷ.

Ἦν μ' εἰσὶν μῶρος, μυκήσεται ἰὺ δὲ γε ταύρης,

Βήσεται ἰὺ δὲ νομῆς, εἰς ἀρχῆν ἐλάσῃ.

Τοῦ αὐτῷ εἰς ὁ αὐτῷ.

Ὡ δὲ μύρων μ' ἔφησε ὁ βοίδην, οἱ δὲ νομῆς

Βάλλοισί με λίθοις ὡς ἀπολητόμυρον.

ΜΑΡΚΟΥ ἄρρηματρίου εἰς ὁ αὐτῷ.

Βουκλόν ἰὺ εἰσὶν τὸν ἐμὸν ξένη, τὸ τ' ἔπος αὐτῷ

Εἰπὼν, ὅθ' ὁ πλάσῃς ὠδὲ μ' ἔδρασε μύρων.

Τοῦ αὐτῷ εἰς ὁ αὐτῷ.

Ταῖ βῆν τάνδ' ὁ μύρων ἔφην ἐπλασεν, ἰὺ ὄδε μῶρος

Ὡς ζῶσαν σάφει, μητέρα δερκόμενος.

ΔΙΟΚΡΙΔΟΣ εἰς ὁ αὐτῷ.

Ταῦρε μάτιν ἔπει πόρην ἐπείγεται, ἐστὶ γὰρ ἀπνοῖς:

Αλλά σ' ὁ βουπλάσας ἔξαπατήσε μύρων:

Εἰς ὁ αὐτῷ.

Σφο μύρων δαμάλην πλάσῃς, ἔφην ἄρα μῶρος ἀγαθῆς,

Καὶ γὰρ λαπίδων χαλκῆν ἐσώθεν ἔχην.

Εἰς ὁ αὐτῷ.

Φεῖδ' ὁ μύρων πλάσας ἐκέφθασας ἀγάσῃ χαλκῆς,

Πεῖν ψυχλῷ βαλέην, ἔφθασε πηγήμυρος.

Εἰς ὁ αὐτῷ.

Χαλκείῳ τύπῳ δαμάλιν' ἔπλασε ἡπαφετέχνη

Βουκλῆ, τίω ψυχλῷ ἔπαρσέθηκε μύρων.

ΙΟΥΛΙΑΝΟΥ ἀπὸ ὑπὸ ἄρχων εἰς ὁ αὐτῷ.

Πόρην τίω δὲ μύρωνος ἰδῶν, τάχα τὸ το βοήσας,

Ἡ φύσις ἀπνοῖς ἔστιν, ἢ ἔμπνοος ἐπλετο τέχνη.

Τοῦ αὐτῷ εἰς ὁ αὐτῷ.

Βουκλῆ, ποῖ παρθέην με βιάζεις; ἴαχε νόστων.

Οὐ γὰρ μοι τέχνη καὶ πόρ' ἔδωκεν ἔχην.

Τοῦ αὐτῷ εἰς ὁ αὐτῷ.

Ἡ χαλκῆν ζάωσε μύρων ἔφθας, ἢ τάχα πόρην

Χάλκωσε, ζωαν ἔξ ἀρχῆς ἐρύσας.

Τοῦ αὐτῷ εἰς ὁ αὐτῷ.

Πλάσας μύρων, σέο πόρην ὀδοιπόρος ἦλθεν ἐλάστων

Χαλκῆ δὲ λαύσας, φῶρ κενὸς ἔξεφαίνη.

Τοῦ αὐτῷ εἰς ὁ αὐτῷ.

Εἰσορέων με λέων χαλκῆ σῆμα: χερσὶ δ' αἰεῖρ

Τροπῶνος ζυγίλλω, ἀρσενόμος κερυῖω.

Τοῦ αὐτῷ εἰς ὁ αὐτῷ.

Τλῆθι μύρων, τέχνη σε βιάζεται ἀπνοῖν ἔρρην.

Εκ φύσεως τέχνη ἔγ' ὅφυσιν ἔβρετο τέχνη.

Τοῦ αὐτῷ εἰς ὁ αὐτῷ.

Ἐν βοῖ τῶνδ' ἐμάχοντο φύσις καὶ πόρνια τέχνα:

Αμφοτέρας δὲ μύρων ἴσον ὅπασε γέρας.

Δερκόμενοις κλῦ γὰρ φύσις κέρως ἦρπασε τέχνα:

Αὐτὰρ ἐφαπτομένοισι, ἢ φύσις ἔστ' ἔφυσιν.

Τοῦ αὐτῷ εἰς ὁ αὐτῷ.

Ἡπαφε καὶ σὲ μύωπα μύρων, ὅτι κένθρον ἐρείδεις

Πληρῆς χαλκῆς τύποις ἀπὸ τῷ ποιο βοῖς.

Οὐδέ μεσις δὲ μύωπι τί γὰρ τόσον, εἴγε καὶ αὐτῶς

Ὀφθαλμοῖς νομέων ἢ παρ' ὅπουσε μύρων;

ΓΕΜΙΝΟΥ εἰς ὁ αὐτῷ.

Ἡ βῆσις ἢ κατέχουσα ὁ βοίδην, ἢ πεπέδηται

Ἦν ἀφεθῆ ταύτης, φθίξεταί εἰς ἀρχῆν.

Μυκῆται γὰρ ὁ χαλκῆς ἴσθ' ὡς ἔμπνοου ὁ τεχνίτης

Θῆκατο. καὶ ζυγίλλω ἀλλοῖν, ἴσως ἄρσενον.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ αὐτὸ.

Χάλκεος ἦς, ἐπὶ σοὶ δὲ γεωτόμος εἶλκεν ἄροτρον,
Καὶ ζυγώδεσμα φέρων ψυδραδία δαμαλάφ.
Ἀλλὰ μύρων τέχνη πανυπέροχος, ὅς σε δι' ἔργων
Ἐμπροσθὸν ὡς τινα βοῦν ἔργατὴν εἰργάσατο.

ΦΙΛΙΠΠΟΥ μακεδόνος εἰς τὸ αὐτὸ.

Ἀπαρτέ μου τένοντος ὦ γεωπόνε
Λέπαθ' ἴνα, καὶ σίδαρον αὐλακεργάτιον.
Χαλκὸν γὰρ ἀμύβ' ἔσκη ἔθρακασε μύρων,
Τέχνη δ' ἄξεπτόησεν ὄψιν ἔμπροσθον,
Ὡς πολλάκις με κάπομυκᾶσαι θέλην
Εἰς ἔργα δ' ἔσκη εἶασε, παροσθήσας βιάσθ'.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς ἵππων.

Ἰδὲ ὡς ὁ πῶλος χαλκοδαδάτω τέχνη
Κορωνιῶν ἔστηκε δριμύ γὰρ βλέπων
Υψαυχεῖζ' ἔσκη δῖονε, μεμνῆσας
Κορυφῆς ἐθείρας ἔβλασκεν ἐς δρόμον.
Δοκέω, χαλκοῖς εἴτις ἰώιος πρόφος
Ἐναρμόσθ' γένεισι, καὶ πικαντήσθ',
Ὅσος πόνος λύσιππε καὶ κῆρ' ἐλπιδας
Τάχ' ἔσκη δραμεῖται, τῆ τέχνη γὰρ ἔμπνέθ'.

Εἰς τὸν καλυδώνιον κέκωρον.

Χάλκεος ἄλλ' ἀφρον ὅσον θράσος ἦνυσε κέκωρον
Ὀπλάσας, ἔμπροσθον ἦνυσε τυπωσάμενος,
Χαίτας αὐχεῖσι πεφεικῆτα, θνητῶν ὀδόντα
Βρύχοντα, Γκιώγας φεικτὸν ἰέντα σέλας,
Ἀφρῆ χεῖλα πρότα δεδδ' ἰδία, ἔσκη ἐπὶ θάμβος
Εἰ λογάδα στρατῶν ὤλεσεν ἡμιθέων.

Ἀθῆσων.

Τὸ παρ' αὐτῆς Φύλακος μακρὰν ἀποτῆλε Φύλαξαι.
Τοῖος εἰὼν ὄν ὄσας ὦ κῆρ' ἐμὶ ἔρχομνε,
Σύκινος, ἐρίη τε ποιητῆρος, οὐδ' ἀπὸ μίλπου,
Ἀλλ' ἀπὸ ποιητικῆς ἀδελματοῖς ξοίδος.

Ἀρχεῖος γέλασον, μετὰ δ' ὀκλείους πεφύλαξο
Σίνεσθαι, μὴ καὶ ἄροτρον γελάσης.

Εἰς εἰκόνas ἀρχαίων

καὶ ἡρώων πινάων,

καὶ ἡρώων πινάων,

ΙΟΥΔΙΑΝΟΥ εἰς παρομηθῆα.

Τέχνης πυροσθ' ὅπασα φερέσθιον, ἔσκη δ' ἄρα τέχνης
Καὶ πυρὸς, ἀλλήκλου πικμάτος ἔσκη ἔσκη.
Ἡμερῶν ἀρχεῖος ἀεὶ ἦρος, εἴγε παρομηθεῖς
Ἀντ' ὀβεργεσῆς ἔσκη ἔσκη χαλκοστίπων.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν αὐτὸν.

Χαλκὸν μὲν καλέσκειν ἀπειρέα βίβλος ὀμῆσθον,
Ἀλλὰ μὲν ὀπλάσθης δεῖξεν ἐλεγερεμῆων.
Δεῦρ' ἴδε γὰρ φεικῶντα παρομηθῆα, δδ' ἴδε χαλκοσθ'
Τερεμῆου σπαλάγγων ἔσκη μυχάτων ὀδιδίας.
Ἡρακλῆς νεμίσσων ἐπεὶ μὲν σῆο φαρῆσθον
Ἰαπετιόνιδος ἀλγος ἀπαισθον ἔσκη.

ΓΑΛΛΟΥ εἰς τὰν τάλων.

Ὅστος ὀπρὶν μακάρεσι στωέσθιος, ἔσκη ὀπρὶν τάλων.
Πολλάκι νεκίαρέου πλησάμενος πικμάτος,
Νεῦν λιβάδος θνητῆς ἡμείρεται ἡ φθονερῆ δὲ
Κεῖσθις ἀεὶ χεῖλός ἔσκη ταπεινοτέρη.
Πίνε, λέγθ' ὀπρὶν τάλων, καὶ ὄργια μαίθανε σιγῆς.
Ὀἰ γλώσθη παρομηθεῖς ἔσκη ταλαζόμεθα.

Εἰς ἀγαλματῶν ἡρακλέους νηπιῶν ὄντος ἐπὶ, καὶ τῶν
χερῶν θλίβοντος δράκοντος δύο.

Ὅλιβε δρακοντείος παρομηθεῖς ὀβειμε χεῖρας
Ἡρακλῆς, δακέτων ἀρχεῖος φαρῆσθον.
Ἐξέπινηπιάχοιο, γόλον ζηλήμονος ἡρῆς
Ἀμπαισθον, μοχθεῖν γλώθι καὶ ἔσκη βρέφειος.
Ὀἰ γὰρ σοι κρητῆρ χαλκήλατος, ἔσκη δὲ λέβητες,
Ἀλλ' ὀδός εἰς αὐλίω ζυῖος, ἔσκη παθῶν ἔσκη.

Εἰς τοὺς δώδεκα ἀθλοὺς τῆς ἡρακλείου.

Δέρκεο μυριόμορθε τοὺς ἡρακλῆς ἀγῶνας,

Ὅ ἐς πλάσ, ἀθανάτων οἶκον ὄλυμπον ἔβης.

Γηρυόνω, κλυτὰ μῆλα, μέγαν πόνον αἰγείας,

Γώλους, ἰππολύτιω, πουλυκάρῳ οὐδ' ὄφιν,

Κάτωρον θωυκίῃσιν, χάους κίνα, θῆρα νεμείης,

Ὀϊωνοῖς, ταῦρον, μάγνα λίω ἔλαφον.

Νυῶ δὲ κατ' ἀκρὰ πόλπος ἀπορήτοιο βεβηκῶς

Γεργάμης, μεγάλοισι ρύεο τῆλεφίδας.

Ἀθλον εἰς τὸ αὐτὸ.

Πρῶτα μὲν, ἐν νεμείῃ βειαρὸν κατέπεφνε λέοντα·

Δύτερον, ἐν λέρνῃ πολυαύχενον ἄλεσεν ὕδριν.

Τὸ τρίτον αὐτ' ὅτι τοῖς, ἐρῦ μύθητιον ἔκλανε κάτωρον.

Χρυσόκερων δ' ἔλαφον μὲν ταῦτ' ἠγροῦσε, τέταρτον

Γέματον δ', ὄρνιθας συμφηλίδας ἐξεδιώξεν·

Ἐκλον, ἀμαζονίδος χέμισε ζωῆσιν φαγόν·

Ἐβδομον, αἰγείου πολλῶν κάτωρον ἐξεκάληρεν·

Ὀγδοον, ἐκ κρήτης δὲ πυρίπνοον ἤλασε ταῦρον

Ἐνάτον, ἐκ θρήκης δ' Ἰσμήδεος ἠγάγη ἰπποῖσιν·

Γηρυόνου, δέκατον, βόας ἠγάγη δ' ἐρῦ τείης·

Κέρβερον, ἐνδέκατον, κύν' ἀνήγαγη εἰς αἶδα·

Δωδέκατον δ' ἐκέμισεν ἐς ἐλλάδα χρύσεια μῆλα·

Τὸ τρισκαδέκατον, τοῖον λυρὸν ἔσχεν ἀεθλον,

Μοιωνοῦ χί' πεντήκοντα ξιμελέξατο κούρας.

ΦΙΛΙΠΠΟΥ Εἰς τὸ αὐτὸ.

Ὡλεσα τὸν νεμείας θῆρ' ἀπλετον, ὦλεσα δ' ὕδριν,

Καὶ ταῦρον κάτωρον δ' ἀμφοτέρωθεν ἠγῶν.

Ζωῆρ' ἔκλυσας, πάλους δ' Ἰσμήδεος εἶλον·

Χρῦσεια μῆλα κλάσας, γηρυόνω ἔλασον.

Ἀγείων ἐδάειω· κεμαῖς οὐ φύγῃ ἐκλανον ὄρνιθ·

Κέρβερον ἠγάγη λίω· αὐτὸς ὄλυμπον ἔσχε.

ἈΡΧΙΟΥ Εἰς τὸν αὐτὸν Φονβύσαντα τὸν ἐν

νεμείᾳ λέοντα.

Μηκέτι ταυροβόροιο βαρὺ βρύχημα λέοντος

Ἠτῆσθετε ληνόμοι χαρόται νεμείης.

Ἡ δ' ὕφ' ἡρακλῆος θρῖσάθλοιο δέδουπεν,

Ἀύχνα θηροφόνους ἀγχιμῶνος παλάμης.

Ποίμνας ἐξελάσσαθε πάλιν μυκηθμὸν ἀκρόοι

Ἡ γὰρ, ἐρημίας ἐνναέτειρα νάπης.

Καὶ σὺ λεοντόχλαμπε πάλιν θωρήσασθ' ῥίπῃ,

Ἡρῆς θωρηκῶν μισονόθοιο χόλων.

ΔΑΜΑΓΗΤΟΥ Εἰς τὸ αὐτὸ.

Ἐκ νεμείης ὁ λέων, ἀπὸρ ὁ ξένος, θρῖσθ' ἔν' αἶμα·

Πολλὸν ὁ μὲν θηρῶν μείζων, ὁ δ' ἡμῶν.

Ἐρχονται δ' ἐς ἀγῶνα, κατὰ μῦθον ὄμμα βδύοντες

Λοξόν, κατὰ ζωῆσιν καὶ βιοτῆς σφραγέτας.

Ζεῦ πάτερ, ἀλλ' εἴη τὸν ἀπ' ἀγῶνος αἰεὶ νικᾶν,

Ἐμβατὸς ὡς αὐτοὶ καὶ νεμείᾳ τελέχοι.

Εἰς τὸν αὐτὸν καὶ τῶν ἔλαφον.

Τί ποσὸν, τί δ' ἔπειτα φρεσὶν, τί δὲ λοῖσθιον ὄσασιν·

Θαυμάστω τέχνης αἰεὶ νικᾶν, ἢ δ' ἔλαφου;

Ὡν ὁ μὲν, ἰξυίθροσ ἐπεμβατῶσ, γόνυ βείρη,

Ἐυπλόθων παλάμης δραξάμῶνος κερῶν·

Ἡ δ' ὑπὸ χάσματι πολλὰ καὶ ἀσθματι φροσύσασιν,

Γλώσση σπῆσθ' ἠθλιβομῆλιω κερδίω.

Ἡρακλῆς γήθησον ὅλη κεμαῖς ἡδὲ τῆθλεν

Ὅ ὑκέρασιν μοιῶσι, ἀλλὰ τέχνη χρυσῆ.

Εἰς τὸν αὐτὸν, καὶ τὸν ἀνταῖον.

Χαχὸν ἀποιμύζοντα τίς ἐπλασε; τίς δ' ὑπὸ τέχνης;

Καὶ πόνον ἐκ μορφῆσ καὶ θράσος εἰργάσατο;

Ἐμψυχον δ' πλάσμα· καὶ οἰκτεῖρω μογέοντα,

Καὶ φείτω κερῶν τὸν θρασυῖ ἡρακλείω.

Ἀνταῖον γὰρ ἔχ' ἑπεπονημῶνον ἐκ παλαμῶν·

Ἰδνωθῆις δὲ δοκεῖ καὶ σοναχρῶ ἰέναι.

Εἰς τὸν αὐτὸν μεθύοντα.

Ὅ ὕπὸς ὁ νυῶ ὑπὸ βεβαρημῶνος ἡδὲ κυπέλλου,

Κεν ταύροσ νήφων οἰνοβαρῆσ ὄλεσεν.

Εἰς τὸ αὐτὸ.

Ὁ ὕπνος ὁ πῦρ δαμάτωρ, ὁ πῦρ ἀνδράσι δωδεκάεθλος

Μελπόμενος, κρατερῆς εἵνεκεν ἑωρέης,

Ὀνοβαρῆς μὲν δαῖτα μεθύσφαλές ἴχνος ἐλίπαι,

Νικηταῖς ἀπαλῶ λισμῶν βρομίῳ.

Εἰς ἕτερον ἀγάλμα τῶ αὐτῶ.

Χαίτην καὶ ῥόπαλον καὶ εἰς ὀφθαλμοῖσιν ἀπαρῶν

Θυμὸν ὀρώων, βλοσυρὸν τ' αἰδρὸς ἐπιοκῶσιον,

Ζῆτει δέρμα λέοντος ἐπ' εἰχῆνι κῆν μῦθ' ἐφθόρης,

Ἡρακλῆος εἰς δ' ἔλισμα χροῖο πίναξ.

Εἰς ἕτερον ἀγάλμα τῶ αὐτῶ.

Ὁ ἴω θεοδάμας ἄριν ὑπῆντεν ἠρακλῆϊ,

Τοῖον ὁ τεχνίτης τὸν διὸς εἰργάσατο,

Βοιῶν ἄροτῶν ἔλκοντα, καὶ ἀντανύοντα κρεῦῶν.

Ἀλλ' οὐ τιμὸν ὀλοῦντο γράψαι βοοσφαγίῳ.

Ναὶ πάρα θεοδάμῳ πῆ γρήμονα χεῖλεσι φανῶν

Ἡρμοσεν, ἧς αἴων φεῖδεταί ἠρακλῆος.

Εἰς εἰκόνα ἑτέραν τῶ αὐτῶ.

Ὁ ἴον καὶ κρονίδης ἑσπέρε σε τῇ τρισελιώῳ

Νυκτὶ καὶ βύρρατες εἶδεν ἀεθλοφόρον,

Κῆκ πυρὸς εἰς οὐλύμπον ἐκώμασαι ὦ βαρῦμορθε

Ἀλκιδῶν, τοῖον εἰκόνα σου βλέπομεν.

Ἀλκιδῶν δ' ὠδῖνας ἔχῃ λίθος αἰ δὲ μεγαχυαῖς

Θῆσάν νῦν μύθων εἰσὶν ἀπιστότεροι.

ΓΕΜΙΝΟΥ Εἰς ἀγάλμα τῶ αὐτῶ.

Ἡρακλῆος, ποῦ σοι πόροτος μέγας, ἠτενέμειος

Χαίνα, καὶ ἠτόξων ἑμπλῆος ἰοδρῆ;

Ποῦ ββαρὸν μίμημα; τίς ἐπλασεν ὦδε κατηφῆ;

Ἄλυσίππος χαλκῶ δ' ἐκαστέμῃ ὀδιδῶν.

Ἄρρη γυμνωταῖς ὀπλων σέο; τίς δέ σ' ἔπερσεν;

Ὁ πτερόεις ὄντως εἰς βαρὺς ἀθλος ἔρως.

ΦΙΛΙΠΠΟΥ Εἰς τὸ αὐτὸ.

Ἡρῆ τῆς τ' ἄρα λοιπὸν ἐβούλετο πᾶσιν ἐπ' ἀθλοῖς,

Ὀπλων γυμνὸν ἰδεῖν τὸν θεοσῖν ἠρακλῆα.

Ποῦ χλαῖνωμα λέοντος, ὅτ' ἄρσιζήτος ἐπ' ἄμοις

Ἰός, καὶ βαρῦποις ὄζος ὁ θεολέτης;

Γάντα σ' ἔρως ἀπέδυσε καὶ οὐ ξένον, εἰ δῖα κύκρον

Ποιῖσας, ὀπλων νοσφίσαθ' ἠρακλῆα.

Εἰς ἀνδριάντα θεοσῖος, καὶ τῶ μῦθ' ἠ-

θωνίου ταύρου.

Ἰου. δ. ε. Θ αῦμα τέχνης ταύρου τε καὶ ἀέρος ἑὸν ὁ μῦθ' ἀγαθὸν

Θῆρα βίη βεῖθη, γῆρα τίτανόμυθος.

Ἰνας δ' αὐχενίους γνάμωτων παλάμησιν ἑμῶν φε,

Λαῖη μυκῆρας, δόξαιτερον δὲ κέρας.

Ἀφραγάλους δ' ἐλέλιξε, καὶ αὐχένα θῆρ ὑπὸ χερσίν

Δαμνάμενος κρατερῶς, ἀκλασεν εἰς ὀπίσσω.

Εἰς δ' οἷσα σθαι τέχνης ὑπο, τῶ δ' ἐνὶ χαλκῶ

Θῆρα μῦθ' ἐμπνεῖν, ἀνδρα δ' ἰδρῶτι ρέειν.

Εἰς ἀνδριάντα καπομέως.

Εἰς τοῖος θεῖος καπομέως ἐπεμήνατο πύργους,

Ἀμμασιν ἠεῖλιν κλίμακα μισάμενος,

Εἶλεν αὐτῶ βίη, καὶ ὑπὸ μόνον ἀγέτο γὰρ ῥα

Καὶ σκηπὸς κρονίδου τοῖον ἔλεν ἠερόμαχον.

ΓΕΜΙΝΟΥ Εἰς ἀγάλμα σαλμῶνέως.

Ἰου. δ. ε. Χεῖρ με πολυκλείτου θάσση κάμῳ· εἰμὶ δ' ἐκεῖνος

Σογμῶνδῃ βρονταῖς ὅς διὸς ἀντεμάλλω.

Ὁς με καὶ εἰν αἰδῆ πορθεῖ πάλι, καὶ με κερανοῖς

Βαλῆ, μισῶν μου καὶ λαλέοντα τύπον.

Ἰαεζεῦ ἠρακλῆος, μέγας χόλον εἰμὶ γὰρ ἀπνοῖς

Ὁ σκοπὸς ἀψύχους εἰκόσι μὴ πολέμει.

ΙΟΥΔΑΙΑΝΟΥ Εἰς ἰναρὸν χαλκῶν ὦ

λαυτεῶν ἰσάμενος.

Ἰκαρῆ, κηρὸς μῦθ' σε διάλεσε, νῦν δέ σε κηρῶ

Ἡρακλῆ εἰς μορφῶν αὐτῆς ὁ χαλκῶς τύπος.

Ἀλλ' αἴγε μὴ πτεροῦ πάλλε κατ' ἠέρα, μὴ τ' ἠερόσθῃ,

Ἡερόθεν πύλων, ἰκαρῆον τελέσης.

Τοῦ αὐτῶ Εἰς τὸ αὐτὸ.

Ἰκαρῆ, χαλκὸς ἐὼν μιμησέο, μηδὲ σε τέχνη,

Μηδὲ ἀπάφῃ πτεροῦ γων ζῆλος ἐπωμαδῖν.

Εἰ γὰρ ζῶς ἐὼν πέσες εἰς πελάγεσσι θαλάσσης,
Πῶς ἐθέλεις πηλοῦ χαλκονεῖδος ἔχων;

ΑΓΑΘΙΟΥ γραστικού εἰς ἱππολύτων εὐσε-
λεγράμνον τῆ Ἐφῶ τῆς Φαίδρας.

Ἱππολύτος τῆς γῆνός ἐπ' οὐαπὶ νηλέα μῦθον
Φθέρηται, ἀλλ' ἡμεῖς οὐ διωάμεθα κλύην.
Ὅσπιν δ' ἐκ βλεφάροιο μεμνηνός ἐστὶ νοῖσσαι
Ὅτι πρὸς ἑσθιά μιν κέτ' ἀθίσμα λέγειν.

ΦΙΛΟΣΤΡΑΤΟΥ εἰς εἰκόνα τηλέφου
τετραμήνου.

Ὅυτος ὁ τεῦθραϊῆς πωρῆμος ἀρετος, εἰς ὃ τῶριν
Τήλεφος αἰμάξας φεικίον ἄρη δαδῶαν,
Μῦθόν ὅτε πλήθοντα φόνω ἐκέρασε καὶ ἕκην.
Ὅυτος ὁ πηλιακῶς δούρατος αἰτίπαλος,
Νεῦθρον μνηρῶ κεύθων βάρος, οἶα λιπόπνοιο
Τήκεται, ἐμψύχω ἄρκισσι χυκίμυτος.
Ὅυ καὶ τειρομήνοιο παειπλώσοντες ἀχαιοί,
Φύρδην, τευθραϊῆς νεῦται ἀπ' ἠϊόνος.

ΓΛΑΥΚΟΥ εἰς εἰκόνα φιλοκλήτου.

Καὶ τὸν ἄπο τῆ ἄχαιος ἰδῶν πολυαἰδων ἦρω
Τόνδε φιλοκλήτῳ ἔγραφε πρὸς ἰάσας.
Ἐν τε γὰρ ὀφθαλμοῖς ἐσκληρόσι καὶ φόν ἄσπικει
Δάκρυ, καὶ ὁ τρυχῶν εἰς τὸς ἔνεσι πόνος.
Ζωογράφων ὡ λῶσε σὺ μὲν ἄσπικος, ἀμ' αἰάπαῦσαι
Ἀνδρα πόνων ἠδὲ τὸν πολύμορτον ἔδδ.
Εἰς τὸν αὐτόν.

Ἐξ ἄρ' ἄσπικος δαδῶαὶς πλάσσης ἐμῆς, διγῆς ὀδυαεῖς,
Ὅς μ' ἐμνησε κακῆς ἔλαδρῆς τε νόσου.
Ὅυκ ἦρκει πέτση, τρυχῶν, δούρατον, ἔλκεις, αἰή.
Ἀλλὰ καὶ εἰ χαλκῶ τὸν πόον εἰργάστατο.

ΙΟΥΜΑΝΟΥ ἀγυπίου εἰς τὸν αὐτόν.

Ὅϊδα φιλοκλήτῳ ὀρίων, ὅτι πᾶσι φαείνη
Ἀλκῆς ἐόν καὶ εἰς τηλότῃ δερκομήνοιο.

Ἀχαια μὲν κομῶσαν ἔχῃ τείχεα, δούρ' ἴδε κέρσης
Χαίτην τσηγαλέοιο χρωμάσιν αὔσα λένν.

Δέρμα κατεσκληρὸς δὲ φέρῃ καὶ ρικρὸν ἰδέσθαι,
Καὶ τάχα καρφολέον χερσὶν ἐφαπτομήμας.

Δάκρυα δὲ ξηροῖσιν ἄσπικος βλεφάροιο παχύνεται
Ἰσαται, ἀγυπίου σῆμα δουρατῆς.

ΚΟΣΜΑ ΜΗΧΑΝΙΚΟΥ εἰς πύρρον μύθον
τα σφάξαι τὴν πολυζένοιον,

Πύρρος ἐγὼ σπεύδω δὲ παρὰ τὴν χερσὶν ἢ δὲ κινῶπις
Πᾶλλαδα κικλήσκεις, κατὸν ἔχουσα πάειν.

Εἰς χείρῳά τον ἱπποκλέταμον.

Ἀνδρότην ἐκ χεῦθ' ἵππος, αἰέδραμε δὲ ἱπποδῶν ἀ-
Ἀδελφῶν, εἰς τὸν αὐτόν. (νήρ.)

Ἀνὴρ νόστοι ποδῶν, κεφολῆς δὲ ἄτερ, αἰόλος ἵππος.
Εἰς τὸν αὐτόν.

Ἱππος ἐρύγεται ἀνδρα, αἰήρ δὲ ἄσπικος κέρδετα ἵππων.
ΕΥΘΑΔΟΥ εἰς τὸν αὐτόν.

Ἱππος ἔλυ ἀκέρλευος, αἰήρ δὲ ἀτέλετος ἔκειτο,
Ὅν γε φύσις παύζουσα τοῦ ἐνεκέντελεσεν ἵππων.

ΚΟΡΝΗΛΙΟΥ εἰς κυνέχρον.

Ὅυσε μάκαρ κυνέχρε τὸν ὡς κυνέχρον ἔγραφε
Φᾶσις, ἐπεὶ βελαραῖς ἀήτο σὺν παλάμας.
Ἀλλὰ ἄσπικος τίς ἔλυ ὁ ζωογράφος, εἰς σε χερσὶν
Νόστοισι, τῶν χερσὶν οὐδέ κεν ἀθάνατον.

ΠΑΥΛΟΥ σιλενπαρίου εἰς τὸν αὐτόν.

Μηδὸ φόνος μὲν χεῖρας ἄσπικος γαμψοῖο κερύμεις
Ναὸς ἄσπικος μὲν ἐξέταμον κερύμεις,

Ἀνίκη που κυνέχρε φυγὰς ποτε φορτίς ἐκείνα
Ὡς ἄσπικος ἀπ' ὀνείμας εἶχετο σὰς παλάμας.

Ἀλλὰ καὶ ὡς, ἀσπικος δούρα νῆιον ἀμφιδακτύσσαι,
Ἀπνοον ὡ μὲν τειω πάρος ἀχαιομήνοιο.

Καὶ τὰ μὲν τίς αἰήρ ἔλε βάρος αἰ δὲ γε χερσὶν
Νίκη μὲν φησὶ μίμνε πρὸς ἐναέτας.

ΡΟΣΕΙΔΙΓΡΟΥ Εἰς ἡλίω ἀλεξάνδρου
τῷ μακεδόνος.

Λύσιππῶ πλάσα σκυῶνιε, θαρσαλέη χεῖρ,
Δαίε τεχνίτα, πῦρ τοι ὁ χαλκὸς ὀρή
Οὐ κατ' ἀλεξάνδρῳ μορφᾷ χέεσ. Οὐκ ἐπί μεμπτοῖ
Πέρσῃ· συγνώμη βοασὶ λέοντα Φυγεῖν.

ΑΡΧΕΛΑΟΥ, οἱ δὲ, ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΟΥ,
Εἰς τὸν αὐτόν.

Τὸ λῆμ' ἀλεξάνδρου καὶ ὄλαν ἀπεμάξατο μορφᾷ
Λύσιππῶσ' τὴν ὀδὴ χαλκὸς ἔχῃ δυνάμιν;
Αὐδάσοντί σ' εἴοικεν ὁ χάλκεος, ἐς δὴ λάβυσσαν,
Γαῖ' ἔω' ἐμοὶ τίθεμαι ζεῦ, σὺ δ' ὄλυμπον ἔχε.
Αθηνῶν, εἰς τὸν αὐτόν.

Αὐτὸν ἀλεξάνδρον τεκμήρεο· ὧδε τὰ κείνου
Ὀμματα καὶ ζῶν θάρσος ὁ χαλκὸς ἔχῃ.
Ὅς μόνος ἴω' ἐφορῶσιν σπ' αἰθέρος αἰθῆσ ἀυγαί,
Γᾶσαν πελλαίῳ γλυῖ' ἔω' ἔταξε θρόνον.
Αθηνῶν, εἰς τὸν αὐτόν.

Τοῦτον ἀλεξάνδρον μεγαλήτορος ἦα Φιλίππου
Δέρκεαι, θρπίλ' ἄχουτον, ὄλυμπιάσ' ὄν ποτε μήτηρ
Καρτερθύμον ἐτίκλειν σπ' ὠδίνων δέ μιν θρῆσ
Εργα μῶθ' ἀδίδασκε, τύχη δ' ἐκέλευσεν αἰάσασθαι.
Αθηνῶν.

Μὰ τὸν βουθόιναν ἠεσκέα, παῖδες ἀγρόται,
Ὅκ ἐπὶ κερδαλέοις ἐμβάτ' αἴψα λυκίσι.
Φῶρές τε σείχην κλοπίλυ ὀδὸν θρῆσονται,
Εἰ καὶ καμῆτας ἀκριτος ὑπνος ἔχῃ.
Ἡ γὰρ μ' ἰδρυται δῖον ὄσιος Οὐκ ἀτερ δύχῆσ
Χαίρω τῶσ' ἀγαθὸν σύμμαχον ἠεσκέα.
Αθηνῶν.

Μὴ πρέσσης ὅτι πῶρον ὀδοιπόρε καὶ νεοθηγεῖς *ἰοσ. δ.*
Ἰοῖς γυμνάσας, παρῶδε ποδῶν ἐθέμιλι,
Μηδ' ὅτι βασιλῶ ῥόπαλον χεῖρ, μηδ' ὅτι δέρμα
Αμφ' ὠμοῖς χροσποδ' τῷ το λέοντος ἔχω.

Γημῆν' οὐ πῶπας ὅπτισ' αμα, ἀλλ' ἀκακέρυγες.
Καὶ ὄσ' ἄγαθοῖς ὄσ' ἀχέων δυνάμει.
Αθηνῶν εἰς τὸν ὀδυσῆα.

Αἰεὶ λαρτίαδῃ πόντος βαρεῖ· εἰκόνα χεῖμα
Εκλυσε, καὶ κ' δέλτων, τὸν τύπον ἠφάισεν.
Τί πλέον; εἰν ἐπέεσσιν ὀμηρείοις γδ' ἐκείνου
Εἰκὼν ἀφθάρτοις ἐγέρσεται σελίσι.
Αθηνῶν εἰς τὸν μινώταυρον.

Ὀπαῖς ὁ ταῦρος, ὁ κτ' μηδὲν σῆτελής,
Ὀτῆς τεχούσης τῷ πῶπας κατήγρος,
Ὀμιζόγηρ ἀνθρώπος, ἠ διπλῆ φύσις,
Ὀταυρόκρατος, ἠ πλασὴ τῶν θρῆσ;
Ὅς ὅτε βοεῖς πέφυκεν, ὅτ' αἰθ' ὀλωσ.
Αθηνῶν εἰς λυκῦργον.

Τίς τὸν θρῆσ' αὐτὸν δὲ μονοκρήπιδα λυκῦργον
Χάλκεον ἠ δῶν ὠν τρῶν ἀνεπλάστατο,
Βακχιαχὸν πρὶ ἀπείμον ἰσθ' ὡς ἀγρόγα μεμηνώς
Βειθὸν ἔω' κεφαλαῖς αἰτέτακεν χαλύβα.
Μανίφ' μορφᾷ ὁ πάλας θράσος· αἰ δ' ἀγέρωχος
Λύσας καὶ σῆ χαλκῶ κείνο ὁ πικρὸν ἔχῃ.
Αθηνῶν εἰς ἰφιγύφην.

Μαίνεταί ἰφιγύφα· πάλιν δέ μιν εἶδος ὀρέσῳ
Ες Γλυκερίῳ αἰάγῃ μνηστὶν ὀμημοσιτύσ
Τῆσ δέ, γλωμορδῆσ, καὶ ἀδελφεὸν εἰσορθώσ,
Ὀϊκίῳ καὶ μδρή βλέμμα σινεξάγεται.

ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΥ, εἰς ἠετίωνά.

Ἡρως ἠετίωνος ὅπτι σαθμὸν ἀμφιπολίτῳ
Ἰδρυμα, μικρῶ μικρὸς ὅπτι παρθύρα,
Λοξὸν ὄφιν καὶ μοιῶν ἔχων ἕϊφος· ἀνδρὶ ὅ ἰπασεῖ
Θυμαίσι, πεζὸν καὶ μέ πρῶκίστατο.

Εἰς Ἡρωιδας, χεῖρ ὄσ

Εἰς ἀγαλμα νιόβῆσ.

Εκ ζωῆσ με θεοὶ τεύξαν λίθον· ὅκ δὲ λίθιο,
Ζωῶν παρῶδε τῆσ ἐμπαλιν εἰργάστατο.

Εἶρε καὶ ἐν κηρῶ παυδοκίονε. σῶν γὰρ ἀμέτερον
Ζήλων εἰς ἀγάλης, καὶ γραφίς αἰσθάνεται.

Αδέαστον εἰς ὁ αὐτῶ.

Δὺρ ἴδε παιδολέτεραι ἐν εἰκόνι, δδὺρ ἴδ' ἀδύμα,
Κολχίδα ἡμομάχου χεῖ τυπωσα μίλου.

Φάσγανον ἐν παλάμα, θυμὸς μέγας, ἀρειον ἴμμα.
Γαυτὸν ἐπ' οἰκίσις δάκρυ κατερχόμενον.

Πάντα δ' ὁμοδ στυγέουεν, ἀμικλά τε εἰς ἐν ἀγέρας.
Αἵματι μὴ χεῶσαι φησάμενος παλάμην.

ΙΟΥΛΙΑΝΟΥ Αἰγυπίου εἰς ὁ αὐτῶ.

Τιμόμαχος μὴ δῶν ὅτ' ἔγραφεν, εἰκόνι μορφᾶς

Αψύχου ψυχᾶς ἦκατο διζαδίας.

Ζάλον γὰρ λεχέων, τεκέων θ' ἅμα φίλτρα στυγέρας,
Δέξεν ἐν ὀφθαλμοῖς αἰτιμετελεχόμενον.

Αδελον εἰς ὁ αὐτῶ.

Δὺρ ἴδε, ἐξ ἀμύβησον ἴω' ὀφρῦσι κείμενον οἴκλον,
Καὶ θυμὸν, βλεφάρων καὶ πυθέαστον ἴτιον,

Καὶ μὴ δὲ παλάμην ἀλόχοιο τε πικρὰ πατούσης,
Ορμῆ φηδομένη πρὸς φόνον ἐλεχόμενον.

Ζωγράφος βὺ δ' ἔκρινε φόνου τέλος, ἐκ ἐθελήσας
Θάμβος ἀπαμβλιῶσαι πένθει δερκόμενον.

ΦΙΛΙΠΠΟΥ εἰς ὁ αὐτῶ.

Κολχίδα τίω' ὅτι παυσὶν ἀγαστρα τραυλε γελιδῶν
Γῶς ἔπλης τεκέων μάται ἔχον ἰδίαν.

Ἦς ἐπὶ χαλκῶς ἰφαιμος ἐπασράπης φόνιον πῦρ,
Καὶ πολίος γενύων ἀφροῦ ἀπο σταλάς.

Αρτίβρεχθῆς δὲ σίδηρος ἐφ' αἵματι. φῶγε ποδῶλη
Μητέρα, καὶ κηρῶ τεκνοφονοῦσαν ἐπ.

Εἰς ἀγαλμα τῆς αὐτῆς.

Μαίη καὶ λίθος ἴσα καὶ ἐκ καρδίης σέο θυμὸς

Ομματα κοιλιῆς εἰς χόλον κῆτέπτεον.

Εμπης δὲ βᾶσις σε κατέξεται, ἀλλ' ἄρα θυμῶ

Γηδῆσις, τεκέων εἴνεκα μετνομήνη.

Ω, τίς ὁ τεχνίτης τὸδε γ' ἐπλασεν, ἢ τίς ὁ γλύπτης

Ὁς λίθον εἰς μαμίνην ἤραξεν βύτεχνης;

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ μακεδόνος εἰς ὁ αὐτῶ.

Μηδείης τύπος δὲ ἴδ' ὡς ὁ μὲν εἰς χόλον αἶφ

Ὀμμα, ὁ δ' εἰς παίδων ἔκλασε συμπαλίω.

Εἰς ὁ αὐτῶ.

Οἴκλον ὁμοδ καὶ λύσασθ' ἐτήτυμον ἐνθεος αἰήρ

Μαρμάρω ἐκαστέμιζε, βία ζομένη δ' ὑπὸ τέχνης

Λαϊνέω μὴ δῶν ὅλης ἐμνήσεν αἰήης.

ΑΓΡΑΒΙΟΥ ὁρλαστῆρος εἰς ἀταλαίτιον
καὶ ἰππομήνην.

Εἶνα γάμων ἐφρίσθης, ἢ ἀμβολίω ταχυτήτος,

Τὸτο γέρας κέρη χεῦσον ἰππομήνης.

Αμφω μῆλον αἴουεν ἐπεὶ καὶ πρὸ φόνον ὀρμῆς

Εἶρη, καὶ ζυγῆς σύμβολον ἰὼ παφίης.

Εἰς ἀγαλμα Σριάδνης.

Ὁ βροτὸς ὁ γλύπτης, οἶαν δέ σε βᾶκχος ἔρασαί

Εἶδεν, ἴωρ' πέτρας ἔξεσε κεκλιμένην.

Εἰς ὁ αὐτῶ.

Ξενοί, λαϊνέας μὴ φάετε τῆς Σριάδνης,

Μὴ καὶ αἰαδρώσκη ἦσθε διζομένη.

ΑΝΤΙΦΙΛΟΥ εἰς ἀδρομέδην.

Αἰθιόπων ἀβῶλος ὁ δὲ πτερός τὰ πέδιλα,

Περσεύς ἂν δὲ λίθω πρὸς δευτέρω, ἀδρομέδα.

Ασροτομά, γρηγοῖς λιθοδερκέος ἀθλον ἔρωτος,

Κῆτος κασιόπας, ἀλάλος βύτεκνῆ.

Χάμ' ἀπὸ σκεπέλοιο χαλκῶ πόδας ἠθάδι ναρκαί,

Νωδρόν ὁ δὲ μναστῆρ νυμφοκαμῆ ὁ γῆρας.

ΑΓΡΑΒΙΟΥ ὁρλαστῆρος εἰς τὴν αὐτῆν.

Κῆφῶς ἀδρομέδην ἢ ζωγράφος αἶθετο πέτρας;

Καὶ γὰρ ἀπ' ὀφθαλμῶν ἢ κρίσις ἀμφίβολος.

Κῆτος δὲ σπληνέοισι ἐπὶ γαμπίησι χεράσθη,

Ἦ ἀπὸ τῆρος γείτονος ἔξαπέδου.

Εργων ταῦτα. Ἐφός τις αἴη κέμε δένος ἀληθῶς
Τὸ βῆξατο κὶ βλεφαράων κὶ παρὰ πιδῶν ἀπάτιω.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς εἰκόνα ἐλένης.

Ἀργείης ἐλένης ἐρώς τύπος, ἵω ποτε βούτης
Ἡρπασε, τὸν ξένιον ζῆνᾶ πρῶτωσάμμος.

ΠΩΜΙΑΝΟΥ εἰς σήλιω πολυξένης.

Ἀ δε πολυκλείτοιο πολυξένα, ἔσθ' ἐπὶς ἄλλα
Χεῖρ ἔθιγν' αὐτοῦ δαμνίου πίνακτος.
Ἡρᾶς ἔργον, ἀδελφόν. ἴσθ' ὡς πέπλοιο βραχίονος
Τὰν αἰδῶ γυμναῖ σῶφρον κρύπτει πέπλω.
Λίαιεταί ἀτλάμων ψυχᾶς ἕσθ' ἐν βλεφαροῖσι
Γ' ἀρπηνικᾶς ὁ φρυγῶν κείται ὄλος πόλεμος.

Ἀδέαστον εἰς εἰκόνα διδῶς.

Ἀρχέτυπον διδῶς ἐεικιδέος ὦ ξένη λβύσσεις,
Εἰκόνα θεασαμένη κέλλει λαμπομορμύει.
Τοίη καὶ γρόμω, ἄλλ' οὐ νόον οἷς ἀκρυφῆς,
Ἀίερον ἐπ' ἐπιθήμοις δόξαν ἐνεγκάμω.
Οὐδέ γ' ἀνείαν πότ' ἐσέδρακον, ἔσθ' ἐξέροισι
Τροίης παρθολομύης ἠλυθον ἐς λιβύειω.
Ἀλλά βίας φθύγουσα ἰαροδάων ὑμνυάων,
Πῆξα κτ' κρεαδῆς φάσγαλον ἀμφίσημον.
Πιερίδες, τί μοι ἀγνὸν ἐφωπλίασατε μῦθον;
Τοῖα κατ' ἡμετέρης ψεύσατο παρθεσίης.

Εἰς ἀγαλμα ἠχοῦς,

κεδ' ἰδ'

ΓΑΥΡΑΔΑ, ὡς παρὰ τῆ παρῶς.

* Ἀχὼ φίλα μοι σὺ δὲ κατὰ νῆσον τί. ἂ τί;
* Ἐρᾶ κρεῖσσας, ἀ δέ με οὐ φιλεῖ. ἂ φιλεῖ.
* Πῶς εἶμι δὲ ὁ χαμῶς χαμῶν οὐ φέρει. ἂ φέρει.
* Τὸ ἰόνει αὐτὰ λέξον ὡς ἐρᾶ. ἂ ἐρᾶ.
* Καὶ πῶς αὐτὰ κερμῶν τὴ δός. ἂ τὴ δός.
* Ἀχὼ, τί λοιπὸν ἢ πότου τυχεῖν; τυχεῖν.

ΣΑΤΥΡΟΥ εἰς τὸ αὐτῶ.

Ποιμνίαν ἀΓλωσον αἰ' ὀργάδα μῆτεται ἀχὼ
Ἀντήθρουω παρῶσις ὑπερῶφνον ὄπα.

ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ, οἱ δὲ, ΑΡΧΙΟΥ, εἰς τὸ αὐτῶ.

Ἡχὼ πετρεῖεσθ' ὀρεῖς φίλε, παρῶς ἐταίριω,
Ἀντήτυπον φθολομύει ἔμπαλι ἀσσομορμύει,
Πανθίων σμῆτ' ἄλλον εἰκόνα, ποιμένιν ἠδὲ
Παύρηιον ὄσα λέρης, ταῦτα κλύων, ἀπειθι.

ΕΥΘΑΔΟΥ εἰς τὸ αὐτῶ.

Ἡχὼ μιμολόγηον, φωνῆς πρῶτα, ῥήματος ἔριω.
Εἰς τὸ αὐτῶ.

Ἀρκάδικα θεὸς εἰμι, παρὰ παρῶσις δὲ λυαίου
Ναῖω, φθολομύων μῦθον ἀμειβομορμύει.
Οὐκ ἐπὶ γ' ἐσθ' ἐν βάλχου φίλε τὸν διασώτην
Τὸν τεόν. ἔρχεο πᾶν. ζῆνα λέρημον ἔπη.

Εἰς θαλασσης εἰκόνα,
κεδ' ἰδ'

ΦΙΛΙΠΠΟΥ μακεδόνος.

Εξβύξ' ἐλλήσποντον ὁ βάρβαρος ἀφρονὶ τὸ λμα,
Τοῖς δὲ πόσις καμάτοις παρῶσις ἔλυσε χεῖρονος.
Ἀλλά δικῆ ἀρχεῖα διηπεῖρεσε θαλασσαν,
Καὶ βυθὸν εἰς χεῖρου γῆμα μετεπλάσατο.
Ἄα βαθυσηῖα κατερρίζωσε πέλωρον,
Χερσὶ γυμναῖ τῆς δὲ ἔσασε νέρθεν ὑδωρ.
Ἡν δὲ αἰεὶ πλώειν. δις δὲ δολομύει δὲ ὅτι ναύταις
Ἀσατος, εἰς περὶ οἱ ἀμολόγησε μδρῶν.

Εἰς σκύλλαι χαλκῆν.

Εἰ μὴ χαλκῶς ἐλαμπεν, ἐμῆνε δὲ ἔργον ἀνάκλιος
Εμμεναι ἠφάστου δαδαλέοιο τέχνης,
Ἀὐτῶ αἰ' τίς σκύλλαι οἴσατο τηλῶτε λβύσσειν
Εσάμω, ἐκ πότου γαῖαν ἀμειβομορμύει.
Τόσον ὅτι πωλεί, πόσον χεῖρον ἀντία φάμω,
Οἶον δὲ πὸ περὶ γῆς στυλοθέουσα ἰέας.

Εἰς τὸν καλυδώνιον κάστρον.

Χάλαρος, ὅμη' ἀδρησον, ἐπὶ πάλαι, ζήπι' ἐν τῷ ἔμφορον
 ζ' κεφαλῶν, τῷ εἰς ἀγάλματα ζώων.

Εἰς θεῶν καὶ θεαινῶν

ἀγάλματα, χεῖρ' ἰβ'.

ΙΟΥΛΙΑΝΟΥ Διὸς ὁ πρῶτον εἰς τιὸν ἐν
 ἀθηνῶν ἐνοπλον ἀθηνῶν.

Τίπτε τειτὸ γύφα κρύσσει ἀσει μέσσω;
 Εἶξε ποσὶ δάων, φεῖδεο κεχροπιτῆς.

Εἰς ἀγαλμα ἱφαιστῶν, ἀθηνῶν,
 καὶ ἑρεθῆως.

Ἡ τέχνη σὺν ἀγρῶν ἀμὴ φύσις, εἶπεν ὁ πλάστης,
 Μῆτερ νόσφι τόκων, νυμφίε νόσφι γάμων.

Εἰς σήλιω δ' ἑὸς κεχρομηδρῶν
 ἐν δράκῃ.

Εἰσὶκε θούελοσ ὄντι ὅτι ῥηθὸνί κέκλιται δ' ἑὸς,
 Οὐποτε δρηκίτῆς ὅπι βήσῃ) ἔθνεα γ' ἰθῶν.

Εἰς ἀγαλμα δ' ἑὸς καὶ ἀφροδιτῆς.

Αρεῖ καὶ παφίτῳ ὁ ζωγράφος ἐς μέσον οἴκου

Αμφικαεὶ πλέγδῳ γέγραφεν ἀμφοτέρους:

Εκ θυεῖδος ἡ μολῶν φαῖθων, πολυπάμφοσ ἀφῆλῃ.

Εση ἀμμηανῶν ἀμφοτέρους σχροπέων.

Ἡ ἥλιος βαρὺ μῆλωσ ἕως πίνος; οὐδ' ὅτι κηροδ

Ἡ θηλεν ἀψύχου τὸν χόλον ἐξελάσσει.

ΔΙΟΤΙΜΟΥ Εἰς ἀγαλμα δ' ἑπτεμίδος.

Ὡσ ὡρέπει δ' ἑπτεμῆσ εἰμ' εἰσ' ἄρτεμῆν αὐτὸσ ὁ χαλ

Μανὴ ζῶὸσ κ' ἔχ' ἑτέρου θυγατρα, (χειρ)

Τεκμηροσ ὁ δραστὸσ τῶν πρῶτονου ἢ ῥά κεν εἶποισ,

Ἡ ἅσα ῥῶν ὀλίγον τὰ δε κυναγέστον.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ Εἰς ἀγαλμα

ἀπολλῶνος.

Βούπαισ ὡ' πολλῶν τὸ δε χαλκεον ἔργον ὀνάτῃ,

Αἰθαίτῆσ λητοῖ καὶ δῖι μῦρτυεῖν.

Οὐθ' ὅτι τῆσ δε μάτῃ ζεῖσ ἤρατο, χ' ὠπκατ' αἶνον,

Ὀμματα καὶ κεφαλῶν ἀθλασ ὁ κρονίδῆσ.

Οὐδ' ἤρῃ νεμεσποῖ ἐχέυατο χαλκῆν ὀνάτῃσ,

Ὀν μετ' εἰλθῆῃσ τῶν ἀπεπλάσαστο.

Εἰς ἀγαλμα ἀφροδιτῆσ τῆσ ἐν
 κροιδῶ.

Τίσ λίθον ἐψύχασε; τίσ ἐν ῥηθὸνί κέκλιται ἐσεῖδεν;

Ἰμερον ἐν πέτρῃ τίσ τῶσ ἐν εἰργάσαστο;

Πραξιτέλωσ χερῶν ὄδε ποσ πίνος ἢ τὰ χ' ὀλυμπος

Χηροβῆσ, παφίτῆσ εἰσ κροιδῶν ἐρχομῆσ.

ΓΛΑΥΚΩΝΟΣ Εἰς ὁ αὐτῶ.

Ἡ παφίτῃ κηροβῆσ δι' οἶδ ματος ἐσ κροιδῶν ἤλασ,

Βουλομῆσ κηροβῆσ εἰκὸνα τιὸν ἰδίω.

Παφίτῃ ἀδρησασα πωλοκέπῃσ ἐν χερῶν,

Φηγεῖσαστο, ποδ γυμνῶν εἶδε με πωραξιτέλωσ;

Πραξιτέλωσ οἶκ εἶδεν ἀμὴ θέμῆσ, ὅσῃ οἶδῃσ

Εξεσ' δ' ἑὸσ οἶαν ἤθελε τιὸν παφίτῳ.

Τοῦ αὐτῶ εἰσ ὁ αὐτῶ.

Οὐτέσε πωραξιτέλωσ τεχάσαστο, οὐθ' ὁ οἶδασ,

Αλλ' οὕτωσ ἕσῃσ ὡσ ποτε κρομῆσ.

Αθλων, εἰσ ὁ αὐτῶ.

Ακύρωσ τὰν κηροβῆσ ἐν κροιδῶ εἶπεν ἰδῶσα,

Φεδ, φεδ, ποδ γυμνῶν εἶδε με πωραξιτέλωσ;

ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ Εἰς ὁ αὐτῶ.

Τιὸν παφίτῳ γυμνῶν ὄσθῃσ ἰδεν εἰ δέ τίσ εἶδεν,

Ὀῦτοσ ὁ τιὸν γυμνῶν σποσρῆμοσ παφίτῳ.

Τοῦ αὐτῶ εἰσ ὁ αὐτῶ.

Σοῖ μορφῆσ ἀνέθηκα τῆσ πωλοκαλλῆσ ἀγαλμα,

Κύρωσ, τῆσ μορφῆσ φέρτερον ὄσθῃσ ἔχον.

ΕΥΗΝΟΥ Εἰς ὁ αὐτῶ.

Παλλῆσ καὶ κροιδῶσ στωδινέτισ εἶπον ἰδῶσα

Τιὸν κροιδῶν, ἀδίκωσ τὸν φρογῶ μεμφομέσασ.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς Ὀδύσεον.

Πρόθε μὲν ἰδαίοισιν ἐν οὐρεσὶν αὐτὸς ὁ βούτας
 Δέρξατο τὸν κείλλας ποσειδῶν ἀπενεγκάμενον·
 Πραξιτέλης κηιδίοις δὲ πρῶτωπθέστω ἐθήκεν,
 Μάρτυρα τῆ τέχνης ψήφον ἔχων παρῆδος.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ ΣΙΔΩΝΙΟΥ Εἰς Ὀδύσεον.

Φάσας, τὸν μὲν κύρω ἀνὰ κρανααὶ κηιδὸν ἀνδρῶν,
 Ἀδὲ που ὡς φλέξαι καὶ θεὸς βύσα λίθον.
 Τὸν δὲ ἐνὶ θεσπιάδαυς Γλυκὴν ἴμερον, εἶχ' ὅτι πέτρων,
 Ἀλλ' ὅτι κηὶ ψυχρῶ πῦρ ἀδάμευτι βουξί.
 Τόιοις ποραξιτέλης καί με δαίμονας, δῆλον ὅτε δῆλας
 Γὰς, ἵνα μὴ διατῶ πρῶτα θεοσιτο πυεῖ.

Εἰς Ὀδύσεον.

Γυμνῶ εἶδε παρῆς με, καὶ ἀγχιόης, καὶ ἀδωνίς·
 Τοὺς τρεῖς οἶδα μόνους ποραξιτέλης ὅ, πόθεν;
 Εἰς Ὀδύσεον, καὶ εἰς τὴν ἐν ἀδωνίαις
 ἀδωνίαις.

Ἀφροσύμοις παφίης ζάθρον ποειδέρκεο κείλλας,
 Κεῖ λέξες, ἀνὰ τὸν φρυγᾶ τῆς κρίσεως·
 Ἀτθίδα δερκέμενος πάλι παλλάδα, τῆτο βοήσης,
 Ὡς βούτης ὁ παρῆς τὴν δὲ πρῶτον ἔχασεν.

ΕΡΜΟΔΩΡΟΥ Εἰς Ὀδύσεον.

Ταὶ κηιδίαν κύρωσαν ἰδὼν ξένη, τῆτο κεν εἶποις
 Ἀὐτὰ καὶ θνατῶν δέχε καὶ ἀθανάτων
 Ταὶ δ' ἐνὶ κεροπιδάυς δορυθροσέα παλλάδα λβῖο
 Ἀὐδάσας, ὄντως βουκέλος ἴω ὁ παρῆς. (σαν,

ΔΕΩΝΙΔΟΥ Εἰς τὴν αὐτῶν ἀφροσύμῳ
 ἀπλοισμένῳ.

Ἀρεὸς εἶπετα τῶν πεπνυμένος χάριν ὦ κύρωσαν
 Ἐνδεδύσα, κενεὶν τῆτο φέρουσα βαρος;
 Ἀὐτὸν δέχῃ γυμνῆ γδ' ἀφώπλισαι· εἰ δὲ λέλξῃται
 Κεῖ θεός, ἀνδρῶν οὐκ ὄπλα ματίω ἐπάγξας.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ Αἰτωλῶν εἰς Ὀδύσεον.

Αὐτῶν που τὰν κύρω ἀππικρῶσάτο πᾶλλας,
 Τὰς ὅτε ἀλεξάνδρου λατομῆρα κρίσιος.

ΙΟΥΔΙΑΝΟΥ ἀπὸ ὑπὸ πύργων ἀργυρίου, εἰς
 τὴν ἐν σπάρτη ἔνοπλον ἀφροσύμῳ.

Αἰεὶ μὲν κύρωσαν φέρων δεδάηκε φαρύτῳ,
 Τὸξα τε καὶ δολιχῆς ἔργον ἐκβολίης·
 Αἰδομένη δὲ δέξα θεσπιάδα μρωτολομέμοιο λυκῶντος,
 Φίλτρα φέρει σπάρτη τεύχεσιν ἀγχεμάχοις.
 Ὑμεῖς δὲ ἐν θαλαμοῖσι λακωνίδες, ὄπλα κυθήνης
 Ἀζομῶναι, παῖδας τίκτετε θαρσαλέους.

Ἀδέαστον εἰς τὴν αὐτῶν.

Γάλλας τὰν κύρωσαν ἔνοπλον ἔφπεν ἰδυῖσα,
 Κύρω, θελῆς οὕτως ἐς κρίσιν ἐρχόμεθα;
 Ἡ δὲ ἀπαλὸν γηάσασα, ἴ μοι σάκως ἀντίον ἀίρη;
 Εἰ γυμνῆ κῶ, πῶς ὄταμ' ὄπλα λάβω;

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ Εἰς τὴν αὐτῶν.

Κεῖ λίθος ὡς παφίη θωρήξασθ' ἢ ζάθα μάλλον
 Εἶδε λίθον παφίη, καὶ ὠμοσεν ἠτελον εἶ.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὴν αὐτῶν.

Κεῖ κύρωσι σπάρτης ὅση ἀφροσύμῳ εἶδ' ἐν ἄλλοις
 Ἰδρυται, μαλακῆς ἔστα μῆρα σολίδας·
 Ἀλλὰ καὶ κρατὸς μὲν ἔχει κύρω ἀππικρῶσας,
 Ἀντὶ δὲ χρυσείων ἀκρεμόνων κάμακα.
 Οὐ γδ' ἔχει τεύχεων εἶδ' ὄπλα τὰν ποραξιτέν.
 Ὅρα καὶ ἐνὶ σπάρτης, καὶ λακεδάμῳναιαν.

ΦΙΛΙΠΠΟΥ Εἰς τὴν αὐτῶν.

Κύρωσι φιλομῆδης, θαλαμηπόλε, τίς σε μὲν χεῖρ
 Δάμονα τοῖς πολέμων ἐφεφάκωσεν ὄπλοισ;
 Σοὶ παλαι φίλος ἴω, καὶ ὁ χρυσόκομης ὑμῶν ἄγιος,
 Κεῖ λυγρῶν ἀλλὰ ἠδὲ μὲν ἔχει χεῖρες
 Ἐς τί δὲ τῶν ἐνέδεις ἀνδροκίονα; μὴ, θρασυῶ ἀφρο
 Συλίσασθ' αὐχεῖς; κύρωσι ὅσον δυνάτα.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ σιδωνίου εἰς τὴν αὐτὴν ἀερ-
χευόμεν ὑπὸ θαλάττης.

Ταῖς αἰαδουρμύραν ὑπὸ ματέρος δ' ἔτι θαλάττης

Κύριον, ἀπελλείου μόρον ὄρα γραφίδος,

Ὡς χειρὸς μάρμαρα δ' ἀβροχον ὕδατι χεῖρ,

Ἐκθλίβει νοτερῶν ἀφρον ὑπὸ πλοκάμων.

Αὐτὰν νῦν ἐρέοισιν ἀθλιωτῆ τε καὶ ἥρῃ,

Ὅτι ἐπὶ σοὶ μορφαῖς εἰς ἔσαν ἐρχόμεθα.

ΑΡΧΙΟΥ Εἰς τὴν αὐτὴν.

Αὐτὰν ἐκ πόντου ἠδ' ἠλιπυτῆρος ἀπὸ κλῆς

Τὰν κύριον γυμναεῖδε λοχευορμύραν

Καὶ τοῖαν ἐτύπωσε δ' ἀβροχον ὕδατος ἀφρῶ,

Θλίβουσαν θαλαρῶς χερσὶν ἐπὶ πλοκάμων.

ΔΗΜΟΚΡΙΤΟΥ εἰς τὴν αὐτὴν.

Κύριος, ὅτε θαλάουσα κέμας ἀλιμυρέος ἀφροῦ, *σχελ.*

Γυμνή πορφύρεου κύματος ἔξανέδου.

Ὅν τω που κ' ἔλθουκα πρὸς ἡἴα χερσὶν ἔλθουκα

Βόσρυχον, ἀγαθὴν ἔξεπέτρεν ἄλα,

Στέρνα μόνον φαίνουσα, τὰ καὶ θέμις, εἰ δὲ τοῖα δὲ

Κεῖνη, συλχέαιθω θυμὸς ἐνυδρίου.

ΙΟΥΛΙΑΝΟΥ ὑπὸ πρῶτον εἰς

τὴν αὐτὴν.

Ἀρπὶ θαλασσοῦ παφίη παρ' ἑκφυε λοχεύει,

Μαῖαν ἀπελλαίω βύρα μὴν παλάμιον.

Ἀλλὰ τάχος γραφίδων ὑπὸ χεῖρ, μή σε δινήη

Ἀφροῦ ὑπὸ σάζων θλιβορμύραν πλοκάμων.

Εἰ τοῖα ποτέ κύριον ἐγυμνώθη δ' ἀμύρον,

Τὴν ἔσθ' αἰδίκως πάλλας ἐλήισατο.

ΛΕΩΝΙΔΟΥ Τραυτίνου εἰς τὴν αὐτὴν.

Τὰν ἐκφυγεῖσαν μαρμαρῶς ἐκ κέλιον ἐπὶ,

Ἀφρῶ τε μορμύρουσαν ὑλὸς κέλιον κύριον,

Εἰδὸς ἀπὸ κλῆς κέλιος ἡμερῶτατον,

Ὅτι γραπτόν ἄλλ' ἐμψυχον ἔξεμαῖσατο.

Ἐὖ μὲν γὰρ ἀκρας χερσὶν ἐκθλίβει κέμα,

Ἐὖ δ' ὀμματων γαλιωδὸς ἐκλάμπει πόθος,

Καὶ μαζὸς ἀκμῆς ἀγγελοῦ κυδωνία.

Αὐτὰ δ' ἀθανά καὶ δῖος σιωθνήτις

Φάσσιον, ὡς εὖ ληπόμεσθα τῆ κρίσι.

Εἰς ἀγαλμα δ' ἐνύσου πλησίον ἀθλιωτῆς
ἐστῶς.

* Ἐἰπέ τί σοι ζωνὸν καὶ παλάμιον τῆ γὰρ ἀκροντες

Καὶ πόλεμοι, ὡς ἀσπίδι δ' ἀσπίδων εἰλαπίναι.

* Μὴ παρ' ἐπιπέτρεν ὡς ἀθλιωτῆ περὶ τοῖα μετάλλα,

Ἰαθὶ δ' ὅσοις εἰκέλος δαίμονι τῆδε πέλω.

Καὶ γὰρ ἐμοὶ πολέμων φίλιον κλέος, οἶδεν ἄπας μοι

Ἡφὸς δ' ἀμύρον ἰνδὸς ἀπὸ ὠκεανού.

Καὶ μερῶν ὅφιν ἐγγεγέσθαι μὲν ἢ μὲν, ἔλαμν,

Αὐτὰρ ἐγὼ γλυκεροῖς βότρεσιν ἡμερίδος.

Καὶ μὲν οὐδ' ἐπὶ ἐμοὶ μήτηρ ὠδίνης ὑπέτλη,

Ἀῦσα δ' ἐγὼ μὲν πᾶσιον ἢ δὲ, κάρη.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ σιδωνίου εἰς ἕτερον

ἀγαλμα τῶ αὐτῶ.

Αὐτὸν ἴα πείσωσι σίνασσις δ' ἐνύσου

Ἰδρυμα, μετὰ των φερούς ἐπὶ βύτυχῆ.

Ἀξίον ὡς δ' ἐνύσου ἐσέβης δαίμονι ἔωρεπεν ἄμφω,

Καὶ μετὰ των βακχῶ, καὶ βερόμιος μετὰ των.

Εἰς ἀγαλμα δ' ἐνύσου καὶ ἡρακλέους.

Ἀμφοτέροι γῆθητῆ, καὶ ἀμφοτέροι πολεμιστῆ,

Κῆκ ζῆνός. θυρῶν δ' ἐνός ὁ δὲ, ῥοπαλῶ.

Ἀμφοῖν δὲ σῆλαι σιμτέρμονες, εἰκέλα δ' ὄπλα.

Νεβροῦ, λφοντῆ κύμαλα δὲ, πλατάγη.

Ἡρῆ δ' ἀμφοτέροις χαλεπὴ θεός. οἱ δ' ὑπὸ γαίης

Ἡλθον ἐς ἀθανάτους, ἐκ πρὸς ἀμφοτέροι.

ΞΕΝΟΚΡΑΤΟΥΣ εἰς ἀγαλμα ἐρμού.

Ἐρμῆς ὡς ἐγὼ κικλήσκουμαι ἀλλὰ παλαίωρη

Μὴ κελσὸν χεραῖν ἴσατε, μηδ' ἀποδα.

Ἡ πῶς ὡς ἐγὼ, πῶς δ' ὄρθια χερονομήσω,

Ἐς βάσιν ἀμφοτέρων ὄρφανός ἰσαρμῶς

Εἰς ὃ αὐτῷ.

Ἐρμείη ξυλίνω πῖς ἐπὶ πύλατο, καὶ ξύλον ἦεν·
 Ἐἴπα μιν ἀείρας, χαμαδὶς βάλε, τῷ δ' ἀποχευτός·
 Ἐρρῦσεν καταγύτος, ὕβρις πόρε πολλάκι κέρδος.

ΝΙΚΙΟΥ Εἰς ἕτερον τῷ αὐτῷ.

Ἐἰνοσίφυλλον ὄρος κῶλλιόιον ἀπὺ λελοχίας,
 Τῆ δ' ἔσκη ἔρατῷ γυμνασίου μεδέων
 Ἐρμῆς ὧ ἔπει παῖδες ἀμύρατον, ἠδ' ὑάκινθον.
 Πολλάκι, καὶ θαλασσιῖς ἦχαν ἰών τεφαίους.

Εἰς ἕτερον τῷ αὐτῷ.

Φρουρὸς ὅτι σμιλώεσι παῖσι γράφου εἵνεκα μίμνω
 Ἐἴθ' αὖτε, καὶ νύχθ' ἀκλιτὸν ἀποφολιπῶν,
 Κλωπα μολυσσῶν δεδοκημένος, ἀλλ' ἀλέασθε
 Χέρσας, καὶ ἀρροτέρου κούφον ὄρεγμα ποδός.

ΔΕΩΝΙΔΟΥ Εἰς ἕτερον τῷ αὐτῷ.

Ταῦν ἀγῶν ὁ νομεῖς μολύχης τὸν ἐπίσκοπον ἔρμαι
 Ἐσασ' ἀπολίον διδύκιμον φύλακα,
 Ἀλλά μοι αἴτ' ἀν' ὄρη χλωεῖς κεκροσμένα ὕλας,
 Τούγ' ἀρπακίητος μῆτι μέλεσθε λύκου.

ΝΙΚΑΙΝΕΤΟΥ Εἰς ἕτερον τῷ αὐτῷ.

Ἀὐτόθεν ὀσπράκινόν με καὶ εἰ ποσὶ γῆινον ἔρμιῷ
 Ἐπλασεν ἀψίδος κίχλος ἐλαιοκόμπος·
 Πηλὸς ἐφυσάθην οὐ φύσομαι, ἀλλ' ἐφίλησα,
 Ὡξένε, ὀσπρακίων δέξομαι ἔργασίην.

ΑΔΕΑΣΣΟΝ Εἰς ἕτερον τῷ αὐτῷ.

Ὡ λάβε, μὴ νόμιζε τῶν πολλῶν ἕνα
 Ἐρμῶ θεωρῆν εἰμὶ γδ τίχλα σκόπῃ.

ΦΙΛΙΠΠΟΥ Εἰς ἕτερον τῷ αὐτῷ

εἰ κήπιω.

*Κεράμεις ἀναμυκῶλλιαι; *μὴ, πρὸς ὀδύτα.
 *Τίς φθόνος εἰς λαχάριον; *δ' φθόνος, ἀλλ' ἀνόμος
 Ἀλλοτείων ἀπέχην κλοπῆμοις χέρας. *ὦ πρὸς ὀδύτα,
 Μὴ κλέωπην ἔρμῆς κεινὸν ἔθηκε νόμον.

Εἰς ἔρμα φρέδιτον εἰς λαβρῶν ἰσαρμόν.

Ἀνδράσιν ἔρμῆς εἰμὶ, γωαίξ' ἰδὲ κίταρις ὀρῶμαι·
 Ἀμφοτέρων ἢ φέρω σέμβολα μοι Ἰσάκων.
 Τοῦτέκεν σὶκ ἀλῆγας με τὸν ἔρμα φρέδιτον ἔθεντο
 Ἀνδρογυνοῖς λουξίσις, παῖδα τὸν ἀμφίβολον.

Εἰς ἀγαλμα ἔρωτος.

Χάλκειον πῖς ἔρωτα μετήγαγον εἰς πύρ,
 Τῆ γων ἀρμόζων τῆ κελασσὶ κέλασιν.

ΣΑΤΥΡΟΥ Εἰς ἀγαλμα τῷ αὐτῷ

δεδεμένου.

Τὸν παρέρθεντα πῖς ἄδε, πῖς εἰ δεσμοῖσι θεὸν πῦρ
 Ὡχμασιν; ἀπορμήης ἠΐφατο πῖς φαρῆς ης;
 Καὶ τὰς ἀκούσοις πασηγίας ἐσφῆκασθε
 Χέρσας, ὑπὸ σιβαρῶ κίονι διναρμόνος;
 Ψυχρὰ τῶ δ' αἰθρώποις πρὸ ἀμύθη. μή ποτ' ἐκείνη
 Οὗτος ὁ δεσμώτης αὐτὸς ἔδησε φρένα;

ΑΛΚΑΙΟΥ Εἰς τὸν αὐτόν.

Τίς σε τὸν ἔχ' ὀσίως ἠχθυμένον ὦδε πεδύσας;
 Θῆκατος; πῖς πλέγδην σὰς ἐκέδησε χέρας;
 Καὶ πιναρὰ ὄψιν τεκίηνατο, ποδὶ θοά τῶξα,
 Νήπιε, ποδὶ πικρῆ πυρφόρος ἰοδόκη;
 Ἡρὰ μάτιω ἐποίησε λιθοξόος, ὅς σε τὸν οἴσρω
 Κυμῆαντα θεοῖς, τῆ δ' ἐκέδησε πάγη.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ Εἰς τὸν αὐτόν.

Τίς διασὰς παλάμας παρὸς κίονα δῆσεν ἀφύκτοις
 Ἀμμασι; πῖς πύρ καὶ δόλον εἴλε δόλω;
 Νήπιε, μὴ δὴ δάκρυ καὶ Ἰλυκερῶ παρῶπου
 Βάλλε σὺ γδ τέρπη δάκρυσιν ἠθέων.

ΜΑΙΚΙΟΥ Εἰς τὸν αὐτόν.

Κλαῖε δυσεκφύκτως σφιζθεῖς χέρας ἀκρικτε δαῖμον,
 Κλαῖε μάλα, σάτων ψυχροτακῆ δάκρυα,
 Σωφροσιώας ὕβρις, φρενοκλόπε, λησὰ λογιμοδ,
 Ἐτῶν ψυχὰς πῦρ, τε αἰμ' ἀέρατον ἔρωτος.

Θναποῖς μὲν λύσις ὅστι γῶν ὁ σὸς ἀκριτε δεσμός·
 Ω σφίγγεις, κωφοῖς πέμπε λίθας ἀνέμοις.
 Ον δὲ βροτοῖς ἀφύλακτος ἐνέφλεγες ἐν φρεσὶ πυρ
 Αδρηνίω ἔσπεσάν σβεννύμηνον δακρύων. (σόν,

ΚΡΙΝΑΓΟΡΟΥ εἰς τὸν αὐτόν.

Καὶ κλαῖε καὶ ἐνάξει, σφίγγων χερσῶν
 Τένοντας ὧ πῖβουλε, τοῖά τοι φρέπει.
 Οὐκ ἔσθ' ὁ λύσαν μὴ λεινὴ ἔσπελεπε·
 Αὐτὸς γδ' ἄλλων, ἐκ μὲν ὀμμάτων, δάκρυ
 Εθλίψας, ἐν δὲ πικρῆ καρδίᾳ βέλη
 Γήξας, ἀφύκτων ἰόν ἔσαξας πόθων
 Ερσις τὰ θνητῶν δ' ἐστὶ σοὶ γήξως ἄχνη.
 Πέποντας οἱ ἔρεξας, ἐσθλὸν ἢ δίκη.

ΜΟΣΧΟΥ εἰς ἔρωτα ἄροτριῶντα.

Λαμπάδα θεῖς καὶ τῶσα, βοηλάτιν εἴλετο βάβδον
 Οὐλοσ ἔρωτος, πῆρῳ δ' εἶχε καταμαδίῳ·
 Καὶ ζβίξας παλαερῶν ἔσπε ζυγὸν ἀχίνα τωῖρων,
 Εσπῆρεν δηοῖς ἀλακα πυροφόρον·
 Εἶπε δ' αἶω βλέψας αὐτῷ δ' ἴ, ὠρῆσον ἄροτρας,
 Μὴ σε τὸν βύρωπῆς βοιῶ ἔσπε ἄροτρα βάλλω.

ΜΑΡΙΑΝΟΥ ἑρλαστικῷ εἰς ἔρωτα
 ἐσπεφανωμῶν.

Ποῦ σοὶ τῶξον ἐκεῖνο παλίντονον, αἶτ' ἀπὸ σείο
 Γηγυμῶν μεσάτιν ἐς καρδίῳ δόνακες,
 Γ' ἔπερα; ποῦ λαμπὰς πολυάδινος; ἐς τί τ' ἴστω;
 Στέμματα χερσὶν ἔχας, καρπὶ δ' ἐπ' ἄλλο φέρεις;
 Οὐκ ἀπὸ πορδήμου ξένη κύριδος, οὐκ ἀπὸ γαῖης
 Εἰμὶ, καὶ ὑλαῖς ἐκρηγος βίφροσυνῆς.
 Αλλ' ἐγὼ ἐς καθάρην μερόπων φρένα πυρσὸν ἀνάπτω
 Εὐμαθῆς, ψυχῶν δ' οὐρανὸν εἰσανάγω.
 Εκεί ἀρετῆ φαίσις πισύρων πλέκω ὦν ἀφ' ἐκάστης
 Τούσδε φέρων, ὡσφτω τὰς ἑφίης ἐσφομα.

Ἀθην.

Μὴ με τὸν ἐκ λιβαίοιο λέγε ξένη, τὸν φιλοκάμων
 Τερπόμηνον νυχίοις ἠθέων ὁάροις.
 Βαγὸς ἐγὼ νύμφης ἀπὸ γείτονος ἀρσιώτης,
 Μοιῶν ἐποτρύων ἔργα φυλοκαφίης.
 Εὐθεν δ' ἀπ' ὀκάρπου με φίλης ἐσπε φαν αἰλωῆς
 Τέωταρες ὡσφων ἐκ πισύρων σέφανοι.

ΙΟΥΔΑΙΑΝΟΥ ἀπὸ ὑπὸ γῶν ἀγυπίου εἰς
 τὸν παρὰ ζιτέλης ἔρωτα.

Κλίνας ἀχίνα γαῖον ὑφ' ἡμετέροισι πεδίλοις
 Χεροῖ με ληίδιαις ἐπλασε παρὰ ζιτέλης.
 Αὐτὸν γδ' τὸν ἔρωτα τὸν ἐνδοθι κευτόμηνον με
 Χηκώσας, φριῶν δ' ὡκε γῆρας φίλης.
 Ἡ δὲ μιν αὐθις ἔρωτι παρσηγαγε, καὶ γδ' ἐρῶντα
 Δῶρον ἔρωτι φέρων αὐτὸν ἔρωτα γαῖς.

ΣΙΜΩΝΙΔΟΥ εἰς τὸ αὐτό.

Παρὰ ζιτέλης ὄν ἔπαγε διηκρίβωσεν ἔρωτα,
 Εξ ἰδίης ἔλκων ἀρχέτυπον καρδίας·
 Φρύνῃ μισθὸν ἐμείο διδοῖς ἐμέ, φίλτρα δὲ τίκω,
 Οὐκ ἐπι τῶξάων, ἀλλ' ἀπενὶ ζῶμῶν.

ΤΥΛΛΑΙΟΥ ΓΕΜΙΝΟΥ εἰς τὸν
 αὐτόν.

Αὐτὸ μ' ἔρωτος ἔρωτα βροτῶ θεὸν ὡπάσε φρύνῃ
 Παρὰ ζιτέλης, μισθὸν καὶ θεὸν βύρωμῶν.
 Ἡ δ' οὐκ ἠρήνη τὸν τέκλινα· δεῖσε γὰρ οἱ φρύνῃ
 Μὴ θεὸς ἀπὸ τέχνης σύμμαχα τῶσα λάβῃ.
 Ταρβῆ δ' οὐκ ἐπὶ που τ' κύριδος, ἀλλ' ἀπ' οὐκ οὐ
 Παρὰ ζιτέλης, τέχνῳ μητέρ' ὀπτιμαδῆ.

ΛΕΩΝΙΔΟΥ εἰς τὸν αὐτόν.

Θέσπτες τὸν ἔρωτα μόνον θεὸν ἐκ κυθρείης
 Ἀζοντ', οὐχ ἑτέρου γραπῶν ἀπ' ἀρχέτυπου,
 Ἀλλ' ὄν παρὰ ζιτέλης ἐγὼ θεὸν ὄν παρὰ φρύνῃ
 Δερκῶμῶν, σφετέρων λύτρον ἔδωκε πόθων.

ΠΑΛΛΑΔΑ Εἰς ἔρωτᾶ γυμνόν.

Γυμνός ἔρως δὲ τὸ γῆρᾶ καὶ μείλιχός ἔστιν.

Οὐ γὰρ ἔχει τόξον καὶ πυρρῆντα βέλη.

Οὐδὲ μάστιγιν παλάμης κατέχει δελφίνα καὶ αἴθρος.

Τῆ ἢ μὲν γὰρ γαῖαν, τῆ δὲ θαλάσσαν ἔχει.

ΓΑΒΡΙΗΛΙΟΥ ὑπάρχου Εἰς ἔρωτᾶ καθεύ-

δοντα ἐν πιπεροπάσῳ.

Οὐδὲ κατακνώσων, οὐδὲ ἀπνους, ἔδ᾽ ἐνὶ δαυτῆ.

Νόσφι πεισάρτου δῆγματός ἔστιν ἔρως.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Οὗτος ὁ τὸν δαλὸν φυσῶν, ἵνα λύχρον ἀνάψῃς,

Δὲ δ᾽ ἄπ᾽ ἐμαῶ ψυχᾶς ἄψον ὄλος φλέγομαι.

ΠΑΛΑΤΩΝΟΣ Εἰς ἔρωτᾶ ἐν ἀλοφ. κριμά-

λιδιον· βίβλη δὲ ὑπὸ ὑδάτων.

Α λυος δ᾽ ὡς ἰχθυεῖσθα βαθύσιον, βύροδον ἐνδον

Πορφυρέοις μήλοισιν εὐκρέτα παῖδα κυθήρης.

Οὐδὲ ἔχεν ἰοδόκον Φαρέτελι, οὐ καμπύλα τόξα.

Αλλά τὰ μὲν δένδρεασι ὑπὲρ βύπετάλοισι κρέμαρτο,

Αὐτὸς δ᾽ ἐν καλύκασιν ῥόδων πεπεδημένος ὑπνω,

Εὐδὲν μειδίων, ξουθαῖ δ᾽ ἐφύπερθε μέλιασιν

Κηροχύτοις ἐντὸς λαγάρχοις ὅπτι χείλεσι βαῖνον.

ΣΤΑΤΥΛΛΙΟΥ ΦΛΑΚΚΟΥ Εἰς ἔρωτᾶ

κριμάλιδιον.

Εὐδὲς ἀγρύπτοις ἐπάγων θνητοῖσι μεσίμιας,

Εὐδὲς ἀτηρῆς, ἄ, τέκος ἀφρογμοῖς,

Οὐ πύκην πυρρῆσθμ ἐπηρῆδος, ἔδ᾽ ἀφύλακτιον

Εκθέραος ψάλλων ἀντίτονον βέλος.

Αλλοὶ θαρσείτωσαν ἔγω δ᾽ ἀγρωχε δέδωκα

Μή μοι καὶ κνώσων πικρὸν ὄνηρον ἰδῆς.

ΑΛΦΕΙΟΥ Εἰς τὸ αὐτῷ.

Αρπάσθμιν πυρρῆσθμ ἔρως χερὸς ἐκ σέο πεδύκην,

Συλῆσθμ δ᾽ ἐμὴν ἀμφικρεμῆ Φαρέτελι,

Εἴτε ἐτὸ μῆκος βύδης πυρρῆς ἔγῃνε, καὶ σέο φῶτες

Γερῶ βαγὸν τόξων βύνομιον ἀγρωχῆ.

Αλλά καὶ ὡς σε δέδωκα δολοπλόκε, μή ἴνα κεύθῃς

Εἰς ἐμὴν κῆν ὑπνω πικρὸν ὄνηρον ἰδῆς.

ΜΕΛΕΑΓΡΟΥ, οἱ δὲ, ΣΤΡΑΤΩΝΟΣ,

Εἰς ἔρωτᾶ.

Εἰ καὶ σοὶ σπέρυγες ταχυνᾶ πῶσι νῶτα τέτορται,

Καὶ σκυθηρῶν τόξων ἀκροβολῆς ἀκίδας,

Φθίζομαι ἔρως ὑπὸ γῆρᾶ σέ. τί γὰρ πλέον, ἔδ᾽ ἐγὼ αὐτός

Σὺ δ᾽ ἐφυγῆς ῥώμην πῶδα μάστιγος αἴδας.

ΣΕΚΟΥΝΔΟΥ Εἰς ἀγαλματα ἐρώτων.

Σκυλοφραγῆς ἴδ᾽ ἔρωτᾶ, ἴδ᾽ ὡς βελαροῖσιν ὅτ᾽ ὤμοις

Οπλά φέρεσι θᾶν νῆπι ἀγαλλίριμα,

Τύμπρομα καὶ θύρσον βρομίον, ζυῶς δὲ κεραυνόν,

Ασπίδ᾽ ἐνυδίου καὶ κέρω ἠύσμον,

Φοίβου δ᾽ ὑπόξον Φαρέτελι, ἀλίου δὲ πειλαμαν,

Καὶ σθεναρῶν χερῶν ἠερακλέους ῥόπαλον.

Τί πλέον αἰθρώποισιν, ἔρως ὅτε καὶ πόλον εἴλε,

Τόξα δ᾽ ἀθανάτων κύριος ἐλήισατο;

ΦΙΛΙΠΠΟΥ Εἰς τὸ αὐτῷ.

Συλήσαντες ὄλυμπον ἴδ᾽ ὡς ὄπλοισιν ἔρωτες

Κοσμοῦτ᾽ ἀθανάτων σκῦλα φρυαστόμυροι.

Φοίβου τόξα φέρεσι, δῖος δὲ κεραυνόν, ἔξῃος

Οπλον καὶ κινέει, ἠερακλέους ῥόπαλον,

Εἰνυδίου τε θεοῦ τειβελεῖς δόρυ, θύρσα τε βάκχου,

Πηλῶν πέδιλ᾽ ἔρμου, λαμπάδα ἔξτεμίδος.

Οὐκ ἄριστος θνητοῖς εἴκειν βελέεσιν ἐρώτων,

Δάμνοτες οἷς ὄπλων κόσμον ἔδωκεν ἔχῃν.

ΓΑΡΜΕΝΙΩΝΟΣ Εἰς ἀγαλματα ἠραῶ.

Ὦ ῥγεῖος πολυκλήτος, ὁ καὶ μόνος ὄμμασιν ἠρεῖ

Αδρησᾶς, καὶ ὅσην εἶδε τυπωσάμυρος,

Θνητοῖς κάλλος ἔδῃξεν ὅσον γέμισ· αἱ δ᾽ ὑπὸ χέλιποις

Αγνώστοι μορφᾶι ζυῶνι φυλασάμεθα.

Εἰς ἀγαλματα ἠραῶς θηλαζούσης ἠερακλέα.

Αὐτὸ πῶ μπετυῖω τεχρήσατο ἱωῦνκα μαζόν

Εἰς νότον ὁ πλάσσης οὐ πωρσέθηκε γάλα.

Εἰς ἀγαλμα καλλιόπης.

Καλλιόπῃ μὲν ἐγὼ κύρω δὲ ἐμὸν ὅπασα μαζόν,
 Ὅς τρέφε θεῖον ὄμηρον, ὅθεν πίε νήδυμος ὄρφνός.
 ἸΩΑΝΝΟΥ ποιητῆ τῆ βαρβούκας εἰς
 εἰκόνα τῆς αὐτῆς.

Ἡ θελε μὲν πολυμύτων ὄζωγράφος εἰκὴν χεράσφα,
 Ἀλλ' ἀπολέ πολυμύτης, ἔγραφε καλλιόπῃ.
 Τοῦ αὐτῆ εἰς εἰκόνα πολυμύτης.

Σφο μὲν εἰκὼν ἦδε πολυμύτης, καὶ σὺ δὲ μούσης.
 Ἐν γὰρ ἐπ' ἀμφοτέροις οὐδὲμα, καὶ τύπος εἰς.
 ΑΝΤΙΡΑΤΡΟΥ εἰς εἰκόνα μουσῶν.

Τρίζυγες αἰμοῖσσι τῶν δ' ἔσαλθη αἰμία, λωτοῖς
 Ἀδὲ φέρφ παλάμης βαρβούτων ἀδὲ, χέλιω.
 Ἀλλ' ἀμὲν ὄμηρος, ἔχῃ χέλιω ἀδὲ ἀγλάδα,
 Βαρβούτων ἀκαμαχάδῃ, ὑμνοπόλοισ δόνακας.
 Ἀλλ' ἀμὲν κρανταίρα τόνου πέλφ' ἀδὲ, μὲν αὐδὸς
 Χρώματος ἀδὲ, ἔφασ βύρέτις ὄμηρος.

ΘΕΑΓΓΗΤΟΥ γοργασκου εἰς πλὴν
 ἀθλιωτῶν νέμεσι.

Χιονέλω με λίθον παλιναυξέος ἐκ παλαιότης
 Λαοτύπος τμηξας πεσοτόμοις ἀκίσι
 Μῆδὸς ἐποντοπόρβυσην, ὅπως ἀδρεῖκελα τεύξῃ
 Τῆς κατ' ἀθλιωτῶν σύμβολα καμμοῖνης.
 Ὄς δὲ δαίζομύτοις μὲν ἀθλὸν αἰτέκλυτε πέρσας,
 Καὶ νέες ὕγροπόρβυσην χύμασιν αἰμαλέοις,
 Ἐξεσαν ἀδρήσθην ὄμηρος ἀθλιωτῶν,
 Δάμον ὄμφαλάσις ἀθλιωτῶν μεροπῶν.
 Ἀνταλαντεύω τὰς ἐλπίδας εἰμὶ δὲ καὶ νῦν
 Νίκη ἐρεθίδας, ἀσπυροῖς νέμεσις.

ΠΑΡΜΕΝΙΩΝΟΣ εἰς ὄμν.

Μῆδὸς ἐλπιδεῖσα ὄπαμοφόρος λίθος εἶς,
 Ἡλλάθῃ μορφῶν καίριον εἰς νέμεσι.
 Ἐνδίκης ἰδρῶν θεῖσα θεά, ῥαμνοῦτος ὅτι ὄμν,
 Νίκης καὶ Ἐφίης ἀθλιωτῶν μὲν τῶν.

Εἰς εἰκὼν νεμέσεως.

Ἡ νέμεσις παρὰ τῆς πῆχῃ τῶν τε χαλινῶν,
 Μῆτ' ἀμὲν πικρῶν, μῆτ' ἀγαλμα λέξῃ.
 Εἰς ὄμν.

Ἡ νέμεσις πῆχῃ κατέχω. πῆχῃ οὐδὲμα, λέξῃς
 Πᾶσι παρὰ τῆς πῆχῃ, μῆδὲν ὄμν ὄμν.
 ΠΛΑΤΩΝΟΣ εἰς ἀγαλμα πῆχῃ
 σελῶν.

Σηάτω λαοῖσιν δρυάδων λέπας, οἱ τ' ἀπὸ πέτραις
 Κρησσοῖ, καὶ βλαχὰ πολυμύτης ὄμν,
 Ἀυτὸς ἐπεὶ σελῶν μὲν ὄμν δετῶν βύκελάδῃ πᾶν,
 Ὑγροῖς εἰς ὄμν χέλιω ὄμν κατέμην.
 Αἰδὲ πέτρῃς θαλασσοῖσι χροῖ πῶν ἐθῆσαντο
 Ὑδριάδες νύμφαι, νύμφαι ἀμαδρυάδες.

ΑΡΑΒΙΟΥ γοργασκου εἰς ὄμν.

Ἡ νύμφα σελῶντος ἐναργῆ πῆχῃ ἀκρῶν
 Γυμνα γὰρ ὄμν ἀθλιωτῶν ἐκατέμην τύπω.
 Ἀλλ' ὄμν φθῆρσαν ἀμύχανος ἀσατον ἦχῃ,
 Πικρῶν ἦρῆθη φθῆρσον ἀνωφελῆ.

ΑΛΚΑΙΟΥ εἰς ὄμν.

Ἐμπνὴ πᾶν λαοῖσιν ὄμν ἀθλιωτῶν χέλιω μούσαν,
 Ἐμπνὴ, ποιμνῶν τερπόμενος δόνακι,
 Ἐυκλάδῃ σελῶν χέλιω μέλος ἐκ δὲ σίτωδου
 Κλάξῃ κατῆρῶν ῥήματος ὄμν.
 Ἀμφὶ σὶ ῥυθμοῖοις χέλιω κρότον ἐνθεον ἦχῃ
 Ρηατέσθῃ νύμφαις τῶν δὲ μεθυδριάσιν.
 Εἰς ἀγαλμα πᾶν ὄμν ὄμν ὄμν
 ὄμν ἀθλιωτῶν ὄμν.
 Γὰρ ἀμὲν τὸν δυστέρωτα καὶ ὄμν ὄμν φθῆρσον ἦχῃ.
 Εἰς ὄμν.

Τὰ δὲ χέλιω χλοεοῖο ῥίφεις λῆμῶνος ὄμν,
 Ἀμπαυσον μορφοῖ μαλακῆ γῆρα μούτων
 Ἡλίσε καὶ ὄμν ὄμν ὄμν ὄμν
 Θέλεξῃ, τετῆρῶν εἰσαίοντα μούτων

Χώ ποιμνίῳ ἐν ὄρεσι μεσαμβρινῶν ἀγροῖσι παραῖ
 Σελιδων, λαοίας θάμνω ἑσπὸ πλατῆρου,
 Καύμαί ὀπωρινοῖο φυγῶν κυνός. ἄλμα δὲ ἀμείψας
 Αὔριον. βῆ τῶδέ σοι πῶρι λέγοντί πίθου.

ΑΝΥΤΗΣ εἰς τὸ αὐτῷ.

Ξεῖν, ἑσπὸ τῶν πέτρων τετραμῆρα γῆ ἀνάπαισον
 Αδύτοι ἐν χλωροῖσι πνύμα θεσφ πετάλοισι.
 Πίδακά τ' ἐκ παραῖ ψυχρὸν πίε. δὴ γὰρ ὀδίταις
 Αμπαυμὶ ἐν θερμῷ καύμασι τῶτο φίλον.

Εἰς τὸ αὐτῷ.

Εξ αὐτῷ διός ἔστιν ὁ φίλτατος ἐκχυτος εἶπῷ.
 Μαρτυρεῖω δὲ φέρῃ τὴν ἐποδῶν νεφέλιω.
 Ἐρμείαν γὰρ ἀνακτα τέκεν νεφθηγηρέτα ζεῖς
 Αὐτάρ ὄγ' ἔρμείας. πῶρ' αὖ τὸν ἀγροῖσι τίω.

ΛΕΩΝΙΔΟΥ εἰς ἕτερον πῶρ' αὖ.

Μὴ σὺ γ' ἐπ' οἰονόμοιο παρὰ πλῆρον ἰλύος ὠδε
 Τῶτο γλαδραῖης θερμὸν ὀδίτα πίης.
 Ἀλλὰ μολῶν μάλα τυτθὸν ὑπὲρ δαμολίβοτον ἀκρην,
 Κεῖσε γε πῶρ' κείνα ποιμνία πίτυι
 Εὐρήσης κελαίρον εὐκρίως διὰ πέτρης
 Νάμα, βορφαῖης ψυχρότερον νιφάδος.

ΑΝΥΤΗΣ εἰς ἕτερον πῶρ' αὖ.

* Τί τ' ἔπει κατ' οἴβοτον πᾶν ἀγροῖσι δάσιον ὕλαν
 Ηλιμος, ἀδυβόα τῶδε κρέκεις δόνακι;
 Ὁ φερέ μοι ἐρσηέντα κατ' οὔρεα ταῦτα νέμοιντο
 Πόρτιες, ἠυκόμεναι δρεπτομόμα σαχῶν.

ΕΡΥΚΙΟΥ εἰς ἕτερον πῶρ' αὖ.

Εὐσοχα θηροβολῆτε κυναγέται, οἱ ποτὶ ταῦτο μ
 Γαῖος ὀρβῶα τεω νῆσῶν ἰδμοῖ σκαπταί,
 Οἴ τε λίνοις βαῖνοτε πεποιθότες, οἴ τε σιδάρα,
 Οἴ τε καὶ ἰεθῶτα λαθροβόλοι δόνακι.
 Καί με τίς ὑμῶν ἔπιβωσάτω οἶδά ποτ' ἀγρῶν
 Κοσμηθῆ, καὶ λόγαν, καὶ λῖνα, καὶ καλάμοις.

ΣΙΜΩΝΙΔΟΥ εἰς ἕτερον πῶρ' αὖ.

Τὸν παραρῶπιω ἐμὲ πῶρ' αὖ, τ' ἄρκιδα, τ' κτ' μῆδων

Τὸν μὲν ἀθλωμάτων, γήσατο μιλιτιάδης.

ΘΕΛΙΤΗΤΟΥ εἰς τὸν αὐτῶν.

Υλοβάτας, φιλόδενδρος, ὄρεσάουλου πόσις ἀγροῖσι,
 Γαῖος κίπος, βύκερος μαλοφύλαξ ἀγροῖσι,
 Πᾶν ὁ δασικράμων, ὁ πολύσπερος, ὁ μετομάστας
 Ἐδραμον ἀγροῖσι πᾶν ἐς δάιν ἀσπίειον,
 Μιλιτιάδου γήσαντος ὁ μάσπιδά παρσοδιώλιω.
 Ἰσαμει, ἀκλήτου ζεῖνα συμμαχίης.
 Ἀλλοῖς ἀκροπόλητος ὁ μηδοφόνος δὲ δέδασται
 Ξυῶς ἐμὴν μῦθῶν καὶ μῦθῶν ἄνομαχίης.

ΦΙΛΟΔΗΜΟΥ εἰς ἕτερον ἀγαλμα πῶρ' αὖ.

Τελαοῖς ἀθανάτοις χωρὶς λίθος. ἀ κεφαλαῖ γὰρ
 Μανίῃ τρανάς πῶρ' αὖ τὸν ἀγροῖσι κερων.
 Στέρνα δὲ καὶ νηδὺς, ἠρακλέα· λοιπὰ δὲ μῦθῶν
 Καὶ κήμησ ἔρμῆς ὁ πτερόποις ἔλαχεν.
 Θύμῃ θρηνησὶ ξένη μηκέτι. τῶ γὰρ ἐνός σοι
 Θύματος οἱ τελαοῖ δαίμονες ἀπτόμεθα.

ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ σμύρναξ εἰς ἕτερον
 ἀγαλμα πῶρ' αὖ.

Ἀγροτέρων θεός εἰμὲ τί μοι χρυσόις δεπᾶσαι
 Σπένδετε; ποῦ δὲ ἰπᾶλου χεῖτε μέθυ βρομίου;
 Καὶ γυροῖς ταύρων πέτρη παρσοδεῖτε τένοντας;
 Φείσαο δ' οὐ τοῖσι θύμασι τερπόμεθα.
 Γὰρ ὁ πρῶρεῖτης, αὐτόξυλος, θρνεοθόιης
 Εἰμὶ, καὶ ἔλθοντοῦ Γλυκοπότης κύλικος.

ΛΕΩΝΙΔΟΥ, οἱ ὁ περὶ τοῦ, εἰς
 ἀγαλμα παρὶ πῶρ' αὖ.

Ἀὐτὸν ἐφ' αἱμασιᾶσι τὸν ἀγροῖσι πρῶτα παρὶ πῶρ' αὖ
 Ἐψησεν λαχῶν δεινοκρίτης φύλακα.
 Ἀλλ' ὡς ἐντέταμει, φῶρ' ἐμὲ λεπε τῶτο δὲ ἐρωίᾶς
 Τῶν ὀλίγων λαχῶν εἶνεκα; τῶν ὀλίγων.

ΤΥΜΝΕΩ εἰς τὸν αὐτῶν.

Γαῖα παρὶ πῶρ' αὖ καὶ ἡ κρόνος, οὐ διακρίνω
 Οὐδένα φῶρ' οὔτε ταῖς δε παρὶ πῶρ' αὖ.

Ἐπαρεπε μὴ λαχρῶν ἕνεκεν τάδε καὶ κροκοκωφῶν
(Φήσῃ τις) με λέγειν. Ἐπαρεπεν δὲ λέγω.

ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ εἰς ἕτερον ᾠρήτην.

Ἐἰς ὃ κενόν με τέθηκε νόμου χάριν ᾧ δὲ ᾠρήτην
Ἐὐτυχίδης, ξηρῶν κληματῶν φύλακα.
Καὶ εὐεβέβληται κρημνὸν βαθύν, ὃς αἰ' ἐπέλη,
Οὐδὲν ἔχει κλέψαι πλὴν ἐμὲ τὸν φύλακα.

ΑΓΡΟΛΑΘΝΙΔΟΥ εἰς ἕτερον.

Αὐθιγ' ἀναξαρτήης με τὸν σὸκ' ὅτι ποσὶ ᾠρήτην,
Ἐν θρονίῳ δ' ἀμφοτέρω γυνάτι κεκλιμένον.
Τὸ δὲ ξέθ' φουρέμαχος θεράπων δέ μοι ἀγχόθι καλὴν
Ἀθήσας, δίζου μηκέτι πῶς ἔπεσον.

ΦΙΛΙΠΠΟΥ εἰς ἕτερον.

ᾠραίας γ' ἔσορα τὰς ἰσάδας, εἴγε λαβὴν μοι.
Συλχαρῆς ὀλίγας; ἦγλανε μηδεμιάς.
Οργίλος ὡς ὁ ᾠρήτης ἔρως, ἐπὶ καὶ κενός ἦξες.
Ἄνα λιπομυδὸς μοι καὶ γὰρ ἐγὼ δέομαι.
Ἄχρηξίς γὰρ (λέγε μοι) πρὶ ἔμοι' ἰνός; ἔστι νόμος ποῦ,
Δὸς, λάβε. καὶ θεὸς ὦν Ἐργυρίου σὺ γλίχη;
Ἄλλοτι θεῖμα φιλά. ποῖον τόδε; πᾶμα κατέσταν
Σύκα, δὸς δὲ θυμῶς ἰσάδα πλὴν ὀπίσω.

ΑΡΓΕΝΤΑΡΙΟΥ εἰς ὃ αὐτό.

ᾠεμος. οἶδα καὶ αὐτὸς, ὀδοί ποτε. μηκέτι ἔπαυθῃ
Ἰσάδα, μηδ' ἔσορα τὸν πέλας ἀκρέμονα.
Καὶ λίαν ὁ ᾠρήτης ἐφίσαμα δὲ δὲ δορκῶς,
Καὶ φυλακὴν σίκων ἰὺ ἐπέοικεν ἔχων.
Ἦν δὲ μόνον σὺ θήγης τ' ἰσάδος, ἰσάδα δάσφς.
Ὡς ἰσότης πόρτων ἐστὶ δειγμασιτι.

ΕΥΚΛΙΟΥ εἰς τὸν αὐτόν.

Ὡς βαρὺ τὸ ᾠρήπε καὶ δὲ τετυλωμένον ὄπλον,
Παῖ δ' ἀπὸ βουβῶνων ἀθρόον ἐκκέχυκας,
Ἐἰς γὰρ μὲν σὸκ' ἀπέτοιμον, ἔχθ' δέ σε δίψα ζωαίχου
Ὡγαθὲ, καὶ σπαργᾶς θυμὸν ἀπιδυτα πόροισι.

Ἀλλὰ καταπρήνυε τὸν ἔξωδηκῆτα φθῶν
Τόνδε, καὶ αἰτητῆ κρύβον ὑπὸ χλαμύδι.
Οὐ γὰρ ἐρημῆτον ναίφς ὄρεσ, ἀλλὰ πρὶ ἔλλης
Ἦόνα, πλὴν ἱερῶν λαμψακῶν ἀμφοπολῆς.

ΑΝΤΙΣΤΙΟΥ εἰς τὸν αὐτόν.

Ἀχρὸ φύλαξ ἔσηκα πολυκεταίους ἐν Ἐξούραις,
Φείκωνος καλύθει καὶ Φιταρῶν ἰσάδος,
Τὸ δὲ λέγων πρὶ ἕκατον, ἐπὶ γήσφς ἐσδῶν με
Τὸ σκῆδους, χαρῆ πλὴν ἔσαν τὸν ὄδον.
Ἦν δὲ πρὶ ἐκβάφης ἐξά μὴ γέμεις, οὐπὶ σ' ὀνήσθ
Ἦ λαχῆ, τρυπᾶν πόρτας ὅπιστάμεθα.

ΠΛΑΤΩΝΟΣ εἰς ἀγαμία Κατύρα ἐν
κρίω ἔσως, καὶ εἰς ἔρωτα κατῶδοντα.

Τὸν βράμιου σατύρον πεχάσατο δαυδαλέα χεῖρ,
Μοιῶν θεασείως πνεῦμα βαλυῦσα λίθω.
Ἐἰμὶ ὃ τῶς νύμφασιν ὀμέστος; ἀπὶ δὲ τῶ ᾠρῖν
Πορφυρέου μέθους, λαρόν ὕδαρ πᾶσι χέω.
Ἐύκηλον δ' ἦθνε φέρων πόδα, μὴ τὰ χα κῶρον
Κνήσης ἀπαλῶ κώματι θελγμένον.

Τοῦ αὐτῶ εἰς ὃ αὐτό.

Ἐἰμὶ μὲν δὲ κεραῖοιο φίλος θεράπων δῆνύου,
Λεῖβω δ' Ἐργυρέων ὕδατα καιάδων.
Θέλω δ' ἠρεμέοντα νέον πᾶσι κώματι πᾶν δα.

ΑΓΑΘΙΟΥ χορλαστικῶ, εἰς εἰκόνα σατύρου
πᾶσι τῇ ἀκῆ τὸν αὐτὸν ἔχοντος, καὶ
ὡς τῶ ἀκροκρότου.

Ἀὐτομάτως Κατύρῃσθε δὸν ἄξ τεὸς ἦχον ἰσάδς.
Ἦ πὶ τῶρα κλίνας οὔας ἀγῆς καλαίμας;
Ὁς δὲ γῶν στήσεν ἴσως δ' αἰ' φθῆξαι το μῶθον,
Ἀλλ' ὑπὸ τερπωλῆς εἶχετο ληθηδόνι.
Οὐ γὰρ κηρὸς ἔρκεν ἕκων δ' ἠσπάζετο σιγῶν.
Θυμὸν ὄλον τρέφας πεκτίδους ἀχρηλίη.

ΛΕΟΝΤΙΟΥ ρολαστικῶδ' εἰς ἕτερον
σαύτηρον.

Τὸν σαύτηρον δένυσος ἰδὼν πόσον δῆγος ἔχοντα,
Καί μιν ἐποικίειρας, θήκατο λαίνεον.
Ἀλλ' οὐδ' ὡς ἀπέληξε βαρυτλήτων ὀδυάων
Εἰσέτι γδ' μογέει καὶ λίθος ἂν ὀτάλας.

Εἰς ἕτερον σαύτηρον.

Ἡ σαύτηρος τὸν χαλκὸν ἰσώεδρα μῦθον, ἢ Διὰ τέχνης
Χολκὸς αἰαδικαθεὶς ἀμφεχύτη θάτυρα.

ΝΕΙΛΟΥ ρολαστικῶδ' εἰς εἰκόνα σαύτηρον ἀπὸ
ψηφίδος, ἐν ἀντιόχεια.

* Γαίτες μὲν σαύτηροι, φιλοκέρτομοι· εἶπέ τ' ἡ καὶ σὺ
Τί παρὸς ἔκαστον ὄραν τόνδε γῆγωτα χέρας;
* Θάμβος ἔχων, γῆγώ, πῶς ἐκ λίθου δῆγ' ὅθεν δῆγος
Συμφερτὸς, γρόμιον ἔξαπίτης σαύτηρος.

ΠΛΑΤΩΝΟΣ εἰς ἕτερον σαύτηρον.

Τὸν σαύτηρον διόδωρος ἐχρίμισεν, ὅκ' ἐτόρβυσεν.
Ἦν νύξης, ἐργῆς· δ' ἔργος ὑπνον ἔχῃ.

ΑΝΥΤΗΣ.

Κύριδος ὅτ' ὁ χάρος, ἐπεὶ φίλον ἐπλετο τῆα
Αἰὲν ἀπ' ἠπείρου λαμπαρῶν ὄραν πέλαγος,
Ὀφθα φίλον ναύτασι τελῆ πλόον, ἀμφὶ δὲ πόντος
Δάμαρην, λιπαρὸν δερκέρματος ξόανον.

Εἰς ὅ αὐτῶ.

Τί τ' ἔμελλαν ἀτλητος ἐναλίσιό λείδ' ἔχας
Κύρισι; τίς ὀφύσας εὐχρὰ καὶ θάψε μαίτην;
Εν τεὰ σοι γδ' ἔρωτες ἐφίμεροι, αἶ τε κατ' ὄναι
Τέρψις, καὶ κροτάλων θηλυμανθῆς ὄποιοι
Δούρατα δ' αἶμα πόντα μέγες τριτανίδι δία
Ταῦτα σὺ δ' ὀχράτην εἰς ὑμῶν ἰθι.

Εἰς ὅ αὐτῶ.

Δερκέρματος ξόανον καλὸν τόδε, πᾶν ἀφροδίτην
Ὡς ἄνθρωφ' ἰλάσκου, πλατὸν ἐξόρματος.

Αἰὲν δὲ Γλυκέρῃ δένυστος, ἀ μ' ἀέθηκε
Γορφυρέας ἀπαλὸν κῆμα πρὸ ἠϊόνος.

Εἰς ὅ αὐτῶ.

Ελθόμεν ποτὶ ναὸν, ἰδοίμεθα τᾶ ἀφροδίτας
Τὸ βρέτας, ὡς χρυσῶ δαυδάλεον τελέθῃ.
Εἴσατό μιν πολίαρχις, ἐπαρομῆμα μάλα πολλῶ
Κτῆσιν ἀπ' οἰκείου σώματος ἀλγείας.

Εἰς ὅ αὐτῶ.

Στῶ μιν ἀλιρράτοιο πρὸ γαμαλαὶ γῆνα πόντου,
Δερκέρμοι τέμνος κύριδος εἶναλίας.
Κεραναί τ' ἀγέροισι κατὰ σκίον ἀξ' ἀπο, ἄμα
Ξουθα ἀφύσσονται χεῖλεσιν ἀλκυόνες.

Εἰς ἔρωτα.

Ὀπιανὸς τὸν πλανὸν ἰδὼν, ἀγροισι κεραυτὸν,
Δάκρυς ὡς κρῖσον πῦρ πυρὸς ὅστιν ἔρωτος.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Γτομῶ πλανὸν ἔρωτα τὸν αἰτίον ἐπ' ἄσ' ἔρωτι
Α νέμεσις, τόξω τῶσον ἀμύνομῆα,
Ὡς κε πάθη τὰ κ' ἔρεξεν, ὃ τ' ἄρα σὺς, ὃ τ' ἄρα σὺς
Δακρύς, πικρὰν γαστρίδος βελέων.
Εἰς τ' βαθύν βίσι κέλπον ἀπέπυσεν, ἀ, μέγα θάυμα,
Φλέξῃ τίς πυρὶ πῦρ; ἢ ψατ' ἔρωτος ἔρωτος.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Καὶ γὰρ κύριδος αἶμα κασιγνήτω δέ με μήτηρ
Ἦνεσε τόξα φέρῃν ἀντία καὶ πτέρυγας.

Εἰς δ' ἔτεμν.

* Ἀρτεμῖ, ποῦ σοι τόξα, πρὸ αὐχενίη τε Φαρέτης,
Ποῦ δὲ λυκαγείων ἐδρομῆς δ' ἔβουλιδαν;
Γόρπη τε χρυσοῖο τετυχημένη, ἢ δὲ παρὸς ἀκρῶ
Ἰγνῶν Φοινῆς πέπλος ἐλαιοκόμης;
* Κερα μὲν εἰς ἀχρῶ ὀπλιζομαι, ἐς δὲ θυλάκας
Εἰ μ' αὐτῶς, ἰρὰν ἀπομῆν θυέων.

Εἰς τὴν αὐτὴν.

Ἀρτέμις, ἢ γόργου Φύλαξ κλειῶν τε καὶ ἀγροῦ,
 Τόξω μὲν κλωπῆς βόηε, σάω δὲ φίλοις·
 Καὶ σοὶ ἑπιρρέξῃ γόργος χιμάροιο νομαίης
 Αἶμα, καὶ ὠραίους ἄρνας ἐπὶ παρθύροις.

ΑΝΥΤΗΣ Εἰς ἔρμιῶν.

Ἐρμαῖ τὰ δ' ἔστακα πρὸ ὄργανον ἰωμένοντα
 Ἐν τειλόδοις, πολιάς ἐγύθεν αἰόνοιο,
 Ἀνδράσι κεκμηῶσιν ἔχων ἄμπαυσιν ὁδοῖο·
 Ψυχρὸν δ' ἐκκεῖσε κείνα ἰσοῖάχῃ.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Ἰερὸν ἔρμειν με πῶδα φείλοντες ἔχουαν
 Ἀνδραποι λίθινον ἑσθόν, ὃ δ' αὖτ' ὀλίγης
 Οὐ μεγάλλω αὐτῆς ἔργων χάριν, ἀλλ' ὅτι λοιπὰ
 Αἰγρὸς ἐπὶ κριῶν ἐπιπλά λέγω σάδρα.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Ὀδίτα, μὴ παρῆσπε παρὲς τὰ κλήματα,
 Μηδ' αὐτὰ μῆλα, μηδ' ὄπη τὰ μέσσιλα.
 Τίωιδε παρὲς τὴν γοῖνον ἔξαμείβοιο,
 Ὡς μήτι δράξης τῶνδε, μηδ' ἀποθρίσις,
 Ἀσιῶ πόνω φυτουργὸς ἐκίηται μίδων,
 Ὅς καὶ μετ' ἡ κεν. ἰὼ δὲ μευ πῶδα κλύης,
 Γνώση τὸν ἔρμιῶν, ὡς κακὸς ἀμείβοιο.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Ὀχθηρὸν τὸν χρόνον ἔχω καὶ ἔρημον ὀδίτα
 Οὐκ ἐγὼ, ὃ σάσας δ' αἴπιος ἀρχελοχός.
 Οὐ γὰρ ὀρφοχάρης ὡ ρμαῖ, οὐδ' ἀκρολοφίτας,
 Τὸ πλὴν δ' ἀτραπικίς ὡ νερ ἀρεσκέμνος·
 Ἀρχελοχός δ', ὡς αὐτὸς ἔρημοφίλας καὶ ἀγείτων,
 Ὡς πρὶ ὧν τοῖον καὶ μετ' ἄρκατατο.

Εἰς δάουσον.

Ἐκ παρὲς ὡ δάουσε τοδύτερον, ἠνίκα χαλκῶ
 Ἐξεφαίης, γμειῶν βύρε, μύρων ἐτέριον.

Εἰς πῶα.

Κρημνοβάτοιο, δίκερων, νυμφῶν ἠγήτορα πῶα
 Ἀζήτω, ὃς πέτερον τόνδε κέκευθε δόμεν,
 Ἰλαον ἔμμεναι ἄμμι, ὅσοι λίβα τίωιδε μιλόντες
 Αἰαίου πόματος δὴ δὴ ἀπυσάμια.

ΜΑΙΚΙΟΥ Εἰς τὸν αὐτόν.

Εὐπέταλον Γλαυκῶν αἰαδεδράδα τάνδε πρὸ ἀκρας
 Ἰδρυθῆς λοφιάς πᾶν ὄσ' ἔπιπροπέω.
 Εἰ δέ σε πορφύρετος ἔχῃ πότος, ὡ πρὸ οἶτα,
 Βότρεος, ὃ φθονέω γαστρίθρεο ζομῶν·
 Ἦν δὲ χειρ' ἰαύσης κλοπῆ μόνον, αὐτίκα δέξῃ
 Ἀζήτω βακχῶν τίωιδε κερθεαρίω.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Δελυνῆς τοῖον με καθ' ἰερὸν ἔμπυρον ὃ κρῆς
 Χάχεον ἔσησεν πῶα τὸν ἀγρόνχα.
 Δέρμα δ' ἔχω, διπλὸν τ' ἀγαθόλον, ἐκ δὲ γε πέρας
 Σπήλυγος τείνω βλέμμα διπλὸν παρὲς ὄρεο.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Πέτρης ὃκ πρὶ ἡς με πόλιν καὶ παλλαδὸς ἀκρίω
 Στίσαν ἀδελῶν τοῖον πῶα ἔπαμοφόρον.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Ἦν λαχρῶν σ' ὃ κρήπος ἴδα σχεδὸν ἰχθια θέντα,
 Αὐτὴ γυμνώσω φῶρ σε ποτὶ παρῶσι.
 Αἰγρὸν ἔχῃ τῶτ' ἔργον ἔρθε θεόν, οἶδα καὶ αὐτός
 Αἰγρὸν ἀφιδρωθῆν δ' ἴαθ' ὅτι τῶδε χάριν.

ΛΕΩΝΙΔΟΥ Εἰς τὸν αὐτόν.

Ἀμφοτέρως πρὸ ὀδοῖσι φύλαξ ἔσηκα κρήπος,
 Ἰθυτεῖς μηρῶν ὀρτιάσας ῥόπαλον.
 Εἶσατο γὰρ πῶσον με θεόκριτος· ἀλλ' ἀποτηλοῦ
 Φώριθι, μὴ κλαύσης τίωιδε φλέβα δδξαμῶ.

Ἀδελφον.

Ὁτραγόποις, ὃ τὸν ἀσχὴν ἐπηρῶν, αἴ τε γηῶσαι
 Νύμφαι παρῶσι τέλει, ἢ τε καλὴ δαμάη.

Λύγδινα πύργα κὶ ἄκρα, Ἐφαί χεῖρες· αὐτὸς ὁ μῦθος
Φθῆγ' ἕεται, ἀκρητος ζεῦ πάτερ ἢ Ἐφίη.

Εἰς νέμεσιν.

Καί με λίθον πέρσασ' ἑδὺρ ἠγάγον, ὄφρα Ἑσπαμον
Στήσωνται νίκας· εἰμὶ ὃ νῦν νέμεσις.

Ἀμφοτέροις δ' ἔστηκα, καὶ ἠγέεσσι Ἑσπαμον
Νίκας, καὶ πέρσας τῶ πολέμου νέμεσις.

Ἀθῆλων.

Ἰσίδι καρποτόκω, παχυμήπει, μυειομόρφω,
Λαϊνέω ἑλάφω, μογρῶν ἀπὸ μύθεν ἀεσίων,
Ἀυτόματοι εἰχλοσιν ἐλὼ παρὸς μητέρα καρποί.

Εἰς ἀγαλμα νυμφῶν.

Ταῖς νύμφαις πόσι ἀγαλμα· μήλοι δ' αὐταῖσιν ὁ χῶ
Ναί μῆλοι, ὡς κρίνας ἀφῆτα ῥῆδρα ῥέοι. (εἰς·

Εἰς τὸν μῶμον.

Τίς τὸν ἐν ἐσθλοῖσιν πῦμα πενήτα κὶ τεισάλασον
Μῶμον ἀμωμήτοις χερσὶν ἀπεπλάσατο;
Ὡς ὁ γῆρων ὅπτι γὰρ βεβλημένος, οἶά τις ἔμπιους,
Ἀμπαδὴ λύπας, γῆα βαριωμόδμος.
Μανυῆ δίστοιχος ὁ λέθριος ὄγκμος ὀδόντων,
Πειρομῶν ὅπτι τῆς τῆν πέλας δὺτυχίας.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Τίς τὸν ἐν ἐσθλοῖσιν πῦμα πενήτα καὶ τεισάλασον
Μῶμον ἀμωμήτοις χερσὶν ἀπεπλάσατο,
Καὶ ὄκα τεσκλητὸς κείνου βάρως, ἀμὲρ ἑρείδῃ
Ψιλὸν γηραῖ χεῖ βαλὼν κρόταφον·
Ἀδὲ, σπασπρῶς βάρωσιν ἀπασπρῆγεται ἐς γαῖν,
Κωφὰ παρὸς ἀψυχον πέτρων ἀπερσόμενος.

Ἀθῆλων.

Τάχεο δυσάνων ὄνουσαν ἀποπαμφάγε μῶμῃ,
Τάχεο σὺ παρῶν ἰσοδόλοισ γένυας.
Νύξασε μαρυῖ τετανυσμένα, κὶ φλέβες δ' ἔθρων,
Καὶ κενεὰ Ἐρκῆ ψυχολιπῆς δυνάμεις.

Καὶ ῥικνοῖς φείλουσα αἰεὶ κροτάφοισιν ἔθρηα.

Ὡστε, τίς ἔμφυχον αἰδρίσιν αἶνεσε τίχρα,
Οὐδὲ τόπον δῆκλα σείο λιπῶν φόματι;

ΓΕΡΣΟΥ.

Καί με τὸν ἐν σμικροῖς ὀλίγον θεὸν ἐὼ ἔπιβώση,
Εὐχάρως πένθη· μὴ μεγάλων δὲ Γλίχου.

Ὡς ὅτε δημογῆρων δυνάται θεὸς αἰδρὶ πένητι
Δωρθεσθαι, θύτων κείνος εἰμι τυχῆν.

ΛΕΩΝΙΔΟΥ.

Υλοφόρου πόσι ἀγαλμα ὀδιδόρε μεγαλιώτος·
Εἰρήνης δ' ἄλλ' ἴδε τὸν κρήμον υλοφόρον,

Ὡς εἴς οἱ ζυρῆς ἠπίστατο δωροδοκῆσαι
Εργασίης· αἰέν δ' ὠγαθὸς, ἔς' ἀγαθός.

Εἰς ἰατρῶν εἰκόνας,

κῆδ' ἰγῆ.

ΣΥΝΕΣΙΟΥ γρασκῶδ' εἰς εἰκὼνα
ἰπποκράτους.

*Ὀπώθεν ὁ γῆσας; *βυζαντίος. *ουῶμα δὴ τίς
*εἰσέσιος. *σὺ δὲ, τίς; *κείνος ἰπποκράτης.

*Τοῦ δ' ἔνεκεν γέγραφέν σε; *λόγον χάριν ἢ πόλιν
*Τῶν ἐς ἐμὲ γραφίδων αἰτιδὲ δακε γῆρας. (αὐτῶν)

*Καὶ τί μὴ αὐτὸς ἐὼν τύπον ἔγραφεν; *ὅτι φάρων
*Ἡμέας ἀθ' αὐτῶν, κρέασονα δόξαν ἔχῃ.

Ἀθῆλων εἰς τὸν αὐτόν.

Ἡ ἐτελεύφονα ἰπποκράτης ἔγραφε παῖν,
Ἡ ἐ σὺ τίς κείνου μῆρτος ἀχεσεῖς.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Οὗτος ἀχεσεῖς κρυφίας ὠξὺ κελεύθους

Παγῶν μερῶν καίος ἰπποκράτης.

ΜΑΓΝΟΥ ἰατρῶδ' εἰς εἰκὼνα γαλιεῶδ'.

Ἡν χρόνος ἠνίκα γαῖα βεστοῖς ἀπ' αἰσίου γαλιεῶδ'
Δέκλυτο μὲρ θητοῖς, ἔτρεφε δ' ἀθανάτοις.

Χήρδεν δὲ μάλα δρα πολυκλάυτου ἀχέροντος,
Σὴ παμονίη χεῖ βιαζόμενα.

Αδέαστον εἰς ἑσπέρδρον ἰπποσίαν.

Ἰητὴρ μερόπων ἰπποκρεατῆς, ἀλλὰ καὶ ἰππων
Σώσπυδρε κρυφίης ἴσος ἀκετοεῖης.

Ἡ τέχνη μετὰ μείφον, ἢ οὐδὲ μα μὴ δὲ καλείοθω
Ατρεος ἐκ τέχνης ἢς ἕτερος κρεατέφ.

ΛΕΟΝΤΙΟΥ ἑρλαστικῶδ εἰς εἰκόνα ἰαμ-
βλίχου ἰατρῶδ.

Ὁ Γλυκὸς ἐν πώμπεσσιν ἰαμβλίχως, ὅς ποτὶ γῆρας
Ἡλυθεν ἀγλὸς ἐὼν κυρωιδίων ὄρων.

Εργα δὲ ἀκετοεῖης ἐφέπων, Ἐφίλω τε διδάσκων,
Κέρδεσιν οὐδὲ ὅσοις χεῖρας ὑπεσφύρεσεν.

ΚΡΙΝΑΓΟΡΟΥ εἰς εἰκόνα παρὰ ζα-
γρόσθῳ ἰατρῶδ.

Αὐτὸς σοι φοίβοιο παῖς λαδικηδέα τέχνης
Ἰδμοστωῖω, παρὰ κη χεῖρα λιπηνάμμος,

Πρῆξα γάρη, σένοις ἐνέμαζατο τοι γὰρ αἰμία
Ὀρνωται δολιχῶν ὀπώοτα ἐκ πυρετῶν,

Καὶ ὁ πόσα τμηθέντος ἐπὶ γροὸς δῆκια φεῖνα
Φάρμακα, φρηεῖης οἶδα πρὸ ἠπιόνης.

Θνητοῖσιν δὲ εἰ ἴσῳ ἐπήρκεον ἰητῆρες,
Ὁὐκ ἀνέπορθμεύθη νεκροβαρῆς ἀχαιτός.
Εἰς ὀρθαστῶν ἰατρῶν.

Ἰητὴρ μέγας εὐδὲ ἰουλιανὸν βασιλῆος
Αξίος βίσεβίης διος ὀρθαστῶν.

Εἶχε γὰρ οἶα μέλιατα Ἐφώνησον, ἀλλοθεν ἄλλα
Ἰητῶν παρὰ τῶν αἰθέα δρεφάμμος.

Εἰς τὸν καιρὸν,
χεῖς ιωδ

ΓΟΣΣΕΙΔΙΓΓΟΥ εἰς ἀγαλμα Ἐκαροδ.

*Τίς, πόθεν ὁ πλάσης; *σικυώνιος. *οὐδὲ μα δὴ τίς;
*Λύσιππος. *σὺ δὲ, τίς; *χαίρης ὁ παρδαμάτωρ.

*Τίπτε δὲ ἐπὶ ἄκρα βέβηκας; *αἰὶ Ἐρχάω. *τί ὁ Ἐαρ-
Ποσὺν ἔχης διφυής; *ἴπτα μὲ ὑπνέμιος. (885)

*Χεῖρ δὲ δεξιτερῇ τί φέρης ξυρῆ; *ἀνδράσι δειγμα
Ὡς ἀκμῆς πάσης ὄξυτερος τελέθω.

*Ἡ δὲ κόμη, τί κατ' ὄψιν; *ὑποπτάσαντι λαβέοθαι.

*Νὴ δὲ διὰ τὰξόπιθεν πρὸς τί φησὶ ἀκρά πέλη;
Τὸν γὰρ ἀπᾶς πώλωοις πρὸς φρέζαντά με ποσὶν,
Οὐτίς ἐπὶ μείρων δρᾶζεται ἔξόπιθεν.

*Τοῖον ὁ τεχνίτης με διέπλασεν εἴνεκεν ὑμέων
Ξεφνε, καὶ ἐν παρὰ τῶν ἴσος διδασκαλίω.

Εἰς κηρύου, χεῖς ιωδ
ΓΑΥΛΟΥ σιληνταρίου εἰς κῆπου
παρὰ λίον.

Πόντος ὑποκλύζει γρονὸς ἔδρα, ἀπλωτα δὲ χέρω
Νῶτα θαλασσοῖς ἀλσεσι τηλεθάφ.

Ὡς Ἐφός ὅσπερ ἐμίξε βυθὸν γρονί, φύκια κήποις,
Νηιάδων παρὰ χεῖρας χεῖματα νηρείδων.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς ὁ αὐτοῦ.

Ενθάδ' ἐρεῖ μείνοσι τίνος πλέον ἐπλετο χῶρος
Νύμφαι νηιάδες, νηεῖδες, ἀδρυάδες.

Ταῖς δὲ θεμιστῆς μεσάτη χεῖρας; ὅσπερ δικάζει
Οἶδεν, ἐπεὶ ξυλῶν τέρψιν ὁ χῶρος ἔχει.

ΑΓΑΘΙΟΥ ἑρλαστικῶδ εἰς ὁ αὐτοῦ.

Εἴξον ἐμοὶ δάφνης ἱερὸν κλέτα, ἐκποτὶ πόντου
Κεῖμαρον, ἀγχαύλου κείλλος ἐρημοσεύας.

Ενθάδε γὰρ νύμφαι δεινρίτιδες, αἶψ' ἐπὶ πόντω
Νηρείδες, ξυλῶν γέντο σιωηλεσίω.

Αμφ' ἐμέ γὰρ μῦθαντο δίκασε δὲ κυανοχαίτης,
Καί με πρὸ ἀμφοτέρωσ μέσων ἔθηκεν ὄσθ.

Εἰς κῆπον ἔρωτα παρὰ σαγροβύμμιον.

Ὁὐ μέγας οὐδὲ ὁ ἔριως, ἀλλ' ὀψθεῖς ὡς καὶ ἐγώ τοι
Ὁὐ μέγας ἐν κήποις, ἀλλὰ γέμω γρηλίτων.

Εἰς κῆπον ᾠδραλαίτηον, ἐν ᾧ ἴω καὶ λουίζον,
ἐν ἀντιόχεια.

Τὰς τρεῖς μοι λβλάσεις χάριτας ἔβεν. ποῦτε μέδων γῆ
Γείτονος ἐκ πόντου πλεῖ μίαν εἰργάσατο.
Τὴν δ' ἐτέρω ἐτέλεσε φυτῶν βύκαρπος ἀλωή.
Τὴν δ' ἠπολύπορδίου τῆτο ὁ λουίζον ἔχῃ.

ΕΙΣ ΚΙΘΑΡΩΔΟΥΣ,

κεδ 153

Εἰς ἀγαλμα βύνομίου τῆ κιθαριστοῦ ἐστῶ -
τος ἐν δέλφοις.

Εὐνομῶν ᾧ πολλὸν σὺ μ' οἶσθα, με πῶς ποτ' ἐνίκων
Σπάρτην ὁ λᾶκρός ἐγὼ πάλτο μύθοις δ' ἐρέω.
Αἰόλον ἐν κιθάρα νόμον ἔκρεχον ἐν δέ μεσεύσῃ
Ὡδαί μοι χορδῶν πλάκῃσιν ἀπεκρέμασεν.
Καί μοι φθόγγον ἐταῖμον ὀπδρῖκα χαρῆς ἀπήτει
Εἰς ἀκασὶ ρυθμῶν τῶ τερεῆς ἄκ' ἔμδρην.
Καί τις δ' π' ἀλτομάτω κιθάρας ὅτι πῆχυν ἀνασᾶς
Τέπειξ ἐπλήρου τῶ τερεῆς δ' ἄρμονίης.
Νεῦρα γῆ ἔξεπνασον ὅθ' ἐβδμάτα ἢ μολοίμην
Χορδᾶς, καὶ ν' οὕτω γῆριω ἐκίχραμεθα.
Πρὸς γῆ ἐμδρ' ἄλτομ' ὁ μεσαμβρινὸς οὐρεσι ᾧ δὸς
Τῆνο ὁ ποιμνικὸν φθέγμα μεθρημόσατο.
Καί μὲν ὄκα φθέγγοιτο, σὺν ἀψύχοις τῶκα νδραῖς,
Τῶ μεταβδμορδῶ συμμετέπιπτε, δ' ἄρῳ.
Τοῦ ἔκα συμφώνων μὲν ἐγὼ χασιν ὅς ὅ τι πωθεῖς
Χάλκεος ἀμετέρας ἐξέθ' ἠσθ' κιθάρας.

ΒΙΑΝΟΡΟΣ εἰς εἰκόνα δ' ἰονος
τῆ κιθαρωδοῦ.

Ἐστῆσεν ᾠδραλαίτης δ' ἰονος εἰκόνα τᾶν πλεῖ,
Καί τὸν δ' ἀπ' ἀμυδρῶ σὺν δρομα νηξάμηνον
Εἰνάλιον δελφίνα. λέγῃ δ' ὅ π' ἰονοῖ μῦθος,
Κτενέμθ' αἰθρῶποις, ἰχθύσι σωζόμεθα.

ΓΑΥΛΟΥ σιλενταρίου εἰς εἰκόνα κιθαρι-
στίδος ἐν βουζαῖτῳ.

Σὸν μὲν κάλλος ἔδιδξε μόλις γραφίς· ἀθροῦ τῆ γῆν
Ἐσθενε καὶ λιγυραν ἠδὲ μέλος τομῆς,
Ὡς κεν ἐπ' ὀφθαλμοῖσι χ' οὐασιν, ἐκτε παρσώπου,
Ἐκτε λυροκλυπίης, ἴσον ἔθελε γέμεθα.

Τοῦ αὐτῆ' εἰς εἰκόνα μῦρίας τῆς
κιθαρωδοῦ.

Γλήκῃσιν ἔχῃ φόρμιγγος, ἔχῃ καὶ πλῆκῃσιν ἔρωτος,
Κροῦς δ' ἀμφοτερεῖς καὶ φρένα καὶ κιθάριον.
Τλήμονες οἶον ἀγναμῶτον ἔχῃ νόον ᾧ δ' ὅτι πνθῶς,
Ἄλλος ὄσθ' ἀγχιπῆς, ἄλλος ἀδανίς ὄδε.
Εἰ δ' ἐθέλῃς ᾧ ἔβνε καὶ ἀμφιβόητον ἀκροῦται
Ὡμῶμα, καὶ πάτῃω, ἐκ φαρίης μῦρίῃ.

ΕΙΣ ΚΙΟΝΑΣ,

κεδ 154

Εἰς τὸν ἐν ἰπποδρόμῳ τετραπλθυ-
ρον κίονα.

Κίονα τετραπλθυρον, αἰετῶν κείμηνον ἀρῶς,
Μουῦος ἀΐασησῶν θευδούτος βασιλῆς
Τολμήσας, παρὸ κλῶ ἐπεκέλετο καὶ τόσος ἔστη
Κίων ἠγίους ἐν τελαχρηταδύο.

Εἰς τᾶς ἐν μέμφει πυραμίδας.

Ὁσθ' ἐπ' ὀλύμπῳ καὶ πηλῖον ἔψι τετόντα
Ψυδὸς ἰσοεῖς ρῆσις ἀνεπλάσατο.
Πυραμίδες δ' ἐπὶ νῶ νηλαίδες, ἀχρα μέτωπα,
Κυροῦσι χροσέοις ἀστρασι πλῆνιάδων.

ΕΙΣ ΛΙΘΟΥΣ,

κεδ 155

Εἰς λίθον ἀκρίτανον.

Ὁρᾶς ὁ κάλλος ὄσων ὅθ' τῆς λίθου
Ἐν τᾶς ἀτάκτοις τῆν φλεβῶν βύταξίαις;

ΚΛΑΥΔΙΑΝΟΥ Εἰς κρύσταλλον ἐν τὸς
ὑδῶν ἔχουσαν.

Χιονίη κρύσταλλος ἕω' αἰέρος ἀσκηθεῖσα,
Δ' ἔξεν ἀκηρασίωιο πρῶμαίολον εἰκὴνα κόσμου,
Ὁ ὑραὸν ἀΓκᾶς ἔχοντα βαρύνκλυπον εἰδοθι πόντιν.
Τοῦ αὐτῆ' εἰς ὃ αὐτῆ'.

Ἐἴπ' ἄγε μοι κρύσταλλε, λίθω πεπερασμένον ὑδῶν,
Τίς πῆξεν, ἢ βορέης. ἢ τίς ἔλυσε, ἢ νότος.

ΔΙΟΔΩΡΟΥ Εἰς κρύσταλλον
γελυμμένω.

Ζωξίδος ἢ χροῖή τε καὶ ἢ χροῖς, ἐν δέ με μικρῇ
Κρύσταλλω, ὃ κεθὼν δαίδαλον ὄρσιον
Γεωφᾶς τῆς ἔπορεν σατυρήϊος εἰμί δ' αἰάσσης
Εἰκῶν, καὶ μεγάλης λείπομαι οὐδ' ὀλίγον.

ΡΟΔΕΜΩΝΟΣ βασιλέως εἰς ἔτερον.

Ἐπὶ ἀβοῶν σφρηγίδα βραχὺς λίθος εἶχεν ἰάσσης,
Ὡς μίαν, ὡς πάσας ἔμπνοα δευκομῆας.
Καὶ πάχα καὶν ἀπέρεψε τὰ βοῖδ' ἄνιν ὃ κέκλιται
Τῆ χροῖῃ μαύρῃ ὃ βραχὺ βουκόλιον.

ΠΛΑΤΩΝΟΣ ὁμοιον.

Εἰκὴνα πέντε βοῶν μικρῇ λίθος εἶχεν ἰάσσης,
Ὡς ἡδὴ πάσας ἔμπνοα βοσκομῆας.
Καὶ πάχα καὶν ἀπέφθιγε τὰ βοῖδ' ἄνιν ὃ κρεπτεῖται
Τῆ χροῖῃ μαύρῃ ὃ βραχὺ βουκόλιον.

ΑΡΧΙΟΥ ὁμοιον εἰς δακτύλιον.

Τὰς βοῖς καὶ τὸν ἰάσσην ἰδὼν αὐτῆ' χροῖ, δοκῆσθαι
Τὰς μὲν ἀναπνεῖν, τὸν δὲ χροῖσσομένω.

ΠΛΑΤΩΝΟΣ νεώτερου εἰς δένυσον γε-
λυμμένον ἐν ἀμεθύσῳ.

Αλίθος ἐς' ἀμεθύσῳ ἔγω δ' ὄπτας δένυσος.
Ἡ πατέτω νήφην, ἢ ματέτω μεθύσῳ.

ΑΣΚΛΗΦΙΑΔΟΥ εἰς ὃ αὐτῆ'.

Εἰμί μεθ' ὃ γλυμμα Ἰφῆς χροῖς, ἐν δ' ἀμεθύσῳ
Γέλυμμα, τέχνης δ' ἢ λίθος ἄλλοτεῖν.

Ἀλλὰ κληροπατέης ἱερὸν κλέαρ, ἐν γὰρ αἰάσσης
Χροῖσθὸν νήφην καὶ μεθύουσαν ἔδω.

ΟΙΝΟΜΑΟΥ εἰς ἔρωτα γελυμμένον
ἐν καυκίῳ.

Ἐν καύθῳ τὸν ἔρωτα τίνος χροῖς, ὄρσιον οἴνα
Αἴθεσθαι χροῖσθῶ, μὴ πύρι πύρεπαγε.

Εἰς τὸν ἐν μεθ' ἄλλοις κηταεῖσθῃ
λίθον.

Τὸν με λίθον μεμνησθὸν ἡ χροῖσθῶ, πύρι ἔρωτων
Νισαίῳ, ὅτε γὰρ τύρσιν ἔπειροδόμεν
Αλκασθῶς, τότε φοῖσθῶς ἔπειροδὸν ἢ ἔπειροδὸν
Λάα, λυκαρεῖν ἐντέμενος κηταεῖσθῳ.
Ἐντέμενος λυκαρεῖσθῶ, ἔπειροδὸν με λυκαρεῖσθῳ
Χροῖσθῶ, τὸ χροῖσθῶ μεθ' ἄλλοις χροῖσθῳ.

ΠΛΑΤΩΝΟΣ.

Εἰς λίθος, χροῖ, ἔρωτων, ἔπειροδὸν, ἔπειροδὸν, ἔπειροδὸν,
Τοῦ αὐτῆ'.

Ἀσφραγῖς, ἔπειροδὸν, ἔπειροδὸν, ἔπειροδὸν, ἔπειροδὸν,
Καὶ δαφνῆ ποτέρου μάλλον ὀλητοῖσθῳ;

Εἰς λουξῶν.

Ἡν ἔπειροδὸν φιλέσθῳ ἔπειροδὸν ἔπειροδὸν, ἔπειροδὸν
Ἐντέμενος λυκαρεῖσθῶ, ἔπειροδὸν, ἔπειροδὸν,
Δέρκεο νηχομῆων, μὴ δειδῆσθῳ, ἔπειροδὸν, ἔπειροδὸν,
Παρτέμενος εἰσοσθῶ, οἴατε τερεῖσθῳ.

Εἰς ὃ αὐτῆ'.

Αἱ χροῖσθῶ λουξῶν, ἀμειψῶσθῳ δὲ λουξῶν,
Δέρκεο ἔπειροδὸν ἔπειροδὸν ὑδασιν ἀΓκαίῳ.

Εἰς ὃ αὐτῆ'.

Ἡ ἔπειροδὸν κηταεῖσθῳ ὑδαρ τέκεν, ἢ κηταεῖσθῳ
Τοῖον ἔπειροδὸν ὑδαρ, ἔπειροδὸν, ἔπειροδὸν, ἔπειροδὸν.

Εἰς ὃ αὐτῆ'.

Τὰν χροῖσθῶ τὸδε λουξῶν ἀΓκαίῳ, καὶ γὰρ ἐκείνας
Μοῦσθῶν ἔπειροδὸν παῖσοσθῳ, ἔπειροδὸν, ἔπειροδὸν, ἔπειροδὸν.

Εἰς τὸ αὐτὸ.

Ὅπως δὲ χερσίων λουτρῶν πόδε· σὸ δὲ γὰρ ἄλλοις
Πλείους χερσίων τῶτο τριῶν δυνάται.

Εἰς τὸ αὐτὸ.

Μικρὰ μὲν ἔργα τὰ δὲ ἔστιν, ἐχθρὸν ἠδέϊαν ὄπα πην,
Ὡς ῥέδον ἐν κήποις, ὡς Ἴον ἐν ταράχῃς.

Εἰς τὸ αὐτὸ.

Ἐν μικρῷ μεγάλη λουτρῶ χέραι· ἐν δὲ ἐλαχίστῳ
Νάματί λουομένων ἠδὲς ἔπεστιν ἔρωσ.

Εἰς τὸ αὐτὸ.

Ὡς δένδρον βραχύφυλλον, ἐχθρὸν ἠδέϊαν ὄπα πην,
Ὅπως λουτρῶ τὰδε σμικρὰ μὲν, ἀλλὰ φίλα.

Εἰς τὸ λουτρῶν μαλαίας.

Τῆς μαλαίας τὸ λουτρῶν ἰδὼν ὑπεδάκρυε μῶ μῶς,
Εἰπὼν, ὡς μὲν ἰὼν, καὶ σὲ πῦρροχόμεθα.

ΛΕΟΝΤΙΟΥ ἑρασιχού Εἰς λουτρῶν μικρῶν
πῶσθε κείμην τὰ τῶ ζυξίππου.

Μὴ νεμέσα ζυξίππου πῶσθε κείμην τῶ λουτρῶν
Καὶ μεγάλῳ πῶσθε ἄμαξαν ἔρωτύλος ἠδὲ φαείνης.

Εἰς ἕτερον ἐν σμύρῃ.

Ἐνθάδε λουομένων χερσίων ποτὲ, ἴσκειλα πέπλα
Βαγὸς ἔρωσ ἐκλεψε, καὶ ὄχετο· τὰ δὲ ἔλιπε αὐτῶ
Γυμνάς, αἰδομένης θυρέων ἐκίσατε φανύσαι.

Εἰς βοτανῶν φυτῶν.

Τὸν ποταμὸν βοτανῶν τίς ἐτείχισε; τίς βοτανῶν
Τὴν κρῖν ἠδὲ φουδῶν τῶδε μετωνόμασεν;
Αἰόλος ἰπποτάδης φίλος ἀθανάτοισι θεοῖσιν
Ὡδε μελομένης, ἠγάγε τὴν ἀνέμοις.
Γέρσ πῶσθε σάνιδες δύο τοῖς ποσὶν αὐτῶ ἰσάκειν;
Ὅτι δὲ τῶν ἰσάκειν, τῆς χιόνος δὲ ἔνεκα.
Φέρου καὶ ναρκῆς σὸν τέπος. ἀλλ' ὅτι γράψον,
Τῶ μισοῖ λουτρῶν, πῶσθε γὰρ ἔσω βορέας.

Εἰς ἕτερον ἐν βυζαντίῳ.

Λωτὸν ἔρεπτομένους, πρεσβύτερον οὐ ψεύσατο μῦθος.

Πίσιν ἀληθείης τῶτο τὸ λουτρῶν ἐχθρὸν.

Εἰ γὰρ ἀπαξ καθαροῖσι λουεσεται ὑδάσιν αἰθήρ,

Ὅτι ποτὲ πάτριον, σὸν ἐθέλει χροῦταις.

ΑΓΑΘΙΟΥ ἑρασιχού Εἰς ἕτερον ἐν βυζαντίῳ
ἔχον ἀφροδίτῳ λουομένων.

Νεὴν ἔχον κυθέρῳ ποσὶν νίκησαι ἀγῶνα,

Τὴν ἄρῃν ἀλεξάνδρου ψῆφον ὑφαρπαμῆν.

Ἐνθάδε γὰρ τέλῳσα τὸν δέμας, ὄρες ἐλέγξα

Ἡρίῳ ἰναχίσι χεῦμασι λουομένων.

Νίκησεν τὸ λουτρῶν ἔοικε δὲ τῶτο βοῶσιν

Παφίῳ, ἐν κήδῳ ὑδάσιν, οὐ παφίῳ.

ΓΡΑΥΛΟΥ σιλεντάρου Εἰς ἕτερον δίδυμον, ἐν
ᾧ λούονται γυναικες καὶ ἄνδρες.

Αἰχμὸν ἐλπίς ἔρωτος· ἐλπίσ δὲ σὸν ἐστὶ γυναικῶν.

Ἐἶρε πυλὶς παφίῳ τῶν μεγάλῳ ὀλίγη.

Ἀλλ' ἐμπῆς Γλυκὸ τῶτο ποσὶν βλήτοις γὰρ ἐπ' ἔργῳ

Ἐλπίς ἀληθείης ἔστὶ μὲν ἡγετοῦ.

Ἀδέσποτον Εἰς ἕτερον.

Ὅπως θυλυτέραις ἔστιν πότος, (ἔστι δὲ πάσας)

Δεῦρ' ἴτε φαιδρότερης τευξομένης χέραιτος.

Χὴ μὲν ἔχουσα πόσιν, τέρψῃ πόσιν ἠδὲ ἔτι κούρη,

Ὅπως πλείους ἔδνα ποσὶν λεχέων.

Ἡ δὲ φέρουσα πόσιν ἀπὸ σώματος, ἐσμὸν ἔρωτων

Ἐξὶ ὅτι πρεσβύτερος, ἐνθάδε λουομένων.

Εἰς τὸ αὐτὸ.

Εἴτε σε κυριδῆς ἀλόχου Γλυκὸς ἡμερῶν ἴσθι,

Λούεο, φαιδρότερος τῆδε φανησόμενος.

Εἴτε σε μισοφόρος ὅτι μαχλάδας οἴστρος ἐρέθι,

Λήψῃ, καὶ δώσῃ, ἐνθάδε λουομένων.

ΚΥΡΟΥ ποιητῆ Εἰς ἕτερον.

Κύριος σὺ χερσίων καὶ ὑψίστου σὺ βήμῳ

Ἐνθάδε λουομένων, μισθὸν ἔδωκε χέραι.

ΛΕΟΝΤΙΟΥ ροδιαστικῶ εἰς ἕτερον
 ᾧ δακρυμόνον τὰ δημοσίῳ ἐν
 βυζαντίῳ.

Δείματό με ξυνοῖο ᾧ δακρυμόνοισι λυέσθαι
 Ἀσὸς ἀνὴρ, δρετῆς οὐδέ κεν, οὐκ ἔειδος.

Κῆνο μῆλοῖσι πλεονέασιν· ἐγὼ δὲ ὀλίγοις τε φίλοις τε
 Ἐντύνω παροχρᾶς, καὶ μύρα, καὶ χρίστας.

ΜΑΚΕΔΟΝΙΟΥ ᾧ ἀποῦ εἰς ἕτερον
 ἐν λυκίῳ.

Πιστότατος μερόπων τίς ἔοι πυλαωρὸς ἐμεῖο,

Κεῖνον λουομένων χαρὸν ἔσπλεις ἴης;

Μὴ τίνα νηιάδων τίς ἐμοῖς ὅτι χύμασι γυμνῶ;

Ἡμῶν καλλιχόμεν κύωρῶ ἴδη χρείτων,

Οὐκ ἔθελων χαλεποὶ δὲ θεοὶ φαινεσθαι ἐναργεῖς.

Τίς γὰρ ὀμηρείοις αἰπιφέροισι λόχοις;

ΜΑΡΙΑΝΟΥ ροδιαστικῶ εἰς ἕτερον ὀνο-
 μαζομόνον ἐρώτα.

Μητέρα κύωρῶ ἔλουσεν ἐρώς ποτέ τῶδε λυέσθαι,

Ἀυτὸς ᾧ ἀποφλέξας λαμπάδι κελὸν ὕδαρ.

Ἰδρῶς δὲ ἀμβροσίῳ χυθεῖς χροὸς, ἀμμιγα λυκίῳ

Υδασι, φεδ, προῖης ὅσον αἰτῆ φεν ἔαρ.

Ἐνθεν αἰεὶ ῥοδδεσθαι αἰαζέοισιν αὐτῶν,

Ὡς ἐπὶ τῆς χροῦς λουομένης παφίης.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ αὐτὸ.

Τὰς δὲ ὑπὸ τῶν πλατάνοις ἀπαλῶ πεπεδνμῶ ὕπνω

Ἐὐδεν ἐρώς, νύμφαις λαμπάδα πρὸς θερμῶς.

Νύμφαι δὲ ἀλλήλοισι, πῆ μὴ μόνον; αἴθε δὲ τούτω

Σέβασα μὲν (εἶπον) ὁμοῦ πύρκαδῆς μερόπων.

Δαμπὰς δὲ ὡς ἐφλέξε καὶ ὕδατα, θερμὸν ἐκείθεν

Νύμφαι ἐρωτῆσθαι λυέσθαι οὐδὲν ὕδαρ.

ΙΩΑΝΝΟΥ γραμματικῶ εἰς ἕτερον
 ἔχον πίνδαρον.

Αἴθε σε πίνδαρε μάλλον ἐμοῖς ἐκείθε ρέεθροῖς,

Καὶ κεν δρεῖσιν ὕδαρ τοῦ μὲν ἐφθαδα μόνον.

ΔΑΜΟΧΑΡΙΔΟΣ γραμματικῶ
 εἰς ἕτερον.

Ἡρῆ καὶ παφίη καὶ παλλάδι τὸ τοῦ λυέσθαι,

Ὡς ποτε τὸ χρυσοῦ ἤρεσε μῆλον ἔχον.

Καὶ τὰχα τὸ μορφῆς κρίσις ἔασεταχ ἔπειτα αὐταῖς,

Εἰκὼν δὲ δρεγυροῖς νάμασι δρεκνυμῶν.

εἰς τὸ αὐτὸ.

Ὡμοσαν αἱ χρίτες φερεαυγέα κείρανον αἴθλης

Ἐνθαδὲ ναγετάην, ἢ ᾧ δα τῆ παφίη.

εἰς τὸ αὐτὸ.

Τὸ τοῦ ἰδῶν τὸ λυέσθαι ὁ πόρσοφος εἶπεν ὀμηρῶς

Νηπενθες, ἀχρόλον τε, κακῶν ὅτι ληθες ἀπόρτων.

εἰς τὸ αὐτὸ.

Αἰτῆς δὲ ὀρχομόνου χρίτες τὸ λυέσθαι ἔτευξαν·

Τοῦ ἔκα χαρήσασθαι τέσσαρας ἔδωκαται.

εἰς τὸ αὐτὸ.

Ἐνθαδὲ λουσα μὲν δέμας ἀμβροτον αὐτῆκα κύωρῶς

Δρεξεν ἀλεξάνδρῳ, καὶ ἀέθλιον ἤρπασε μῆλον.

εἰς τὸ αὐτὸ.

Κύωρῶς, ἐρώς, χρίτες, νύμφαι, δρεγυροῖς, ἀπὸ πλῶν,

Ὡμοσαν ἀλλήλοισι ἐνθαδὲ ναγετάην.

εἰς τὸ αὐτὸ.

Ἀθάνατοι λούονται ἀποιομόνου βεγαλείου,

Πέμωθι δὲ ἡμίθεοι, μετέπειτα τῶν ἡματα πόρτων.

εἰς ἕτερον λυέσθαι μικρόν.

Μὴ νεμέσα βαγοῖσι χρεῖς βαγοῖσιν ὀπηδεῖ

Βαγὸς καὶ παφίης ἐπλετο χροῦς ἐρώς.

ΛΕΟΝΤΙΟΥ ροδιαστικῶ εἰς τὰ θερμά
 τὰ βασιλικά.

Θερμά τὰ δὲ ἀπρεκέως βασιλῆα· τί δὲ γὰρ αὐτοῖς

Ὀίωρῶν ἀγασσάμοι ἦσαν ἐπωνυμῶν.

Ὀὐ γὰρ ᾧ ἀπο βροτῆα πνεῖθα λπετα ἀγασσάον ὕδαρ,

Ἀυτομάτη δὲ λιβάς πικρετα ἀποιομόνου.

Οὐδὲ ῥόου ψυχροῦ ποτὶ δόεται ἀμφὶ λυετρά,
Αλλ' οἷ ποθέεις, τοῖον ὑπεκφέρεται.

ΔΙΓΑΘΙΟΥ χρολασικῶς εἰς τὰ θερμά τὰ ἀγα-
μεμονόνα ἐν σμύρῃ.

Χῶρος ἐγὼ δαῖταοῖς μεμνημένος, ἐντα μολόντες
Τῆς ποδαλφείης ἐξελάθοντο τέχνης.

Ελκεα γὰρ μὲν δῆριν ἐμοῖς ἀκέσαντο ῥεέθροις,
Βαρβαρικῆς λόγχης ἰὸν ἀπώσάμενοι.

Ενθεν ἀεζήθην ὀρεφηνφόρος· ἀπὶ δὲ πμῆς,
Τὴν ἀγαμεμονόνα δδρον ἐπανυμίω.

Αδηνλον εἰς ἔτερα θερμά.

Χθῶν μυχάτων γυάλων κριλώμασιν ἀέναον πῦρ
Εὐτ' αὖ ἔχη, φλοξίν δὲ περὶ ζείη κρυφίχην,
Ατμός ἀνω βαίνων εἰς ἀγέρα θερμός, ἐνέρθεν
Θλιβόμενος, πυριδα λπές ἐρβύγεται ἰκμάσιν ὕδωρ.

Αδηνλον.

Χρήμασι τοῖς ἀθάνατος ἐδείματο τῆδε λυέθῃ
Δῆμος ὁ τῆς τεγείης, θαῦμα καὶ ἔασομύριος.

Εἰς λουέθῃ ἐν παρῆνέτω.

Οὐ βότανθον ἔγω παρῆσι θεῶν νῦν βότανθον,
Αλλά τόπος σκυβάλων, χῶρος ἀποκρίσιος·
Νῦν δὲ τὰ τερπνὰ τὰ πᾶσι βοώμενα καὶ γαλέντα,
ΑΓλαίη παρῆσι καὶ γὰρ ἀλεξάνορος
Νικαίων ἱερὸς, Ἐφίης ἐρικυδέος ἀστῆρ,
Τεῦξέ μιν οἰκείοις χρήμασι καὶ δαπνώμασι.

ΕΙΣ ΝΑΟΥΣ, κξδ κζ

Εἰς ναὸν τῆ δὲς κλιθεῖντα πῶρα
κεκρόπειδων.

Αὐτῆ ζῆνός ὅσῃ οἶκος ἐπάξιος· ὁδὲ γ' ὄλυμπος
Μέμνηται οὐρανόθεν ζῆνᾶ κατερχόμενον.
Εἰς τ' αὐτῶ.

Κεκρόπειδαι δὲ τόνδ' ἔθεσαν δέμον, ὡς ἀπ' ὄλυμπου
Νεσομένης ποτὶ γῆν, ἀπὸν ὄλυμπον ἔχη.

Αδηνλον.

Ἰεὴ θεῶν ἀγαθοῖς αἰαπέπλαται, ὁδὲ κε θαρμύξῃ
Χρῶ· τῆς δρετῆς ἠΐα το ὁδὲν ἀγος.

Ὅστις δὲ οὐλοὸν ἦτορ, ἀπόσιχε· οὐποτε γὰρ σπῆ
Ψυχῆ ἐκνήψῃ σῶμα μιανόμενον.

Αδηνλον.

Τίς ποτ' ἀπ' οὐλύμποιο μετὰ γὰρ πρὸ θενοῶνα,
Τὴν πάρος οὐρανόιοις ἐμθεβαῶτα δόμοις,

Ες πόλιν ἀνδροκλῆος, θαῦν βασιλῆαν ἰώνων,
Τὰ δδρεὶ καὶ μούσαις ἀπυτάτῃν ἐφέσον;

Ἡρὰ σὺ φιλαμῆα πίτυοκλόνε μέζον ὄλυμπου
Ταῖς ἔσφοι, ἐνταυτοῖ τὸν σὸν ἔθευ θαλάσμων.

ΕΙΣ ΝΙΚΗΣ ἀγάλματα, κξδ καδ

ΓΑΛΛΑΔΑ.

Νίκη παρέσμεν αἰ γῆ ὡσαυ πρὸ θενοῖ,

Νίκας φέρουσαι τῆ φιλοχρησῆα πόλιν.

Εχραφῆν ἡμαῖς οἱ φιλομῶτες τὴν πόλιν,

Πρέποντα νίκαις ἐντυποιώτες γήματα.

ΠΟΜΠΗΙΟΥ εἰς ἀγάλμα νίκης ἀπτερον
ἐν ῥάμῃ, ἥς τὰ πτεροῖ κεραυνῶ
κατεφλέγη.

Ἰος. Ρώμῃ παρῆσι βασιλῆα, τὸν κλέος οὐποτε ὀλῆσαι·
Νίκη γὰρ σε φυγεῖν ἀπτερος ἔδιδύαται.

ΕΙΣ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΑ

κξδ κβδ

ΣΦΡΟΝΙΟΥ πατειαρχου.

Ὅπρην ἀλώμενος, καὶ ἀέσιον ἴχνος ἐλαίων,

Εἴτ' ἀφ' ὀδοποιῆς, εἴτ' ἀπὸ ναυπιλῆς,

Εἰθαδε νῦν παρῆσι γῆσιν ξένη τὸν σέα πόδα,

Ναμετᾶν ἐθέλων, οἶχον ἐπιμῶν ἔχων.

Εἰ δέ με καὶ τίς ἐτευξεν ἀνακρινέης πολιότης,

Εὐλόγιος, Φάρης ἀρχιερός ἀγαθός.
Εἰς τ' αὐτῶ.

Ασός ἐμοῖ, καὶ ξῆνος, αἰεὶ φίλος· ἔγδ ἐρβυθῶν.

Τίς, πόθεν, ἠέ πίνων, ἐστὶ φιλοξενίης.

ΕΙΣ ΟΙΚΟΥΣ, *κεδ κγδ*
ΜΑΚΕΔΟΝΙΟΥ Ἰωάννου εἰς οἶ-
κον ἐν κίβυρα.

Εὐσεβίη δ' ἔμελλε θρονὸν ἀπὸ παρόμοιο θεμέλιου
Αἰεὶ καὶ ὑψηλοῦς ἦγαγμ' εἰς ὀρφους.
Οὐ γὰρ ἀπ' ἄλλοτελων κίεσκων λήισσε χαλκῶ
Οὐλοὺν ἀολλίζων τεύξε μακῆδόνιος.
Οὐδὲ λιπαρῆτις κενεῶ καὶ ἀκερδεῖ μόχθῳ
Κλαῦσε, δικαιοτάτου μισθοῦ ἀτεμβόρμυρος.
Ὡς δὲ πόνων ἀμπαυμα φυλάσσεται ἀδρι' ἀδικίῳ,
Ὡς δὲ καὶ δυσέβειων ἔργα μῆνοι μερόπων.

ΛΕΟΝΤΙΟΥ εἰς οἶκον κείμυρον μίσην τῆ
Ζυξίππου καὶ τῆ ἰπποκλῆ.

Ἐν μὲν τῆ, Ζυξίππων ἔχω πέλας, ἠδὲ λυέξων
Ἐκ δ' ἑτέρας, ἰπποκλῆ καὶ ἀεθλοφόρων.
Τοῖς βραθεπιάμυρος, καὶ τῶν ἐνὶ χρωῖτα λυέσας,
Δεῦρο καὶ ἀμπιθυσον δαπτὶ πρὸ ἡμετέρη.
Καὶ κε πάλιν σαδίοις ποτὶ δειέρον ὠρεῖος ἔλθοις,
Ἐβρῦθεν ἐργεῖς ἰὼν γείτονος ἐκ θανάτου.

ΓΑΥΛΟΥ σιλεντίου εἰς οἶκον ὑψηλῶ
ἐν βυζαντίῳ.

Τελούθεν εἰσορῶ πολυτερπέα νῶτα θαλάττης,
Παύθεν ἡματιῶ φέρει βροχόμυ.
Εἰς ἐμὲ γὰρ κροκέπεπλος ὅταν παρὰ κίβυρα ταῖς ἡῶς
Τερπομύθη, σείχην παρὸς δύσαν ἰσὺ ἐθέλη.
ΙΟΥΛΙΑΝΟΥ ἀργυπίου εἰς οἶκον
ἐπίπεδον.

Ὡρη αἰαφύχα γέρας, καὶ χείματι θαλάττω,
Τούλιπες ὠρεῶν δ' ἐμέθεν παρέρχων.
ΑΓΛΘΙΟΥ χρυσάκου εἰς οἶκον ἐν ὑψὲ καί-
μυρον ἐν βυζαντίῳ.

Τῆς Σρετῆς ἰδρώτα θεοὶ παρὰ εἰθεν ἔρηξαν,
Ἐνεπεν ἀσκραῖος, δῶμα τόδε παρὰ λέγων.

Κλίμακα γὰρ τρωαῖω παρὸν κεκαφνότητο παρὰ
Ἰδρωτὶ πλάδαριῶ ἀμφοτέρω καίμυ.
Υψὸς δ' εἰσενόση θαλασσίῳ παρὰ εἰθεν.
Ναὶ τὰ γὰρ τῆς Σρετῆς πιστότατος θαλάττω.
ΙΟΥΛΙΑΝΟΥ ἀπὸ ὑψηλῶν ἀργυπίου εἰς
ἀφύρακλον οἶκον ταθάσι.

Κερδαλέοις δὲ ζεῶτε δόμοις λήιστες ἄλλοις.
Τοῖς δὲ γὰρ ἔστι Φύλαξ ἔμπεδος, ἡ πενίη.
Εἰς τὸν τεκίλλον τῆς μαγναύρας.

Ὁ παρὰ εἰς τὸν τεκίλλον τῆς μαγναύρας,
Αἰχμύλῳ ὀλοδοῦται ἀπὸ σαυροῦ λαχόντες
Αὐτὸς αἰαφύχα ἡρακλῆς, σὺ κωνσταντίνῳ ὑψ.

Εἰς οἶκον τὸν ἐπιπεδῶν κείμυρον χαλκῆ
ἐν τῷ παρὰ εἰθεν.

Οἶκος ἀναστασίῳ τυραννοφόνου βασιλῆος
Μοῦνος ὑπερτέλλω πανυπεύχως ἀσει γαίης,
Θαῦμα φέρων πρὸν τεσσιν ἐπεὶ χρυσήτορες ἔργων
Υψὸς ὁμοῦ μῆκός τε καὶ ἀπλετον ὄρεος ἰδόντες,
Ασκεπὲς ἐφρασθῆντο πελάειον ἔργον ἑἴσα.
Ἀλλὰ πολυμήσιο λαχὼν παρὰ εἰθεν τέχνης
Αἰθέλιος πολυίδρις ἐμὲν τεχνησάτο μορφίῳ,
Αχραῖτω βασιλῆϊ φέρων παρὰ εἰθεν μύθων.
Ἐνθεν ἀπειρέσιον μέγεθος παρὸν πρὸν πταίων,
Αὐσόνων νίκησα βοάμυρα θαύματα γαίης.
Εἶζον Σρετῆσι γαίης καπὲ τωλίδος αὐλῆς.
Εἰ καὶ χαλκείων ὀρφῶν ἀμαρῆματα πέμπτεις,
Κρύψον ἀμετρήτων μετῶν φεινοῖ μύθων αὐλῆς.
Γέροντα μὲν, Φαδρὸν ἀγαλμα τεὸν ῥουφίνιον ἄλλοις.
Μηδὲ ταυτοπλῶσιον Σρετῆτα κύβικε πέτρῳις
Αδριανὸς βασιλῆος ἀμεμφῆα νῆον αἰείσης.
Ὁὐ μοι πυραμίδων ἰκέλη κρῖσις, ὅσδ' ἐχθροῦ,
Οὐδὲ φάρσ' ἀμύθη μοῦνος δ' ὑπερδραμον ἀίλην.
Αὐτὸς ἐμὸς σκηπτεῖχος ἰσαυροφόνον μὲν νίκην,
Χρυσοφαῆς μὲν ἐτέλεσεν ἐδέθλιον ἡελημῆς,

Πατή τετραπόρων ἀνέμων πεπετασμένον αὔρας.
 ΜΑΡΙΑΝΟΥ ὁρλασικῶς εἰς τὰ παλάτια
 Θφιαῶν.

Ὅ παῖσι τεμνομένης ῥυθὸς αἰδία πόντον αἰοίχῃ
 Γλαυκίος ἀλικύτων προθμός ἐπ' ἠϊόνων,
 Χρίστα συλλέξω τάδ' ἀνάκτορα θηκεν αἰάση
 Τῆ πολυκυδίῃ θεῖος αἰαῖς Θφίῃ.

Ἀξιον ὠρώμῃ μεγαλοκρατὲς αἴτια σείῳ
 Κάλλος ἀπ' ὀρώπῃς δέρκεαι εἰς αἰσίω.
 ΓΑΥΔΟΥ σιλεντιαρίου εἰς τὸ μέγα παραιτώ-
 ειον καλλωπιᾶν.

Κόσμον ἰουστῆνος βασιλῆς ῥυπόωντα καθήρας,
 Καὶ τὰ μέγιστα δίκης ἠλκίσεν τεμνῆν·
 Σοῖς δὲ πόνοις δδμνῆνε κατηφέα νύκτα διώκεις
 Ἐκ θεμῆδος μετάρων, ἐκ βιοτῆς μερόπων.

ΘΕΑΙΤΗΤΟΥ ὁρλασικῶς εἰς τὸ αἰεῖ.
 Ὡς ἀγαθὸν καὶ παῖς ἐπὶ γῆραι. φαιδροτέρες γῶ
 Δομνῆνος θαλάμοις μῆδ' ἔτευξε δίκης.
 Λάμπω ἐγὼ δ' ἀπαιδός, ὁ παῖς δι' ἐμείῳ φαείνῃ·
 Κύδεια δ' ἀλλήλοισι ἀπτησεύζομεθα.

Ἀδέασπον εἰς τὴν βασιλικὴν τῶν παιδού-
 τηῶν ἐν βυζαῖτιω.

Χῶρος ἐγὼ θεσμοῖσιν ἀνδρόμοις· ἐνθάδε πηγή
 Ἀφθονος αὐσόντων ἐκ κέχυται νομίμων,
 Ἡ πᾶσιν πέταται μὲν ἀέναιος, ἠιθέρις δὲ
 Ἐνθάδ' ἀγλαομύδοις πόματα δίδωσι ῥόνον.

ΙΟΥΛΙΑΝΟΥ ἀπὸ ὑπέρβων ἀγυῶσιου εἰς
 βῆμα πῶ Θφισοῦ κρατεροῦ.

Δένδρον ἐγὼ μακρεῖσιν, ἐπεὶ ποτὲ μεσῶθεν ὕλης
 Ἰσάμδρον λιγυροῖς ἔτρεφόμεναι ἀέμοις,
 Ὀρήσαν ὀπίσθ' ἀδρον εὐδρον· ἀλλὰ σιδῆρα
 Ἐπιπέδω, κλήρω κρείσσονος βύτυχῆς.

Ἀπὶ γῶ ὀρήσαν, κρατεροῦ κρατεροῖς ἑσῶ μύθοις
 Ἀρδομα, βιμούσοις χεῖμασι τηλεθῶν.

Εἰς οἶκον ἀγαθίου ὁρλασικῶς ἐν βυζαῖτιω.
 Τεῦξέ με πολλά καμάν μοισάνιος οἶκον ἀγῆτον
 Τηλίχον, ἄρκιφοῖς ἀσθμασι βδομηδρον.
 Ἐμπης σὺν ἀπέλεπεν ἀφεγέα δάματα μοίρης,
 Ἀλλὰ με καλλείφας, ἐν ῥυθὸν καμῆσας.
 Καί ῥ' ὁ μὲν εἰς ὀλίγω κείται κένιν ἢ δὲ παλαιῶ
 Τέρψις ἐπὶ ξείνοις αἰδράσιν ἐκ κέχυμα.

ΣΙΜΩΝΙΔΟΥ εἰς θύρας.
 Κίμων ἔγραψεν τὴν θύραν τὴν δόξιαν.
 Τὴ δ' ἔξιντῶν δόξιαν δδμνῆσος.

ΚΥΡΟΥ ἀπὸ ὑπάτων εἰς τὴν μαξι-
 μίνου οἰκίαν.

Δεῖμα το μαξιμίνος νεσπηγῆος εἰδοθὶ ῥάμῃς,
 Αὐταῖς ἠόνεαι θεμείλια καρτερὰ πῆξας.
 ἈΓλαίη δέ μοι ἀμφὶς ἀπειρεσίη τετάνυσται
 Τῆ καὶ τῆ, καὶ ὀπτιᾶθεν ἔχω πτόλιν· ἀλλὰ καὶ αἰτίω
 Γαῖθ' ὀρθῶ γαῖθ' βιθῆνιδος ἀΓλαῖα ἔργα.
 Ἡ μετέροισι δ' ὑπέροθεν ἐραθενέεσι θεμῆλοισι
 Πόντος ἀλῶς παροχῆσι κυλίθεται εἰς ἄλλα διαν,
 Τῶσον ἐπιφανῶν ὀπῶσιν ῥυθὸς ἀκρεα διήναι.
 Γλαῖα δ' ἔξεμέθεν τις ἐὼν μέγα θυμοναίδη
 Βαῖον ἑσφύφας, ἐπεὶ εἰσίδεν ἀλλοθεν ἀλλα,
 Δένδρεα, δάματα, νῆας, ἄλλα, πτόλιν, ἠέρας, γαῖαν.

Ἀδέασπον.
 Φαιδρον ἰουστῆματος αἰαῖς ἐμὲ γῶρον ἐγείρης,
 Ἡ θῆω πρέξαν θαμβος ἀεργχομῆρα.
 Ὅποτε γῶ βιούσιν ἐπὶ ῥυθὸς ἔδρακε κάλλος,
 Ὑψότεν οὐραῖω σῖμον ἐσφχῆμῆρος.

ΑΓΛΑΘΙΟΥ.
 Χῶρος ἐγὼ τσάρην μὲν εἴω συζητῶν ἰδέεσαι,
 Πηλοδύοις τείχαις ἀμφιαερεζῆμῆρος·
 Ἐνθάδε ξείνων τε καὶ εἰδαπῶν καὶ ἀγροῖκων
 Νηδὺς ἐπεγδύπει λύματα χεουρῆνη.

Αλλά πατήρ με πόλνος ἐδηάξας ἀγαθίας,
Θῆκεν ἄριζήλον, τὸν ᾠρὶν ἀπίμωτον.

ΕΙΣ ΟΓΛΑ, *κεῖς κεί*

Εἰς ἀσπίδα ἔχουσιν τῶν χειρῶν
τίμω γήρην.

Ὡ πόσον βύθησι ὁ ζωγράφος, ὅτι χαράσσει
Κοίρανον εἰρήνης ἀσπίδι τικλόμενον.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ Εἰς κράτος.

Ἡ κέρεις ἀμφοτέρωθεν ἔλαχον χάριν· εἰμὶ δὲ ὄρασθαι
Καίτερπνὴ φίλοις, καὶ φόβος ἀντιπάλαις.

Ἐκ δὲ πυλαῖ μέρους πείσων μὲν ἔχθ' ἔπαρετε δὲ δόξης
Οὔτε κέρεις χάρτας, οὔτε κόμη κέρυθι.

ΕΙΣ ΟΡΧΗΣΤΡΙΔΑΣ,

κεῖς κεί

ΛΕΟΝΤΙΟΥ χορηγικῶς εἰς εἰκόνα
ὀρχηστρίδος.

Μουσαίων δεκάτη, χειρῶν καὶ ῥαμάλλε τετάρτη,
Τερπωλὴ μερόπων, ἀγεὸς ἀγλαίη,
Ὀμματὰ σοι, καὶ παρσά, ποδίωέμα, καὶ Ἐφάχραϊν
Δάκτυλα, καὶ μουσῶν κρείσσονα καὶ χειρῶν.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς εἰκόνα ἑτέρας ὀρχηστρίδος ἰσαμῆος
ἐν τῷ στωδενίῳ.

Εἰμὶ μὲν ἑλλάδι βυζαῖτις, ἐνθάδ' ἐστὶν
Ἡχιχοροσσίῳ εἰάρι δῆμος ἀγλαίη,
Ὀπῶθι πορθμῶ γὰρ μερίζεται ἀμφοτέρωθεν γὰρ
Ἀντυγες ὀρχηθμοὶς ἦνεσαν ἡμετέρως.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς εἰκόνα ὀρχηστρίδος Στράχουσα
ἐν βυζαῖτιῳ.

Ὅστις ἐπ' αἰθούσῃ χειρῶν βαίλεν, ἀλλὰ καὶ αὐτῇ
Ἀμφεχύθη χρόνιδος, ὡς Ἰσπάρως δαυδάη.
Σώματι δὲ σὺν ἔπελασεν, ἐπεὶ νόον ἔλλαβεν αἰδώς
Μὴ πιν μουσαίων μίσγεται σὺν ἐθέλειν.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ αὐτῶν.

Θῆλεις ἐν ὀρχηθμοῖς κρατὲς φύσις· εἴξατε χεῖρας
Μουσα καὶ ἑλλάδι τῶν ἔθεντο νόμον.

Ἡ μὲν, ὅτι παρ' ἑτὴ κινήσιος βύρετο ρυθμῶδες·
Ἡ δὲ, ὅτι τῆς τέχνης ἦλθεν ἐς ἀκρότατον.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ αὐτῶν.

Ἐκλοεᾶ μὲν πῆς ἀέσει νέον μέλος· ἑλλάδι δὲ
Ἐσαμῶν χλαῖνας, παρ' ἑμῶς μέλος ἰώπασεν.

Ἦν δὲ πόθος καὶ δέημα πρὸ ὀρχηθμοῖσιν ἐνοῦς.
Ἀρσενὶ γὰρ ῥώμῃ γῆλιω ἔμιξε χάριν.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ αὐτῶν.

Ὀὔνορ' ἔχθ' λιβαίου, χειρῶν δέμας, ἦθεα πείθοις,
Γαστήρ, καὶ πᾶφίης κερσὸν ἴσ' ἐκ λαγόνων.

Αὐτὰρ ἐν ὀρχηθμοῖσιν, ἔρωσ ἀτε χεῦφος ἀθύρως,
Κάμει καὶ τέχνη πῶμιας ἐφ' ἡγερόνῃ.

Εἰς ξενοφώντος σμυρναίου εἰκόνα.

Αὐτὸν ὄραν ἰόσακχων ἐδῶκα μὲν, ἰωίκα λίωοῖς
Ὀπαρέσιος νεαρῆς ἦρχε χορομεδῆνης·
Καὶ καδ' μῶν τὰ πρῆθα χορδύματα, καὶ τ' ἀφ' ὕλης
Ἀγγλῶν, βυζαῖτιν ἰχνηράτῃσι δάσων,
Καί τ' ἰωὶ βιάζουσιν ἐν αἵματι παιδὸς ἀγαλῶν
Λυσάδα. Φεδ' θείης ἀνδρὸς ἰσσοκριτῆος.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ Εἰς σήλιω πυλαῖδου ὀρχηστῶν.

Αὐτὸν βακχευτῶν ἐπέδου θεόν, ἦνίκα βακχίας
Ἐκ τῆσ' ἀνὶ τὰ λιὼ ἦγαγε παρ' ἑμῶν θυμέλιω

Ἀνθρώποις πυλαῖδης· τερπνὸν δέος, οἷα χορδῶν
Δαίμονος ἀκρήτου πᾶσαν ἔπλησε πόλιν.

Θῆβαι γηγασκοῖσι τὸν ἐκ πυρῆς· οὐρανῶς δὲ
Οὔτος ὁ παμφώνοις χερσὶ λοχευόμενος.

ΕΙΣ ΓΗΓΑΣ, *κεῖς κεί*

Ἀδέαστον εἰς πηγῶν ἐν τῷ ὀλύμπῳ ἔρψ.
Τῆσ' παρ' ἑμῶν νύμφης ὑποείκε μὲν ἀμὰ καὶ αὐτῇ
Κρείσσονες ἡμῶν χάρτετε πυλάδες.

364 ΑΝΘΟΛ. ΔΙΑΦ. ΕΠΙΓΡ.
Αἰδῶ ἄλλα πάσαι μὲν πύλα, καὶ μὲν παροῦσαν
Ἡμετέρας νύμφαις εἴξατε νηϊάδες.

Εἰς καμάειναν ἐν σικελίᾳ
πρωιμιῶδες.

Μὴ κινή καμάειναν ἀκίνητος γὰρ ἀμείνων.
Μὴ ποτε κινήσας πῦν μείονα, μείζονα θεῖος.

Αδέαστον.

Αἴναον καθαρῶν τε κέρρα χρυσοῖσιν ὀδίταις
Πηλιῶ ἀμβλύβη ἄτονέουσα νάπη.
Πάντη δ' αὖ πλατάνοισι καὶ ἡμεροθαλέσι δάφναις
Εστειμμα, σκιερῇ ψυχρομένη κλισίῃ.
Τῆνεκα μή με θέρεις πρῶτα μείβοο δὲ ψυχοῦ ἀλαλακῶν
Αμπαυσον πρὸ ἐμοὶ καὶ πόνον ἡσυχίῃ.

ΑΝΥΤΗΣ.

Φεισοκέμα πόδε πῶνι καὶ ἀολιάσιν θετο νύμφαις
Δῶρον ἔστω σκοπίας θεύδοτος οἰονίμος.
Οὐδέχ' ἔστω ἀζυγέου θέρεις μέγα κεκμηῶτα
Παῦσαν, ὀρέξασαί χερσὶ μελιχρὸν ὕδωρ.

ΝΙΚΙΟΥ.

Ἰζῶν ἔστω ἀγέροισιν (ἐπεὶ κείμεις) ἐνθάδ' ὀδίταις,
Καὶ πτεροῦσιν ἰών πίδακος ἀμετέρας.
Μνάσαι δὲ κραταὶ καὶ ἀπόφορον, ἀν' ὅτι γίλλω
Σιμὸς ἀποφθιμῶν παιδὶ πρὶδρῦεται.

Αθηνῶν.

Ὡ καὶ οὐδ' ἄνθη καὶ τῆτύος εἶμι νύμφα
Κριῶν. τηλεβόαι γὰρ με γὰρ ὄνομασαν.
Νύμφαις μὲν παροῦσιν ἔστω, θνητοῖσι δ' ὕγειον.
Θῆκε δὲ με πατέρα γὰρ ἕως ἐνυδρίου.

Αδέαστον.

Ἐνθεν ἀλῶσαι δρὸς μακεδῶν πῖεν ἀγλαὸν ὕδαρ,
Μητρὸς δ' εἶπε θεῶν κλι πρὸ μείκε λαρβύματα πηγῆς,
Ἡ καὶ ὀλυμπιάδος πόρεν οὐδ' ὄμα μητέρας ἐσθλῆς.

ΒΙΒΛ. ΤΕΤΑΡΤΟΝ. 365
Εἰς ΓΟΙΗΤΑΣ, καὶ καὶ
Εἰς εἰκόνα ὀμηροῦ.

Υἱὲ μὴ κητός ὀμηρῆ, σὺ γὰρ κλέος ἐλλάδ' ἴπασθαι
Καὶ χρυσοῦν πάτην ἡλικίας ἐς ἀδελφόν.
Καὶ τῶν ἀντιθέων ψυχῇ γυμνάσαι κούρας,
Διασάξ' ἐκ σπητέων γρᾶ τὰ κλέος σελίδας
Υμνοῦ δ' ἢ μὲν νότον ὀδυσσεὺς πολὺ πλατῆκλον,
Ἡ δὲ τὸν ἰλιακὸν δαρδανίων πόλεμον.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Τίς ποθ' ὀτὸν ἔσθης πάλεμον σελίδεσσιν ἡραξάξας,
Ἡ πῶς ὀτὸν δολιχῶν λαρβύματα πλάκων;
Οὐκ ὄνομα βύβλοισι σαφές, ἢ πόλιν ἔρανε ζεῦ,
Μὴ ποτε σῶν ἐπέων δόξαν ὀμηροῦ ἔχῃ;

Εἰς τὸν αὐτόν.

Ὀπποίας τὸν ὀμηρον αἰαζοῦσιν ἀμείβεται πάτης,
Κεῖνον ἐφ' ὃ πάσαι χεῖρ' ὀρέγροισι πόλεις;
Ἡ δὲ μὲν ἔστιν ἀγροῦσιν ὀτὸν ἀθανάτοις ἴσος ἦρωσ
Ταῖς μούσαις ἐλιπεν πατερίδα καὶ γυμνασίῃ;

Εἰς τὸν αὐτόν.

Οὐχὶ πέδον σμύρνης ἐλτοχεύσατο θεῖον ὀμηροῦ,
Οὐ χρυσοῦν τεραφερῆς ἀφρον ἰονίτης,
Οὐ χῆρος, σὺν ἀγροῦσιν εὐσπορος, ἢ κούρας ἀγροῦ,
Οὐ νῆσος κραναῆ λαρβύματα πάτην,
Οὐκ ἀγροῦσιν δαρδανίῳ, κυκλώπειν τε μύκλιν,
Οὐ δὲ δὲ κεκροπῶν ἀφρον παλαμοῦσιν.
Οὐ γὰρ ἐφύθησιν ἔργον ἀπ' ἀγροῦσιν ἀλλὰ ἐμύσασιν
Ἐμψυχοῦσιν ἡμετέροις δῶρα ποθητὰ φέρῃ.

ΑΝΤΙΓΑΤΡΟΥ Εἰς τὸν αὐτόν.

Οἱ μὲν σου χρυσοῦσιν ἀφρον ὀμηροῦ,
Οἱ δὲ κεκροπῶν ἀφρον ἰονίτης.
Θεοῖσι δ' ἴσος, οἱ δὲ ἐβόασαν εὐκλαρον θεαμίνα,
Οἱ δὲ γυμνασίῃ λαρβύτων μητέρας θεαμίνα.

αα. ιι.

Ἄλλοι δ' ἄλλω γάμον αἶαχον· εἰ δέ με φοίβου
 Χρὴ λέξαι πινυτὰς αἰδιχα μάρτυρας,
 Πάτρα σοι τελέη μέγας οὐρανόσ, ἐκ δὲ τεκνούσης
 Οὐ θνατᾶ, ματρὸς δ' ἔπλεο καλλιόπας.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Ἐπὶ δ' εἰδ' ἄμφοσι πόλεις ἀφ' ῥίζαν ὀμήρου,
 Κύμη, σμύρνα, χίος, κελῶφών, πύλος, ἄργος, ἀθῆναι.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Ἐπὶ πόλεις μύραντο βρωῖα ἀφ' ῥίζαν ὀμήρου,
 Σμύρνα, χίος, κελῶφών, ἰθακὴ, πύλος, ἄργος, ἀθῆναι.

Εἰς τὸν αὐτόν.

*Χίος ἔφεσ, *ἔφημι. *τί δαί, σμυρναῖος; ἀπαυδά.
 *Κύμη δ' ἢ κελῶφών πατεῖς ὀμῆρε σέθεν;
 *Οὐδετέρη. *Ἐλάμεις ἢ τῆ πόλις; *ἔδ' ἀπὸ ταύτης
 Ἐξέφω. *ἄλλ' αὐτὸς λέξον ὅπη γέροντας.
 *Οὐκ ἔρέω. *ἦνος ἢ ῥά; *πέπεισμι ὅτι τὰ τεκνέες εἰπών,
 Ἐξω ταῖς ἀγίας ἀμμιν ἀπερσομύρας.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Εἰς αἰῶνας ὀμῆρε καὶ ἔξ αἰῶνος αἰείδη,
 Οὐρανήσ μουσις δόξαν ἀφραμύρος.
 Μιῶν μὲν γὰρ ἀφσας ἀχιλλέος· αὐτὰρ ἀχαῖων
 Στρεμβηδὸν νηαὶν σύλχυσιν ἐν πελάγῃ.
 Τφρέμδρον τε πλαῖσιν ὀδυατᾶ ποιικίλοβουλον,
 Τὸ δ' λέχος ἀσπασίως εἰσίδε πηνελόπῃ.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Εἰ θεός ἐστιν ὀμῆρος, ἐν ἀθανάτοισι σεβέστω·
 Εἰ δ' αὖ μὴ θεός ἐστι, νομιζέστω θεός ἐστ'.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Εὖρε φύσις, μάλιστα εὖρε τεκνύσα δ' ἐπαύσατο μέγιστων,
 Εἰς ἓνα μοῦτον ὀμῆρον ὀλίω πρέψασα μδμοινύ.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Τίς ποτ' ὀμῆρείης μεγάλης ὅπως ἐστὶν ἀπείθης;
 Τίς ἔστων, τίς ἢ θάλαττα μάχῃσ ἐκ οἶδεν ἀχαῖων;
 Δῆμος ὁ χιμμιεῖων περδερχέος ἀμμοερος ἀίλλης.

Ἡθίου, Ἐπίης ὄνομα ἔκλυεν ἔκλυεν ἀτλάσ,
 Οὐρανόσ θύρυστρνον ἔχων ὅπτικεῖμδμον ὀμοις.
 Εἰς τὸν αὐτόν.

Διεξικὸν ὀμῆρε τίω κεκαυμδρίω,
 Φθονδν ἀφῆχας ταῖς ἀπορρήτοις πόλεις.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ Εἰς εἰκόνα πινδάρου.

Νεβρείων ὀπόσον σάλπιξ ἔσφραχεν αὐλῶν,
 Τόσον ἔσφ' ἅσασ ἐκραγε σείο χέλις.
 Οὐδὲ μάτιω ἀπαλῶσ ζουθὸσ παρὶ χείλεσιν ἔσμιε
 Ἐπλασε κηροδέτον πινδάρε σείο μῆνι.
 Μάρτυς ὁ μθναλίος κροφῶσ θεός, ὕμνον ἀείσας
 Τὸν σέο, καὶ νομίωσ λησάμδμος δυνάκων.

ΚΥΡΟΥ ἀπὸ ὑπῳτων εἰς τὸν αὐτόν.

Πινδάρων ἱμερῶντα πρὸ ὕδασι κῦρως ἐγείρῃ
 Οἷωκα φορμίζων εἶπεν ἄριστον ὕδαρ.

ΛΕΩΝΙΔΟΥ Ἐραγνίνου Εἰς ἀνακρέοντα.

Πρέσβω ἀνακρέοντα χύδμ σεσαλαγμένον οἶνω
 Θάεο, δινωτῶ σρεσπῶν ἔσφθε λίθου,
 Ωσ ὁ γῆρων λίχρσιον ἐπ' ὀμμασιν ὕγρα δεδορκαῖς,
 Ἀγρὴ καὶ ἀσραγᾶλῶν ἔλκεται ἀμπεχόνα.
 Διοσάν δ' ἀρβυλίδαν τὸρ μ' ἰμῖαν, οἶα μεθυπλήξ,
 Ωλεσεν ἐν δ' ἑτέρᾳ ρικνόν ἄσφρε πόδα.
 Μέλπει δ' ἢ ἐβάθυλλον ἐφίμερον, ἢ ἐμεγίσταν,
 Αἰωρῶν παλάμα πᾶν δυστέρωτα χέλιω.
 Ἀμὰ πάτερ δῖόνυσε φύλαστέμιν οὐ γὰρ ἔοικεν
 Ἐκ βάκχῳ πίπιθν βακχιακὸν θεσραπα.

ΛΕΩΝΙΔΟΥ.

Ἴδ' ὡσ ὁ παρῆσεις ἐκ μέθης ἀνακρέων
 Υπεσκέλισται, καὶ ὁ λῶπτος ἔλκεται
 Ἐσ ἀγρὴ γῆων. τῷ ἢ βλαυτίων ὁ μδρὸ
 Ομωσ φυλάσσει θάτερον δ' ἀπώλεσιν.
 Μελίσδετα δὲ τᾶν χέλιω ἀφῆρεκων
 Ἡπι βάθυλλον ἢ καλὸν μεγίστα.
 Φύλασσε βάκχῃ τὸν γέροντα μὴ πέσῃ.

ΕΥΓΕΝΟΥΣ.

Τὸν τοῖς μὲν ἡρώοις ἰμέροισι στυγροφον
 Λυαῖος ἀνακρέοντα, τῆν ἠκύνκρον,
 Εσφηλας ὑψηλὸν κέκλιος μὲν ἡδὸνι.
 Λοξὸν γὰρ αὐτὸ βλέμμα, καὶ πρὸ σφυροῖς
 Ριφθεῖσα λάμπεις πέτρα, καὶ μονοζυγῆς.
 Μέθω ἐλέγχῃ σάνδαλον χέλιος δὲ ὄμω.
 Τὸν εἰς ἔρωτος ὕμνον ἀδρεῖζεται.
 Ἀπῶτα τῆρ τὸν γεραμὸν δῦτε.

Αδέσποτον εἰς τὸν αὐτόν.

Τῆν ἄμφοτέρων με βλέπεις ἀκέρετον ἔρωτων
 Πρέσβω, ἴσον κούροις, ἴσον ἀδόντα χόραις.
 Ομματα δὲ μεν βρομῖα βεβαρημένον, ἢ δὲ σπὸ κώμων
 Τερπνὰ φιλαζήτων σήματα πρηνυγῶν.

ΔΗΜΟΧΑΡΙΔΟΣ εἰς εἰκόνα Ἀπφοῦς.

Αὐτή σοι πλάσσει φύσις πρὸ δακρυπύσσης
 Τὴν μὲν ἰλιώσαν ζωγράφει πτερίδα.
 Πηγάζῃ δὲ διαυγῆς ἐν ὕμμοισι τῆτο δὲ ἀναργῆς
 Δηλοῖ φαντασίω ἐμπλεῖον δῦτο χῆς.
 Αὐτομάτως δὲ ὀμαλή τε καὶ οὐ πρὸ ἔργα κελῶσα
 Σαρξ ἑσπιδεκνυδρῶν τὴν ἀφέλθαι ἔχει.
 Ἀμμιγα δὲ εἰς ἰλαροῖο καὶ ἐκ νοτεροῖο ποροσώπτου
 Μοῦσαν ἀπαγγέλλει κύριον μινυδρῶν.

ΖΗΝΟΒΙΟΥ γραμματικῆς εἰς εἰκόνα
γραμματικῆς.

Αὐτὴν γραμματικὴν ὁ ζωγράφος ἤθελε γράφειν
 Βίλορα δὲ γράφει, τὸν οὐκ ἔπειθε, ἔχω.

ΑΣΚΛΗΓΙΑΔΟΥ εἰς εἰκόνα ἠσιόδου.

Αὐτὰ ποιμαίνοντα μεσημερινὰ μῆλα σε μοῦσαι
 Ἐδραχον ἐκ κραναοῖς ἔρεσιν ἠσιόδε.
 Καὶ σοι καλλιπέτηλον ἔρυσσάμηναι πρὸ πᾶσαι
 Ωρεξάν δαφνῆς ἔρεσιν ἀκρέμονα.
 Δῶκα δὲ κρέμης ἐλικωνίδος ἐνθεν ὕδαρ,
 Τὸ πᾶνον πώλου πρὸθεν ἔκτεν ὄντι.

Οὐδὲ σὺ χρεασάμην, μακάρων γῆρος, ἔργα τε μολιπαῖς
 Καὶ γῆρος ἄρχων ἔλαφες ἠιδῶν.

Αδελον ὡς σπὸ τῆς βίβλου
 λυκὸ φθῆνος.

Οὐκ αὖ ἐν ἡμετέροισι, πὰ ἐξ ἧς ζῆτι ἐν πᾶσι
 κεφαλῶν τῆς πορῆς βίβλου.

Εἰς ὁπαπαρόν.

Ὁ παπαρὸς σε λίδεσιν ἀλίπλοα Φύλα σιναάφας,
 Ὁ ἡκατο πᾶσι νέοις ὄφον ἀπερέσειον.

Αδελον.

Κηλιόπην βασιλῆα γεώργιον εἶπεν ἰδύσα,
 Ὁ ὕπος ἐμὸς γῆροτις γῆσιος, οὐ κρονίδης.

Αδελον.

Ἐλθετε πρὸς τέρμος Ἰλακώπιδος ἀλαρόν ἠρῆς
 Λεοσίδες ἀδρα ποδῶν βήματ' ἐρψάμηναι,
 Ἐνθα χροῖν καλὸν γῆσαδ' ὕμμι δὲ ἀπάρξῃ
 Σαπφῶ χροσίλω χροῖν ἔχουσα λύριον.
 Ὁ λβια ὀρχηθμοῦ πολυγηθῆος ἢ Ἰλακὸν ὕμνον
 Ἐισαίην αὐτῆς δόξετε καλλιόπης.

Εἰς ΠΟΛΕΙΣ,
 κῆς κῆς

Αδέσποτον εἰς ἠεὶ κλῆσ πῶ πόντου.

Εἰ πόλιν ἠεὶ κλῆσ ὁ μόνυμον οἶδα καὶ ἄλλω,
 Ἰαθι με πῶ πόντου μηδὲν ἀτίμοτῆρ.

Αδέσποτον εἰς μῶλον ἐκ σμύρνη τῆ σαλατῆ
 ὅτι κείμηνον, ἐκ καὶ ὕδρῶν.

*Τὶς βυθὸν ἠπεύρασε; τίς ἐκ ῥοθιοισιν ἔτευξεν
 Ἀκίω ἀμφιρύντιω λάσει μῶ μαρέοις;
 Τίς δὲ ἐκ κύμασι τεύξε ποτὸν πλωτῆρας ἀφύσειν
 Αὐτῶν ἐκ νηῶν χροῖν ἄρυσσάμηναι;
 Ὁ ὕπος ὁ ποιητῆς αἰὲρ βενετῆος ἀμύμων,
 Κῆσιμασι νικήσας ἦσσεα καὶ πέλοπα.

aa, iiiii.

Εἰς Φάρον ἐν τῇ αὐτῇ.

Τίς πόσον ἔργον ἔτευξε; τίς ἡ πόλις; ἢ ὁ ἦρας τίς;
 Ἄμβροτος, μυλασεῖς, τὸν Φάρον, αἰθῦπατος.

Αδέαστον εἰς Φάρον ἀλεξάνδρειας.

Πύργος ἐγὼ ναύτησιν ἀλωομένοισιν ἄρηγων
 Εἰμὶ, ποσὶ δ' αἰῶνος ἀπειθέα πυρὸν ἀνάπτων.
 Καί με πτεσὶν μολύοντα βαρυγδύποιον ἀήτατος,
 Στήσεν ἐοῖς καμάτοις ἀμμώνας, ὅς βασιλῆος
 Ἐστὶ πατήρ. κείνῳ δέ μετ' ἀγρία κύματα ναῦται
 Χθρῆς ἀεργαῖοισιν, ἄτε κλυτῶ ἐνύσησιν αἴφ.

Εἰς τὸν αὐτὸν, ἐν σμύρῃ.

Μηκέτι δὲ μύνοντες ἀμεμφέα νυκλὸς ὀμίχλῳ,
 Εἰς ἐμὲ θαρσαλέως πλώετε ποντοπόροι.
 Γᾶσιν ἀλωομένοισι τηλαυγέα δαλὸν ἀνάπτῳ,
 Τὰν ἀσκληπῖα δᾶν μνημοσύλῳ καμῖτῳ.

Αδέαστον ἐν ἀσῶ.

Πᾶσα μὲν ἀξιοχῶ πόλις βύχῃ· (ἄλλο γὰρ ἀγῆς
 Γῆμα πῶρ' αἰείχων, αἰς θεός, ἠέσατο)
 Ἐξοχα δέ κραναῇ ῥόον ὕδατος ὠπασεν ἀσῶν,
 Πολλῶν πετρῶων σκληρὰ μέτωπα τεμών.

Μηκέτι φύγετε πόντες ἀποροθέντες ὀδίται,
 Πλημμύρω φυγεῖς ὕδασι ἀξιοχῶ.

Εἰς τὴν βύχμῳ πύλῳ ἐν βυζαντίῳ.

Οὗτος ἰουλιανὸς λαοσῶα τείχεα πῆξας,
 Στήσε ἔσπαμον, ἐῆς σύμβολον ἀγρυπνίας,
 Σφάζειν ἀντίβιοις ἐχθροῖς ἀπόμυθε μύθοισιν,
 Ἡπὸ πᾶσι κροτεῖν τῆς πόλεως πολέμοις.

Εἰς τὴν ἀφίδα ἐν τῇ βασιλικῇ,
 ἐν βυζαντίῳ.

Τετραπόρις ἀφίδι πόλιν θεόδωρος ἐγείρας,
 Αξίος ἐστὶ πόλιν καὶ τέτρατον ἰωιοχούφιν.

Εἰς ὅτερον μέγος τῆς αὐτῆς ἀφίδος.

Ἐπὸ πᾶσι θεόδωρε τύχης βύκιογα νηὸν
 Ἐργον κρομήσαι γαύμασι θωαπῶν,

Δ' ὦρά τε κωδένετα πορφύρου χρυσάσπιδι ῥώμῃ,
 Ἡσ' ὑπατον τεύξεν, καὶ τελοσέπυρον ὄρα.

Εἰς τὴν μύλῳ ἐστῶν.

Μύλῳ τὴν ὄρ' ἔσορῆς κληνὴν πόλιν, αἰὶ ποτε μάρτυς
 Δείματο τὰ ποταμῶ κείλῳ ἄσπερ κρεμάσαι.

Αθηνῶν.

Τῆκει καὶ πέτρῳ ὁ πολὺς χρόνος· ἀλλ' ἄρετάων
 Ἀσκληπῖοδότην ὁ κλέος ἀθάνατον.

Ὅσα καὶ οἶα πόρην γέρα πατεῖδι τοῖς ὀπί πᾶσι
 Καὶ τόδε μετρείοθα χεῖλον ἔρψμα θόλου.

Εἰς τὴν πόλιν ζυλοκρίτου ἐν βυζαντίῳ.

Θυδίστος τὸδε τείχος ἀνάξ, καὶ ὑπέρχος ἑφᾶς
 Κωνσταντῖνος ἔτευξαν ἐν ἡμασιν ἐξήκοντα.

Εἰς τὴν πύλῳ τῆ ῥηγίου ἐν βυζαντίῳ.

Ἡμασιν ἐξήκοντα φιλοσκήπτρα βασιλῆι
 Κωνσταντῖνος ὑπέρχος ἑδείματο τείχεϊ τείχος.

Εἰς τὴν πύλῳ τῆ ἄργεως.

Τὴνδε πύλῳ χείροισιν ἐυξέσις θραυῶν,
 Ἀμφότερον, χέσμον τε πάτην καὶ γάμβος ὀδίταις,
 Τὸξε κλέος, κλεάδης ἀγανῆς πῶσις διπατερείης,
 Λερναίων ἀδύτων παειώσιος θρηγοφάντης,
 Τερπόμυρος δάροισιν ἀγαθειῶν βασιλῆων.

ΑΓΑΘΙΟΥ χορλαστικῷ εἰς ἑσθήμα
 ἐν σμύρῃ.

Γᾶν ὁ βροτῶν ἀπατάλημα, καὶ ἡ πολυόλκος ἐδαδῆ,
 Ἐνθάδε κρινομένη, τὴν ἄρῃν ὄλεσε χέριν.

Ὅι γὰρ φαοιστοῖ τε καὶ ἰχθύες, αἴθ' ὑπὸ ἰγδῖν
 Τέλιες, ἢ τε πῶση βράματος ἔξαπάτη,

Γίγνεται ἐνθάδε κέσμος. ἀπασεύει δὲ θραυατῆρ
 Ὅ παῖσα πεπομένη δέξατο λαυχαίνῃ.

Ὅψι δὲ γηγνώσκῃ τίς ὅτ' ἀφρονα μῆτιν ἀείρων,
 Χρυσὴ θωαπῶν τὴν κόνιν ἐσφίατο.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς ὅ αὐτῷ.

Τί σενάχης κεφάλιον κεκακωμένος; ἐς τί δὲ πικρὰ
 Ὀϊμάζης, μολύων πάλιν βαρινομένων;

Ες τί δὲ γαστέρα σείο ραπίσμασιν ἀμφιπατάσεις,
 Εκθλίψαι δοκέων μάσχατος ἐργασίην;
 Μόρθων βασιτίων οὐ σοι χρέος, εἰ ποῦ δαίτη
 Μὴ τῶ αἰατοῦ πουλύ πρῆξετάτης.
 Ἀλλ' ὅτι μὲν σιβάδος φρονέεις μέγα, καὶ σῶμα τέρπεις
 Βρώμασιν, βύτυχίω κείνα λογιζόμενος.
 Εἰθάδε δὲ ἀγάλλεις, μοιῶν δὲ ἀλιτήματα λαμῶ
 Η γαστήρ τινὲς πολλάκι τυπτομένη.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ αὐτὸ.

Εὖγε μάκαρ πλήθυμε γεωπόνει, σοὶ βίος αἰεὶ
 Μίμνη, καὶ σκαπόρης ἀλγέα καὶ πεινίης.
 Λιπαὶ δέ σοι καὶ δεῖπνα, καὶ ἐν ξυλόχοισι καθεύδεις,
 Ὑδατος ἐμπλήσας λαμῶν ἀμέτρως πότιν.
 Εμπης δὲ σπρίπος ἐσὶ, καὶ εἰθάδε βασιὰ καθεσθίης,
 Ἀὐτίκα γαστέρα σὴν γήχης ἐλαφροτάτην.
 Οὐδὲ κελευθήνης ἱερῶν βράχιν, σὸ δὲ τι μηρεῖς
 Τύπης, αἰσμάτως φόρον ἀπώσαμένους
 Τλήμονες οἱ πλουτῆσι, καὶ οἱ κείνοισι σκυνοῖτες,
 Οἷς πλέον σπριμῆς βύαδεν εἰλαπύνη.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

Τίς τόδε μοιουόγλιεος ἀπόρρι δαμῆσατο κύκλω,
 Λαίον ἀστυεῖνης χῶμα σεμῖσθμιος;
 Ἡ ποῖοι θεοὶ ἦες αἰνυλάσαντο γίγδυτες
 Κείμενον ἐπὶ πατρῶν ἀγχοῖσι πληιάδων,
 Ἀκρινές, ἀστυφέλικτον, ἀθῶος ἴσον ἐλπίνα
 Φυρητὴν γαῖης βύρυπέδιο βάρος.

Εἰς ἐπιγράμματα ἐν σμύρῃ.

Εἰ σεαφερῆς πάσης ἀλιτέρμονα κύκλον ὀδύσθεις,
 Οὐ ποτέ μοι πινά χῶρον σπριόνα τῶδε νοήσθεις,
 Θεσκελον οἷον ἐτεύξεν ἀγακλήτος ἰωάννης,
 Κυδαμῶν βασιλῆαν ὅλης θεοῦ. ἐκ ροθίων γδ
 Τερπώλει ἀκέρητον ἐν ἀφείη κεν ὀμήσει.

ΜΑΚΗΔΟΝΙΟΥ.

Τμολῶν ἑσὶ ἀνέμειντι ραῖω ποῦ δαίτη τοῦ ἔρμου
 Σαρδαλέη λυδῶν ἐξοχός εἰμι πόλις.
 Μάρτυς ἐγὼ περὶ τὴν γῆν διός, οὐ γδ ἐλόχην
 Λάσθριον ἡρέης ἤτελον ἡμετέρης.
 Αὐτὴ καὶ βεσμίω γῆν διός, ἐν δὲ κεραυνῶ
 Ἐδρακεν βύρυτέρω φωτὶ φαφνόμενον.
 Πρώταις δὲ ἡμετέρῃσιν ἐν ὄρμασι οἶκός ὀπάρη
 Οὐ θαπτός ἐκ βοτρυῶν ἔσθην ἀμύξε γδύος.
 Πάντα με κοσμήσαντο πολὺς δέ με πολλάκις αἰών
 Ἀστειν ἀλκίεσι βύρυμε γαστρίω.

Εἰς τὰ πορφυρῶ κίονι εἰς τὸ
 φιλαδέλφιον.

Εὐλοῖς μὲν βασιλῆ μουσῆλιος, ἔργα βοῶσι
 Δημῖοισι ἀναρῶν περὶ γῆματα πίστιν ἐχθί.
 Μουσῆιον ρά μὴ δὲ ἔχθρα ἰστατο, καὶ βασιλῆος
 Εἰς τὰ θεασοῖω ἐντὸς ἔγραψε δέ μιν.
 Εἰς τὸ αὐτὸ.

Τμολῶν μουσπολοῖς, πόλεως χάριν, ἐλπίδα κυρῶν,
 Οπλα δὲ ταῖς δεσπῆς, γῆματα τοῖς ἀγαθοῖς.
 Εἰς τὸ αὐτὸ.

Ταῖτα λόγους ἀνέθηκεν ἐκὼν μουσῆλιος ἔργα,
 Πιστεύων καθαράς ὡς θεός ἐστι λόγους.

Εἰς ποταμοῦς,
 καὶ καθῶς

ΣΙΜΩΝΙΔΟΥ.

Ὡστε δῆμητρος περὶ ἀνάκτορον, ὦ ἴτε μύσαι
 Μηδ' ὕδατος περὶ χόας δεῖδετε χίμειοις.
 Ταῖον ξενόκλητος γδ ὁ λίνδιος ἀσφοδῆς ἴμμι
 Ζωῆμα βίβη πλατέος τῶ δὲ ἔσθην ποταμοῦ.
 Εἰς ἀλφειῶν καὶ σφειῶν.
 Ἀλφειὸς δὲ ἔρεν ἕδαρ, σφειῶν ἴσθι ἐστὶ ὄφιλιν
 Καὶ ποτὸν βύρυ ἐρεως, κίρνα μὲν ἕδατων.

ΤΥΛΛΙΟΥ ΓΕΜΙΝΟΥ εἰς τρυμόνα.

Εἰ μὲ μὲν ἐν ποταμοῖς, περὶ γὰρ δὲ ἴσα μέτρα διώκω,
 Σ τρυμόν, ἢ μάλης ὁ Γλυκερὸν πέλαγος.
 Βένθος ὁμοῦ καὶ δῆουρα δι' ὕδατος. ἢ γὰρ ἐγείρω
 Ο μπινακτῶν χειρῶν ἠδύτερον τείβωλον.
 Εστὶ καὶ ἢ μάλης γόνιμος βυθός· ἀμμι δὲ νηλεῖ,
 Κρείατων ἔαθ' ὁ φέρων τὸν σάχιν, οὐχ ὁ τρέφων.

ΑΓΑΘΙΟΥ χορλαστικῶς εἰς γέφυραν
 τῆ σαλαρίου.

Καὶ σὺ μὲν ἐπὶ εἰλίω ὑψαύχονα, καὶ μὲν μῆδων
 Εθνα, καὶ πᾶσαν βαρβαρικὴν ἀρχὴν,
 Σαλαρείε, κρατερῆσι ῥοαῖς ἀψίσι πεδηθεῖς,
 Αὐτὸς ἐδουλώτης χειρακτῆ παλαμῆ.
 Οὐκ ἴσθ' ὅσκα φέεσιν ἀέμβρατος, ὅσων ἀπειρής,
 Κῆσται λαίην σφικίλος ἀλυκίλοπέδη.

Εἰς ῥοαστεία, κέσ λς

ΚΩΜΗΤΑ χορτουλαίου.

*Εἰπέ νομευ, τίος εἰσὶ φυτῶν σίχες; *αἱ μὲν ἐλαίαι,
 Πᾶμαδδός· αἱ δὲ πέειξ ἠμερίδες, βεσμίου.
 *Καὶ τίος οἱ σάχρες; *δημήτερος. *αἴθια ποίων
 Εἰσὶ θεάν; *ἦρης, καὶ ῥοδέης παφίης.
 *Γὰν φίλε, πηκίδα μίμνε τοῖς ὅτι χεῖλεσι σέβων.
 Η γὰρ γὰρ δὲ δὴς τῆς δὲ ἐνὶ φλοπέδδισ.

ΑΡΑΒΙΟΥ χορλαστικῶς.

Υδασι καὶ κήποισι καὶ ἄλσεσι καὶ δένδρα,
 Καὶ πόντου πλήθω γείτονος βύφροσίνων.
 Τερπιὰ δὲ μοι γαῖης τε καὶ εἰς ἄλσεσ ἀμύθον διγῶς,
 Καὶ χειπέεις ἰρέγδ δῶρα καὶ ἀχρονόμος.
 Τοὺς δὲ ἐν ἐμοὶ μίμνοντες, ἢ ὀνήθων τίς αἰείδων,
 Η Γλυκὴ πορθμῶν φθῆγμα πῶρηγορέδ.
 ΜΑΡΙΑΝΟΥ χορλαστικῶς εἰς ἕτερον παροάσθον
 ὄνομα ἄμμιον ἔρωτα ἐν ἀμασειά.
 Η καλὸν ἄλσεσ ἔρωτος, ὅπου καλὰ δένδρα τῶτα
 Ἰρπὸς ὅτι πνεῖων ἀμφιδονῆς ζέφυρος.

Η χι καὶ ἐροῆς ἀμύθουσαται αἴθρασι λήμαν,
 Πουλιώ ἰοσεφαιών χόσμον ἀνείσ καλύκων.
 Καὶ Γλυκερῆς τείσοιχος ἐπεμβαδὸν διγῶς ὅτι ἀμύθ
 Μασὸς ἀθαλίβδ χεύματα νηιάδδς,
 Ο παῶθι δειδρήεντα γῶν πῶρηγεταί ἰεις
 Χῶρον ἀμαδρυάδων ἐνδῶν ἀβροσῶμαν.
 Καὶ λιπῆρης ἐύβοττω ἀν ὀργάδδα καρπὸς ἐλαίης
 Θ δὴς, εἰσαφύλων πῶρησι φλοπέδδων.
 Αἱ δὲ πέειξ λαλαγεῦσαν ἀπόδδς. ὅς δὲ μὲν ἰεις
 Α νταδδν τέπιξ φθῆματός δῆμονίαν.
 Α λλά τὸν ἀκλήσον ὅπως ζένε μῆ με πῶρηλθης
 Τ ὄνδδ δόμον, λιπῆς δὲ ἀντίασον ζεινίης.
 Τοῦ αἰτῆ εἰς ὁ αἰτῆ.

Δεῦρ ἰθι βαθὸν ὀδίτα πεσὼν ὑπὸ δάσκιον ἄλσεσ,
 Α μπαυσον καμάτου γῆα πολυπλανέος,
 Χῶρον ὅπου πλατάνων αὐτόρριτον ἐς μέσον ὕδωρ
 Κ δὴ ἀ πολυχρωῶν ἐκ παρορέδ σομῆ.
 Ο παῶθι πορφυρέης ὑπὸ ἀύλαχος εἰαρὶ θάλλῃ
 Υ γρὸν ἰον, ῥοδέη κερνάμδρον κάλυκι.
 Η νὶ δὲ πῶς δροστεροῖο πέδδων λήμῶνος ἔρεψεν,
 Ε κχυτον βύχῆτης κιασὸς ἐπλεξε χέμω.
 Ε ἰθάδδ καὶ ποταμὸς λασίλω πῶρα μείβεται ὄρητω,
 Π ἔζαν ὑποζύων ἀβροφύτοιο νάπης.
 Οὔτος ἔρωτος. τί γὰρ διγῶ καὶ ἔπαρεπεν οὐῶομα χάρρα
 Π αἰτοθην ἡμερῶν πληθὸν μῶνα χειρῶν;

Εἰς εἰκὼνας ρητορῶν,

κέσ λς

Α δέασσον εἰς εἰκὼνα πτολεμαίου
 ἐν αἰπὸχία.

*Εἰκὼν, τίς ὁ αἰθῆκε; *λόρηι. *τίος εἰ; *πτολεμαίου.
 *Ποίου; *τῶ κρητός. *τεδ χέριν; *αἰτ' ὄρητῆς.
 *Τῆς ποδαπῆς; *πάσης. *τῆς ἐς ἴνας; *ἐς δικολέκλιας.
 *Καὶ ζύλον ὄρηκεῖ; *νά. *χειρῶν οὐ δέχεται.

ΑΡΑΒΙΟΥ ρολασιχού.

Εἰκόνα λυθίνου χρυσέου πόλις εἶχεν ὀπάσασα,
Εἰ μὴ πόντα δίκη χρυσὸν ἀπεσφρέφετο.

ΘΩΜΑ ρολασιχού.

Ρητορικῆς Φιλέω τρεῖς ἀφείρας, οὐδέκα μοιῶος
Γάρτων ῥητήρων εἰσὶν ἄρξότεροι.
Σφοπόνοις Φιλέω δημόσθενες· εἰμὶ δὲ λίλυ
Καὶ φιλαριεΐδης καὶ φιλοθουκυδίδης.

ΜΙΧΑΗΛΙΟΥ γραμματικῆς.

Ἡ πόλις ἀγαθῶν τὸν ῥήτορα τὸν σιχαοιδόν,
Δίζυγος βυεπίης ῥυθμὸν ἀγασαμῶν,
Ὡς μητρὲ τέλεασεν ἐφ' ἡμί, καὶ πῶρε τίμει
Εἰκόνα καὶ σοργῆς μῦττα καὶ θφίης.
Μεμνόνιον Ἰσκιῆα, κασιγητόν τε στυ αὐτῶ
Εἴησεν, ἡμεῖς σύμβολα σεμνοτάτης.

ΓΑΛΛΑΔΑ.

Κωφὸν αἰαυδὸν ὄραν τὸν γέαστον, εἰ λίθος ὅστι
Δήλιε μδρὶθου, τίς τίνος ὅστι λίθος.

Εἰς εἰκόνα ῥήτορος ἀφουῶς.

Τίς σε τὸν δ' ἀλέοντα τύπω ῥητήρος ἐζαψε;
Σιγᾶς; δ' ἀλέφης; ὅσθεν ἰμοιότερον.
Εἰς ὅ αὐτῶ.

Εἰκόνας αἰθρώποισι φίλον γέρας· ἀλλὰ μῦττα
Υβείας, ἐλεγχόμενης εἰδέος ἀπρεπίης.

Εἰς ἀγαλμα Σριφείδου τῆ ῥήτορος.

Νέφος Σριφείδης ἰάδων κατέπαυσε πολίων,
Τὸ πρὶν ὀμῆρείης εἶχον ἄσφ' ἡμεῖς.
Φασὶ γὰρ πᾶσαι, σμύρῃ τέκε θεῖον ὀμῆρον,
Ἡ καὶ Σριφείδου ῥήτορα γὰναρῶν.

Αθηνῶν.

Εἰκὼν καλλίστου τῆ ῥήτορος· οἱ δὲ πρὶ αὐτῶ
Εργάται, ἐρμῆ ἀπέδετε πᾶσ' ἰσγίω.

Αθηνῶν.

Φύρμος με φύρμον, πυρφόρος τὸν πυρφόρον.
Ὁ παῖς ὁ ῥήτωρ, τὸν πατέρα τὸν ῥήτορα.

Εἰς ΣΚΕΥΗ, καὶ λβ

ΓΑΥΛΟΥ σιληνταρίου εἰς κωνωπεῶνα.

Οὐ βειάρων τίνα ἦρα, καὶ ἔτινα πόντιον ἰσγίω,
Οὐ πῆρσιν ἀγέθω πλέγμασιν ἡμετέροις,
Ἀλλὰ βροτοῖς ἐτέλοντα, ἀλεξήτεια δὲ τέχνη
Ἀνέρα μγᾶων κέντρον ἀλυόμενον,
Ἐκ θαλῆς ἀβρώτα μεσημερία ἄοντα φυλάσσει,
Οὐδὲν ἀφαιεστέρη τεύχεος ἀτυόχου.
Υπνου δ' ἀτυφελικὸν ἀγὼ χάρην, ἀλλὰ καὶ αὐτοῖς
Δμῶας μισοσφου ρύομα ἀτρύτης.

Τὸ δ' αὐτῶ εἰς ὅ αὐτῶ.

Καὶ ἡμεῖς λέκτρους ἀεκιδναμῆ· εἰμὶ δὲ κεδνῆς
Δικτύον οὐ φοίβης, ἀλλ' ἀπαλῆς παφίης.
Ἀνέρα δ' ὑπνώοντα μίτω πολύποικα λυτῶ,
Ζωοφόρων αἰέμων ὅσθεν ἀτεμβόμενον.

Αθηνῶν.

Γλέμασι μδρὸ σκῆπος ὅστι ἀετφίγγει πετεῖωδιν
Εἴθεα, καὶ ἰαχνοῖς ἐνδοθεν ὀρταλίχοις.
Αὐτὰρ ἐγὼ σέυφιν ὀπιτέρπομα, ὅσθεν καλύπτω
Εἰδοθεν, ἀλλ' εἶργω μαῖλλον ἐπειρομδύοις.
Οὐδέ με τίς λήσθε (καὶ εἰ βραχὺς ἐπλετο) κᾶνωψ,
Ἡμετέρης διαδῆς πλέγμα λινουσασίης.
Ὁρεά που ὄρω μεσπέσσι ἢ λέκτρα φυλάσσει.
Ἡρὰ τίς ἡμεῶν ὅστι δεικνόμενος;

Τὸ δ' αὐτῶ εἰς τὰς λαῶν.

Εζόμενος μδρὸ τῆδε πρὶ βλάτῃσι τε απέζῃ,
Παῖνια κινήσας τερπνὰ βολοκῆυπίης.
Μήτε ἢ νικήσας μεγαλίξω, μήτ' ἀπολύφθῃς.
Ἀγνοσο, τίω ὀλίγῳ μεμφομένως βολίδα.
Καὶ γὰρ ὅπτι σμικροῖσι νόος διαφάμεται αἰδρός;
Καὶ κύβος ἀγῆγῃ βέντος ἐχεφροσιώης.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ αὐτὸ.

Γαίγηια μὲν ταῖδε πόρτα τύχης δὲ ἔτεροσποπος ὄρμη
Ταῖς ἀλόχοις ταύταις ἐμφέρεται βολίσιν.

Καὶ βροτέου βίοντι σφαιροὶν μίμημα νοήσης,
Νῦν μὲν ὑπερβόλων, νῦν δὲ ἀπολασπόμορος.

Αἰνέομαι δὴ κείνον ὅς ἐν βίοντι τε κύβω τε,
Χάρματι καὶ λύπῃ μέτρον ἐφηρμόσατο.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ αὐτὸ.

Τοῖς μὲν ὑπερβόλοις ταῖδε παύγηια τοῖς δὲ ἀκρολάτοις,
Λύσσα καὶ ἀμπλακίη καὶ πόνος αὐτόματος.

Ἀλλὰ σὺ μὴ λέξης τί θεημάχον ὕσατος ἔρπων.
Μηδ' ἀναρσιβόνης ρινοβόλω πατάχῳ.

Δὲ γὰρ μήτε ποιῆν ἐν ἀθύρμασι, μήτε τι παύξιν
Ἐν σπουδῇ χαμῶν δὲ ἴασι νέμειν τὸ ἄρεπον.

ΙΟΥΛΙΑΝΟΥ ἀπὸ τῶν πύργων εἰς Φιάλιον
ἔχουσαν κινουμένους ἰχθύας.

Οὕτω βάλχρον ἔδεκτο γέπης νῦν μῦθος ὁ μήροσ
Οὐ μὲν ἄλλ' ὄρεν πῆσιν ἐπιτυμίας.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς ἄρχοντιχὸν πέλεκυν.

Ἦν μὲν ἀλιτρώμης, πέλεκυν βλεφάροισι δοκίμης·
Ἦν δὲ θεοφρονῆς, ἄρχοντος εἰμι μόνον.

Εἰς κείκελον οἰκίας.

Ἦν κλείσης μὲν αἰέφα καὶ ἰὼ οἰξίης, κλείσης μὲν
Τοῖος ἔων, τῆρην σὸν δέμον οὐ διώμασι.

Εἰς μισώριον ἔχον τὰ δάδεκα ζώδια,
καὶ ἕτερα.

Ἀργύρεος πόλος σῶν, ὅππῃ φαέθοντα σελιῶν
Δέρκεται, αἰτίτυπων ταιμσι, ἀλμύνη φαέων.

Ἀπλανέες δὲ ἑκάτερθε, καὶ ἀντίθροντες ἀλῆται
Ἀνδρομέης φρέης πᾶσαν ἀχόροισι τύχῳ.

ΜΕΣΟΜΗΔΟΥ.

Ταῖ ὕελοι ἐχάμιζε κήφας ἐργάτας αἰήρ,
Ἐς δὲ πύρρῃκε βῶλον, ὡς σίδηρον δύσθενῃ.

Ἀδ' ὕελος οἶα κηρὸς ἔξεχεῖτο παμφάροισι

Φλοξίν ἐκ πυρουρμύμασι θαύμα δὲ ἦν ἰδεῖν βροτοῖς
Ολκὸν ἐκ πυρὸς βέοντα, καὶ τὸν ἐργάτιον
Τρέμοντα, μὴ πεσὼν διαρραγῇ.

Ἐς δὲ διπλῶν ἀκμαῖς χιλέων ἔφηκε βῶλον.

ΑΣΚΛΗΡΙΑΔΟΥ εἰς δίσκον.

Ἦ φάστος μὲν ἐτέλεσε καμῶν χροῖον, ἀλλὰ κῆρῃ
Ἀνδρὸς ἐοῦ θαλάμων εἴλετο λαθροδίας.

Ἀχίση δὲ ἔπορε κρυφίης μμημῆιον δυνῆς.

Καὶ μὲν ἀσκληπιάδης ὄρε πρὸ ἀνεάδατος.

Ἀθῆλον.

Ἦ γραφίς, ἄργυρῆ μὲν ἐκ πυρὸς ἦλλον, ἐπέχθῳ.
Σαῖσι δὲ καὶ χροῖση γίνομα ἐν παλάμῃς.

Ὡ δέ σοι ὡχρεῖσθα λεόντιον, ὅ μὲν ἀδύνη

Τέχνης, ὅ δὲ εἶδος ἀκρα δέδακε κύρωσι.

ΣΑΜΜΙΟΥ.

Πρόθε μὲν ἀχρῶλοιο ἀφ' τειχὸς ἰξάλου αἰγῆς
Δοῖα ὅτι χλωρεῖς ἐτεφόμιον πετάλοισι.

Νῦν δὲ με νικημάχῳ κεραιόζοος ἤρμοσε τέκτων

Ἐντανύσας ἑλικας κερτερά νδρα βοός.

Εἰς μισώριον ἔχον ἀφροδίτῳ καὶ
ἐρατάς.

Τέταρες εἰσιν ἔρωτες ὁ μὲν, σέφος ἀμφικαλύπτῃ

Μήδης ἔης ὁ δὲ, χεῖλος ἔχῃ ποτὶ πίδακι μαζοῦ.

Οἱ δὲ δύο παύροισι πρὸ ἰχθῶν. Ἐῖμα δὲ κρύπτῃ

Μηρῶ γείτονα γῶρον ὀλῆς γυμνῆς ἀφροδίτης.

Ἀδέαστον.

Βάλχῳ καὶ νύμφῃς μέσος ἴσα μῆσι ἐν δὲ κυπέλλοις

Αἰεὶ τοῖδε χέω τὸν ἄρξαι πόμορον.

Ἀδέαστον.

Χηροτύπος τὸν ἔρωτα μεταλλάξας, ἐποίησε

Τήρομοι. ὅτι ἀλόγως, ὅτι καὶ αὐτὸ φλέγῃ.

ΦΙΛΙΓΡΟΥ.

Ἀδριαῖοιο κύτοις λαμῶς τοπάλα μελίηρης,

Ἀνικ' ἐγατροφόροισι βακχαχῆς χεῖλας,

bb. i.

Νικῶ κλαθεῖς, κείμην νεοθηλεί καρτερόν ἔρκος
 Κλήματι, πρὸς τρυφερίῳ τεινομόρῳ καλύβην.
 Αἰεί τι βρομίῳ λατρύορῳ, ἢ γράον γῶ
 Φρουροῦ μιν πιεῶς, ἢ νέον ἐκβέφορῳ.

ΕΙΣ ΦΙΛΟΣΟΦΟΥΣ

χρῆς ληδ

ΙΟΥΔΙΑΝΟΥ ἀπὸ ὑπερχῶν εἰς ἀνδριάντα
 πυθαγόρου.

Οὐ τὸν ἀναπίπασοντα φύσιν πολύμητιν ἄριθμῶν
 Ἡθελεν ὁ πλάτης πυθαγόρειω τελέσαι,
 Ἀλλά τὸν ἐν σιγῇ πιτυτόφρονι καὶ πάρα φωνίῳ
 Ἐνθεν ἀποκρύπτει, καὶ τὸν ἔχων ὀπάσαι.
 Εἰς δ' αὖτ'.

Αὐτὸν πυθαγόρειῳ ὁ ζωγράφος ὄν μτ' φωνῆς
 Εἶδες αἰ, εἶγε λαλῆν ἤθελε πυθαγόρης.
 ΙΩΑΝΝΟΥ ποιητοῦ τῆ βαρβουκάλου εἰς
 εἰκόνα Γωκεράτους.

Ὡς Γωφὸς ὁ ζωγράφος, ζωαὶ οὐκ ἐμβόλε κηρῶ,
 Σωκεράτους ψυχῆ τῶτο χειρὶ ζόρῳ.
 Τοῦ αὐτῆ εἰς εἰκόνα.

Ζωγράφει, τὰν μορφῶν ἀπομάζας, αἰθ' ἐν κηρῶ.
 Καὶ ψυχῶν ἐδάης Γωκεράτου βλάβην.
 Εἰς εἰκόνα πλάτωνος.

Τὸν νοῦ διδάσκων ἀθερεμβατεῖν πλάτων,
 Τοῖς τῶν ἑσφ' νοῦ ἄξερβύχεται λογίσι.
 Εἰς εἰκόνα ἄριστοτέλους.

Οὗτος ἄριστοτέλης, μετρών ἄρῳα καὶ πόλον ἄσρων.
 Εἰς δ' αὖτ'.

Νοῖς καὶ ἄριστοτέλους ψυχῆ, τύπος ἀμφοτέρων εἰς.
 ΑΓΑΘΙΟΥ χοροστατοῦ εἰς εἰκόνα
 πλουτάρχου.

Σφοδρὸν πολυκλήντα τύπον γήσαντο χερῶν ἐδ'
 Πλουτάρχε, κρατερῶν ὑέες αὐσονίων.

Ὅτι πρὸς ἀλήθισι βίοις ἔλλειπας ἄριστοι
 Ρώμης δὴ πολέμοις ἤρμους ἐναέταις.
 Ἀλλά τοῦ βίου πρὸς ἀλήθων βίον διχῶν
 Οὐδὲ σύ γ' αἰχρῶ φασ' οὐ γῶ ὅμοιον ἔχεις.
 Τοῦ αὐτῆ εἰς εἰκόνα αἰσώπου.
 Ἐδγε ποιῶν λύσι πῶτε γῶν σικυῶνιε πλάται,
 Δείκελόν αἰσώπου γήσασο τῆ Γαμίῳ,
 Ἐπὶ τῆ Γωφῶν ἐμπαροσθεν. ἐπεὶ κείνοι μὲν ἀνάγκη
 Ἐμβαλόν οὐ πειθῶ φθόγμασι τοῖς σφετέροις.
 Ὡς δὲ, Γωφῶν μύθοις καὶ πλάσμασι κήρα λέξας,
 Παίζων, ἐν σπουδῇ πείθῃ ἔχε φρονέειν.
 Φυκλόν δ' ἢ τρηχέα πρῶτα φασί, ἢ Γαμίῳ δὲ
 Τὸ γλυκὺ τῆ μύθου καλὸν ἔχει δέλεαρ.

ΑΝΤΙΦΙΛΟΥ βυζαντίου εἰς διστήρη.

Ἡπύθη καὶ χλαῖνα, καὶ ὕδατι πιληθείσα
 Μαζα, καὶ ἢ πρὸς ποδῶν ράβδος ἐρδδομένη,
 Καὶ δέπας ἐκ κεραμοῖο, Γωφῶνι μέτρα βίοιο
 Ἀρχα. κηρῶ τοῖς κῶ τι παλαιότερον
 Κοίλας γῶ πόμα χερσὶν ἰδῶν ἄρῳοντα βοώτιω,
 Εἶπε, τί καὶ σὲ μάττω ὄφρα κεν ἠρσοφύσω;
 Τοῦ αὐτῆ εἰς τὸν αὐτόν.

Γηράσκῃ καὶ χαλκῆς ἑσφ' χρόνου ἀλλὰ σὸν οὐ τι
 Κῦδος ὁ πᾶς αἰῶν διστήρης κατελεῖ.
 Μοῦνος γῶ βιοτῆς ἀπαρκέα δόξαν ἔδδξας
 Ὀνητοῖς, καὶ ζωῆς οἶμον ἐλαφροτάτῳ.

ΕΙΣ ΩΡΟΛΟΓΙΑ,

χρῆς ληδ

Εἰς τὴν βασίαν τῆ ὠρολογίου τῆ εἰς τὴν ἀψίδα
 τὴν εἰς τὴν βασιλικὴν.

Δῶρον ἰουσηνοῦ τυρανοφόνου βασιλῆος,
 Καὶ Γωφῆς ἀλόχου, φέλος ἐλθῆς εἰς,
 Ὡραίων σκεπίαζε Γωφὸν σημάτωρα χαλκῶν,
 Αὐτῆς ἐκ μοιάδος μέγρι δωδεκαῖδος.

Οντίνα συληθέντα, δίκης θρόνον ἰώιοι χεύων
Εὐρένιου λιανὸς χερσὶν ἀδάεθδόκεις.

Αδέασπον εἰς ἕτερον.

Ω ραγὸν ἀ χωρβύσα θφά λίθος, ἀ δ' α' τυτθὸ
Γνώμονος ἀελίω πόντῃ μελισδοδάρια.

ΡΑΥΛΟΥ σιλεντιαρίου εἰς ἕτερον δι
ὔδατος.

Ενθάδε μισύλλοισι δρόμον φαεθοντίδος ἀίλιος
Α νέρες, ὠρέων ἀμφὶ δυωδεκάδι.

Υδασι δ' ἠχίοιο ταλαντεύοισι κελθύσες,
Ες πόλιν ἐκ γαίης μῆτιν ἐρψάμηναι.

Αδέασπον εἰς ἕτερον.

Κῆπος ἔλω ὁδε χῶρος· ἀπὸ σκιερῶν δὲ πετήλων
Νυκτοφαιῆς τελέθων ἔσκεπεν ἠέλιον·

Νῦν δὲ πόντος ἀλάντα καὶ βύθρον βύρε τελέσται·
Σέργιος αὐτόπιης μυσπόλος, τελαδός,

Ενθα λίθος σαπὸς ὄδῳ ἀφ' ἀδινθον αἰάγκη
Επλάκεις ἀγέλλῃ ἀντρες οὐραίνης.

Αθην.

Μηχανικὴ φαέθοντα βιάζεται δερμονιχῶσι
Γνώμοσιν ἀχρβύθῃ τὸν δρόμον ἠελίου.

Βαγὸς δ' ἀμφιέπει λίθος αἰτυνας ἠειγρῆϊς,
Ω ροσῆμα θφίη καὶ σκίοντι τύτω.

Σεργίου δ'ρχιερός ἐπουραίνῃσιν ἐφετμῶς
Τοῦτο σμυθράδῃ ἔργον ἔπιπρονίαν.

Αθην.

Σῆμα δυωδεκάμοισιν ἀφέθρος ἠχίοιο
Τελατάκεις ἀγλάτω φθῆθρον ἰσμάτι,

Εὐτ' ἀθλιβομῆροιο ποτίσεν ὕδατος ἀνῆρ
Α ὑλὸν ἀποσείλη πύθμα διωλόγιον,

Θῆκεν ἀθλιάτος δῆμα χρῆν, ὡς ἀθ' ἀναρῆς
Εἶη κῆρ φθῆραῖς ἠέλιος νεφέλας.

τμήματι παεεχόρμα.

Εν τῷδε τῷ πέμπτῳ τμήματι παεεχεται ἕκθερα
οἱς χριστοδῶρου ποιητοῦ θησαυροῦ κρηπίτου, τῷ ἀ-
γαλμῷ τῷ εἰς τὸ δημόσιον γυμνάσιον, ὃ ἔπιπρον
λοῦμνον τῷ βυθῷ πῶν ἐπὶ δὲ τὰ ἔπιπρον ἄμματα
τα τῷ εἰ τῷ ἵπποδρόμῳ καφανθῆνου πόλεως ἠ-
νίον.

ΑΝΘΟΛΟΓΙΑΣ

διαφόρων ἐπιγραμμάτων, εἰς ἐπὶ
βιβλία διηρημένης, τὸ πέμπτον.

Εἰς δὴφόβον.

Δημόφορος μὲν παρῶτος εἰς γλυπτικῶν ἐπὶ βωμῶ
ἰσατο βολμῆς, κεχρουθμῆς, ὄβελμος ἠρως,
Τοῖος ἐὼν οἶος παρῶ ἐπὶ ἰρρυμῶν μδμερῶ
Περσομῶν ἰώτησεν ἐὼν παρῶρεθῆ μδμάθεσιν.
ἰσατο ὃ παρῶβῶντι πδμείκελος βύθ' ὅτι χροσῆ
Δόχμιος ἰῦ, μδμήν δὲ κεκυφῶτα γῶτα στωέλκων,
Δριμύ μδμῶς ἔμωδ' ἀρεν. ἔλιωσῆ ὃ φέγῆς ὀπωπῆς
Οἶα τ' διεμδρῶν μωσῶπων πεφυλαγμένους ὀρμῆν.
Λαγῆ μδμῶσάκως βύρῳ παρῶρεθῆ δδξίτερῆ δὲ
Φάσχανον ὑψὸς ἀφρεν. ἔμδμῆ δὲ μθνομδμή χερῶ
Α νέρες αἰπίβῆου χτ' ἠροός ἀορ ἔλφασειν·
Α λ' οὐ χαλκῶν ἔθῆκε φύσις πειθῆμονα λύσῃ.

Εἰς ἀιχόνῳ ρήτορα καὶ εἰς ἀειστοτέλειω.

Κεχροπίδης δ' ἠφρασῆ νοήμονος αἰθερα πειθοῖς
Α ἰσῆης· λαοῖς δὲ σίωεῖρue κύκλα παρῶθῆς,
Οἶα πολυθροαλοισιν ἀεθλῶν ἀγορῆσι.
Στείνετο γδ πυκνῆσι μδμηδοσιν. ἀγχι δ' ἐκείνου
Ηεν δ'ρηστοτέλης, θφίης παρῶμος. ἰσαμδμος δὲ,
Χφρε παρῶπλέγδῳ στωεῖρῶθεν. ὄδ' εἰς χαλκῶ
bb. iii.

Α φθόγῳ φρένας εἶχεν ἀεργέας, ἀλλ' ἐπιβουλεύῳ
 Σκεπτομένοφω μὲν εἰκλοσιώεις ἀμύμαι δὲ παρφαί
 Α νέρος ἀμφιέλιαστον ἐμδρτεύοντο ρομονίω,
 Καὶ Ἑρχαλαὶ σήμανον ἀολλέα μῆτιν ὀπωπαί.

Εἰς δημοθένειω.

Καὶ παμαϊτέων δημηγέρος ἔαρεπε σάλπιγξ,
 Ρήστρε βίχερῆδιο, πατήρ Γεφός, ὁ παρὶν ἀδελφάϊς
 Γήστοις θελξινόοιο νοήμονα πυρσὸν αἰάλας,
 Αλλ' ὄσκι ἡρέμεών διεφαίνετο, πυκνά δὲ βουλεύῳ
 Εσρώφα πυκνίω γδ' εἶδετο μῆτιν ἐλίσειν,
 Οἶα κατ' ὀπλων τελοωμένος ἡμᾶθίων.
 Ηπάχα κεν κρτέων Ἑρχαλιῶ ἐφθέγετο φωνίω,
 Απροον ἀυδένετα ἰθείς τύπον ἀλλὰ ἐτέχη
 Χολκείης ἐπέδησεν ἔσπο σφρηγίδι σιωπῆς.

Εἰς βρειπίδιω.

Ἰσαρ δ' βρείπιο φεράνυμος ὡς δὲ δοκεῖω,
 Λάδρη ἔσπο κροαθῆνη τραγκῆς ὠμίλεε μούσας,
 Εργα θεοφροσύνης διανθόμενος ἰω γδ' ἰδέσθαι
 Οἶά τε που θυμῶσιν ἐν ἀτθίοι θυρσα ἰνάσων.

Εἰς παλάφατον.

Δάφνη μὲ πλοκαμίδα παλάφατος ἔαρεπε μούσας
 Στεφόμενος δόκειν δὲ χεῖν μούσας δὲ φωνίω.

Εἰς ἡσιόδον, καὶ εἰς πολυφῶδον μούσας, καὶ

εἰς σιμωνίδειω.

Ἠσιόδδης δ' ἀσκραῖος ὀφείσιν εἶδερο μούσας
 Φηλόμενος, χαλκὸν δ' ἐβιάζετο θυάδι λύσση
 Ενησον ἰμείρων αἰάλας μούσας. εἰς ἡσίοδον αἰετῶ
 Μαντιπόλος πάλιν ἄλλος εἶω φοιησίδι δάφνη
 Κοσμηθεὶς πολυφῶδης, ἐπὶ σιμῶν δὲ ἰνάσων
 Ηθελε μὲν κελεύθου θεοπέσπον ἀλλὰ ἐτέχη
 Δεσμῶ ἀφωνήτω κατερήτυεν. οὐδὲ σὺ μολπῆς
 Εὐάσας ἀθεσθ' ἐρώτα σιμωνίδην, ἀλλ' ἐπὶ χορδῆς
 Ἰμείρως, ἰερίω δὲ λυρίω οὐ χερσὶν ἔρασεως.
 Ωφείω ὁ πλάσας σε σιμωνίδην, ὠφείω χαλκῶ

Συκχεράσαι μύθος ἡδύ, σὲ δ' αἰχὴ χαλκῆς αἰαυδῆς
 Αἰδόμενος ρυθμοῖσι λυρῆς αἰήχεε μολπῆν.

Εἰς αἰάλας μούσας.

Ἦν μὲν αἰάλας μούσας νοερός Γεφός, ἐν δὲ μούσῳ
 Δαμονίης ἐλέλιξε νοήματα ποικίλα βουλήσ.

Εἰς κέλλωτα.

Θεσερίδης δ' ἔρα μούσας εὐσχετός ἴσατο κέλλωτα,
 Οἶά τε θεαπίζων ἐδοκεῖ δὲ τε θεσφατα κεύθην,
 Ηστρατὸν οἰκείρων ἡμέτων, ἢ ἐπὶ θυμῶ
 Δαμῶνων βασιλῆα πολυχεύσιο μύκηνης.

Εἰς πύρρον, τὸν καὶ νεοπτόλεμον.

Δέρκεο μοι σκύμνον παλιπόρριον ἀακιδάων
 Πύρρον ἀχιλλείδιω, ὅσον ἢ θελε χερσὶν ἐλίσειν
 Τέχνη χαλκένετα, τὰ μὴ οἰ ὠπασε τέχνη
 Γυμνὸν γὰρ μιν ἔτευξεν. ὁ δ' ἔψοτε φαίνετο λθιάτων,
 Οἶά τ' ἰω ἐμώεσθαι ἐς ἰλιὸν ὄμμα ἰταμῶν.

Εἰς ἀμυμώνειω τῷ δδμάου θυγατέρα.

Ἠσο δ' ἀμυμῶνη ροδδάκλυλος εἰσποπῶ μούσας
 Βόσφυρον ἀκρὴδεμον ἐπὶ σιμῶν ἐθείρης.
 Γυμνὸν δ' εἶχε μέτωπον αἰασέλλουσα δ' ὀπωπάς
 Εἰνάλιον σκαπίαζε μύθα γαλήτιω παρὰ κείτω.

Εἰς ποσίδωνά.

Εγύθη δ' ἄρῳ φέρτος ἐφαίνετο κυανοχαίτης,
 Γυμνὸς ἐὼν πλοκαμὸν δὲ κατὰ μύσας εἶχεν ἐθείρης
 Καὶ διεσθ' ἀελφίνα παρὰ γαλήτιω, χεῖρ κείμων
 Δῶρα πολυζήλοιο γάμων μνηστῆρα κούρης.

Εἰς σάπφω.

Πικρὴ δὲ μύσας λιγύθροος ἔζετο σάπφω
 Λέσβιας ἡρέμεουσα μούσας δ' ἐνυμνον ὑφαίνην
 Σιγαλέας ἐδοκέσθαι αἰάλας μούσας φρένα μούσας.

Εἰς σπόλλωνά.

Φοῖβος δ' εἰσήκει τειποδιδάλας ἰω δ' ἔρα χαίτης
 Εἰσποπῶ σφίγγας ἀδετον πλόκην ἀλλ' αἰχὴ χαλκῶ

bb. iii.

Γυμνός ἔλω, ὅτι πᾶσιν ἀνθρώμοισιν ἀπόλλων
 Γυμνῶσαι δὲ δάηκεν ἀληθέα δώεα μοίρης.
 Ἡ ὅτι πᾶσιν ὁμοῦς αἶα φαίνεται, ἠέλιος γδ
 Φοῖβος αἶαξ, καθαρίω ὃ φέρη τηλεσκόπον αἴγλην.

Εἰς ἀφροδίτῳ.

Αἴχι δὲ κύριος ἔλαμπεν ἔλθε δὲ νώροπι χαλκῷ
 Αἴγαιος ραδάμιγας, ἀπὸ γέρονιο δὲ γυμνή
 Φάμετο μὲν, φᾶρος δὲ σίνηγαχρῷ ἀντιμυραδν,
 Χρυσείη πλοκαμίδας ὑποσφίγγασα κελύπτην.

Εἰς κληνιάδῳ.

Κληνιάδῳ δὲ τέγηπα, ὡσεὶ λβοντα νοήσας
 Αἴγαιος χαλκῷ γδ ἀνέπλεκε κάλλεος αὐγίω,
 Τοῖος ἐὼν οἶος ἄρ ἐν ἀτθίδι μητέρι μύθων
 Ανδράσι κεκροπίδησι πολύφρονα μῆτιν ἀγείρων.

Εἰς χρυσῶν.

Χρυσῶς δ' αὐτὸς πέλας ἴσατο, δόξιστερῆ μὲν
 Σκῆπτερον ἀναχρόμνος φοιβήιον ἐν ὃ κερίω
 Στέμμα φέρων, μεγέθη ὃ κεκασμῷ ἔπαρεπε μορφῆς,
 Οἶα ἄρ ἠρώων ἱερῶν γῆρος, ὡς δοκέω δέ,
 Ατρείδῳ ἰκέτευε βαθὺς δὲ οἰῶθε πάγων,
 Κατὰ μαῖς ἀπλάτος ἐσύρετο βότρες ἐθείρης.

Εἰς ἰδλίον κείσαρα.

Καῖσαρ δ' ἐγὼς ἔλαμπεν ἰούλιος, ὅς ποτε ραίμιω
 Αντιβίων ἔσεψεν ἀμετρήρισι βοείαις.
 Αἰγίδα μὲν βλασυρῶ πιν ἐπωμαδὸν ἦεν αἰείων,
 Δέξιτερῆ ὃ κεραυνὸν ἀγάλλετο χεὶρ κελύων,
 Οἶα ζεῖς νέος δῆμος ἐν αὐσονίοισιν ἀκρούων.

Εἰς πλάτωνα.

Εἰσῆκει δὲ πλάτων θεοεικέλης, ὁ τῶν ἀθλιωῶν
 Δείξας κρυπλά κέλδωτα θεοκράντων ζεστάων.

Εἰς ἀφροδίτῳ.

Αἴλιω δ' ὅ πατέρων ἴδον χρυσῶν ἀφροδίτῳ,
 Γυμνῶν παμφανόωσαν ὅτι γέροντων δὲ θεαίης,
 Αὐχένος εἰς ὑπάτιο χυθῆς ἐλελίζετο κεστός.

Εἰς ἔρμαφροδίτον.

Ἰσατο δ' ἔρμαφροδίτος ἐπὶ ἔρατος, ἄθ' ὄλος αἴνρ,
 Οὔτε γωή, μικτὸν γδ ἔλω βρέτας ἢ τάχα κούρη
 Κύριδος διέκλποιο καὶ ἔρμαωνος ἐνίψης.
 Μαζοῖς μὲν σφειγῶντας ἐδείκνυεν οἶα τε κούρη
 Σχῆμα ὃ πᾶσιν ἔφανε φυτοσῶρον ἄξιμος ἀδοῖς,
 Ξωῆς ἀγλαίης κεκερασμένα σήματα φαῖνον.

Εἰς ἠελίαν.

Παρθεική δ' ἠελίνα λιγύθροος ἔξετο κούρη,
 Οὐμίτον ἀμφαφώσα πολυπλοκον, ἀλλ' ἐνί σιγῆ
 Γιερικῆς ραδάμιγας ζῆποσα λάουσα μολίας.

Εἰς τέρπυδρον.

Μῆτε λίπης τέρπυδρον εὐθροον ἔταχα φαίης
 Εμπροσθ, ὅσα ἀφρογῶν ἰδεῖν βρέτας, ὡς γδ οἶα,
 Κουμῶντας παραπίδεσιν ἀνέπλεκε μύσιδα μολπῆν,
 Ὡς ποτε δινήεντες ἐπ' ὀρώτα ὀροῶν
 Μυστιπόλα φόρηγι κατεπαρήνεν αἰείδων
 Αἴγαιων κελύπτην ἀμυκλαίων ναετήρων.

Εἰς ὡσεὶ κλιῶ.

Ἡ γασάμιω δ' ὄρων σε ὡσεὶ κλιῶς, ὅτι καὶ αἰτῶ
 Χελκῶ ἀναδύτω δημηγῶν ἠτος ἀνάπτης,
 Ὡς ἐπὶ κεκροπίδησι θεμισίων πολιήταις,
 Οὐ μόνον ἐντύων πελοπῆιον, ἰσάμδος δέ.

Εἰς πυθαγόραν.

Ἐπαρεπε πυθαγόρης σάμιος ἄφροδῆ ἐν ὀλύμπω
 Ενδράμῳ ἐδόχευε, (φύσις δ' ἐβιάζετο χαλκῶ)
 Γλημύρων νοεῖσι μνηθῶσιν, ὡς γδ οἶα,
 Οὐρανὸν ἀχραῖτοισιν ἐμέπεε μοιῶν ἰπωπαῖς.

Εἰς σπείχρον.

Σπείχρον δ' ἐνόησα λιγύθροον, ὃν ποτε γαῖα
 Σικελίη μὲν ἔφερθε, λύρης δ' ἐδίδαξεν ἀπόλλων
 Αρμονίω, ἐπὶ μὲν ἐς ἐνὶ αὐλαῖς χοροῖσιν ἰόντα.
 Τοῦ γδ τικλομόμοιο, καὶ ἐς φάος ἄρτι μολόντος,
 Εκποθεν ἱερόφοιτος ὅτι σωματέασιν ἀηδῶν

Λάσθη ἐφεζομένη λιγυρίω ἀεὶ βόητο μολλήν.

Εἰς δὴ μύκρον.

Χαῖρέ μοι ἀβδύρων δημόκροντε κῦδος ἄρβυρος,
 Οὔτι σὺ καλλιτόκιο Φυῆς ἐφράσαστο θεσμοῖς,
 Λεπτὰ δὲ φέρων πολυίδμονος ἔργα μούσης.
 Αἰεὶ δὲ σφδμερὰς ἐγγυὰς βίοιο κελεύεις·
 Εὐεῖδός ὅτι πάντα γῆρας ᾧδρα μείβεται αἰών.

Εἰς Ἰερακλίω, καὶ εἰς αὐλίω, καὶ εἰς
 ἀνείαω.

Ηρακλῆος δὲ αἰετὸν ἐδείκνυε κύκλον ἰσχυρῆς,
 Μῆλα λεοντόφονα παράμην χρύσα κμήζων,
 Γαῖης ὄλβια δάρα λιβυσιδός. ἔγχετο δὲ αἰετὸν
 Πηγάδος ἄρβυρος πρὶς ἄσπετος ἀγῆ,
 Φάρος ἔπιτείλασα καταμαδόνου γδ' ἐθείρας
 Κρηδέμνω σμύερην εἰς δὲ αἰετίνετο χίμας,
 Οἶα τε κικλήσκουσα δῖος Ἰλακάπιδά κούριω
 Ἀρχαδικῆς τέρης ἰσχυρὰ δὲ φέρειας. ἰλαθι γαῖης
 Τρωιάδος βλάστημα ἑκαπαλάων, ἰλαθι γαῖης
 Ἀνείαω, πρῶτων βυβληφόρε. σῆς γδ' ὄπωπαῖς
 Ἀγλαῖης πνεύουσα ἄφω ἀειλείβεται αἰδῆς,
 Θέσκελον ἀγλήρουσα γῆρας χρυσοῦς ἀφροδίτης.

Εἰς κρέουσαν.

Ηρασαμίω δὲ κρέουσαν ἰδὼν πενήτημον χέσμα,
 Σύνταμον ἀνείαω κατὰ σκιον. ἀμφὶ γδ' αὐταῖς
 Ἀμφοτέραις κρηδέμνον ἐφῆκῶσα πρὶς φάης,
 Γαῖα πέριξ ἐπέλυσε ποδῶν καὶ χροῖα πέπλω,
 Οἶα τε μυρομένη. τὰ δὲ χαλκεὰ δάκρυα νύμφης
 Ἀρεῖ δουεῖκτητον ἐμμετεύοντο ἰθιύω,
 Ἰλιὸν ἄρβυροῖσιν ἐγγυρὸν ἀσπιδιώταις.

Εἰς ἑλενον.

Οὐθ' ἑλενος κρῆτων ἀπεπαύετο πατεὶ δὲ νηλῆς
 Φάμετο, δινδύων ἐπιπου χόλον. ἰθιύω ἀείρων
 Δεξιτερῇ φιάλιω ἔπιπρῖβιον ὡς δεκέω δέ,

Εὐλά μὲν ἄρβυροῖς μαντεύετο καὶ δὲ ἰθιύης
 Ἀθανάτοισ ἠεὶ το πανύστατα σήματα φαίνην.

Εἰς αἰδρομάλιω.

Ανδρομάχῃ δὲ ἔσηκε ῥοδόσφυρος ἠετιώτη,
 Οὐπὶ γρόν σαλεύουσα πολύστονον ὡς γδ' οἶα,
 Οὐπὼ ἐνὶ πολέμῳ κρυφάτολος ἠετιώτη ἐκίωρ,
 Οὐδὲ φερεσάκων ἰσχυρῆς ἠετιώτη ἀγῆων
 Δαρδανίω. ζῦμπασαν ἐλπίσαστο ἰθιύω.

Εἰς ἰθιύω.

Ην δὲ ἐσιδεῖν ἰθιύω ἄρβυρον, ἀλλ' ὅτι νίκη
 Γηρόστων. γέδω γδ' ἐθαύαστο χάρματι πολλῶ,
 Δερκῆμος ῥοδόσφυω ὁμόφρονα τῶν δαρεώνω.

Εἰς ἑλενω.

Ηρασαμίω δὲ ἑλενης ἑρατὸν τύπον, ὅτι καὶ αὐτῶ
 Χηκῶ κόσμον ἔδωκε πορμίμερον ἀγλαίη γδ'
 Ἐπνεε θερμὸν ἔρωτα καὶ ἀψύχῳ ἐνὶ τέχνῃ.

Εἰς ὀδύατα, καὶ εἰς ἑκάβω.

Γυκρῆς δὲ ἑραπίδωσαν ἀγλαίητο δῖος ὀδύαταις.
 Οὐ γδ' ἔλω ἀπρόβυθε πολυτρέπιοιο μωροῖνης,
 Ἀλλ' ἐπὶ κόσμον ἔφαμε ἄφω φρενός. ἰθιύω ἐνὶ θυμῶ
 Καθαλῶν. ἰθιύω γδ' ἐγγῆτες πᾶσαν ὀλέσας
 Ησι δὲ φροστωῖσι. σὺ δὲ ἐκίωρος ἔνεπε μήτηρ,
 Τίσι σε πολυτλήμων ἐκάβω τόσα δάκρυα λείβην
 Ἀθανάτων ἐδίδαξεν ἀφωνήτω ἐνὶ κόσμῳ,
 Οὐ δὲ σε χαλκῆς ἐπαύσεν οἶζρος, ἄσπε σε τέχνῃ
 Ἀπνοος οἰκείεσσα δυσαλγῆς ἔαγε λύσας·
 Ἀλλ' ἐπὶ δακρυχέουσα πρὶς ἄσπετος ὡς δὲ δεκέω,
 Οὐκ ἐπὶ δυσῆτου μόνον ἐκίωρος ἄσπε ταλαῖης
 Ἀνδρομάχης βαρῦπέτης ὀδύραμ, ἀλλὰ πεσῶσαν
 Παρῖδα σὴν. φάρος γδ' ἔπιπρῖβιον ἀμφὶ παρῶσῳ
 Πήματα μὲν δεικρῶσιν ἀπαγλήρουσι ἢ πέπλω
 Γένος ἰσχυρῶν, κεχαλασμένοι ἄρβυρο πεδίλων.
 Ἀλγῆ γδ' πυμάτω δέδεσσι φρένα καὶ δὲ πρὶς φῆς.

Δάκρυα μὲν σαλάς· ὃ δὲ δάκρυον ἔσβεσε τέχνη,
 Απλετον ἀγγέλουσα δυσάλγεος αὐχμὸν αἴης.

Εἰς κασμίδραν.

Κασμίδρῳ δ' ἐνόησα θεοφόρον· ἀλλ' ἐνὶ σιγῇ
 Μειφομένη χρετῆρα, Ἐφῆς αἰετὶμπλατο λύσσης,
 Οἶά τε θαασίζουσα πανύστα πῆγματα πάσης.

Εἰς πύρρον.

Πύρρος δ' ἄγος ἔλω παλιπύρριος, ὅσκι' ἔπι χήτης
 Ἰπποκόμων τρυφάλειαι ἔχων, ὅσκι' ἔγχος ἐλίαν·
 Ἀλλ' ἄρα γυμνὸς ἐλαμπει, καὶ ἄχρουν εἶχεν ὑπὸ πῆν·
 Δεξιτερῷ δ' ἀνέτεινεν ἔλω ἔπι κῆρυτρεα νίκης,
 Λοξὰ πολυξείνῳ βαρυδάκρυον ὄμμασι λύσσαν.

Εἰς πολυξείνῳ.

Εἰπέ πολυξείνῃ δες πύρρον, ἴσι τοι ἀνάγκη
 Χηκῶ ἐν ἀφρόγῳ κεχυμένα δάκρυα λείβει,
 Πῶς δὲ τεῶ κρήδεμνον ἐπειράσασα παρσάπτω,
 Ἰσασαι ἀδουμένη μὲν ἀλίγκιος, ἀλλ' ἐνὶ θυμῷ
 Ἔνθος ἔχεις; μὴ δὴ σε τεὸν πολίεθρον ὀλέσασα
 Λήδα πύρρος ἔχῃ Φιλώτιος; ὅσκι' σε μορφή
 Ρύσατο, ἔσβεσασα νεοπιολέμοιο μδομινῷ,
 Ἡ ποτε θηρδύσασα τεοῦ χρετῆρα Φοῆος,
 Εἰς λίνον ἀνέχελυσον ἀελπέος ἦγμ' ὀλέθρου;
 Ναί μα τὸν ἐν χαλκῷ νοερόν τύπον, εἴ νύ σε τοῖόν
 Ἐδρακε πύρρος ἀνάξ, ἄρα κεν ξυμῆονα λέκδαν
 Ἡγετο, πατρῴης παρλιπῶν μνημῆα μοίρης.

Εἰς ἀγῆτα τὸν λακρόν.

Ἡρασάμῳ δ' ἀγῆτα, τὸν ὀβριμόθυμος εἰλεῖς
 Λοκρίδος ἐσπέρμηνε πελώριος ἔρκος θρούρης,
 Φάμετο μὲν νεότητι κεχασμένος. ὅσκι' ἔδ' ἔεν
 Ἀνθεῖ λαχίεντι γημάδος ἄκρα χραῖσας.
 Γυμνὸν δ' εἶχεν ἀπαμ σιβαρόν δέμας· ἰωορέη δὲ
 Βεβελθῶς, ἐλέλιξε μαχήμονος οἴθρον ἐλῶσις.

Εἰς πάειν.

Ἀἰδομένη μὲν ἔοικεν ὁ βουκέλος· εἶχε δ' ὄπωπῆν

Πραξομένη ἐτέρωσε δυσίμερος· ἀδέτο γὰρ ποῦ
 Οἰνώνῳ βαρὺδάκρυον ἰδεῖν κέβριτόδα νύμφῳ.

Εἰς οἰνώνῳ.

Οἰνώνῃ δὲ χόλω φρένας ἔζεε, ἔζεε πικρῶ
 Ζήλω θυμὸν ἔδουσα· πάειν δ' ἐκέλυε λαφύσα.
 Ομματα μαινομένη κρυφίην δ' ἠγάθην ἀπειλή,
 Δεξιτερῇ βαρὺποτμον αἰαμομένη παρσάπτῳ.

Εἰς μιλῶνα.

Ἡ δὲ παλαμοσιούῳ δεδαημένος ὀβριμος αἴρ.
 Εἰ δὲ φίλων ἦκουε, πελώριος· εἴτε φιλάμμων,
 Εἴτε μιλῶν σικελῆς ἔρμα θροῖός, οἶδεν σπόλλων.
 Οὐ γὰρ ἐγὼ δεδαηκα θρακίαι, καὶ ἀφσαι
 Οἰώμα θαρσαλέου κλυτοῦ αἰέρος· ἀλλ' ἀχέμης
 Ἐπνεεν ἰωορέῳ· λάσιος δὲ οἱ εἰλκεῖο πῶγαν,
 Καὶ φάσον ἠκόντιον ἀεθλητῆρα παρσά,
 Καὶ κεφλήης ἐφελασον ἔφραδες· ἀμφὶ δὲ πυκνοῖς
 Μυῶνες μὲν ἔσαν ἀοιδάμονοι· ἀφάντες
 Τρηχάλεοι δδοιοὶ δὲ στυγία μύων παλαμάων
 Ἐυρέες ἐσφικῶντο βραχίονες, ἠύτε πέτραι,
 Καὶ παχὺς ἀλκήντι τένων ἐπθρίσατο νόστι,
 Ἀχέρος δὲ γνάμπιοι παρσά πλάτυν αὐλὸν ἀέρπτων.

Εἰς δάρητα.

Ἀχέρος δὲ δάρης ἐζώοντο χεῖρας ἱμαῖτι,
 Πυγμαχίης κήρυκα φέρων γάλον ἰωορέης δὲ
 Ἐπνεε θερμὸν ἄημα πολυφρέπιοισιν ὄπωπαῖς.

Εἰς ἐντελλῶν.

Ἐντελλῶς δὲ δάρητος ἐκαστὸν ὄμμα τίτανων,
 Γυπόθρες μύρμηκας ἐμῆνετο χερσὶν ἐλίαν·
 Πυγμαχίης δ' ὠδινε φόνου διφῶσαι ἀπειλίῳ.

Εἰς χρεῖδημον.

Δέρκεο μοι χρεῖδημόν, ὅς ἀπ' ἰδοῖς ἠγεμονθῶν
 Κεκρόπιδῳ στρατὸν εἶχεν εἰς περὶ ἡμόνα βουλήης.

Εἰς μιλῶνα.

Ἡ κεν ἰδὼν ἀγασαο μιλῶνα· μαιτίπολον μὲν

Ιερὸν εἶδος ἔφαγεν· εἴκοι δὲ θεσπίδος ὀμφῆς
Σιγηλοῖς σομάτεσι θεοπῶροισι ἄσθημα πταίνην.

Εἰς πδμήτων.

Παῖθός ἐω τρώων βουληφόρος, ἀλλ' ἐπὶ δένδρῳ
Οὐπω μῆτιν ἔπαυσε κατ' ἄρχειῶν φραυδῶν.

Εἰς θυμοίτιω.

Δηιογῶν δένονμα πολὺ πλοκὸν εἶχε θυμοίτης,
Αμφασίης πελάγεσσιν ἐχιδνός· ἢ γὰρ ἔακει
Σκεπτομένη πινά μῆτιν ἐπὶ τρώεσσιν ὑφαίνην.

Εἰς λάμπωνά.

Λάμπων δὲ ἀχρυμδρῶ σινδύλιχος ἦεν ιδέαθαι.
Οὐ γὰρ ἐπὶ φρεσὶν εἶχε κυλιπδρῶοιο κυδοιμοῦ
Τφρομδρῶοις τρώεσσιν τεκεῖν παρήονα βουλιῶ.

Εἰς κλύτιον.

Εἰσῆκει κλύτιος μδρ' ἀμῆχδμος· εἶχε δὲ δδίας
Χφρεσσὸμοπλεκέας, κρυφίης κήρυχας ἀνίης.

Εἰς ἰσοκεάτιω τὸν ῥήτορα.

Χαῖρε Φάος ῥήτης ἰσοκεάτης, ὅτι σὶ χαλκῷ
Κόσμον ἀγῆς· δδκέφς γὰρ ἐπὶ φρεσὶν ἀμῆδεα φαίνην,
Εἰ καὶ ἀφωνήτω σε πόνω χαλκεύσατο τέχνη.

Εἰς ἀμφιαράων.

Εγενε δὲ ἀμφιαράος ἔχων πειλαμπία χαίτιω
Στέμματι δάφναίω· κρυφίω δὲ ἐλέλιξεν ἀπύω,
Θεασίτων ὅτι πᾶσι λυθῆκίτος ἀιδράσι γῆθῃ
Αιδράσιν ἄρχειοῖσιν ἰωότροσπον ἢ μῆρ' ὀλέσει.

Εἰς ἀΓλαῶν.

ΑΓλαῶς ἐσῆκει χρησιμολόγος, ὅτι πῖνα Φασί
Μαντίπολου γμετήρα θεοφραδέος πολυίδου.
Εὐπετάλω δὲ κόμας ἐσεμμένους ἔταρεπε δάφνη.

Εἰς Στόλωνά.

Εἶδον ἀχειρεχόμενῳ ἕκατον θεόν, εἶδον αἰοιδῆς
Κοίρανον, ἀτμήτοισι κεκασμένον αἴθεσι χαίτιω.
Εἶχε γὰρ ἀμφοτέροισι κόμης μεμελεσμένον ὠμοῖς
Βόσφυχοι ἀβέλικτον· ἔλιασε δὲ μδρῆτιν ὄπωπῆν.

Οἶά τε μδρῆσι μῆ μεροπῆια πῆματα λύων.

Εἰς ἀγαῖτα τὸν μέγα.

Γυμνός δ' ὄβριμδθμος ἔλω τελαμῶνιος αἰῆς,
Μήπω παρῶτον ἰούλον ἔχων· ἐκέκασο δὲ μορφῆς
Αἰθεσι πατρῶος· πλοκάμοις δὲ ἐσφίγητο μίτη·
Οὐ γὰρ ἔλω τευφάλασαν ἔχων, σὶκ' ἔγχος ἐλίωων,
Οὐ φρεσσὸμοπλεκέων ἐπωμαδόν· ἀλλὰ τοκῆος
Θαρσαλέω αἰέφαγεν ἀχλυοσῆω τελαμῶνος.

Εἰς Αφρηδονά.

Ισατο Αφρηδῶν λυκίῶν παρῶμος· ἰωορέη μδρ',
Φεικτός ἔλω ἀπαλοῖς δὲ νεοστρεφέεσσιν ἰούλοισι
Οἰνοπος ἀρεα χάρεσσιν γμετάδος· ἀμφὶ δὲ χαίταις
Εἶχε κέρω· γυμνός μδρ' ἔλω δέμας, ἀλλ' ἐπὶ μορφῆ
Σπέρμα δῖος σῆμηνεν· ἀπ' ἀμφοτέρης γὰρ ὄπωπῆς
Μαρμυρῶν ἀπέπεμπεν ἐλθῆσειω γμετήρος.

Εἰς Στόλωνά.

Καίτερος βύχαίτης τριποδιδάλας ἦεν Στόλων,
Κόμος ἰδεῖν· πλέκαμος γὰρ ἐλίξ' ἐπὶ δένδρῳ ὠμοῖς
Αμφοτέροισι ἔρατῇ δὲ θεοῦ διεφαίνετο μορφῆ,
Χαλκῷ κόσμον ἀγρῶσα· θεός δὲ ἐτίτανε ὄπωπῆν,
Οἶά τε μδρῆσι πόλοισιν ἐπὶ τριποδέεσσιν ὀκχεύων.

Εἰς κούαρῖν.

Καίριπῆτιω θάμῆσα πάλιν χροσῆν ἀφροδίτιω,
Φαρεῖ κέλπον ἔχουσαν ἐπίσκοιον ἀμφὶ δὲ μαζοῖς
Κεσὸς ἐλίξ' κεχάλασο, χάεις δὲ ἐνενήχτο κεςῶ.

Εἰς ἀχιλλέα.

Αἰχμητής δὲ αἰούλος ἐλαμπετο δῖος ἀχιλλεῖς,
Γυμνός ἐὼν φρεσῶν· ἐδόκευε μδρ' ἔγχος ἐλίωειν
Δεξιτερῆ, σαμῆ δὲ σάκως χαλκεῖον ἀείρων
Σχηματὶ τεχνήντι, μδρῶ δὲ ἀπέπεμπεν ἀπειλῆν,
Θάρσει βολμῆντι τετηγμένους· αἰ γὰρ ὄπωπῆν
Γνήσιον ἦθος ἔφανον Σρήσιον ἀαχιδαίων.

Εἰς ἔρμῶν.

Ἦν δὲ καὶ ἔρμῆος χροσῶραπτις ἰσαμῶνος δὲ.

Δεξιτερῆ ὡσεύθεντος αἰεῖρου δεσμά πεδίλου,
 Εἰς ὄδον αἰξάμ λεληλυμένος εἶχε γδ ἦδη
 Δεξιὸν ὀκλαζόντα ἴσον πόδα. τὰ ἐπι λαμῶ
 Χθρα τὰ δειξ, ἐπεμπενές αἰθέρα κύκλον ὀπωπῆς,
 Οἶα τε παύσας ἀκακίος ἔπι δὲ πάντος ἀκρίων.

Εἰς ἀπυλῆιον τὸν μάχρον.

Καίνοερῆς ἀφθεκτα λατίνιδος ὄργια μούσης
 Αζετο παπταίων ἀπυλῆιος, ὄντινα μύσῃ
 Αὐσόνις δῆρῆτου θφίης αἰε. θρέφατο σφρίω.

Εἰς δῆτεμιν.

Φοίβου δ' οὐρεσίφοιτος ὁμόγιος ἴσατο κούρη
 Αρτιμῆς, δὴ οὐ τῶνον ἐκὼ δὸν ἔσδὲ φαρέτῳ
 Ιοδόκην κατέχουσα κατωμαδόν. εἰ δ' ἐπί γυμῶν
 Γαρθῆιον λεγματοῖν ἀναζωθεῖσα χιτῶνα,
 Κήτειχός ἀκρήδεμον ἀνεμῶν πλόκον αὔραις.

Εἰς ὀμηρεν.

Εμφρονα χαλκὸν ὀμηρεὺς ἐδείκνυεν, οὔτε μδρουνῆς
 Αμμορεν, ἔτε νόου κερρημῶν, δὴ δῆρα μούνης
 Φωῆς ἀμβροσίης. ἀνεφανε δὲ θυάδα τέχῳ,
 Ηχθὶ χαλκὸν ἔχευεν ὁμοῦ θεὸς εἶδει μορφῆς.
 Οὐ γδ ἐγὼ χῆ θυμὸν οἴομα ὅτι μιν αἰήρ
 Εργεπόνος χαλκευσε πρὸ ἔρα ρεῶν θαάσασα,
 Αλλ' αὐτὴ πολύμητις ἀπέπλασε χερσὶν ἀθλίῃ,
 Βῆδος ἔπιτα μῶν τὸ, τ' ἐώκεεν. εἰ γδ ὀμηρεν
 Αὐτὴνα μετᾶουσα θφίω ἐφθέρετο μολπῆν,
 Σιώνομος δῆπλῶν. πατήρ δ' ἐμὸς, ἰσθθεος Φῶς,
 Ισατο θεῖος ὀμηρεὺς. εἰκλο μὲν ἀνδρὶ νοῆσαι
 Γηραλέα, ὅ δὲ γῆρας εἰμὺ Γλυκί. τῶτο γδ αἰτᾶ
 Πλφοτέρω ἔσαξε χερσὶν κηέραςο δὲ κῶσιω
 Αἰδῶν τε φίλω τε σέβας δ' ἀπελάμπετο μορφῆς.
 Αὐχένι μὲν κῶπλον πῆρων ἐπεσίρετο βότεις,
 Χάιτης εἰσπίσω πεφορημῶς ἀμφὶ δ' ἀκουάς
 Πλαζομῶς κεχαλασο. κατὰ δ' ὄριωέτο πᾶσαν
 Αμφοταθῆς, μαλακός δὲ καὶ βῆτοχος. ἔσδὲ γδ ἦεν

Οξυτενῆς, δὴ οὐρεὺς ἐπαυέτο, κάλλος ὑφαιμῶν
 Στήθει γυμνωθέντι, καὶ ἰμεθεντι παρσάτω.
 Γυμνὸν δ' εἶχε μέτωπον ὅπ' ἀπλοκαμῶ ἢ μετᾶτω
 Ηστο θροφροσίω κρυθῆφος. ἀμφὶ δ' ἔξ' ὀφρεῖς
 Αμφοτέρας παρβλήτας εὐσχεπος ἐπλασε τέχῃ.
 Οὐτὶ μάτιω φαέων γδ ἐρημάδες ἦσαν ὀπωπαί.
 Αλλ' οἶα εἰω ἀλαφρὸν ἐνδὲμῆκος ἀνδρὶ νοῆσαι.
 Εζετο γδ κενεοῖς χερσὶ ὀμμασιν ὡς δὲ δοκεύω,
 Τέχῃ τῶτο τέλεασεν, ὅπως πῶτεσι φανείη
 Φέλος ἔσδὲ κερδῶν θφίης ἀσβεσον αἰείρων.
 Δοιὰ μὲν ποτὶ βαοὶν ἐκχι λαμῶντο πρῶταί,
 Γῆραί ρικῆνεντι κατὰ χετοι δὴ εἰ κείνας
 Αὐπογῆος χερσὶ τεσι σῖνέστος ἴσανεν αἰδῶς.
 Πιερακὴ δὲ μῶνῖατα πῶσι σῶμα θεῖον ἀλάτο,
 Κηελον ἀδίνουσα μῶνῖα γῆς. ἀμφοτέρας ἢ
 Χθρας ἔπ' ἀλλήλοισι τίθεις ἐφείδετο ράβδω,
 Οἶα πρὸ εἰζωοσίω. εἰω δ' ἐκχην ἀκρυῖω
 Δεξιτερῶν δόκεεν δὲ καὶ δῆπλῶνος ἀκρυῖω,
 Ηκαὶ πτεῖδων ἰνὸς ἐγύθεν. εἰ δ' ἔρα θυμῶ,
 Σκετω μῶν μὲν εἰκλο νόος δὲ οἶεῖθα καὶ εἶθα
 Εξ ἀδύτων πεφόρητο πολυφρέπλοιο μδρουνῆς,
 Πιερακῆς σφρίως δῆρῆιον ἔργον ὑφαιμῶν.

Εἰς φερεκίδω.

Καίσελιός σελαγίξε σαοφροσίω φερεκίδως
 Ισαμῶς θφίης δὲ θεουδέα κέντρα νομεύων,
 Οὐρανὸν ἐσχεπίαξε, μετᾶροισι ὀμμα ὑπαίνων.

Εἰς ἱεράκλειτον.

Καί θφός ἱεράκλειτος, εἰμὺ θεοεἰκελος αἰήρ,
 Εἰθεον δῆραμῆς ἐφῆσῶν κλέος ὅς ποτε μούνης.
 Ανδρομῆς ἐκλαμεν αἰάλικιδος ἔργα γῆρθλῆς.

Εἰς κερσῖνον.

Καί τύπος ἀβρός ἐλαμπεν δῆρῆιονόιο κερσῖνον,
 Ος ποτε δημόβοροισι πολιασούχοισιν ἰωῶν
 Θυμοδακτεῖς ἐθῶσεν ἀκρυῖα θεῶς ἰαμβοῖς,

Κῶμον ἀεξήσας φιλοπαύγμονος ἔργον αἰοίδης.

Εἰς μῦσανδρον.

Εσθίει δὲ μῦσανδρος, ὃς βυπύργισιν αἰθλιάς
 Οπλοτέρου κάμοιο σελασφόρος ἔφαρπεν ἀθήρ.
 Γολλάων γδ' ἔρωτα ἀνέπλασε πρὸ θενικαῶν,
 Καὶ θερίτων θεράποντας ἐγείνατο παῖδας ἰάμβως
 Αρπαγας οἰσφρένας ἀεδνώτισοι χρεῖνης,
 Μίξας σεμνὸν ἔρωτι μῦσι φρονος αἴθος αἰοίδης.

Εἰς ἀμφιτεύωνά.

Αμφιβύων δ' ἤστραπεν, ἀπειρογάμω τέχῃ δάφνη
 Στεφάμβρος πᾶσιν μὲν εὐσχεπος εἶδετο μῦσις·
 Αλλ' οὐ μᾶτις ἔλω. Ἰαφίης δ' ἔπι σήματι νίκης,
 Στέμμα πολυφρέτωισιν ἐπὶ μῦσον εἶχεν ἐθείρας
 Αλκμυλῆς μῦσαρχμος Σριστοτόκου παρὰ χείτης.

Εἰς θουκῦδίδην.

Θουκῦδίδης δ' ἐλέλιξεν ἔον κόνιν ἑὺ δὲ νοῆσαι,
 Οἶα παρ' ἰσορείης δημογέρον ἦτος ὑφαιμων.
 Δεξιτέρω γδ' αἰέχε μετάρσιον, ὡς παρὶν αἰείδων
 Σπαρτῆς πικρὸν δῖνα καὶ αὐτῆν κεκροπιδάων,
 Εμάδος ἀμμητῆρα πολυφρέτωιο Ἰαδύης.

Εἰς ἰερόδοτον.

Οὐδ' ἀλικαρνασσῶ με πρὸ δράμε θάσας αἰοίδης
 Ηρόδοτος πολυίδρις, ὃς ὠγυγίων κλέα Φωτῶν
 Οσα παρ' ἠπείρων δυας ἤγαγμ' ὀσα παρ' αἰῶν
 Εδρακεν ἐρπύζων, ὅσα τας ἀεθρήκατο μουσας,
 Μίξας βυεπίσιν ἰωνίδος αἴθρα Φωνῆς.

Εἰς πίνδαρον.

Θήβης δ' ὠγυγίης ἐλικώνιος ἴσατο κύκνος,
 Πίνδαρος ἡμερέφανος ὄν Σργυρότοξος ἀπόλλων
 Επεφεβοιώτοιο παρὰ σκαπίω ἐλικώνιος,
 Καὶ μῦθος Σρμονίης ἐδίδαξατο. Ἰακιομῦθου γδ'
 Εξιδμαὶ λιγυροῖσιν ἔπι σμάττασι μῦθασα
 Κησι αἰεπλάσαστο Γοφῆς ἔπι μῦθρα μολπῆς.

Εἰς Ξενοφῶντα.

Ξενοφῶν δ' ἤστραπτε Φερεσσίδος ἀσὸς αἰθλιάς,
 Ος παρὶν ἀχαμνίδω μῦθος κύροιο λιγαίμων,
 Εἶπετο Φωνήεντι πλατωνίδος ἠθεῖ μοῖσιν,
 Ἰσορείης φιλαέθλον Σρξιστῶνιος ὀπάρτω
 Συλχεράσας ραθάμινξι φιλαχρῦπριοι μῦθίαςης.

Εἰς ἀλκμυλῶνα.

Ἰσατο δ' ἀλκμυλῶν κεκλημῆδος ἄνομα μῦσις.
 Αλλ' οὐ μᾶτις ἔλω ὁ βοώμβρος, ὃ δ' ἔπι χείτης
 Δάφνης εἶχε κέρυμβον. ἔχασ δ' ἀλκμυλῶνα δοκεύω
 Ος παρὶν εὐφρόγιοι λυρῆς ἠσκήσατο τέχνω,
 Δώριον βυχελάδοισι μέλος χερδῆσιν ὑφαιμων.

Εἰς πομπήτιον.

Καὶ παρῶμος βυχαμῖν πομπήτιος αὐσονιῶν,
 Φαδρῶισαν ερφοῖων κειμήλιον Ἰωροεάων,
 Σπειρομῦθας ὑπὸ ποσσὶν Ἰσαεῖδας εἶχε μαχαίρας·
 Σημαίων ὅτι δδύλον ἔσπο ζυγὸν αἰχῆνα ταυρου
 Εἶρυσεν, Σρρήκω πεπεδημῶν ἀμμάτι νίκης.
 Κθνος αἴθρ, ὃς πᾶσιν ἔλω Φάος, ὃς βασιλῆος
 Ηγαγέω ἐφύτευσεν ἀνασασίοιο γῆθλιω.
 Τοῦτο δὲ πᾶσιν ἐδῆξεν ἔμος σκηπιούχος ἀμύμων,
 Δνώσας Γακέεσιν Ἰσαεῖδος ἔθρα γαίης.

Εἰς ὀμηρον.

Ἰσατο δ' ἄλλος ὀμηρος, ἐν δ' παρῶμον βυεπιάων
 Θέσκελον ἦα μῦθῶς εὐρρέεντος οἴω,
 Αλλ' ὄν θρηνικῶσι παρ' ἠοσι γείνατο μήτηρ
 Μυρῶ κυδαλίμη, βυζαντίη ἑὺ ἐπὶ παιδνῶ
 Επεφον βυεπίης ἠρωίδος ἰδμόνα μουσαι.
 Κθνος γδ' τραγικῆς πινυτίω ἠσκήσατο τέχνω,
 Κοσμήσας ἐπέεσιν ἑὺ βυζαντίδα πάστω.

Εἰς βιργίλλιον.

Καὶ φίλος αὐσονίοισι λιγύθροος ἔφαρπε κύκρος,
 Γνείων βυεπίης βιργίλλιος, ὄν ποτε ρώμης
 Θυμβείας δῆλον ὀμηρον αἰέττεφε πάτειος ἠχῶ.

Εἰς τὰς ἐν ἵπποδρόμῳ κωνσταντινουπόλεως γή-
ρας τῶν ἀθλητῶν, ἐπιγραμματα.

Εἰς πορφύρειον.

Πορφύρειον κάλχαντος ἀνὰξ καὶ δῆμος ἐγεῖρα,

Πολλοῖς βίκαμάτοις βελτόλιδρον σεφαίσις,

Πᾶσι μὲν ἰσίοχοισι νεώτατον, ὅσον ζῆριον,

Ἀλλὰ τόσον νίκης κέρτος ἐνεγκάμενον.

Ἐπαρπέ μιν χρυσέω ἐν ἀγάλματι, μηδ' ἐνὶ χαλκῷ

Τούτων τοῖς ἄλλοις εἴκελον ἐστ' ἀμύμη.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Τέτραχα μὲν ἔπειθε Διακριδὸν ἴαχε δῆμος,

Τὸν κάλχαντιάδην πορφύρειον ποδῶν.

Ἀὐτὰρ ὁ δὲ ζιτεροῖσιν ἀνακτορέοιο θώκου

Ἡνία καὶ ζώνην ἵπποδῶν ἀνθ' ἑλθῶν,

Κῆθεν ἐπιπαύρων ἐλάει μεσσηγύδ' ἀέθλων

Χάλκεος ἰδρυῶν, παρῶν ἰουλον ἔχων.

Εἰ δ' ἐτέων γῆρας ἦλθε θώκτερον, ἄλλ' ἐπὶ νίκης

Ὀψιμον, ἄλλα μόλις, πολλὰ μὲν γέφεα.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Ἀγχιπὴν κυδέρφα καὶ ἐνδυμίωνα σελίων

Φίλατο καὶ νίκη νῦν τάχα πορφύρειον.

Ὅς καὶ εὐεῖς ἵπποις καὶ ὁμόφρονος ἰσίοχῆος

Ἐξ ἐτέρων ἐτέρες ἀνὰ ἀμειβομένους,

Πολλάκι κρεῖτα πύκασε πόρνημεροῖσιν ἀέθλοις,

Ὅυ μογέων, ἐταῖρου μοιῶν ἐφεσσάμενον.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Τούτο σοι ἠίδεον νίκη γῆρας, ὁ χρόνος φησὶς

Ὅψ' ἐ μόλις πολλοῖς ὅπασε πορφύρει.

Καὶ γὰρ ζῆριθμήσασα πολυσεφέας σέο μόρτοις,

Ἐύρετο γρησάλεων κρέσσονας ἰσίοχων.

Τί πλέον; ὅτι καὶ αὐτὸς ἐπέφημισεν αὐσας

Σὸν κλέος ἀντιπάλων δῆμος ἀγασάμενος;

Ὀλίγη ἢ βενετῶν πόρνηβύθεός ἐστὶ γυμέθλη,

Ἡ σε μέγας βασιλῆς δῶρον ἐνθυσεν ἔχην.

Εἰς τὸν αὐτόν.
Ἀλκιμοὶ ἀλκίεντα, Ἐφοὶ Ἐφόν, ἡέα νίκης,

Ὅϊ νίκης παῖδες πορφύρειον βενετόι

Ἀνθεσαν ἀμφοτέρως γὰρ ἀμειβομένοις ἐπὶ πάλαις

Κυδέρφ' νίκης, οἷς πόρην, οἷς ἔλαβον.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Ἀλλοῖς παυσάμενοισιν, ἀεθλοῦσι δὲ μοιῶν

Πορφύρει βασιλῆς τῆτο δέδωκε γῆρας.

Πολλάκι νικήσας γὰρ, εὐεῖς πόρην ὠκέας ἵπποις.

Ἀλέξτο δ' ἀντιπάλων, καὶ πάλιν ἐπέφετο.

Ἐνθεν ἐν παρθεσίνοις εἰς ἀσπερος, ἐνθεν αὐτῆ

Ὅς βενετόις τέρψ' κίρανε καὶ παρθεσίνοις.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Ἀἰπύτων ἡφί με καὶ εἰσέτι διφρβύοντα

Ἐψησαν νίκης ἐνὶ πορφύρειον.

Δῆμος μὲν γὰρ ἐμὸν γῆρας ἤτεεν, οἱ δ' ἐτεροί με

Δίξοντ' αὐτῆς ἔχην, νίκης ἀπειπάμενοι.

Μητι δ' ἠνίοχων παρὲν γήρομα, οἷσι καὶ ἵπποις

Κρέισονας ἀντιπαύων, δείξα χερσοτέρες.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Ἀὐτὸν πορφύρειον μὲν ἀπικριβώσατο χαλκῷ

Ὀπλάσης, ἐμπνοιω οἷα τυπωσάμενος.

Τίς δὲ χάειν, τίς ἀέθλα, τίς ἐνθεα δῶρεα τέχνης

Τέξ' ἔχην, καὶ νίκην οὐ πότ' ἀμειβομένους;

Εἰς τὸν αὐτόν.

Εἰς τὸν αὐτόν, ἡφί με καὶ εἰσέτι διφρβύοντα

Ἀνθετο νικητῆς κίρανος αὐσονίων,

Ὅς Ἐφόν, ὡς βενετόις πεφιλημένον δὲ ἐπὶ νίκης

Πορφύρειου πολλὰς εἰκῆνας ὀψόμεθα.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Πορφύρειος λίβες σῶα, ἀεθλοφόροις δ' ἐπὶ νίκης

Μοῖος πόρνηδ' ἀποις ἀμφέθετο σεφαίσις.

Νίκη γὰρ βασιλῆα μελίζομένη καὶ δῆμον,

Χρῶμασι καὶ πέπλοις συμμετέθεθε τύχας.

cc. iii.

Τοῦτέκα καὶ ξίφνον παρὰ σπῆιον βύραο μοιῦος,

Εἰκόνα χαλκείω δῆμω σὺ ἀμφοτέρω.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Πλάστῃς χαλκὸν ἔτευξεν ὁμοίον ἠνιοχῆι.

Εἶθε δὲ καὶ τέχνης ὄλκον ἀπειργάσατο,

Ὄλκον ὁμοῦ καὶ κάλλος ὄσφ' φύσις ὄψε τεκνοῦσα,

Ὡμοσεν, ὠδίνην δούτερον οὐ διώμασθ.

Ὡμοσεν βύραοις ἕσπ' χεῖλεσι πορφυρίῳ γῶ

Πρώτῳ καὶ μόνῳ πάσθ' ἔδωκε χεῖν.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Εἰς φθόνος ἠρεμέοι, κρίνῃ δ' ἔτελοισεν ἀέθλους,

Πάντες πορφυρίου μῦρτυρές εἰσι πόγων.

Ναὶ τάχα καὶ φήσαμεν εὐθιμήσαντες ἀγῶνας,

Βαγὸν τῶτο γῆρας βωσατίων καμῶν.

Ὅσα γῶ ἠνιοχῆας ἀεὶ μεμελομένα κρομῆς,

Εἰς ἐν ἀολλίσαις, τηλίχως ἔξεφαίη.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Αἰδομένη χαλκῶ σε πόλις τειπέθητε γράφῃ.

Ἡθελε γῶ χρυσῶ, ἀλλ' ἴδεν ἐς νέμεσον.

Εἰ δὲ τέλω μῦρτων οὐ παύεται ἠθάδα νίκην

Εὐγνώμων δῆμος πορφυρίῳ παρὰ σπῆιον,

Εμπνῶσσι ξυμπνῶτες ἀτόματα πᾶσι ὄσφ' ἑσπῆς.

Καὶ χρυσὸς βύραοις εἰς ἔειν ἐργάδμος.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Ὅπῳ σοι μοχέοντι τύχη πῶρον ἀξία νίκης.

Νίκη γῶ τῆς σῆς μείζονες βύραοις.

Ἀλλὰ μέρῃ παρὰ σπῆιον καὶ εὐθιμίμοις,

Τῶ φθονερίῳ τῆκων δεσμευέων κραδίω.

Ὅϊ σέθεν εἰσορῶντες ἀεὶ νικῶσαν ἰμάδα λίω.

Μέμφονται σφετέρω αἰὲν ἀταδα λίω.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Ἀλλοὶ μὲν γῶ παρὰ σπῆιον γῶνος οἱ δ' ἐπὶ νίκης.

Κρομῆμα, πόλις δ' ἀταδοισι κρομῆς.

Ἀλλ' εὐθιμῆς, ὅθεν βύραο ἀτάπεται, εἰς ἀπό σπῆιον

Πορφυρίῳ δῶρων δις λάχων ἀτάπεται,

Οὐκ ἔτέων δεκάδας, νίκης δ' ἑκατοντάδας ἀτάπεται.

Πολλὰς, καὶ πάσας συγγενείας χρομῆτων.

ΛΕΟΝΤΙΟΥ ΧΡΟΜΑΤΙΚΟῦ Εἰς τὸν αὐτόν.

Ἀχίσιπῃ κυθήρῳ, καὶ ἐνδυμίονῳ σελίω.

Φίλατο, μυθιῶται βία παλαιήρῳ.

Νῦν δὲ νέος τῆς μῦθος ἀεῖσεται, ὡς τὰ χα νίκῃ

Ὄμματα καὶ δίφρους φίλατο πορφυρίῳ.

Εἰς καλλιόπῃν.

Γρέσβυτέρες κρομῆς μῦρ ἑσπῆς, παρὰ σπῆιον δὲ τε κρομῆς

Νίκης, τε εὐθιμῶν κέντροας ἀθλοφόρων.

Εξ δ' ἔτέων ἀτάπεται δεκάδας, σῆλιω ὅτι νίκης

Εἶλες καλλιόπῃ νύματι κρομῆς,

Ὄφρα μῦροι καὶ ἔπειτα τεὸν κλέος. αἴθ' τοι εἶη

Ὄς κλέος ἀθάνατον, καὶ δέμας ἀθάνατον.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Σῆς τῶδε διφρελάττειρα ὄ χαλκεον αἴθετο νίκῃ

Δείκηλον μορφᾶς καλλιόπῃ ζαθάς,

Γρέσβυτες ὅτι σφειζῶντας ἐν ἵπποδάμῳ πλέον ἀθλοῦ

Νίκης, γῶνος δ' ὡν νέος, ἐν βύραοις.

Εἶθεν ἕσπ' ἑσπῆς βενετῶν σέο πῆξατο δῆμος

Δοιά, τὰ μῦρ, τέχνας ἀθλοῦ, τὰ δὲ, ὄσφ' ἑσπῆς.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Σὸν γῶνος νεότητα τέλω ἕσπ' ἑσπῆς νίκης,

Καὶ πόρων κρομῆς πῶποτε καλλιόπῃ.

Εἶθεν ἀτάπεται καὶ δῆμος ἕσπ' ἑσπῆς αὐτῆς ἐγείρῃ

Τοῦτο γῶνος, βύραοις μῦμα καὶ ἑσπῆς.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Ὅστος ἐγῶνος γῶνος πῶπος, ὅν ποι ἐγείρῃ

Εσπῆς εὐθιμῶν καλλιόπῃ σφειζῶν.

Ὅστος γῶνος ἑσπῆς σέο πῆξατο φέν, ὅτε χα λινῶς

Δίσομος ἵπποδάμῳ σέο ἀτάπεται γῶνος.

Μουῦος δὴ νίκης γῆρας ἄρνευσα· ἢ πῶδ' ἀπᾶσι
Δόξαν ἔχης ἀέθλων ἄθλα λιπεῖν ἑτέροις.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Κηλίόπᾳ κλυτόμορθε, τί σοι πλέον ὅτι γράφῃ
Εἰχῆνι χαλκοτύπωθι βασιλίδι καμάτοις;
Δῆμος ὁ μυεῖοφωνος; ὅλη πόλις; ὅτε καὶ αὐτῇ
Διερμένων παλάμηθις ἐπέμβουσε πόνοις.

Εἰς Φαυστῖνόν.

Μητέρες δι' ἄθλων γράων, Φρένες, οὐ κραίτης ἦθις,
Οὐ τάχος ἵπποσειῶνης, οὐ χρόνος δῦτυχῆς.
Ιλήκει Φαυστῖνε τεὸς νόος ᾧ τὰδε πθόρτα
Ἐσπετα, ᾧ νίκη σῶντροφος ἀθανάτος.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Πεῖν σε νέον Φαυστῖνε νόος πεφόβητο γρόντων·
Νεῶν δέ σε παρεσβυγμῇ κάρτος ἐφείξε νέων.
Δύττερα δ' ὄρετο πθόρτα τεὸς πόνος ὅς σε γράφῃ
Πρέσβιω ἐν ἡγήσει, ἐν δὲ γῆροσι νέον.

Εἰς κωνσταντῖνον.

Ἐξότε κωνσταντῖνος ἔδου δόμον αἰίδος εἶσω,
Ὡ χροσῶ κείνῳ πθῶ κλέος υἱόζων.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Χόλκεος οὐκ ἔστις βίον ἐπὶ κωνσταντῖνε·
(Ἀντὶ γὰρ δύκλειος ἤρχεσε βασκανίη)
Ὡς δ' ἔθανες, τότε δὴ σε πόλις ξύμπασα γράφῃ
Οἷς δινάται, τί δὲ σῆς ἀξίον ἵπποσειῶνης;

Εἰς τὸν αὐτόν.

Ἐξότε κωνσταντῖνος ἔδου δόμον αἰίδος εἶσω,
Πλῆτο κατηφείης ἵπποσειῶνης σάδιον.
Τερπωλῇ δ' ἀπέλεψε θεήμονας οὐδ' ἐν ἀγῶμας
Κείνας τὰς φιλίας ὅστιν ἰδεῖν ἑριδαίς.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Χρῦσον αὐτὸν ἄρετῆς γῆρας ἔσπερε κωνσταντῖνω,
Οὐδένα τῆς τέχης τοῖον ἐνεγκάμενός.

Κουεῖζων νίκησεν ἀφδρόμοις ἐλατήρας·
Γηραλέος δὲ νέους δείξεν ἀφαιεστέρας.

Ὀντίνα καὶ μὲν πότμον ἀφαιεστέρας ἠνιθεσμῶ
Δῆμος καὶ βασιλίδι ἵδρυσαν ἀξέμενοι.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Εἰχῆνα κωνσταντῖνε τιμῶν ἀνέθεντο πολῖται,
Μυεῖομοι ψυχῆς τέρψιν ἀποιοχόμοις,
Σοὶ κλέος ἵπποσειῶνης ἐπέσφρηξεν ἰανόντι,
Μνήσατο σῶν καμῖθ' καὶ μὲν πότμον αἰαλῆ.
Ὡς ἔκεν ἵπποσειῶνης φιλοκέρτομος ἄλετο τέχνη,
Ἐν σοὶ παυσανόμῳ πᾶσα καὶ ἄρξασμένη.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Εἰσέτι μὲν ζῶντι πόλις ποτὲ κωνσταντῖνῳ
Εἰχῆνα χαλκείῳ βαμὸν ἔκρινε γῆρας.
Ἡ δὲ γὰρ πᾶς δῆμος ὅσοις ἐπὶ κῦδει νίκης
Αἰεὶ ἀεθλῶν ἀμφέτετο σεφαίους.
Ὡς δ' ἔθανεν, ποθέουσα, φίλον τύπον ἀνέτετο τῆδε,
Ὀφρα καὶ ἑσπασμένοις μνήσῃν ἔχη καμῖθ'.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Οἱ βενέτοι παραιοῖσιν ἐναντίοι ἀνὲν ἔόντες,
Εἰς ἐν ὁμοφροσιῶνης ἔξεβόησαν ὄρον,
Ὡς τὲ σε κωνσταντῖνε λαβὴν ὅστιν ἔμειον δῦχος,
Πᾶσιν ἀφδρόμοι, πᾶσιν ἀρεσκόμοι.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Αἰολίης, δύσιός τε, μεσημβρινῆς τε καὶ ἄρκτου
Σὸς δρόμος ὑψιφαῆς ἀμφιβέβηκεν ὄρος,
Αφῆτε κωνσταντῖνε, θανόν δέ σε μή τις ἐπίσση.
Τῶν γὰρ ἀνιχθέντων ἀπτεται οὐδ' αἰίδος.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Ἐγὼ τῆς σφετέρης γῆρας λάχει εἰχῆνα τιμῶδε.
Ἐσπερε γὰρ τελοσῶς εἰν ἐνὶ χάρῳ ἔχῃ,
Ὀὐ καὶ ἐνὶ σαδίοις ἀρετῆς κλέος εἰκελον δῦρον,
Νηλεῖμων σεφακῶν ἐσμον ἐλόντες ἴσων.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Τὸν Φαυστινιάδιον πόλις αἴθετο κωνσταντῖνον,
Γείτονα μὲν ἡμεῖς, κρέασονα δ' ἠνιοχῶν.
Διὸ γὰρ ἀεθλῶσας, οὐκ ἠμύβρεθεν ἀλλ' ἐπὶ νίκη
Γάυστατο, σὺν νίκη καὶ πάρος ἄρξ' ἀμύμος.
Ὅν καὶ κούρον ἔοντα παλαίτερον ἠνιοχῆς
Στεφάμυροι σαδίοις, εἶσαν ἀγνοοθέντων.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Σοὶ τὸδε κωνσταντῖνε τῆ' ἔσφρος ὠπάσε νίκη,
Παιδοθεν ἔασσο μὲν πᾶσαν ἐφ' ἠλικίῳ.
Γέντε γὰρ ἐν σαδίοις δεκάδαις τελέσας ἐν αὐτῷ,
Ὅσ' ἴσον οὐδ' ὀλίγον ἄλλοθεν λάβοι μύρον.
Ἀλλ' ἐπὶ κρείων τε καὶ ἀγνοῦς ἀνδρας ἐλίχας.
Ἡλικας, ἠβήσας, γηραλέος δ' νέους.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Ἡθελε κωνσταντῖνον αἰεὶ πόλις ἠνιοχέων,
Ἡθελεν, ἀλλὰ πῶτα οὐκ ἐπέμβυσε φύσις.
Ἐνθεν ἔων τὸσ' ἀγαλμα πρῶτα φασιν ἔδρεν ἔρωτων,
Ὁφρα εἴ μὴ λήθη καὶ χρόνος ἀμφοβίαλη.
Ἀλλὰ μύροι ποθέουσι ἔρωτος, ζῆλος δ' ἐλατῆροι,
Κόσμος δὲ σαδίοις, ἔασσο μύροις δὲ φάτις.
Καί τις ἰδὼν μετόπισθε χρεῖονας ἠνιοχῆς,
Ὀλβίαση πρεστέριον ἢ μιν ἰδὼν ἡμεῖον.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Πέντε καὶ εἴκοσι μοῦνος ἀεθλα κωνσταντῖνος
Εἰς μίαν ἠελυγῶσαν ἐλῶν, ἠμεῖς μὲν ἵπποις
Ἀντιπάλους κείνοισ δὲ λαβῶν, οἷς πρεσάθεν ἐνίκη,
Τοῖς αὖτις πάλιν εἴλε μίαν τε καὶ εἴκοσι νίκης.
Πολλάκι δ' ἀμφοτέρων μερέων ἔεις ἐμπεσε δῆμα,
Τίς μιν ἔχει, κείνη δ' ἔδσαν κρίσιν ἐκ δύο πέπλων.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Ἐρξο κωνσταντῖνε τίχ' ἀλκεον ἕπνον ἰαυδῆς;
Σφοδρῶς ποθέει δῆμος ἐν σαδίοις.

Σῆς τε διδασκαλῆς ἐπιδιδύεες ἠνιοχῆ
Εἴαται ὀφρα κείνης πασῶν ὁμοίωταται.

Εἰς οὐραῖον.

Σοὶ καὶ ἀεθλῶντι μόνω, λήξαντί τ' ἀέθλων,
Τοῦτο γῆρας νίκη δὲς πῶρεν οὐραῖνῃ,
Δῆμον δ' ἀμφοτέροιο, σὺ γὰρ πάρος ἐν βενέτοις μί
Εἴκοσι κυδίστων γέμματα φέρεις ἐτέων.
Πάσαι δ' ἵπποσυνῆς παρὰ σῶν δέσε διζέτο δῆμος.
Τοῖς δὲ σὺ μὲν νίκην οἶσ' ἔρα, σὺ δ' ἔρα.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Ἀμφοτέροις εἰς μοῦνος ἄριστῶσας πρῶτα δῆμοις,
Κυδῶς δ' ἀμφοτέρων ἔλλαχεν οὐραῖνός,
Εἰσέτι διφρῶν. ὁ δὲ οἱ γῆρας ἠλυθε πρεσῶτον
Ἐκ παρὰ σῶν, οἷς δὴ γείτονα χωρὸν ἔχει.
Αὐτοὶ καὶ σαδίοιο πεπαμύρον ἤραρον αὐτῆς
Εἰς διφρῶν, νίκης μιν αὐτοὶ πρεστέρις.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Παυσάμυρον σαδίων βασιλῆς ἐπ' ἀγακλείνικη
Αὐτῆς κατὰ διφρῶν βῆσεν ἀεθλοφόρων
Ὀυραῖον, δῆμοισι φέρων χάριν οὐ ποθέει γὰρ
Ἡ πόλις ἔραῖνιου νόσφιν ἀεθλοσυνίας.
Τοῦτο καὶ διφρῶντα ἑδοῦτερον, ὑστατίης τε
Νίκης καὶ πρεστέρις ἦσεν ἀγαλαμύρη.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Ἴσον κυδαλίμοις Φαυστινιάδῃ τε καὶ αὐτῷ.
Φαυστινῶ βασιλῆς ἔησε κατὰ ἀμφοτέροις
Ὀυραῖον ταῖς δῆμος ἀμπεσῆτοις διὰ νίκης,
Ἡ γὰρ τοῦ πέλοπος ἦκεν ἐπ' ἠνιοχῶν.
Ὡς αἰεὶ τὸν ὁμοῖον ἀγῆ θεός ὡς τὸν ὁμοῖον,
Τοῖς δὲ τίς εἰσορῶν, φθόνῳ ἔταται ἀπεκείως.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Ὀυραῖος νίκῃαν ἔχει πέλας, ὀπλοτέρω τε
Ρώμιον τῆς μὲν, ἐάν τῃ δ' ἔνι, κυδῶς ἐλῶν.

Νικᾶ δὲ ἀμφοτέρωθεν, ἐπεὶ παρὲς δέξιός ἦεν
 Τῆ καὶ τῆ παρὰ τὴν, ἢ ἐξέλεξαίην.
 Τουῦνεκα καὶ χρυσῶ μιν ἀνέγραψατο μετὰλλα,
 Κυδίτω κλειάω κύδιμον ἰνίοχον.

Εἰς ἰουλιανόν.

Τούτων ἰουλιανόν τυεῖς βλάστημα ἰουλιανῆς
 Ἡνίοχον, πολλοὺς δὲ ξάμνον σεφάσιος,
 Αὐτὸς αἰαξ καὶ δῆμος ἅπας καὶ πάντια βουλή
 Ἐψησαν, κρινῶ ψῆφον ἐνεκαίμυροι.
 Γῆραὶ γὰρ σαδίων ἀπεπαύσατο πᾶσι δὲ φίλῃ
 Κημιπεν οἷσιν ἔρωσ ἐνθεν ἀντιπάλων.

Εἰς αἰασάσιον, θαῦμα πατρικίου, καὶ λογι-
 στέου τῶ δρόμου.

Τὸν θρασυῶ ἠνιοχῆα, λελασμένον ἄθλων,
 Ἐνθάδ' αἰασάσιον κείμυρον ἔδασ ἔχθ.

Ὅς πᾶσι ἀνεδόξατο παρὶν σεφάσιος ὅσα δήοι
 Ἐδραχον ἠνιοχῶν ἡματα ἰπασαίης.

Εἰς πορφύρειον, μέγας βενετῶν.

Ἐν γῆ κρατήσας πρῶτος ἄθλων ἄθλων,
 Καλῶς ἐπήρη καὶ παρὲς αἰθέρα πρέχων,
 Πορφύρειος ὁ θαῦμα δήμου βενετῶν.
 Νικῆν γὰρ σὺ πρῶτα γῆς διφρηλάτῃω,
 Ἀνέστη ὡς αὐτῶ σὺν ἡλίω δράμοι.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Ἰβλον αἰθῶν παρὰ τὸν σὺν ἠνίας
 Πορφύρειος καὶ λχαντὸς εἴλκε βενετῶν.
 Ἐκπλήρομα δὲ πῶς γραφὴ χεῖρ ἐμπνύοις
 Τούτου πῆς ἰπασοις, καὶ γὰρ αὐτῶ πλῆξῃ πάλιν,
 Οἶμα, δραμεῖται νίκης δρόμον καὶ πάλιν.

Εἰς φασινον, μέγας παρὰ τὸν αὐτόν.

Σχέπει ὁ δρόμος μηχανουργοῦ τῶ δόμου.
 Εἰ μὴ γὰρ ἐσθλασο καρτερᾶ σκέπη,
 Παρὲς οὐρανοὺς ἀνῶρτο φασινὸς πρέχων,
 Ὡς ζῶν σὺν ἰπασοις ὁ κλέος παρὶν παρὰ τὸν αὐτόν,

Ἀρον φέρωσ γὰρ, καὶ φθάνει παρὲς αἰθέρα.
 Εἰς τὸν αὐτόν.

Φασινὸς σὺν ὁ παρὶν ἄθλων ἄθλων,
 Ὀν δῆμος βιρῶν τῶ μέγας τῶν παρὰ τὸν αὐτόν,
 Τῶ ἦσαν ἠγρόση πομπελαῶ δρόμου.
 Γέρον μὲν ἔω γὰρ, ὡς βλέπεις ὁ δὲ αἰθῆρος,
 Ἡν τις νεάζων οὐδ' ὅλως ἠτῶ μῦθος.

Εἰς κωνσταντῖνον ἠνιοχον λουκῆν.

Λουκῆ μετέλκων ἠνίας κωνσταντῖνος,
 Ἀν μὴ καθεῖρκα φέρροσ τῶ δόμου,
 Τοῖς τῆς σῆκα παρὰ τὸν αὐτόν αἰθέρα φθάνων.
 Γνοῆσ ἀνδρῶν εἶδες αἰθεροδρόμον.
 Τέχνη με πείρη τῶτον ἐμπνύον βλέπειν.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Κωνσταντῖνος ἔω, ἀλλὰ τοῖς πάλαι χρόνοις
 Λουκῆς χρόας τέτριππων ἔλκων βιρῶ φως.
 Ἀφ' οὗ δὲ τῶτον ἤρπασε δράκων, ἔδω
 Τὸ φῶσ ἀμίλλης ἰπασοῦ δρομημῆ,
 Καὶ πᾶσα τέρψις τῶ θαῦμα καὶ τέχνη.

Εἰς ἰουλιανόν ἠνιοχον ροσιῶν.

Χεῖρ οἶδε ἡνιᾶν τοῖς πάλαι τεθνηκότας.
 Ἰουλιανὸς καὶ γὰρ ὡς πάλαι αἰθῆρος,
 Ἐλκων, μετέλκων ροσιῶν τῶ ἠνίας.
 Καὶ νῦν γραφῆς ἐσηκεν ὑψοσὶν δρόμου.
 Τὸ νῦν μα χεῖρ μὲν δὲ πῶ νῦν αὐτῶν δότε.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Ἰβλιανὸς σὺν ἄθλων ροσιῶν
 Ἐχων, σῆκα τοῖς σῆκα τοῖς δρόμου.
 Ἀλλ' εἰ γραφῆς πῆρ ἔχῃ καὶ πνοῆσ χεῖρ,
 Ἐποιμὸς ὅσῃ καὶ πάλιν διφρηλάτῃ
 Καὶ παρὰ τὸν αὐτόν ἔλθειν, καὶ λαβῆν καὶ ὁ σέφος.

Τέλος τῶ πέμπτης τμήματος τῆς αἰθολογίας
 Διαφόρων ἑπιγραμμάτων.

BIBL. P. MONTON
ΕΝ ΤΑΙΣ ΕΞΗΣ ΕΚΛΩ ΤΜΗΜΑΤΙ ΑΝΑΘΗΜΑΤΙΚΑ Ἐπι-
γραμματα ἔχοντι, τὰ δὲ τὰ κεφάλαια
περιέχεται.

Εἰς ἀναθήματα ἀγαλμα
των κεδ αδ
Εἰς ἀναθήματα περὶ ἀ-
θλητῶν, κεδ βδ
περὶ αἰλιέων, κεδ γδ
αἰτίσφροντα, κεδ δδ
περὶ βακχευομένων,
κεδ εδ
περὶ θρόντων, κεδ στ
περὶ γεωργῶν, κεδ ζδ
περὶ γυμναστικῶν,
κεδ ηδ
ἐρωτικῶν, κεδ θδ
δύων, κεδ ιδ
σηρῶν, κεδ ιαδ
ισόφηφα, κεδ ιβδ
καρχινωτά, κεδ ιγδ

περὶ κηπιωρῶν, κεδ ισδ
περὶ κληρονομιῶν, κεδ ιεδ
περὶ κληρονομιῶν, κεδ ιεδ
περὶ κληρονομιῶν, κεδ ιεδ
περὶ κληρονομιῶν, κεδ ιεδ
Εἰς ναοὺς, κεδ ιθδ
περὶ ναυτῶν, κεδ κδ
περὶ ναυπηγῶν, κεδ καδ
περὶ νέων, κεδ κβδ
περὶ παιζόντων, κεδ κγδ
περὶ ποιητῶν, κεδ κδδ
περὶ γραμματικῶν, κεδ κεδ
περὶ ταχυγράφων,
κεδ κστ
περὶ χρονοκλίων,
κεδ κζδ

ΑΝΘΟΛΟΓΙΑ Σ

διαφόρων Ἐπιγραμμάτων, εἰς ἑπτὰ
βιβλία διηρημένης, τὸ ἕκτον.

Εἰς ἀναθήματα ἀγαλ- μάτων, κεδ αδ

Εἰς ἀγαλμα τῆς ἡλίου περὶ τῆς ῥοδιῶν,
Αὐτῶ σοι παρὸς Ὀλυμπον ἑμακύναντο κελωσόν
Τὸνδε ῥόδου ναέται δῶκείδος ἀέλιε,
Χόρκεον, ἀνίκα κῦμα κελιδυάσθητες εἰσοῖς,
Εἰσελθὲ πάτραν διερμυέων ἐνάεθις.
Οὐ γὰρ ὑπὲρ πελάγεις μόνου ἀΐθεσαν ἀνὰ κῆ ἐν γῆ
Αἰθρῆν ἀδουλώτου φέγγος ἐλθθεῖης.
Τοῖς γὰρ ἀφ' ἡρακλήος ἀεξήθεισι γήμεθλης,
Γάστριος ἐν πάντων κῆν ῥηοὶ κεραιήν.

ΜΑΚΕΔΟΝΙΟΥ Ἰωάννου.

Τὸν κύνα, τὸν πάσης κρατερῆς ἔπειδ' ἔμονα θήρης,
Ἐξεσε μὲν λυκῶν, ἀνῆτο δὲ ἀλκιμότης.
Αλκιμότης δὲ ἔχ' ὄρε τί μέμνη' ὡς δὲ ἴδ' ὁμοίην
Ἐἶχονα, πρυτοῖα γήματι Φαινομύδω,
Κλειῶν ἔχων, πέλας ἦλθε, λέγων λυκῶνα κελιδῆν
Τῶ κύνι καὶ βαίην· πείθε γὰρ ὡς ὑλάων.

ΜΥΡΟΥΣ.

Νύμφαι ἀμαδρυάδες, ποταμοῦ χέρας, αἱ τὰδε βένην
Αμυροῖσι παρὸς ῥοδέοις φέβετε ποσσὶν ἀεὶ,
Χαίρετε, καὶ σώζετε κλεινῶν μόν, ὅς τὰδε κελεύει
Ἐἶσαθ' ὑπὸ πύργων ὑμμι θεῶν ἕσσανα.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

Ἡτὰ πέδιλα φέροισα, λυμνεχράπης ἢ δὲ Ὀφάθρος,
Φημιόνη. ὡρῆξω δὲ ἢ Ὀκύπελλον ἔχῃ.
Τῆς παφίης δὲ ὁ νεῶς καὶ Ὀβρέτας ἀΐθεμα δὲ αὐτῆ
Ξυλῶν. ἐρῦμονίου δὲ ἔργον Ἐριστομάχου
Γάσση δὲ ἀσπὶ ἔσαν καὶ ἑταίριδες· ἀλλὰ τυχοῦσαι
Κύαριδος διχρήτου, κωῶνός εἰσι μία.

dd.i.

ΑΠΟ ΑΘΛΗΤΩΝ,

κεδ βδ

ΦΙΛΟΔΗΜΟΥ.

Κέντρα διωξικέλευθα, φιλορρώθωνα τέχημόν,
 Τόν τε παρὶ σέρνοις χόσμον ὀδοντοφόρον,
 Καὶ σίνην ῥάβδον ὅτι παροχθυσίσι, πούσδον,
 Αὐθετό σοι νίκης χάρμῳσ ἀπ' ἰσθμιάδης,
 Καὶ ψήκβιν ἵππων ἐρισίτετρα, τίω τ' ὅτι νώτων
 Μάστρα, ροίζου μητέρα θαρσαλέω.
 Ἀλλὰ σὺ κυανοχαίτα δέχου τάδε τὸν δὲ λυκίου
 Υἱα καὶ εἰς μεζάλιν σέφον ὀλυμπιάδα.

ΦΙΛΙΠΠΟΥ.

* Τίς τὸν ἀγχιου ἐρμιῶ σε παρ' ὑπαλήθεσιν ἔθηκεν;
 Ἐρμιόχης. * τίνος ὦν; * δαίμων δέ. * ποδαπός;
 * Ἀντιοχίς. * πῶς σε χάειν τίνος; ὡς σίωναρων
 Ἐν σαδίοις. * ποίοις; ἰσθμώτῃ, κὴν νῆμια.
 * Ἐβρεγε γάρ, καὶ παροχθός. ἔχων τίνος; ὀνεία παύδας.
 Ἐπὶ δὲ αἰσ ἀν' ἔχων τὸς πόδας ἠερίοις.

ΑΠΟ ΑΛΙΕΩΝ, κεδ γδ

ΛΕΩΝΙΔΟΥ.

Εὐκαμπὲς ἀλκίτρον καὶ δούρατα δουλιχρόντα,
 Χάρμιω, καὶ τὰς ἰχθυόδους σπυρίδας,
 Καὶ τὸν νηκτοῖσιν ἐπ' ἰχθυοὺς τεχνητόντα
 Κύρτον, ἀλιπλάγκτων θύρεμα δικυβόλων,
 Τρηχῶ τε τειρόδοντα, ποσάδων ἔχον,
 Καὶ τὸς ἐξ ἀκράτων διχσαδίοις ἐρέτας,
 Οὐλοπὸς δὲ φαντὸς ἀνάλισι γήκατο τέχνης,
 Ὡς θάμης, ἔρχαίης λείψμα τεχνοστάης.

ΦΙΛΙΠΠΟΥ.

Δουάχας ἀκροδέτοις, καὶ τίω ἀμνηχέα κώπην,
 Γυρῶν τ' ἀλκίτρον λαμοδακείσ ἀκίδα.
 Καὶ λίνον ἀχρομόλιβδον, ἀπαγελητῆσ τε κύρτου
 Φύκον, καὶ διασῆσ ὀμοσπενδῆσ σπυρίδας,

Καὶ τ' ἐχρῶσθαῖ πυρὸς ἐχλυον ἐμφλογα πέτρον,
 Ἀγκυραὶ τε νεῶν πλαζορδῶν παγίδα,
 Γείσων ὁ χειπὸς ἐρμῆ πόρον, ἐν ἔσμος ἦδη
 Δέξιτερῶ πολλοῖσ ἀγχιόμοσ καμάτοις.

Ἀθην.

Ἐρμείη, σήραχλος ἀλίκτυπον ὅσ τὸδε νάμης
 Εὐσιβὸς ἀμθῆαμ ἰχθυόλοισι λῆπας,
 Δέξο σαζίνωμοιο λίνον τετεμμενον ἄλμη,
 Λείψμον αὐχμηρῶν ἔσθον ἰσθμίωνων,
 Γείποις τε, πλωτῶν τε παγίω πασιδινέα κύρτον,
 Καὶ φύκον κρυφίον σῆμα λαβόντα βόλων,
 Καὶ βαθύν ἵππων πεπεδημένον ἄμματι χρίτης,
 Οὐκ ἀτερ ἀλκίτρον λιμνοφυῆ δόναχα.

Ἀθην.

Δαίμωνι τῇ σῦει ὁ μάτλω τελεῖ ἠλιόδαρῶσ
 Δίκτυον ἐν νηοῦ τῆσ ἔθετο παροχθυσί.
 Ἀγχιον ἀπ' ἰχθυόλου γήρης τὸδε. πελάσ ἐν αὐτῶ
 Φύκι ἀπ' ὀδρῶν εἰλκυσεν ἀγχιόκων.

ΙΟΥΛΙΑΝΟΥ ἀπὸ ἰσθμίων ἀγχιόκων.

Κεκμηκῶσ χειρίης πεπονηκῶτα δίκτυα γήρης
 Αὐθετο παῖσ νύμφαισ ταῦτα γῶν κινύρης.
 Οὐ γδ ἐπὶ ἔσμερῇ παλάμη πασινηέα κέλπον
 Εἶχεν ἀκροπῆσιν οἰζομῶμοιο λίνου.
 Εἶσ ὀλίγου δάου τελέσθδδῶσ, οὐ τὸδε νύμφαι
 Μέμφις, ἐπεὶ κινύρου ταῦθ' ὄλος ἔσκε βίος.

Τὸδ αὐτὸ εἶσ ὁ αὐτὸ.

Ταῖσ νύμφαισ κινύρης τὸδε δίκτυον. οὐ γδ ἀείρε
 Γῆρας ἀκροπῆσιν μέρσον ἐκβολίης.
 Ἰχθυὸς ἀλλὰ νέμοιθε γεγηθότες, ὅτι θαλάσση
 Δῶκεν ἔχιν κινύρου γῆρας ἔβουτελλω.

ΘΕΛΙΤΗΤΟΥ ὀρολαστικῶδ.

Ἰχθυόλον πολυωπὸν ἀπ' ὀδρῶν λίνου ἀγχιης,
 Τῶν ἀλκίτροδέτων σιζυγίω δονάκων,

dd. ii.

Καί πιδόν βυθίων παγίδων σιδυρότορα φηγόν,
 Καί λίθον αἰπιτύπω κρούματι πυρσοτόνον,
 Αἰκυραί τ' ὄπι' ὄϊς, ἐχηνίδα, δεσμὸν ἀήτης,
 Στρεπῶν τ' ἀκίτρων ἰσχυπαγῆσώματα,
 Δαίμοσιν ἀρεθότῃσι θαλασσοπόρος πότε βαίτων
 Τῆσ' αἰνοσοφόρῳ βελτομύτης παλάμης.

ΙΟΥΛΙΑΝΟΥ Εἰς τὸ αὐτό.

Καμπλομήτοις δόνακας, κώπην δ' ἄμα νηὸς ἱμαάδην,
 Γυρῶν τ' ἀκίτρων καμπυλόεσθ' ἴτυν,
 Εὐκάλπου τε λίνου παείπλεα κύκλα μολίβδω,
 Καί φηγοῖς κύρτων μῦρτυρας εἰνδύων,
 Ζεῦ γὰρ τ' ὄπι' πλεκέων σφυρίδων, καὶ μηττέρα πυρσοῦν
 Τῶδε λίθον, νηὸν θ' ἔδρανον ἄσα γέων
 Αἰκυραὶ, ρειπῶς ἐειοῦσιε θιτάδε βαίτων
 Δῶρα φέρει, ἔσμεθ' ἡγεῖσθ' αἰτιάσας.

ΜΑΚΕΔΟΝΙΟΥ Ἐπ' αὐτοῦ.

Δίκλιον ἀκρομόλιβδον ἀμυγῆχος ἀμφὶ τριάνη
 Δῆσε γέρον, ἀλίον παυσάμ' ἡ καμῖτ'.
 Εἰς τὴν ποσὶ δάωνα καὶ ἀμυρῶν οἶδ' ἡ θαλάσσης
 Εἶπεν, ἀποσπένδαν δάκρυον ἐκ βλεφάρων,
 Οἶδα μάκαρ, κέκ' ἡμῶν κακῶν ὅτι γήρας ἦεν
 Ἀμυτος ἠβάσκη γμοτακῆς πενίη.
 Θρέφον ἐπὶ σπῆρον τὸ γέροντιον· ἀλλ' ἀπὸ γῆρας
 Ως ἐθέλεις, μεδέων καὶ ῥονὶ καὶ πελαγῆ.

ΜΑΙΚΙΟΥ.

Αἰγιόγῃτα ἑρῆπτε, ἀγλυδοτῆρες ἔρηχαν
 Δῶρα πρὸ ἀκλαῆς θιτάσ' ἀπ' ἀφῆτης
 Θυώνων, βύκλωσσιο λίνου βυσσάμασι ρέμβον
 Φεῖξαντες Γλαυκῆς ἐν πρῶδοις πελάγεις,
 Φηγεον κρητῆρα, καὶ αὐτοῦρητον ἐρείκεις
 Βαδῆρον, ἰδὲ ὕδελου οἰνοδόχον κύλικα,
 Ως αἰπὸν ὄρχηθμῶν λεχιγυσιμένον ἐχθροπῆχος
 Ἀμπαύσης, ξηρῶν δὲ ἴσθ' ἡσπυρόμυτος.

ΦΙΛΙΠΠΟΥ.

Δίκλιά σοι μολίβδω φαφαιούμυρα δυοθαλάσσια,
 Καί κώπην ἀλμης τῆς μεθύουσαν ἐπι,
 Κητοφόνον τε τείλαμαν, ἐν ὕδασι καρτεροῦ ἐλχός,
 Καί τὸν αἰεὶ φηγοῖς κύρτον ἐλεγχόμενον,
 Αἰκυραὶ τε, νεῶν ἐβασίλῳ χέρα, καὶ φιλοναύτιον,
 Σπέρμα πύρρος θύζην πέτρων ἐπιφάμυρον,
 Ἀρχιδάλασσε πόσθ' ὄν, ἀμυγῆχος ὕστατα δῶρα
 Θῆκετ', ἐπεὶ μογῆς παύσαθ' ἀλιπλαγῆς.

ΜΑΙΚΙΟΥ ΚΟΙΝΤΟΥ.

Ἀκλαῆς νηοῖδος ἀλεξάντοισι ἑρῆπτε
 Χοιραῖσι καὶ τρηχεῖ τερπόμενος σχοπέλα,
 Σὸ πάρις ὄσρα κέδερμον ἔσ' ὀδηροῖσι δαμῆτα
 Οὐρεῖς καλαμοῖς κέρασον ἐκρέμασεν.
 Σάρκα μὲν ἐμπυρῶν αὐτὸς ὕψ' ἠμίβρωτον ὀδόντα
 Θεῖς μάκαρ, αὐτὸ δέ σοι τῆτο πότε σπύδαμον.
 Τῶ σὺ δίδου μὴ πολλά, δὲ βιάρεθ' ἡ λίνου,
 Δαίμων, ὕλακίθης νηοῦς ἡσυχίω.

ΑΠΟΛΛΩΝΙΔΟΥ.

Τείλαν ἀπ' αἰθρακῆς καὶ φυκίδα σοὶ λιμυρῆτι
 Ἀρτεμὶ δαρδύμῃ θῆεις ὁ δίκλιβόλος
 Καί ζωρῶν κερῆσας ἰσοχάλεα, καὶ τρύφος ἄρτου
 Ἀῦον ὅτι θραύσας, τῶ πενηγῶν θυσίω.
 Αἰθ' ἦς μοι πληθύντα δίδου θηεμασιν αἶεν
 Δίκλινα. θι δέδοται πῶτα μάκαρα λίνα.

ΣΤΑΤΥΛΛΙΟΥ ΦΛΑΚΚΟΥ.

Ραβσοβῆη, διχηλον, ἀμμοδυόταν,
 Οπιαδοβάμων, ἀπείχληρον, ὀκλάπαιω,
 Νηκτόρ τ' ἐρυμνόνωπεν, ὄσρα κέρα,
 Τῶ πᾶν τὸν πάροσον ὀρμηβόλος
 Ἀγῆας ἀπαρχὴν αἰτήρησι κώπασος.

dd. iii.

ΑΝΤΙΣΤΡΕΦΟΝΤΑ,

κεδ σδ

Νικηδήμου ἱερακλεώτου πύργα.

Πνευλόπη, τόδε σοι φᾶρος καὶ χλαῖναν ὀδυσαεὶς

Ἡνεγκεν, δολιχῶ δ' ἐξανύσας ἀτραπὸν.

Ἄλλο.

Τὸν τραγῶποιω ἐμὲ πᾶν φίλον βρομίωιο, καὶ ἕν

Ἀρτιάδος, αὐτ' ἀλκίως ἐγραφεὶν ὠφελίων.

Ἄλλο.

Ἀερόπης δάκρυον ἱερῆς, καὶ λείψμα δειπνῶν

Δεινόμα, καὶ ποιῶν ἐγραφεὶν ὠφελίων.

Ἄλλο.

Γραξιτέλης ἐπλασε δανάω, καὶ φάρεα νυμφῶν

Ἀυτίδω, καὶ πέτρης πᾶν ἄμε πεντελικῆς.

Ἄλλο.

Κύριδι κυρτοῦ ἑσφά δάμαλιν ῥέξαντες ἐφῆνοι,

Χάροντες, νύμφας ἐκ θαλάμων ἀγροῦ.

Ἄλλο.

Ἀϊθολύρας ὑπὸ δάσιν ἐν βύρυχρῳ παῖδες οἴκῳ,

Παρθέων ἐκ χρωῶν ἠγαγόμεν κύριδος.

Ἄλλο.

Ἀσκανίη μέγα χαῖρε καλή, καὶ χρύσεια βάκχῳ

Ὀργια, καὶ μύσαι παρῆριτοι βυίεω.

Ἄλλο.

Οἰδιπόδης καίσις ἰὼ τεκέων, καὶ μητέρα πῶπις

Γίγνετο, καὶ παλάμης ἰὼ τυφλῶς ἐκ σφετέρης.

Ὅπως ἀντιτρέφονται ταῦτα παρ᾽ ἀδελφίμα.

Εὐίεω παρῆριτοι μύσαι, καὶ ὄργια βάκχῳ

Χρύσεια, καὶ καλή χαῖρε μέγ' Ἀσκανίη.

ΑΠΟ ΒΑΚΧΕΥΟΜΕΝΩΝ, κεδ σδ

ΑΛΕΞΙΔΟΣ.

Μῆτερ ἐμήγα, φρυγίαν θρέψερα λεόντων,

* * μῆνης μύσαις οὐκ ἀπάτητον ὄρεος,

Σοὶ γὰρ ἦλθες ἀλέξῃς ἕως οἰσρήματα λύσσης

Ἀνετο, χαλκῶ που παυσάμ' ἠμυῖνης.

Κύμβωλά τ' ὀξύφθογα, βαρυφθόγων τ' ἀλαλητόν

Ἀυλῶν, οἷς μέγρον λῶζον ἔκαμψέ κέρας.

Τύμπουρά τ' ἠχίεντα, καὶ αἵματι Φοινιχθέντα

Φάσγανα, καὶ ξανθὰς τὰς παρὶν ἔσσησε κέρας.

Ἰλαος ὦ δέσποινά, τὸν ἐν νεότητι μαιέντα,

Γηραλέον παρῆριτος παῦσον ἀγροῦσι τῆς.

ΜΑΚΕΔΟΝΙΟΥ ἑσφάτου.

Κιστοκέρμα βρομίω σάτυροι σέσα λαγμένον οἶνον

Ἀμπελοεργῶς αἴηρ αἴητο λλωγρότας.

Τῶ δὲ κερηβαρέοντι δορίω, τέχνα, κιστῶν, ὀπώριω,

Παῖτα λέγεις μεθύειν πύργα σίωκ κλέλυται.

Καὶ φύσιν ἀφθόγῳσι τύποις μιμήσατο τέχνη,

Τῆς ἀτίληθον μηδὲν ἀναχρῶδης

ΑΓΑΘΙΟΥ ἑσφάτου.

Βασίλεις βύρωδμη σκεπέλοδρομος, ἢ ποτὲ τῶρων

Πολλὰ πανκράτων φέρνα χραζαμῶν,

Ἡμέγα καὶ χάζουσα λεοντοφόνους ὄπι νίκης,

Παίγιον ἀτλήτου θηρῶς ἔχουσα κέρη,

Ἰλήεις δένυσσε, τῆς ἀμύθησα χορείης,

Κύριδι βακχεύειν μάλλον ἐπειρομένη.

Ὅηκα δέ σοι τὰ δὲ ῥότῳρα παρ᾽ ἀρρίψασα ἢ κιστῶν,

Χρῆρα παρῆριτῶ χυσοδέτῳ σπατάλη.

Τοῦ αὐτοῦ.

Πορφυεὶς ἢ κηίδη τὰ σέμματα, καὶ ὁ δῖθυρσον

Τοῦτο ὁ λοζωτόν, καὶ ὁ παρῆριτον,

Οἷς αἰδέλιω βάκχενεν ὅτ' ἐς δένυσσον ἐφοίτα,

Κιστῶ τῶ φέρνοισ νεβείδ' ἀνατομῶν,

Ἀβροκῆμη δένυσσε, παρ᾽ πασάδος ἠώρησεν

Ταῦτα τὰ τῶ κέλλοις κῆσμα καὶ μερῆς.

ΑΠΟ ΓΕΡΟΝΤΩΝ,

κεδ σδ

ΙΣΙΔΩΡΟΥ ἑσφάτου.

Λέκβα μάτῳ μίμνοντα, καὶ ἀπῆκλις σκέπας βυῖνης

Ἀνετο σοὶ μῶν σοὶ φίλος ἐνδυμῶν,

dd. iiii.

Αἰδύμενος πολὴ γῆ ὄλου κρατέουσα καρπύου,
Οὐ φῶσι παρ' ἑτέρας ἰχθίον ἀλγείης.

ΑΓΑΘΙΟΥ ΧΟΛΑΣΤΙΚΟΥ.

Σὺς πόσις ἀλγείης, τὴ εἶνεκα πολλάκι κύματι Η. Steph. an. p. 117.

Τοσφίν ἐς ἰδαίω ἔτρεχεσ ἡίονα,

Νῦν μάλις ὕρε μύλαιαν ἀπὸ κροτάφων τεῖχα χέ-

Θῆκε δέ σοι παρ' ἑτέρας λείψμων ἡλικίης. ψα.

Αλλά θεά (δυάσασθ γῆ) ἡ ἠόη τῆσ με τεύξον,

Ἡ καὶ τὴν πολίω ὡς νεότητα δέχου.

ΑΠΟ ΓΕΩΡΓΩΝ, ϛϛ

ΦΙΛΙΠΠΟΥ.

Δράγματα σοι χώρα μικράλαχος ὦ Φιλόπυρε

Δ' ἡοὶ φουκλέης ἦκεν ἄρ' ἔργονος,

Εὐσαχμὴ ἀμήτας τὸν νῦν ἀσέρον, ἀλλὰ καὶ αὐτῆς

Ἐκ καλαμπυμῆς ἀμβλύ φέρον δρέπτον.

ΑΓΑΘΙΟΥ ΧΟΛΑΣΤΙΚΟΥ.

Χαχρὸν ἄροτρον τῶν κλασίων λακκα νηοτομῆα,

Καὶ τὴν τ' αὐρὸν δέ τῶν βύρσαν ἔπαι χενίω,

Καὶ βούπληκτον ἀχαιναί, ἐχετλῆντά τε γόμφον

Δ' ἡοὶ καμυμῆς αἴθετο γλοπῶνος,

Τμήσας δ' ἀεστέσ ῥάχιν ὀργάδος, εἰ δ' ἔπινδύσας

Τὸν σάχμω κημίσας, καὶ δρεπτόν κημίσας.

ΛΕΩΝΙΔΟΥ.

Γλυκερόταται σατύροισι καὶ ἀμπελοφυτοὶ βάλχῳ

Ἡρώναξ, παρ' ἑτέρας δ' ἀγμάτα φυτάλιης,

Τελαπῶν οἶνοπέδων τελαπῶν ἱερώσαστο, τρεῖς δέ

Ἐμπλήσας οἶνου παρ' ἑτέρας χότοιο κείδοις.

Ὡν ἡμεῖς ἀπείσαντες ὅσον ἡμεῖς οἶνοπι βάλχῳ

Καὶ πατύροις, πατύρων πλείονα πύμεθα.

Ἀδελον.

Ὁξέσι λαχρῆντα δέμας κέντρῶσι ἐχθῶν

Ραχρῶν, γλυκερῶν σίντορα γηλοπέδων,

Σφαρηδὸν σαφυλῆσιν ὅπτι δ' ἄροντα δοκεύσας

Κώμυλος, βεβμῆσ ζῶν ἀεκρέμασιν.

Ἀδέασπον.

Κώμυλος τὸν ἐχθῶν ἰδῶν ὅπτι νῶτα φέροντα

Ράγας, ἀπέκλιθεν τῶσ' ὅπτι γηλοπέδων

Αὐήνας δ' ἀέθηκε φιλακρήτω δ' ἄνυσσων

Τὸν τὰ δ' ἄνυσσων δῶρα λείψμων.

ΒΑΚΧΥΛΙΔΟΥ.

Εὐδημῶσ τὸν νῶν ἐπ' ἀρῶν τῶσ' ἀέθηκε

Τῶσ' ἀρῶν ἀέμων πλοπῶν ζεφύρω.

Εὐξαρμῶσ γὰρ οἱ ἦλθε βοηθῶσ, ὄφρα τὰ χεῖρα

Λικμήσ πεπῶν καρπῶν ἀπ' ἀσαχῶν.

ΑΓΑΘΙΟΥ ΧΟΛΑΣΤΙΚΟΥ.

Εἶδον ἐγὼ τὸν πῶνα κατ' ἡμῶν ἐχθῆσ ὀπῶρῆσ

Βακχάδος, πουλιῶ βότρωσ ἀμερῶν ἡμῶν,

Ἀρῶν ὀπῶσ δ' ἀρῶν ὀπῶσ, καὶ ἔδρακεν ἀρῶν ὀπῶσ δέ

Ἐχέφαλον πηλῆσας ἔξεκῶν λῆσας.

Εἶπε δέ καὶ χαρῶν ὀπῶν ὀπῶσ, ἀ τὰ χεῖρα βάλχῳ

Λοιῶσ καὶ ἡμῶν μὲτὸν ἔδωκα γέρας.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἀσπορα πᾶν λοφῶντα τὰ δέ σφαρῶν ὀπῶσ

Ἀντ' ἀεργῶν αἴθετο σοι τελερῶν.

Βόσκα δ' ἔφη χαρῶν τὰ σὰ ποίμνια, καὶ σέο χάρῶν

Δέρκεο τὴν χαλκῶν μὲτὸν τελερῶν.

Αἴσιον ὀπῶσ δ' ἔπαυλιον, σὺ τὰ δέ γὰρ σοι

Ἡ καὶ τελερῶν καὶ γάρμον ἐκτελερῶν.

ΦΙΛΙΠΠΟΥ.

Σφαρῶν φέρον πηρῶν ὀπῶσ, καὶ λοφῶν ὀπῶν.

Σφύρω, καὶ γὰρ πηρῶν ὀπῶσ δρεπτόμασ,

Καὶ τελερῶν ὀπῶσ ἀρῶν ὀπῶσ, ἰσοβόλω τε

Σὺ γὰρ ὀπῶσ ὀπῶσ, καὶ φιλόστομον ὀπῶν,

Κέντρα τ' ὀπῶσ ὀπῶν, καὶ βούρω φα δέσμα τενόντων,

Καὶ τελερῶν ὀπῶσ χεῖρας ὀπῶν,

Γῆα πεπρωθεὶς λιούξενος αὐλακι πολλῆ
 Ἐκρέμασεν δ' ἡοὶ τῆ σαχυροσεφάνῃ.

ΛΕΩΝΙΔΟΥ.

Αἰθρονόμω τὰ δὲ πᾶνι καὶ βίασῃε λυαίῃ
 Γρέσοις καὶ νύμφαῖς ἄρχαίς ἔθηκε βίτων
 Γαῖῃ μὲν, ἄρτίποκον χίμῳρον συμπαίσορα μηδῆς,
 Κισσοῦ δὲ βρομίῃ κλῶνα πολυπλανέος.
 Νύμφαῖς δὲ, σκιερῆς βύποιχιλον αἴθος ὀπάρης,
 Φύλλά τε πεπρωμένων αἵματόεντα ῥόδων.
 Αἰθ' ὧν βύδρον νύμφαῖ τὸδε δῶμα γέροντος
 Αἰξέετε, πᾶν, Ἰλαχρόν βακχε, πολυσάφυλον.

ΣΑΒΙΝΟΥ.

Πᾶνι βίτων χίμαρον, νύμφαῖς ῥόδα, θύρσα λυαίῃ,
 Τειασόν ῥω' ὑπέταλοις δῶρον ἔθηκε φόβοις.
 Δάμονες ἀλλὰ δέχοιθε κερμαρῆροι, αἰξέετε δ' αἰεὶ,
 Γαῖ' ἀγῆν νύμφαῖ, πίδακα βακχε, γάρυος.

ΓΕΤΟΥΛΙΚΟΥ.

Λάξο λιμήεσα κυθηλαῖς ὑμνοπόλοιο
 Αἰψά τὰ δὲ κλέτοῦ δῶρα λεωνίδεω,
 Πεντάδα τ' σαφυλῆς βύρωγα, καὶ μνηιδῆς
 Πρωῖον βύφυλλον σῦκον ἄκρεμόνων,
 Καὶ τῶντι ἀπέτηλον αἰληκίφραν ἡαίμω,
 Καὶ λαγῶν ὀλίγων δρᾶγμα πενιχρῶν,
 Καὶ σαζόνα σπονδίτην αἰεὶ θυέεσιν ὀπηδόν,
 Τῆς κύλικος βωμῶν πεθρῶν κευτορῶν.
 Εἰ δ' ὡς μευ βαρὺ γμον ἀπώταο νόσον, ἐλάσσεις
 Καὶ πενίῃ, δῶσω πιδῆον χίμῳρον.

ΚΟΡΝΗΛΙΟΥ ΛΟΓΕΙΝΟΥ.

Ἐκ πενίης (ὡς οἶδα) ἀκραιφνέος, ἀλλὰ δικαίης,
 Κύρις τῶντα δέχου δῶρα λεωνίδεω,
 Γορφυρέω τῶντι βπιφυλλίδα, τῶνθ' ἀγίπασον
 Δρύπετα καὶ λαγῶν τῶν νομήμιω θυσίην,
 Σπονδίω τῶν ἀσάλυτον ἀφύλισα, καὶ τὰ μνηιδῆ
 Σῦκα, σὺ δ' ὡς νόσον, ῥύεο καὶ πενίης.

Καὶ τότε βουθυτέοντά μ' ἐσφεία. ἀλλὰ σὺ δαῖμον
 Σπύδοις ἀπιδραβῆν τῶν σπ' ἐμεῦ χείρα.

ΑΔΔΑΙΟΥ ΜΑΧΕΔΩΝΟΣ.

Αὐλακι καὶ γῆρα τετεμμένον ἐργατίνω βουῶ
 Ἐλκαν, οὐ φονίω ἤγαγε πρὸς κροτίδα,
 Αἰδεαθεὶς ἔργων ὁ δὲ που βαθῆν ἐνὶ ποίῃ
 Μυκηθμοῖς ἄξίου τέρπετ' ἐλθθεῖν.

ΑΓΟΓΥΝΑΙΚΩΝ,

ΧΕΣ ΗΨ

ΓΛΑΤΩΝΟΣ.

Ἡθερὸν γλάσασα καθ' ἡγάδος, ἡ τὸν ἐρώντων
 Ἐσμὸν ἐνὶ πρὸς ἕρεθις λαῖς ἐχουσα νέων,
 Τῆ παφίη τ' κατόπτηρον. ἐπεὶ τῶν μὲν ὄρασθαι
 Οὐκ ἐτέλω οἴησ' ἴω πάρος, οὐ διώμαθι.
 ΙΟΥΛΙΑΝΟΥ ἀπὸ ῥωαρχῶν ἀργυπίου,
 Εἰς τῶν αὐτῶν.

Λαῖς ἀμαλδιωτῆσα γρόνα πεικαλλέα μορφῶν,
 Γραλέω συγῆ μῆρτυεῖω ρυτίδων.
 Ἐνθεν πικρὸν ἔλεγον ἀπεχθῆρασα κατόπτηρον,
 Αἰθετο δεσποῖνῃ τῆς πάρος ἀλαίης.
 Ἀλλὰ σὺ μοι κυτῆρα δέχου νεότητος ἐταῖρον
 Δίσκον, ἐπεὶ μορφῆ σῆ γρόνον οὐ ἔσμεθ.
 Τοῦ αὐτῶν εἰς τὸ αὐτῶν.
 Κάλλος μὲν κυτῆρα γράτιστα, ἀλλὰ μαραινῆ
 Οχρόνος ἐρπύζων σὴν βασίλεια χείρα.
 Δώρου δ' ὑμετέροιο πῶρα πιδῆον με, κυτῆρῃ
 Δέχου καὶ δῶρου πότνια μῆρτυεῖω.

ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ Εἰς τὸ αὐτῶν.

Ἐλλάδα νικήσασαν ὑπέροιο ἀσπίδα μῆδῶν,
 Λαῖς ἦκεν εἴω κάλλει λιπίδω,
 Μοῖω ἐνικήθη ῥωπὸ γῆρα, καὶ τὸν ἔλεγον
 Αἰθετο σοὶ παφίη τὸν νεότητι φίλον.
 Ἡσγῶ ιδεῖν συγῆ πολίης πῶρα μνηιδῆ μορφῶν,
 Τῆς δε σῶν γράφ καὶ σκίοντα τύπον.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ ΣΙΔΩΝΙΟΥ.

Κερκίδα τίω φιλαοιδόν ἀθλιωμένη τέτο βιτηῶ
 Ἀνθεμα, λιμηρῆς δ' ἔμυρον ἐργασίης.
 Εἶπε δὲ χαῖρε θεά, καὶ τίω δ' ἔχε. χήρη ἐγὼ γδ',
 Τέσσαρας εἰς ἑτέων ἐρχομένη δεκάδας.
 Ἀρνεύμη τὰ σὰ δῶρα· τὰ δ' ἔμπαλι, κύρωιδος ἔργων
 Ἀπιομη. ἄρης γδ' κρῖσον ὄρα δ' ἔλφν.

Αδέαστον εἰς τὸ αὐτῷ.

Κερκίδα τίω φιλοεργόν ἀθλιωμένη τέτο βιτηῶ
 Ἀνθεμα, λιμηρῆς δ' ἔμυρον ἐργασίης,
 Πάντας ἀποφύξασα γυνή τότε τοῖς ἐν εἰδίσι
 Μόρφοις, καὶ συγῆς φροντίδας ἰσοπόνων.
 Εἶπε δ' ἀθλιωμένη, τῆν κύρωιδος ἀπιομη ἔργων,
 Τίω παρῆδος κτ' σὺ ψῆφον ἐνεγκάμενη.

ΠΑΥΛΟΥ ΣΙΛΕΝΤΑΡΙΟΥ.

Σοὶ τὰ λιποσφαιῶν δ' ἀπὸ πλάματα μυρία φύλλων,
 Σοὶ τὰ νοοπλήκλου πλασὰ κύπελλα μέθης,
 Βίσηρυχα σοὶ τὰ μύροισι δεδδ' ἄμυρα, τῆδε κενή
 Σκύλα ποδοβλήτου κείται αἰαλ' ἀγρόσι.
 Σοὶ τὰ δὲ λαῖς ἀπόρτυα· πρῶτα παροθύροισι γδ' ὁ δ' ἄλλος
 Τοῖς δὲ σὺν ἀκρήθαις πολλάκι πανηγύσιας,
 Οὐκ ἔπος, οὐ χερμασθὺν ἔσπερ' ἔχουσιν, ὅσδ' ἔμυρον
 Ἐλπίδος ὑβρισην μῦθον ἐπεσπίασατο·
 (Φεῦ, φῦ) γμοτακῆς ἢ λιπῶν τὰ δὲ σύμβολα κάμων,
 Μέμφεται ἀερέσῳ καὶ κλεῖ σήλυτερῶν.

Αδέαστον.

Ἡσῶριν ἀνχίσασα πολυχρῆστοις ἐπ' ἐρασιῶσι,
 Ἡμέμοισιν δ' ἄνελ' οὐχὶ κύστασα θεόν,
 Μία δια νῦν ἀσπασίσις πενήροισι πηνίσμα κρῖθ.
 Οὐκ ἔγ' ἀθλιωμένη κύρωιν ἐλπίσασα.

ΝΙΚΑΡΧΟΥ.

Ἡσῶριν ἀθλιωμένης ἔσπερ' ἔχουσιν καὶ τὰ καθ' ἴσῳ
 Νήματα νικαρέτη πολλὰ μετασάμενη,

Κύρωιδι τὸν κάλαθόν τε, τὰ πηλῖα, καὶ τὰ σὺν αὐτοῖς
 Ἀρμῶν, ἔπι παροδίου πόντα πυρῆς ἔλετο,
 Ἐρρετε (φωνήτασα) κακῶν λιμηρῶν γυμνασίου
 Ἐργα, νέων τῆκεν ἄγος ἔπι τὰ μῦρα.
 Εἶλετο ἢ σφαιροῖς καὶ πηκίδια, καὶ μὲν κάμων
 Ἡπῶς τεσσῶν ἔχον ἐν θαλίαις βίοντι.
 Εἶπε δὲ, πρῶτος σοὶ δεκάτιον ἀπὸ λήμματα οἷον
 Κύρωι· σὺ δ' ἐργασίω καὶ λάθ' ἔχει μετὰ δὲ.

ΑΡΧΙΟΥ.

Αἰττωσά, Γατῆρ' τε καὶ ἠρακλῆα καὶ θύφρω,
 Θυγατέρες ξούτου καὶ κηλίτις, Γαίαια·
 Ἀμῶν, δ' ἔραχναίω μίτου πολυδίνα λάττειν
 Ἀπασίσι δολιχῆς οὐκ ἀτερ' ἀλακτάτας·
 Ἀδὲ, πολυσάφειον μὲν ἔμυρον κερκίδα πίπλων,
 Ἐύθρονα ἀπειτάτα δ' εἰσραφῆ τὰ λαρον,
 Οἷς ἔχον χερνῆτα βίον δὲ λαγὸν ἀθανῶ
 Πότνια, τῶν αἰσῶν Γεῖθεσαν ἐργαπίδες.

ΑΓΑΘΙΟΥ ΕΡΓΑΣΙΚΟΥ.

Τῆ παφίη σφαιροῖς, τῆ παλλὰδι τίω πλοκαμῖδα,
 Ἀρτέμιδι ζώνην αἴθετο καλλιρόν.
 Εὔρετο γδ' ἠμνησῆσα τὸν ἠθελε, καὶ λάθ' ἔχεν ἠβλου
 Σώφρονα, καὶ τεκῶν δ' ἔσεν ἔτι κλεῖ γῆμος.

ΓΑΛΛΑΔΑ.

Ἀνθ' ἑσῶς χρυσέου τ' ἀναθήματος ἰσίδι τοῖς δὲ
 Θῆκατο τοῖς λιπαροῖς παμφίλιον πλοκαμῖδες.
 Ἡ δὲ θεὸς τοῖς γάνυται πλέον ἢ παρ' ἀπὸλλων
 Χρυσῶν, τὸν λυδῶν κροῖσος ἔπεμπε θεῶ.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ αὐτῷ.

Ὡξυρὸν οὐρανίον, ξυρὸν ὄλβιον, ὦ πλοκαμῖδας
 Κεφαλήν ἀλεκτῆς αἴθετο παμφίλιον,
 Οὐσέ τις αἰθερῶν χαλκείσασα παρ' ἢ κάμων
 Ἡφαίστου χρυσέου σφύραι ἀφραμῆς,
 Ἡ λιπαροσφῆδρος (ἢ εἰπωμῶν κατ' ὄμιρον)
 Χερσὶ σε ταῖς ἰδίαις ἔξεπῶνισε χέρεις.

ΑΝΤΙΓΑΤΡΟΥ σιδωνίου.

Κερκίδα τῶν ὀρθρινῶν χελιδόνων ἄμα Φωνᾶ
 Μη πορδαίαν, ἰσῶν παλλάδος ἀκλύονα,
 Τόν τε κερθαρρόντα πολυρροΐσπιτον ἀτρακίον,
 Κλωσῆρα σρεπταῖς ὄδρομον δ' ἑπεδόνας,
 Καί πῆνας, καὶ τὸν δὲ Φιληλαίκατον κελαρῆσκον,
 Στάμιονος ἀσκητῆ καὶ βολύπας φύλακα,
 Παις ἀγαθοῦ τελέσιλλᾶ δ' ἄρκλειος, ἀ Φιλοεργῆς,
 Εἰσεκόμεν κούρα θῆκε το δεασότιδι.

Τοῦ αὐτοῦ.

Παλλάδι τῶν τελευτῶν ἦσαν ἀλικες, ἴσον δ' ἄρα
 Τεῦξαι λεωπιδιέον σῆμον ἔπιτάμναι.
 Δῆμῶ μὲν παλαίετον εὐπλοκον δ' ἄρα
 Εργάτιν βόκλωσον νήματος ἠλακείτῳ
 Κερκίδα δ' ὠπόητον ἀπδόνα τῶν ἐν ἐλθῶσι,
 Βακχῶ λῆς, βύκρίτες ἄ διέκρηε μίτες.
 Ζώφῃ γὰρ δίχα πῆμτος ὀνειδέος εἰλεθ' ἐνάση,
 Ξεφνε, τὸν ἐκ χραῖν δ' ἐνυμῆνα βίοντον.

ΦΙΛΙΠΠΟΥ.

Κερκίδας ὀρθρινῶν χελιδόνων εἰκλεσφώνοις,
 Παλλάδος ἰσοπόνου λφομίτες καί μακας,
 Καί κλένα κρομοκέμω, καὶ δακτυλοτρηπῶν ἀβρακίον
 Σφονδυλοδινῶν νήματι νηρῶν μῆμον,
 Καὶ τῶν λαρον χρίνοισιν ὑφασμένον, ὄν ποτ' ὀδόντων
 Επλήρου βολύπῃ πᾶσα κεταρομῆνη,
 Σοὶ φιλέειτε κέρη παλλαίπας ἢ βαδύγηρως
 Αἰσῶν πενίης, δᾶρον ἀεκρέμασεν.

ΛΕΩΝΙΔΟΥ.

Τῆς πέζης τὰ μὲν ἀκρεα τὰ δόξια μέγρι παλαίης,
 Καὶ σπιδάμης οὐλῆς, βίπτιον εἰργάσατο
 Θάπτερα δ' αἰπαιήσα παροσῆμοσε. τὸν δὲ μετὰ
 Μαιάνδρον, καὶ τῶν περὶ θενικας, βίπτι.
 Κούρη καλλιση δὴος δ' ἑτεμῆ, τῶτο ὄνῆμα
 Προς ψυχῆς τῆς τῶν τελεπῶν ἔειπ.

ΑΝΤΙΓΑΤΡΟΥ.

Αρτεμῆ, τοῦ αὐτοῦ βίπτιον, ποτὶνα γεωμῆν,
 Ταῦ μίαν αἰπείωσιν πέζαν ὑφηνάμεθα.
 Καὶ βίπτι μὲν τῶνδε χροσθαλέας καί με κούρα,
 Λοξά τε μαυαῖδρον ῥῆθρα πολυπλαμῆος.
 Ξαντά δ' αἰπαιήσα τὸν ἀγχοῦ μῆσατο κροσμον
 Προς λαῖα ποταμοῦ κεκλιμῆν λαροῖ.
 Τὸν δὲ νυ δόξιτεραν νασμῶν πέζας ἰσοπαλαίον
 Τοῦτον ὄπι σπιδάμῆ, βίπτιον ἰωύσατο.

ΗΔΥΛΟΥ.

Αμίτρα, τὸ θ' ἀλουργῆς ὑφῶν δυμα, τοῖ τε λακῶνες
 Γέπλοι, καὶ ληρῶν οἱ χροσσοὶ κελαμοί
 Γαῖθ' ἄμα νικησῶσιν σωπεκπεν. ἰωὺ δ' ἐρώτων
 Καὶ χροσθῶν ἢ πᾶς ἀμφοσῶν τι θαλῶς.
 Τοῦ αὐτοῦ, τὰ κρίνα τῶν καλλιπῆα ὑφηνάμεθα
 Νεβείδα καὶ χροσθῶν τῶνδε ἔτετο παροχίω.

ΕΡΩΤΙΚΩΝ, χεσθ

ΑΓΑΘΙΟΥ χροσθῶν.

Δαφνιακῶν βίβλων ἀγαθίου ὄνεας εἰμι
 Ἀλλά μ' ὀτεκῆνας αἰπείωσιν παφίη.
 Οὐ γὰρ πιερίδωσι τῶσιν μέλω ὄσον ἐρωτῆ,
 Οργια βουσαπῶν ἀμφοσῶν ποσῶν.
 Αἰπείωσιν αἰπῶν πῶν, ἵνα οἱ λακῶσιν πῶν
 Ἡπνα μὴ φιλέην, ἢ τῶνδε πειρομῆν.

Τοῦ αὐτοῦ.

Αἰπείωσιν χροσθῶν καὶ νεβείδας ἠμέτερος πᾶν
 Εὔτε, καλλιπῆας σὸν χροσθῶν ἐκ παφίης.
 Ἡ γὰρ φιλέη, καὶ πλάζεται. δὴλα σὺ βᾶκχῆ
 Ἰλαηπῶ ξυμῶν ἀμφοσῶν τι τῶνδε.

ΑΝΤΙΦΑΝΟΥΣ.

Αἰπείωσιν κροσθῶν τὸν ἰμεροσῶν δ' ὀμασῶν
 Ἰωύσῶν μῆν κροσθῶν ἔδωκεν ἔχην.

Ως ἀφελξίνίοισιν ἀεὶ φίλξισι δαμάξῃς
 Ἀ νέρας ἐξήσω δὲ εἰς ἐμέ πᾶσι μόνον.
 Ἀδύλον.

Φριμὴ τὸν παθερόντα, τὸν βύτρητον ἔρωτα,
 Μιαθὸν ὑπὸ τέκνων αἰθετο θαλασσί.
 Κίφριδος ἢ τέγνη ζηλαίμνον, οὐκ ὅπι με μφές
 Δῶρον ἐς ἀμφοτέρους δὲ ἔπαρεπε μιαθὸς ἔρωτος.
 Δοῖς οὐκ τέγνης αἰνέω βροτὸν, ὅσγε καὶ ἀγῖος
 Δοῖς, θεὸν ἐν σαλαίχοις εἶχε τελφότερον.

ΕΥΧΩΝ, χεῖς ιδ

ΦΙΛΙΠΠΟΥ.

Ζωὸς καὶ λητοῖς θηροσκέπε βροτὶ κούρη
 Ἀρτεμῖς, ἢ θαλάμοις τοῖς ὀρέων ἐλαχές,
 Νούσον τίω σφηρῶ αὐθιμερὸν οὐκ βασιλῆος
 Ἐδλοτάτου πέμψας ἀγῖος ὑπὸ βροτέων.
 Σοὶ γὰρ ὑπὸ βωμῶν, ἀτμὸν λιβαίοιο Φίλιππου
 Ρέξῃ καλλιθύτων ταῦρον ὀρφονόμου.

ΔΙΟΔΩΡΟΥ.

Ἡ τε ἄμου μεδέουσα καὶ ἡ λάχες ἰμβροσσὸν ἦρῃ,
 Δέξο γρηθλιδοῖς πότνα θυπολίας.
 Μόχων ἰερά ταῦτα, τά σοι πολὺ φίλτατα πόρτων
 Ἴσμεν ὅσοι μακάρων θεσμὸν ὅπιστάμεθα.
 Εὔχετ' ὅπι πένδων ἄδε μάξιμος ἢ δὲ ἐπέθουσι
 Ἐμπεδαμοιρέων δὲ οὐκ ἐμέγχε λίνα.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

Λαμπάδα κηροχίτωνα, κρόνου τυφύρεα λίχρον,
 Σχοίνω καὶ λεπτῇ σφίγγου παπύρω,
 Αντίπατρος πείσωνι φέρει γρας, ἡ δέ μὲ ἀνάψας
 Εὔξεται, λάμψω φεγγὸς ἀκρυσσοῦτον.

ΘΗΡΩΝ, χεῖς ιαδ

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

Ἐκ ποτέ τις φελκίοιο θεῖς σπασσηδῆος οἴσρω,
 Ραμειπτεῖς δονίων λυασομυφές πλοκάμεις,

Θηλυχίτων, ἀσκητὸς εὐσπείρισσι κερύμφοις,
 Ἀβρῶν τε σρεπτιῶν ἄμμαπι κεκρυφάλων,
 Ἰδρις αἰήρ, κριλῶπι ὀρφάδα δύσατο πέτρω,
 Ζωὸς ἐλαφρητῆς γμοπαγεῖν φάδι.
 Τῷ δέ κεν δέριγτος ἐπέθορε ταυροφόνος φῆρ,
 Ἐς τὸν εὐὸν παρομῶν φωλεὸν ἐσπέριος.
 Ἀδρήσας δὲ ἐς φῶτα, καὶ διτρήτισον αὐτὸ μῦ
 Μυκίησι βροτέας θροχὸς ἔρωτα μῦθος,
 Ἐσα μὲν βελαροῖσιν ἐπ' ἴχθεσιν ὄμμα δὲ ἐλίξας,
 Βρυχᾶτο σφροδμῶν ὄβριμον οὐκ γενύων.
 Ἀμφὶ δέ οἱ σμαραγδῶν ἐναυλισθήμιον αἰτήρον,
 Ἀχὶ δὲ ὑλάς ἀγῖνεφης σκέπελος.
 Αὐτὰρ ὁ θαμβήσας φλόγῃ βαριῶ, ἐν μὲ ἀπῆλυτα
 Ἐν φέρνοισι θάγη θυμὸν ὀεινόμυθον.
 Ἀλλ' ἐμπαῖς ἐρείμυκον ἀπὸ σφίγγ' ἰλολυγῶ
 Ἡ κεν, ἐδίησεν δὲ βύτροφάλιγα κέμυθον.
 Χείρῃ ἀναρῶν μέγα τύμπυρον, ἐπλατάγησεν,
 Δικωτὸν ρείας ὄπλον ὀλυμπιάδος,
 Τόξωας ἐπὶ φωνῶν ἀήθεα γὰρ τότε βύρσης
 Ταυρέϊου κενεὸν δούπον ἔδρασε λέων.
 Ἐκ δὲ φυγὰν ἔβρουσεν. ἴδ' ὡς ἐδίδαξεν αἰάθηα
 Γ' αἰσφοῖς ὄξυρῶν ἐκλεισιν αἰδέω.

Εἰς τὸ αὐτὸ.

Πυροῦ τῆτο λέοντος ἀπεφλοιάσατο δέρμα
 Σῶσος, ὁ βουκαλίων δουεὶ φοιθουσαίμυθος.
 Ἀρπικαταβρύχοντα τὸν *
 Οὐδ' ἴκετ' οὐκ μάδρας αἰθῆς ὅπι ξυλόχους.
 Μοσχείου δὲ ἀπέτισεν ὁ φῆρ αἰθ' ἄμματος αἶμα,
 Βλητῆς ἀρθεναίῃ δὲ εἶχε βοοκτασίαν.

ΓΑΙΤΟΥ.

Παῖδα πατὴρ ἀλκων ἰλοῦ σφίγγητα δράκοντι
 Ἀδρήσας, δέλη τὸξον ἐκαμψέ χει.
 Θερός δὲ οὐκ ἀφάμυρτε δέφ σῆματος γὰρ οἴσος
 Ἡ ἴξει, τυτθὸν βαγῶν ὑπὸ φρε βρέφοις.

cc. i.

Γ' αὐσάρμος ἢ φόνιοιο, τῷ δ' αὖ δρυὶ τῆδε φαρέττει
Σῆμα καὶ βύτυχίης ἦκε καὶ βύστοχίης.

ΙΣΟΨΗΦΑ, χεῖς βῆ

ΛΕΩΝΙΔΟΥ ἀλεξάνδρεως πρύτα.

Θ' ὕψι τόδε γράμμα ἡμεθλιαχέσιν ἐν ὤραις,
Κ' αἰσάρ, νηλαίη μουσα λεωνίδεω.

Καλλιόπης γδ' ἀκαπνον αἰεὶ θύος· εἰς δὲ νέωτα,
Ην ἐθέλης, θύσῃ τῶδε περὶ ἰώτερα.

Ἄλλο.

Τῷ δὲ λεωνίδεω θαλερῶ· πάλι δέρκεο μουσαν
Δίστιχον, βύτικ' ἰσ παίγιον βύεπίης.

Ἐσα δ' ἐν χρόνιοις μῦθ' ἑκαλλέες ἀθύρμα
Τοῦτο καὶ ἐν δειπνοῖς καὶ τῷ δ' αὖ μουσπολοῖς.

Ἄλλο.

Οἰδιπόδης κείσιν ἰώ, καὶ πᾶσι τῶν, ἵπτι ἐν τῷ δ' αὖ κε-
φαλαίω, ἐν τῷ δ' αὖ ἀπὸ φέροντα ὄσι.

Ἄλλο.

Π' ἔμματα τίς λιπέωντα, τίς δ' ἔφ' ἑταί' ἀπολιπέθη
Βότρες, τίς δὲ φόδων ἦκεν ἐμοὶ κάλυκας;

Νύμφαίς τῶτα φέροι τίς· αἰαμάκτοις δὲ θυηλάς
Οὐδέχρημα βωμοῖς ὁ θρασύμητις δ' ἔης.

Ἄλλο.

Ἄλλος δ' ὀψαλίκων, ὁ δ' ἄπ' ἠέρος, ὅς δ' ἄπ' ὀψαλί-
Εὐπόλι Γ' ἰπέμπει δῶρα ἡμεθλίδη.

Ἄλλ' ἐμέθεν δεξαί μουσῶν σίχον, ὅστις ἔσται εἰ
Μίμνοι καὶ φιλίης σῆμα καὶ θιματίης.

Ἄλλο.

Δ' ὑκλίον ἰοδύκην καὶ καμπύλον δ' ἔτεμ' ἰξον
Νίχις ὁ λεισιμάχου παῖς ἀνέθηκε λίβης.

Γοῖς γδ' πληθόντας αἰεὶ λαχρόνεσι φαρέττεις,
Δορκάσι καὶ βολίαις ἔξεκένωσ' ἐλάφοις.

Ἄλλο.

Ἐἴς τῶνδ' ἕνα ψήφοισιν ἰσάζεται, ἔ· δύο δ' ὀλοῖς.

Οὐ γδ' ἐπὶ τέρῳ πλεῖσθ' ὀλοχολογῶ φίλω.

Ἄλλο.

Τὴν βιτάτην χροίτων ἀπ' ἐμεῦ πάλι λαμβάνε βί
Κ' αἰσάρ, ἰσπεῖθμου σύμβολον βύεπίης, (βῆλον)
Νηλός ὅπως καὶ τῷ δὲ δι' ἡγάδος ἰθύνεσαν
Τῆς ἡσπὴν πέμψη δῶρα ἀοιδότατον.

Ἄλλο.

Ἄλλος μὲν κρύσταλλον, ὁ δ' ἄπ' ἄγρου, ὅς δὲ, ἰσπάξοις,
Πέμψοις, πλάτου δῶρα ἡμεθλίδη.

Ἄλλ' ἰσ' ἀρεῖται δύο δίστιχα μουσῶν ἰσώσας,
Ἀρκυῖμα δῶρα ἰσ φόνος ἔ· δαμάσῃ.

ΚΑΡΚΙΝΟΙ ΣΤΙΧΟΙ ΕΜ-

μέθ' ἰσ' αἰαποδισμῶν.

χεῖς ἰσ

Ἀθλήσας ἡδὴ πόλι' ἀπιδύσας ἦλθα.

Ἀμύσας δ' ἄπιδυ, ὅς δὲ φέρον ἡδρασα σῆμα.

Ἀλύξας ἄπιδυ ἰσ ἐμωδρῶν, ἡρῶσα ξύλα.

Εἰς δ' ἰσ μῆδους τῶ φον.

Ἠδὴ μοι δῖος δ' ἄπιδυ πηγῆ τῷ δ' αὖ σὺ δ' ἰσ μῆδη.

Νοσῶ σὺ ὅς εἰ ἰάμα ἰσ σὺ, σῶσον.

Νῶ ἔλατά, μὴ ὀνητά, ἰσ φός ἄπιδυ, νοήματα λέων.

Ἰεραῖα τῷ δ' αὖ χεῖλ' ἡλῖε χρά πασα ῥῆ.

Νήφον αἰουμήματα, μὴ μόναι ὄψιν.

Νόμον ὁ κείνος ἔχε σὺν οἰκονόμον.

Σοφός ἔγωγε ἡδὴ ἂν αἰώ, χρά τ' αἰώ, χρά τ' αἰώ.

Κάτω, λέγαν αἰ ὡ παραχρῶν αἰώ, ἡδὴ ἔγωγε ἰσ φός.

ΑΓΡΟΚΗΓΩΡΩΝ,

χεῖς ἰσ

Σκαπτήρας κήποιο φιλυδρῆλοιο δίκελλαν,

Καὶ δρεπθῆναι καυλῶν ἀσκυλῶν ἐκλιομίδα,

Τῷ τ' ὀππωπῆδον βροχέτην ραχέασθ' ἰσ φόνος,

Καὶ τῶ δ' ἰσ φόνος ἐμβάδας ἀμφοῖς,

Τὸν τε δ' ὀππητῶν πέδου διώοντα κατ' ἰσ,

Ἀρηφανοῖς χεῖρας πᾶσα λαν ἐμβολέα.

Καὶ σκάφος ἔξ' ὀχετῶν παρὰ τοῦ διψῶντος ἐγείρειν,
 Ἀνὸς χερσὶν ἴσθ' ἔπειτα παυσάμενος,
 Σοὶ τοὶ κηπῶν ποτὰ μὲν ἀνέθηκε ὑψηλῆς,
 Κτησάμεν τούτης ὄλβον ἀπ' ἐργασίας.

ΖΩΝΑ.

Ἀρτίχρυσ' ῥοιὰν τε, καὶ ἄρτιχρυσ' ἴσθ' ἔπειτα
 Καὶ ῥυτίδ' ὄφρα σὺ κεν ἐπομφάλιον,
 Πορφύρεόν τε βότρυον μεθυπίδακα, πυκνὸν ῥῶρον,
 Καὶ κάρυον λεπτῆς ἀντίδωρον λεπίδος,
 Ἀγροῖα τῶνδε μοι σὸς ἴσθ' ἔπειτα
 Ὅθεν ὁ καρποφύλαξ δένδρια κηπῶν.

ΑΔΕΑΣΤΟΝ.

Ἀλκίμηδης ὁ πενήτης ὅτι σμικρῶν κηπῶν
 Τοῦ φιλοκαρποφύλου γασάμεν ἴσθ' ἔπειτα,
 Ἰθάδα καὶ μῆλον καὶ ὕδωρ, γέροντι κημίζω,
 Ὅτι σὺ μοι βίοντι τῶν ἀγαθῶν ἴσθ' ἔπειτα.
 Ὡν τὰ μὲν, ἐκ κηπῶν, τὰ δὲ ὑμετέρης ἀπὸ πέτρης
 Δέξο' καὶ ἀντιδίδου, δὲ πλέον ὦν ἐργασίας.

ΦΙΛΙΠΠΟΥ.

Ροιῶν ξανθοχίτωνα, γασάμεν ἴσθ' ἔπειτα,
 Καὶ ῥοδέας σαφυλῆς ὡμὸν ἀπὸ σπῆλαιον,
 Μῆλον θ' ἠδὲ πνοιῶν λεπτῆ πεποικωμένον ἀγροῖα,
 Καὶ κάρυα χλωρὰν ἐκφανέ' ἐκ λεπίδων,
 Καὶ σύκιον χλωρὸν τὸν ἐκ φύλλοις πεποικισμένον,
 Καὶ ὑψηλῶν ἴσθ' ἔπειτα χερσὶν ἴσθ' ἔπειτα,
 Σοὶ φιλοδίτα ὑψηλῆς φυλοσκάφος ἀνέθετο γασάμεν,
 Δένδρον καὶ γέροντι βίοντι τῶν ἀγαθῶν.

ΑΠΟ ΚΥΝΗΤΩΝ, κειδ κειδ

ΣΑΤΥΡΙΟΥ Εἰς τρεῖς ἀδελφοίς,

Θηροφιλῆς δούλων τὸν δίκτυον ἀνέθετο δαίμων,
 Πίχνης δὲ ὄρνιθων λεπτῶν νεφέλιον,
 Τετραπόδων κλειτέρων δὲ εἰναλίφοιτα λίνα,
 Τῶν παῖν, τειλαίων ἐργασίῳ κημίζω.

Ἰλαος βίοντι τῶν ἀδελφῶν ὅτι πίνουσιν
 Πίνω ἀκαὶ ἀγροτέρων κέρδεα καὶ νεπόδων.
 ΙΟΥΛΙΑΝΟΥ ἀπὸ ἱσαρχῶν
 Εἰς τὸ αὐτό.

Γνωτῶν τειλαίων ἐκ τειλαίων λίνα ἴσθ' ἔπειτα
 Δέχουσο πᾶν. πίχνης σοὶ γὰρ ἀπὸ σπῆλαιον
 Ταῦτα φέρει θηροφιλῆς, δαίμων κλειτέρων δὲ εἰναλίφοιτα.
 Καὶ σφι δὲ βίοντι τῶν ἀγαθῶν ἴσθ' ἔπειτα.
 ΛΕΩΝΙΔΟΥ Εἰς τὸ αὐτό.

Οἱ τειλαῖοι τῶν ταύτων δικτύων ἴσθ' ἔπειτα
 Ἀγροῖα πᾶν, ἀλλῆς ἄλλος ἀπὸ ἀγροῖας.
 Ὡν ἀπὸ μὲν ἴσθ' ἔπειτα, πίχνης τὰ δὲ τῶν δαίμων,
 Τετραπόδων κλειτέρων δὲ ὁ τέλειος, εἰναλίφοιτα.
 Ἀνθ' ὧν τὰ μὲν πέμπε δὲ ἴσθ' ἔπειτα ὕψος ἀγροῖας.
 Τὰ δὲ δὲ ἀδρυμῶν. τὰ δὲ δὲ ἴσθ' ἔπειτα.
 ἈΝΤΙΓΑΤΡΟΥ σιδωνίου Εἰς τὸ αὐτό.

Πᾶν τὰ δὲ αὐθαίμοι τειλαῖοι ἴσθ' ἔπειτα τέλειος
 Δαίμων μὲν, θηροφιλῆς δὲ κημίζω ὄρνιθων
 Κλειτέρων δὲ, πλωτῶν τὰ δὲ δικτύων τῶν δὲ πετεινῶν
 Ἀρροκίον πίχνης τῶνδε δεραμοπέδων.
 Τὸν μὲν γὰρ ξυλόχων, τὸν δὲ ἴσθ' ἔπειτα ὕψος ἀγροῖας
 Ὅθεν ποτε σὺ κημίζω οἴκῳ ἐδεκτο λίνους.
 ΖΩΣΙΜΟΥ Εἰς τὸ αὐτό.

Εἰναλίφω κλειτέρων τὰ δὲ δικτύων, τετραπόδων δὲ,
 Δαίμων, καὶ πίχνης ἴσθ' ἔπειτα ἴσθ' ἔπειτα
 Πᾶν, κημίζω ἴσθ' ἔπειτα ἴσθ' ἔπειτα ἴσθ' ἔπειτα
 Ἡ εἰναλίφω πόντων κημίζω τῶνδε νέμε.
 ΑΡΧΙΟΥ Εἰς τὸ αὐτό.

Σοὶ τὰ δὲ πᾶν σκεπτήτα πηλαῖα δαίμων σὺ κημίζω
 Τετραπόδων ἐκ τειλαίων ἴσθ' ἔπειτα ἴσθ' ἔπειτα.
 Δικτύων μὲν δαίμων θηροφιλῆς πίχνης δὲ, πετεινῶν
 Λαμοπέδων κλειτέρων δὲ εἰναλίφοιτα λίνα.
 Ὡν τὸν μὲν καὶ εἰσαῖος ὡς ἴσθ' ἔπειτα, τὸν δὲ ἴσθ' ἔπειτα
 Εἰναλίφω ἐκ πόντων τῶνδε, καὶ δρυόχους.

cc. iii.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ αὐτὸ.

Αγραύλας τῶδε πῶνι βιαρχέος δήλος ἀπ' ἀλῆς
 Αὔραμοι τελασὶ δῶρα λινοσαΐης·
 Πίρξης μὲν, δέρεα γὰρ εὐβροχὸν ἄμμα πετεινῶν·
 Δάμις δ' ὑλονόμων δίκτυα τετραπόδων,
 Αρκίω δ' εἰδηλίων κλείτωρ πόρεν οἷς σὺ δὲ ἀΐθρης
 Καί γὰρ κ'υ πελάγεις βύτοχα πέμπε λίνα.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ αὐτὸ.

Ταῦτά σοι ἔκ τ' ὀρέων, ἔκ τ' ἀΐθρης, ἔκ τε θαλάσσης,
 Τρῆς γὰρ τὶ τέχνης σύμβολα πᾶν ἔθεσαν.
 Ταῦτα μὲν εἰδηλίων κλείτωρ λίνα· κείνα δ' ἀΐθρης,
 Οἰωνῶν δάμις τὰ τετρα τετραπόδων.
 Οἷς ἄμα χρυσάησιν, ἄμ' ἠερίσιν ἐν ἀγρῶν,
 Αγραυρῶν ἐν πλωτοῖς, ὡς παρὶν, ἔρω γὰρ ἴθι.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ αὐτὸ.

Τεῖχος γὰρ ἀρεαίοικα καὶ στήνηται τῶδε τέχνης
 Ἄλλος ἀπ' ἀλλοίας σοὶ τῶδε πῶν ἔθεσαν.
 Καὶ τὰ μὲν ὀρήθων, πίρξης τὰ δὲ δίκτυα θηραῶν,
 Δάμις· ὁ δὲ κλείτωρ, εἰδηλίων ἔπορεν.
 Τῶν, ὁ μὲν, ἐν ζυλόχοισιν ὁ δ' ἠερίσιν ἐν ἀγρῶν
 Αἰέν' ὁ δ' ἐν πελάγῃ βύτοχα ἀγρῶν ἔχει.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ εἰς τὸ αὐτὸ.

Πίρξης ὀρήθων ἀπο δίκτυα, δάμις ὀρείων,
 Κλείτωρ δ' ἐκ βυθίων, σοὶ τῶδε πῶν ἔθεσαν,
 Ξιωνῶν ἀδελφοὶ θήρης γὰρ· δήλος ἀπ' ἀλῆς
 Ἰδρυτὰ κακ' γαίης, ἰδρυτὰ καὶ πελάγεις.
 Αἰθ' ὦν τῶ μὲν, δήλος τῶ δ' ἠέρος, ὦ δ' ἀπὸ δρυμῶν
 Πέμπε κείτος τῶν δάμιμον ὅτ' ἄσπιθι.

ΖΩΣΙΜΟΥ ἑσίου εἰς τὸ αὐτὸ.

Σοὶ τῶδε πῶν θηρατὰ ἀντήσαντο στυγαμοὶ
 Δίκτυα, τετραπόδων δῶρα κληρονομίης.
 Πίρξης μὲν, πηληλίων κλείτωρ, δήλος ὅς δ' ἀπὸ χέρον,
 Δάμις, τετραπόδων ἀγκύλος ἰχθυόμαχος.

Ἀλλὰ σὺ κὴν δρυμοῖσι καὶ εἰν ἀλί κ'υ ἀΐθρης
 Ἡέρος βύτοχα σοὶ τῶδε δίδου κέματα.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ αὐτὸ.

Τελασὶ τῶδε τελασὶ θηραχρέται, δήλος ἀπ' ἀλῆς
 Τέχνης, πᾶσι γὰρ πῶν ἔθεντο λίνα.
 Πίρξης μὲν, πηλοῖσιν ἐφείς βόλον· ἐν δ' ἀλίσι
 Κλείτωρ· ἐν θηροῖ, δάμις ἐρημοτόμοις.
 Ταῦτα καὶ πῶν, τὸν μὲν πῶν ἀΐθρης, ὃν δ' ἀπὸ λῶν
 Τὸν δ' ἀΐθρης γὰρ πολυαγρότερον. (χμης,

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ αὐτὸ.

Βεῖθ' μὲν ἀγραύλων τῶδε δίκτυον ἀντήτο θηραῶν
 Δάμις, καὶ πίρξης πηλοῖσιν ἐφελέω,
 Ἀπλότατον δ' ἀλί ὅτο μισοῖσιν ἀμφίβλητρον
 Κλείτωρ· βύτοχα πῶν πᾶσι πᾶσι ἀμφοῖς.
 Ταῦτα καὶ πῶν κλειτῶν πόρε δάμιδι ληίδα θηραῶν,
 Πίρξης δ' οἰωνῶν, κλείτωρ δ' εἰδηλίων.
 ΙΟΥΛΙΑΝΟΥ δὲ ἀκρόεος εἰς τὸ αὐτὸ.
 Δίλιπά σοι τῶδε πῶν ἀΐθρης μὲν οἷος ἀδελφῶν,
 Οἱ τρῆς, ὅς ὀρέων, ἠέρος, ἐκ πελάγεις.

* * *

Δίκτυα βόλοι· τῶν δ' ἀΐθρης θηροτόμοις.
 Τὸν τελεῖον ἐν πηλοῖσιν ἐπέλεπε τῆς γὰρ ἀπὸ μύτων
 Δάμιμον ἔχεις ἠέρος δῶρα λινοσαΐης.

ΑΛΦΕΙΟΥ μυτιλιωάου εἰς τὸ αὐτὸ.

Πᾶν κληρονομίης ἱερὴ τελασ, δήλος ἀπ' ἀλῆς
 Ἀντήτ' ἀπ' οἰκείης σύμβολον ἐργασίης.
 Πίρξης ὀρήθων, ἀλίων ἀπομοίεια κλείτωρ,
 Εμπαλιν ἰθυτεῶν δάμις ἀπὸ γαλίκων.
 Αἰθ' ὦν βύτοχα, ὦ μὲν πῶν, ὦ δὲ διδοίης
 Εξ ἀλῆς ὦ δὲ νέμοις ἠέρος ὦ φελίω.

ΑΕΩΝΙΔΟΥ παρατήνου.

Οκρῆς θηρομάχος τὰ λαγαρότα πῶνι λυκάω
 Ταῦτα πᾶσι ἔρω δίκτυς ἐκρέμασε σκοπέλοις.

Αλλά σὺ θριμαίχῃ δάρων χεῖρ ἀγρήτα δαῖμον
 Χρῆσα κατ' ἰθύνοισ τοξοτὴν ἐν πολέμῳ.
 Ἐντε σίωα κείασι πρὶς αὖτο δδξιτερῆσι,
 Πρῶτα διδοῖς ἀγρης δῶρα κατ' ἀντίπαλων.

ΠΑΥΛΟΥ σιλεντιαρίου.

Σοὶ τὸδε πεντάχμοισι ποδῶν ὠπλισμένον ἀκμῆς
 Ακροχανές Φοινὴ κρατὶ σίωα ξερούσας,
 Ἀνθετο δέρμα λέοντος ὑπὸ πύτω ἀγρὸν πᾶν
 Τὸ κρῶς δ' ἀφ' αὐτῶν ἀγρὸν ἀγρῶν.
 Αἰχμῆ δ' ἡμίβρωτι τύποι μίμοροισι ὀδόντων,
 Ἡ ἔπι βρυχητῶν θῆρ ἐκείωσε χόλον.
 Ὑδριάδες νύμφαι δὲ σίω ὑλονόμοισι χορεύου
 Στῆσαν, ἐπεὶ καὶ τὰς πολλακίς ἔξεφύβει.

ΖΩΝΑ.

Τοῦτέ σοι ὑλφῶτα κατ' ἀγρῶν πλάτῃοιο
 Δέρμα λυχερῶν ἀγρης ἐκρέμασεν τελέσῳ,
 Καὶ τὸν ἐκ κατῆνοιο καλαύροπα, τὸν ποκα τῆνος
 Πολλακί ρομβητῶν ἐκ χερός ἡκροβόλῃ.
 Ἀλλά τὸ πρὸ βοιωῖτα τὰ μὴ πολυολβῶ τε δέξαι
 Δῶρα, καὶ διαγρῆν τῶν ἐπὶ πύσω ὄρῃ.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

Γηρολέον νεφέλας τρυχός τὸδε, καὶ τειέλικτον
 Ἰγροπέδῃ, καὶ τὰς νύσφενδς παγίδας,
 Κλωβοῖς τ' ἀμφιρῶνας, αἶα σπατοῖς δὲ τεράχας,
 Καὶ πύρρη γαλέοις ὄξυπαγῆς σαλίκας,
 Καὶ τὰν βύχθλον δρυός ἰκμάδα, τὸν τε πετεινῶν
 Ἀγρῶν ἰξῶ μυδαλέον δῖνακα,
 Καὶ χρυφίου τείκλωσον ἔπι πᾶσα θῆρα βόλοιο,
 Ἀρῶν τε κλαγρῶν λαμοπέδῃ γεράων,
 Σοὶ πρὸ ὧ σκαπῆτα γέρας ἴσο παῖς νεογάδα,
 Κραμβῆς ὁ θηροτῆς, δ' ἐκαστὸν ὄρχομῆδον.

ΔΕΩΝΙΔΟΥ, οἱ δὲ ΜΝΗΣΑΛΚΟΥ.

Τὰν ἔλαφον κλεόλαος ὑπὸ κλαμοῖσι λοχίστας,
 Ἐκτόμε μαιῆδρῶν πρὸ τειέλικτον ὕδαρ

Θηκτῶ σαυρωτῆρι. τὰ δ' ὄκταρμῆζα μετὰ πῶν
 Φεράμαθ' ὑπὸ κρανααὶ ἄλλος ἔπαξε πίτω.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

Τὰν ἔλαφον λαδῶνα καὶ ἀμφ' ἐρῦμῆθρον ὕδαρ,
 Νῶτα τε θηροτόμου φερβομῆδαν φάλας,
 Γαῖς ὁ θεαρίδου λασιώνιος εἶλε λυχερῆμας,
 Γλήξας ρομβητῶν δούρατος οὐραχῆ.
 Δέρμα δ' καὶ δικέραμον ἀπὸ τῆρ ἡλῆ μετὰ πῶν
 Σπασαμῆδος κούρα θῆκε πρὸ ἀγρῶν.

ΣΙΜΜΙΟΥ.

Δέρμα καὶ ὄρχημῆς κέρα βοός ἐκ βασιλῆος
 Ἀμφιπεριωνιάδα κείμειθ' ἀπὸ πῶν πύτων,
 Τεσσαρακαδέκα δῶρα τὸν ἀγρῶντα Φιλίππῳ
 Ἀκτιδῶν, καὶ γὰρ ἦλασε δῆνος ἀκων,
 Βούβοισιν ὄρβηλοῖσι πῶν σφουρῆ. ἀ πολυολβῆς
 Ἡ μάτια τῶν κραίνεται ἀγρῶν.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ εἰς τὸ αὐτῶν.

Τὸν πάρος ὄρβηλοῖο μεμυκῆτα δέφασσι τῶν
 Τὸν πῶν ἐρημῶν θῆρα μακροδονίας,
 Δαρδανέων ὀλετῆρ', ὁ κεραύνιος εἶλε Φιλίππῳ,
 Πλήξας αἰχμῆς βρέγμα κυναγῆτι.
 Καὶ τὰδε σοι βελαρῆς ἡσάκλεες ἔδχα βύρσας
 Θῆκεν ἀμφιμακῆτος κρατὸς ἐρῆμα κέρα.
 Σᾶς τῶν ὄρβηλοῖσι κίχας ἀναδεδρομῶν. οὐτὶ ἀγρῆς
 Γατρῆας ζαλωῦ ἔργα βοοκτασίας.

ΣΙΜΜΙΟΥ εἰς τὸ αὐτῶν.

Σοὶ γὰρ ἀλκείδα μινναμάχε τῆτο Φίλιππῳ
 Δέρμα τὸ μαμῆκου λυθεῖν ἔθηκε βοός,
 Ἀυτοῖς σίω κερᾶσσι τὸν βρέγμα κυδῆσαντα
 Ἐσέσεν ὄρβηλοῖσι τῆρ ἡλῆ ὑπὸ πῶν πύτων.
 Ὀφθῆνος ἀγρῶν τῶν δ' ἐπὶ κῦδος ἀέξοι
 Ρίζα βερεθῆου κραίτορος ἡμάθιας.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

Α φέρμιγγες, πά τε πόσα, καὶ αἰκύλα δίκτυα φοῖβῶ,
 Σώσιδος, ἐκ τε φίλας, ἐκ τε πολυκράτεος.
 Χὼ μὲν οἴσειτῆρ, κεραιὸν βίον· ἀ δὲ λυραδός,
 Τὰν χέλιν· ὠ γρυτῆρ ὠπάσε πλεκτὰ λῖνα.
 Ἀλλ' ὁ μὲν, ὠκυβόλων ἰών κρητος, ἀ δὲ φέροιστο
 Ἀκρὰ λύρας, ὁ δὲ ἔχει παρῶτα κυναγείας.

Ἀθηνῶν.

Κωπῆδες θαροεῖτε, πά γδ τῶ κρητὸς ἐχέμῃ
 Κρήται ἐν ὀρτυγῆ πόσα πρὸ ἄρτεμιδι,
 Οἷς ὑμέων ἐκένωσεν ἔρος μέγα, νῦν δὲ πέπαιται
 Αἴγες, ἐπεὶ σπονδαὶς ἡ θεὸς εἰργάσατο.

ΑΙΓΙΔΟΣ.

Καὶ σάλικας, καὶ πῆλαιά λαγωβόλα, οἷ τῶ δὲ μῆδων
 Φοῖβε σῖν ἰξυπαῖς ἐκρέμασεν καλῆμοις
 Ἐργων ἕξ ὀλίγων ὀλίγην δόσον· ἔω δὲ πμείζον
 Δωρήσει, τίσθ' τῶνδε πολυπλάσια.

ΑΓΑΘΙΟΥ χορλαστικῶ.

Σοὶ μάκαρ αἰγίναμε, παρῶτα πονεὶς παρῶτα
 Τὸν τράζον ἐκ διασῆ ἀγετο θηροσιώας.
 Σοὶ γδ κασείδων ὑλακέ καὶ τείτομος αἰχμῆ
 Ἐυάδε, καὶ λαχίης ἔργα λαγροσφαγίης·
 Δίλινά τ' ἐρροθίους ἀπλοῖ μῆμα, καὶ κλαμειά
 Κάμωνων, καὶ μογρῶν πείσμα σαγίνοβόλων.
 Ἀνητο δὲ κλεόνικος, ἐπεὶ καὶ πόντιον ἀγρῶν
 Ἀνε, καὶ πῶνας πολλάκις ἕξε φόβῳ.

ΑΠΟ ΚΙΘΑΡΩΔΩΝ,

κε 153

ΠΑΥΔΟΥ σιλεντιαρίου.

Τὸν χαλκῶν τετῆρα λυκῶρεῖ λῶκρος αἰάπη
 Ἐυβόμος ἀθλοσιώας μῆμα φιλοσφαινοῦ.
 Ἡ γδ ἀγῶν φόρμιγγος, ὁ δὲ ἀπῆτος ἴσατο πρὸ γῶς·
 Ἀλλ' ἐκαδὴ πλῆκτῶ λῶκρὸς ἐκρέξε χέλιν,

Βραχὴν τετραγῶνα λύρας ἀπεκόμεπασε χορδαί.
 Γεῖν δὲ μέγος σκάζειν βύποδος θεμονίης,
 Ἀβροῖ ὅπι περὶ ζῶν κιδάρας ἑσφρέξο τετῆρις,
 Καὶ τὸν ἀποιοχολοῦ φηγῶν ὑπὸ πηλθε μίτου.
 Τὰν δὲ πάρος λαλαγῶσαν ἐν δόσειον ἀγροτῆρ ἡχῶ
 Γεῖν νόμον ἀμετέρας τρέλε λυροκτυπίης.
 Τῶ σε μάκαρ λιπαρὸς τεῶ τετῆρι γράφῃ,
 Χάλκεον ἰδρύσας ὠδὸν ἑσφ κιδάρας.

ΜΑΚΕΔΟΝΙΟΥ ἑσφάτου.

Τῶ κιδάρην δὲ μολποῦς ἐπὶ τειπόδων ποτὲ φοῖβῶ
 Ἀνητο, γηραλέην χεῖρ' ὅπι μεριφόρδης.
 Εἶπε δ', μὴ λαύταμι λύρης ἐτι, μηδ' ἐθελῶσα
 Τῆς πάρος θεμονίης ἐμμηγέτημα φέρῃ.
 Ἡ γένοις κιδάρην κιδάρης μίτος· ἀπὶ δὲ πλῆκτῶ
 Σκηπτομῖα ἑσμερῆς χεῖρας ἐρρῶσμεθα.

ΛΕΩΝΙΔΟΥ.

Οὐ μόνον ὑψηλοῖς ἑσφ δένδρεσιν οἶδα κελίζων
 Αεῖδῃν, ζαθερῆ καύματι θαλπόρδης,
 Γερίκιος αἰθρώποισι κελδοθήτησιν αἰοιδός,
 Θηλείης ἔρσης ἰκμαδά γυρόρδης·
 Ἀλλὰ καὶ βύπηλκας ἀπλωῆς ὅπι δονεῖ
 Τὸν τετῆρ ἑσφ μὲν ὠ νερέφεζορδης.
 Οἶσον γδ μοῖσαις ἐσφρῶμεθα, τίσον ἀπλωῆ
 Ἐξ ἡμείων, ἡ γδ πρῶτος αὐλοθετεῖ.

Ἀθηνῶν.

Τὸν νυμφῶν θεράποντα, φίλον βελον, ὑγρὸν αἰοιδόν,
 Τὸν σαζῶν κύφας τερπόρδης βατραχόν,
 Χελκῶ σηλώσας τίς ὀδοπόρος, βύχος ἐθῆκεν,
 Κάμαπος ἐσφροτάτιν διψῶν ἀκεσάμδον.
 Γλαζομῆρα γδ ἐσφξεν ὕδωρ βύκαρον, αἰείσας
 Κολαδός ἐκ δροστερῆς ἀμφιβίω σῶματι.
 Φωνῶ δὲ ἡγήτειραν ὀδοπόρος ἐσφ ἀπολείπων,

* * *

ΑΠΟ ΜΑΓΕΙΡΩΝ,

κεϛ ιϛ

ΦΙΛΛΙΓΡΟΥ.

Ξίφη τά πολλὰν κνωδάλων λαμμητόμα,
 Πυρίξφοις τε ριπίδας πυρλωέμοις,
 Ιθμόν τε πουλύτρητον, ἠδὲ τετραπόω
 Γυρὸς γέφυραν ἐθάρα κρηδοκον,
 Ζωμηρσίον τε πλώ λίποις ἀφρηλόρον,
 Ομοῦ κρεάζην τῆ σιδηροδακτύλω,
 Βραδισκελής ἠφάγε, Σίμασιῶν
 Εὐγκει, ἀκμῆς γῶν ὠφρατισμένος.

ΑΡΙΣΤΩΝΟΣ.

Χύτρον τει, τωτίω τε κρεαζείδα, κὶ βαθυκαμπή
 Κλεῖδα σιδῶν, καὶ τὰν ἐτνοδόκον Ἰουῶν,
 Καὶ πτερωτὰ ριπίδα, τὸν ὄχλαλκόν τε λέβητα
 Σωπέλεκει, καὶ τὰν λαμμητόμον σφαγίδα,
 Ζωμοῦ τ' ἀμφ' ὄβελθοῖσιν ἄρυφρίδα, τὸν τε μαγεῖ
 Σπόγγον ὑπὸ σιβαρᾶ κεκλιμῶνον κρηπίδι,
 Καὶ τῆτον δικέρανον ἀλοτεῖβα, σιδῶ δὲ, θυεῖαν
 Εὐπετρον, καὶ τὰν κρηδοκὸν σκαφίδα,
 Οψοπόνοσ ἀπὸν γῆρ ἐρμῆ τὰδε σύμβολα τέχνας
 Θῆκατο, δουλοσιώας ἀγῆτος ἀπωσαμῶνος.

ΑΠΟ ΜΕΘΥΣΩΝ,

κεϛ ιηϛ

ΕΡΑΤΣΘΕΝΟΥΣ.

Οἰνοπότας ξενόφωδὸν κενεὸν πίνον αἴθετο βὰκχῶ.
 Δέχνησο δὲ θυμῶν ἀλλο γὰρ ὁδὸν ἔχῃ.

ΕΙΣ ΝΑΟΥΣ, κεϛ ιθϛ

ΣΙΜΩΝΙΔΟΥ.

Τὸν δὲ πρὸ ἑλλῶν ῥώμη χερὸς ἔργον ἄρῃς,
 Εὐπύλμων ψυχῆς λήματι πειθόμενοι,
 Πέρσας ἐξήλασαντες, ἐλδύθηρον ἑλλάδι κόσμον,
 Ἰδρύσαντο δῖος βαμὸν ἕθουσιῶν.

ΑΠΟ ΝΑΥΤΩΝ, κεϛ κϛ

ΜΑΚΕΔΟΝΙΟΥ ὑπὸ ἀπὸ.

Νῆα ποσδάωνι πολὺπλαιος αἴθετο κραίτης,
 Εμπεδὸν ἐς τοῦ πέζαν ἐρψάμῶνος,
 Αὐρῆς ἄκ ἀλέγουσαν ὅπι ἄσπρος. ἦς ἐπι κραίτης
 Εὐρεῖ ἀνακλιθεῖς ἀτρομον ὑπὸν ἔχῃ.

Τοῦ αἴθε' εἰς ἑαυτῶν.

Νῆα σοὶ ὦ πόντου βασιλεῦ, καὶ χεῖρα νε γάης,
 Αντήμεγα κραίτης μηκέτι τελομῶν.
 Νῆα, πολυπλαιῶν αἰέμων πτερόν. ἦς ἐπι δελῶς.
 Πολλάκις ὠσαμῶν εἰσελάαν αἰδῶ.
 Πάντα δὲ ἀπειπαμῶν, φόβον, ἕπιδα, πόντον, ἀήγας,
 Γιστῶ ὑπὸ γάης ἰχθυον ἠδρασαμῶν.

ΑΠΟ ΝΑΥΗΓΩΝ, κεϛ κδϛ

ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ.

Γλαύκιᾶ, καὶ νῆρῶ, καὶ ἰνοῖ, καὶ μηδικέρτῃ,
 Καὶ βυθίω κρονίδη, καὶ σαμῶ, θρηξί θεοῖς,
 Σωθεῖς ἄκ πελάγους λουκίλλιος, ὠδε κέκαρμα
 Τὰς τείχας ἄκ κεφῶν ἦς, ἄλλο γὰρ ὁδὸν ἔχῃ.

ΛΟΥΚΙΑΛΙΟΥ.

Εἰχθῶ τῆς κήλης δεινύσιος ὠδὲ ἀέθηκε,
 Σωθεῖς ἄκ ναυτῶν τεσσαράκοντα μόνος.
 Τοῖς μηροῖς αὐτίω γὰρ ὑπὸ δῆσας ἐκλύμβα.
 Εἶσω καὶ κήλης ἐν τῶν ὄτυχη.

ΑΠΟ ΝΕΩΝ, κεϛ κεϛ

ΘΕΟΔΩΡΙΔΟΥ.

Αλικες αἴ τε κῆμα καὶ ὁ κρῶβυλος, αἴ ἀπὸ φοῖβο
 Πέξατο μολπασῶ κῶμος ὁ τετραέτης.
 Αἰχμητῶν δὲ ἀπέθυσεν ἀλέκτορα κὶ πλακῶντα.
 Πᾶς ἠησοιδίνεῦ πῖονα τυροφόρον.
 Ὡ πολλῶν, θεῖς τὸν κρῶβυλον εἰς τέλος αἰδρα
 Οἴκου καὶ κτεαῶν χεῖρας ὑπὸν ἔχῃ.

Το δ' αὖτ'.

Καλῶ σὺ τέτημι χειρὶ δένεος τέχρα πῦθε
 Κουροστυμων, κούρας γῆκ' ἀμύρωθιάσι,
 Σὺ βόϊ χειρὶ φέντα, παῖς δ' ἴσον ἀφείε λάμπει,
 Γ' ὠλικὸν ὡς ἵππος χροῦν ἀποσφάμιδος.

ΚΡΙΝΑΓΟΡΟΥ.

Εσπερίου μὲν κελλῶς ἀνερχέμενος πολέμοιο
 Σκυλοφόρος κραναῆς τέρμα πρὶ ἰτάλης,
 Ζαιδίω πρῶτον ἔκειρε γυμνάδα, βύλετο πατεῖς
 Οὔτω καὶ πέμψαι παῖδας, καὶ αἶδρα λαβῆν.
 Ἀθῆλον.

Ὀρειον ἀθήσαντας ὑπὸ κροτάφοισιν ἰούλεις
 Κεφάλιμος, γυμνῶν δ' ἔσενας ἀγέλιος,
 Φοίβῳ γῆκε λυκῶν πρῶτον γῆρας, βύξατο δ' οὔτως
 Καὶ πολὺν ἄλκυων κείρα ἀπὸ κροτάφων.

ΑΓΟΡΑΙΖΟΝΤΩΝ,

κεῖ κῆ

ΛΕΩΝΙΔΟΥ.

Εὐφημόν τοι σφαιραῖ, εὐκρόταλόν τε φιλοκλῆς
 Ερμείη τ' αὐτίκω πυξινέω πλατάνω,
 Αφραγάλοις θ' οἷς πόλλ' ἐπεμήσατο, καὶ τὸν ἕκτον
 Ρόμβον, κουροστυμῶς παῖγι ἀνεκρέμασεν.

ΑΣΚΛΗΡΙΑΔΟΥ.

Νικήσας τοὺς παῖδας, ἐπεὶ καλὰ γράμματ' ἔγραψε,
 Κῶναρος, δὲ γδάκοντ' ἀφραγάλοις ἔλαβεν.
 Καμὲ χάειν μούσης τὸν κωμικὸν αἶθε χάρητ' αἶ
 Πρῶτον τῶν γορῶν γῆκε με παῖδας εἶων.

ΑΠΟ ΠΟΙΜΕΝΩΝ,

κεῖ κῆ

ΑΓΑΘΙΟΥ ΣΤΡΑΤΙΚΟΥ.

Δικραῖρον διχέρωτα, δασικράμω δασυχάταν
 Ἰξάλον, δίσκα δ' ἔμω λόχημιον, ὑλοβάτα
 Παρὶ φιλοσκοπέλω, λάσιον πρῶτον πρῶτα γυμνακλῆς
 Κναχὸν ὑπὸ λυκῶν τόνω ἀνέθηκε τρῶγον.

ΛΕΩΝΙΔΟΥ.

Τούτο χιμαροβάτα τελείων ἀγρόνυχ πῶρῳ
 Τὸ σκύλος ἀγρῆς τείνε κῆ πλατάνου,
 Καὶ τὰν ῥαβδόκραον εὐτόρητ' ἄκα κρυῖαν,
 Ἀπάρος ἀμυροῖς ἐφυφέλιξε λυκῶς,
 Γαυλοῖς τε Γλαυροπῆγας, ἀγαθὸν τε κινάδων,
 Καὶ τῶν δὲ ῥείων λαμμοπέδον σκυλακῶν.

ΙΩΑΝΝΟΥ ΠΟΙΗΤΟΥ Τῆ ΒΑΡΒΟΥΚΑΛΟΥ.

Πήθοι καὶ παφίᾳ, πακλαῖ καὶ κηρα σίμβλων
 Τῆς καλυκασφαίου νυμφίος βύρωμόμης,
 Ερμῶφίλας ἀνέθηκεν ὁ βουκόλος, ἀλλὰ δέχουθε
 Ἀντ' αὐτὰς, πακλαῖ αὐτ' ἐμέθεν, ὁ μὲν.

ΜΑΚΕΔΟΝΙΟΥ ὑπὸ αἴτου.

Δάφνης ὁ σκεκτὰς ἔσμερῶν γῆρας ἀμύμων,
 Χέρος ἀεργηλῶς τῶδε βαρνωμῶθιαν
 Πρὶ φιλαγγαύλωνομίαν ἀνέθηκε κρυῖαν,
 Γῆρας ποιμνῶν παυσάμῳ καμῶν.
 Εἰσέτι γὰρ σύμερι μὲν ἰσδεταί, εἰσέτι φωνά
 Ἀσμος ἐν ἔσμερῶν σάματι ναγετάθ.
 Ἀλλὰ λυκῶς σίντησαν ἀν' ἔρεα μήτις ἐμῆο
 Ἀἰπόλος ἀγέλιη γῆρας ἀδρανίω.

Αδέαστον.

Ἀυλοῖς πῶρῳ μὲν ἰσχος, ὁ δ' ἐνεπε μή γῆρας ἀφῆν
 Τούτοις ἐκ καλαμῶν οἶνον ἐπεσασάμῳ.

ΑΝΥΤΗΣ.

Φειδοκῆμα τὸδε πῶρῳ καὶ αὐλιάσιν γέτο νύμφης
 Δῶρον ὑπὸ σκαπίας γυμνοῦ οἰονόμος,
 Αἶμιν ὑπὸ ζαγῆοιο γῆρας μῶκα κεκμηῶτα
 Πᾶσαν ὀρέξασαί χερσὶ μὲν ἰσχὸν ὕδαρ.

ΑΠΟ ΣΤΡΑΤΙΩΤΩΝ,

κεῖ κῆ

ΣΙΜΩΝΙΔΟΥ.

Τόξα τῶδε πτολέμοιο πεπαιμῶνα διακρυόντος,
 Νῆφ' ὑπὸ ἀθλιῶν κείτα ὑπερσφία,

Γ' ολλάκι δὴ σονόεντα κτ' κλόνου ἐν δαί φωτῆ

Γ' ἐρῶν ἵππομάχων αἵματι λουσαμένα.

ΜΝΗΣΑΡΧΟΥ.

Σοὶ μὲν καμπύλα τόξα, καὶ ἰοχάρα φαρέτρα,
Δῶρα πῶτα ποσειδάχου φοῖβε πάδε κρέματα.
Ἰοῖς δὲ πλεθέντα αἰὰ κλόνου αἰδρες ἔχουσι
Ἐν κροδίας, ὀλοά ξείνια δευμνέων.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ ΣΙΔΩΝΙΟΥ.

Τὰν τῶν ἐνυδρίοιο καὶ εἰσάνας ὑποφᾶτιν,
Μηχπουσαν κλαγὰν βάρβαρον ἐκ σμῆ,
Χαλκοπαγῆ σάλπιγγα, θῆρας φερένικες ἀθάνα
Λήξας καὶ πολέμου καὶ θυμίας, ἔθετο.

ΣΙΜΩΝΙΔΟΥ.

Οὔτω τοι μὲν ἴη τῶμα ἢ ποτὶ κίονα μακρὸν
Ἡ σο, πῶμο φαίω ζῶνι μῦθου ἱερά.
Ἡ δὴ γὰρ χαλκὸς τε θῶν, αὐτὴ τε τέτυσαι,
Πυκνά κροδαγομῆθ' ἠὲ ἐν πολέμῳ.

ΠΑΥΛΟΥ ΣΙΛΕΝΤΙΑΡΙΟΥ.

Ἀσπίδα τρυφίω ἔρυμα χροός, αἰπίδιον τε
Γ' ολλάκις ἐχέϊω γάσσα μῦθου χροάδων,
Καὶ τὸν ἀλεξιέλεμνον δ' ἄπο σέρνοιο χιτῶνα,
Καὶ κέρω, ἵππείας θρηξί δασυμομῦθου,
Ἀνετο λισιμαῖος θῆρας θῆρει, γηραλέον νῦν
Ἀντὶ πῶμοπλῆς βάρβ' ἐν ἀμειλίχῳ.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ζῶνι τὸσ' ὀμφάλιον σάκεος τρυφός, ἧ' ἐπιλαμῶ
Ἐθεν θρησέων, αἴθετο νικηθῆσας.
Παῖ δὲ δ' ἄλοιπον, ἀκοντες, ἰσθιθμός τε χαλκῶ
Χερμαῖς, καὶ ξιφῶν ἔξεκράτα γῆρας.
Ἀλλὰ καὶ ἀμφιδρυπτοῖ ἐν τὸδε, χεῖρ μῦθ' αἰμα
Σώζετο νικηθῆσας, σώζε δὲ νικηθῆσας.
Θεσμον τὸν ἀπάρτας μῦθ' ἐφύλοπιν ἀμφὶ βοεία
Τῆ δὲ τίς ἀθρήσ' πῶματα φυλασσόμενον.

ΓΑΛΛΑΔΑ.

Τὸν θῶ, καὶ τὰ κη, πᾶν τ' ἀσπίδα, καὶ δόρυ, καὶ κροδ,
Γ' ορδιστοριχέλιος αἴθερ τιμοῦ.

ΕΥΤΟΛΜΙΟΥ Ἰλλουστρίου εἰς τὸ αὐτὸ.

Κημίδας, θάρηκα, σάκεος, κέρω, ἔλχος, ἀθρήσ' ἠ
Ρ' οὔφ' ὅς μεμδίαδης γῆρας ἐκρέμασεν.

ΑΝΤΙΦΙΛΟΥ.

Δ' οὔρας ἀλεξάδρου ἄλχος δὲ σε κροδίατ' ἐκείνον
Ἐκ πολέμου γάσσα σῶμοσεν θρημίδι,
Ὀπλον αἰκίτιο βραχίονος, ἀκαλὸν ἔλχος,
Ὡ πόντος καὶ θῶν εἶχε κροδαγομῦθου.
Ἰλαθ' ἄσπας ἀταρβές, αἰεὶ δὲ σε πᾶς τις ἀθρήσας,
Ταρβήσ', μεγάλης μισομῦθου παλάμης.

ΗΓΗΣΙΓΓΟΥ.

Ἀσπίς δ' ἄπο βροστέων ὤμων τιμῶσ' ἦμα
Ναῦ ὑπ' ὤρωφίας πᾶλλάδης ἀλκιμάχου,
Πολλά σιδαρεῖς κροδαγομῦθου ἐκ πολέμοιο,
Τὸν με φέροντ' αἰεὶ ρυομῦθου θανάτου.

Ἀδελφον.

Ἡ δὴ τῆδε μῦθου πολέμου θῆρα, καλὸν ἀνακίος
Στέρνον ἐμῶ νῶτ' ὀλλάκι ρυομῦθου.
Καίθερ τηλεόλχοις ἰοῖς, καὶ χερμαδί' αἰνά
Μυεῖα, καὶ δολιχαὶ δόξα μῦθου κρομαχας,
Ὀὐδέποτε κροδίοιο λιπεῖν ὤρωμῦθου πῆχου
Φημί κτ' βλοσσεθ' ἐν φλοῖσθον ἐνυδρίοιο.

ΛΕΩΝΙΔΟΥ.

Ὀκίω τοι θυρεοῖς, ὀκίω κράτ' ὀκίω ὕφαιτοις
Θάρηκας, τῶσας δ' αἵμαλέας κροπιδας,
Ταῦτ' ἄπο λυκαῖαν κροφάσια ἐντὲ ἀθρήσας
Ἀγανθῶσ' ἠθ' ὀ βριαγομάχου.

Τοῦ αὐτοῦ.

Τοῖς θυρεοῖς ὀ μολῶσ' ἰπῶνιδι δῶσ' ἀθρήσας
Π' ὕρρος δ' ἄπο θρησέων ἐκρέμασεν κροδίατ'.

Γαῖτα τ' αἰτηγόνε κατελών στρατόν. ἔμγα θαῦμα
Αἰχμηταὶ καὶ νῦ καὶ πάρος ἀνακίδαῖ.

Τοῦ αὐτοῦ.

Οἷσ' ἀπὸ λαυκαῶν θυρεάσπιδες, οἷδε χαλινοὶ
Σρωιχηδόν, ξεστοί τ' ἀμφίβολοι κάμακες,
Δέδμλυται, ποθέουσαι ὁμῶς ἵππους τε καὶ αἰδρας
Γρηάδι· τοῖσ' ὁ μῦθος ἀμφέχρμεν θάνατος.

ΜΕΛΕΑΓΡΟΥ.

Τίς τὰδε μοι θηπτῶν παλινδρῶν κίχρῖσιν αἰήτε
Σκῦλα, πρῶμαχρῖσιν τέρψιν ἐνυδρῖου;
Οὔτε γὰρ ἀγανέαι παειάγες, οὔτε τίπήληξ
Εὐλοφος, ἔτε φόνω γραθὴν αἰήρε σακρῶς·
Ἀλλ' αἰτῶ γρυῶντα καὶ ἀσφελικτα σιδῆρω,
Οἷάσφρ σὲκ ἐνοπᾶς ἀλλὰ χορῶν ἕναρ.
Οἷς θάλαμον χρῆματε γαμήλιον ὄπλα δὲ λυδρῶ
Λεβόρμα, βροτέω, σπκὸς δρῆπος ἔχει.

ΦΙΛΙΠΠΟΥ.

Εμβολα χαλκρῆμα, φιλόπλοα τεύχεα νῆαν,
Ἀκλιᾶκρῶ πολέμου κείμετα μῆρτυρῖα.
Ἡνὶ δὲ σιμβλβή κηρῶσφα δῶρα μῦθῶν,
Εσμῶ βομβητῆ κυκλῶσε βειθόρμα.
Κάσασος δινόμης χρῆσθῆ χάεις ὄπλα γὰρ ἐρῆρῶν
Καρποῖς εἰρήνης αἰτεδιδάξε τρέφῶν.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

Ἡ κέρεις ἀμφοτέρω ἐλαχον χερσὶν εἰμὶ δ' ὀρθᾶς
Καὶ τερπνῆ φιλίσις, καὶ φῶρος αἰτήπῶσις.
Εκ δὲ πυλαμῶρος, πείσῶν μ' ἐχρῆσπεπὶ δῆμῖς.
Οὔτε κέρεις χερσῖς, ἔτε κέρει κέρυδι.

ΑΠΟ ΤΑΧΥΓΡΑΦΩΝ,

κρῶ κρῶ

ΦΙΛΙΠΠΟΥ.

Κεκροτέρη μολίβον, σελίδων σημεῖος σπλῶρῖς,
Καὶ σμῖλιον δονάκων ἀκροβελῶν Γλυφίδα,

Καὶ χαμοῖσ' ὑπάτιον, ἔτι πῶρᾶ ἵνα κίσηεν,
Αἰχμηθῶν πόντου τρηματόεντα λίθον,
Κημιμῶρος μούσας δροπαυσάμῶρος καμάτιον
Θῆκεν, ἐπεὶ γῆρα χαρῆς ἐπεσκέπετο.

Ἀθῆλον.

Γραμματόκω πλήθοντα μῦθῶσμάτι κυκρομολίβον
Καὶ χαμόνα γραφίδων ἵθυτάτων φύλακτα,
Καὶ γραφικῶσ δοχεῖα κελαμοτάτοιο ρέεδρῶ,
Ἀκρᾶ τε μεσοτόμοις δὲ γλυφῆας καλάμοις,
Τρηχάλειν τε λίθον, δονάκων βύθητᾶ κρῶσμου,
Εἴθα παειτεβῶν ὄξυ χερσῶμα πέλη,
Καὶ γλυφῶν καλάμου πλατέος Γλωχῖνα σιδῆρῶ,
Οπλα σὺ ἐμπροῖς αἰτετο τῆς ἰδίης
Κεκμηκῶσ μῦθῶσ ὑπ' ἀχλῶσ ὄμμα παλαῖον,
Ερμεία· σὺ δ' αἰ φέρβε σὺν ἐργατήνῳ.

ΓΑΥΛΟΥ σιλεντιάρῖου.

Γυρῶν κωανῆσ μολίβον σημαίτορα γραμμῆσ,
Καὶ σκληρῶν ἀκρῶν τρηχάλειν καλάμων,
Καὶ πλατόν ὄξυτῆρα μεσογῶσ δονακῶν,
Καὶ χαμόνα γραμμῆσ ἵθυπόρου τερμῖν,
Καὶ χρῶνιον γλυφῶσῖσι μῦθῶν πεφυλαγμένον αἰτεοῖς,
Καὶ γλυφίδας καλάμων ἀκρᾶ μῦθῶσ μῶρων,
Ερμῖτῆ φιλόδημος ἐπεὶ χρῶνου ἐκ κρῶμῶσ ἦδη
Ἡλθε κατ' ἐφθαλμῶν ρῶσῶν ὀπτισκωῖον.

Ἀθῆλον.

Τὸν τρῶχῶντα μολίβον, ὅσ ἀτραπὸν οἷδε χερσῶσεν,
Ορῶτᾶ πρᾶξῶν ἵθυτενῆ χαμόνα,
Καὶ χάλυθα σκληρῶν καλάμῶσ ἄρον, ἀπὸ καὶ αὐτόν
Ἡγεμόνα γραμμῆσ ἀπλατέος χαμόνα,
Καὶ λίθον κρῶσῶντα, δονάκῶσ ὅτι δισὸν ὀδόντα
Θῆγεται, ἀμβλῶσ τῶσ ἐκ δολιχογραφῖς,
Καὶ βυθῖον τεπέωνος ἀλιπλά γκῶσιο χαμῶνῆσ
Σπόρῶν, ἀκρῶσῶν πλαζμῶρῆσ γραφίδος,

ff. ii.

Καὶ κίσην πολύωπα μὴανδρόν, εἰν ἐνὶ πόρῳτα
 Εὐγραφέος τέχνης ὄργανα ῥυομδύει,
 Εῤῥμῆ καλλιμδρῆς, ἔσμερῶ ἔστω γήραος ὄκνη
 Χῆρα καθαρμύζων ἐκ δολιγῶν καμῖτ'.

Αδελον.

Αβροχον ἀπλαέος μόλιβον γραπῆρα κελβῆου,
 Ης ἐπὶ ρίζουται γραμματος ἄρμονία,
 Καὶ χαρῶνα ἔσχαλοιο κυβερνητῆρα μολίβδου,
 Καὶ λίθακα πρητιλῶ σπύγῳ ἐφδομδύει,
 Καὶ μῆανος σαθεροιο δοχῆιον, ἀλλὰ καὶ αὐτῶ
 Εὐγραφέων καλαμῶν ἀκροβαφῆς ἀκίδας,
 Σπόγγον ἀλῶς βλάφημα, χυτῆς λήμῶνα θαλάσσης,
 Καὶ χαλκῆν δονακῶν τέκλινα λεπιδῶν,
 Εἰθάδε καλλιμδρῆς φιλομειδέσιν αἴτετο μούσαῖς,
 Γῆραὶ κεκμηκῶς ὄμματα καὶ παλαμῶν.

ΙΟΥΛΙΑΝΟΥ ἀπὸ ὑπερῶν αἰγυπῆίου.

Ακλιέας γραφίδεσιν ἀπιθύνοντα πορείας
 Τόνδε μόλιβδον ἀγων, καὶ μόλιβδου χαρῶνα
 Σιώδρομον ἑωιοχῆα, πολυτέτου τ' ἀπὸ πέτρης
 Λαῶν, ὅς ἀμβολῆαν γῆγε γῆρι καλαμῶν,
 Σιώδ' αὐτῆς καλαμοιοι μῆαν, μυσηία Φωνῆς
 Ανδρομῆς, σμίλης τ' ὄξυτόμον κρηπίδα,
 Εῤῥμῆ φιλοδημῶς· ἐπεὶ γῆρας ὄμματος αὐγῶ
 Αμβλιώας, παλαμῆ δῶκεν ἐλθῆτεῖν.

Τοῦ αὐτοῦ.

Αὐλακας ἰθυπέων γραφίδων κύκλοισι γραδάσαν
 Ανθεμάσοι τρωχῆς ὄσα ἔμος μόλιβος,
 Καὶ μόλιβω γραπῆει χαρῶν τύπον ὄρῳν ὄπαζων,
 Καὶ λίθος διχιδέων γηγαλέος καλαμῶν,
 Σιώ καλαμῶν ἀλῶς τε μῆανδρόν, οἷσι φυλάσσει
 Αἰῶν ἑσπεροῖς γῆρι ἀποχομδύων,
 Δόρυσο, καὶ Γλυπῆρα σιδῆρεον, ἔστω δρασῶς ἄρῆς
 Σιώ μούσαῖς ἰδίῳ δῶκε Διφλοισίῳ.

Εῤῥμῆ, σὰ γδ' ὄπλα· σὺ δ' ἀδραπέος Φιλοδημῶ
 Ἰθυε ζωῶ, λήπομδρῶιο βίου.

ΑΠΟ ΧΕΙΡΩΝ ΑΚΤΩΝ,

χῆς κῆς

ΦΙΛΑΙΡΟΥ.

Αὐλὸν καμινθῆρα τὸν Φιλίωμον,
 Ρίλιω τε πησῆρσον ἀκιδῆκτορα,
 Καὶ τὸν διχῆλον καρκῖνον περαγρέτιω,
 Πτωκῆς πόδας τε βρεῖδε λήφουμδρῶες,
 Οχρυσοτέκλιων δημοφῶν κυλλιῶν
 Εῤῥμῆ, γῆρα κατὸν ἔστωμδρῶς.

ΡΑΓΚΡΑΤΙΟΥ.

Εκ πύρος ὄραμῆρ καὶ ὁ καρκῖνος, ἢ τε πύραγρη,
 Αἰκῆθ' ἠφάσῳ δῶρα πολυκεράτεος
 Ωπυκρὸν κροτέων ἔστω ἀκμονος, βύρετο παισῶν
 Ολβον, οἷζυριῶ ὠσαμδρῶς πενίῳ.

ΦΙΛΙΠΠΟΥ.

Σπάθμιω ἰθυτενῆ μολιβαρῆα, δουρετυπῆ τε
 Σφύρα, καὶ γραῖς ἀμφιδέρες ἄριδας,
 Καὶ σβαρὸν πέλεκυν σελεχητόμον, ἰθύδρομῶν τε
 Πέλινα μιλτεῖα σῆματι πειθόμδρῶν,
 Τρύπημα θ' ἐλκεσίχρα, τέρετρά τε, μιλοθυρῆ τε
 Σχοῖνον ἔστω ἀκρονύχα φαλλομδρῶν χαρῶν,
 Σοὶ κέρη Γλαυκῶπι λεόντιχος ὄπασε δῶρον,
 Αἴθος ἐπεὶ γῆρας πῶδ' ἀπέδυσε γῆρας.

ΛΕΩΝΙΔΟΥ.

Θῆεις ὁ δαυδαλόχρητῆ παλλάδι πῆχῳ ἀκαμπῆ,
 Καὶ τετμόν νεῶτω καμωτόμδρῶν παρῶνα,
 Καὶ πέλεκυν, ῥυχαῖαν τ' διαγῆα, καὶ πῶσιαγῆς
 Τρύπημον, ἐκ τέχνης αἴτετο παυσάμδρῶς.

Τέλος τῆς ἔκτου τμήματος τῆς αἰθολογίας
 Διαφόρων ἑπιγραμμάτων.

ff. iii.

τμήματι παρειχόμενα.

Εν τῷ δὲ ὧ ἐβδόμῳ ἰμήματι παρειχόμενα ἔπαιικα πῖ-
να σποφθέρματα· τὰ μὲν, ὡς εἰκόμια· τὰ δὲ
ὡς ὄπισθολαί· τὰ δ' ὡς αἰ' ἕκαστον ἔτυχεν, ὅσα μὴ
παρῆς· ὁ δ' αὖ σεμνότερον καὶ αἰχρότερον σποκλίνας.
τὰ γὰρ ὄπισθολαί, πολλὰ ἐν τῷ αὐτῷ γράφοντα,
πρὸς ἐλίπτε, φησὶν, ὁ πλατωνίδης.

ΑΝΘΟΛΟΓΙΑΣ

διαφόρων ἑπιγραμμάτων, εἰς ἐπιτά-
βιβλία διηρημένης, τὸ ἑβδόμον.

ΜΕΛΕΑΓΡΟΥ.

Ἡ δὲ μέλος νῆ πῶρᾶ τὸν ἄρκιδα πηκίδι μέλπει *Jos. Scal.*
Ζῆλοφίλα λίχ' ἀδὺ κρέκεις τι μέλος.

Γοῖσε φύγω, πῶρῃ με παρειχόμενοι ἔρωτες,
Οὐδ' ὅσον ἀμπύβου βαγὸν ἔωσι χρονον.

Ἡ γὰρ μοι μορφὴ βόηθ' ἔπῃ, ἢ πάλι μῦσα,
Ἡ χείρ' ἢ τί λέγω, πῶρῃτα πύει φλέγματι
Τοῦ αὐτοῦ.

Νῆ τὸν ἔρωτα, θέλω δ' ἄρ' οὐάσιν ἠλιοδώρας *Jos. Scal.*
Φθέρμα κρύβν ἢ τῶ λητοῖδεω κητῶσας
Αδελον.

Τίς, ῥόδον ὁ γέφανος ἄνεσιου, ἢ ῥόδον αὐτός *Jos. Scal.*
Τοῦ γεφαίου, ὀδκῆω, λείπεται ὁ γέφανος.

ΜΕΛΕΑΓΡΟΥ.

Ὁ γέφανος πῶρῃ κεατὴ μῦρᾶνεται ἠλιοδώρας, *Jos. Scal.*
Αὐτῆ δὲ ἐκράμπει τῶ γεφαίου γέφανος.
Τοῦ αὐτοῦ.

Ἡ δὲ λυχὴν ἰὸν θάλλει, θάλλει δὲ φίλομβρος *Jos. Scal.*
Ναρκισσος, θάλλει δὲ οὐρεσίφοιτα κρίνα.
Ἡ δὲ δὲ ἢ φιλέσας ἐν αἰθήσῃ ὤμιμον αἴθης
Ζῆλοφίλα πειθῶς ἠδὺ τέηλε ῥόδον.

Λήμῶνες, τί μάταια κέμεις ἐπι φαδρὰ γηῶντες;
Ἡ γὰρ πᾶς κρείσσων ἠδυπνῶων γεφαίων.

Τοῦ αὐτοῦ.

Jos. Scal. Γ λέξω λυχέσιον, πλέξω δὲ ἀπαλοῖς ἄμα μύρτοις
Ναρκισσος, πλέξω καὶ τὰ γηῶντα κρίνα,
Πλέξω καὶ κρόκον ἠδὺν ὄπι πλέξω δὲ ὑάκινθον
Γορυρέτω, πλέξω καὶ φιλέσας ῥόδα,
Ὡς αἰ' ὄπι κροτάφοις μυσσορύχου ἠλιοδώρας
Εὐπλόκαμοι χαίτω αἰθροσολῆ γέφανος.

Τοῦ αὐτοῦ.

Jos. Scal. Φαμί ποτ' ἐν μύθοις τὸν βύλαρον ἠλιοδώραν
Νικῶσιν αὐτὰς τὰ χεῖρας χεῖρσιν.

Τοῦ αὐτοῦ.

Jos. Scal. Οὐδέσας κᾶνωπες, αἰαδέες, αἵματος ἀδρανῶν
Σίφωνες, ἀδρανῶν κητῶν λαδιωτέρωσα,
Βαγὸν ζῆλοφίλαν (λίπημα) παρῆθ' ἴσυχον ὑπνον
Εὐδῆν· τῶμα δὲ ἰδὺν ἀρκεφαγεῖτε μύση.
Καὶ τί παροσκητίω αὐδῶ; καὶ θῆρες ἀτεκίλοι
Τέρπονται τρυφερῶ χρωπὶ χλιαμόρμους.
Ἀλλ' ἐπὶ νῦν παρολέγω κακὰ θρέμματα, λήγετε τὸ λ
Ἡ γινώσασθε χερῶν ζηλοτύπων διώσασθιν. (μῆς,

Τοῦ αὐτοῦ.

Jos. Scal. Γ παῖς μοι κᾶνωπ' ταχὺς ἀγέλος, ἄσος δὲ ἀκροῖς
Ζῆλοφίλας φάσας παρῆθ' ἴσυχον ὑπνον
Αχρυνπος μίμνῃ σε σὺ δὲ ὦ λήθαργε φιλοσώτων
Εὐδῆς. Εἶτα, πέτευναι φιλομούσε πέτευν.
Ἡσυχὰ δὲ φθέρξαι, μὴ καὶ σύλκρον ἐγείρας,
Κητῆς ἐπ' ἐμοὶ ζηλοτύποις ὀδύσας.
Ἡ δὲ ἀγάγης τῶ παιδα, δορῆς γέτω σε λέοντος
Κᾶνωπ' καὶ δῶσα χεῖρ φέρει ῥόπαλον.

Τοῦ αὐτοῦ.

Jos. Scal. Νῆ τῶν ἠξαρῶναι γροποῖς ἐνὶ κόμασι κᾶρων,
Ἐστὶ καὶ ἐκ μορφῶν ἀπυφῆσας, τρυφερῶ.

ff. iiiii.

Τοῦ αὐτοῦ.

Εν τὸς ἐμῆς κρηδίας τὴν βύραλον ἠλιοδάραν *Ἰω. δ.*
Ψυχῶ τῆς ψυχῆς ἐπλασεν αὐτὸς ἔρωτος.

ΣΙΜΩΝΙΔΟΥ.

Βοίδη ἄλπητες, καὶ πῦθιας, αἱ ποτ' ἔρασαν, *Ἰω. δ.*

Σοὶ κῦρτι τὰ ζῶνας τὰ τε γραφὰς ἔθεσαν.

Εμπορε, καὶ φορτηγέ, ὅσων βαλεῖν τὸν οἶδεν

Καὶ πόθεν αἱ ζῶναι, καὶ πόθεν οἱ πίνακες.

ΜΕΛΕΑΓΡΟΥ.

Αὐθόδιατε μῦθια τί μοι χροὸς ἠλιοδάρας *Ἰω. δ.*

Ψαύς, ἐκ παρολιποῦσ' εἰαρινὰς κάλυκας;

Ἡ σύγε μνηνύς ὅτι καὶ γλυκὺ καὶ δεξίσιον

Γικρὸν αἰεὶ κρηδία κέντρον ἔρωτος ἔχει;

Ναὶ δοκέω, τὸτ' ἴω, τὸτ' ὦ φιλέρασε, παλίμποις

Στείχε· πάλαι τὴν σὴν οἶδα μὲν ἀγέλιον.

Αθηνῶν.

Καὶ πύρι καὶ νιφετῶ με, καὶ εἰ βούλοιο, κεραυνῶ *Ἰω. δ.*

Βάλε, καὶ εἰς κρημνοὺς ἔλκε καὶ εἰς πελάγη.

Τὸν γὰρ ἀπαυδῆσαντα, πόθοις καὶ ἔρωτι δαμνύτα,

Οὐδέ δ' ἔως τρύχῃ πῦρ ὀπιθεσθ' ἴδμεν.

ΜΕΛΕΑΓΡΟΥ.

Τὸ σκύφος ἠδὲ γέγηθε, λέγῃ δ' ὅτι τὰ φιλέρωτος *Ἰω. δ.*

Ζῶνοφιλάρας ψαύς τῆ λαλίου σώματος.

Ολβιον εἶθ' ἴω· ἐμοὶς χεῖλεσιν χεῖλεα θεῖτα,

Απύβουσι ψυχῶ τῶν ἐν ἐμοὶ παροπίοι.

Τοῦ αὐτοῦ.

Κηρύσσω τὸν ἔρωτα τὸν ἀγέλιον· ὅτ' ἰγὼ δ' ἔστι *Ἰω. δ.*

Ορθηρὸς ἐκ κρίτας ἀχέτ' ἀποπλάμνος.

Εστὶ δ' ὁ πᾶσις γλυκύδακρυς, ἀείλατος, ὠκύς, ἀταμι

Σιαὶ γῆδ' ἄν, πτερόεις, νῶτα φαρεσφόρος. (ἑπ.)

Γαῖος δ' ἄκετ' ἔχω φραζήν τίνος· ἔτε γὰρ ἀγῆρ,

Οὐ γὰρ φραζήν τεκεῖν τὸν θρασυῶν, οὐ πέλαγος.

Παίτη γὰρ καὶ πᾶσιν ἀπέχεται, ἀλλ' ἔσορατε.

Μή που νῦν ψυχῆς ἀγῆρα τίηται λῖνα.

Καί τοι κείνος ἰδοὺ παρ' ἠλιοδάραν· ἔμε λέληθας

Τοξότα Ζῶνοφιλάρας ὄμμασι κρυπτόμνος·

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἰω. δ. Πωλείσθω καὶ μάστιγος ἔτ' ἐν κέλποισι καὶ θεύδαν

Πωλείσθω· ἴδ' ἐμοὶ δ' ἄρα σὺ τῆτο τρέφεις;

Καὶ γὰρ σιμὸν ἔφυ, καὶ ὑπόπτερον ἄρα δ' ὄνυξι

Κνίξ'· καὶ κλαῖον πολλά, μεταξὺ γέλας.

Γρὸς δ' ἔπι λοιπὸν, ἀτρεσον, ἀείλατος, ὅζυ δεδουρῆς,

Αγέλιον· ἔδ' αὐτὰ ματὶ φιλαυθασόν.

Γαῖτα τέραι· τοι γὰρ πεφασσεται, εἴ τίς ἀποπλοῖς

Εμπορος ὠφέλιμα παῖδα θεῖται, παροπίοι.

Καί τοι λίσσετ' ἰδοὺ δεδακρυμῆτος, οὐτί σε πωλαῖ·

Θάρσ'· Ζῶνοφιλάρας σιμὸν τρεφὸς ὦδε μῦθε.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἰω. δ. Εἴτε λυγαίνιδι δορυχῆς, ἴδ' ὡς ὀπίκλιηται φιλοῦσα

Ἡλως, οὐ κρύπτῃ πλασὸν ἔρωτα χροῖος.

ΛΕΩΝΙΔΟΥ.

Οὐκ ἀδικῶ τὸν ἔρωτα, γλυκύς μὲν τῶσθε αὐτῶ

Κύρην· βέβλημην δ' ἐκ δολίου κέρους.

Καὶ πᾶς τεφροῦμην, θερμῶ δ' ἔπι θερμὸν ἰδῆς

Ατρακτον, λαιφᾶ δ' οὐδ' ὅσον ἰοδόλος.

Χῶ θνητὸς τὸν ἀλίθον ἐσώκει θνητὸς ὁ δαίμων;

Τίσσομην ἐκλήμων δ' ἔσομ' ἀλεξάμνος.

ΜΕΛΕΑΓΡΟΥ.

Ἰω. δ. Νόξ μακρῆ, ἔχειμα, μέση δ' ὅτι πλάδα δαυῖς·

Καὶ γὰρ παρ' αὐτοῦ νείασομην ὑόμνος,

Τρωαῖς τῆς δολίης ἐλένης πόδα, ἔγ' ἔρωτα

Κύρην, αἰνεθῆ δ' ἐκ πύρος ἦκε βέλος.

Τοῦ αὐτοῦ.

Γυμνῶ ἴω ἐσίδης καλλίστον ὦ ξένη, φήσας,

Ἡ μακίαι διπλοῦν γράμμα σιρηκσοῖων.

ΠΟΣΕΙΔΙΠΠΟΥ, ἢ ΛΕΣΚΛΗΡΙΑΔΟΥ.

Ἰω. δ. Αὐτοὶ τίλω ἀπαλίω εἰρλίωτον εἶδον ἔρωτες,

Κύρην δ' ἐκ χροῖων ἐργάμνοι θαλάμων,

Εκ τειχῶς ἀγχι ποδῶν ἰερόν θαλάσσης, οἷά τε λυγδου
 Γλυπτιῶν, πρὸς τενίων βειθομύδιον χρεῖτων.
 Καὶ πολλοὺς τότε χερσὶν ἐπ' ἠϊθέοισιν οἴσοις
 Τόξου πορφυρέης ἦσαν ἀφ' ὄρεπεδύνης.

ΜΕΛΕΑΓΡΟΥ.

Ζωοφίλα κέλλος μὲν ἔρωσ, σύγκριτα δὲ φίλτρα *Jos. Scal.*
 Κύπρις ἔδωκεν ἔχον αἰ χερσὶν δέ, χερσὶν.
 Τοῦ αὐτοῦ.

Ναὶ μά τόν διπλόκαμον τίμοις φιλέρωτα κίκιννον, *Jos. Sc.*
 Καὶ μυσθπνοῦ δημοῦς χρωτὰ τὸν ὑπναπάτιον,
 Ναὶ πάλιν ἰλιάδος φίλα παῖγνια, ναὶ φίλα χερπνον
 Λύχρον, ἐμὴν κώμων πολλὰ πίνοντα μέλη,
 Βαγὸν ἔχω τότε λήφθην ἔρωσ ὅτι χεῖλεσι τραῦμα.
 Εἴ γ' ἐθέλεις, καὶ τῶτ' εἶπέ, καὶ σκωπύσομαι.

ΑΣΚΛΗΡΙΑΔΟΥ.

Αἰσάμιαι βιητῶ καὶ ἀνιόν εἰς ἀφροδίτης
 Φοιτῶν τοῖς αὐτῆς ὄρε ἐθέλοισι νόμοις.
 Εἰς δ' ἔτερ' αὐτομολοῦσιν ἂ μὴ κατὰ δεσπότη κύπρι
 Μίσθ τὰς κρίτας τὰς πρὸς σὺ φυγάδας.
 Τοῦ αὐτοῦ.

Τῶ θαλλῶ διδύμη με σῖν ἠρπασεν ὦμοι ἐγὼ *Jos. Sc.*
 Τήκεσθαι ὡς κηρὸς παρ πύρι, κέλλος ὄραθ.
 Εἰ δὲ μύθαινα, τί τῶτο, καὶ ἀνδρακες ἄλλ' αἰ ἐκείνοισι
 Θύλακον, λάμπουσ' ὡς ῥόδεαι κέλυκες.

ΡΟΣΕΙΔΙΓΡΟΥ.

Λίσσομι ἔρωσ, τὸν ἀχρπνον ἐμοὶ πότον ἠλιοδώρως *Jos. Sc.*
 Κοίμοισι, αἰδεαθεῖς μοῦσταν ἐμὴν ἰκέτιν.
 Νή γδ δὴ τὰ σπὰ τόξα, τὰ μὴ δεδιδραγμένα βάλην
 Ἄλλοι, αἰεὶ δ' ἐπ' ἐμοὶ πλῆθ' ἀχέοντα βάλην,
 Εἰ καὶ με κλείνης, λείψα φωνῶν παρσιέντα
 Γράμματ' ἔρωτος ὅρα ἔσθ' ἐμὴ φωνίην.

ΑΓΑΘΙΟΥ ΧΟΛΑΣΤΙΚΟῦ.

Εἰ φιλέεις, μὴ πάμπαν ἴσσοκλαδίεντα χαλκῶσθαι *Jos. Sc.*
 Θυμὸν ὀλιθῆνης ἐμπλεον ἰκεσίης.

Ἀλλά πῶς φρονέοις φερανώτερον ἔσσαν ἐρύσσαι
 Οφρύας, ἔσσαν ἰδεῖν βλέμματι φερόμεθα.
 Ἐρπον γὰρ πινυαξίν ἴσσοφιάδους ἀφίρην,
 Καὶ κατακαχάζην τῆν ἄγαν οἰκίσταται.
 Κέρος δ' ὅστιν ὄρεσις ἐρωτικῆς ὡς τὰδε μίξθαι,
 Οἰκίον ἔχων ὀλίγη ξυμὸν ἀγλυσεῖν.

ΠΑΥΛΟΥ ΣΙΛΕΝΤΑΡΙΟΥ.

Jos. Scal. Χρῆστος ἀψύσιο διέτμα γνῶμα κορείας
 Ζεῖς, θάλαδεις δαμάσχαλα κελῶσις θαλάμοις.
 Φαμί λέγειν τὸν μύθον ἐγὼ τὰδε, χαλκεία νικῶ.
 Δάπεδα καὶ δεσμοῖς χερσὸς ὁ πηρδαμάτωρ.
 Χρυσὸς ὄρεσις ῥητῆρας, ὄρεσις κληῖδας ἐλέγχι.
 Χρυσὸς ὄρεσις ῥητῆρας, ὄρεσις κληῖδας ἐλέγχι.
 Καὶ δαμάσχα ἐλύγασεν ὄρε φρένα, μὴ τίς ἐρεσθῆ
 Λίσσοσθαι παφίαν, ὄρεσις παρῆχων.

ΑΓΑΘΙΟΥ ΧΟΛΑΣΤΙΚΟῦ.

Jos. Sc. Τὸν θωρόν πολέμανα, τὸν εἰ θυμῆσι μὲν αἰδρῶ
 Κείραντα γλυκερεῖς τῆς ἀλόχου πλοκάμοις,
 Οπλοτέρως πολέμων μμήσατο, καὶ τὰ ῥόδοι' ἦθις
 Βόσρυχα πηρδάλμοις χερσὶν ἐλήισατο.
 Καὶ τραγικῆς ἀχέουσι ὄρεσις ἀμείψας,
 Μάστιξεν ῥαδίης ἀψα θηλυτέρως.
 Ζηλομέδεις ὄρεσις ἀψα τί γδ τόπον ἦλιτε κέρην
 Εἴ με κατωκλήρην ἦθελε τειρέμενον,
 Σχέτιλις ἀμφοτέρως δὲ διέτμαγε, μέγχι καὶ αὐτῶ
 Βλέμματος ἐνσίθας αἴθροπα βασκανίην.
 Ἀλλ' ἐμπης τελέθ' ἰσσοκλαδίεντα χαλκῶσθαι
 Δέσποσθαι, οὐ χόραον πλῶ παρῆχων μύθων.

Τοῦ αὐτοῦ.

Jos. Sc. Εἰ καὶ νῦν πολίη σε κατεύνασε, καὶ ὄρεσις θαλυκρόν
 Κέρος κατημὲν λυγρὸν κέντρον ἐρωμαδίης,
 Ὄφθεις ὡ κλέσθαι, πόθους νεότητος ὄρεσις
 Νῦν καὶ ἐπικτήρην ὄρεσις ὄρεσις ὄρεσις.

Μηδ' ὅτι τοῖς ξυνοῖς κατέην μέγα, μηδὲ κροάων
 Τὴν ῥαδινὴν κούριον πάμπαν ἀπαγλαίσαι.
 Ἀντίπατος τῆ παιδὶ πάρος μεμνησσοταλήνη·
 Καὶ νῦν ἔξαπίνης ἀντίπαλος γέγονας.

ΓΑΥΛΟΥ σιλεντιαρίου.

Μέγλει νῖνος φλογρέασον ἕωκλέωντες ὀπωπῆν,^{in. s.}
 Φώρειον ἀλλήλων βλέμμα ἰτυσχόμεθα;
 Λεκτέον ἀμφιδίω μνηδήματα κῆν ἕς ἐρῶξῃ
 Δεξάσας ἢ λέξας ἐχθρὸς ἔρωτος ἀνῆρ,
 Φάρμακον ἀμφοτέρωσις ξίφος ἔασεται ἠδ' ἔβρον ἡμῶν
 Ξυῶν αἰεὶ μετέπειν ἢ βίον ἢ θάνατον.

ΑΓΑΘΙΟΥ χολαστικού εἰς Σφριάδνειον
 κιθαρῆριδα.

Εἴ ποτε μὲν κιθάρης ἐπαφῆσατο πλῆκτρον ἔχουσα ^{in. s.}
 Κούρη, τερψιχόρης αἰτεμέλιζε μίτοις·
 Εἴ ποτε δὲ τραγικῶ ῥοιζήματα ῥήξατο Φωνίω,
 Αὐτῆς μὲν πομπῆς βόμβον ἀπεπλάσατο·
 Εἰ δὲ καὶ ἀλγαίης κρίσις ἴσατο, μᾶλλον αὖ αὐτῇ
 Κούρωις ἐνικήθη, καὶν ἐδίκαζε πάρις.
 Σιγῇ ἐφ' ἡμείων, ἵνα μὴ δῖον σὺς ἀκρύσας,
 Τῶν Σφριάδνειων ζῆλον ἔχοι λεχέων.

ΜΑΚΕΔΟΝΙΟΥ ἑωάτου.

Φωσφόρε, μὴ τὸν ἔρωτα βιάζω, μηδὲ διδάσχω ^{s.}
 Ἀρεὶ γῆτονέων νηλεὲς ἠτορ ἔχον.
 Ὡς δὲ πάρος κλυμῆνης ὀρέων φάειοντα μὲν ἄθρα, ^{in. s.}
 Οὐ δρόμον ὠκυπόδιον εἶχες ἀπ' αἰτολῆς·
 Οὕτω μοι πωδὲν κίλα μίγξις ποδῶν τι φαιψαν,
 Ἐρχο δὴ δειῶν, ὡς πῶρα κιμμεεῖοις.
 Τοῦ αὐτοῦ.

Ἀἴξον ἔρωτος κραδῆς τε καὶ ἠπατος· εἰ δ' ὅπι θυμῆις ^{in. s.}
 Βδύειν, ἀμῶσι μοῦ τῶν μνησσο μετὰ βα.
 Τοῦ αὐτοῦ.

Ἐλκεος ἔχω τὸν ἔρωτα· ῥέει δὲ μοι ἔλκεος ἰχάρ ^{in. s.}
 Δάκρυον, ὡτειλῆς ἔποτε τεροσμοδῆς.

Εἰμὶ καὶ ὅκ κακότητος ἀμήχανος ὄσοδ' μαχάων
 Ἡ πιά μοι πάσαι φάρμακα δόλομῶν·
 Τὸν λῆφός εἰμὶ κέρη, σὺ δὲ γίνεο πικρὸς ἀχιλλῶς·
 Καὶ δῆϊ σῶ παῦσον τὸν πότον, ὡς ἔβδης.

ΓΑΥΛΟΥ σιλεντιαρίου.

^{in. s.} Εἰπέ τῆνι πλῆξῃς ἐπὶ βόσφυρον, ἢ τῆνι χεῖρας
 Φαδριώης, οὐχὼν ἀμφιτεμῶν ἀκίδα.
 Ἐς τί δὲ κροσμήσις ἀλιανταί φάρσα κέχλα,
 Μηκέτι τῆς καλῆς ἐγχεῖσιν ῥοδόπης.
 Ομμασιν εἰς ῥοδόπην οὐ δέρομαι, ὄσοδ' φαφῆς
 Φέχλος ἰδεῖν ἐθέλω χροῦστον ἠελπόλης.

ΜΑΚΕΔΟΝΙΟΥ ἑωάτου.

^{in. s.} Τὴν νιόβην κλαῖσαν ἰδῶν ποτε βουκόλος ἀνῆρ,
 Θάμβωσεν εἰ λείβην δάκρυον οἶδε λίθος.
 Αὐτὰρ ἐμὲ σενάχοντα τῶσις κῆ' νυκτὸς οὐμῆχλιω
 Ἐμπνοος θύιππης ὄσοδ' ἔλεαυρε λίθος.
 Αἴτιος ἀμφοτέρωσις ἔρωτος, ὀχετηγὸς αἰήης,
 Τῆν νιόβην τεκέων, αὐτὰρ ἐμοὶ παθῶν.

ΓΑΥΛΟΥ σιλεντιαρίου.

^{in. s.} Χρυσῆς εἰρήσασα μίαν τεύχεα δῶρις ἐθεῖρης,
 Οἶα δδρυκλήτοις δῶσεν ἐμας παλάμας.
 Αὐτὰρ ἐγὼ ποτῶν μὲν ἐκάτλασα, δεσμά τινα ἔξα
 Δωρεῖδος ἰμερτῆς θύμῶν οἰόμῶς·
 Ὡς δὲ διαρῶξαι αἰένος ὄσοδ' ἔχον, ἔφενον ἠδῆ,
 Οἶα τε χαλκείη σφικτὸς ἀλυκιοπέδη.
 Καὶ νῦν ὁ τεῖσα ποτῶν δὴ τὸν τεῖχος ἠέρτημαι,
 Δεασῶτις ἐνθ' ἐρίση, πυκνὰ μετὰ χεῖρῶν.

Τοῦ αὐτοῦ.

^{in. s.} Ὅτῶν ἀμαλθακτοισιν ἐνὶ φρεσὶν ἠδὲν ἐν ἠέθῃ
 Οἰσροφόρου παφῆς θεσμὸν ἀπειπάμῶς,
 Γυροβόρος βελέεσιν αἰέμβατος ὁ τῶν ἐρωτῶν,
 Αὐχένα σοικλῖνω κίταρι μεσοπόλιος.
 Δέξο με κατὰ γλώσσα, σφίω ὅτι παλλάδα νικᾷς
 Νῦν πλέον ἢ ὅπαρος μῆλω ἐφ' ἔαστε ἰδῶν.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ναί τάχα τρυπαλέης ἀχερόντια πήματα ποιῆς *ἰσ. δ.*
 Η μετέρων ἀχέων ἔστιν ἐλαφρότερα.
 Οὐ γὰρ ἰδῶν σέο κάλλος ἀπείρηγο χεῖλα μίξαι
 Χ εἰλεί σῶ ῥοδέων ἀβροτέρω καλύκων.
 Τάνταλός, ἀκριτόδακρυς, ἕωρτέλλοντα δὲ πέτρων
 Δ εἶδεν· ἀλλὰ θανόν δούτερον οὐ δυνάται.
 Αὐτὰρ ἐγὼ, ζῶος μὲν ἔων κατατήκημαι οἴσφω·
 Ε κ δ' ὀλιγοδραίνης, καὶ μόρον ἐγχεῖς ἔχω.

Τοῦ αὐτοῦ.

Εσβέσθι φλογροῖο πυρὸς μῦθος· σὺκ' ἐτί κέ μινω, *ἰσ. δ.*
 Α λλά καταφθινύθω, ψυχρόμ' ἰπᾶφίη.
 Η δὴ γὰρ μὲν ἄρκα, δι' ὅσα καὶ φρένας ἔρπει
 Π αμφάρον ἀσθμαίνων σὺτ' ὀπικρὸς ἔρω.
 Κ αὶ φλόξ ὦν τελεταῖς ὅτε θύματα πάντα λαφύξῃ,
 Φ ορβῆς ἢ μῆμιν ψύχεται αὐτόματος.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ω μωσα μιμνάξῃ σέο τηλόθεν ἄργεπὶ κούρη *ἰσ. δ.*
 Α ζειδυοδεκάτης, ὦ πόποι, κειπόλης·
 Οὐδ' ἔτλιω ὀπάλας. ὃ γὰρ αὖειον ἀμμι φαάφῃ
 Τ ηλοτέρω μιλύης, ναί μὰ σέ, δυοδεκάτης.
 Α λλά θεοὺς ἰκέτευε φίλη μὴ ταῦτα χερσίζαι
 Ο ρκία ποιναῖς νῶτον ἕωρ' σελίδος.
 Θ ὕγε ὅ σῃς χερσίτεσσιν ἐμὴν φρένα· μηδέ με μαστῆ
 Γ ὄτνα κατασμύξῃ καὶ σέο καὶ μακάρων.

Τοῦ αὐτοῦ.

Δ κλίδας ἀμφεπλάξεν ἐμοῖς γαλατῆα προσώποις *ἰσ. δ.*
 Εσπερος ὑβεισὴν μῦθον ἐπέδξα μῆν.
 Υ βεισ' ἐραταῖς ἔλυσε, μάτιω ὅδε μῦθος ἀλάται
 Υ βεισ' ἐμῶν ἐρέθη μάλλον ἔρω μῆμιν.
 Ω μωσα καὶ λυκάεσσιν ἰδὼν ἀπὸ βύθου ἐκείνης·
 Ω πόποι, ἀλλ' ἰκέτης περ φῆος βύθους ἔβλιω.

Τοῦ αὐτοῦ.

ἰσ. δ. Η σὸν ἐπι φθινόπωρον ἕωρτερον εἶαρος ἀγῆης,
 Χ ξμα σὸν ἀλλοτείου θερμότερον ἄρεος.

Τοῦ αὐτοῦ.

ἰσ. δ. Κ εκρύφαλοι σφίγγασι τεῖλ' τείχα; τήκημαι οἴσφω,
 Ρ εῖης πυρροφόρου δείκελον εἰσορέων.
 Α σκεπές ἔστι κάρειον; ἐγὼ ξανθίματι χείτης
 Ε κχυτον σὺκ' ἐρώνων ἐξέσσεσάϊον.
 Α ργυραῖς ὀθόνησι κατήρεα βόσρυχα κείφης;
 Οὐδὲν ἐλαφροτέρη φλόξ κατέχῃ κερδίω.
 Μ ορφὴν τειχραδὴν χερσίτων τειχᾶς ἀμφοῖπολβῆ;
 Π ἄσα· δέ μιν μορφή πῦρ ἰδὼν περσέφ.

Τοῦ αὐτοῦ.

ἰσ. δ. Φ εῦ, φεῦ, καὶ ὃ λαίλημα τὸ μείλιχον ὀφθόνος εἴρη,
 Β λῆμμα τε λαθριδίας φθελομῶν βλεφάρων.
 Ι σαμῆμοι δ' ἀλγισα, τήρηπα μὲν ὄμμα χραγῆς,
 Ο ἴα πολὺ ἴλιον βουκέλον ἰναγῆς.
 Ι σασο καὶ σκοπίαζε· μάτιω δὲ σὸν ἦτορ ἀμύσου·
 Οὐ γὰρ ἔπει ψυχλὸν ὄμμα τῶν τανυσῆς.

Τοῦ αὐτοῦ.

ἰσ. δ. Α νέρα λυασητῆε κυνὸς βεβολημῶν ἰῶ,
 Υ δασι θηρείω εἰκόνα φασι βλέπειν.
 Λ υασιῶν τᾶχα πικρὸν ἔρωσ σὺ ἐπῆξεν ὀδόντα·
 Εἰς ἐμὲ, καὶ μῆμιν θυμὸν ἐλήπισα το·
 Σ ῶ γὰρ ἐμοὶ καὶ πόντος ἐπῆρα τον εἰκόνα φαίνης;
 Κ αὶ πόσα μὲν δῖνα, καὶ δέπτας οἰνοχόον.

Τοῦ αὐτοῦ.

ἰσ. δ. Μ ηκέτι τις πῆξζε πότου βέλους ἰοδόκη γδ
 Εἰς ἐμὲ λάβερος ἔρωσ ἐξεκένωσεν ὄλιω.
 Μ ἢ πτερυγῶν ἔσομῶι τις ἐπήλεισιν· ἐξότε γὰρ μαι
 Λ ἄξ' ἔπεισας, ἐφῶνις πικρὸν ἐπῆξε πόδα,
 Α σμεφῆς, ἀδόντος σὺ ἐξεται· σὺ δὲ μετέστη,
 Εἰς ἐμὲ συζυγίω κειραμῶμος πτερυγῶν.

Τοῦ αὐτοῦ.

Οὐτε ῥόδον γεφαίων ὅτι δάεται, ἄτε σὺ πύπλων, *ἴα. 5.*

Οὐτε λιθοβλήτων πότνια κεκρυφθῶν.

Μαργαρά σῆς χροῖς ἀπολείπεται, ῥοδὲ χροῖς

Χρυσὸς ἀπεκλήτου σῆς τειχὸς ἀΓλαίῳ.

Ἰνδῶν δὲ ὑάκινθος ἔχει χάριν αἴθοπος αἴθλης,

Ἀλλὰ τεῶν λογάδων πολλὸν ἀφαιροτέρω.

Χείλεα δὲ δροσέντα, καὶ ἡ μύγυφυρτος ἐκείνη

Εὐθεὸς δέμονίη, κερὸς ἔφυ παφίης.

Τούτοις πᾶσιν ἐγὼ καταδάμναμαι ἴμμασι μουῖοις

Θέλῃσμαι, οἷς ἐλπίς μείλιχος ἐνδύει.

Τοῦ αὐτοῦ.

Τὴν ὡρὴν ἐρεσφρήγισεν ἔρωσ θρασὺς εἰκόνα μορφῆς *ἴα. 1.*

Ἡμετέρης θερμῶ βένθει σῆς κερδίας,

Φεῦ, φεῦ, νῦν ἀδύκητος ἀπέπυσται. αὐτὰρ ἐγὼ τοι

Γραπὸν ἔχω ψυχῆ σῆς τύπον ἀΓλαίης.

Τούτων καὶ φαέθοντι καὶ αἰδοῖ βάρβαρε δεῖξω,

Κρῆσθ' ὅτι πᾶρχων εἰς σὲ δικαστολίῳ.

Τοῦ αὐτοῦ.

Δηθύνη κλεοφανίης ὁ δὲ τρίτος δέχεται ἤδη *ἴα. 2.*

Λύχρος ἴστωκ' ἀζῆν, ἦκα μῦθ' ἀνιμῶν.

Αἴθε δὲ καὶ κερδίας πυρὸς σίναπέσβετο λύχρα,

Μηδὲ μ' ἴστω' ἀγρύπνοις δεσφ' ἔχασε πόθοις.

Ἀ, πόσα πλὴν κητέρψαι ἐπώμοσεν ἕσπερος ἐλθεῖν

Ἀλλ' ἄτ' ἀνδρῶπων φείδεταί οὔτε θεῶν.

Τοῦ αὐτοῦ.

Χθιστὰ μοι ἐρμῶνασθαι φιλακρήτοις μὲν καίμεις *ἴα. 3.*

Στέμμασιν αὐλείας ἀμφισπλέκοντι θύρας,

Ἐκ κελύκων ἐπέχουεν ὕδαρ. ἀμάθην δὲ χαίτην,

Ἦν μόλις ἐς τειασὴν πλέξατο ἀμφιλίκην.

Ἐφλέθην δὲ ἐπὶ μάλλον ὑφ' ὕδατος. ἔκ γ' ἐκείνης

Δάφριον εἶχε κύλιξ πῦρ γλυκερῶν σομῆ.

Τοῦ αὐτοῦ.

Φεζέομοι κλεοφανίης, ὅση χάρις ὅπασυτε διδοῖς *ἴα. 4.*

Λαῶσιν ἐπαρίζων ἴσος ἔρωσ κλονέει.

Ποῖος δένης, ἢ τάρβος ἀπείλειτον, ἢ τίς αἰδῶς

Τοῖς δὲ διακρίν' πλέγματα βαθυμοῖοις

Εἴη μοι μὴ ἔεσσι τὰ λήμιος ἤρμοσεν ἀκμῶν

Δεσμα, καὶ ἡφάστου πᾶσα δολορραφίη

Μοῦνον ἐγὼ, χροῖεσθαι, τεὸν δέμας ἀΓλαί' ἐλίξας,

Θελθίμιον ὅτι σοῖς ἀψοῖ βουλέμιος,

Δήποτε καὶ ξένος με καὶ σὺ δάπτιος καὶ ὀδίτης,

Γότνα, καὶ δρητήρ, καὶ πῶδρασι τίς ἴδοι.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἐξότε μοι πίνοντι σίωεστάουσα χροῖκλῶ,

Λαῶσιν τοῖς ἰδίους ἀμφέσθη γεφαίοις,

Πῦρ ὀλοὸν δάσπῃ με ὅ γ' ἔφερος, αἷσ δοκέω, τί

Εἶχεν ὁ καὶ Γλαυκῆν φλέξε κρεοντίαδά.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ὀδρασις, ὑφαύλιω τε, καὶ ὀφρύας εἰς ἐν ἀγείρων,

Κεῖται πρὸς γενικῆς παγήμιον ἀδρανέος.

Ὀρὴν ἴστωσθαι δοκέων πλὴν παῖδα χαλέσπῃν,

Αὐτὸς ἴστωσθαι ἐλπίδος ἐκτος ἔβη.

Καίρ' ὁ μὲν ἰκεσίοισι πεισὼν ἡλιώεται οἰκίοις,

Ἡ δὲ κατ' ὀφθαλμῶν δέσθαι μιλῶν ἔχει.

Παρθῆνι θυμοκάρῃ, καὶ εἰ γὰρ ἐνδίκην ἔχεις,

Σθέασον ἀγλυοεῖν ἐλθῆς ἴσθ' ἐς νέμεσιν.

Τοῦ αὐτοῦ, πέμψατος ἰστω κέρη.

Εἰ καὶ τιλοτέρω μέρεος τεὸν ἴχρος ἐρείσθης,

Γένος ἔρωσ πλὴν καὶ χεῖσε τὰ χεῖ με φέρει.

Εἰ καὶ ἐς αἴθλιον πρὸς ὀμόχοον ἴξασ ἠδ',

Γένος ἀμετρήτοις ἐψομῃ ἐν σαδίοις.

Εἰ δὲ πρὸς γέλω βύθιον ἴξασ, ἴλαθι κούρη,

Εἰς σὲ θαλασσοῖν τὸτο φέρει παφίη,

Καίμει νικηθῆσαι τεὸν χροῖος ἰμερέσθην,

Τοῦ ὡρὴν ἐπ' ἀΓλαίη θάρσος ἀπώσαμῃν.

gg. i.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ὀφθαλμοί, τέο μέγεις ἀφύσσετε νέκλι ἀρώτων, ^{1ος. δε.}
 Κόμης ἀκρήτου ζωσπόται δραστές,
 Τῆλε δ' ἀδρῆζω μὲν ὅποι ἀθέος· ἐν δὲ γαλιώνη
 Νηφάμα σπείσω κύριδι μελιχίη,
 Εἰ δ' ἄρα που καὶ κείτη κατάχρητος ἔασομαι οἴσρα,
 Γίνασθε κρυερούς δάκρυσι μυδαλέοι,
 Ενδιχον ὀτλήσοντες αἰεὶ πόνον· ἔξ ὑμέων γὰρ
 (Φεῦ) πύρεθς ἐς τῶσπν ἠλθομν ἐργασίω.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἰππομυδῶν φιλέουσα, νόον παρσέρψα λεανδρῶ· ^{1ος. δε.}
 Εν δὲ λεανδρείοις χείλεσι πηγυμυδῆ,
 Εἰχνα πλώξαιτο φέρω φρεσὶ· πλεξαμυδῆ δὲ
 Ξαίτην, ἐς ἵππομυδῶν νόστιμον ἦτορ ἄγα.
 Γάντα τὸν ἐν παλάμῃσιν αἰχνομα· ἀγῶτε δ' ἀγῶν
 Αἰὲν ἀμοιβαίως πῆχσι δεχυμυδῆ,
 Αφιδῶν κυθέρφαι ὑσφῆχμα· εἰ δὲ τις ἤμῃν
 Μέρμεφεται, ἐν πενίῃ μιμνέτω οἰογάμω.

ΜΑΚΕΔΟΝΙΟΥ ὑπάτου.

Τὸ σῶμα τ' ἔχει τεσσ, παρσάπατα δ' αἴθεσι βλάψα, ^{1ος. δε.}
 Ὀμματα τῆ παφίη, πλώ χερα τῆ κιδάρη,
 Σκυλβίς βλεφαρῶν φάος ὀμμασπ, ἕας αἰοιδῆ·
 Γάντοθεν ἀγρβίς πλήμονας ἠθέας.

Τοῦ αὐτοῦ.

Τὸ ξίφος ἐκ κηλεοῖο πύρεται, οὐ μὰ σέ κούρη, ^{1ος. δε.}
 Οὐχί να πὶ κηζω κύριδος ἀλλότειον,
 Αλλ' ἵνα σοὶ τὸν θῆρα, καὶ ἀζαλέον παρ ἔοντα,
 Δεῖξω τῆ μαλακῆ κύριδι πειθόμενον.
 Οὗτος ἐμοὶ παρσπντι σπῶν ἐμπροσ· σπῶ δὲ κατόπασου
 Δύομαι, ἐν δ' αὐτῶ δέκρημα αὐτὸν ἐγαί,
 Κακαλὸς αἰς ἐρωτι· σὺ δ' ἔω δ' ἐμείο λυθίης,
 Τὸ ξίφος ἡμετέρω δύσεται ἐς λαγῶνα.

Τοῦ αὐτοῦ.

^{1ος. δε.} Τῶ χροσῶ τὸν ἔρωτα μετέρχουμαι· ἔγδ' ἄρῶτα
 Ἐργα μνησάων γίγεται ἠσκαπθῆ,
 Αλλ' ἔαρὶ δροσερῶ μνητος γέμν ἀφῶρμείης
 Ὀχρυσὸς τελέθς ποικίλος ἐργαπίης.

Τοῦ αὐτοῦ.

^{1ος. δε.} Κιχλίξες, χρομέτισμα γάμου παρσ κέλθον ἰφσα·
 Ησχα μοι νθίς· πύτα μάττω ἐρέθς.
 Ὠμσα τ' δυσέρωτα χέρω, τρεσὶν ὠμσα πέτραις,
 Μήποτε μελιχίοις ὀμμασπ εἰσιδέφν.
 Γαῖξε μῆνη ὀ φίλημα· μάττω πόπασουξε σεαυτῆ,
 Χείλεσι γυμνοτάτοις ἔπνι μυγυμυδῶις.

Τοῦ αὐτοῦ.

Γαυμυδῶις ἐκ ἔργω· ὀ μὲ οὐῶμα κελθὸν ἀκρύσας,
 Ὠσάμῃ σὺ δὲ μοι πικροτέρη θανάτου.
 Καφθῆξς φιλέοντα, καὶ οὐ φιλέοντα δῶκεις,
 Ὀφρα πάλιν κείνον καὶ φιλέοντα φύγης.

ΑΓΑΘΙΟΥ χορασικῶ.

^{1ος. δε.} Πᾶσαν ἐγὼ πλώ νύκτα κινύρομαι ὄτε δ' ἐπέλθῃ
 Ὀρδρος, ἐλθῆσπ μικρῶ χρομυδῶις,
 Αμφιπεριτεύξουσι χελιδόνες, ἐς δὲ με δάκρυ
 Βθῆοσι, ἴλυκερῶ κῶμα πῆσάμῃ.
 Ὠφθονεραὶ παύσασθε λαλητείδες· ἔγδ' ἐγῶγε
 Τλώ φιλομηλείω ἴλωσπν ἀπεθρισάμῃ.
 Αλλ' ἴτυλὸν κλαίετε καὶ ἔρα, καὶ γράοιτε
 Εἰς αἶπος, κραναῶν αὐλῆ φεζομῃ.
 Βαθῆνα κηῶσπ μῃ· ἴσως δὲ τίς ἤξῃ ὀφθῶς
 Ὀς με ῥοδμυθῶις πῆχσπ ἀμφιβάθῃ.

Τοῦ αὐτοῦ.

^{1ος. δε.} Σαῖξο, σοὶ μῆων ἐπέπει, παλίνορσπ ἰωῶ
 Αψαῖσφ ἔαξω, καὶ πάλιν ἀχί μῃ.
 Σῶ γδ' ἐγὼ δασπῆτα δῆσπσπ, οἶά τε πικρῶ
 Νύκτα καταπῆσπ πλώ ἀχρονπῆδα.

gg. ii.

Η ματι γδ σέο φέρτος ὁμοίον. ἄλλὰ δ' ἰδὲ μὲν που,
Α φθογόν· σὺ δέ μοι καὶ δ' ἀλάλημα φέρης·
Κ ξφο, δ' σφριώνων Γλυκερώτερον, ὡς ἐπι πᾶσαι
Ἐῖσιν ἐμῆς ψυχῆς ἐλπίδες ἄκκρεμέες.

Τοῦ αὐτοῦ.

Εἰ μὲν ἰδὲ οὐ φιλοῖνος ὄταν δ' ἐθέλης με μεθύσαι, *Ἰω. δ.*
Π ρῶτα σὺ γὰρ ἰδὲ πᾶσι φέρε, καὶ δέχουμαι.
Εἰ γδ' ὄπι φάσθης τοῖς χεῖλεσιν, ὄκέτι νήφει
Εὐ μὲν ἴδ' ἔσθ' ἐφυγεῖν τὸν Γλυκὺν οἰνοχρόν.
Π ορθμευδ' γδ ἔμοι γε κύλιξ πᾶσι σὺ δ' φίλημα,
Κ αὖ μοι ἀπα γήγη πῶς χάριν ἰὼ ἔλαβεν.

Τοῦ αὐτοῦ.

Μή ποτε λύχρε μύκητα φέροις, μῆ δ' ὄμβρον ἐγείροις, *Ἰω. δ.*
Μ ἢ τὸν ἐμὸν παύσης νυμφίον ἐρχόμενον.
Αἰεὶ σὺ φθογέης τῆ κύρωιδι. καὶ γδ ὅτ' ἦρώ
Η ρμοσε λθαύδρω θυμέ δ' ἰσοπὸν ἔα.
Η φάσθου τελέτης, καὶ πείθομαι, ὅτι χαλέπων
Κύρωιδι, ἴα πᾶσι δὲ δεσποτικὴν ὀδυῦναι.

Τοῦ αὐτοῦ.

*Τί σενάχης; *Φιλέω. *πῆνα. *πρῶτον. *ἢ ῥά γε καλὴν; *Ἰω. δ.*
*Κ αλιὸν ἡμετέροις ὄμμασι φαινομένην.
*Ποῦ δέ μιν εἰσενόησας; *ἐκεῖ ποτὶ δειπνον ἐπελθών,
Ξῶν ἢ κεκλιμένῳ ἔδραχον ἐν σβᾶδι.
*Ε. λπίζεις δὲ τυχεῖν; *ναί, ναί, φίλος. ἀμφαδίῳ δέ
Οὐ ζητῶ φιλίῳ, ἀλλ' ἰσοκλεστωμένῳ.
*Τὸν νόμιμον μάλλον φούγης χάριον, ἀτρεκέες ἔγνω
Ο πῖ γε τῶν κλεαίων πουλυ δ' ἰσοπόμενον.
*Εγνωσ. οὐ φιλέεις. ἐψύσασο. πῶς δυνάται γδ
Ψυχή ἐρωμένην ὄρτα λογιζομένης.

Τοῦ αὐτοῦ.

Διατῶν θηλυτέρων μοιῶς ποτε μέσση κατήμιον, *Ἰω. δ.*
Τῆς μὲν ἐφίμειρων, τῆ δὲ χειρὸς ὄμιδος.
Εἶλακε δέ μ' ἢ φιλέσσαι· πάλιν δ' ἐγὼ οἶά τέ τις φῶρ,
Χεῖλεϊ φθόρον πῶς ἐτέρῳ ἐφίλωμι.

Ζῆλον ἰσοκλεστων τῆς γείτονος, ἢς τὸν ἔλεγχον
Κ αὖ τᾶς λειποπότους ἔτρεμον ἀγέλιος.
Ο ρήσις δ' ἔρα εἶπον, ἐμοὶ τᾶχα καὶ δ' φιλέεις,
Ὡς δ' φιλέει, χαλεπὸν διατὰ καλαζομένης.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἰω. δ. Η πικρὸς ἀγαίησι μετάρσιος, ἢ πλοκαμίδας
Σφοδρῆ πεκταί, καὶ θβαρβουμένη,
Η μεγαλαυχίσασα καθ' ἡμετέρας ῥηδωνῆς,
Χέρας εἰκνῶθη, πῶς τῶν ἀφῆκε χάριν.
Μαζος ὑπεκλίθη, πῶσον ὄφρυνες, ὄμμα τέτηκται,
Χεῖλεα βαρβαρῆ φθέρματι γηραλέα.
Τὴν πολιεῦ, καλέω νέμεισιν πόθου, ὅτι δικαίως
Ενομα, τᾶς θβαρῶς θάσων ἐσφρομένης.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἰω. δ. Αὐτῆ μοι κυτάρη καὶ ἡμετέρας ἔρωτες
Τῆς ἴσοσιν κερεῖν ἀφρομένη καυδίῳ,
Α ρονας εἰ σπεισῶ φιλέει ποτὲ μῆτε τυχεῖν,
Μῆτ' ἐπολιθῶ μείζοσιν ἀμπλακίας.
Α ρκία θηλυτέρων ἀλιγύματα, κείνα κημίσαι·
Κ αμείψω δὲ νέους ἀφροσιν πιπταλαίῳ.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἰω. δ. Η ῥά γε καὶ σὺ φίλινά φέρεις πόθον; ἢ ῥά καὶ αὐτῆ
Κ αμῆς αὐθρόοις ὄμμασι τηχερόν;
Η σὺ μὲν ὕπνοι ἔχεις Γλυκερώτατον, ἡμετέρας δὲ
Φροσίδος οὔτε λόγος γίγνεται οὔτ' ἄριθμός;
Εὐρήσθης τὰ ὅμοια, τελεῖ δ' ἀμέγροτε πρῶτον
Α δρῆσθαι θαιμοῖς δάχρεισι τελομένην.
Κύρωις γδ πάλιν ἀμῆ, παλίχτος ἐν δέ τι καλόν
Ε μαχεν, ἐχθαίρει θβαρβουμένης.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἰω. δ. Η ῥαδινὴ μὲν ἴτη, τῶμασδ' ὅτι γήσας οὐδὲ
Τῶ δ' ἀπὸ τῆς ἦσος σὶκ ἀπέθηκε χάριν,
Α μ' ἐπὶ μὲν ἡμετέροις πρῶτιδες, ὄμμα δὲ θέλρον
Οὐ γὰρ τῶ δ' ἐτίαν ἢ δεχάσ σὶκ ὀλύγη.

Μίμνη κ' ὄφριάσμα ὄ παιδικὸν ἐνθάδε δ' ἔργων

Ὅτι φύσιν νικᾷ ὁ χρόνος οὐ δυνάται.

Τοῦ αὐτοῦ.

Σπύδων εἰ φιλέει με ματῆν διῶπις ἐφρευθῶ,

Γείραζον καρδίῳ πλάσματι κερδαλέω.

Βύσσομα ἐς ζείνῳ ἴνα που ἄσθονα μίμνε δὲ χούρη,

Λέξω, ἡμετέρου μνήσιν ἔχουσα πόθου.

Ἡ δὲ μέγα φανάχουσε, καὶ ἦλατο, καὶ ὄ παρῶσπον

Πλήξε, καὶ ὄ πλέκτου βίπτειν ἔρηξε κήμης.

Καί με μάρψιν ἐκέτευεν, ἐγὼ δὲ τίς ὡς βραδυπειθής,

Ὀμματι δρυπτομάρψιν σὺλκα τένθουσα μάρψιν.

Ὀλβιος ἐς πόθον εἰμί. ὄ γδ' ἠμ' ἔαμνον αἰύσασα,

Γαίτων εἰς μεγάλῳ τῆτο δέδωκα χάσιν.

Τοῦ αὐτοῦ πέραν τῆς πόλεως Διάρχοντος Διάρτα
λύσιμα τῆν νόμων, ἔπομνηστικὸν παρῶσ
παύλων σιλεντίαριον.

Εἰθάδε μάρψιν χλοάουσα τεηλόπι βῶλος ὀρεάμνω,

Φυλλάδος δὲ κάρπου πᾶσαν ἔδδξε χάσιν.

Εἰθάδε δὲ κλάζουσιν ἔπο σκιεράς κυπαρίσσις

Ὀριγίτες, δροσπερᾶν μητέρες ὄρταλίχων,

Καί λιγυρὸν βομβύσιν ἀκαθίδες ἠδ' ὄλολυγῶν

Τρύψιν, τεηχάλεως ἐνθάδε γουσα βάτοις.

Ἄλλα τί μοι τῆν ἠδός; ἐπεὶ σέο μῦθον ἀκούειν

Ἡθελὸν ἢ κητάρης κρούματα δηλιάδος.

Καί μοι διασὸς ἔρωσ παρῶσ κίδναται, εἰσορῶσαι γδ

Καί σέ μάκαρ πόθῳ, καὶ Γλυκερίῳ δάμαλιν,

Ἡς με παρῶσ μύχισι μνηδόνες, ἀλλὰ με θεσμοί,

Εἴρησις ῥαδινῆς τεηλόπι δορκαλίδος.

ΓΑΥΛΟΥ σιλεντίαριου ἀντίγραφα εἰς αὐτῶ.

Θεσμὸν ἔρωσ ὄσιν οἶδε βιτημάχος, οὐδὲ τίς διχῆ

Ἄνεως παρῶσ τῆν ἠδὸς ἐρωμαίτης.

Εἰ δὲ σέ θεσμοκόλοιο μνηδόνος ἔργον ἐρύκει,

Ὀὐκ ἔσθ' αὖ σὸι φέρνοισ λαβῶσ ἐνεστὶν ἔρωσ.

Γοῖος ἔρωσ, ὄτε βαίος ἀλὸς πόρος οἶδε μερῶσ

Σὺν χροῶ, παρῶσ τεηλόπι ἡμετέρης;

Νηχέρδης λείανδρος, ὄσιν κέρτος ἐστὶν ἔρωστων,

Δείκνεν, εἰνηγῶν κίματος ὄσιν ἀλέγαν.

Σοὶ δὲ φίλος παρῶσ καὶ ὄλκιδες, ἀλλὰ θαμνῶσ

Μαλλον ἀθλωῶν, κίμων ἀπασαμδρος.

Θεσμοῖς παλλὰς ἔχῃ, παρῶσ πόθον εἶπε τίς αἰηρ

Εἰν ἐνὶ θετεύσῃ παλλὰδ' καὶ παρῶσ.

ΑΓΑΘΙΟΥ γραμματικῶ.

Ἡθῶσ ὄσιν ἐστὶ πόρος πόρος ὄσιν ἡμῶν

Ταῖς ἀπαρῶσ τοῖς ἔργῳ τεηλόπι.

Τοῖς μάρψιν παρῶσ ὄσιν ἡμῶσ, οἶς τὰ μερῶσ

Ἄλλα μνηστικῶσ τεηλόπι θαρσαλέω.

Παρῶσ τ' ἀμφιπέσοι παρῶσ ἡμῶσ, καὶ κατ' ἀγμάσ

Παρῶσ, παρῶσ ἡμῶσ ὄσιν ἡμῶσ.

Ἡμῶσ ὄσιν ὄσιν ἡμῶσ ὄσιν ἡμῶσ, ἀλλὰ με λαβῶσ

Κρυπτόμεθα, ζοφῶσ φεροντίσ τεηλόπι.

Τοῦ αὐτοῦ.

Μηδὲν ἀγᾶν, ὄσιν εἶπεν ἐγὼ δὲ τίς ὡς ἐπέρωσ,

ὄσιν καλὸς, ἡμῶσ ταῖς μεγαλοφροσύμασ.

Καί ψυχῶσ δοκέσσκον ὄσιν ὄσιν ἡμῶσ ἐμῶσ

Κέρτασ, τῆς κούρης τῆς ὄσιν κερδαλέσ.

Ἡδ' ὄσιν ὄσιν ἡμῶσ ὄσιν ἡμῶσ ὄσιν ἡμῶσ,

ὄσιν ὄσιν ὄσιν ἡμῶσ ὄσιν ἡμῶσ.

Καί νῦν ὄσιν βλοσυρῶσ, ὄσιν χαλκεος, ὄσιν βραδυπειθής,

ὄσιν ἀερισπότης, ἡμῶσ ὄσιν ἡμῶσ.

Παῖτα ὄσιν ἐνθάδε γρόντο πεσῶσ ὄσιν ὄσιν ἡμῶσ

Ἰαχῶσ, ἡμῶσ ὄσιν ἡμῶσ ὄσιν ἡμῶσ. (ρησ)

Τοῦ αὐτοῦ.

Γοῖου τίς παρῶσ ἔρωσ ὄσιν ἡμῶσ ἐν ὄσιν ἡμῶσ

Μαχλάδος οἶ μῶσ ὄσιν ἡμῶσ ὄσιν ἡμῶσ

Εἰ δ' ὄσιν ὄσιν ἡμῶσ ὄσιν ἡμῶσ ὄσιν ἡμῶσ

Εἰνομοί, ἡμῶσ ὄσιν ἡμῶσ ὄσιν ἡμῶσ.

gg. iii.

Κουειδίας δὲ γυναιξίν ἀτερπέα κούρων ἐγκίρην
 Τίς κεν ἴσσοι λάη, πῶς ἔσθ' ἐλκόμενος;
 Μοίχρα λέκτρα κέκισα καὶ ἐκίοθεν εἰσὶν ἐρώτων
 Ὡν μετὰ παιδομηδῆς κείσθω δὴ ἔσσοι.
 Χήρη δ' ἢ μὲν ἀχρῆμος ἔχῃ πόρνημον ἐρατήν,
 Καὶ πόρνα φρονέει δῖνα μαχλοσύνης.
 Ἡ δὲ σοφρονέουσα, μόλις φιλότιπι μιγείσα,
 Δέχεται ἀσφύρου κέντρα παλιμβολίης,
 Καὶ συγῆ ὅτε λαδὴν ἔχουσα δὲ λείψον αἰδοῦς,
 Ἀψὲς ἐπίλοισι γάμοις χάζεται ἀμβολίας.
 Ἡν δὲ μιγῆς ἰδίη θεραπαιδί, πλήθι καὶ αὐτὸς
 Δοῦλος ἐνδηγὰ γόου δμῶιδι γηρόμορος.
 Εἰ δὲ καὶ ὀθνεῖη, τότε σοι νόμος ἄσχος ἀνάψῃ,
 Ὑβειν αἰγυθίων σώματος ἄλλοτεῖς.
 Πάντ' ἄρα δὲ γλῆς ἐφυγῆ ταδε τὸν δ' ἔμδραμον
 Ἡδέν παλάμη, λαίδος οὐ χετέων.

ΑΡΗΝΑΙΟΥ ῥαμφενδαείου.

Ὀμματα δινδύης χρυφίων ἰνδάματα πυρῶν,
 Χείλεα δ' ἀκροβαφῆ λυξὰ πρεκλαυδῆς.
 Καὶ πολὺ κυχλίζουσα, θεῆς διβόσφυρον αἴβλιω.
 Ἐκχυμῆρας δ' ὀρώσαι θεαράς παλάμας.
 Ἀλλ' οὐ σῆς κραδίης ὑψαύχενος ὠκλασεν ὄϊκος.
 Οὐπω ἐθελιώτης, σοδὲ μῦρανομήνη.

ΓΑΛΛΑΔΑ.

Νῦν καταγνώσκω καὶ τὸ δῖος ὡς ἀερέσπου,
 Μὴ μεταβηρομήνου τῆς θεαράς ἔνεκεν.
 Οὔτε γὰρ βιρώπης, ἢ τῆς δαμάης παρὶ κάλλος,
 Οὔθ' ἀπαλῆς λήδης ἐς ἀποληπομήνη.
 Εἰ μὴ καὶ πρόνας παρὰ πέμπεται, οἶδα γὰρ αὐτῶν
 Τῶν βασιλευσῶν πρὸ γηνικῶν φθορέα.

ΕΡΑΤΟΣΘΕΝΟΥΣ γελασκέου.

Ἀρσεναι δῆλος ἔχει φιλέην δ' ἐγὼ οἶδα γυναικῆς,
 Ἐς χροῖω φιλίω οἶα φυλασσομήδας.

Οὐ καλὸν ἢ ἑπῆρες. ἀπερὸ γὰρ γδ' ἐκεῖναι
 Τὴν τετρατὴν φρονεῖν τὴν τετάρτην φουρόν.

ΛΕΟΝΤΙΟΥ.

Ἰοῦδ. Ὑαῦε μδμισταγίων συμῆς δέπτας. βῆρες ἀμδμζε.
 Οὐ φρονεῖ τὴν σὴν δ' ἢ ἡτερον αἴσαν ἔχῃ.

ΙΟΥΔΙΑΝΟΥ ἀπὸ ὑπάρχον αἰγυθίου.

Ἰοῦδ. Ἰμερτὴ μῦρτὴ μεγαλίζετα. ἀλλὰ μετέλθοις
 Κεῖνης πότνα δίκη κόμπων ἀγέωσθης.
 Μὴ θανάτω, βασίλεια. ὅτι ἔμπαλιν, ἐς τείχας ἦζοι
 Γήραος, ἐς ρυτίδων σκληρῶν ἰκσιτο ῥέτος.
 Τίσθαι πολὺ τὰδε δάκρυα. κάλλος ἰσώχοι
 Ὑψῆς ἀμπλακίω, αἴτιον ἀμπλακίης.

ΦΙΛΟΔΗΜΟΥ.

Ἰοῦδ. Δακρύς, ἐλεφὰ λαλῆς, πῶς ἔργα θεωρῆς,
 Ζηλοτυπεῖς, ἀπὸ πολλὰκι, πυκνὰ φίλῆς.
 Ταῦτα μὲν ἔστιν ἐρώτος ὅτι μὲν εἶπω, πῶς δὲ κείμαι,
 Καὶ σὺ μὲν ἀπλάως, σοδὲν ἐρώτος ἔχῆς.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἰοῦδ. Μὴ ἴσον ἐγὼ βδομή με φιλῶν σέ τίς ἀλλ' ὅτινθ' ἔσσοι.
 Ἐαὶ ἡππὴ καὶ γὰρ καὶ σὺ μῦρανομήνα.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἰοῦδ. Τὸν σιγῶντα φιλανὶ σιγῶντα τῷ ἀγαλήτων
 Λύχρον, ἐλαμῆς ἔκμεθῶσα δρέσκ,
 Ἐξίθι μῦρτυεῖω γὰρ ἔρωτος μόνος σὺν ἐφίλησεν
 Ἐμπνοῦ καὶ τυκτῶ κλῆε φιλανὶ θύραν.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἰοῦδ. Νῦν ἱερὴ καὶ λυχνε, σιγῶντα ἔπτας δῆλος
 Ὀρχοῖς, ἀλλ' ὑμῶς εἰλόμω ἀμφότεροι.
 Χὼ μὲν ἐμέ φέρῃ, κείνοι δ' ἐγὼ οὐποτε λείψην,
 Ὡ μῶσα μδμ κρινεῖω δ' εἶχετε μῦρτυεῖω.
 Νῦν δ' ὁ μὲν ὄρχια φροῖν ἐν ὕδατι κείνα φέρεαθ.
 Λύχρε σὺ δ' ἐν κέλποις αὐτῶν ὀρεῖς ἑτέρων.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ο ὕπνω σοι καλύκων γυμνὸν θέρος, ὅσδ' ἔμνησθαι *jos. s.*

Βότερος ὁ πρὸ θενίους παρτοβολῶν χείρας,

Ἀλλ' ἤδη θοὰ τόξα νέοι γήγρουν ἔρωτες

Λαοδίκη, καὶ πῦρ τύφεται ἔλκρυφιον.

Φύλακον δυσέρωτες, ἕως βέλους ὅσα ἔπινυρῃ.

Μαίτις ἐγὼ πολλῆς αὐτίκα πυρκαϊῆς.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ψυχὴ μοι παρολέγῃ φύλακον πόθον ἠλιοδάρης, *jos. s.*

Δάκρυα καὶ ζήλους τοῖς ἄρῃν ἔπιταμνῃ.

Φοῖ μὲν, ἀλλὰ φυγεῖν οὐ μοι σθένος, ἢ γὰρ αἰαδῆς

Αὐτὴ καὶ παρλέγῃ, καὶ παρλέγουσα φιλεῖ.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ὁ σάκι κυδίλλης ὑποκόλπιος, εἴτε κατ' ἤμῃ, *jos. s.*

Εἴτ' ἀποτολήμας ἠλυθον ἑσπέριος,

Ὅϊδ' ὅτι παρ κρημνὸν τέμνω πόνον, οἷδ' ὅτι ῥίπιδ'

Παῖτα κύβον κεφαλῆς αἰέν' ἔφρην ἑμῆς.

Ἀλλὰ τί μοι πλέον, ἐστὶ γὰρ ἔθρασίς, ἢ δὲ ὄσθρ' ἔλκη

Παῖτοτ' ἔρωτος, ἀρχὴν οὐδ' ὄναρ οἶδε φόβου.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἐξήκοντα τελεῖ χροῖτῳ λυκάβατος ἐς ὥρας *jos. s.*

Ἀλλ' ἐπικυαίων σῆμα μὲν πλοκαίμων,

Καὶ χροῖτ' ἀρῆτιδωτος, ἐτ' ἀμβροσίω, ἐπὶ περὶ,

Πᾶσιν ἐπὶ σάξ' μυριάδας χροῖται.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἡράθην, τίς δ' οὐχὶ κενώμακε, τίς δ' ἀμύνητος *jos. s.*

Κώμων, ἀλλ' ἐμνήτω, ὅσα πίνος, ἔχ' ἔσοδ;

Ἐρρίφθω πολὴ γὰρ ἐπέγεται ἀπὶ μνηστῆς

Θεῖξ, ἢ δὴ σίμωτῆς ἀγγελος ἠλικίης.

Καὶ παῖξιν ὅτε κειρος, ἐπαῖξ' ἀμῶν ἠνίκα καὶ νεῶ

Ὅκ' ἐπὶ λαφότηρος φροντίδος ἀφόμεθα.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἡράθης πλουτῶν φροῖκατῆς, ἀλλ' ἀπένος ὦν, *jos. s.*

Ὅκ' ἐτ' ἔρατος, λιμὸς φάρμακον οἷ' ἔχ'.

Ἡ δὲ πάρος σε καλυῦσα μέρον καὶ τερπνὸν ἀδῶνιν

Μιῶφιλα, κῶ τοι τοῖμα πτωχῶν.

Τίς, πόθεν εἰς ἀδραν, πόθ' ἔπι πῆλις, ἢ μάλισ' ἔρωτος

Τοῦτ' ἔπος, ὡς ὁδὸς ὁδὸν ἔχοντι φίλος.

Τοῦ αὐτοῦ.

jos. s. Ἡ χαλεπὴ καὶ πόθ' ἔπι φιλήσιον, ἢ τὸν ἔρατον

Μηδέποτ' ἀργυρίου ζωεῖς αἰαχρῶν,

Φάνετ' αἰετῶτερη κῶ ἢ πάρος, ἢ μέγα γαῖμα

Φαρεῶδ' ἢ ἡλλάττω πῶς οὐδὲκ.

Καὶ γὰρ ὠρητῆρη ποτὲ γήγεται ἀσπὶς αἰαδῆς,

Δάκρυ δ' ὅσα δῆλως ἢ θανατηφορέω.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἡράθην δῆμοις πᾶσι φῆς ἄρος, οὐ μέγα γαῖμα.

Καὶ σάκῃς δῆμοις, δούτερον οὐχὶ μέγα.

Καὶ πάλιν ἀσιᾶκῆς δῆμοις, τείτον' ὅσα ἐπὶ ταῦτα

Παῖγια καὶ δῆμοις τέσσατον ἀργυρίδου.

Αὐτὰ που μοῖρᾴ με κατωνόμασαν φιλοδῆμοι,

Ὡς αἰεὶ δῆμοις θερμὸς ἔχ' με πόθος.

Τοῦ αὐτοῦ.

jos. s. Μικκὴ καὶ μνηστῆσα φιλαίμιον, ἀλλ' ἀσελίων

Ὀυλοτέρη, καὶ ἀμνοῦ χροῖτα τερπνοτέρη,

Καὶ κετοῦ φωνῶσα μαγώτερα, καὶ πρῆχουσα

Παῖτα, καὶ αἰτῆσαι πολλὰκι φέδδον.

Τοιαῦτῳ φροῖμι φιλαίμιον, ἀχρεῖς αἰδύρα

Ἀλλῶ ὡς χροῖση κῶπῃ τελεσοτέρη.

Τοῦ αὐτοῦ.

jos. s. Ψημὸς, καὶ λαλή, καὶ κωλίλοι ἄμμα, καὶ ὠδῆ

Ξαθηπῆς, καὶ πῦρ ἀρῆτι κατὰ χροῖτον,

Ὡς ψηχὴ, φλέξ' ὅσα πίνος, ἢ ποτὲ, καὶ πᾶσιν

Ὅκ' οἶδα γνῶση δέμορε τι φορῶν.

Τοῦ αὐτοῦ.

jos. s. Ὡς ποδῶν, ὡς κήμων, ὡς τῶν ἀπὸ λωλα διχῶν

Μηρῶν, ὡς γλουτῶν, ὡς κτενῶν, ὡς λαγῶν,

Ω ὠμων, ὠ ματων, ὠ τῶ ραδινοῖο τραχήλου,
 Ω χραῖν, ὠ τῶ μνηνομα ὀμματιῶν,
 Ω κακτεχνοτάτου κινήματος, ὠ παειδήτων
 Γλωπτισμῶν, ὠ τῶ κλώμεθα φωναρίων.
 Εἰ δ' ὀπικῆ, κῆ φλωεῖ, κῆ σὸκ ἀδουσα τὰ σαπφῶς,
 Κἀπὸρσεῖς ἰδῆς ἠέσταιτ' ἀνδρομέδης.

Τοῦ αὐτοῦ.

Η καμψή, μεῖνόν με. τί σοι καλὸν οὐδ' ὄμα; ποῖ σε
 Εστὶν ἰδεῖν; ὁ θέλεις δάσσομν. ὄσδ' ἐλαφῆς;
 Ποδὶ γίνῃ; πέμψω μὲτ' ὄσδ' ἰνά; μῆτις ἔχῃ σε;
 Ω Ἰθαρή, ὕγιαν. ὄσδ' ὕγιανε λέγῃς;
 Κἀπάλι κῆ πάλι σοὶ ποροσελθίσομαι. οἶδα μαλαῖα
 Κἀσὸ σκληροτέρας. νῦν δ' ὕγιανε γυνάι. (σὺν

ΑΝΤΙΦΙΛΟΥ.

Χεῦμα μὲν, βύρωτ' ὁ λακωνικόν' ἀδ' ἀκέλυτος,
 Λήδα· χῶ κύκνω κρυπτόμνος, κρονίδας.
 Οἶδ' ἐ μετὸν δυστέρωτα κατὰ τε κῆ τί; γῆνωμαι
 Ορνεον. εἰ γὰρ ζεῖς κύκνος, ἐγὼ κέρυδης.

ΜΕΛΕΑΓΡΟΥ.

Ηδυμῆς μοῦσαι σέω πηκίδι, κῆ λόγος ἔμφρων
 Σὺ πειθοί, κῆ ἔρωσ καλὸς ἐφ' ἰοίόχα,
 Ζωοφίλα σοὶ σκῆπτρα πόταν ἀπένεμν, ἐπεὶ σοὶ
 Αἰτειατ' ἀεὶ τῆς τρεῖς ἔδδσαν χεῖρας.

Τοῦ αὐτοῦ.

Τίς μοι ζωοφίλαν γαλίω πρὸ δέξεν ἐταίριον;
 Τίς μίαν ἐκ τειωτῶν ἦγαγέ μοι χεῖρα;
 Ηρ' ἐτύμως ἀνὴρ κεχρησμένον ἰύσεν ἔργον,
 Δῶρα διδούς, καὶ τὴν πῦν χεῖρ ἐκ χεῖρι.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ηφίλεως χεῖροισ ἀσκληπιάς, οἶα γαλιωῖς
 Ομμοσὶ σὺ μπεῖθῃ πῆρτας ἔρωσ πλοσθ.

Τοῦ αὐτοῦ.

Δφνὸς ἔρωσ, δφνός. τί δὲ ὄ πλέον, ἰὸ πάλιν εἶπω
 Κἀπάλιν οἰμάζων πολλακὶ δφνός ἔρωσ;

Η γδ' ὁ παῖς ἑύτοισι γῆα, κῆ πυκνά κακιδίς,
 Η δεταμ ἰὸ δ' εἶπω λαίδηρα, κῆ τρέφεται.
 Θ αῶμα δέ μοι, πῶς δ' ἔα δ' ἔα Γλαυκίῳ Φαιρίσσει
 Κύματος, ἔξ ὕψος κύματι σὺ πῦρ τέτοχας.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ναί τὰν κύματι, ἔρωσ, φλέξω τὰ σα πόρτα πυρίσσει
 Τόξα τε κῆ σκυθικῆ ἰοδόχῃ φαρῆσι.
 Φλέξω ναί, τί μάταμα γῆα, κῆ σιμά σπορῶς,
 Μυρτίδης; τάχα που ἀρδονιον γῆα σῆς.
 Εἰ γὰρ σευ τὰ ποδῆρα πόταν ἀκίπτερα κῆ σῆς,
 Χολχόδερον σφίγγω σῆς παῖ ποσὶ πέδιλῶ,
 Κἀτοι καδιδεῖον κῆ σῆς οἶσομν, εἰ σε πρ' οἶκον
 Ψυχῆ σὺ βύξω λυγρὰ πρ' ἀπολίους.
 Αλλ' ἴθι δεσκηνητε λαβῶν δ' ἐπὶ κῆ σῆς πέδιλα,
 Ἐκπύτασον λαχναῖς εἰς ἐτέρες πῆρνας.

Τοῦ αὐτοῦ.

Τί ξένον εἰ βροτολοῖν ἔρωσ τὰ πυρίπνοα τόξα
 Βάλλῃ, κῆ λαμυροῖς ὀμμασι πυκνά γῆα;
 Οὐ μήτηρ τέρχῃ μὲν δ' ἔη, γαμέτις δὲ τέτυκλα
 Ηφαίστου, κῆ πῆρ κῆ ξίφειον;
 Μητρὸς δ' οὐ μήτηρ αἵμων μάστιξ ἰθάλασα
 Τρηχὸ βοῶ; γαμέτις δ' οὐτέ τις, ὄτε τίνος.
 Τούτων ἐκεν ἠφαίστου μὲν ἔχῃ φλόγα, κύμασι δ' ὄργῶν
 Στέρξεν ἴσθῃ, δ' ἔρωσ δ' αἵματόφυρτα βέλη.

Τοῦ αὐτοῦ.

Κῆμα ὄ πικρὸν ἔρωτος, ἀκρίμητοί τε πνέοντες
 Ζῆλοι, κῆ κάμων χῆ μέλιον πέλαγος,
 Πῶ φέρομαι; πῶν τε δὲ φρεων οἶα κῆσ ἀφῆνται.
 Ηπάλι πῶν τρυφερῶ σκύλλαν δ' ἰοίόμεθα.

Τοῦ αὐτοῦ.

Αἰεὶ μοι διωθῆ μὲν ἐν οὐρανῶ ἦχος ἔρωτος,
 Ομμο δὲ σῆγα πότοις ὄ Γλυκὸ δάκρυ φέρῃ.
 Οὐδ' ἠνῆσ, οὐ φέχλος ἐκρίμισεν, ἀλλ' ἰσπὸ φίλῶν
 Ηδη που κῆ σῆ γῆα σῆσ ἐνεσι τύπος.

Ω παῖνοι, μὴ καὶ ποτ' ἐφίπτασθαι μὲν ἔρωτες
 Οἶδατ', ἀποπλήωμαι δ' οὐκ ὅσον ἰχθύετε;
 Τοῦ αὐτοῦ.

Καὶ τὸς ἔρωτος ὁ παῖνος ἐν αἰτέλει δέσμιος ἦλω,
 Τοῖς σοῖς ἀγροθεῖς ὄμμασι, πινάειν.
 Τοῦ αὐτοῦ.

Ω ββαρὴ βολαίωσα τί δὴ ποτέ μ' ἐκπυρα λούεις;
 Π εῖν δ' ἀποδύσασθαι, τῷ πυρὸς ἀοιδάνομαι.
 Τοῦ αὐτοῦ.

Εἰ καλλι καυρῶ, γήρωχ' ὅτι καὶ ῥόδον αἰτέϊ
 Α λλά μὲν αἰθὴν ἀφνω, σιωπῶσις εἰρένη.
 Α νητος γὰρ καὶ καλλος ἴσον χροῖον ἔστι λαχόντα·
 Τ αῦτα δ' ὁμοῦ φρονέων ἔξεμαραὶ ὁ χροῖος.
 Τοῦ αὐτοῦ.

Εἰ μὲν γρησκόφ' ὁ καλὸν, μετὰ δὲ τῶν ἀπέλγη·
 Εἰ δὲ μὲν, τί φοβῆ τῷ ὅ μὲν δίδοναι;
 Τοῦ αὐτοῦ.

Τὴν καταφλέξι πολλὴν ἀειγαῖδᾶ, τὴν πολὺμαστον,
 Τὴν τοῖς βουλομένοισι χροῖον ἐρβουρομένοιν,
 Γυμνῶ μοι δὲ νυκτὸς ὅλης πρὸς κλινὴν ὄνθεος,
 Α γρι φίλης ἡοῖς, παρθεῖα χροῖομένοιν.
 Οὐκ ἐπὶ γουάσσομαι τὴν βάρβαρον, ἢ δ' ἐπὶ ἐρωτῶ
 Κ λαύσομαι, ὑπνον ἔχων κείνο χροῖομένοιν.

ΑΣΚΛΗΡΙΑΔΟΥ.

Αὐτῷ μοι σέφανοι παρὰ δίκλῃσι τῶνδε κρεμαστοῖ
 Μίμνετε, μὴ παρπετῶς φύλλα πινάσσομένοιν,
 Οὐδ' ἀκρῶσις κατέβρεξα (κατομβρα γδ' ὄμμαϊ ἔρωτι)
 Α λ' ὅτ' αἰοῖσιν ἀμύσας αὐτὸν ἰδῆτε θύρης, τῶν
 Σ πᾶζαθ' ἔσφαρ' κεφαλῆς ἐμὸν ὑέτον, ὡς αἰ ἀμεινον
 Η ξανθὴ γέ χροῖη τὰ μὰ δάκρυα πῆ.
 Τοῦ αὐτοῦ.

Αὐτῷ, σὲ γὰρ πρὸς οὐρα τρεῖς ἄμοσεν ἠεράκλῃα
 Η ξαν' κέχ' ἠκει. λύχε, σὺ δ' εἰ θεός εἰ,

Τὴν δολίω ἐπαμύμον' ὄσθιν φίλον ἐνδον ἔχουσα
 Γ αἴζη, ἀποσβεσθεῖς, μηκέτι φῶς πρὸς ἔχε.
 Τοῦ αὐτοῦ.

Νῆφε, χαλαροβόλη, ποίε σέτος, αἴθε, κεράντου·
 Πᾶντα τὰ πορφύροντ' ἐν χροῖοῖσι σείε νόφιν.
 Η ν γὰρ με κλείνης, τότε παύσομαι ἢν δέ μ' ἀφείνης,
 Κ αὶ ἀφείνης τούτων χροῖον, καμῶσομαι.
 Ε λκει γὰρ μ' ὁ κρατῶν ἐσθ' ἡρόσ' ὅ ποτε πεισθεῖς,
 Ζ εῖδ', ἀφ' ἀχαικῶν χροῖος ἔδεις θαλάμην.

ΠΟΣΕΙΔΙΠΠΟΥ.

Εν παφίη κυθέρῃα πρὸς ἡνίον εἶδε κλέανδρος
 Νικεῖς ἐν χροῖοῖσι κύμασι νηχομένοιν·
 Κ αμομένοιν δ' ὑπ' ἔρωτος ἐν φρεσὶν ἀθραχῆς αἰήρ
 Ξ ηροῖς ἐκ νοτερῆς παιδὸς ἐπεσάσσατο.
 Χ ὡ μὲν οὐρανὸν γαίης ἐπιπύω, θαλάσσης
 Ψ αύουσαν, τῶνδε εἴχουσαν ἀγρομένοιν.
 Ν ὡ δ' ἴσος ἀμφοτέροισι φίλης πόθος. οὐκ ἀτελέεις
 Ε ὑχαί τας κείνης βύζατ' ἐπ' ἠόνος. (γδ)

Τοῦ αὐτοῦ.

Δάκρυα καὶ κῶμοι, τί μ' ἐγείρετε, τῶν πόδας ἀρω
 Ε κπυρὸς εἰς ἐτέρω κύματιδος αἰθρακίω;
 Λήγω δ' οὐ ποτ' ἔρωτος. αἰεὶ δέ μοι ἔξ' ἀφροδίτης
 Α ληος, ὁ μὴ κροῖων κροῖον ἀγρομένοιν πόθος.

ΡΟΥΦΟΥ διμεσίου.

Πᾶντα σέθεν φιλέω μοιῶν δὲ σὸν ἀκρίτον ὄμμα
 Ε γράρω, τυθροῖς ἀιδράσι τερπόμένοιν.

ΑΝΤΙΦΙΛΟΥ.

Εἶπον ἐγὼ καὶ παρθεῖα, ὅτ' ἴω ἐπὶ φίλτρα τερεινῆς
 Νήπια, συμφλέξι πάστας ἀεξομένοιν.
 Οἱ δ' ἐγὼ τὸν μὲν τῆν ἴσιν, ὁ χροῖος ὅν ποτ' ἐφώνην,
 Οὗτος ἐγὼ δὲ πάλαι τρεῖς ἀμεινον ἠεράκλῃα.
 Καὶ τί πάθω; λθῶσιν μὲν ὄλαμ φλόγες ἢν δ' ἀποθῶσιν,
 Φροῖτιδες ἴω δ' αἰτῶ, πρὸς ἡνίον οἰχόμεθα.

ΛΟΥΚΙΛΛΙΟΥ.

Ἡ δὲ φίλῃν παείχραψον ἔρωσ ὄλον, ἢ δὲ φίλῃσθαι
Πράσθες ἴν' ἢ λύσης τὸν πόθον ἢ κεράσης.

ΡΟΥΦΙΝΟΥ.

Πᾶλλας ἔσαθρήσασα καὶ ἦρῃ χυσοπέδιλος
Μαῖονιν, ἔκ κεράδης ἴαχον ἀμφοτέρας,
Οὐκ ἐπὶ γυμνάμεσθαι κρίσις μία ποιμνός ἄρχει
Οὐ καλὸν ἠπῆσθαι δις παρὲς κελλοσιύης.

Τοῦ αὐτοῦ.

Καμὸς ἔχης κώφιδος, πείθοις σῶμα, σῶμα καὶ ἀκμή
Εἰαριωνῶν ὠρών, φθόγμα δὲ καλλιόπης,
Νοῦν καὶ φρεσιύῳν ἡμῖδος, καὶ χεῖρας ἀδύτης·
Σὺ σὶ δὲ αἰχάριτες τέσσαρες εἰσι, φίλη.

Τοῦ αὐτοῦ.

Γέμπτω σὶ ροδόκλῃα τὸ δὲ σέφος, αἴθεσι πλέξας, ^{ἰοκ.}
Αὐτὸς ὑφ' ἡμετέρας δρεψάρμνος παλάμας.
Εστὶ κρίνον, ροδὴν τε κάλυξ, νοτερὴ τ' ἀνεμάνη,
Καίναρκιασος ὑγρὸς, καὶ κυαιαυγὸς ἴον.
Ταῦτα σεψάρμνη, λήξον μεζάλαυχος εἴουσα.
Ανηεῖς, καὶ λήγης καὶ σὺ καὶ ὁ σέφατος.

Τοῦ αὐτοῦ.

Γείτονα παρθένον εἶχον ἀμυμώνῳ ἀφροδίτῳ,
Ἡμῶν τὴν ψυχὴν ἐφλεγν ὄχι ὀλίγον.
Αὐτῇ μοι παρσέπαίξῃ καὶ εἴ ποτε κεραρὸς, ἐτόλμα.
Ἡρῶν θρία, τί πλέον τὸν πόθον ἠθάνετο.
Ἡνῶσα πολλὰ καμὸν παρσάκησα νῦν ὅτι ἐκίβη.
Ὡστε τί ποιῶμεν; φθίζομεν, ἢ μὲρομεν;

Τοῦ αὐτοῦ.

Αὐτῇ παρσάθεν εἴλω ἔρατοχρῶος, εἰα σ' ἡμαστος,
Εἴσφουρος, βύμηκας, βύφρες, βύπλικαμος·
Ἡλαρση δὲ χεῖρα καὶ γήραϊ καὶ πολίησι,
Καὶ νῦν τῆν παρστέρωι οὐδὲ ἄναρ σ' ἀεὶ ἔχῃ.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἀρνήται τὸν ἔρωτα μολυσίας ἀλλὰ δὲ σῶμα
Κέκρασθ' ὡς βελέων δόξα μνιον Φαρέτσειον·
Καὶ βάσις ἀσατέουσα, καὶ ἀσατος ἀσθματος ὀρμη,
Καὶ καίλαμ βλεφάρων ἰοτυπεῖς βάσιτες,
Ἀλλὰ πόθοι, παρσὸς μηδὸς εὔσεφαίου καὶ φρεῖης,
Φλέξατε τὴν ἀπὶ τῆν, μέγας ἐρῆ φλέγρομα.

Τοῦ αὐτοῦ.

Εἰ δυοῖν σὶκ ἴαχουσι ἴση φλόγα πυρφόρε καύσαι,
Τὴν ἐνὶ χειρομύκῳ ἢ σάου, ἢ μεταφες.

Τοῦ αὐτοῦ.

Οὐκ ἔαδ' ὄχι ἔρωσ, εἴ τις καλὸν εἶδος ἔχουσαν
Βούλετ' ἔχῃν, φρεσίμοις ὄμμασι πειθάρμνος,
Ἀλλ' ὅστις κακάρμορον ἰδῶν, πεφορημνός οἴσθρα,
Στέργῃ, μαγομνός σὶκ φρενὸς αἰθάρμνος,
Οὗτος ἔρωσ, πῦρ τῆτο, τὰ γὰρ καλὰ πούτας ὁμοίως
Τέρπει τοῖς κρίνῃν εἶδος ὅπτισα μνίους.

Τοῦ αὐτοῦ.

Γέμπτω σοι μύρον ἠδύ, μύρον τὸ μύρον θεραπειών,
Ὡς βεθμίω σπῆδων ἡμα δὲ τῷ βεθμίου.

Τοῦ αὐτοῦ.

^{ἰοκ.} Ὑψοῦται ροδόπῃ τὰ καλλεῖ κῆν ποτε χάρη
Εἴπω, τὰς σόβαρας ὀφρῶσιν ἡσασάσαστο.
Ἡν ποτε καὶ σεφαῖος παρὸ θυραν ὑπάρει κρεμάσασμαί,
Ὀρμασῖσα πατὴ τοῖς θεαροῖς ἴχουσιν.
Ὡρῆτιδες, καὶ γήρας αἰηλεές, ἔλθετε θάσασον,
Σπῆσασατε καὶ ἡμεῖς πείσασατε τὴν ροδόπῃν.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ὡπλισμαί παρσὸς ἔρωτα παρὲς φερόισι λογιμῶν,
Οὐδὲ με νικησῆ, μοῦως ἐὼν παρσὸς ἕνα.
Θιατὸς δὲ ἀθανάτω σῖνελ βύστομα. ἰὺ δὲ βοηθῶν
Βάκχον ἔχῃ, τί μόνος παρσὸς δὲ ἔγ' ἀδύαμα;
hh. i.

Τοῦ αὐτοῦ.

Τέσπαρες αἱ χάριτες, παφίαι δύο, καὶ δέκα μούσα.
Δερκυλὶς ἐν πάσαις, μούσα, χάλει, παφίη.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ομματ' ἐχέει ἥρης μύτι, καὶ χείρας ἀδύτης,
Τοὺς μαζοὺς παφίης, τὰ σφυρὰ τῆς γέπδος.
Εὐδάμων ὁ βλέπων σε· τεισὺλβιος ὅς τις ἀκούει·
Ἡμίθεος δ' ὁ φιλιῶν· ἀθάνατος δ' ὁ σιωπῶν.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ρουφίνος τῆ' μῆ' Γλυκερώτατη ἐλπιδὶ πολλὰ
Χαίρειν· εἰ χαίρειν χάλει ἐμοὶ δυνάσαι.

Τοῦ αὐτοῦ.

Οὐκ ἐπὶ παρθομάδης, ὡς παρὶν ποτε, νῦν δ' ἐκαλυμμένη
Θηλυμάδης· καὶ νῦν δίσχος ἐμοὶ κρόταλον.
Ἀντί δέ μοι παῖδαν ἀδδίου χροός, ἤρεσε γύψου
Χείματα, καὶ φύκις αἴθος ἐπεισόδον.
Βοσκήσθ' δελφίνας ὁ δενδροκόμης ἐρύμαρτος,
Καὶ πολλὸν πόντου κῶμα θοᾶς ἐλάφοις.

Τοῦ αὐτοῦ.

Εἰ μὲν ἐπ' ἀμφοτέροισιν ἐρῶς ἴσα τόξα ὑπαίτης,
Εἴ θεός· εἰ δέ βέρεται παρὰ μέρος, ὁ θεός εἶ.

Τοῦ αὐτοῦ.

Οὕτως ὑπνώσας κωνώπιον, ὡς ἐμὲ ποίης
Κοιμάσθαι ψυχροῖς τοῖς δὲ παρὰ παρθεύεις.
Οὕτως ὑπνώσας ἀδικωτάτη, ὡς τὸν ἔρασην
Κοιμήσθαι· ἐλέου δ' οὐδ' ὄναρ ἰούπασαι.
Γείρονες οἰκείροισι· σὺ δ' οὐδ' ὄναρ· ἢ πολλὴ δὲ
Ἀὐτὴκ' ἀγαμνήσθ' αὐτὰ σε πύργα κέμη.

Τοῦ αὐτοῦ.

Εἰ τῶντας ὁ κριτὴς ὁ θεὸν ἔθεάσαστο χούρας,
Οὐκ ἐτ' αἰοῦσ' ἐσιδεῖν ἤθελε καὶ παρθέρας.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἡλιοισι ἀλλήλας, ῥοδόπη, μελίτη, ῥοδόκλιτ' α,
Τῶν τελευτῶν τίς ἐχέει κάλλος σφόδτερον.

Καί με κριτῶν εἴλοντο καὶ ὡς θεαὶ αἱ παρθεύεις,
Ἐσησαν μοι ὡς νέκταρ ἐλπίδουμα.
Ἀλλὰ Γαφὰς ἀπέπονθε παρὲς Διὸς· τὴν κρίσιν εἰδώς,
Τὰς τρεῖς ἀθανάτους διδύσιμεσε Φαίνομα.

Τοῦ αὐτοῦ.

Λουσαῖμοι, παρθεύεις, πικρασώμεθα, καὶ τὸν ἄκρατον
Ἐλακωδὸν, κύλικας μείζονας σφρακκῆσι.
Βαφὸς ὁ χαίρειν τῶν βίβλιος· εἴτα τὰ λειπὰ
Γῆρας καλύσει· καὶ τὸ τέλος, θάνατος.

Τοῦ αὐτοῦ.

Εὐράπησ' ὁ φίλημα, καὶ ἰὼ ἀρεὶ χείλεος ἐλθῆ,
Ἡ δὲ καὶ φαῖν μοι ὡν ἀρεὶ σώματος.
Ἦ αὖθ' δ' οὐκ ἀκροῖς τοῖς χείλεσιν ἀλλ' ἐρύσασα
Τὸ σῶμα, πῶ ψυχῆ ἐξ ὀνύχων ἀνάγῃ.

Τοῦ αὐτοῦ.

Γῆ νῦν παρθεύεις, ποῦ δ' αἱ χέρεις αἱ πολυκλείτου,
Αἱ ταῖς παρθεύεις τέχνης πινύμα χάλει ζέδουμα;
Τίς πλοκάμοις μύτις βιώδεις, ἢ πυρθέντα
Ομματὰ καὶ δὴρῆς φέρῃς ἀποπλάσεται;
Ποῦ πλάσται; ποῦ δ' εἰσι λιθοζόοις ἔπαρτε τῆδε
Μορφῆ τὸν ἔχῃ, ὡς μακάρων ζῶσιν.

Τοῦ αὐτοῦ.

Οὐκ ἔλεγον παρθεύεις, γηροσχερῆ; οὐ παρθεύεις,
Ἡ ζοῖσιν ἄχέως αἱ Διὸς λεισίφιοι;
Νῦν ῥυτίδες, καὶ θρίξ πολλή, καὶ σῶμα βρακῶδες,
Καὶ σῶμα καὶ παρθέρας οὐκ ἐτ' ἔχον χάλειτα.
Μή τις σοι μετῆρε παρθεύεις, ἢ καλακῶων
Λίασεται, ὡς δὲ τὰ φον, νῦν σε παρθεύεις.

Τοῦ αὐτοῦ.

Σοί με λάτριν Γλυκῶδεις ἐρῶς παρθεύεις βιώπι,
Γαῖρον· ἀπαρθεύεις εἰς πόθον αὐτῆ μοδον,
Ἀὐτοθελῆ, παρθεύεις, ἐκρούσιον, ἀλτὸ κέλυθον,
Αἰτήσονται πικρὴν μηποτ' ἐλθουθελίω,

Άρει φίλης πολῆς καὶ γήραος ὄμμα βάλοι δὲ
Μή ποτ' ἐφ' ἡμετέρας ἐλπίσι βασκανίη.

Τοῦ αὐτοῦ.

Τίς γυμνῶ ἔγω σε καὶ ἐξέβωθεν εἰ ἔδφρει;

Τίς ψυχῶ λίθινῳ εἶχε, καὶ ὄκ' ἐβλεπε;

Μοιχὸν ἴσως βύρηκεν ἀχαίρως κείνος ἐσελθών.

Γιγνόμενον πᾶσαι τῆτο ποιοῦσι, τέκνον.

Πλὴν ἀπὸ νυῦ ὅτ' ἔστιν ἔστω, κείνος δ' ὅτ' ἔξω,

Τὸ παρ' ἄλλοι σφάλλου, μὴ πάλι ταῦτό πάθῃς.

Τοῦ αὐτοῦ.

Εκβλήθ' γυμνῶ τις, ἐπὴν βύρη ποτὲ μοιχόν;

Ὡς μὴ μοιχεύσῃς, ὡς ἀπὸ πυθαγόρου;

Εἶτα τέκνον κλαύουσα καταδρύνεις ὁ παρ' ἄλλοι;

Καὶ παρ' ἀριγύστῃς μηχανοδύου παρ' ἄλλοι.

Εκμαξαι, μὴ κλαῖε τέκνον, χυθρήσομαι δ' ἄλλον,

Μηκέτι τὸν ὁ βλέπειν εἰδόμενα καὶ ὁ δέφν.

Τοῦ αὐτοῦ.

Μέλει τίνας παροῦσιν παρ' ἀκλαύσομαι, ἄρει τίνας σε

Γουάσομαι φερέη, μηδὲν ἀκουόμενος;

Ἡδὲ καὶ λυχαί σοι ἑπισκίρτωσιν ἔσθ' ἄρει,

Καὶ ἄλλοι μοι δάσῃς ὡς ἐκείνη παρ' ἄλλοι.

Τοῦ αὐτοῦ.

Εὐχαίρως μονάστασαν ἰδὼν παρ' ἄλλοι, ἰκέτερον

Καὶ τῆν' ἀμβροσίῳ ἀφ' ἀνάσσει γονάτων,

Σῶσον, εἴ φησι, ἀνδρωπὸν ἀπολλύμενον παρ' ἄλλοι μικρόν,

Καὶ φθόνον ζωῆς πνεῦμα σὺ μοι χείρῃ.

Ταῦτα λέγοντος, ἐκλαυσεν ἀποφύσσασα δὲ δάκρυ,

Ταῖς περὶ φεραῖς ἡμᾶς χερσὶν ἔξω ἐβόθην.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ ΘΡΑΚΙΟῦ.

Ἡτὰ ῥόδα, ῥοδόεσθ' ἔχῃς χάριν, ἀλλὰ τί πωλῆς

Σαυτῶν, ἢ τὰ ῥόδα, ἢ ἐστὶν ἀμφοτέρω;

Τοῦ αὐτοῦ.

Εἴθ' αἴματος γυμνῶ σὺ δέ γε σείχουσα παρ' ἄλλοι,

Στήθεα γυμνώσῃς, καὶ με πνέοντα λάβοις.

Εἴθε ῥόδον γυμνῶ σὺ ποτόφουρον, ὅφρα με χερσὶν

Ἀεμῶν, κείσῃς εἴθεσι χιόνεσι.

Εἴθε κρίνον γυμνῶ λυχαί χερσὶν, ὅφρα με χερσὶν

Ἀεμῶν, μᾶλλον σὺς χροῖτης κρέσῃς.

ΜΑΙΚΙΟΥ.

Ὡμοσ' ἐγὼ δύο νύκτας ἀφ' ἡδύλιου κητέρφα

Σὸν κείσῃς ἡσυχάσῃν ὡς δοκέω δὲ, γηῆς,

Τὸ μὲν ὅτις αἰδῶν πηλῶτος κακῶν, δ' γὰρ ἔσσω

Τὴν ἐτέρην ὄρκους δ' εἰς ἀέμοις τίθεμαι.

Ἀίθερμα δ' ἀσεβῶν κείνης χάριν, ἢ τὰ σά τηράν

Ὀρκί, ἀποθνήσκῃ πόντι ἔσ' βύσεβίης.

Τοῦ αὐτοῦ.

Τί φησὶ, τί δὲ ταῦτα κείνης εἰσῆα φιλαῖν

Σκύλατα, καὶ νοτερῶν σύγχυσις ὀμματίων;

Μή τὸν ἔρασθ' εἶδες ἔχονθ' ἔσσω λῆπτον ἄλλω;

Εἰπὸν ἐμοὶ λύπης φάρμακ' ὅτις ἀμείβω.

Δακρύς, δ' φησὶ δὲ; μάτην ἔρῃσθ' ὅτις ἀμείβω.

Ὀφθαλμοὶ Γλώσσης ἀξιοπιστότεροι.

Τοῦ αὐτοῦ.

Θερμῆν δ' ὁ καλὸς κερνήλιος ἀλλὰ φοβοῦμαι

Τοῦτο ὁ φῶς, ἢ δὴ πῦρ μέγα γιγνόμενον.

ΜΑΡΚΟΥ ΔΡΗΜΥΤΑΙΟῦ.

65. 58.

Μὴ γυμνῶ χερσὶν δέξῃς τὰδε, καὶ πειλαμπεῖς

Ἀερέες, οἷς κέλποισ ὡς καὶ οἷς δέχεται;

Ὡς με μόνον παρολιπούσα μυρίπνοος ἀχί' ἔρῃσθ'

Εκταίω δ' ἄλλοι τὴν μάχον εἰς διώματα.

Ἀλλ' ἐμπεῖς αὐτῶν ζητήσομαι, ἢ ὅτις ἀμείβω

Κύριδος ἰχθυῶν ἔργου ὄρκους σκύλατα.

Τοῦ αὐτοῦ.

Τὴν ἰχθυῶν δὲ κείσῃς ἀφ' ἄλλοι ἀφ' ἄλλοι

Ὀφθαλμοὶ, ἀλλὰ καλῶς ἦθεσι τερπομῶν.

Ὀὐ πολὺ μοι ὁ μεταξὺ γηῆσεται, εἰς δὲ ποθῆναι

Στέρνα πεσῶν, ψυχῆς κείσῃς ἐγὼ τὰτα.

hh. iii.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἐ γὰρ λισιδίκης κυάθους δέκα, τῆς δὲ πορηνῆς
 Ἐ ὑφ' ἐραντῆς ἕνα μοι λάτρεϊ δίδου κύαθον.
 Φήσας λισιδίκην με φιλεῖν πλέον. οὐ μὰ τὸν ἠδιδῶ
 Β ἀκρῶν, ὃν ἐν ταύτῃ λαβροποτῶ κύλικι.
 Ἀλλά μοι βύφραντῃ, μία παρὰ δέκα, καὶ γὰρ ἀπείρους
 Ἀ γέρας ἐν μιλύης φέρος ἔσφρηται.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἐ ἀρῆνον ἀκλίπων ἐφίλῃν μέγα· καὶ ποτε πείσας
 Ἀ ὑπὸν, λαθροδίκως εἶχον ὅτι κλισίῃ.
 Ἀμφοτέρων δὲ γέρονι ἐπάλλετο, μή τις ἐπέλθῃ,
 Μή τις ἴδῃ τὰ πότῃν χρυσῶν παλαιότερον.
 Μητέρα δ' ὅσῃ ἔλαθον κείνης λαλὸν ἄνθ' ἐσιδούσα
 Ἐξαπίνης, ἐρμῆς κρινός, ἔφη, θυγατερ.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ Θεσσαλονικέως.

Ἐ πάντα καλῶς, τό γε μιλύχρυσῶν ἐπὶ τ' ἀφροδίτῃ,
 Ἐξοχα καὶ πόρτων εἶπεν ὁ μασονίδης.
 Ἦν μὲν γὰρ ὁ χάραγμα φέρῃς φίλος, ἔτε θυρωρός
 Ἐν ποσίν, ἔτε κύων ἐν παρῶν τοῖς δέδετα.
 Ἦν δ' ἑτέρως ἔλθῃς, καὶ ὁ κέρβερος, ὡς πλεονέκτηται
 Οἱ πλούτου, πενήτω ὡς ἀδικεῖτε μόνοι.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ὀρθρος ἔβη χρυσίλλα, πάλαι δ' ἠῶος ἀλέκτωρ
 Κηρύσσαν, φθονερίῳ ἠειρήσασαι ἀγῆ.
 Ὀρνίθων ἔρροις φθονερώτατε, ὅς με διώκεις
 Ὀϊκρῶν εἰς πολλοὺς ἠήτων ὀάερες.
 Γησιακὸς ἠθῶν, τί γὰρ σὴν βινέτιν ἠῶ
 Ὀύτως ὀρθροδίῳ ἠλασας ἐκ λεχέων;

ΓΑΡΜΕΝΙΩΝΟΣ.

Ἐἰς δαμάτω ἔρρωσας ὀλύμπιε χρυσός, ἢ ἢ παῖς
 Ὡς δάφνι πεισθῆ, μή τρέσῃ ὡς κρονίδεω.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ὀξείς τὴν δαμάτω, χρυσὸν καὶ γὰρ δέσε, χρυσῶ.
 Πλείονα γὰρ δοῦναι τῷ δῖος οὐ δοῦναι μῆ.

ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΥ.

Ὡμοσε καλλίμαχος ἰωνίδι μὴ ποτ' ἐκείνης
 Ἐξῆν μῆτε φίλον κρείσσοτα μῆτε φίλιον.
 Ὡμοσεν ἀλλὰ λέγουσιν ἀληθῆ, τοῖς ἐν ἔρωτι
 Ὀρκους μὴ δυνάμην ἔσθ' ἐς ἀθανάτων.
 Νῦν δ' ὁ μὲν δῆλός δὴ γέρεται περὶ τῆς ὀψαλαίης
 Νύμφης (ὡς μετάρων) ἔλθῃς οὐδ' ἄριθμός.

ΣΗΚΑΙΟΥ.

Ἐ θάμνω τὸν ἔρωτα, τί γὰρ βαρὺς ὄσῃ ὅτι θῆρας
 Ὀρνυται, ἀλλ' ἐπὶ ἐμὴν ἰοβολὴν κραδίω;
 Τί πλέον, εἰ θεὸς ἀνδρα καταφλέγῃ; ἢ τί ὁ σεμνόν,
 Δηώσας, ἀπὸ ἐμῆς ἄθλων ἔχῃ κεφάλης;

ΟΝΕΣΤΟΥ.

Ὀύτε με πρὸς θενικῆς τέρπει γάμος, οὔτε θραῖς
 Τῶν μὲν ἐποικιλεύω, τῶν δὲ καταδέομαι.
 Εἴη μὴτ' ὀμφαλῆ, μὴτ' ἀσαφίς· ἢ δὲ πέπειρος
 Ἐς κύωνιδος θαλάμοις ὤρεα καλλοσύνη.

ΝΙΚΑΡΧΟΥ.

Ὀὐκ ἀποθνήσκῃν δεῖ με; τί μοι μὲν τῶν τε ποδαγῶν
 Ἦν τε δρομεὺς γεροντός, εἰς αἰδῶν ὑπάγῃ;
 Πολλοὶ γὰρ μ' ἐρέουσιν, ἔα, χαλὸν με γηρέσθαι.
 Τῶν δ' ἔνεκεν γὰρ ἴσως οὐ ποτ' ἐσθ' ἡσάσας.

Τοῦ αὐτοῦ.

Πάντα λίθον κινήσασα τῶν πρέφει καὶ γράφει παρὰ με
 Εἰς ποίω ἀκτῶν βύφροσιον γέροντας.
 Ἐὐτακίην πειρά, ὅσον οἶκτον αἰ τί παλαιῶν
 Γίγνηται, καὶ ἐμοὶ φρονησὶν ἰμάτιον.
 Ἦν ἐν γαστρὶ λαβῆς, λαβῆ, καὶ τέκε, μὴ θορυβηθῆς.
 Ἐὐρησῆ πόθεν ἔστ' ἐλθὼν ἐς ἠλικίω.

Τοῦ αὐτοῦ.

Κόμῃς αἰδῶ γαστρίων, τέρπει μόνον· ἔκατέχῃ δὲ,
 Ὡς ἀπὸ ἀκίετρον νηχόμενον δέλεαρ.
 Ὀπλίξου κύωνι τῶσα, καὶ εἰς σκοπῶν ἡσυχος ἐλθῆ.
 Ἀλλοὺν ἐγὼ γὰρ ἔχω τσαύματος ὡδὲ τόπον.

hh. iiiii.

ΑΡΓΕΝΤΑΡΙΟΥ.

Ισῆς ἠδ' ὑπνιοε, καὶ εἰ δεκάκις μύρον βύδης,
 Ἐρχεο, καὶ δέξαι χερσὶ φίλας γέφανον·
 Οὐ νῦν μὲν θάλλοντα, μὲν αἰνόμενον δὲ παρὲς ἡδ'
 Οὐ φαί, ἠμετέρης σύμβολον ἠλικίης.

ΚΡΙΝΑΓΟΡΟΥ.

Κεῖν ῥίψης ὅπτι λαία, καὶ κεῖν ὅπτι δέξια ῥίψης,
 Κεῖνα γόρη, κενεοῦ σαυτὸν ὑφάρθε λέχους·
 Εἰ μή τι χερσεύσασα παρὰ κλίνοιο γέμιλλᾶ,
 Γνώση κριμητεῖς οὐχ ὑπνον ἀλλὰ κέποι.

ΒΑΣΣΟΥ.

Οὐ μὲν γὰρ ῥύσῃν χερσὸς ποτε βοῖς δὲ γέοιοτο
 Ἄλλος, χωρὶ μὲν ἄφροισ κύνος ὅπτι ἠϊόνος.
 Ζεῦ φίλτατε πατρὸς παῖσιν, τῆ δὲ κροῖνῃ
 Τοῖς ὄβολοις δάσω τοῖς δύο, κού πέτομα.

Αθην.

Οὐκ ἔπι βασιάζω μὰ τὰ σ' ὄμματα, τίω φιλέρημον
 Καὶ τίω μοιωολεχῆ σείο Διὰ ζυγίω,
 Ἄλλ' αἰεὶ δακρυόισι πεφυρμένος, ἢ ὅπτι οἰκῶ,
 Ἐρχομαι, ἠμεγάλης νηὸν ἐς Δρυτέμιδος
 Ἀΰριον. ἀλλὰ πάτημα δεδέξεται, ἐς δὲ σὸν ὄμμα
 Πήσομαι, ἐρρώσθαι μυσία σ' βύχρηνος.

Αθην.

Εἴτε σε κυανέησιν ἀποσίλωσαν ἐθείρας,
 Εἴτε πάλιν ξανταῖς εἶδον αἶασα κόμας,
 Ἴση ἀπ' ἀμφοτέρων λάμπει χερσὶς ἠὲ γὰρ τεταύταις
 Θελὶ σέλιον κισῆ καὶ πολίησιν ἔρωσ.

Αθην.

Γοῦσοι κείνα μύματα τὰ χεῖρσιν καὶ παρὰ ὄπτα
 Τῆς πολυφρυλλήτου κάλλεα φαταρίης;
 Πῶ δ' ὄφρῖες, καὶ ταῦτα φρονήματα, καὶ μέγας αἰχλὴν,
 Καὶ ἄλλων παρῶν χερσὸς φέρεσ ἀπατάλη;
 Νῦν πενήτην ἀφαρῆν ἔκ, κέμη ἴ' ὅπτι πᾶσι βραχέια.
 Ταῦτα τὰ τῆν ἀπαταλῶν τέρματα παλλακίδων.

Αθην.

Νῦν μοι χαῖρε λέγεις, ὅτε σε ὁ παρῶν ποιὸν ἀπῆλθεν
 Κεῖνο ὁ τῆς λυγδου βάσκαυε λήστερον.

Νῦν μοι παρῶν παύεις ὅτε τὰς τείρας ἠφανίνας σε,
 Τὰς ὅπτι τοῖς ἄλλοις ἀρχαῖσι πλάζομαι.

Μηκέτι μοι μετέωρε παρῶν σέρχεο, μηδὲ σιωπᾶται
 Ἀντὶ ῥόδου γὰρ ἐγὼ τίω βάτον οὐδέχομαι.

Αθην.

Ἡδὲ φίλτατε λυγρὸς τρεῖς ἐπῆρες ἢ τὰρα περπιῶ
 Ἐς θαλάμοις ἠεὶ ἀπῆρηνῶ παρῶν λέγεις.

Εἰ γὰρ αἶμα εἴη τὸς ἐτήτυμον, οἶος ἀπὸ πλῶν,
 Θνητοῖς μὲν πῶς ἐση καὶ σὺ παρῶν τεύχοδι.

Αθην.

Γράφα, φίλη δρέπῃσιν, τί μου παρῶν σόντος ὑλακίης,
 Καὶ χαλεπὰς βδελύξεις δις τόσον εἰς ὀδυμᾶς;

Παρῶν κενὴν γὰρ ἀγὰς παρῶν ἀλλεῖα τῆς ὅπτι οἰκῶν
 Ἰχθῆσι, τίω ἰδίω οἰμον ἴση ὡς φέρομαι,

Εἶδος ἐσαυγάζων μοιῶν γλυκῦ. τίς φθόνος ὄσων
 Δέμορε; καὶ μορφᾶς ἀθανάτων βλέπομαι.

Αθην.

Αἰετός ὁ ζεῖς ἦλθεν ἐπ' ἀπῆρην γανυμῆδῶν,
 Κύνος ὅπτι ξαντῶν μητέρων τῆς ἐλένης.

Οὕτως ἀμφοτέρων ὅπτι ἀσύκριτα τῆ δύο δ' αὐτῆν
 Ἄλλοις δὲ δόκει κρῖσων ἐμοί, τὰ δύο.

Αθην.

Εἰ μοι τίς μέμψοιτο, θαεῖς ὅπτι λάτεις ἔρωτος.
 Φοιτῶ, θηρῶν τίω ὄμμασιν ἰξὸν ἔχων,

Εἰδεῖν καὶ ζεῖν, καὶ αἰδᾶ, τὸν τε θαλάσσης
 Σκηπτοῦρον, μαλερῶν δούλων ἐντα πόταν.

Εἰ δὲ θεοὶ τοιοῖδε, θεοῖς δ' ἐνέποισιν ἐπέσθαι
 Ἀνθρώποις, τί θεῶν ἔργα μαθᾶν ἀδικῶ;

Αθην.

Χαῖρε κέρη. καὶ δῆσιν. τίς ἠεὶ παρῶν σῶσαι; τί παρῶν σε;
 Οὐκ ἐμὸς γὰρ ζήτησιν δεσπότης ἠμετέρη.

Ἐλπίζῃν ἔξεστι· ῥητεῖς δὲ τί· ἡ κλία. ῥέφης τί·
Ἄχρυσιον. ῥύθυμαι καὶ πόσον; οὐ δυνάμα.

Αδελον.

Ἄλλος ὁ μνηοφίλας λέγει· ῥά μα χαλάσι κόσμος,

Ἄλλος, ἐπεὶ πάσης γέρεται ἀχρυσίης.

Ἄλλ' ὅτε χαλδαῖοι κείνης πέλας, ἢ γὰρ ὁ ταύτης

Οὐρανός ἐντὸς ἔχει καὶ κῆρα καὶ διδύμοις.

Αδελον.

Γιγνώσκω γαρίεσσα φιλήν πάνυ τὸν φιλέοντα,

Καὶ πάλι γιγνώσκω τὸν με δακύντα δακύν.

Μὴ λύπει με, λίην σέρροντά σε, μηδ' ἔρεθίζε·

Τὰς βαρυοργήτοις μὴ γέλε πτερίδας.

Ταῦτ' ἐβόων αἰεὶ, καὶ παρῴλερον· ἀλλ' ἴσα πόντην

Ἰόνια μύθων ἔκλυες ἡμετέρων.

Τοιγὰρ νῦν σὺ μὲν ὧδε μέγα κλαίουσα βαύξεις,

Ἡμεῖς δ' ἐν κέλποις ἡμεῖτα νηιάδος.

ΙΟΥΛΙΑΝΟΥ ἀπὸ ὑπερῶν ἀγνώστου.

Στέφος πλέκων πόθ', ὄρον

Ἐν τοῖς ῥόδοις ἔρωτα·

Καὶ τῷ πτερῶν κατασχών,

Ἐβάπτισ' εἰς τὸν οἶνον.

Λαβὼν δ' ἔπιον αὐτὸν

Καὶ νῦν ἔσω μύθων μου

Πτεροῖσι γαργαλίξῃ.

Ἄλλο.

Οὐ δυνάμη σ' ἐθέλων ῥάχ' φίλιον· ἔτε γὰρ αἰτεῖς,

Οὐτ' ἀποιῶπι δίδως, ἔθ' ἀδίδωμι δέχη.

Ἄλλο.

Κῦρος, κύριός ἐστι, τί μοι μὴ εἰ ῥά γράμμα;

Οὐκ ἀναγνώσκω τὸν κελόν, ἀλλὰ βλέπω.

Ἄλλο.

Μαζὺς ἐπ' ἐν κέλποισιν ὀνήπιος ὄρ' θρῆν' ἀπ' ἔξω

Ἀφραγάθῃς, τοῦ μὲν πιθῦμι' ἐκὺβδουσει ἔρωτος.

Ἄλλο.

Πῖν' ἀσκληπιάδην, τί τὰ δάκρυα ταῦτα; τί πάθος;

Οὐ σέ μόνον χαλεπὴ κύωρις ἐλήισατο,

Οὐδ' ὅτι θεῖ μοιῶν κατεθήκατο τόξα καὶ ἰοῖς

Γικρὸς ἔρωτος, τί ζῶν, ἐν σποδῇ τίθεσσι;

Πίνω μὲν βάλχου ζεθὸν πόμα· δάκτυλος αἰῶς.

Ἡ πάλι κριμίστην λύχρον ἰδεῖν ῥοφουδῶ;

Ἄλλο.

Καλὸς ὁ παῖς, ἀχελῶε, λίαν καλὸς· εἰ δέ τις ἐχέ

Φοῖν, ὅτις τῆμι μούσος ἐγὼ τὰ καλὰ.

Ἄλλο.

Ἡν εἰδὼ θήραν, τὰ πτόρθ' ὄρω· ἦν δέ τὰ πτόρτα

Βλέψω, τὸν δὲ γε μὴ, τοῦ μπαλιν ὄσεν ὄρω.

Ἄλλο.

Ἐσπευδὼν τὸν ἔρωτα φυγεῖν· ὁ δέ, βαμὸν αἰδέλας

Φανίον ἐκ τέφρης, βύρε με κρυπτομόρον.

Κυκλώσας δ' οὐ τόξα, χεῖρας δ' ἀκρώνηχα διατὰ,

Κνίσμα πυρὸς θραύσας, τῶν δὲ λαθῶν ἔβωθεν.

Ἐκ τῷ φλογὸς πτόρτα μοι ἐπέδραμν' ὦ βαρὺ φέγγος

Δάμψθ' ἐμοὶ, μέγα πῦρ Φανίον ἐν κραδίῃ.

Ἄλλο.

Κύωρι, τί μοι τειωσοῖς ἐφ' ἑνα σκοπὸν ἤλασαι ἰοῖς,

Ἐν δέ μιν ψυχὴν τειωσά πεπηνγε βήξῃ;

Καὶ τῆ μ' φλέγμα, τῆ δ' ἔλχομαι ἦν δ' ἀπονόσω,

Διστάζω, λάβρα δ' ἐν πυρὶ πᾶς φλέγμα.

Ἄλλο.

Οἶδα φιλήν φιλέοντα· ὅτιςτα μαί, ἡ μ' ἀδικῆτις,

Μισεῖν ἀμφοτέρων εἰμὶ γὰρ ὅσα ἀδαής.

Ἄλλο.

Οὐ μὸς ἔρωτος πῦρ ἐμοὶ μὲν ἔτω μόνον· ἡ δὲ πῶρος ἀμῆς

Φοιτήση, μισῶ κρινὸν ἔρωτα κύωρι.

Ἄλλο.

Ορμητὸς ψύθει, τί κε κεράτα; τί μ' αἰδέατε,

Τὸν πευφερῆς πῦρ ἔνου θραχὶ χλιαμόρονον,

Εξιδμαί πετάλαισιν ἀπόδρες· εἰ ᾧ λάληθρον
Θῆλυ γῆμος, δέομαι μείνατ' ἐφ' ἡσυχίης.

Ἄλλο.

Εἰ μοῖσιν πόνος ἔστι, φίλῃν πόνος, ἐκ δύο λαιπὸν
Αἰεῦμαι, χρυσῆς ἔλκος ἔχιν ὀδυώης.

Ἄλλο.

Πέντ' αἰτεῖς, δέκα δάσω· κ' εἴκοσι δ' αὐτίκα ἔξξξ.
Ἀρκεῖ σοι χρυσός, ἤρκεσε καὶ δαμάη.

Ἄλλο.

Εἰ τοῖς ἐν πελάγῃ σάξες κίωρι, κα' μέτὸν ἐν γᾶ
Ναυηγὸν φιλήεις σῶσον ἀπολλύμενον.

Ἄλλο.

Μισῶ τίω ἀφῆ, μισῶ τίω σάφρονα λίαν·
Ἡμῶ γδ', βραδέως· ἢ δέ, γέλεφ' ἱαχέως.

Ἄλλο.

Ομματα μὲν χρυσῆα, καὶ ὑπόεσσα πρῆνῆ,
Καὶ σῆμα, πορφυρέης τερπνότερον κάλυκτος.

Δφρὴ λυγδινέη, καὶ σήτα μῦρ μίθροντα,
Καὶ πόδες, ὄργυρέης λυκότερον γόπιδος.

Εἰ δέ τι καὶ πλοκάμοισι βλάστλοβοῖσιν ἀκαίθηται,
Τῆς λυκῆς καλαμῆς ὁσδὲν ἔπιτρέφομαι.

Ἄλλο.

Φύλῃν δὴ τὸν ἔρωτα κενὸς πόνος· ἔ γδ' ἀλύξω
Πεζὸς ἔποπ' ἠλωοῦ πυκνὰ δικοκέρμητος.

Ἄλλο.

Τῶ μῆλα βδῆω σε· σὺ δ' εἰ μὲν ἐκῆυσα φίλῃς με,
Δεξαμένη, τῆς σῆς πρῆνείης μετάδος·

Εἰ δ' ἔξ' ὅ μὴ γήγοιτο νοθε, τὸτ' αὖτ' ἀβοῖσα,
Σκέψαι τίω ἄριον ὡς ὀλιγοχρῆσιος.

Ἄλλο.

Φείδη πρῆνείης, καὶ τί πλέον· ἔ γδ' ἐς ἄδιον
Ελθοῦσ' ἄρῃσας τὸν φιλέοντα κέρη.

Εν ζωαῖσι τὰ τεῖπνα τὰ κίωριδος· ἐν δ' ἀχέῃσι
Ορεὰ καὶ αὐοδῆ πρῆνέε κεισόμεθα.

Ἄλλο.

Πέμπω σοι μύρον ἠδύ, μύρω πρῆζων χάλειν, οὐ σοί.
Αὐτὴ γδ' μυρίσαι καὶ ὁ μύρον διώκσαι.

Ἄλλο.

Ἡδύ θεοῖς διψῶντι χῶν ποτόν· ἠδύ δὲ καὶ ταῖς
Εκ χιμῶνος ἰδεῖν εἰαρινὸν γέφανον·

Ἡδύ δὲ καὶ ὀπότῃ κρύβη μῖα τοῖς φιλέοντα
Χλαῖνα, καὶ αἰνῆται κύωρις ἕω' ἀμφοτέρων.

Ἄλλο.

Ομφαξ ἔκ ἐπένθουσα, ὁ τῆσαφυλῆ πρῆαπέμψω·
Μὴ φθονέσης δαῖσιν καὶ βραχὺ τῆσαφίδος.

Ἄλλο.

Κέρη τίς μ' ἐφίλησεν ὑφέαπερα χείλεσιν ὑγρῆς·
Νέκταρ ἔω' ὁ φίλημα· ὁ γδ' εἶμα, νέκταρος ἔπιψ.
Καὶ μεθύω ὁ φίλημα, πολὺ τὸν ἔρωτα πεπτωκῆς.

Ἄλλο.

Ἡράθην, ἐφίλθου, ἔτυχον, κατέπαρξ', ἀγαπῶμαι·
Τίς δέ, καὶ ἦς, καὶ πῶς, ἢ θεὸς οἶδε μόνη.

Ἄλλο.

Εκ μῆνι χεῖλη με ῥοδόχρσα, ποικιλόμυθα,
Ψυχοτακῆ, σῆματος νεκλαρέου πρῆθουρα,
Καὶ γλιῶσαι λαοῖσιν ἕω' ὀφρῶσιν ἀστράτωσσαι,
Σπλαγχνῶν ἡμέτερον δίκτυα καὶ παγίδες,
Καὶ μαζοὶ βλαχρέντες, εὐζυγες, ἡμερέντες,
Εὐφυέες, πάσης τερπνότερον κάλυκτος.

Ἀλλὰ τί μὴν ἔω' κυσίν ὀσεία; μῦρ τυρέε εἰσι
Τῆς ἀθροστομῆς οἱ μίδοι καλαμοί.

Τέλος τῆ ἐβδόμου τμήματος τῆς αἰτολογίας
βλάφορων ἔπιτραμμάτων.

Γ Α Υ Λ Ο Υ Σ Ι Λ Ε Ν Τ Ι Α Ρ Ι Ο Υ

Εἰς τὰ ἐν πυλοῖς θερμὰ, ἰεμίμβια
διμετρα καὶ αληκτικὰ.

ΒΟΥΛΕΙ μαθεῖν αἰθεροπε
Γὰρ καὶ πόθεν νοσοῖ,
Αναρρηθὲν δώρημα;
Εἰ γὰρ τὸ δεῖξω,
Ὅσον ἄφροῖ νοοῦσιν,
Καὶ πείρα σιωδικάξι.
Ενερθε γῆς σήραγγας,
Υδωρ ἐκείθεν ἐνθεν,
Γιούμδρον ὅ, θερμῶ.
Αλλοι λέγρουσι τὸτο
Γῆς ἐν μυχοῖς ὑπὸ γῆν,
Θέρμης τυχὸν βιάσας
Ανω τρέχει τὰ πλήρη.
Αλλ' οὐδέδεγμα τὸτο.
Ὀδμη γὰρ ὅστιν οἶδας,
Τρακόν τε μῆρυεῦσα
Τὸ θερμὸ βλυθρον ῥῆθρον·
Τέχνης αἰθρῶν ἀλλωός.
Τὸ πῦρ αἶω φουῶσα,
Πολλὴ τε σιῶ κινήσι.
Τιτῆρῶ μινδείας,
Καὶ λυδία, πλουτήσας,
Ἡρακλέων σιγῶν δέ
Εν δ' αὔγε περικρύσας
Αφεγῆς ὅστιν ἄσθμα,
Πέμπει λίθους ἡσάδας,
Θερμῶν ἀτεχὸν ῥόδιμα,
Φανέν ποσὸν κείται πᾶσιν,
Καὶ ποσὸν φιλὲς γάρυσμα;
Εἰ γὰρ φέρων διδάξω,

Ὅσον φύσις παιδίδι.
Περάσας φεάσων γὰρ ἡκω.
Εἶναι φεινὰς νοοῦσιν
Αντίπερρον πιλάσται.
Ὅ ὑπὸ τυχούσαν πᾶσιν
Μεταλλά που ἡσάδα,
Τὸ γὰρ τοῦ οἴου νᾶμα,
Κάτω μὲν ἔστι ἴσον,
Ποῖον δέχῃ, ὅ ποσὸν;
Τὸ δὲ δούτερον σύμφημι.
Μυδῶσα, δις πνοῦσα,
Ὅ ὑπὸ ποσὸν κείται πᾶσι
Ἰπποκράτης ἀλυθας.
Γίσις δὲ τούτου, νήσος
Πολλῶ βρέμον σιῶ ἡσά,
Ὅ ἴδεν φέρῃ βιαῶτα,
Καὶ ποσὸν κείται πᾶσιν
Μεταλλοχρῆσον γὰρ.
Πορρῶ πεφυκε πλάσται.
Καὶ λιπῶν τῆ νήσῳ,
Ὀνική ποσὸν παμφάινον,
Πολυφύοις βρονηῶδες
Ὅ ὑπὸ πᾶσιν δολωῶτας.
Γεὸς ἀλλὰ κρείττω μείζω
Αλλὴ μέττω ποιῆ δέ·
Αλλὴ γὰρ ποσὸν κείται,
Γεῶν ἀκρὸς νοσοῦντων.
Μισήσων ὅστιν ὕδωρ.
Γίδαξ ἀγαρροῖ δέεται.
Ποσὸν κείται που πινῶμα
Ποσὸν ἐξάσται, τί τὸτο;
Πηγή ποσὸν δολωῶται.
Αλλοι λέγουσιν ἀλλω,
Αλλω καὶ ποσὸν κείται δέ,

Ὑδωρ πικρὸν τελεῖ δέ,
 Οὐδὲ Γλυκύνειν οἶδεν.
 Οὐλοσ δὲ πηγῆς ἔστιν,
 Οὐκὴν δὲ πῦν βαρῆσαν.
 Ἄλλος δὲ ῥοῖς μικρὸς σοί
 Οὐτῶν τε τῶν κατὰ ζῆς.
 Θύξιν παροσίσω πλείω·
 Οὐτῶν βροχῶν εἰς ἀγῆος,
 Κρυσαλλόπηκτον ὕδρις.
 Ἐξ οὐ πῆν παροσίσω,
 Γῆς μὴ εἰς ὡς ἐν χέλοις.
 Οὐ εἰ δὲ δέξεται τι,
 Ἐν ἡμέραις οὐ πλείετα,
 Βραχὺ βρούουσαν ὕδωρ,
 Γλείω δίδωσι ῥῆθρα.
 Ἡ χεῖματος πῆροντος,
 Περχει θεοῖς δὲ νᾶμα.
 Ὑδωρ φέρειν νιπῶδες.
 Ἐστὶ δὲ μικρὸν τῶντα.
 Πηγὴ τελεῖ γὰρ λήθην,
 Ἄλλη δὲ ἔλαμον βλύξιν.
 Καί που ἔσχαζῆ νᾶμα,
 Καί που ποτοῦσιν οἶνον,
 Καί που μέσον θαλάσσης
 Καίχασμάτων ἐκπνίεται.
 Ἀσφῆτον ἄλλη γῆ δέ,
 Ωθαυμάτων ὄθαυμα,
 Αἰνυμένη δὲ λάμπει.
 Κρυτατοῖς δὲ λῶες ἐλέγξιν
 Χυμῶν μόνων θρυλλοῦσιν
 Φῶς ἡλίου καυσῶδες.
 Εἰς ἡδύληπτον ἔλξιν.
 Φύσιν κατὰ πῦν κούφην,
 Ἀνω φέρων πῦν ἀχίω.

Οὐ σαμῆν τῶν θαλάσσης
 Σφίγγη, τρέφει, παῖν.
 Ἐστὶν λέγροισι νᾶμα,
 Εἰ νυξὶν αἰθρίαζοις,
 Ἐστὶν λέγροισιν ἄλλο,
 Διῶν βλέπει σε φθῶρον.
 Ἐστὶν δὲ ῥοῖς, ὄθαυμα,
 Λίθον τελεῖ ὄπαγμα.
 Ἄλλω λέγροισι κρύβην,
 Ἡ τίς παρόντος ὄχλου.
 Ἄλλω δὲ που πισυῶται,
 Ἀνικμὸς ἔστι πᾶτα.
 Ἄλλω ἀκρύς πῆροντος,
 Ως ῥύμματα μὴ δεῖσθαι
 Λελομῆροις ἐκείθι.
 Ως μὴ πίνεσθαι ζῶοις.
 Ἡ σῆψις ἄλλης ὕλης.
 Πολλὰς φυτῶν αἰγείρεαι
 Τὸ χρυσόμορφον εἶδος,
 Ως δακρυον ἰσοῦδες.
 Ωτῶ ξένου μεταλλοῦ.
 Φέρει τόπος τίς λίμνιν,
 Πρὸς κῦθῶν λουθῶμα,
 Ἐως δὲ πεντήκοντα·
 Εἰ δὲ αὐτὴ πλείετα,
 Ἐξω πρέχουσα ῥίπην.
 Πέτρας καπνὸς δὲ ἔξερπει,
 Οὐτῶ σαφῶς ἀνάψιν.
 Ἄλλη δὲ τίς βραχίαι,
 Εἰς κῦθῶν ῥαῖνον.
 Δέλτοι φέροισιν ἄλλω
 Πῦρ ἔξ ὀπῆς ἀγῆαν,
 Λίθους ἔχει ὄπαθρον,
 Οὐ εἰς ῥίπιδι ψυχάζων,

Εἰ δὲ αἶμα ραίνων ἀπεισῆς,
 Ἀλλης ὀπῆς ὠθεῖται,
 Καὶ πῶ φίληθρον μίξιν.
 Οὕτω φύσῃς ἀπειρεῖς.
 Κίχων, ἀγών, ἰθύνων,
 Γρῆς θαῦμα καὶ λατρεία.
 Τοῦτον κάλεθ θεόν σε,
 Μηδὲν τυπῶν πρὸς εἶδος.
 Ἀγρωσὸν ἔστι πνύμα,
 Ἀληκτὸν ἔστι θαῦμα.
 Θερμὰ πρὸ χειρὶ ὅ λήμνη
 Οὐδὲ ὡς τί πῦον.
 Ἐκεῖ λέγουσιν εἶ
 Ἡλεκτρὸν εἴδαγούσας,
 Τίχλη ὅ τῆτο πρῶτον,
 Ἐπειτα δὴ πέτρῳται.
 Δύο φράστω καὶ τάλλα.
 Μικρὰν λίαν κυκλάδην
 Γεπλησμένῳ βύρησῃς.
 Λελουμένους κατάρθ.
 Ἀνδρας φέρθ λουθεῖται
 Τοῖς ἀκρίτως τρυφῶνται,
 Κρυπτὸν ἔχων ὁ χεῖρον.
 Ἐλαμον εἴσθρ σάξῃς,
 Πῦρ εἴδα λψε πίτρα.
 Πάντως σέσῃς ὁ φαῖνον
 Ωρα θερεῖς βαθείας,
 Χημῶνος ὕδωρ ῥῆν δε,
 Ἀπιοῖται ὡσεὶ δάδας.
 Τὸν φλογμὸν ἐκωραύνῃς,
 Τὸ πῦρ πλέον τυφῶται,
 Ὑδαρ τε καὶ πῦρ σμίγδω.
 Τετρακτῶος πισῶται.
 Οδραπότης ἀπύρτων,

Κιρῶν, πλέκων ὡς οἶδε,
 Φύσῃς φφῶς ἐχειρῆ.
 Τοῦτον φρεσὶ φαντάζου,
 Εἰ μὴ θέλῃς γε πλάην.
 Ἀρρητὸν ἔστι πρῶγμα,
 Ἀναρχοφωτόμυτον,
 Ἀρρητολεπτόπνυτον,
 Ἐν πρῶσφω χεῖρα.
 Οὕτω τὰ μὲν κατεῖδον,
 Τὰ δὲ αὐ σίμῃζε πείρα,
 Τὰ δὲ ἄλλα, τῶν ἀδήλων.
 Τῶτων σκεπῶν ὁ θαῦμα,
 Τὸ τελευτῶτον φαῖσιν,
 Ζητῶν ὅ καὶ θεώσεις
 Κόσμοις φέρων καὶ βίοις,
 Ἐν ἐνδίκῃ πρῶνοια.
 Τὰ δὲ αὐ βίβλοι βοῶσιν.
 Καὶ πῖσις ἔστι πύρτων
 Τὰ μικρὰ τῶν μεγάλων.
 Οἶδα, πλέον ποθήσεις,
 Γοθῶν δέ, καὶ ζητήσεις
 Μετοσία ὁ κρῆτων.

ΕΥΚΛΕΙΔΟΥ ΓΕΩ-
μετρικόν.

Ἡμίονος καὶ ὄνος φορέουσα οἶνον ἔβαμον,
 Ἀὐτὰρ ὄνος φανάχρῃ ἐπ' ἀρθεὶ φόρτου ἐοῖο·
 Τὼ δ' βαρυφανάχουσαν ἰδοῦσ' ἐρέφεν ἐκείνη,
 Μητρὸς, τί κλάμουσ' ὄλοφύραμ ἢ ὕτε κούρη;
 Εἰ μέτρον ἐν μοι δοίης, διπλάσιον σέθεν ἦρα·
 Εἰ δ' ἐν ἀπιδάβοις, πύρτων ἰσότητα φυλαξῆς.
 Εἰπέ ὁ μέτρον εἴρισε γεωμετρικῆς ὁπίστρο.

Ἀνά γ' μέτρων δοκοῦσι φέρειν.

Τας, καὶ τὰ ἐν ἡμῖν διωάμεις, καὶ πάντα.

Εὐφά πολυπλανέες κατ' ὀλύμπιον ἀφ' ἑσέρας οὐδὸν
 Εἰλδύνται, καὶ τοῖσιν αἰεὶ χαμονίζεσθαι αἰών,
 Νυκτὶ φάης μιλῶν, φυγῆς χρόνος, ἥλιος ἠδὲ ζῆς,
 Πασφόρος παφίη, δρασύς δ' ἑσῆς, βύπτερος ἑρμῆς,
 Καὶ ζεῖς δ' ἑσῆς γέμεθρος, ἀφ' οὗ φύσις ἐβλάστησεν.
 Οἱ δ' αὖτ' αἰεὶ μερόπων ἐλάοισι γῆμος. ἔστι δ' ἐν ἡμῖν,
 Μῆνη, ζεῖς, δ' ἑσῆς, παφίη, χρόνος, ἥλιος, ἑρμῆς.
 Οὐδὲκ' ἀπ' αἰθέρια μεμελίσμεθα πινύματος ἕξ κειρ
 Δάκρυ, γῆματα, χολιῶν, γῆμασι, λόγρον, ὑπνον, ὄρεξιν.
 Δάκρυ μὲν ἔστι χρόνος. ζεῖς δὲ γῆμασι. λόγρον, ἑρμῆς.
 Θυμὸς, δ' ἑσῆς μιλῶν δ' ἀρ' ὑπνος. κυθέρια δ' ὄρεξιν.
 Ἡέλιος δ' γῆμασι. τούτω γὰρ ἅπαντα διακίμας
 Καὶ θνητὴ διαίτια γῆμασι, καὶ κόσμος ἀπείρων.

Εἰς τὸν πολολεμσίον.

Γαῖης ἐν νότισιν ὀχλούμενος ὦ πολολεμσίον,
 Καὶ βροτῆς φύσιος δεσμούμενος ἐνδοτι τεθρῶν,
 Οὐκ ἄσρων δὲ μοιῶν ἀφ' ἄδνητον αἰάδην,
 Οὐδὲ παλαιὸ φροσὸν σὺ διέγνωσ ἀσατέουσαν,
 Ἀλλὰ καὶ αὐτὰ φροσὸν, πῆ τελεθ σημήια φαίνεις.
 Τοῦδ' ἐκα δὲ χροσὸν καλέφιν σὲ πῆ οὐρανωίωνων.
 Αἰθέρια τε νόον φορέφιν, οὐ γῆιον ἑμπίης.
 Εἰ γὰρ καὶ μερόπεισι χαμερπέσι συμβιότουσας,
 Καὶ φύσιος θνητῶν φροσὸν ἀνυκτοπέδισιν ἐδεσμοσ.
 Ἀλλὰ νόον πατέων ἐν τοῖσι πόνοι καὶ χροσῆς.
 Ἐξω φροσῆς ἑσῆς δὲ καὶ ἀχλύος ἰλυοέσσης,
 Καὶ τελεθσῆς φροσῆσας ἐσῆσας τέρμα λαχούσας.

ΕΡΜΟΥ ΤΟΥ ΤΡΙΣΜΕΓΙ-

σου, καὶ ἑσῆσας. ἐν δὲ γῆμασι, ὄρεξιν.

Φράξο δὲ καὶ τὸν δὲ λόγρον τέκος, ὅπως κεν δὲ
 Γαῖαν κινήσῃ σφαιχθῶν κωατοχάτης.

Ὁ πει βροτῆς ἐπί τ' ὀχλούμενος κακότητά τε φράξῃ.

Ὁ πῶτον εἰαρῶν ἐπ' ἰσημερίῳ ἀφίκηται Ἡλῖος ἐν
 Ἡλίος, χροσὸν δὲ διεκπέχῃ, ἐν δὲ δ' ἑσῆς τῶ δὲ
 Γαῖαν νυκτερινὸς γαῖος ἄμφηελίξῃ, Ἡλῖος ἐν
 Σῆμα πόσ' ὅτι πόλπος ἀπὸσας οὐκ ἀλαπαδνή.
 Εἰ δὲ κεν ἡμερινὸς, φράξῃ τὸδε λυχρὰ καὶ ἄσας
 Γῆματος ὀρμήσαντος ἐπ' ἀλλοδαποῖς αἰθροσῆς
 Ἐσασας, σφροτέρως ἐπὶ πημοσῆσας ἰδὲ λυπῆσας.

Εἰ δὲ αἰὰ τῶσιν ἰόντος ἐφορμήσῃ δ' ἀνύκα
 Σφροσῆς, πῆματα μὲν τε καὶ φροσῆσιν ὀπῆσας,
 Εὐφροσῆσιν δὲ ἀνὰ ἄσῃ καὶ εἰρῶν τεθαλίμα.
 Ἡμερινὸς δὲ φέρῃ πόλεμου μεγάλισιο πόλῃ
 Ἐρρον ἐφροσῆσιν τοῖς κρείπῆσιν. ἀλλὰ φροσῆσας.

Εἰ δὲ κεν ἐν διδύμοις φροσῆσιν ἡλίος,
 Νυκτερινὴ μιλῶν ἐλγίξῃται καὶ γαῖαν,
 Δεσφῆσας βροτῆς ἐλγῆσῃσας *

Ἡμετέρῳ πελάσῃσιν ἑσῆς δὲ γαῖαν ἅπασαν.
 Εἰ δὲ κεν ἡμερινὴ, τότε κεν βασιλῆς ἀπῆμοι
 Ἐσων δ' ἡγεμόνες τε, θεῶν δ' ὀρμῆσιν ἑσῆσας.

Εἰ δὲ αἰὰ πῶ μοίρῳ τῶ καρκίνου ἡλίος
 Στείχῃσας, τότε δὲ θεῶν ἑσῆσιν ἑσῆσας
 Γῆς ἑσῆσας, τῶ φροσῆσας κακότητά βαρῆσας
 Ἀρλαλέω πενήτω ἀλλὰ ἑσῆσιν ἡμερινὸς δὲ
 Φράξῃ πῆμ' αἰεὶ καὶ ἀπὸσας ὠλεσῆσας.

Εἰ δὲ κεν ἡλίος λέοντος μοῖραν ἰόντος
 Νυκτερινὸς ὀρμῆσῃ γαῖης σάλας, αὐτίκα πένῃ
 Κλαυθμοῖ τε σφαιχθῆσας τὸ πῶν καὶ λαὸν ἅπασας
 Ἐξουσ' ἡμερινὸς δὲ φανείσας καὶ τῶσας πηφῆσας.

Εἰ δὲ κεν ἡλίος σῶ πῶ φῆσας ἐρροσῆσας
 Ἐσασῆσας σφροσῆσας, λαοῖς τότε λιμὸς ἅπασας
 Ἐσασας ἡμερινὸς δὲ φανείσας καρποῖς κατὰ βλάξῃ.

Εἰ δὲ ἀν' ἐπὶ φροσῆσιν ἰσημερίῳ ἀφίκηται Ἡλῖος,
 Ἡλίος, χροσὸν δὲ φροσῆσας, νυκτερινὸς δὲ
 ζυγῶ.

Κινήση, καρπῶν δηλοῖ φθόρον ἔξαναφωίτων
Γαίης ἄρας δ' ἠμερινῶς, χαλεπῆς τὸδε φράζει
Ἔργα μάχης· πολλοὶ δ' αὐτῶν κτ' ἄγα κελεύει.

Ἡλιος ἐν
σχορπίῳ.

Εἰ δέ κεν ἠχίει τὸν σχορπίον ἀμφιθέοντος,
Νυκτερος ὀρμητῆ γαίης σάλας, ἔργα μαίταμα
Ἀνδράσιν ἔσσονται, κακῶ φραδομοσιύησι νόοιο·
Ἡμερινός δέ φανείς, τότε δὴ τότε ἄλγεα φράζει
Ἐσσεσθαι πολέεσιν ἀπὸ πολέμου κρυεργῶ,
Ἔργα ματαμότατα, ζυῶς μεγάλου Διὸς βουλαίς.

Ἡλιος ἐν
Ὠζύτῃ.

Εἰ δέ κεν ἐν μοίρῃ τῆ Ὠζύτου ἠχίοιο
Σβωφῶντος, γαίαν κινήση κυανοχάρτης
Νυκτερινός, σημεῖον ὀλέθριον ἔμμεναυ ἀνδράν·
Πολλῶν ἠμερινός δέ φανείς, πόλεων βασιλῆι
Σημεῖν δὲ μέγα λυ τιμῶν καὶ σκῆπτρα λιπόντα,
Ἀλλή ἐποίχεσθαι φέροντ' ἀπὸ πατείδος αἴης.

Ἡλιος ἐν
ἠγροκέρωτι.

Εἰ δέ κεν ἠγροκέρωτι, ὅτ' ἔσται ἠχίοιο
Χήμερινῶν εἰχοντος ἔδος ῥηϊνός, ἐννυχος ἔλθων·
Σφίγγων γαίαν κινήση πνύματι λείωρα,
Φράζει δὴ πόλεμον καὶ δάκρυα ὕπσι γυέσται,
Καὶ γαστρίν ἠμερινός δέ φανείς, καρποφθόρος ἔσται.

Ἡλιος ἐν
ὕδροχῳ.

Εἰ δέ κεν ὕδροχῳ διανείασεται ἠχίοιο
Φέγγος, νυκτερινῆ δ' ἐλγιστῆ γαίᾳ παρῆτων,
Ἀρπαγὰ ὠλεσίοικρι ἀνά πτόλιν βύρυάγμαι
Ἐσσονται, δῆμου τε κακῶ φροσυνάι τε καὶ ἔβρης·
Εἰ δέ κεν ἠμερινῆ, δῆμου κρατος ἔμπεδον ἔσται.

Ἡλιος ἐν
ἰχθύσιν.

Εἰ δὲ αἰά τοις ἰχθύσι φρωφωλίδος ἠχίοιο
Γῆς ἔνοσις γίνοιτο τοῦ Διὸς νύκτα, τότε ἔσται
Πάσης ἐν πολίεσσι πείρασσι· εἰ δέ κεν ἠὲ
Γῆς κινήσει πένον ἱερόν, αὐτῆκα πάσης ἠ
Εὐφόροισι βουάν ἀλλῆς, οἰάν τε καὶ ἄλλων
Τετραπόδων, φθόρος ἔσται ἀν' αἴετα καὶ κτ' ἄλλων.

HENR. STEPH. LECTORI.

HACTENVS ea epigrammata habuisti
quæ & in aliis editionibus extant: habebis
deinceps ea quæ variis è libris partim in lu-
cem editis, partim nondum luce donatis,
tanquam aliud agēs collegi. Quorū vnum-
quodque vnde petitū sit, in calce mearum
annotationum indicabo. Primum autem
locum suo quodam iure sibi vēdicare exi-
stimavi ista veterum heroum epitaphia, ex
veterè quodam Mediceæ bibliothecæ co-
dice à me olim Florētia descripta: è quibus
Aufonium multa dissimulanter transtu-
lisse, postea comperi.

ΠΟΥ ΕΚΑΣΤΟΣ ΤΩΝ ΕΛ

λιῶν ἠρώων τέταπται, καὶ τί ἔστιν ἔργα-
πται τῶν τάφω.

Ἐπὶ ἀγαμέμνονος κειμήριον ἐν μυκλήναις.
Ἀβασεις ἀπείδεω ἀγαμέμνονος, ὠξένη, τύμβον,
Ὅς τάν ἴσ' ἀγιάθου κ' οὐλομήνης ἀλόχου.

Ἐπὶ τῷ αὐτῷ ἔτερον.

Μνήμα πόσ' ἀβείδεω ἀγαμέμνονος, ὄν ῥα κατέκτα
Δία κλυταμνήστῃ τῶν δαείσιν οὐχ οἴσως.

Ἐπὶ μνηστῆρος.

Ὀλβιος ὦ μνηστῆρ, σὺ τ' ἀθάνατος καὶ ἀγήρωσ
Ἐν μακάρων νήσοις, γαμβρὸς δὲός μεγάλου.

Ἐπὶ ἀχιλλέως κειμήριον ἐν Ἐθίῃ, τιμωμήριον ὅ
καὶ ἐν λυκῇ τῇ νήσῳ.

Παῖδα θεῶσ γέπιδος πηληιάδῳ ἀχιλλῆᾳ
Ἡ δὲ ἱερά πωρπὸν τῆσ ἀμφὶς ἔχ' πεδίω.

Ἐπὶ τῷ αὐτῷ ἔτερον.

Θεοσάλας οὐτ' αἰὴρ ἀχιλλέος ἐν τῷ δε τέταπται
Τύμβω ἐδρῶσαν δὲ σῆνεα πειείδες.

Επί παύσκιου κειμήλιου μετ' ἀχιλλεύως.
Πάύσκιου τάφος ὄντι, (ὁμοίη δὲ ἀχιλλῆϊ τεταπται)
Ὀν κλαίει ὠκὺς δ' ἔπεις ἔκτορος ἐν παλάμῃς.

Επί αἰαντὸς τῆς τετραμηνίου.
Αδ' ἐγὼ ἀτλάμεν δ' ἔρετα πῶρα τῶν δὲ κείνημα
Αἰαντὸς τύμβω, κειραμνῶν πλοκαίμοις.
Θυμὸν ἀχ' ἀμεγάλω βεβολημνῶν ὡς πρὸ ἀχαιοῖς
Αδρόφρων ἀπάτα κρέασον ἐμεὺ κέκριται.

Επί τεύκρου κειμήλιου ἐν σαλαμίῃ
τῆς κύκωρου.

Ἰὼν ὠκυμῶρων ταμίῳ τετραμηνίον ἦδε
Τεύκρον ἀποφθιμνὸν γῆ σαλαμίς κατέχῃ.

Επί νέστορος κειμήλιου ἐν πύλῳ.
Τὸν βαθύνοιν ψυχρὸν τε νόημα τε θεῖον ἔχοντα
Ανδρ' ἀγαθὸν κατέχῃ νέστορος τὸν πύλιον.

Επί τῆς αὐτῆς ἔτερον.
Νέστορος τὸν πύλιον ἠγήτορα ἦδε θανόντα
Γῆ κατέχῃ, βουλή φέρτατον ἠμιθέων.

Επί ἀντιλόχου κειμήλιου ἐν Ἑστίῃ.
Μνήμ' ἔρετῆς ἡοῦ τῆς νέστορος ἀντιλόχοιο,
Ὁς θάνεν ἐν Ἑστίῃ ῥυστάμνος πατέρας.

Επί ὀδυσσεύως κειμήλιου ἐν τυρρῶνι.
Ανέρας τὸν πολύμητιν ὅπτι θρονί τῆδε θανόντα
Κλεῖνότετον θνητῶν τύμβος ἐπεσκίασεν.

Επί τῆς αὐτῆς ἔτερον.
Ὀύρος ὀδυσσεύως κείνου τάφος, ὃν ἀχ' ἀπολλὰ
Εμνῶες πολέμου τρώϊκῳ δὲ τέχασαν.

Επί δῖου κειμήλιου ἐν τῇ ὀμῶνυμνῃ
νῆσω.

Αἰνητὸν ἀποπτεασιν ὀπιθρονίοις δῖου κειμήλιου
Ἡ δὲ θεῶν κατέχῃ νῆσος ὀμῶνυμνῃ.

Επί ἰδρυμνῶος καὶ μηελίου κειμήλιου
ἐν κνώσῳ.

Κνωσίου ἰδρυμνῶος ὄρας τάφον αὐτὰρ ἐγὼ τῆ
Πλησίον ἰδρυμνῶ μηελίου ὁ μῆλῳ.

Επ' αἰαντὸς τῆς οἰλέως κειμήλιου ἐν μιν
κνῶσῳ τῇ νῆσω.

Ενθάδε τὸν λῶκρῶν ἠγήτορα γαῖα κατέχῃ
Αἰαντ' οἰλιάδῳ, ἐν πελάγῃ φθιμνῶν.

Επί νιρέως κειμήλιου ἐν Ἑστίῃ.
Ενθάδε τὸν κέλλισον ὀπιθρονίον ἔχε γαῖα
Νιρέα, τὸν χροῦτου παῖδα καὶ ἀλγαίης.

Επί τληπόλεμου κειμήλιου ἐν ῥόδῳ.
Αδ' ἦρα κείδῳ ῥηξίμωρα θυμολέοντα
Τληπόλεμον κατέχῃ κυματῆεσσα ῥόδῳ.

Επί ἀσκαρέφου καὶ ἰδρυμνῶου.
Ασκαρέφῳ Ἑστίῃ φθιμνῶου καὶ ἰδρυμνῶου ἦδε
Ὁ γαῖα πλυσίππων γῆ μινῶας κατέχῃ.

Εν τείκῃ ὅπτι κενότατος ποδαλείως
καὶ μαχάωνος.

Ὁ ἰδ' ἀσκληπιάδῳ ποδαλείως ἦδε μαχάων,
Περάθεν μὲν θνητοῖ, νῦν δὲ θεῶν μέτοχοι.
Επί πηνίεω κειμήλιου ἐν βοιωτίῃ.

Τὸν δὲ ὅπτι κηφισῶν ποταμῶν ἦσαν ὠκὺν ῥέοντι
Γαῖα βοιωτῶν σῶφρονα πηνιέων.

Επί ὄρχου κειμήλιου ἐν ὄρχου κειμήλιου.
Πάτηρ ἐν ὄρχου κειμήλιου βυαίμωνος ἀλγαῶν ἡόν
Εὐρύπυλον κρύπτῃ δακρυόεσσα κένις.

Επί θῶαντος.
Υἱὸν ἑσθῆμου βυαίμωνος ἦδε θυγατῆος
Γόργης τῆς οἰνέως ἦδε κένις κατέχῃ.

Επί φιλοκλήτου.
Τόξων ἦρα κείδῳ ταμίῳ ποιαπίον ἡόν
Ἡ δὲ φιλοκλήτῳ γῆ μινῶας κατέχῃ.

Επί μέγητος ἀπολομήδης ἐν θαλάσῃ, ἔχον-
τος Ἰάφον ἐν δουλιχίῳ.

Μῆμα μέγητι θῶμα, μεγαθύμου φυλέως υἱῷ
Δυλίχοι τεύξαν, σῶμα δὲ πόντος ἔχῃ.

Επί παρορσελαίου ἀδελφῶν ποδάρκει κει-
μήνῳ ἐν σικυῶνι.

Γῆ μὲν ἀχαιῖς ἐδρεψε ποδάρκην ἀκτορὸς υἱῷ,
Οὔρα δὲ αὐτοῦ σικυῶν γῆ κατέχῃ φημύου.

Επί πολυποίτου καὶ λεοντέως.

Αρχοντες λαπίθων πολυποίτης ἠδὲ λεοντέως
Εν γαίῃ μῆδῶν τέρμ' ἀφίκοντο βίου.

Επί παρορσίου κενοταφίου.

Σῶμα μὲν ἐν πόντῳ παρορσίου τενδρηδόνος υἱῷ
Κεῖται, αἰοίκε τίσον δὲ οὐδ' οὐμα τύμβος ἔχῃ.

Επί βύμηλῳ.

Υἱὸς ὅσ' ἀδμήτιο φερητιάδης βύμηλῳ
Νέρθ' ἔω' ἐμοί, κείται μοῖραν ἔχων θανάτου.

Επί ἀγαπήνορος.

Αρχὸς ὅσ' ἐκ τελέης ἀγαπήνορ ἀγχαίου υἱὸς
Κεῖται ἔω' ἐμοί, θαφίῳν πελοπόρων βασιλῆος.

Επί ἀμφιμάχῳ καὶ διώρῳ.

Αρχὸς τ' ἀμφίμαχος κτεάτου παῖς ἠδὲ διώρης
Ενθάδ' ἐν Ἰσθμῷ μοῖραν ἔχουσι βίου.

Επί γουέως.

Σῆμα ὁ μὲν γουέως ὄρατος ψυχῆ ἵθανόντος
Αἴρ' ἐς ὑγρὸν ἔβη, σῶμα δὲ πόντος ἔχῃ.

Επί ἐλεφιώως κειμήνου ἐν Ἰσθμῷ.

Νήσου ἀπ' ἐβροίης ἐλεφιώως δόρυ ἀβατῶν
Ενθάδ' ἐν Ἰσθμῷ μοῖρα κατέχευε βίου.

Επί μωραδέως κειμήνου ἐν ἀθιναῖς.

Ταξίλοχος λαῶν, υἱὸς πετέω μωραδέως
Ενθάδ' ἐν κληνῇ πατερίδι μοῖραν ἔχῃ.

Επί ἀνέλου καὶ βύρραλου κειμήνων
ἐν δόρυ.

Αἰρεῖος ἀνέλος καππονήϊος ἠδὲ τέταπλαι
Τύμβω, καὶ τούτου πλησίον βύραλος.

Επί θαλπίου καὶ πολυξέου κειμήνων
ἐν ἠλιδί.

Οἶδε πολυξέος καὶ θαλπίου ἠλιδί διη
Δμηθέντες κρυερὸ δῶμα αἰδαῖο ἔβαν.

Επί θαλπίου κειμήνου ἐν μυκηναῖς.

Τηθύσιον θεράποντα θεῶν κήρυκα καὶ αἰδράν
Ωδε μυκηναίων δῆμος ἔθαψεν ἄπας.

Επί αὐτομέδοντος ἐν Ἰσθμῷ.

Αὐτομέδοντ' ἀχιλλῆϊ εἰὼ καὶ πικρὸν ἔταρον
Ἡ δὲ κατεσκίασε τρώας δ' ἔχρα τάφω.

Επί φιδίππου καὶ αἰτίφου.

Φιδίππου Ἰσθμῷ πέσαντ' ἠδ' ἀντίφον ἦρω,
Γαῖα πατεῖς κάμη ἦδ' ἐφύρα κατέχῃ.

Επί δηίπυλου.

Δηίπυλος κέρσης βύβδος ὀρμηλοῖο
Μῆμα τίσ' ἐκ κληνῆς γείνατο τληπόλεμος.

Επί ζήτου ἐν θηβαῖς.

Επαπύλων θηβῶν βασιλῆος ὄδε κείται ὑποχθῶν
Ζήτος, ὃν ἀπτόπη γείνατο παῖδ' ἀγαθόν.

Επί πυλάδου ἐν φωκιδί.

Υἱὸς ὄδε φροφίου πυλάδης ἐν φωκιδί γαίῃ
Κεῖται, ἐπεὶ πόρτος μοῖραν ἔπλησε βίου.

Επί ἀήτου ἐν κελχίδι.

Αἰήτω κελχῆσι πολυχρῦσοισι ἀίακα
Ενθάδε παρδαμάτωρ μοῖρα θεῶν κτέλειση.

Επί ἀταλάντης ἐν δρυαδία.

Κούρης ἰασίοιο πολυκλείτης ἀταλάντης
Σῆμα πέλας γείων ἀτρεχὲς ὅστι τόδε.

ΕΦΙ ΤΩΝ ΤΡΩΩΝ.

Επί λαομέδοντος.

Ενθάδε παρὰ μίδδον κεύθη γῶν λαομέδοντα,

Ἰππων ὠκυπόδων εἶνεκ' ἀποφθίμενον.

Επί ἐκλοῦς κειμήριον ἐν γῆραϊς.

Εκποταί τόνδε μέγαν βοιωῶτιοι ἀνδρες ἔτευξαν

Τύμβον ὑπὸ γῆρας, σῆμ' ἐπιγενομένοισι.

Επί πυράχμου ἐν Ἑσθίῃ.

Ελθὼν δ' ἐξ ἀμυδωνῶς ἀπ' ἀλξίου ὧδε πυράχμου

Ὡκύμορος πτότων νόσφι φίλων ἔθανεν.

Επί ὀρφέως κειμήριον ἐν κικονίᾳ.

Ὀρήϊα χρυσολύραν οἰάρεθ' παῖδα θανόντα

Ὀρφέα ἐν χώρῳ τῷδε θέσαν κικονέες.

ΕΙΣ ΤΙΝΑΣ ΑΝΔΡΕΙΟΥΣ.

Επιγράμματα τέλα τὰ ἐπι τῶν τεταῶν ἐρμῶν

ἐπιγεγραμμένα, ὧν μέμνηται αἰγιόης

ἐν τῷ κτ' κτησιφώντος.

Τὸ ἐπι τῷ παρὸ τῶν ἐρμῶν ἐπιγράμμα.

Ἦν δ' ἔρα καὶ κείνοι τε λακκάρδοι, οἳ ποτε μῆδων

Παισὶν ἐπ' ἠϊόνι ἐρῦμόνος ἀμφιροάς

Λιμὸν τ' αἶθρα κρεττέρῳ τ' ἐπάροντες δ' ἔρα,

Γῶνοι διεσπόμενοι δ' ἔρα ἀμφοτέρω.

Τὸ ἐπι τῷ δδύτῳ τῶν ἐρμῶν

ἐπιγράμμα.

Ἡγεμόνεοσι δὲ μιᾶσιν ἀδελφῶσι τὰ δὲ δῶκαν

Αντ' ἀεργείης καὶ μεγάλης ἀρετῆς.

Μᾶλλον τις τῶν ἰδῶν καὶ ἐπεσομένοων ἐθελήσει

Ἀμφιξυνοῖσι παρὰ μῶνον ἔρα.

Τὸ ἐπι τῷ τῶν ἐρμῶν

ἐπιγράμμα.

Εκ ποτε τῶνδε πολὺς ἀμ' ἀτρείδῃσι μεμεσῆται

Ἡ γείτο ζῆλον τῶν ἐν ἀμπεδίον.

Ὁν ποτ' ὀμῆρος ἔφη δδύτῳ πύκα χαλκοχρῆτων

Κοσμήτωρα μάχης ἔξοχον ἀνδρα μολεῖν.

Ὅπως ὁδὸν ἀφ' ἑσῆς ἀδελφῶσι καλεῖσθαι

Κοσμητῆ πολέμου τ' ἀμφὶ καὶ ἰσοπέρας.

Παρά τῷ αἰγίῳ αἰγιόῳ, ἐν τῷ αἰγίῳ

λόγῳ.

Τοῖσι δ' ἀρετῆς ἔνεκα σεφαίροις ἐφάρε παλαίχτων

Δῆμος ἀδελφῶν οἳ ποτε τῶν ἀδίκων

Θεσμοῖς δ' ἔραται, παρὸ τοῦ πολέμου κατὰ παύσιν

Ἠρξαν, κίνδυνον σώμασιν ἀράμενοι.

Παρά δημοσίων ἐν τῷ παρὸ σεφαίου.

Οἶδε πάτρας ἔνεκα σφετέρας εἰς δῆριν ἔθεντο

Ὀπλά, καὶ αἰτιπάλων ὕβριν ἀπεσκέδασαν.

Μαρναμένοισι δ' ἀρετῆς καὶ δέματος, σὺν ἐσάωσαν

Ψυχῆς, ἀλλ' αἰδέου κρητὸν ἔθεντο βερέβειν,

Ὡς ἔκεν ἐλλείων, ὧς μὴ ζυγὸν αὐχένι θήντες,

Δουλοσύνης φυγῆς ἀμφὶς ἔχουσιν ὕβριν.

Γαῖα δὲ πατεῖς ἔρα κέλποις τῶν πλῆστα καμόντων

Σώματ' ἐπεὶ θνητοῖς σὺν δῖος ἦδε κρίσις.

Μηδὲν ἀμφοτέρω ὅστι θεῶν, καὶ πτότα κερτοῦ

Εν βιοτῇ, μοῖραν δ' οὔτι φυγεῖν ἔπορεν.

Τὸ ἐπι τῷ ἀδριατῆ ἐπαμινώνδου

ἐπιγράμμα.

Ἡμετέρας βουλαῖς ἀπάρτη μὲν ἐκείρατο δόξαν,

Μεῖσθη δ' ἰεραὶ τέκνα χροῖα δέχεται,

Θῆβαι δ' ὄπλοισιν μεγάλη πόλις ἐσεφαίεται,

Αὐτόνομος δ' ἑλλάς πᾶσ' ἐν ἐλθῆσει.

Τὸ ἐπι τῷ φιλοποίμῳ ἀδριατῆ

ἐν τῷ γαῖ.

Τῶ δ' ἔρατα καὶ δόξα κατ' ἠγάδα πολλὰ μὲν ἀχρεῖς

Γολλὰ δὲ καὶ βουλαῖς ἔρα πονησαμένοων,

Ἀρκάδος ἀχρηστῆ φιλοποίμῳ, ὧς μέγα κῦδος

Ἐπειτ' ἐν πτολέμῳ δούρατος ἀγεμόνι.

Μανίης ἵππομα τετυγμένα διασά τυράνων
 Σπάρταξ, αὐξομήδων δὲ ἄπο δουλοσύων.
 Ων ἔνεκεν τῆ γὰρ μεγαλόφρονα κραύγιδος ἰόν
 Σπάρτην ἀμωμήτου κραντόρ' ἔλθυσείας.
 Τὸ ἔπι τὰς ἀδριανῆτι χιλῶνος ἀχαιῶδ
 ἐν ὀλύμπια.

Μουῖος πάληνικῶ δις ὀλύμπια πύθια τ' ἀνδρας,
 Τεῖς νῆμέα, τεράκλις δὲ ἰσθμῶ ἐν ἀγιάλω,
 Χιλῶν ὅς πατρὸς ἰὼ· αὐτὰρ ὀχλὸς ἀχαιῶν
 Ἐν πολέμῳ φημίδων θάψ' ἄρετῆς ἔνεκεν.
 Τὸ ἔπι τὰς ἀδριανῆτι λυσάνδρου
 τῆς ἄριτοκρίτου.

Αθάνατον πάτρας καὶ ἄριτοκρίτῳ κλέος ἔργων
 Λύσανδρ' ἐκτελέτας, δόξαν ἔχης ἄρετῆς.
 Τὸ ἔπι τῆ ἀσπίδι κυδίου τὰς ἔλθυσείας
 δι' αἰατεθείης.

Ἡ μάλα δὲ ποθέουσα νέαν ἐπὶ κυδίου ἠβίω
 Ἀσπίς ἄριζήλου φωτός, ἀγαλμα δι'·
 Ἀσπίς δὲ πρὸς λαμόν ποτε πῆχυν ἔτεινεν
 Ἐὐτ' ἔπι τὸν γὰρ λατόμ ἠκμασε θυῶος ἄρετῆς.

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ ΑΝΑΘΗ-
 μασιν ἔπιγραφεύτα, ὡς ἄρ' καὶ τίνα τ' ἀσπίδων.

Ἐπιγραμματα ταῖς μακεδόνων ἀσπίσι, τὰς ἐν δῶ-
 δαίῃ δι' ἑσπέρου ἀιατεθείης,
 ἔπιγραφεύ.

Αἶδε ποτ' ἀσπίδα γάμον ἐπὶ φησὶ πολὺ χερσῶν,
 Αἶδε καὶ ἑλλάδι τὸν δουλοσύων ἔπορον
 Νῦν δὲ δὸς ναῶ ποτὶ κίονας ὄρφαιά κείται
 Ταῖς μεγαλαυχίτου σκύλα μακεδονίας.
 Ἐπιγραμματα ἀσπίδι πνὶ ἔπιγραφεύ ἐπειρα-
 σμένην ἐχούσῃ μέδουσαν τὴν γοργόνα.
 Νῦν δὲ φιάλαι χερσῶν ἔχῃ· ἐκ δὲ τὸν ἀγαστῆ
 Τῆς λακεδαίμονις σιμμαχίδος γε τετέν.

Δῶρον ἀπ' ἄργείων καὶ ἀθλιῶν καὶ ἰωνῶν
 Τὰν δεκάτομ, νίκης εἵνεκα τὰς πολέμῳ.

Ἐπιγραμματα βαλθρῶν ἰωνὶ λίθινῳ ἔπιγραφεύ
 ἑσπέρου ἀπολλωνία τῆν ἀιατεθείη, ἐφ'
 ἠθεῶν πινῶν ἀγαλματα.

Μνάματ' ἀπολλωνίας ἀνακείμεθα, τὸν ἐνὶ πόντῳ
 Ἰόνῳ φοίβος ἄκισ' ἀκροστέμας.

Οἱ γὰρ τέματ' ἔλόντες ἀθανάτους, ἐσθλάδε ταῦτα
 Ἐσασαν, σὺν τοῖς ἐκ λακεδαίμονις δεκάτομ.

Ἐπιγραμματα βαλθρῶν ἰωνὶ χαλκῶ, ἐφ' ἠθεῶν ἔστιν,
 ἔπιγραφεύμενον ἑσπέρου κλέτοειών.

Κλέτοειῶν τὸν ἀγαλμα θεῶν δεκάτιμ ἀνέθησαν,
 Πολλὰν ἐκ πολίων χερσὶ βιασάμενοι.

Καὶ μεβήτ' ἄριτων ἠδὲ τελέτας ἀποκασιγητοί. *

Τὸ ἔπι τῆν ἰωνὶ λακεδαίμονιων ἀιαθήματα
 ἔπιγραμματα.

Δέξο ἀιατῆς κρονίδα ζεῦ ὀλύμπιε κελὸν ἀγαλμα
 Ἰλαφθυμῶ τοῖς λακεδαίμονις.

Τὸ ἔπι τῆν ἰωνὶ ἀχαιῶν ἀιαθήματα.

Τῶν δὲ τ' ἀχαιῶν τὰ ἀγαλματα ταῦτ' ἀνέθησαν
 Ἐχθροὶ ἀπὸ πηγεύ τὸν ταλίδου πέλοπος.

Ἐπὶ τὰς αἰπὰς ἀιαθήματα.

Πολλὰ μὲν δὲ ἄσφοδ' πατήματα, καὶ τὸ δ' ὀνατῆ
 Ἐργον, ἐν ἀγνίῃ τὸν τέκε παῖδα μίκων.

Τὸ ἔπι τῆν ἰωνὶ θασίων ἐς ὀλύμπια
 ἀιαθήματα.

Υἱὸς μὲν γὰρ μίκωνος ὀνατῆς ἔξετέλεσεν,

Νῦν δὲ ἐν ἀγνίῃ δόματα ναμεταίων.

Τὸ ἔπι τῆν ἰωνὶ μινδαίων ἀιαθήματα.

Ζεῦ ἠθεῶν βασιλεῖ μὲν ἀκροστέμον ἐσθλάδ' ἔθησαν

Μινδαῖοι, αἰπὴν χερσὶ βιασάμενοι.

Τὸ ἔπι τῆ δαμῖρχου εἰκόνι τῆ εἰς
ὀλύμπια.

Υἱὸς δινύτῃ δαμῖρχος πλώδ' ἀνέθηκεν
Εἰκόν' ἀπ' ἄρχαδίας πέρ' ῥάσιος γηραῖ.

Τὸ ἔπι τῆ εἰκόνι θεοπόμπου, οὐ παῖς ἠὲ θεό-
πομπῶς ὁ παλαμῆς.

Εὐτε λίδας καὶ χρυσόθεμις τάδε ἔργα τέλεστον
Ἀργεῖοι, τέχαι εἰδότες ἐκ παρτέρων.

Τὸ ἔπι τῆ κλεοθένοιο ἀναθήματα.

Κλεοθένης μ' ἀνέθηκεν ὁ πόντιος εἰς ἔπι δαμῖνου,
Νικήσας ἵπποισι καλὸν ἀγῶνα διός.

Τὸ ἔπι τῆ λύκου τῆ φιδώλα ἀναθήματα.

Ὡκυδρόμας λύκος ἴσθμι ἄπαξ, δύο δ' ἐνθάδε νί-
Φιδώλα παίδων ἐσφαίωσε δόμοις. (1945)

Τὸ ἔπι τῆ ἀθηνῶσιν ἀνδριάντι κλεοίτου.

Ὅς πλώ ἰππῶ φεσὺν σεν ὀλύμπια βίβητο παρτέρων,
Τὼ ξέ με κλεοίτου υἱὸς ἄριστοκλέους.

Τὸ ἔπι τῆ οἰβάτου εἰκόνι.

Οἰνία οἰβάτας εἰδὼν νικῶν ὁ δ' ἀχαῖος
Πατείδα πάλασθ' ἦκ' ὀνομαστοτέρων.

Τὸ ἔπι τῆ λαοδίκης ἀναθήματα.

Λαοδίκης ὄδε πέπλος, εἰς δ' ἀνέθηκεν ἀθηνῶν
Πατείδ' ἐς βύρυχρον κύκωρον ἀπὸ ζατίας.

Τὸ ἔπι τῆ δφνομόου τῆ ἱέρωνος
ἀναθήματα.

Σὸν ποτε νικήσας ζεὺς ὀλύμπιε σεμνὸν ἀγῶνα
Τεθρίππων μὲν ἄπαξ, μοινοκέλητι δὲ δις,
Δῶρ' ἱέρωνος ἄδε σοι ἐσφείλατο παῖς δ' ἀνέθηκε
Δφνομόου, παῖς μνήμα συσχῆσίου.

Τὸ ἔπι τῆ βυζίου ἀγάλμασιν, ἐν νᾶξῳ.

Νᾶξιος βύργος με γὰρ λητοῖς πόρε βύξῳ
Γαῖς, ἐς παρτέρων τεύξε λίθου κέραμον.

Τὸ ἔπι τῆ ἀνδριάντι λυσάνδρου τῆ
ἄριστοκρίτου.

Εν πολυθαήτων τελεῶν διός ὑψιμέδοιτος
Εσηκε δ' ἀναθέντων δημοσία σαμίων.

Τὸ ἔπι τῆ βάσει τῆς ἀπῶλθ' τῆ οὐδυνία-
ως εἰκόνος.

Χώρης οἰκισθῆσα πέρ' ἀλφειοῦ ποτε δίνης
Τρεφθέντα εἰδὼν γείτων ὀλύμπιαδος,

Ενδυμῖνος παῖδ' ἀπῶλθ' ἀνέθηκεν
Ἀπῶλθ', σφετέρως μνήμ' ἄριστοκρίτου.

Τὸ ἐν τῆ ἀγροῦ τῆ ἡλείων ἔπι τῆ οὐδυνία
ἀνδριάντι.

Ἀπῶλθ' ποτε τῶνδε λιπῶν ἀπῶλθ' ἀνδρῶν,
Κτήσατο κούρητιν γαῖαν οὐδὲν πολλὰ καμῶν

Τῆς δ' αὐτῆς γηραῖς δεκατόσσοις ἀμῶνος υἱὸς
Ὁξυλῶς ἄρχαίῳ ἔκτισε πλώδε πόλιν.

Τὸ ἔπι τῆ κλεωνος ἀπῶλθ' εἰκόνι.

Πυθία υἱὸς ὄσθ' ἔπι κλεων, γηραῖς ἀσίδος,
Ὅς πλείους θνητῶν ἀμφεθετο σφαίροις

Κρατῶς ἔπι σφετέρως καὶ οἱ κλεος οὐρανόμηκες.
Χαῖρε κλεων γηραῖς πατείδ' ἐπευκλείσας.

Τὸ ἐν πύλοι ἔπι πινος ἔργου ἔπι-
γεγραμμένον.

Τὼ ξ' ἐλικῶν ἀχεῖα σαλαμίνιος, ὡ ἐνὶ χερσὶ
Γόντια θεασαίῳ παλλὰς ἐτευξε χερσίν.

Τὸ ἔπι τῆ ἔρωπ' ἐπιγραφῆν τῆ παρτέρων
ἀκαδημία ἰδρυθέντι.

Ποικιλομήχαν' ἔρωσ' σοὶ τόνδ' ἰδρύσατο βωμόν
Χαῖρῶς ἔπι σκερῶς τέρμασι γυμνασίου.

Τὸ ἔπι τῆ βωμῶν τῆ πλάτωνος.

Βωμόν ἄριστοτέλης ἰδρύσατο τῶνδε πλάτωνος,
Ἀνδρῶν ὄν' οὐτ' ἀνῆν ἴσοι κακῶσι γέμεις.

Τὸ ὅτι τῆ γράφῃ πλὴν τῆ βοασσῶν ζῶσι
ἐχούσῃ ἐς τὴν αἰατεσίση.

Βοασσῶν ἰσχυρόντα γεφυρώσαι ἀνέθηκε.

Μαυροκλέης ἦν μνημόστιμον χεδίης.

Αὐτῶ μὲν γέφανον πειθεῖς, σαμίιοι δὲ κῶδος.

Δαρείου βασιλέως ἐκλήσας κτ' νοῦ.

Τὸ ὅτι τὰ χαλκῶν τεθρίππων τῆ ἀθλῶν
ἔσθ' ἀθλῶν αἰατεσίση.

Εἴθεα βοιωτῶν καὶ χαλκιδέων δαμάσαντες

Γαῖδες ἀθλῶν ἔργασιν ἐν πολέμου,

Δεσμῶ ἐν ἀχλυόεντι σιδηρῶ ἔσσεσαν ἕλεον.

Τῶν ἵππους δεκάτις πᾶλλὰ δὲ τῶν ἔθου.

Τὸ ὅτι τινι μιλιάρδου αἰατήματι.

Ζωὶ μ' ἀγαλμ' ἀνέθηκεν ὀλυμπίῳ ἐκ χειρὸς σου.

Τῆχος ἐλόντες θράτου ἐπήρχε τὴν μιλιάρδης σφίν.

Τὸ ὅτι τὰ ἀλκμήνης θαλάμῳ.

Ἀμφιπερῶν ὅτ' ἐμὴ ἀγαγέσθαι δούρο γυναικῶ.

Ἀλκμῶν, θαλάμῳ γ' ἐκλέξατο τῶν ἐαυτῶ.

Ἀλκμῶν δὲ ἐποίησε, Ἐφώνιος, ἦ δὲ ἀγαμῆδης.

Τὸ ὅτι τὸ ἀγαλματὶ ἔρμου τετρακέφαλος
τῶ ἐν κεραικῶ.

Ἐρμῆ τετρακέφαλο, καλὸν τετρακέφαλον ἔργον,

Παῖθ' ὀρέσας.

Ἐκ τῶ εἰς ἐπέρασόν τινα μάρτην ὅτι
γράμματος.

Τῶν δ' ἰερογλώσσων κλυτὰ δὲ γῆρος θυχομῶ εἶ.

Μαίης, ἀπ' ἰσοθέων αἶμα μὲν ἀμφοδιδῶ.

Alia ad hunc titulum pertinentia epi-
grammata habes infra.

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ ΕΠΙΤΑ-

Φια, ὡν ἔστι καὶ τὰ παρὰ τὴν εἰς αἰδρείας,

καί τινα τ' αἰατήμασιν ὅτι γράφοντων.

ἔστι ἢ ἐν τοῖς ἐξῆς καὶ ὀμηρικῶν ἐν,

καὶ δὴ σιμωνίδῳ.

Ἀθῆλον εἰς ἠεφίλιον πλὴν ἀθῆλων.

Αθ' ἐγὼ ἀφοίβοιο Γαφηροῖς εἰμι σίβυλλῶ.

Τῶ δ' ἔσθ' ἀθῆλον σαμάτι πύθομῶ.

Παρθένος αὐδάεσα τῶν, νῦν δ' ἀνὲν αἰαδῶς,

Μοῖρα ἔσθ' ἀθῆλον πλὴν λαχοῦσα πέδιλον.

Ἀλλὰ πέλας νύμφασιν καὶ ἔρμῃ τῶ δ' ἔσθ' ἀθῆλον.

Μοῖραν ἔχουσ' ἐκάτῳ τῆς τὸτ' αἰατοεῖας.

Ἀθῆλον εἰς ἠεφίλιον.

ἠεφίλιον λυξέω κρύπτῃς καὶ ἠεφίλιον

Γαδῶς θρηαῖης ἰσοεῖκῆς παρὸ τῶν,

Δωρῶν πάσης βλαστῶντ' ἀποτὰ γδ' ἀπλητῶν

Μῶμον ὑπεκποφυγῶν, θούριον ἔχε πάσης.

Ἀθῆλον εἰς θρασύμαχον τὸν Γαφίην.

Τῆνομα, θῆτα, βῶ, ἀλφᾶ, σῆμ, ὤ, μι, δῆφα, χῆ, ἔ, σᾶν.

Γατῆς, χαλκῆδῶν ἢ τῆ γῆ, Γαφίη.

Ἀθῆλον εἰς τῆν ἐν θερμῶ πύλας

πεσόντων.

Τοῖς δὲ ποτε φημιδῶν ἔσθ' ἠεφίλιον ἀντία μῆδῶν

Μηδῶν πόλις λῶκρῶν κεύθῃ ὀμοδ' ὀπῶεις.

Ἀργείων εἰς ὀμηρον.

Θῶς ὀμηρος ὅτ' ἔσθ' ὅς ἐλλάδα πλὴν μεγάλαυχον

Γᾶσαν ἐξέσμησεν κεραικῆ Γαφίη.

Ἐξοχα δὲ θρηαῖδῶ, οἱ πλὴν θεοτείχεα ἔσθ' ἠεφίλιον

ἠεφίλιον, ποιητῆς ἠὲ κῆμου ἐλένης.

Ὁ ὕψος ἔσθ' ἠεφίλιον δημοσ μεγάλα πόλις αὐτῶν

ἠεφίλιον, καὶ πηγεῖς ἀμφοτέρω ἀθανάτων.

Αδελφον, εἰς τῖνα πολυπότῳ ἄρχαδίωνα
καλούμενον.

Τοῦ πολυκώφανος τοῦτ' ἡεῖον ἄρχαδίωνος

Αφροσ ὠρθασαν τὰ δεπρ' ἀτραπιτῶ

Υἱῆς δόρκων καὶ γαρμύλως. ἔσθη ὅση ὠνὴρ

Ανδραπ' ἐκ γαρμύλως ζωροποτῶν κύλικας.

Εἰς τὴν αὐτὴν.

Τὸν βαθὺν οἰνοπότῳ ἐρσιζενὸν ἢ δις ἐφεξῆς

Ακρήτου φανέρως ἄχετ' ἐξουσα κύλιξ.

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ ΑΛΛΑ

Ἄφ' ὀφείων ποιητῶν, ὡροτον μὲν τ' ἄρχαίων,
ἔπειτα δὲ καὶ τῶν ἀνείων.

ΟΜΗΡΟΥ.

Παρά τῳ ἡροδότη, καὶ ἀνείων.

Χαλκῆ πρῆνος εἰμὶ, μίδου δὲ ὄπι σήματι κείμα

Εξ' αἰὺδωρ τε νάη καὶ δένδρεα μακρὰ τετήλη,

Καὶ πῶαμοὶ πληήσασι, ὡροκλύζη δὲ θαλασσα,

Ἡελίος τ' αἰών φαίνη γαμωρα τε σελίωη,

Αὐτὸ τῆδε μύμουσα πολυκλαύτῳ ὄπι τέρμω

Αγέλεω πρῆουσι μίδης ὅτι τῆδε τέταταται.

ΣΙΜΩΝΙΔΟΥ.

Παρά τῳ ἡροδότη ἐν πολυμυῖα.

Μνήμα τόδε κληνοῖο μεγιστῆ, ὃν ποτε μῆδ' ἴ

Σπέρχον πῶα μὸν κτεῖναι ἀμειψάμενοι

Μαίτιος, ὅς τότε κῆρας ἐπὶ γαρμύλως ἀφα εἰδώς,

Οὐκ ἔτλη σπάρτης ἡγεμόνας ὡρολιπτεῖν.

Τοῦ αὐτοῦ πῶα τῳ γουκυδίδη,

ἰσορ. βιβλίω 5

Ανδρὸς ἄρχαίουσαντος ἐν ἡγάδι τῶν ἐφ' εἰ αὐτοῦ

Ἰππῶν ἄρχαδίκην ἠδε κέκλυτε κόνις.

Ἡ παῖς τε καὶ αἰδρὸς ἀδελφῶν τ' οὔσα τυραίνων,

Παίδων τ' ὅκ' ἠρῆ νοιῶ ἐς ἀταθαλίω.

Τοῦ αὐτοῦ πῶα τῳ σοβαῖῳ, ἐν τῳ πῶα τῳ

βίου, ὅτι βραχὺς.

Οὐδὲν ἐν αἰδραποῖσι μὲν γὰρ ζῆμι ἔμπεδον αἰεί.

Εν δὲ ὁ κάλλιπον χῆος ἔβπεν αἰήρ,

lzlz. iii.

Οἴη παρ φύλλων γυμνή, τριήδε καὶ αἰδραῖν.

Π αὔρεσι μιν θνητῶν ἕσσι δὲ δάμνοι
Στέρνοισι ἐλάττεροντο. κέρεσι γὰρ ἐλπίσι ἐκείσσι,
Α νδραῖν ἢ τε νέων γήθεσιν ἐμφύεται.

Θ νητῶν δὲ ὄφρα τίς αἴθρος ἔχῃ πολυήρατον ἦβης,
Κ οὔφον ἔχων θυμὸν, πόλλ' ἀτέλεστα νοσῖ.

Ο ὔτε γὰρ ἐλπίσιν ἔχῃ γρησασμένον, ὅτε θανθραῖται
Ο ὔσιν ὑγίης ὄστρον ἢ φροσίνσιν ἔχῃ καμάτου.

Ν ήπιοι οἷς αὐτῆ κείτα νόος ὁσδὲτ' ἴσασιν
Ω σ χρόνος ἐὰδ ἦβης καὶ βιότοιο ὀλίγος

Θ νητοῖς, ἀλλὰ σὺ αὐτὰ μαθάν, βιότου ποτὶ τέρμα
Ψ υχῆ τῶν ἀγαθῶν πληθὺ γρησόμενος,

Τ οὔ αὐτὸ παρὶ χιόνος, παρὶ τὰ ἀθλωαῖα,
δὲ πνοσοφ. βιβλ. γ'

Τ ῶν ῥα ποτ' ἐλύμπιο παρὶ πλθυράς ἐκάλυψεν
Ω κὺς ἀπὸ θρηκῆς ὀρνυόμενος βορέας·

Α νδραῖν δὲ ἀχλαίων ἐδάκε φρένας, αὐτὰρ ἐκάμ-
Ζ ωὴ πειρελίω γλυὺ ἔπιεσα μδρῆ. (φθ)

Ε ν τίς ἐμοι γ' αὐτῆς χέτω μέγας, δ' γὰρ ἔοικε
Θ ερμῶν βασιλῆς ἐν αἰδρὶ φίλτα παρῶπον.

Τ οὔ αὐτὸ παρὶ τὰ ἀπτα, βιβλ. ιγ'

Α ἰδὲ ὑπὸ ἑλλαίων τε καὶ βύθυμάχων πολιητῶν
Ε σαθεν βύχεσθαι κύρωδι δαμμονία.

Ο ὔ γὰρ ἄξοφοροσιν ἐμήσατο δι' ἀφροδίτα
Π έρωσις ἐλλαίων ἀκρόπολιν παρῶδδρῆ.

Π αρά ὧ πολυδύκει ὀνομαστικῶ βιβλ. ε'
Η σ αὐ καὶ φημῆας λυχεσάτω σὶ τὴ μβω

Ι σκω ἐπὶ ἑσμέφν ἡσας, ἀχρωσα λυχαί.
Τ αὶ δὲ ἀρετῶν οἶδεν μέγα πηλίον, ἀ τ' ἀρίδηλος

Ο σαῖ, κίττωνῶνος τ' οἰονόμοι σκωπιά.
Τ οὔ αὐτὸ παρὶ τὰ ἀπτα, βιβλ. ι'

Μ ιξονόμου τε πατῆρ ἐρίφου καὶ χέτλιος ἰσθίς
Γ λησιον ἠρείσαντο κερήατα. παῖδα δὲ νυκτός

Δ εξάμυροι βλεφάροισι, διωνύσιο ἀνακτος
Β υφόνον σὶν ἐθέλοισι ἰδλυθραῖται θεράποντα.

Τ οὔ αὐτὸ παρὶ τὰ ἀπτα.

Φ ημί τὸν σὶν ἐθέλοντα φέρφν τέτηγος ἀέθλοισι
Τ ὦ παρὸ ππίαδην δάσφν μέγα δειπνον ἐπειθῶ.

Τ οὔ αὐτὸ παρὶ τὰ ἀπτα, βιβλ. α'

Η γὰρ ἔπος τὸ δὲ ἀληθές, ὅτ' οὐ μόνον ὕδατος αἴσαν
Α λλά τὶ καὶ λέγῃσ οἶνος ἔχῃν ἐθέλῃ.

Θ ὅ γὰρ ἀπὸ βλητον δειπύσιον σὶν γήθρον.
Τ οὔ αὐτὸ παρὶ τὰ ἠφασίωσι, καὶ δῆλοισι.

Η μέν' ἀθλωαῖοισι φάσῃσ γρηθ' ἠνικ' ἀριστο-
γείτων ἰππαρχὸν κίφνε καὶ θεμόδῃσ.

Τ οὔ αὐτὸ παρὶ τὰ ἀπτα.

Ι σθμιαῖ, δὲσ νέμια, δὲσ ὀλύμπια ἐξεφανώθην,
Ο ὔ πλάττει νικῶν σῶματος ἀλλὰ τέχνα,

Α εισοδάμαῖ θρασὺς ἀλείος πάλα.
Τ οὔ αὐτὸ παρὶ τὰ ἀριστεῖδην σὶν τὰ παρὶ

τῶ παρὶ φθόγματος.

Μ ἠνῆ δὲ οὐ τίνα φημί σιμωνίδην ἰσοφάρισιν
Ο ἰδωκωνταέτει, παιδὶ λεωπερεπέος.

Τ οὔ αὐτὸ παρὶ τὰ παυσανία.
ἠλιακῶν β'

Π ατεῖσ μδὲ χερκείρα, φίλων δὲ ὄνομα. εἰμί ὅ Γλαῶ-
Υ ἰός καὶ νίκη πύξ δὲ ὀλυμποπιάδας. (χθ)

Α Ν Α Κ Ρ Ε Ο Ν Τ Ο Σ :

Ο ὔ φίλος ὅσ κρητῆρι παρὶ πλέω οἰνοποταίζων
Ν εἰκα καὶ πόλεμον δακρυόεντα λέγῃ:

Α λ' ὅσπῃσ μοῦσεων τε καὶ ἀΓλαῖ δῶρ' ἀφροδίτης·
Συμμίαγων, ἔρα τῆσ μνήσεται βύφροσῶν.

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ.

Παρά τῳ ἀθλιωτῷ δὴ πνοσοφ. ιγ^ω
 Ἡλιος κῶ, οὐ πᾶς, δὲ ἐπίδη, ὅς με χλιαίων
 Γυμνὸν ἐποίησεν, σὸι δὲ φιλοκῶθ' ἑτέρα
 Βορρᾶς ὠμίλησε. σὺ δ' οὐ βροῦς, ὅς τὸν ἔρωτα
 Αλμοτεῖαν ἀσείρων, λωποδύτην ἀπάγης.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ.

Παρά τῳ ἀθλιωτῷ δὴ πνοσοφ. β^ω
 Ω τὸν ἀγήρατον πόλον αἴθερος ἤλιε τέμνων
 Ἀρ' εἶδες τοῖον δ' ὄμματι παρῶθε πάθος;
 Μητέρα πρὸ θενικὴν τε χέρην διασοῖς τε στυγᾶμοις
 Ἐν ταυτῷ φέρῃ μοι εἰδῶ φθιμῶνες;

ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΥ.

Εἰς ναυτίλον τ' ἰθὺν, πρὸ τῳ ἀθλιωτῷ
 δὴ πνοσοφ. ζ^ω
 Κόγχης ἐγὼ ζεφυεῖτι παλαμτέρες, ἀλλὰ σὺ νῦν με
 Κύρωτι σελιωαῖης αἴθεμα παρῶτον ἐχῆς,
 Ναυτίλον, ὅς πελάγεσσιν ἐπεπλεον· εἰ μὲν δὲ αἴται,
 Τείνας οἰκείων λαφός· ἀπὸ παρῶτων.
 Εἰ δὲ γαλιωαῖη λιπέη θεός, οὐλος ἐρέασιν
 Ροσσὶν ἢ ὡς παρῶ καὶ τοῦτομα συμφέρεται.
 Εἰς τ' ἐπέσον παρῶ θίνας ἰουλίδαυς, ὄφρα γῆρωμα
 Σοὶ θεῶ εἰσοκεπὸν παύριον ἔρπονῆς.

Μηδὲ μοι ἐν θαλάμῃσιν ἐθ' ὡς πάρος· εἰμὶ γὰρ ἀπίθης·
 Τί κίβ' τ' αἰνοτέρης ἄεον ἀλκυόνης.
 Κληῖοῦ ἀλλὰ θυγατρὶ δέδου χάριν· οἶδε γὰρ ἐσθλά
 Ρέζην, καὶ σμύρνης ἔστιν ἀπ' ἀσπίδος.

Τοῦ αὐτοῦ.

Τοῦ σαμίτου πόνος εἰμὶ δόμῳ ποτὲ θεῶν ὀμῆρον
 Δεξαμῆου· κλάω δ' ἄρυτον, ὅσ' ἔπαθεν,
 Καὶ ξανθὴν ἰόλφαι· ὀμῆρον δὲ χαλβύμα
 Γράμμα κρεῶ φύλα· ζεῦ φίλε, τότο μέγα.
 Τοῦ αὐτοῦ, ἐκ πινος ὀπιγράμματος ἴσως.
 Κημίτη δ' παροῖτε, δ' οὐ ὕπερον οὐνομα θήρη,
 Μητήρ βύππου πατείδος ἡμετέρης.

ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ ΤΟΥ ΣΥΡΑΚΟΥΣΙΟΥ

Τὰ ῥόδα τὰ δροσύνετα, καὶ ἡ κατάπυκνος ἐκείνη
Ἐρπυλλος κείται ταῖς ἐλικωνιάσι.

Ταῖ δὲ ῥοδάμφυλλοι δάφνας τὴν πύλη παῖαί,
Δέλφισ ἐπεὶ πέτρα τὸ τοῖ ἀγλαίση.

Βωμόν δ' αἰμάξιδ' κεραιὸς τράχης. οὗτ' ὄμαλός,
Τερμίνθου τρώων ἔρατον ἀκρέμονα.

Ἄλλο.

Δάφνις ὁ λυκὸς ἄρως, ὁ καλᾶ σίειγι μῆσι δων
Βουκλιχρὸς ὕμνοις, αἴθετο πῶνι τὰ δε.

Τοῖς τειασοῖς δόναχας, ὅ λαγαβόλων, ὄξω ἀκνιτα,
Νεβρίδα, τὴν πῆραν ἄποκ' ἔμαλσφόρφ.

Ἄλλο.

Εὐδὴς φυλλοσφρατὶ πέδα δάφνι, σῶμα κεκμαχὸς
Ἀμπαύων σάλικες δ' ἄρπιπα γαῖς ἀν' ὄρη.

Ἀρβυδὸς δὲ τὸ πᾶν, καὶ ὁ τὸν κροκένετα ἄρην πῶς
Κιστὸν ἐφ' ἡμερτῶ κρητὶ κατὰ πύρρονος,

Ἀντρον ἔσω φείχοντες ὁμῆροιοι. ἄλλ' αὖ τὸ φῶγε,
Φῶγε μεθεῖς ὕπνου κῶμα κατὰ γρόνον.

Ἄλλο.

Τὴν αὐτὴν λαύραν ταῖς αἰδρύνες αἰπόλε κάμψας,
Σύκνον θύρησος ἄρπι γλυφὸς ἔρατον;

Τεισκήρες, αὐτὸ φλοῖον, αἰοῦσιν. ἄλλ' ἀφάλητι
Παιδογόνω δωματὸν κύριδος ἔργα τελέει.

Σακκὸς δ' ὄξω ἰερός ἀειδέροισι, ἀέναν δὲ
Ρῆθρον ἀπὸ σπιδάδων πύρροσε τὴν γέλαδ.

Δάφνας καὶ μύρτοισι καὶ βιῶδ' κρητὶ γλαῖσι,
Ἐνθα πέειξ κέχεται βοτάνης ἔλκι

Ἀμπελος εἰαρῶν δὲ λιγυφτόχοισιν αἰοδαῖς
Κόσσυφοι ἀχῆσιν ποικιλίσταυ λαμῆν.

Ξουτὰ ἀηδονίδες μιν εἰσισμασιν ἀνταχῆσι,
Μέλπουσιν ἔμασιν τῶν μελίτηρων ὄπα.

Ἐξοδὴ πῶει, καὶ τὰ γαρέντι ἄρην πῶ

Ἐξοδὴ πῶει, καὶ τὰ γαρέντι ἄρην πῶ

Κ' ὄξω δ' ὄξω ἄρην γλαῖσι καλόν. ἴω δ' ἀνάνθισι,
Τοῦ δὲ τρώων ἔρατον τειασοῦ τελέσει.

Ῥέξω γὰρ δαμάλαι, λαῖσιον τράχον, ἄρην τὸν ἴω
Σακίτῳ αὐοῖ δ' ὄξω ἄρην ὁ γλαῖσι.

Ἄλλο.

Ἄρην ποτὶ τῶν νυμφῶν διδύμοις ἀρῶσι ἀρῶσι

Ἀδύ τί μοι; κητὸν πακτὸν ἀρῶσι ἀρῶσι

Ἀρῶσι μὴ τι κρέκειν ὁ δὲ βουκλιχρὸς ἀμμιγα θελέει

Δάφνις, κρητὸν δὲ τῶν πύλων ἀρῶσι ἀρῶσι

Ἐξοδὴ τῶν λαῖσιον δρῶσι ἀρῶσι ὄπασιν,

Παῖα τὸν ἀρῶσι ὄπασιν ὄπασιν ἀρῶσι ὄπασιν.

Ἄλλο.

Ἀδείλας τὴν γλαῖσι, τί ὄ παρῶσι εἰ κατὰ τῶσι

Δάφνις διγλαῖσι ὄπασι ὄπασι ἀρῶσι

Οἴχεται ἀρῶσι ὄπασι καλόν τέρας, οἴχεται ἔς ἀρῶσι

Τραχὸς γὰρ γλαῖσι ἀμμιγα θελέει λυκὸς.

Ἀἰ δὲ κύνες κρητὸν πῶσι. τί ὄ παρῶσι ἀρῶσι

ὄπασι ὄπασι τῶσι λείπεται οἴχεται ἀρῶσι

Ἄλλο.

Νήπιον ἴον ἔρατες, ὄ παρῶσι ἀρῶσι ἀρῶσι

Ἐξοδὴ τῶσι ἀρῶσι ἀρῶσι ἀρῶσι ἀρῶσι

Σοὶ μὲν ἔρατες ἴον ἴον μετ' ἀρῶσι ἀρῶσι ἀρῶσι

Τειασοῦ παρῶσι, μὲν ἀρῶσι ἀρῶσι ἀρῶσι

Ἄλλο.

Ἦλθε καὶ εἰς μίλητον ὄ παρῶσι ἀρῶσι ἀρῶσι

Ἦλθε καὶ εἰς μίλητον ὄ παρῶσι ἀρῶσι ἀρῶσι

Νικία ὄ παρῶσι ἀρῶσι ἀρῶσι ἀρῶσι ἀρῶσι

Καὶ τὸ δ' ἀρῶσι ἀρῶσι ἀρῶσι ἀρῶσι ἀρῶσι

Ἦλθε καὶ εἰς μίλητον ὄ παρῶσι ἀρῶσι ἀρῶσι

Μιαθὸν ὄ παρῶσι ἀρῶσι ἀρῶσι ἀρῶσι ἀρῶσι

Ἄλλο.

Ἐξοδὴ τῶσι ἀρῶσι ἀρῶσι ἀρῶσι ἀρῶσι

Ἐξοδὴ τῶσι ἀρῶσι ἀρῶσι ἀρῶσι ἀρῶσι

Καὶ γὰρ ἐγὼ τοῦτον ἔχω πότμον· αἰτὶ δὲ πολλᾶς
Γατείδος, ὀθνεῖον κείμην ἐφραστάμηνος.

Ἄλλο.

Υμῖν τῆτο θεὰ χειρολισμένον ἐνέα πάσας
Τῶρα λμα ξενόκλης ἦκε δὲ μῦθ' αἰεῖνον
Μοισικός· οὐχ ἑτέρως τις ἐρῆ· Ἐφίη δὲ ἔπι τῆδε
Αἶνον ἔχων, μουσέων ἄνευ ἔπι λαιθάνεται.

Ἄλλο.

Εὐαθένης δὲ μῦθ' αἰεῖνον φρονημάτων Ἐφίης,
Δφίος ἀπ' ὀφθαλμοῦ καὶ δὲ νόημα μαθεῖν.
Εὐμαίεθα ψαμ ἐπαῖροι ἔπι ξείνης ξένον ὄντα,
Χ' ὑμνοθέτης αἰεῖς δαμονίως φίλος ἦς.
Πάντων ἄν' ἐπέπεν ἐχθ' τεθναῖος Ἐφίης,
Καὶ τῶρ ἀκίως ἐὼν, εἶχ' ἄρα κηδεμόνας.

Ἄλλο.

Δαμῶνδης ὁ χορηγός, ὁ τὸν τρεῖς ποτ' ὦ δ' ἰόνουσε,
Καὶ σὲ τὸν ἦδισον θεῶν μακάρων ἀναθεῖς,
Μέπειος ἴω ἐν πασί· χορῶ δὲ ἐκτίσασαο νίκην
Ανδρῶν, καὶ δὲ κελόν καὶ δὲ πρροσῆκεν ὀράν.

Ἄλλο.

Γνώσομαι εἴ τι νέμεις ἀγαθοῖς πλέον, ἢ καὶ ὀδύς
Εκ σέθεν ὠσαύτως ἴσον ὀδιδιπὸρ' ἔχῃ.
Χαμέτω σὺ δὲ ὀ τῦμβος, ἐρῆς ἑπεὶ ὄρυ μείδοντος
Κεῖται τῆς ἱερῆς κούφος ἔσθ' κεφολῆς.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὴν ἐαυτοῦ βίβλον.

Ἄλλος ὁ χῖος ἐγὼ δὲ θεόκριτος ὡς τὰ δεξιά φα,
Εἰς δὲ τὸ τῶν πολλῶν εἰμὶ σερρησοῖων,
Υἱὸς πρραξαγόραο πεικλήτης τε Φιλίνης.
Μοῦσαν δὲ ὀθνεῖον οὐ ποτ' ἐφῆκυσάμην.

ΑΡΧΙΜΗΛΟΥ

Εἰς τὴν ἱερωῶν ναῦν.

Τίς τὸδε σέλμα πέλων ἐπὶ θρονός· εἴσατο· ποῖος
Κοίρανος ἀκαμάτοις πείσμασιν ἠγάγετι;
Πῶς δὲ χεῖ' δρυόχων ἐπάγη σάνις; ἢ ἴνι γόμφου
Τμηθέντες πελέκει τῆτ' ἔκαμον Ἐχέτος;
Ἡχυρφαῖς αἰτνας πρῆσι μῦθον, ἢ τῆν ναῶν
Αεὶ γαῖον ὕδαρ κικλάδ' αἰεῖ δέχεται·
Τοίχοις ἀμφοτέρωθεν ἴσοσπ' αἰεῖς· ἢ ῥα γόμφου
Τοῦτο πρὸς οὐραίας ἔξασαν ἀτραπιαίς;
Αεφρων γὰρ ψαυὴ καρχήσια, καὶ τειελίκοις
Θωρακας μεγάλαν ἐπὶ ἔχ' νεφέων.
Γείσμασιν ἀκίως ἀπερείδεται οἷσιν ἀβύδου
Ξερέτης καὶ σπασὸν διασὸν ἔδησε πύρον.
Μαῖε σιθάρης κατ' ἐπιμίδος ἄρα πηλαστικόν
Γράμμα, τίς οὐ χεῖρος τῶν ἐκύλιατε ἔσπιν.
Φασὶ γὰρ ὡς ἱερωῶν ἱερακλέος ἐλλαδὶ πάση
Καὶ νασοσκαρπὸν πύονα δωροφόρον,
Σικελίας σκατωῦχος ὀδρεῖχος, ἀλλὰ πρὸς δὲ
Σὼζε χεῖ' Γλαυκῶν σέλμα τὸδε ῥοθίον.

ΔΩΡΙΕΩΣ

Εἰς τὸν μίλων ἄθλητῶν.

Τοῖος εἶμι μίλων ὄτ' ἀπὸ θρονός ἦρατο βεῖθος.
Τετραετῆ δάμαλιν ἐν δῖος εἰλαπτιάς,
Ὡμοῖς δὲ κίλῶος δὲ πέλων ὡς νέον ἄρα
Ἡνεῖκεν δὲ ὄλης κούφα πρρηγύρεως.

II. iii.

Καὶ θάμβος μὲν ἀπάρ τ' ἔδδ' πλέον ἤνυσε θαῦμα
 Πέραθεν πιασίου ἔζηε θυηπολίου.
 Οὐ γὰρ ἐπόμεπ' αὖσεν βοῶν ἀζυρον, εἰς κρέα τόνδε
 Κόψας, πρῶτα κατ' οἴω μρωῖος ἐδάσσατόνιν.

ΡΟΣΕΙΔΙΠΡΟΥ

Εἰς θαρσύνει τὸν θάσιον ἀθλητιῶ.

Καὶ τῶρ σιωθεσίης ἐφαρζὸν ποτε μνησίων βοῶν
 Γάστρη γὰρ βρώμην ἔδδ' αἶν' ἐπέχε θασῶς
 Θυγρή ἀσπα φαζών ἔτ' ἐπήτεον εἴνεκεν οὔτω
 Χόρκεος ἐσθήκω χεῖρα παρσιζόμυρος.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς φυλόμαχον πινα
 πολυφάρον.

Φυλόμαχον τὸν πρῶτα φαζεῖν βόρον, οἶα χρῶνίω
 Γαυνοχικήν αὐτῆ ῥῶνας ἔχε κέπετος *
 Χλαμῆς βύτρ' ἔχε πελλεωίδος. ἄλλα σὺ τούτου
 Καὶ χρεῖα ἐς τιλίω ἀπικέ καὶ φαίτου.
 Τοῦ αὐτοῦ εἰς τιλὸν ἐπὶ ζεφυρίω μω
 μωρίω ἀφροδίτῳ.

Τούτῳ καὶ ἐν ποταμῶ καὶ ἐπὶ θρονί τῆς φιλαδέλφου
 Κύπριδος ἰλασκέαδ' ἱερόν ἔξισιόνος,
 Ἡν αἰαχρὸν αἰετούσαν ἐπὶ ζεφυρίδος ἀκτῆς
 Γρῶτος ὁ ναύαρχος ἦν κατὰ καλλιχεαίτης.
 Ἡ δὲ καὶ βύπλοισιν δασὴ καὶ χεῖμα τι μέσσω
 Τὸ πλατυ λισσομύροισι ἐκλιπρῶν πέλαγος.

ΗΔΥΛΟΥ.

Πίνωμυ καὶ γὰρ τι νέον, καὶ γὰρ τι πρὸ οἴνου
 Εὐερίωμυ λεπτόν καὶ τι μωλιζόν ἔπος.
 Τοῦ αὐτοῦ.

Τοῦτο θέων ὁμόσουλτος ἔσ' ἦλον ὁ Γλυκὺς οἰκεῖ
 Αὐλητής, μίμω κὴν θυμώμοι χάρις.
 Τυφλὸς ὑπαὶ γήρως, εἶχε καὶ σκίρπαλον ἕον,
 Νήπιόν τ' ἐκαλεῖ σκίρπαλον βύπαλαμμου
 Αἰδοῖν αὐτὸν παρθέθλια, τὸ γὰρ εἶχε
 Παῖ μὲρ πρῶτον ἠδύμα σημαρέων. *
 Ἡ ὕλη δὴ Γλαυκῆς μεμεγυσμένα παήνια μουστέων,
 Καὶ τὸν ἐν ἀκρήτοις βατῆαλον ἠδύποτιν.
 Ἡ καὶ κώταλον, ἢ καὶ πακαλον ἄλλα θέων
 Τὸν καλαμωλήτιν εἶπατε. χαῖρε θέων.
 Τοῦ αὐτοῦ.

Ἡ δὲ ἀπινωμύνη καλλίστον ἀνδράσι θαῦμα,
 Κ' οὐ ψευδὲς, νῆσις τρεῖς χεῖρας ἔξέπειν.
 Ἡ σο δὲ οἱ παφίη ζωρὸν μετ' οὔσα θυωτῶν
 Κεῖται πορφυρέης λέσσιον ἔξυέλου.
 Ἡν σάου πρῶτως, ὡς καὶ πρῶτων ἀπ' ἐκείνης
 Σοί τοῖχοι Γλυκερῶν σκυλα φέρωσι πόθων.
 Τοῦ αὐτοῦ.
 Ζωροπόται καὶ τῶτο φίλον ζεφυρῶν χ' ἴνῳ
 Ος λιγὸν ἦχον ἔχοντι κρητὸν ἄρος ῥύσιν ἠπλωμύρα *
 — καὶ πολέμου σιῶθημα καὶ θαλίης. *
 Νεφλὸς ὁ κείος ἀσπὸς μύσας φίλον ἱεραγωγῶν
 Εὐρε μέλος θέων πάτερον ἔξυδάτων.
 Ἀλλὰ κτησιβίου ἔφον βύρεμα πέτε τῶτο,
 Δῶτε νεοὶ νῆα τῶδε πρὸ ἄρωσις.

ΦΑΛΛΙΚΟΥ

Εἰς γυναικὰ τίνα πολυπότν.
 Χρυσωτὸν κροχθέντα παθεζώσασα χιτῶνα
 Τῶδε διώνυσω δῶρον ἔδωκε χλεῶ,
 Οὐδένα συμποίοισι μετέπαρεπεν ἴσα δὲ πίνων
 Οὕτως αἱ ἀνδρόφων ἤμισεν οὐδ' ἄμα πτω.

ΡΙΑΝΟΥ Εἰς λαγῶνον.

Ἡμῖσι μὲν πίσις καπιπίδος, ἡμῖσι δ' οἴνου
 Ἀρχινὲ ἀπρεκέως ἡδὲ λαγῶνος ἔχθ.
 Λεπιότερης δ' οὐκ οἶδ' ἐρίφου κρέας· πλιλιὸς γέ πέμ
 Ἀίνφασα πώτων ἀξίος ἰπώκεαίτης. (ψαίς)

ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ ΤΟΥ ΧΙΟΥ.

Ερμείου βίνουχου ἢ δ' βύβουλου ἄμα δούλου
 Σῆμα κενὸν κενόφρων τεύξει δρισοτέλης.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ Τῶ σιδωνίου

Εἰς ζιῶνα τ' κηθία.

Τιῶος ὁδὲ ζιῶν κηθίω φίλος, ὅς ποτ' Ὀλυμπεον
 Ἐδραμῶν, οὐκ οἶδ' ἢ πηλιῶν ἀγέμενος,
 Οὐδὲ τίς ἢ ἔσκαλῆος ἀέθλια· τίμ' δὲ ποτ' ἄστρα
 Ἀβαστομωῖος βύρε σαιοφροσύνας.

ΝΙΚΑΙΝΕΤΟΥ.

Οὐκ ἐθέλω φιλόγηρε καὶ πτόλιν ἀλλ' ἐπ' εἰσούρης
 Δάμνασαι, ζεφύροσ πιθύμασι τερπόμενος.
 Ἀρκεί μοι κρίτη μὲν ἔσσι πλιθρῆσι χαμεύνα.
 Ἐχέει γὰρ παρομόλου δέμνιον ἐνδαπίης,
 Καὶ λύρος, εἰσαῖον κάρων γέφος, ἀλλὰ φερέσθω
 Οἶνος, καὶ μουσῶν ἢ εἰσεάσα λύρη.
 Θυμῆρες πίνοντες ὅπως δῖος βύκλεα νύμφω
 Μέλπωμεν, νήσου δέασσιν ἡμετέρης.

Εἰς γραμματικούς.

Φύγετ' ἄριστ' ἀρχοὶ ἐπ' ἄρτα νῶτα θαλάττης
 Ἐλλάδα, τῆς ξουγῆς δὴ λώτερον κειμάδος,
 Γωνιοδόρυκες, μονοσύλλαβοι, οἷσι μέμηλε
 Τὸ σφίν καὶ σφῶϊν, καὶ ὄ μιν, ἠδὲ τὸ νίν·
 Τούθ' ὑμῖν εἴη δις πέμπελοι ἠεροδικῶν
 Ἐλλάς αἰεὶ μέμνοι καὶ θεόπαυς βαβυλώνων.

ΑΣΤΥΔΑΜΑΝΤΟΣ Εἰς ἑαυτὸν.

Εἴθ' ἐγὼ εἴ κείνοις ἄρτο μιν, ἢ κείνοι ἀμ' ἡμῖν.
 Οἱ γλώσσης τερπνῆς ἄρτα δοκῶσι φέρειν·
 Ως ἐπ' ἀληθείης ἐκρίθην ἀφελεῖς ἄρτα μίλλος·
 Νῦν δὲ χροῖα πᾶρ' ἔχουσ' οἷς φθόνας οὐχ ἔπεται.

ΔΑΦΙΤΟΥ γραμματικός.

Πορφύρειοι μάλωπες, ἀπορρήματα γὰζης
 Λισιμάχου, λυδῶν ἄρτε καὶ φρυγῆς.

Α δ' ἐγὼ αἰ πλάμων ἄρτα ἄρτα τῆδε κείνη μιν
 Ἡ δονῆ, ἀγέρας κειραμένη πλοκάμοις·
 Θυμὸν ἀγέρας μετὰ λαβέωλη μιν, εἴτ' ἀπάσιν
 Α κακῶρων τέρψις κρῆσον ἐμοὶ κέρριται.

ΑΘΗΝΑΙΟΥ Εἰς ἑπίκουρον.

Α νδρα ποιμαθεῖτε τί χείρονα, καὶ διὰ κέρδος
 Α πλησον, νάκων ἄρτε καὶ πολέμων;
 Τῆς φύσιος δ' ὁ πλοῦτος ἄρτε τινὰ βασιὸν ἄρτε,
 Αἰ δὲ κενὰ κρίσιες πᾶν ἀπέραντον ὄδον.
 Τούτο νεοκλήος πινυτὸν τέκος ἢ ἄρτα μουσῶν
 Ε κλυεν, ἢ πινυτὸν ἄρτε ἱερῶν τριπόδων.

ΘΕΛΙΤΗΤΟΥ Εἰς κραίτορα.

Ἡ νδρα μιν ἀνθρώποις, ὁ δ' ἄρτε πλέον ἠνδρα μουσῶν
 Κραίτορα, καὶ γήρωσ ἠλυθεν οὐτὶ ἄρτε.
 Γῆ, σὺ δ' ἄρτε τὸν ἱερὸν ἀνδρ' ἄρτε δέξη.
 Ἡ ῥ' ἄρτε καὶ ζῶα κείνη εἴν δὴ μιν.

Τοῦ αὐτοῦ Εἰς πινυτὸν τινὰ τὸν ἄρτε
 ἄρτε πικρὸσ ἀντῆσ.

Πινυτὸν τινὰ πινυτὸν ἄρτε κειραμένη
 Α δὴ μιν πικρὸσ εἴ κατῆσ ἀμῖον,
 Πινυτὸν τινὰ ἐγὼ εἴμι. τὰ δ' ἄρτε μου εἴτ' ἄρτε
 Η λειῶν, φησὶσ αὐτὸν ἀπῆσ λέγειν.

ΑΝΤΑΓΟΡΟΥ Εἰς κρείττηα
καὶ πολέμωνά.

Μήματα τῶδε κρείττηα θεοδέα καὶ πολέμωνά
Εἰνεπε κρύπτεσθαι ξένε κέρχέρχιδμος,
Ἀνδρας ὁμοφροσύνη μεγαλήτρεας, ὧν ἀπο μῦθος
Ιερός ἦένσεν δαμμονίου σόματος·
Καὶ βίοτος καθαρός Ἐφίας ἔπι θεῖον ἐχόσμη
Αἰῶνα, φρεσῶν δόγμασι πειθόμενος.

ΠΛΑΤΩΝΟΣ Εἰς ἀγάθωνά.

Τὼ ψυχῶν ἀγάθωνά φιλιῶν, ἔπι χείλεσιν εἶχον.
Ἦλθε γὰρ ἡ τλήμων ὡς ἀφροσύνη.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ.

Τόνδε ποτ' ἔχούσιως, κέρχας μακάρων θέμις ἀγλήν,
Εκλίνεν πέρσων ἔξοφώραν βασιλῆα,
Οὐ φανεράς λόγῃ φονίους ἐν ἀγῶσι κρατήσας,
Ἀλλ' αἰδράν τις γρησάμδολίων.

ΑΡΚΕΣΙΛΛΟΥ Εἰς ἀπάλων.

Γέρραμῶς οὐχ ὄπλοις κλήνῃ μόνον ἀλλὰ καὶ ἵπποις
Πολλάκις αὐδᾶται πίσαν αἰά ζαθέω.
Εἰ δέ τ' ἔκ δέθεν θεμιτὸν διατῶ νόον εἰπεῖν,
Εσεται εἰσαῦτις πολλὸν αἰοιδότερη.
Τοῦ αὐτῆ εἰς μινώδαρον.
Τηλοῦ μὲρ φρυγῆ, τηλοῦ δ' ἰερὴ θυάτειρα,
Ὡ μινώδαρε σὴ πατεῖς καὶ δαμάδη.
Ἀλλὰ γὰρ εἰς ἀχέροντα τὸν ἔφατον ἴσα κέλθθα,
Ὡς δένος αἰδράν πέρτοθεν μετρυλίδη.
Σῆμα δέτοι τὸς ἔρεξεν ἔριφρα δὲς βύδαμῶς, ᾧ σὺ
Πολλὰν πειρεσέων ἦσα πωροφιλέερος.

ΖΗΝΟΔΟΥ Τῆ φωνῆ εἰς ζιῶνᾶ
τὸν κητιέα.

Εκλίσας ἀτάρκειαν, ἀφείς κενεαυχέα πλουτόν,
Ζιῶν σιῶ πολὺν σεμὸς ἔπι σκωῖα.
Ἀρσνα γὰρ λόγον βύρες, αἰεθλήσω ἢ πωροῖα
Ἀίρεσιν ἀτρέσου ματέρ' ἐλθθρείας.
Εἰ ἢ πάτρα φοίνισα, τίς ὀφθόνος; ἴω καὶ ὀκείδ' μῶς
Κένος ἀφ' οὐ γραπτιαν ἦγας ἔχθ' σελίδα.

ΘΙΑΙΑΔΟΥ μετρυέως εἰς τοῖς ἀγαρεθέντας
ἔπο πέρσων θεσπῆς.

Ἀνδρες ἦ οἵ ποτε ἔναμον ἔπο κροτάφοις ἡλικῶνός,
Δήματα τῶν αὐχέ θεσπῆς βύρυχορος.

Εἰς κραντοῖρα.

Επέκλυσε καὶ σε κραντοῖρ ἢ νόσον κακίστη,
 Χ' οὔτω κατήλθες εἰς μύθμαν πλουτέως ἄβουσον.
 Καὶ σὺ μὲν ἐκεῖτι νυῶ χαίρης, σῶν λόγων δὲ
 Χήρη ἔσηκεν ἀκαθήμεία καὶ σόλῳ πατεῖς σεῦ.

Εἰς ἄρκεσίλαον.

Ἀρκεσίλαε τί μοι, τί σοῦτον ἀκρητον ἀφιδῶς
 Εσπασας, ὥστε φρεων ἐκτὸς ὀλιωτες ἑάν;
 Οἰκτεῖρω σ' οὐ τόσον ἐπεὶ θάνες, ἀλλ' ὅτι μούσας
 Ὑβρισας, οὐ μετεῖη χρησιμῶ κύλικι.

Εἰς λακύνδω.

Καὶ σέο λακύνδω φάτιν ἐκλυον, ὡς ἄρα καὶ σὺ
 Βάκχων ἦν, αἰδύω ποσὶν ἔστρες ἀκροῖς.
 Ησαφές ἐῶ, δρόνουός, ὅσῳ πολὺς ἐς δέμας ἔλθοι,
 Λῦσε μὴν δὲ δὴ μήτι λυαῖος ἔφυ.

Εἰς κερναδύω.

Τί με κερναδύω, τί με μούσα θέλεις ἐλέγχειν,
 Ἀμαθῆς ὅς ἐτι κατόιδεν ὅπως δεδδίκει
 Τὸ θανθῆν. ὅτε καὶ φησικὴν ποτ' ἔχων κακίστην
 Νόσον, σὸκ ἔθελε λύσιν ἰχέμεν. ἀλλ' ἀκούσας
 Οπιφάρμακον ἀντίπαθρος πῶν ἀπέσθη,
 Δότε τῶνινω, ἔφησε, τί καὶ μοὶ πῖν. τί μύθοι; τί;
 Δότ' οἰνόμυδι. σφόδρα τ' εἶχε παρῆχρα τῶντι,
 Φύσις ἢ σῖνέχουσα με καὶ ἀγαλύσεταί δῆ.
 Καὶ ὁ μὲν σὸδὲν ἔλασον ἔβη καὶ γῆς. ἐκίω δὲ
 Τὰ πλέω κακὰ κέρδε' ἔχοντα μολθῆ εἰς αἰδύω.

Εἰς ἄριστοτέλειω.

Εὐρυμέδων ποτὲ μύθην ἄριστοτέλειω ἀσεβείας
 Γεῖφασθαι δνοῖς μύσθδος ὦν παρῆπορος.
 Ἀλλὰ πῶν ἀκρίτων, ὅσῳκ φυγέ τῆτ' ἀκρινίτι.
 Ἦν ἄρα νικῆσαι σικροφάσθς ἀδίκους.

Εἰς σράτωνά.

Λεπίος αἰὴρ δέμας ἦν, εἰ μὴ ποροσεχρήσατο χρησμοῖς.
 Στράτωνά τῶτον φημί σοι λαμψακνήων.

Λάμψακθς ὦν ποτ' ἔφυσεν. αἰεὶ δὲ νόσοισι παλάων,
 Θήσθς λαθῶν, οὐδ' ἤσθετο θανάτου.

Εἰς δημήτειον.

Παρ' ἡμῶν αἰθλὴν ἀσπίς τὸν σφόν δημήτειον,
 Ἴὸν ἔχουσα πολὺ ἀσμηκτον,
 Οὐσίλβουσα φάς ἀπ' ὀμμάτων, ἀπ' αἰδύω μύθμανα.

Εἰς ἀπιδένω.

Τὸν βίον οἶδα κύων ἀπιδένω, ὡδὲ πεφυκῶς,
 Ὡστε δακτεῖν κραδίω ρήμασιν, οὐ σόμασιν.
 Ἀλλ' ἔθανες φησικῶς. καὶ ἔρθ' τίς ἴσως, τί ὅ τῆτος
 Πάντως εἰς αἰδύω δεῖ πῖν ὀδηγὸν ἔχην.

Εἰς δεσφύω.

*Δὲ γῆρας, ἀγε, λέγε τίς ἔλαβε σε μόρος
 Εἰς αἰδύω, ἔλαβε με κυνὸς ἀγριον ὀδαξ.

Εἰς ζυώνω τὸν κίτηά.

Τὸν κίτηά ζυώνω θανθῆν λόγος, αἰς ὑπὸ γῆρας
 Γολλάκα μὲν ἔχθη. οἱ δὲ, μύθων ἀσπίτος.
 Οἰδ' ὅτι ποροσφάσ ποτὲ φῆ, χεῖ γάων ἀλοῖσαι,
 Ερχομαι αὐτόματος δῆ. τί με, τί με καλθς;

Εἰς ἄριστῶνα.

Τὶ δὴ γῆρων ὦν καὶ φάλαγθος, ἄριστῶν,
 Τὸ βρέγμα δῶχθς ἠλίω κατωπῆσαι;
 Τὸ γδ' ὀθερμὸν πλθον ἢ δέον ζῆτιν,
 Τὸν ψυχρὸν ὄντως βύρες ὀθέλων αἰδύω.

Εἰς κλεαίθεω.

Ἀἰνὰ κλεαίθεω, ἀλλὰ μάλλον αἰδύων.
 Ἰδὼν γδ' αὐτὸν πορέσειω, σὸκ ὑόεσθεπο
 Μὴ οὐδ' ὀλοιπὸν αἰεσιν ἐν φησις ἔχην,
 Τὸσῶτον ἀπλήσαντα τῆ βίου χρεῖον.

Εἰς πυθαγόραν.

Ἦν ἄρα πυθαγόρης τοῖος σφός, ὥστε μὲν αὐτός
 Μὴ φαῖν κρῶν, καὶ λέγειν ὡς ἀδίκων.
 Σπίξην δ' ὀμῶς. ἀγαμα σφόν αὐτὸς μὲν γδ
 Οὐκ ἀδικεῖν, ἀμῶς δ' αὐτὸς ἔτ' εἶχ' ἀδικεῖν.

Ἄλλο εἰς τὸν αὐτὸν.

Τὰς φρένας ἰὼ ἐθέλης τὰ πύθαγροιο νοῆσαι,
 Αἰπίδος δὲ φόρου βλέπον ἐς ὀμφαλοῦν.
 Φοιτῶν, ὅσ' ἐγὼν ἤμιλιν ὡσεὶ βροτὸς, ὅσ' δε
 Ὅτε ὄκλι' ἰὼ φάσκην, ὅσ' τίς ἔλω ὅτε ἰὼ.

Εἰς ἀνάξαρχον.

Πήσατε μᾶλλον ἐπὶ καὶ μᾶλλον· θύλακός ἐστι·
 Γήσατε· ἀνάξαρχός δ' ἐν δῖός ἐστι πάλαι.
 Κάσε διατείλας ὀλίγον τὰ δινεφῆ τὰ δε λέξαι
 Ρήματα ὡσεὶ φῶνι, ἔρρε μύλω θρέκεκῆ.

Εἰς ὀπίκουρον.

Χαίρετε καὶ μέμνησθε τὰ δόγματα· τῆτ' ὀπίκουρος.
 Ὑσατον εἶπε φίλοις οἷσιν ἀποφθίμνος.
 Θερμὴν εἰς πύελον γὰρ ἐσπύθη, καὶ τὸν ἀχρεῖτον·
 Ἐπασεν, εἶτ' αἰδῶν ψυχρὸν ἐπεπασάσατο.

ΣΥΝΕΣΙΟΥ Εἰς ὄργανόν τι ἀγρονομικόν.

Ἡ θοφὴ σίβον ὄρεν ἐς οὐρανὸν, ἀμέγα θαῦμα,
 Καίνος δ' ἐξ αὐτῆν ἦλθεν ἐπουρανίων.
 Ἡ νὶ δὲ καὶ γυρὰ σφάραξ ἐπεπίασα το γῶτα,
 Ἴσα ἢ κύκλα τρεῖς οὐχ ὀμαλέσσι τέμνυ.
 Σκέπτεο τεύρεα πύρα ὡσεὶ αὐτῶτα, τῆς ἐπι πῆταν·
 Νύκτα τάλαντὸν καὶ φάος ἐρηθίμνος.
 Δ' ἐξ ὄζωφῶρος ὡσεὶ σίας ὅσ' δε σε λήσῃ.
 Κλήν' ἀμειψόμενος κέντρα σιωπῆσιος.

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ ΑΛΛΑ

αἰωνίμων ἰσῶν διαφόρος ἕσπο-
 θῆσῃς ἔχοντα.

Παρά τράβωνι γεωγραφ. β'
 Εἴ τις δ' ἀνθρώπων μὴ πείθεται οἷα πρὸς ἡμῖν
 Γίνεται, εἰς τῶνδε γῶτα ἰδῶν ὑδρία·
 Ἡ οὐχ ὡς ἀνάθημα θεοῦ κελόν, ἀλλ' ὀπίδηγμα
 Χειμῶνος μεγάλου ἦν χ' ἱερὰς τράπιος.

Εἰς τρεῖς ἡλείους.

Ἡ λισ καὶ μεθύει καὶ ψυδέται· οἶος ἐκείνου
 Οἶκος, ὅση δὲ καὶ ζωάπανα πόλις.
 Εἰς αὐλητῆς.

Ἀνδρὶ μὲν αὐλητῆι θεοὶ νόον ὄκκ' ἐνέφυσαν,
 Ἀλλ' αἶμα τὰ φύσαν χάριτος ἐκπέταται.

Εἰς γραμματικῆς.

Ὀφρυαλασπασίδα· ῥινεν κηταπῆξι γῆφοι,
 Σακκηγῆφοβοφοι, καὶ λαπαδαρπαγίδα,
 Ἰνα τῶν περὶ βόλοι, νηλιποκχι βλεπέλαμοι,
 Νυκίλιλα, δραμοφάροι, νυκίλιπαται πλάγιοι,
 Μφρακιεζαπάται, καὶ συλλαβοπεισιλαθηταί,
 Δοξοματαμόσοφοι, ζηταρεθησιάδα.

Εἰς τὴν βάνχλιω.

Γαμάκι κυβήτης ὀλολύματι πολλάκι δούσα
 Τὸν βαρῶν εἰς ἀχρῆς ἦχον ἀπό σωματῆ,
 Τὰς δε θεῆ χάριτας ὡσεὶ δικλίδι ἦν κεν ὀρεία,
 Θερμὸν ἐπεὶ λύσσης ὡσεὶ ἀέπασσε πόδα.

Εἰς χάρσικα τινὰ φεργάμιων.

Εἰ μὴ χάρσικα ἱερὰς γραφῆς ἀπὸ φεργάμου ἀχρῆς,
 Εἴθε ποτὲ πολέμιζεν ἀχιλλῆι πολιοπόρθῃ
 Τήλεφος ἢ εσάκῆος ἀμύμονος υἱὸς ἀμύμων.

Εἰς δρισοτέλιω.

Φαισίδος ἰὼ μῆσῃς καὶ νικημάχου γημετῆρος
 Τῶν ἀσκληπιῶν δῖος δρισοτέλης.

Εἰς πῶς Ἀπολλοδώρου βιβλιοθήκην.

Αἰῶνος ἀσείρημα ἀφυσάμνος ἀπ' ἐμεῖο

Γαδείης, μύθοις γνάθῃ παλαιγυρίας.

Μηδ' ἐς ὀμηρείῳ σελίδ' ἐμβλεπε, μηδ' ἔγχεῖν,

Μήτρα γυῖν μούσαν, μηδὲ μύθογραφίῳ,

Μηκυκλίῳ ζήτει πολὺ θρῆνείων εἰς ἐμὲ δ' ἀθρῶν,

Εὐρήσας ἐν ἐμοὶ πᾶσι ὅσα κόσμος ἔχει.

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ Εἰς
πηγᾶς.

Παρά τας τεφάνῳ.

Νᾶμα δ' διῶν, γλυκερὸν ποτὸν ἔω δέ γε πῆγας,

Παύση μὲν δὲ φησὶ, βίβη δέ καὶ βίβη.

Παρά τας σῶπῳ.

Αχρότα σὺν ποίμναις δ' μεσημβρινὸν ἔω σε βαρύνῃ

Δίψος ἀν' ἐξαπῆς κλείτοσ' ἐρχόμενον,

Τῆς μὲν ἀπὸ κρήνης δ' ὕδατος πόμα, καὶ πρὸς νύμφῳ

Υδριάσι γῆσαν πᾶσι δ' ἀπὸ λῶν

Αλλὰ σὺ μήτε' ἐπὶ λουτρῶν βόθῳ γῆρας, μή σε καὶ αὐρή

Πηγήν, τερπνῆς ἐπὶ τὸς ἔοντα μέγας.

Φῶτε δ' ἐμὴν πηγῶν μισάμπεδον, ἔνθα μὲν ἀμποις

Λουσαμῶνος λύσσης ἀρῆσι δ' ἀρῆς ἀρῆς,

Πάντα καθαροῦν ἐκείνῳ ἀπὸ κρυφῶν. ἀ γὰρ ἀπ' ἀρῆς

Οὐρεῶν τρηγῆς ἢ λυτῶν ἀρῆς δ' ἀρῆς. (ῥῶς)

Παρά τας αὐτῶ.

Ηδεῖα χυρῶν ποτοῦ λίβας, ἔω αἰαβῶν

Γηγῆ δ' ἀλλὰ γῶν πέτρῳ ὁ τῆς δὲ πῶν.

Παρά τας αὐτῶ.

Υδατα ταῦτα βλέπεις φοβερά, ξένη, τῆν' ἀπο, χεραὶ

Ἰλαβὰ μὲν αἰθρώποις ἀβλαβῆ ὅστιν ἔχῃ

Ἦν δὲ βόθῳ κρήνης ποτὴ νηδύος ἀβλαβῶν ὕδατος,

Αχρῶ μόνον δολιχῶν χεῖλος ἀφάμνος,

Αυτῆ μὲν ἀρῆς ἐπὶ τῶν δακτύλων ὀδόντες

Γίπλοισι, γένων ὀφθαλμῶν γέντες ἔδῃ.

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ
χειφῶδη.

Εἰς οἶνον.

Ἦν ὅτε σῶν λαπίθῳ καὶ ἀλκίμῳ ἠρακλῆϊ

Κενταύροις διφυφῶς ὄλεσα μῆναμνος

Ἦν ὅτε μουσογῆρα κῆρη θάινεν ἐν τεισὶ πληγῆς

Ἦμετέρῳ, κρονίδιῳ δ' ἠχῶν εἰνάλιον

Νῶν δὲ νέμουσα τρίτη πνευμαίου νύμφῳ μίγῃτα

Δέρκετο ὑγῖνῳ κείμνον ἐν δαπέδῳ.

Εἰς ἔσσηρον.

Αν μ' ἐσίδῃς, καὶ ἐγὼ σε τί με βλεφάρῳσι δέδορξας,

Αλλ' ἐγὼ οὐ βλεφάρῳσι, οὐ γὰρ ἔχω βλέφαρα.

Αν δ' ἐθέλῃς, λαλέω φωνῆς δῖα. Οἱ γὰρ ὑπὸ τῆς

Φωνῆς, ἐμοὶ δὲ μάτιν χεῖλε' ἀπογῆρα.

Εἰς Φοινικῶν βάλανον.

Οὐδὲ μὲν μῆτρῳ ἔχω. Γλυκερώτερος εἰμὶ τεκνύσης

Αλλ' ἢ μὲν, δολιχῆ, τυτῆρος ἐγὼ ἢ πέλω.

Αβρωτος κείνη, πλὴν κερῆτος εἰμὶ δ' ἔγωγε

Τρωκτὸς ἀπας, μισῶ δ' ἐντερ' ἀβρωτα φέρω.

Εἰς κινάραν.

Εἰς ἄφρονον φορέω κεφαλῆς ἄτερ. Εἰ μὶ δὲ χλωρῆ
 Αὐχένος ἐκ δολιχοῦ γῆθεν ἀφρομένη.
 Σφαῖρην δὲ ὡς ἑσπέρων ἐείδομαι. ἢ ὅ ματεύσῃς
 Ενδον ἐμὴν λαγόνων, μή τις ἔχω πατέρα.

Δέλτος.

Υψηλὸν με τέκει, ἐκ μὲν ἄρ' ὅ σίδηρος
 Εἰ μὶ δὲ μουσῶν μουσικὸν ἐκδοχίον.
 Κλυδμήνη σιγῶ, λαλέω δὲ ὅττι ἐκ πετάσῃς με.
 Κοικωνὸν τὸν δὲ μοιῶν ἔχουσα λόγων.

Εἰς σφαῖραν.

Λίαν ἐντειχὸς εἰμί, τὰ φύλλα δὲ μου κατὰ κρύπτη
 Τὰς τείχας ἢ δὲ βύπη φαίνεται οὐδαμῶθεν.
 Πολλοῖς παιδαίεσις ἐμπαύζομαι. Εἰ δὲ τις ἔστιν
 Εἰς ὅ βολῆν ἀφύης, ἵσταται ὡς ἄρ' ὄνος.

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ ΑΛΛΑ

ἂ δὲ τοῖς ἐμπαύσειν σὺν ἀπέτην, τοῖς τε εἰς
 ἀναθήματα καὶ τοῖς εἰς τὰ φοῦς
 γραφεῖσι.

Τὸ ὅτι τὰ ἀπὸ πᾶσιν ἱερῶν, ὃ καὶ μὸς
 αὐτῇ ἰδρῦσατο.

Οἱ γὰρ νηὶς, ὃν ποτε καὶ μὸς
 Εἶσατο, βουῶ θ' ἱερῶσιν, ὅτ' ἐκίσειν ἀπὸ τῆς θάλασσης.

Τὰ ὅτι τεισὶ τείποσι ὅτι γράμματα ἐν
 γῆρας ἐν τῷ ἰσμηνίου ἀπόλ-
 λῶνος ἱερῶ οὔσῃ.

Τὸ ὅτι τὰ πρὸς τείποδι.

Ἀμφιτεῦσάν μ' ἀνέθηκεν ἐὼν ἀπὸ τηλεβοῶτων.

Τὸ ὅτι τὰ δδύτρω,

Σταθὸς πυγμαχέων με ἐκηβόλω ἀπὸ κλωνί.
 Νικήσας ἀνέθηκε τὴν ἀεικαλλῆς ἀγαλμα.

Τὸ ὅτι τὰ τείτω,

Λαοδάμας τείποδ' αὐτὸν εὐσκόπω ἀπὸ κλωνί.

Μουαρχέων ἀνέθηκε τὴν ἀεικαλλῆς ἀγαλμα.

Τὸ ὅτι τῆς ἡλῆ τῆς λυκαίου διὸς ἀεὶ

δριστεχεῖται.

Παῖτως ὁ χρόνος ὄρε δίκην ἀδίκῃ βασιλῆι.

Εὐρε δὲ μεσσηνήσῃ διὸν τὸν πρὸς δότι.

Ρηιδίως, χαλεπὸν δὲ λατῆν ἡνὸν ἀνδρ' ὅτι ὄρχον.

Χαῖρε ζεῦ βασιλεῦ, καὶ σάου δρυκαῖδιαν.

Τὸ ὅτι τὴν πινακίαν, ἀεὶ τῆς ἐκ τῆς οἰνομαῖου
 οἰκίας ἑπολιφθέντος κίονος.

Καὶ γὰρ ἐγὰ κείων εἰμ' ὡς ξένη λείψμον οἴκων.

Σπῆλος ἐν οἰνομαῖου παρὶν ποτ' ἐνοῦσα δόμοις.

Νιῶν πρὸς κρονίδην κείμην τὰ δ' ἔχουσα τὰ δεσμά.

Τίμιος οὐδ' ὄλην δέξατο φλόξ με πυρός.

Παρά τῷ πλουτάρχῳ.

Σεσημῶτας ποτὲ τοῖς δὲ τυραννίδα χάλκεος δρυκῆς.

Εἶλε, σελιωοῦτος δὲ ἀμφὶ πύλας ἔπεσον.

Τὸ ὅτι τὰ λαίδος παφωπώρα
τῶ πηνήσῃ.

Τῆς δὲ ποῦ ἡ μεγάλη αὐτῆς ἀνίκητος τε παρὲς ἀλκὴν
Ελλάς ἐδουλώθη κάλλεος ἰσοστές
Λαίδος, ἡ δὲ τέκνωσεν ἔρωσ, ἄρῃεν δὲ χέριντος.
Κεῖται δὲ ἐν κληνοῖς θετῆ ἀλικαῖς πεδίοις.

Τὸ ἐν τῆ γὰ ὅτι γράμμα.

Ταῦτ' ἐλεγχμωδάμωσ ἐπερσάτου, ὅσ μ' ἀνέθηκεν,
Μηδὲν ἀγαν κερῶ πύρτα παρῶσσι καλῶ.

Ἄλλοι δὲ ἔτως, εἰς χεῖλωνᾶ.

Ἡν λακεδαμονίως χεῖλων ἄφωσ, ὅσ τὰ δὲ ἐλεξε,
Μηδὲν ἀγαν κερῶ πύρτα παρῶσσι καλῶ.

Τὸ ὅτι τῆς εἰκόνοσ τῆ αὐτῆ χεῖλωνῶσ.

Τόνδε δορυτέφανοσ ἀπάρτα χεῖλων ἐφύτευσε,
Ὅσ τῶ ἐπὶ ἄφωσ παρῶσσι ἐφυ ἄφω.

Τὸ ὅτι τῆσ σόλωνῶσ εἰκόνοσ.

Ἡμηδῶν ἀδικον παύσασ ὕβρεν ἡδε σόλωνᾶ
Τόνδε τεκνοῖ σαλαμῆσ θεσμογέττω ἰερόν.

Τὸ ὅτι τῆ μνήματοσ τῆ πιτήαχῶ.

Ὅικείοισ δακρυοῖσ ἀγναμῶσ κατὰ θάπῃ
Εἰθὰ δε πιτήαχῶν ἡ δὲ ἰεραῖ λέσσοσ.

Τὸ ὅτι τῆ μνήματοσ τῆ κλεοβούλου.

Ἀνδρα ἄφωσ κλεοβούλων ἀποφθίμωσ κατὰ πενή
Ἡ δε πάτρα λίνδοσ πόντω ἀγαλλομῶσ.

Εἰσ φερεκύδῶ.

Τῆσ ἄφωσ πάσῃσ ἐν ἐμοῖ τέλοσ ἡ δὲ πῆ λῶσ,
Πυθαγόρῃ τῶ μῶ λέγε τῶσ, ὅτι παρῶσσι ἀπάρτωσ
Εἰσιν αἰν ἐλλάδα γῆ, οὐ φεύδομῃ ὡσ ἀγροθῶσ.

Εἰσ ἀνὰ ἀγροθῶσ.

Εἰθὰ δε πῆσσιν ἀληθείασ ὅτι τέρμα παρῶσσι
Ὅσ ἐνίον κέσμου κείται ἀνὰ ἀγροθῶσ.

Εἰσ ἰάξιν τίνα καλοῦ μῶσ ἀκρωνᾶ.

Ἀκρον ἰηξῶν ἀκρων ἀκρογῶσ πῆσ ἀκρου
Κρύπῃ κρημνῶσ ἀκροσ παρῶσσι ἀκροτάτῃσ.

Τινὲσ δὲ τὸν δδύτερον εἶχον ἔτω παρῶσσι φερόσ,

Ἀκροτάτῃσ κρυφῆσ τῶσ ἀκροσ κατὰ τῆσ.

Τὰ ἐξῆσ ὅτι γράμματᾶ, ὅτι τὰ ὅτι τῶσ τῆ
κυψέλου λαρῶσσι ὅτι τεχνητοῖσ.

Ἰδασ μῶσ πῆσσιν καλλίσφωσ, ἡ δὲ οἰ ἀπάρτων

Ἀρπασε, τὰν ἐν ναοῦ ἀγὰ πάλιν ὅσ ἀέκυσαν.

Ἄλλο.

Μηδῶσ ἰάξῶσ γαμῆσ, κέλεται δὲ ἀφροθῶσ.

Ἄλλο.

Ἀπάρτωσ ὅσ τῶσ ἀγὰ ἀνὰ ἀκροσ ἀπάρτων

Μοῦσῶσ δὲ ἀμφ' αὐτῶσ, γαμῆσ χροσ, αἶσ κατὰ τῆσ.

Ἄλλο.

Ἀπάρτωσ οὐρανῶσ ὅσ τῶσ ἀγὰ, τὰ δε μῶσ μεθῶσ.

Ἄλλο.

Τωδαρῶσ ἐλένασ φερετον, ἀγροθῶσ δὲ ἀγροθῶσ
Ελκετον.

Ἄλλο.

Ἰφιδάμᾶσ, ὅσ τῶσ πῆσσιν ἀγροθῶσ αὐτῶσ.

Ἄλλο.

Ὅσ τῶσ φόβοσ ὅσ βροθῶσ ὅσ τῶσ ἔχον, ἀγροθῶσ μῶσ.

Ἄλλο.

Ερμείασ ὅσ ἀλεξάνδρῶσ δείκνυσι διαπῶσ
Τοῦ εἶδοσ ἡρῶσ καὶ ἀπάρτωσ καὶ ἀφροθῶσ.

Ἄλλο.

Ἀπάρτωσ κατὰ τῶσ ἀγροθῶσ ἀπάρτωσ ἀπάρτωσ ἔλκε.

INDEX EORVM A QVIBVS SCRIP-
pta sunt huius voluminis epigrammata, & vbi
singula habeantur.

Α	42.52.129.170.172	42.2.42.4.43.1.44.2.52.3. Αντιπατρύμακα
Αββιανός	42.52.129.170.172	δόνος 73.319. Αντιπατρύμακα 80.81.
Αγαθός, ἡ ἀγαθὸν χολαστικὸν	6.40.51.77.	94.99.108.120.166.173.261.275.480
86.98.99.109.111.112.150.155.156.176.		Αντίσιου 339
177.193.196.216.221.225.228.230.		Αντιφαίους 32.72.88.137.183.425
233.241.242.244.245.258.259.264.		Αντιφίλου 4.5.28.39.42.46.51.53.55.51.
281.297.α.293.β.296.β.300.312.339.		70.80.81.82.84.91.96.99.104.223.236
347.353.356.358.361.371.374.380.417		251.319.443.470.473. Αντιφίλου βου-
418.419.423.426.436.440.452.453.454.		ζανπίου 26.75.79.317.381
461.462.463.464.465		Αιτωλίου ἀρχίου 100.102
Αδδαίος 49. Αδδαίου μυτιλωαῖος 247		Ανύτης 48.56.202.203.205.263.266.288.
Αδριανὸς βασιλεύς 71		336.340.342.364.441
Αθηνάιος 525		Απολλινάριος 137.144
Αθηνωδῶρος 255		Απολωνίδου 11.19.29.30.32.35.73.81.83.
Αἰγίδος 436		88.97.107.111.173.197.199.207.236.
Αἰμιλιανός 231.302. Αἰμιλιανὸς 11-		251.287.294.β.338.415.
καίος 73		Απλωνίου σμυρναίου 337
Αἰχύλου 201		Αραβίου χολαστικὸς 292.β.319.335.374.
Ακκεράτου γραμματικῶ 238		376
Αλεξάνδρου 209.432. Αλεξάνδρος αἰτω-		Αραπύου 164
λοῦς 325		Αργυραεῖος 36.69.74.83.85.145.173.178.
Αλέξιδος 416		211.243.247.253.338.482
Αλκίος 83.172.200.227.254.271.272.		Αρλωνίου ραφηνδαεῖος 466
282.295.β.329.335. Αλκίου μακεδόν-		Αελοτέλους 526
ιος 421. Αλκίου μωσίου 8.10.14.		48.116.458
48.268		Αείσιος 527
Αλφειῶ 119.332. Αλφειοῦ μυτιλωαῖος 8.		Αρκασιῶς 314
14.81.90.100.198.433		Αρχελάου 519
Αμμιανός 141.151.157.159.167.169.170.		Αρχιμήλου 719
185.187		Αρχίου 1.7.16.17.19.30.43.45.50.57.76.
Αμμωνίδου 141		84.103.119.120.220.237.239.257.264.
Ανακρέοντος 174.175.197.244.301.302.		265.308.326.350.423.431
513		Ασκληπιάδου 232.237.249.256.279.298.
Αναξόρου 526		β.350.379.440.452.468.471
Ανπόλου 129.168		Αστυδάμαντος 524
Αντιπατρύμακα 1.2.3.10.13.14.19.21.25.31.35.		Αὐτιμίδου 20.65.129.174.185
36.39.45.50.53.56.60.62.66.67.68.71		Β
74.80.81.82.85. 89.100.130.143.174.		Βαχυλίδου 419
188.197.200.214.216.217.219.221.		Βάου 6.9.69.74.204.482.
227.234.237.238.243.246.252.253.		λουλίου 98
255.256.257.263.269.272.273.276.		Βιανόρος 19.29.31.45.46.54.62.101.105.
278.279.280.287.288.290.α.291.α.		166.231.236.248.261.348
300.303.304.316.322.325.329.334.362		Βισαντίου 63
363.365.367.372.411.425.426.434.435		Βοήθου 13
436.444. Αντιπατρύμακα σιδωνίος 75.92.219.		Γ
225.240.268.275.277.324.326.327.		Γαβριήλου Ἰσαάκου 332
		Γαίτου 204.427

Γαυυλίου 136.219	Εὐπίδου ἀθηναίου 23
Γάλλου 307	Εὐελπίδου 514
Γαυερίδα 320	Εὐελπίου 260. Εὐελπίου Ἰλλυρίου 443
Γεμίτου 239.298.β.305.306.310.311	Εὐέλμου 231
Γερμανικὸς 198	Δ
Γερμανικὸς κριόστρος 49.98	Ζανός 254
Γιτυλίου 200	Ζηλωτῶ 78
Γεπουλλικὸς 246	Ζηλωτῶ χολαστικὸς 368
Γεπουλλικὸς 420	Ζηλωτῶτος 38.527
Γλαύκου 96.252.297.β.312	Ζωῆα 26.85.430.434
Γλαύκου ἀθηναίου 297.β	Ζωσίμου 431. Ζωσίμου θασίος 72.432.433
Δ	Η
Δαμαγῆτου 2.199.201.202.209.209	Ἡρησιππου 193.218.443
Δαμασκίου 335	Ἡδύλου 149.425.521
Δαμασχίειδος 264.355	Ἡερακλείδου 234.252. Ἡερακλείδου σιω- πίως 248
Δαφίνου γραμματικὸς 524	Ἡελίνης 301
Δημείπυ 231	Ἡροδίκου τῷ βαυβυλωνίου 524
Δημαράπυ 98	Θ
Δημητρίου τῷ βιβουλῶ 304	Θαλλοῦ 192
Δημοδόκου 167	Θεαγῆτου 211.249.297.α.334.337.360. 525 Θεαγῆτου χολαστικὸς 77.413
Δημοκρίτου 326	Θεόγγιδος 16.21
Δημοκρατέος 368	Θεοδώρου 205.214.215.235.253.262. 297.α.316.439
Διοδώρου 41.198.214.222.253.162.350. 426. Διοδώρου σφοδριανῶ 34	Θεοδώρου 140.220
Διογῆνις ὀπισκόπου 260. Διογῆνους λαερ- πίου 289.α.292.α.293.α.284.α.528. 529.530.531.532	Θεοκρίτου τῷ συσκασιῶ 38.253.272.516. Θεοκρίτου τῷ χίου 523
Διοκρίδης 304	Θεοσβίας 240
Διονυσίου 8.10.274.282. Διονυσίου Ὀφειῶ 291.α	Θεοφάνους 216.257
478. Διονυσίου κυζηνίου 291.α	Θέωνος 125. Θέωνος ἀλεξισάφους 72
Διοσκουεῖδου 106.198.202.206.215.223. 224.227.235.243.274	Θύλλου 76.226
Διοσκουεῖδου 152	Θωμά χολαστικὸς 376
Διοπίμου 1.198.208.283.286.322	Ι
Δύελδος ἐλεάτου 101	Ιουλιανός 6.18.28.41.70.79.83.118.196. 207.219.241.250.251.259.271.277.282. 285.295.α.305.307.311.312.316.322. 325.326.331.359.360. Ιουλιανὸς αἰ- πικισταρὸς 133.141. Ιουλιανὸς ἀργυπίης 191.196.229.230.318.358. Ιουλιανὸς διόκλειος 433. Ιουλιανὸς τῷ Ἰσαάκ. χωτ ἀργυπίου 378.380.413.414.421 431.446.467.484
Δωριέως 519	Ιουλίης λεωνίδου 72. Ιουλίης πολυάγυ 33.40
Ε	Ισδώρου 61.240.247.257. Ισδώρου αἰ- γάτου 246. Ισδώρου χολαστικὸς 417
Εμπδοκλείος 117	Ιωάννου ποιητῆ 102.229.298.α.334.380.441.
Επιγῆνος 104. Επιγῆνου θεπάλου 21.82	Ιωάννου γραμματικῶ 354
Ερατοστῆνης 249.438.466	Ιωάννης 273
Ερμού ὁ πελαγονίου 494.σ. δετταρς	
Ερμιδώρου 324	
Ερμηκρίτου 426	
Ερυκῆς 5.96.199.233.249.274.283.336.338	
Εὐθύσκου μωσίου 248	
Εὐθύμοις 358	
Εὐέλμου 10.97.303.323.324	
Εὐκλείδης 493	
Εὐόδου 313.321	

INDEX EORVM DE QVIBVS SCRIPTA SUNT QUAE CONTINENTUR HOC VOLUMINE EPIGRAMMATA.

A	
ΕΙΣ ΑΓΑΘΟΥΣ ΑΝΔΡΑΣ 191, <i>est deimæps.</i>	τὸ βῆτι τῆ βιάσι τῆς αἰτωλοῦ τῶ ἀδυμίωνος
εἰς ἀγαθῶν ἀνδρῶν εἰκόνας 191, b.	εἰκόνας ἐπιγράμματα 507
<i>est deimæps.</i>	¶ τὸ βῆτι τῶ ἔρωπι παρὰ Ἀκαδημίας ἰδρυθέντι
εἰς ἀγάθωνα 526	ἐπιγράμματα 507
εἰς ἀγαλμῶν ἀναθήματα 411, 412.	εἰς ἀκρίδα 265
εἰς ἀγαλματούργους 301, 302	εἰς ἀκρωτια ἰατρῶν 539
εἰς ἀγαμέμνονα 25.	¶ εἰς Ἀλέκτορα 266
τὸ βῆτι ἀγαμέμνονος	εἰς τὴν ἑσφρον ἰωάννου πάππα ἀλεξανδρείας
κειμήριον ἐν μυκήναις ἐπιγράμματα 497	194. εἰς φάρον ἀλεξανδρείας 370
πίνας ἀν ἀγαμέμνων εἴποι λόγους ὀπλι-	εἰς ἀλεξανδρον τοι μακεδόνα 239. εἰς σῆ-
θέντος ἀχιλλεύς 7. ἕνας ἀν ἀχιλλεύ	λλω ἀλεξανδρου το μακεδόνο 314
εἴποι λόγους ἀγαμέμνονος τραγῆντος 9.	εἰς ἀλεξίνον 529
εἰς τὰ θεριατὰ τὰ ἀγαμέμνονεα ἐν σμύρῃ	εἰς ἀλιέας 196, 197. εἰς αἰαθήματα ἀπὸ
356	ἀλιέων 412, <i>est deimæps</i>
τὸ βῆτι ἀγαπήνορος παφῶ ἐπιγράμματα 500	εἰς ἀλκμαίωνα 397
εἰς ἀΓλαδὸν 392	τὸ βῆτι ὧ ἀλκμίνης θελάμω ἐπιγράμματα 508
ἑὶς ἀγροῦταις θεοῖς ἀνάθημα 4	εἰς ἀλφειὸν καὶ ἀρέθουσαι 373
εἰς ἀγῶνας 1, 2. εἰς ἀγροῦταις 1, 2, 125, 127.	¶ εἰς Ἀμπελον 23
128, 195, 196. εἰς εἰκόνας ἀγωνιστῶν	εἰς ἀμφιάραον 392
295, 296.	βῆτι ἀμφιμάχου καὶ διῶρε 500
¶ εἰς Ἀδέλφοις 196. εἰς τρεῖς ἀδελφοῖς	εἰς ἀμφιτρεῖωνα 396
430, <i>est deimæps.</i>	εἰς ἀμμυθῶν τῶ δαυάνου διαπέρα 385
εἰς ἀδελωατον 128	¶ εἰς Ἀναδιδράδα 27
¶ εἰς τὴν ἐν Ἀθηνῶν ἀθλουσῶν 324. εἰς τὴν	εἰς ἀναθήματα 3, 4. ἀναμαθητικά ἐπιγράμ-
ἐν Ἀθηνῶν ἔνοπλον ἀθλουσῶν 322. εἰς τὴν	ματα, ἢ ἀναθήματα ἐπιγραφεῖντα 411, <i>est</i>
ἐν ἰλίῳ τῶν ἀθλουσῶν 40. εἰς ἀγαλμα	<i>deimæps.</i> 504, <i>est deimæps</i>
ἀθλουσῶν, φάεινον, καὶ ἐραχθεῖος 322. τὸ	εἰς ἀνακρίοντα 275, <i>est deimæps.</i> 367, 368
βῆτι παρὰ χαλκίῳ πεφύσσῃ τῆ ἀθλουσῶν	εἰς ἀναξαρρον 528, 538
ἀθλουσῶν ἀναθήνῃ ἐπιγράμματα 508.	εἰς ἀναξαρρον 532
τὸ βῆτι παρὰ ἀθλουσῶν ἰερά, ὃ καὶ δῶκε αὐτῇ	εἰς ἀναξιδρίων 385
ἰδρυσατο 537. εἰς τὴν ἀθλουσῶν νέ-	εἰς ἀναστάσιοι, δωμά πατρικίου καὶ λογοθέτη
μιστον 334	τῶ δρόμου 408. εἰς εἰκόνα ἀναστάσι
εἰς μέλωνα τῶ ἀθλουσῶν 519. εἰς θεαγέ-	βασιλέως ἐν τῶ ἀνείρω 185
νιω τῶν πασον ἀθλουσῶν 520. εἰς ἀνα-	εἰς ἀνάχρον 292, 4
θήματα ἀπὸ ἀθλουσῶν 412	εἰς ἀνδρας ἀγαθοῖς 191, <i>est deimæps.</i>
¶ εἰς Αἴαντα 239. εἰς Αἴαντα τὸ μέγαν 393.	εἰκόνας ἀγαθῶν ἀνδρῶν 191, b, <i>est deimæps.</i>
εἰς τὸν Αἴαντα τῶν λο-	εἰς ἀνδρας ἐν βῆτιοις 206, <i>est deimæps</i>
κρῶν 390. βῆτι Αἴαντος τῶ οἰλίως κειμήριον	εἰς ἀνδρείαν 56, <i>est deimæps.</i>
ἐν μυκήνῳ τῆ νήσω 499. τὸ βῆτι Αἴαν-	εἰς ἀνδρείας 197, <i>est deimæps.</i> 502, <i>est deimæps.</i>
τος τῶ πλακῶν τῶ παφῶ ἐπιγράμματα 498	εἰς ἀνδρομάχην 22, 389
ἡλιος ἐν ἀνκέρων 495	εἰς ἀνδρομέδα 319
τὸ βῆτι αἰήτος ἐν κολχίδι τῶ παφῶ ἐπιγράμματα 501	εἰς ἀνδρωπῶν βίον 16, <i>est deimæps</i>
εἰς αἰήταν καὶ εἰς ἠερακλῆ καὶ αὐγῆν 388.	εἰς ἀνοήτους 149
εἰς ἀχιλλῶν ῥήματα καὶ εἰς ἀριστοτέλην 383.	εἰς ἀνταῖον 309
εἰς ἀθουλον 473.	εἰς ἀνταπόδοτον 10, 11
εἰς τὴν ἀσπῶπου εἰκόνα 381	

εἰς ἀσπῶπου	130, 131
εἰς ἀσπῶπου	130, 131
τὸ βῆτι ἀσπῶπου καὶ ἰδρυθῆναι τῶ ἐπιγράμ-	
ματα 499	
εἰς ἀσπίδα ἐχούσῃ τὸ χρῆσθαι τὸ ἕλκυν	362
εἰς ἀσπιδίω	263
εἰς πνα καλῶν ἀστέρων 210	
εἰς ἀστρολόγους 131, <i>est deimæps.</i>	εἰς ὄρ-
ζανθὸν πᾶστρονομικόν 532	
εἰς ἀστυδαμείατα 524	
εἰς ἀστυπείας 13	
¶ εἰς Ἀπαλαίτιον καὶ ἰατροπιδίον 319. τὸ βῆτι	
ἀπαλαίτης ἐν δριεαδία παφῶ ἐπιγράμματα	501
501	
εἰς ἀπῆλον 527	
¶ εἰς αὐγῆν, καὶ εἰς ἠερακλῆ, καὶ εἰς αἰνείω 388	
εἰς αὐληταῖς 13, 14, 220, 533	
εἰς αὐτῶν κίον 14, <i>est deimæps</i>	
τὸ βῆτι αὐτῶν κίον ἐν ἑσφρα τῶ παφῶ ἐπιγράμ-	501
ματα 501	
¶ εἰς ἀφροδίτην 3, 386. εἰς τὴν ἀφροδίτην ἐν	
ζευθεῖω πημεθῶν 520. εἰς τὴν ἀφρο-	
δίτην αἰγυροδῶν ἀπὸ θεολάου 326.	
εἰς τὴν ἀφροδίτην ὑπὸ τῆς ἀφροδίτης 324. εἰς	
τὴν ἀφροδίτην ἔνοπλον ἀφροδίτην 325.	
εἰς ἀγαλμα ἀφροδίτης καὶ ἀρεος 322.	
εἰς ἀγαλμα ἀφροδίτης τῆ ἐν κνίδω 323.	
εἰς μιντῶν κίον ἐχον τὴν ἀφροδίτην καὶ ἠρω-	379
τας 379	
¶ τὸ βῆτι πνι τῶ ἀχιλλῶν ἀναθήματα ἐπιγράμ-	
ματα 505	
εἰς ἀχαιοῖς 39, 40	
εἰς ἀχιλλῆα 237, 393. εἰς ἀχιλλῆα καὶ παρὰ	
κλον 237. πῖνας ἀν ἀχιλλεύς εἴποι λόγους	
ἰδῶν ἐν ἄδου οὐδυστα 87. πῖνας ἀν ἀχιλ-	
λεύς εἴποι λόγους ἀγαμέμνονος τραγῆντος 9.	
βῆτι ἀχιλλῆως κειμήριον ἐν ἑσφρα, πημεθῶν τῆ	
καὶ ἐν λῶκῃ τῆ νήσω 497. πῖνας ἀν ὀπλι-	
θέντος ἀχιλλῆως ἑλενος εἴποι λόγους 7.	
πῖνας ἀν ὀπλιθέντος ἀχιλλῆως ἀγαμέμνων	
εἴποι λόγους 7. πῖνας ἀν ἑκλῶρ εἴποι λό-	
γους παρὰ τῶ κλον μὴ δεινῆ δέντα φέρειν	
δῶρον τῶ ἀχιλλῆως 8	
¶ εἰς τὴν ἀψίδα ἐν τῇ βασιλικῇ, ἐν βυζαντινῶν	
370. εἰς τὴν βασιλῆν τῶ ἀερολογίῳ τῶ εἰς τὴν	
ἀψίδα τὴν βασιλικῆν 381	
B	
ΑΝΑΘΗΜΑΤΑ ἑσφρα Βακχυομῶν 416.	
417. εἰς βακχῆν ἐν βυζαντινῶν 296.	
b. εἰς πνα βακχῆν 533. εἰς εἰκόνας βακ-	
χῶν 296, 297. εἰς βακχῶν 58	

εἰς βλανεῖον ὃν βυζαντίω, ἔχον ἀφροδίτην
 λουουδύλω 353. εἰς ἔπερον δίδυμον, ὃν ὠ
 λούοντα γυμναῖκας καὶ ἀδελφούς 353. εἰς
 ἔπερον ὡσεὶ κείμων τῶ δημοσίῳ ὃν βυζαν
 τίω 354. εἰς ἔπερον ὃν λοκίω 354. εἰς
 ἔπερον ὀνομαζόμενον ἔρωτα 354. εἰς ἔπε
 ρον ἔχον πίνδαρον 354. εἰς ἔπερον 355.
 εἰς βλανεῖον ψυχρὸν 134.352
 εἰς βασιλέων εἰκόνας 297.298.299.300. εἰς
 πᾶ θερμὰ τὰ βασιλικά 355. εἰς τὴ βα
 σιλικὴν ἔθνη παμδευτηέων ὃν βυζαντίω
 360
 ¶ εἰς πορφύρον, μέρους Βενέταν 408
 εἰς τίω βερενίκης εἰκόνα 298, β
 ¶ εἰς Βῆμα τὸ σοφιστῶν κρατερὸν 360
 ὅτι τῆ Βηρυτοῦ κατακαύσθ ὀπίγραμματα
 102
 ¶ εἰς Βίαντα 292, α
 εἰς τίω βίβλον ὀρεοασίου 59. Θεοκρίτου
 εἰς τίω ἑαυτῷ βίβλον ὀπίγραμματα 518
 εἰς τίω ἀπολλοδώρου βιβλιοθήκην 534
 εἰς Βιργίλιον 397
 ¶ πὸ ὅτι τῆ Βοσπόρου ζυδύξιν ἐχούση γραφῆ
 ὀπίγραμματα 508
 εἰς βοῦν τίω μύρωτος 302
 ¶ εἰς Βεραχίς 133
 εἰς βρέφη 120. 221. 222. ὅτι δὲ αἱ βρέ
 φεσιν ἅμα περθεῖσιν, ἢ ἀδύς ἀποθανόντων
 ὀπίγραμματα 54
 ¶ εἰς οἶκον ὑψηλὸν ὃν Βυζαντίω 358. εἰς τὴ
 πύλιν τὸ ῥηγιὸν ὃν Βυζαντίω 371. εἰς τὴ
 βασιλικὴν ἔθνη παμδευτηέων ὃν Βυζαντίω
 360. εἰς τίω πύλιν Συλοκρίκου ὃν βυ
 ζαντίω 371. εἰς εἰκόνα ὀρχηστῆδος ἰτα
 μένης δὲ γαζίου ὃν τῶ βυζαντίω 362. εἰς
 βάνχλιον ὃν βυζαντίω 296. εἰς εἰκόνα
 κισσελοῦ ὃν βυζαντίω 349. εἰς εἰ
 κόνα γαβριήλ ὑπαρχοῦ ὃν βυζαντίω 297,
 α. εἰς εἰκόνα λογιῆς ὑπαρχοῦ ὃν βυ
 ζαντίω 298, α. εἰς τίω ἀλφειῶν ὃν τῆ βα
 σιλικῆ, ὃν βυζαντίω 370. εἰς βαλανεῖον
 ὃν βυζαντίω 353. εἰς ἔπερον ὃν βυζαντίω
 ἔχον ἀφροδίτην λουουδύλω 353. εἰς ἔπε
 ρον ὡσεὶ κείμων τῶ δημοσίῳ ὃν βυζαντίω
 354
 βύζαντος παρθεῖον ἀγάλμα, ὑπο καλλι
 δου στρατηγὸν βυζαντίου αἰατῆν 298, β
 ὅτι οἱ βύζου ἀγάλμασιν ὃν τὰ ὠπίγραμ
 μα 506
 ¶ ὅτι τῶ Βωμῶν ἑπλάτωνος ὀπίγραμματα 507

Γ
Εἰς Γαβριήλ ὑπαρχοῦ εἰκόνα ὃν βυζαν
 τίω 297, α
 εἰς γαλλοῦ εἰκόνα 346
 εἰς γάμον 19.20
 ¶ εἰς Γερμανικὸν 6
 εἰς γέροντας 21. 22. 223. ὡσεὶ γέροντων
 αἰατήματα 417. 418
 εἰς γέφυρῶν τὸ σαγαρίου 374
 γυμνασιῶν ὀπίγραμματα 493
 εἰς γυργούς 223 ὡσεὶ γυργῶν αἰατήματα
 πα 418. 419. 420. 421
 ¶ εἰς Γύραε 21
 ¶ ὅτι Γουλέως 500
 ¶ εἰς Γραίας 134. 135. 136
 εἰς γραμματικούς 22. 23. 136. 137. 524. 533.
 εἰς εἰκόνα γραμματικῶν 368. εἰς γραμ
 ματικὸν κερασφόρον 137
 τὸ ὅτι τῆ γραφῆ τῆ ζυδύξιν τῶ Βοσπόρου ἑ
 χούση ὀπίγραμματα 508
 εἰς γραφίδα 23
 γραφιδῶν ὀπίγραμματα 535
 ¶ εἰς Γυναικῶν πια πολυπότων 522. εἰς γυ
 ναῖκα ἧς ἐκαλεῖτο φίδις 227. εἰς γυ
 ναῖκας 23. 59. 223. 59
 deimaps. εἰς γυμνασίων εἰκόνας 300.
 301. ὡσεὶ γυμνασίων αἰατήματα 421.
 59. deimaps.

Δ
Τὸ ὅτι τῆ Δαμόχου εἰκόνα τῆ ὃν ὀγκυ
 πία ὀπίγραμματα 506
 εἰς Δαμόχαρον 281. εἰς εἰκόνα Δαμοχά
 ρου ὃν σύμνη 299. α
 εἰς ἀμμοφύλων τῶ δαναοῦ θυγατέρας 385
 εἰς Δαρπτα 391
 εἰς Δαφνίω ἀξίνη κοπίουδύλω 26
 εἰς Δάφνιν 217
 ¶ εἰς Δελφούς 139. εἰς κλέπτεω δελφόν, ἀ
 ρόντα ξίφος χρυσοῦν 90
 τὸ ὅτι τῆ δελφῶν ἔθνη ἰέρωνος αἰατήματα
 ὀπίγραμματα 506
 εἰς δέλτον 536
 εἰς δένδρα 25. 26. 27. 28. 138. 139
 ¶ πῖνας ἀπὸ Δηιδάμεια εἰποὶ λόγους, τὸ πύρρον
 πορθησάντος τίω Ἑρίαν 7
 τὸ ὅτι Δηιδάμεια τὰ φῶ ὀπίγραμματα 501
 εἰς Δηιδάμεια 383
 εἰς Δημήτριον 531
 εἰς Δημόκριτον 289, α. 295, α. 388

εἰς δημόσιον ὑπαρχοῦ 146 ὃν Ἑρίαν 500
 εἰς δημοσίων 384 εἰς ἐλπίδα 33
 ¶ εἰς τίω Διδοῦ εἰκόνα 320 εἰς πυλὸν αἰατῆν εἰς τὸ ὃν ἐλδύστι ἰέρων
 ἡλιος ὃν δίδυμοις 495 5
 εἰς γὰρ τῶ διός κπαδόντα ὡσεὶ κερκοπιδῶν
 356. εἰς τὸ τῶ ὀλυμπίου διός ἀγάλμα
 301
 εἰς δικαστοῦν 28
 εἰς δίκην 28, 59. deimaps
 εἰς διοργάνω, τὸν ἑ διοργάνω τὸν κύνια καλού
 μενον 289, α. 290, α. 381. 531
 εἰς Διομήδους τάφον 429. 498
 εἰς δίουσση 347. εἰς δίουσσην γέλυμμε
 τον ὃν ἀμειδύσω 350. εἰς ἀγάλμα διο
 ύσου καὶ ἡερακλέους 327. εἰς ἀγάλμα
 δίουσου πλησίον ἀθηνῶν εἰς τῶ 327. εἰς
 ἔπερον ἀγάλμα τῶ αὐτῶ ἰβιδεμ
 εἰς δῶνα τὸν σερακουστοῦ 292, α
 τὸ ὅτι δῶνον ἢ ἀμφιμαχου τὰ φῶ ὀπίγραμ
 μα 500
 ¶ εἰς Δολιχίς 144
 εἰς δούλους 144. 235. 236
 ¶ εἰς τὸν Δρακόντα πύθιον 46
 εἰς δρομέα 295, β
 ¶ εἰς Δυσσίδεις 139, 59. deimaps
 εἰς Δυσσάριαν 31. 32
 εἰς Δυσσίδης 143. 144
 ¶ εἰς Δῶρα 144. 145

Ε
Εἰς τίω Ἑδομάδα 125
 ¶ εἰς τὸ Ἑλπίδιον ὀπίγραμματα 117
 ¶ πῖνας ἀπὸ Εἰδοῦ εἰποὶ λόγους ἰδοῦσα τίω
 ἐλένιω ὃν φάρω 62
 ¶ εἰς Εκάβω ἢ εἰς ὀδυσσεῖα 389
 εἰς ἔκθερα 238. ὅτι ἐκίωρος κειμήριον ὃν τῆ
 εἰς 502. ἕνας ἀπὸ ἐκίωρ εἰποὶ λόγους
 ἕβρωσκόμορος ὑπο ἐλλείων 8. ἕνας
 ἀπὸ ἐκίωρ εἰποὶ λόγους πατρικον
 μη δυνάμενα δόρυ τὸ ἀχιλλεύως φέρει 8.
 τὸ πατρικον παρθεῖον ἐκίωρα ἀποκρισις 8
 ¶ εἰς Ελένιω 389. πῖνας ἀπὸ ἰδοῦσα εἰποὶ
 λόγους ἰδοῦσα τίω ἐλένιω ὃν φάρω 62.
 ἕνας ἀπὸ ἐλένη εἰποὶ λόγους μονομαχου
 των ἰμελεων καὶ πᾶ εἰδος 20. εἰς εἰκό
 να ἐλένης 320. εἰς ἐλένην 388. ἕνας
 ἀπὸ ἐλένης εἰποὶ λόγους ὀπλοδόντος ἀχιλ
 λέως 7
 εἰς ἔλεον 33
 τὸ ὅτι ἐλεφλώρος τῶ φῶ ὀπίγραμματα κειμήριον

¶ εἰς Ἐσοπίον	335	ὄντος πὶ παροσημαίει ὁ γινόμενος πῆτε
¶ εἰς Ἐποκλέα καὶ πολυεῖκη	236	σημοῦ 495.496. εἰς ἀγαλμα τῆς ἡλίου
¶ εἰς Εὐθύριαν	230	ᾧ δὲ ἦν ῥοδίων 411
πὸ ὅτι δὲ μήλου ἄφω ὀπίσσεσθαι		¶ εἰς Ἡμίχρον αἰπίστατα ἀδριανὸν τὸν βασι-
500		λέα Ἐσφίλῳ 5
εἰς ἀγαλμα Διονίου τῷ καθαιρεῖσθαι ἐσῶπος		¶ πίας ἀν Ἡερα εἰποι λόγους ἀποθεωθέντος
ἐν δελφοῖς	348	Ἡερακλείου II. εἰς ἀγαλματα Ἡερας
εἰς ἀλεπίδω 273.274.384. πῖνας ἀφί-		333
λήμων δι' ἀλεπίδω εἰποι λόγους		εἰς Ἡερακλείου τὸ ποίησι 369
117		εἰς Ἡερακλείδω 293, α
εἰς εἰκόνα αἰασαίου βασιλέως ἐν τῆς ἀελ-		εἰς Ἡερακλείου 119.294, α.395
ᾧ 185		εἰς Ἡερακλίῳ I. εἰς Ἡερακλίῳ, καὶ εἰς αὐ-
ὅτι ἀρυάλου καὶ ἀθελου κειμένων ἐν ἀργῆ		λίῳ, καὶ εἰς αἰνείαν 388. εἰς τῆς δώ-
501		δεκα ἀθλοῦ τῷ Ἡερακλείου 308. εἰς ἀ-
πὸ ὅτι ἀρυπύλου κειμένου ἐν ὄρχοδωδ' ὀπί-		γαλμα Ἡερακλείου καὶ Διονίου 327.
γραμματα	499	εἰς ἀγαλμα Ἡερακλείου νηπίῳ ὄντος ἔπ, καὶ
εἰς ἀσθεῖαν	38.39	ταῖς χερσὶ θλίβοντες δρόκοντας δύο 307.
εἰς ἀσθρῖον	281	πῖνας ἀφ' ἀποθεωθέντος Ἡερακλείου Ἡερα
εἰς ἀπυρία	39	ποι λόγους II.
εἰς ἀρχαίους	39.40	εἰς Ἡεραν 93.279.387
εἰς ἀχλὺ	40.41.426	εἰς Ἡρόδοτον 396.509
¶ εἰς τὸν Ἐφέσου καὶ Κακροσμίον	101	εἰς Ἡροφίλῳ τῷ ἀβυλῶν 509
¶ εἰς Ἐχθροῖς	42	εἰς Ἡρώ καὶ λέανδρον 217

Z

Εἰς οἶκον κειμένων μέσον τῷ Ζωξίωπου ἔ
 τῷ ἰπποκράτῳ 358. εἰς λατῶν μικρὸν
 ᾧ δὲ κειμένων τῆς τῷ Ζωξίωπου
 352
 εἰς τῶν ἐν Ζεφυρίῳ πηροφίλῳ ἀφορδίτῳ.
 520
 ¶ πὸ ὅτι Ζυῦτον ἐν Ἡόαις ὀπίσσεσθαι 501
 εἰς Ζωῶνα τὸν κηλίεα 523.527.531. εἰς
 Ζωῶνα τὸν ἐλεάτῳ 294, α. εἰς τὰ λυ
 τὰ Ζωῶνος τῷ βασιλέως 85
 ¶ ἡλιος ἐν Ζυγῶ 495
 ¶ εἰς Ζωῶνα 42, ὅ, deinceps. εἰς Ζωῶν ἀ-
 γάματα 302, ὅ, deinceps εἰς μιν-
 σταλον ἔχον τὰ δώδεκα ζωῖα, ἔ, ἔπερα
 378
 εἰς Ζωγράφους 145.146.301.302
 εἰς Ζωῶν 59

H

Εἰς Ἡγμόνας 146.147
 ¶ εἰς Ἡεπίονα 315
 ¶ εἰς τῆς Ἡλείου 533
 ἡλίου ἐν κριῶ ἢ ἐν ταύρῳ ἢ ἐν ἀλλῷ ζωῖῳ

335 ὄντος πὶ παροσημαίει ὁ γινόμενος πῆτε
 236 σημοῦ 495.496. εἰς ἀγαλμα τῆς ἡλίου
 230 ᾧ δὲ ἦν ῥοδίων 411
 ¶ εἰς Ἡμίχρον αἰπίστατα ἀδριανὸν τὸν βασι-
 λέα Ἐσφίλῳ 5
 ¶ πίας ἀν Ἡερα εἰποι λόγους ἀποθεωθέντος
 Ἡερακλείου II. εἰς ἀγαλματα Ἡερας
 333
 εἰς Ἡερακλείου τὸ ποίησι 369
 εἰς Ἡερακλείδω 293, α
 εἰς Ἡερακλείου 119.294, α.395
 εἰς Ἡερακλίῳ I. εἰς Ἡερακλίῳ, καὶ εἰς αὐ-
 λίῳ, καὶ εἰς αἰνείαν 388. εἰς τῆς δώ-
 δεκα ἀθλοῦ τῷ Ἡερακλείου 308. εἰς ἀ-
 γαλμα Ἡερακλείου καὶ Διονίου 327.
 εἰς ἀγαλμα Ἡερακλείου νηπίῳ ὄντος ἔπ, καὶ
 ταῖς χερσὶ θλίβοντες δρόκοντας δύο 307.
 πῖνας ἀφ' ἀποθεωθέντος Ἡερακλείου Ἡερα εἰ-
 ποι λόγους II.
 εἰς Ἡεραν 93.279.387
 εἰς Ἡρόδοτον 396.509
 εἰς Ἡροφίλῳ τῷ ἀβυλῶν 509
 εἰς Ἡρώ καὶ λέανδρον 217
 εἰς Ἡρώας 236, ὅ, deinceps. εἰς εἰκόνας
 καὶ τὰ φοῖς Ἡρώων 307, ὅ, deinceps.
 497, ὅ, deinceps. εἰς Ἡραίδας 315,
 ὅ, deinceps
 ¶ εἰς Ἡσίοδον 270.271. εἰς εἰκόνα Ἡσίοδου
 368. εἰς Ἡσίοδον, καὶ εἰς πολυεῖδον μαίησ,
 καὶ εἰς σμυρῖδω 384
 ¶ εἰς ἀγαλμα Ἡεράτου, ἀδωνά, καὶ ἔρεχθίως
 322
 ¶ εἰς Ἡχώ 50.51. εἰς ἀγαλμα Ἡερός
 320.321

Θ

Τὸ ὅτι τῆς ἀλκμῆως Θαλάμῳ ὀπί-
 γραμματα 508
 εἰς Θαλάσσω 51. εἰς εἰκόνα Θαλάσσης
 321.322
 εἰς Θαλίῳ 291, α
 πὸ ὅτι Θαλάσσω καὶ πολυξένου ὀπίσσεσθαι
 501

εἰς Θαλάσσω 51, ὅ, deinceps
 πὸ ὅτι πηλὸν ἰασην αἰαθήματα ὀπίσσεσθαι
 505
 ¶ εἰς Θεαγγίλῳ τὸν ταῖον ἀθλητῶν
 520
 εἰς Θεμῖστον τὸν φιλόσοφον 188

εἰς Θεμιστοκλέα 198. εἰς Θεμιστοκλέα καὶ
 ὀπίσσεσθαι 197
 εἰς ἡλλω Θεοδοσίου βασιλέως 298, β
 εἰς εἰκόνα Θεοδοσίου ἀρχόντος ἐν σμύρῳ
 299, α
 ὀπί Θεοδότῳ ἐπ' ἔχθρα πετελοπικῆ τῆς ἰ-
 θίας γραμῆς 193
 εἰς Θεόδωρον 281.282. εἰς εἰκόνα Θεοδώ-
 ρου ἀρχόντος 299, α
 εἰς εἰκόνα Θεοδώραδος 300
 Θεοκρίτου εἰς τῶν ἑαυτοῦ βίβλων 518
 ὀπί τῆς εἰκόνης Θεοπόμου 506
 εἰς Θεοῖς 55, ὅ, deinceps. εἰς ἀγαλματα
 Θεῶν καὶ Θεῶν 322, ὅ, deinceps
 εἰς Θεόφραστον 292, α
 εἰς τῆς Ἡερατῶ βασιλέως 355. εἰς τὰ ἐν πυ
 θύαις Ἡερατῶ 488, ὅ, deinceps. εἰς τὰ
 Ἡερατῶ τὰ ἀγαμῖνον ἐν σμύρῳ 356
 εἰς τῆς ἐν Ἡεραπολύτας θανόντας 200.
 εἰς πῖνας Ἡερατῶ τῶν Ἡεραπολύτας πεσόντων
 509
 εἰς τῆς αἰαθῆς θανόντας Ἡερατῶ τῶν Ἡερατῶ
 127
 εἰς τῆς αἰαθῆς τὴν πύλλω Θεαταλονίης 299,
 α.294, β
 πῖνας ἀφ' ἡλίου θηῖς εἰποι τῆς ἡλίου σκελιῶν
 τῶν Ἡερατῶ ἀμπέλου 8
 ¶ ὀπί τῆς Ἡερατῶ τῶν Ἡερατῶ κειμένων 502.
 ὀπί Ζήτου ἐν Ἡερατῶ κειμένων 501
 εἰς Θελέμαχον 283
 ὀπί Ἡερατῶ αἰαθῆματα 426, ὅ, α
 εἰς ἀδριανὸν τῶν Ἡερατῶ καὶ Ἡερατῶ τῶν Ἡερατῶ
 311
 ¶ πὸ ὅτι Θεοδότῳ ὀπίσσεσθαι 499
 εἰς Θεοκρίδω 66.396
 ¶ εἰς Θεοσάμαχον τὸν Ἡερατῶν 509
 ¶ εἰς Θεοσάμαχον 147.286, ὅ, deinceps
 ὀπί τῆς Ἡερατῶ τῶν Ἡερατῶ, παύλου σιληνπαρίου
 ὀπίσσεσθαι 259
 εἰς Θεοσάμαχον 392
 εἰς Θεοσάμαχον 361

I

Τὸ ὅτι Ἰαλιῶν καὶ ἀσκαλάφου ὀπί-
 γραμματα 499
 εἰς τὸν Ἰαμῶν ἰατροῦ εἰκόνα 346
 εἰς Ἰατῶν 59.60.147, ὅ, deinceps.240.
 εἰς Ἰατρῶν εἰκόνας 345.346. εἰς εἰ-
 κόνα Ἰατῶν ἰατροῦ ἰατροῦ 346. εἰς εἰ-
 κόνα Ἰαμῶν ἰατροῦ ἰατροῦ 346

K

Εἰς Κάλικλον οἰκίας 378
 εἰς Κασπῖν καὶ τὸν Ἰατῶν 28
 εἰς Κασπῖν 346.347. εἰς τὸ τῶν Κασπῖν
 ἀγαλμα 346
 εἰς Κασπῖν 278
 εἰς εἰκόνα Κασπῖν Κουβικουλαρῶν
 291, β

εἰς νικόλαον πατριάρχην ἀλεξανδρείας 195
 εἰς νικόβιον 217. εἰς ἀγαλμα νικόβιος 315
 ἔπι νικόβιος καὶ ἰδίου ὄν ἔστι 499
 εἰς νομικούς 161
 εἰς νόνον 96
 εἰς ἀγαλμα Νυμφῶν 344

Ξ

Εἰς Ξενοδοχεῖα 557
 εἰς Ξενοκράτην 529
 εἰς Ξενοφῶντα 397. 529. εἰς Ξενοφῶντος
 συμφορῶν εἰκόνα 363
 εἰς τὴν πύλιν Ξυλοκρίκου ὄν βυζαντίου 371

Ο

Εἰς Ὀδυσσεά 315. εἰς Ὀδυσσεά καὶ
 εἰς ἐκάστῳ 389. πῖνας αὐτῶν Ὀδυσσεὺς
 εἴποι λόγους ἑπταεὶς ἰταλικῆς 88. πῖνας
 αὐτῶν ἀλλήλων εἴποι λόγους, ἰδὸν ἂν ἄδου Ὀ-
 δυσσεά 87. ἔπι Ὀδυσσεὺς κειμένου ὄν
 τυρρηνίαν 498. εἰς Ὀδυσσεῖαν καὶ ἰλιά-
 δα 91
 εἰς ὅτι τῆ Οἰδίου οἰκόν ἑπταεὶς 506
 εἰς οἰκόν 358. εἰς οἰκόν ἑπτα-
 πεδόν 358. εἰς οἰκόν ὑψιλόν ὄν βυζαν-
 τίου 358. εἰς οἰκόν ὄν κενύρα 358.
 εἰς οἰκόν κειμένου μέσοι τῶ ἰδίου ἑπτα-
 πεδόν 358. εἰς οἰκόν ἀφύλακτον τῶ
 θεῶν 359
 ἔπι τῶ ὄν ἑπταεὶς οἰκίας ὑπολήφθητος
 κίονος 537
 εἰς οἶνον 82. 83. 535. εἰς οἶνον ἀπὸ κριθῆς
 83
 εἰς οἰκόν 391
 εἰς Οκνηροῦς 161. 162
 εἰς Ομηροῦ 90. 91. 268. 269. 394. 397. 509.
 εἰς εἰκόνα Ὀμήρου 365. εἰς δεῖμα.
 πῖνας αὐτῶν ἑπταεὶς εἴποι λόγους ἑπτα-
 πεδόν 91
 εἰς ὅτι τῶ Οξύλου ἀνδριανῆ ἑπταεὶς
 507
 εἰς Οπλα 362
 εἰς ὀπταῖον 369
 εἰς ὀργανον 118. εἰς ὀργανόν παρρη-
 μῶν 532
 εἰς ὀρθόσσιον ἰατρῶν 346. εἰς τὴν βίβλον
 ὀρθόσσιου 59
 εἰς ὄρνις 83. εἰς δεῖμα. 264. εἰς δεῖ-
 μα. 264
 εἰς ὀρφέα 259. ἑπταεὶς κ. ε. δίου

ὄν κικονία 502
 εἰς ὀρχησῆς 13. 14. 162. εἰς ὀρχησῆδες
 362. 363. εἰς εἰκόνα ὀρχησῆδος ἰσταμῆδος
 ὄν τῶ στωδενίῳ 362
 εἰς Ούραίου 407

Π

Εἰς Παίδαν 86. 87. ἑπταεὶς παζόντων
 ἀναθήματα 440
 εἰς παλαίφρον 384
 εἰς τὰ παλάτια ἑπταεὶς 360. εἰς οἰκόν
 ἑπταεὶς ἑπταεὶς χαλκῆ ὄν τῶ παλαίφρ
 359
 εἰς τὰ 343. εἰς ἀγαλμα πῖνας συλῶν
 335. εἰς ἀγαλμα πῖνας ἰσταμῆδον ἑπταεὶς ὄν
 κῶ ὑδατῶς ἀφῶρη πῖνας 335. εἰς ἑ-
 πταεὶς πῖνας 336. 337
 εἰς πῖνας 392
 εἰς παυόρνις 87
 εἰς παυόρνις 87. 88
 εἰς παυόρνις 495
 εἰς πῖνας 390. πῖνας αὐτῶν ἑπταεὶς
 ἑπταεὶς ἑπταεὶς ἑπταεὶς ἑπταεὶς ἑπταεὶς
 20
 εἰς παυόρνις 164
 πῖνας αὐτῶν ἑπταεὶς ἑπταεὶς ἑπταεὶς
 ἑπταεὶς τῶ ἑπταεὶς 37
 εἰς παυόρνις 88
 εἰς παυόρνις καὶ ἀλλήλων 237. 498.
 πῖνας αὐτῶν ἑπταεὶς ἑπταεὶς ἑπταεὶς
 κλον μὴ δεικνύοντα ὄν ἑπταεὶς ἑπταεὶς
 8. ἑπταεὶς ἑπταεὶς ἑπταεὶς ἑπταεὶς
 ἑπταεὶς.
 εἰς παυόρνις 464
 εἰς παυόρνις 162
 εἰς πῖνας Πεισιφάτου εἰκόνα 298
 εἰς ἑπταεὶς ἑπταεὶς 378
 εἰς εἰκόνα πῖνας ἑπταεὶς ὄν ἑπταεὶς
 ἑπταεὶς ἑπταεὶς 297
 εἰς ἑπταεὶς 264
 εἰς ἑπταεὶς 387
 εἰς πῖνας ἑπταεὶς ἑπταεὶς ἑπταεὶς
 ἑπταεὶς 27. εἰς τῶν ἀγαλμῶν ἑπταεὶς
 ἑπταεὶς 527
 εἰς Πηγάς 88. 89. 363. 364. 534. εἰς πῖ-
 νας ὄν τῶ ὄν ἑπταεὶς 363
 εἰς ἑπταεὶς ἑπταεὶς ἑπταεὶς ἑπταεὶς 499
 εἰς πῖνας 272. 396. εἰς εἰκόνα
 πῖνας 367. εἰς βυζαντίον ἑπταεὶς
 πῖνας 354

εἰς πῖνας 291. 4. 538
 εἰς εἰκόνα ἀναπείθειται ὄν τῶν Πλακίδου
 ἑπταεὶς τῶν ἑπταεὶς 299. 4
 εἰς τῶν ἐπταεὶς πῖνας, καὶ τῶν ἑπταεὶς
 μῖνας, καὶ πῖνας 494
 εἰς πῖνας 118. 191. 288. 4. 289. 4. 386.
 εἰς εἰκόνα πῖνας 380. τῶ ἑπταεὶς
 τῶ ἑπταεὶς βυζαντίου ἑπταεὶς 507.
 εἰς τὸν φῶν ἑπταεὶς πῖνας, ἑπταεὶς
 ἑπταεὶς ἑπταεὶς 65
 εἰς πῖνας 165. 166
 εἰς εἰκόνα πῖνας 380
 εἰς πῖνας 89. 90
 εἰς ἑπταεὶς Ποδολείου ἑπταεὶς ὄν
 ἑπταεὶς 499
 ἑπταεὶς ἑπταεὶς ἑπταεὶς ἑπταεὶς
 500
 εἰς πῖνας 90. εἰς δεῖμα. 162. εἰς δεῖ-
 μα. 268. εἰς δεῖμα. 365. εἰς δεῖ-
 μα. 365
 εἰς πῖνας 96. 97. ἑπταεὶς πῖνας αἰαθῆ
 μῖνας 440. 441
 εἰς πῖνας 97. εἰς δεῖμα. 284. 369. εἰς
 δεῖμα. 97
 εἰς πῖνας 529. εἰς πῖνας καὶ
 κράτητα 526
 εἰς πῖνας μῖνας 384
 εἰς τῶν πῖνας εἰκόνα 334
 εἰς πῖνας ἑπταεὶς 236
 εἰς πῖνας 390. εἰς τῶν πῖνας
 ἑπταεὶς 320. εἰς πῖνας ἑπταεὶς
 ἑπταεὶς τῶν πῖνας 313
 ἑπταεὶς πῖνας καὶ πῖνας 501
 ἑπταεὶς πῖνας ἑπταεὶς 500
 εἰς πῖνας πῖνας ἑπταεὶς ἑπταεὶς
 510. εἰς πῖνας πῖνας
 522
 εἰς πῖνας 166. 167
 εἰς πῖνας ἑπταεὶς ἑπταεὶς 520
 εἰς πῖνας 397. εἰς πῖνας πῖνας
 ὄν ἑπταεὶς 71
 εἰς πῖνας 103. 167. 168. 284
 εἰς πῖνας 168. 169
 εἰς πῖνας 103. 104
 εἰς πῖνας 398. εἰς δεῖμα.
 εἰς πῖνας βυζαντίου 408
 εἰς πῖνας 385
 εἰς πῖνας 104. 105. 106. 373. 374
 εἰς τὸν μῖνας Πραγμάτων καὶ πῖνας

360
 εἰς τῶν πῖνας ἑπταεὶς ἑπταεὶς 346
 εἰς τὸν πῖνας ἑπταεὶς ἑπταεὶς 331
 εἰς φῶν ἑπταεὶς ἑπταεὶς 408. 409
 εἰς πῖνας 238
 εἰς ἀγαλμα ἑπταεὶς 337. εἰς ἑπταεὶς
 ἑπταεὶς 338. 339
 εἰς πῖνας 374. 375. εἰς πῖνας
 ἑπταεὶς ἑπταεὶς 374
 ἑπταεὶς ἑπταεὶς ἑπταεὶς ἑπταεὶς
 500
 πῖνας αὐτῶν φιλολογῆ εἴποι λόγους. ἑπταεὶς
 κῶν τῶν ἀδελφῶν 12
 εἰς πῖνας 307
 εἰς πῖνας 28. εἰς δεῖμα.
 εἰς πῖνας 294. 4
 εἰς πῖνας 236
 εἰς τῶν Πτολεμαῖον 494. εἰς πῖνας
 ἑπταεὶς τῶν βασιλείων 219. εἰς εἰκόνα πῖ-
 νας ἑπταεὶς ἑπταεὶς 375
 εἰς πῖνας 106. 107. 284.
 εἰς Πτολεμαῖον 119. 293. 4. 387. 531. 532.
 εἰς ἀδελφῶν τῶν πῖνας 380. εἰς πῖ-
 νας πῖνας τῶν πῖνας ἑπταεὶς πῖνας
 ἑπταεὶς 525
 εἰς τῶν πῖνας ἑπταεὶς 46. εἰς τῶν
 ὄν πῖνας ἑπταεὶς 488. εἰς δεῖμα.
 τῶ ὄν πῖνας ἑπταεὶς ἑπταεὶς ἑπταεὶς
 ἑπταεὶς 507
 εἰς πῖνας 282. τῶ ἑπταεὶς ἑπταεὶς
 φῶν ἑπταεὶς 501. εἰς τῶν πῖ-
 νας ἑπταεὶς ἑπταεὶς 363
 τῶ ἑπταεὶς πῖνας κῶν ἑπταεὶς
 ἑπταεὶς 502
 εἰς τῶν ἑπταεὶς πῖνας 349
 εἰς πῖνας 390. εἰς πῖνας
 ἑπταεὶς τῶν πῖνας 313. εἰς πῖ-
 νας τῶν πῖνας ἑπταεὶς ἑπταεὶς 7
 εἰς πῖνας σκεπτικῶν 295

P

Εἰς τῶν πῖνας ἑπταεὶς ἑπταεὶς
 371
 εἰς πῖνας 169. 170. 171. 284. 285.
 εἰς εἰκόνα ἑπταεὶς 375. 376. 377. εἰς
 εἰκόνα ἑπταεὶς 376
 εἰς ἑπταεὶς ἑπταεὶς 409
 εἰς Ρόμῶν 6

Εἰς τὴν τῆ Σαργαίου γέφυραν	374			
ὅτι πύκρου ἐν σαλαμίῃ τῆς κώφου				
κειμένου	498			
εἰς τὴν σαλαμικίδα	89			
εἰς σαλμηνέως ἀγαλμα	311			
εἰς σαπφῶ 92.279.280.385.	εἰς εἰκόνα Ἐπιφωῖς	368		
εἰς ἀνδραπόδαυρον	217			
εἰς ἀνδραπόδαυρον	393			
εἰς σπύριον σατύρου 14.	εἰς ἀγαλμα σατύρου ἐν κρήνῃ ἐστὼς 339.	εἰς σατύρου εἰκόνα παρὰ τῆ ἀκροῦ τῶν αὐτῶν ἐχθρῶν, καὶ ὡς ἀνδραπόδαυρον 339.	εἰς ἔπιρον σατύρον	340
Ἐπεὶ Σίμων	494, 500 deinceps			
ὅτι ἀνελίου καὶ Ἰουδαίου κειμένου ἐν ἀρχῇ 501				
Ἐἰς Σίλλαν τὴν καλουμένην ἠροφίλλω 509				
εἰς σιμωνίδην	384			
εἰς σιωπὴν	107			
Ἐἰς Σκυῖν	377, 500 deinceps			
εἰς τέρπην καθαρωδὸν ἐν σκιάδῃ τῆ λακωνικῆς ἢ σὺκω βληθέντα, καὶ ἀποθανόντα	54			
ἥλιος ἐν σκορπίῳ	496			
εἰς σκύλλαν χαλκῆν	321			
Ἐἰς Σόλων	528.538			
εἰς Ὀφίαν 107.108.	εἰς οἶκον Ὀφίας 300.	εἰς ὧς ἐπὶ ἄ Ὀφίας 291, α.	ἀποφθέρματα ἢ ἐπὶ ἄ Ὀφίαν	118
εἰς τὰ παλαιὰ Ὀφίαν	350			
εἰς Ὀφιοκλῆν	274.275			
Ἐἰς τὴν ἐν Σπάρτῃ ἐνοπλον ἀφροδίτῃ	325			
Ἐἰς Σπυρίων	279.387			
εἰς Σίλλω	529			
Ἐπεὶ Σπυρίων ἀναθήματα	441, 500 d.			
εἰς Σπυρίων	530			
εἰς Σπυρίων	374			
Ἐἰς Σπυρίων	108			
συμποτικῶν ἀστίσματος	171, 500 deinceps			
εἰς εἰκόνα στυαίου χλαστικοῦ ἐπὶ νικημάτων ἀνατεθειμένων ἐν βρυσηῖ 298, α.	εἰς εἰκόνα τῆς ἀδελφῆς στυαίου	300		
Ἐἰς Σπυρίων	536			
Ἐἰς Σωκράτην 288, α. 529.	εἰς εἰκόνα Ὀφιοκράτους	380		
εἰς Σωκράτην ἰππίαδον	346			
εἰς Ὀφίαν ἐν Σμύρῃ	371.372			
εἰς Ὀφιοκλῆν	108, 500 deinceps			

Εἰς Τάβλαν	377.378	
ὅτι Ἐλδουβίου κειμένου ἐν μακίαις 501		
εἰς ταύταλον	307	
ἥλιος ἐν ταύρῳ 495.	εἰς ἀνδραπόδαυρον	311
σῆμα καὶ τῆ μακροβίου ταύρου		
τὰ ἀποφθέρματα ἀναθήματα	444, 500 deinceps	
Ἐἰς Τέρπιδον	387	
εἰς τέρπην καθαρωδὸν ἐν σκιάδῃ τῆ λακωνικῆς ἢ σὺκω βληθέντα, καὶ ἀποθανόντα	54	
εἰς τὸν ἐν ἰπποδρόμῳ τῆ βράβηλον κίονα	349	
εἰς τῆριν	265	
ὅτι πύκρου κειμένου ἐν Ἐλαμίῃ τῆ κώφου	498	
Ἐἰς τὴν εἰς τοὺς λόγους τῆς Τηλέφου σκελεθῆτος ἰσοπέλου 8.	εἰς εἰκόνα Τηλέφου παρὰ τῆ κώφου	312
Ἐἰς Τιμῆν	110	
εἰς τῆριν τὸν μεταφθέρων	218.219	
Ἐπεὶ Τηλέφου κειμένου ἐν ῥόδῳ	499	
Ἐἰς Τολμῆν	181.182	
ἥλιος ἐν ὄξυτῃ	496	
Ἐἰς Τραυλῶν	151. 51	
εἰς τῆριν τὴν καίονα δὲ στυρτικόν	28	
εἰς τὸν ἀνδραπόδαυρον τῆς μακροβίου 359		
τὰ ὅτι βίσι βίσιον ὀπιθέρματα ἐν τῆ κίονα ἐν τῆ τῆ ἰσμυλίου ἀπολλωνος ἱερῶ οὐσιν	537	
εἰς Ὀφίαν	97	
τὰ ἀνδραπόδαυρον ἠρώων τὰ φοῖς ὀπιθέρματα	502	
Ἐἰς Τυφλὸν ἀναθήματα εἰς τὸν ἐν Ἰδουαῖν ἱερῶν	5	
εἰς τῆριν	110, 500 deinceps	

Εἰς Υδρακῆν	182
Ἐἰς Ὀφιοκλῆν δὲ Ὀφιοκράτους	382
ἥλιος ἐν ὄξυτῃ	496
Ἐἰς Ὀφιοκράτους	286, 500 deinceps
Ἐἰς τὴν φιλοσόφον Ὀφιοκράτους	108
εἰς Ὀφιοκράτους	114.115

Εἰς ἰσοπέλου τῆ Ἐσφῶ τῆ Φαίρας δὲ λεζόμενον	312
εἰς τὸν φαίρανα δὲ φιλόσοφον πλάτωνος, τοῦ τοῦ μετὰ τὸν παλαιῶν	65

εἰς φαίρανον	282	
εἰς φαίρανον ἐν Σμύρῃ	370	
εἰς φαίρανον 104.	εἰς φαίρανον, μέρις	408
παρὰ τῆ κώφου		
Ἐπεὶ Φαίρανον ἐν Σμύρῃ ὀπιθέρματα	501	
εἰς φαίρανον	183, 500 deinceps	
εἰς φαίρανον	395.528.538	
Ἐἰς Φημίαν	115	
Ἐἰς τὸν Φαίρανον τὴν ἐαυτοῦ μνηστῆρα	12	
εἰς Φημίαν 115.116.	εἰς Φημίαν	187
Ἐἰς Φημίαν ἐξουσιάζοντες ἰσθμῶν 378		
εἰς τὴν φίδην καλουμένην	227	
εἰς φιλαργυροῦς	116	
τῆς ἀφ' ἐπιφωῖς εἰς τοὺς λόγους δὲ ἀναθήματα	117	
εἰς Φημίαν	116.117	
τὸ ὅτι φιλοκλήτου ὀπιθέρματα 499.	εἰς εἰκόνα φιλοκλήτου	312
εἰς Φημίαν	293. α	
τῆς ἀφ' ἐπιφωῖς εἰς τοὺς λόγους παρὰ τῆ κώφου	12	
ὅτι τῆ φιλοκλήτου ἀνδραπόδαυρον ἐν τῆ κίονα 503		
εἰς φιλοσόφους 117, 500 deinceps. 187, 500 deinceps. 288, 500 deinceps. 380.381		
εἰς τὴν φιλοσόφον Ὀφιοκράτους	108	
εἰς φιλοσόφους	119.120	
Ἐἰς Φοινικῶν	535	

Εἰς σκύλλαν Χαλκῆν 321.	εἰς ἰκαρόν	
Ἐπεὶ Χαλκῆν ἐν λυτῶν ἰσθμῶν 311.	εἰς οἶκον ὀπιθέρματος Χαλκῆν ἐν τῆ παλαιῶν	359
εἰς Χαλκῆν	533	
εἰς Χαλκῆν	391	
Ἐἰς Χείρανα 528.538.	τὸ ὅτι τῆ ἀνδραπόδαυρον ἐν Ὀλυμπίᾳ ὀπιθέρματα	504
Ἐἰς Χείρανα τὸν ἰσθμῶν ταυρον	313	
εἰς τὰ ἀποφθέρματα ἀναθήματα	447	
Ἐἰς ἀσπίδα ἐξουσιάζοντες τῆ Χείρανον τὴν ἰσθμῶν	362	
εἰς Χείρανον	121.122	
εἰς Χείρανον	386	
Ἐἰς Χωλοῦς	189	

Εἰς Ωρας	122, 500 deinceps	
εἰς Ὀφιοκράτους 381.382.	εἰς τὴν βασιλικὴν τῆ ἀπολλωνίου τῆ εἰς τὴν ἀφ' ἰσθμῶν τὴν βασιλικὴν	381

Libro primo, titulo Εἰς ἀνδραπόδαυρον inferre hoc epigramma.

ΠΑΝΤΕΛΕΙΟΥ Εἰς καλλιμάχων καὶ κυνάρων.

Ω κενεὸν καμάτιο καὶ ἀσπυρῆτος πολέμοιο.
 Ημετέρῳ βασιλῆϊ τί λέξομεν ἀπείραστος;
 Ω βασιλεῦ, τί μ' ἐπεμπες ἐπ' ἀθανάτους πολεμιστῆς;
 Βασιλεῦ, οὐκ ἐπίστασι· ἡτρώσθημεν, οὐ φοβέονται.
 Μοῦσος αἰὲρ σὺ λησεν ὄλον φρατῶν, ἐν δὲ τῆς μέσσης
 Δένδρον ὡς ἔφηκε σιδηρείαις ὑπὸ ῥίζαις.
 Κ' οὐκ ἐβλήθη πεσέειν ὄλον νεύεται ἐνδοθὶ νηῶν.
 Λυε κυβερνήτης· νέκυος δὲ φύγομεν ἀπειλάς.

ΣΧΟΛΙΑ ΜΑΞΙΜΟΥ ΩΝ

μνείαν ἐποιήσαμιν σελίδι ξξ'.

Ἰστέον ὅτι ἡ ὀπτηράμματος οὐ δῶρη, Παλλάς ἐγὼ πλ. ἔξ. Ἐ. Ἄυζήμιον ἐρ. ἔξ. Ἐ. Χημάκις εἰ-
μι λέων, κρ. πωρὴ γράμματι πὲρ ὁπτηροῦ τούτων ἢ ρελίων μέρος, μὲν ταύτης τῆς ὀπτηράμματος,

Λήμμα εἰς τὰ πωρὴ κείματα πωρὴ λήματα.

Εὐρήνη δὲ ἰθὺς τὸν αὐτὸν μόνον ἐξ-
χρησιάζεται τὰ διδύματα μέρη, πωρὴ κείματα διείρηται ἢ
ἐχρησιάζεται ἐπὶ τῶν πωρὴ λήματος ἢ ἀγῶν βωδῶν
μέρη, ἡμισυ, ὄγδοον, δωδέκατον, εἰκοσόν, τετα-
ρακόν. ὅτι πῆμι ἀντὶ τῶν ῥελίων τούτων τοῖς πα-
ρωνύμοις αὐτοῖς ἀριθμοῖς, β, η, ιβ, κ, λ. λαμβαν-
ομένων ἢ πωρὴ κείματα δύο ἀριθμοῖς τὸ μέγιστον
καὶ οἱ μίτροι. εἰ μὲν πωρὴ πὲρ πωρὴ ἀλλήλοισ
ἔασι μὲν πὲρ εἰσι, ἢ μόνον εἰ δὲ δευτέρου ἔ-
ασι μὲν πὲρ, τὸν διεικονοῦμεν. καὶ ὅσακις εἴπε
ἢ μόνον, εἴπε ὁ διεικονοῦμεν ἀριθμὸς μετρεῖ
τὸν πωρὴ κείματα, τὸ αὐτὸ καὶ τὸν δευτέρου
καὶ τὸν γινόμενον ἢ πωρὴ κείματα τὸ μόνον
ἐχρησιάζεται τὰ πωρὴ λήματα δύο μέρη, τετα-
ρακόν πὲρ γ. ἔξ. πάλιν λαμβανόμενα τὸ κοινὸν μέ-
γιστον μέτρον αὐτῶν, καὶ πὲρ ὁμοίως ἀρχὴς ἢ
διεῖ πὲρ τῶν ἐξέλιθων ἔξ. ἢ τέλος τὸ πωρὴ κείματα ἐ-
κείνου εἴναί φημι ἢ α, ἔξ. μόνον ἐχρησιάζεται τὰ
διδύματα μέρη. ἢ, λαμβανόμενα πωρὴ κείματα, τὸ κοι-

νὸν μέγιστον μέτρον ἢ β καὶ η, καὶ ἔστιν αὐ-
τὸς ὁ β. καὶ ἐπὶ ἀποξ ὁ β αὐτὸν μετρεῖ, λέ-
γων ἀποξ τὰ η, πάλιν ἢ ὅς πωρὴ κείματα τὸ μόνον
ἐξ ἡμισυ, καὶ ὄγδοον. πάλιν λαμβανόμενα τὸ
μέγιστον κοινὸν μέτρον ἢ η καὶ ἔστιν ὁ λ. ἔξ.
ἐπὶ ὁ λ διεικονοῦται πὲρ η, λέγων διεικονοῦται πὲρ
ἢ, ὅς πωρὴ κείματα τὸ μόνον ἐξ ἡμισυ, ὄγδοον,
δωδέκατον. εἰ μὲν πὲρ εἰσι καὶ ἔπειτα ἐξ ἡμῶν,
ἢ πωρὴ κείματα τὸ λόγος ψύδεται. οὐ γὰρ πωρὴ κείματα
τῶν ἢ μέρη αὐτῶν ζήτησιν. πάλιν λαμβανόμενα
τὸ κοινὸν μέγιστον μέτρον ἢ κ καὶ ἔστι ἢ καὶ
ἔστι ὁ λ. ἐπὶ δὲ αὐτὸς ὁ λ ἐξ ἡμῶν μετρεῖ τὸν
κ καὶ λέγων ἔξ ἡμῶν τὰ κ, κρ. ὅς τὸ μόνον ἐξ
ἡμισυ η, ιβ, κ. πάλιν λαμβανόμενα τὸ μέγιστον
κοινὸν μέτρον ἢ ρ καὶ ἔστι ὁ λ. ἔξ. ἐπὶ αὐ-
τὸς ὁ λ πωρὴ κείματα μετρεῖ τὸν ρ, λέγων πωρὴ κείματα
τὰ λ' πάλιν ρ. αὐτὸς δ' ὁ ρ πωρὴ κείματα τὸ μόνον
ἐξ ἡμῶν τὰ δὲ δέχεται μέρη.

Τούτου δὲ τὸ δευτέρου μέρους τοῖς πωρὴ κείματα ὀπτηράμματος
ἔχρησιάζεται.

Τὸ καθόλου πωρὴ κείματα τοῦτον ὄντι.
ἀρετὴ ἀριθμοῦ ἴσος τοῖς δὲ δέχεται αὐτὸν μέρη,
καὶ ἐπὶ μόνον αὐτὸς δὲ δέχεται. εἰ δὲ τὰ διδύ-
ματα μέρη μὴ ἴσα μὴ πὲρ μετρεῖται ἢ τὸ ὅλον.
εἰ μὲν γὰρ τὰ διδύματα μέρη ἴσα ἔσιν πὲρ ὅλον,
πῶς καὶ αἱ μόνον εἰσι αὐτῶν ἴσος ἔσονται
πὲρ ὅλον; εἰ δὲ καὶ μετρεῖται, πολλὰ πλεονεχ-
εῖται. ἴσος γὰρ μὲν ὅτι οὐδὲ πᾶσι τῶν ζήτη-
σιν ἀριθμοῦ τὰ μέρη διδόνται, ἀλλὰ ἕνα.
διεικονοῦται ὁ ἀριθμὸς ὁ α, τὸ μόνον ἐξ ἡμῶν
διδύματα μέρη ἔσιν ἢ, ἐπειδὴ τὰ δέχεται μέρη
αὐτῶν ἐλάττω ὅτι τὸ ὅλον, ἔξ. καὶ μόνον
ἐξ ὅσασι δέχεται ὀπτηροῦ. καὶ μὲν αὐτῶν ἴ-
σος ὡς αὐτῶν ἐξ ἡμῶν δὲ δέχεται μόνον, ἐξ
ἡμῶν τῶν ζήτησιν. ὀπτηροῦ γὰρ ἀριθμὸς ἴσος ὡς
τοῖς δέχεται αὐτὸν μέρη, καὶ ἐπὶ μόνον αὐτῶν
δὲ δέχεται. εἰ δὲ μὴ, ἀλλ' αἱ ἔχρησιάζεται ὀπτη-
ροῦ τὰ μέρη μόνον, ἐλάττω ἔσιν ἢ ὀπτη-
ροῦ ἐξ ἡμῶν μόνον, ὀπτηροῦ ἢ α λόγον
ἔχουσι ἐκείνου πωρὴ κείματα τὰς ἐλάττωσιν,

καὶ λαμβανόμενα ἔπειτα ἀριθμοῦ τὸν λόγον ἔχου-
σα πωρὴ κείματα διεικονοῦται ἀριθμῶν, ὅτι λόγον ἔχου-
σα αἱ μόνον εἰσι πωρὴ κείματα, καὶ οὐκ ἴσος
ἢ λέγει τὸν ζήτησιν ἀριθμῶν. ἢ, ὅτι μὴ τὸ
ὀπτηροῦ πωρὴ κείματα δέχεται, ζήτησιν τῶν ἀει-
θμῶν αὐτῶν μόνον ἐξ ἡμῶν ὄγδοον,
δέκατον, καὶ εἰκοσόν. καὶ ὀπτηροῦ ὁ πωρὴ κείματα
κοινῶν. τούτου γὰρ μέρους ἡμισυ μὲν ὁ κ ὄγδοον ἢ,
ὁ ε' δέκατον, ὁ λ καὶ εἰκοσόν, ὁ ε. τῶν ἢ πᾶ-
σι ὁμοῦ, καὶ μόνον εἰσι ὄντως, γίνονται μ. καὶ
ἔχρησιάζεται τὸν ζήτησιν ἀριθμῶν. ὅτι δὲ τὸ βωδῶν πω-
ρὴ κείματα δέχεται, ζήτησιν ὡς αὐτῶν ὁ ἔχων α
τὸ μόνον ἐξ ἡμισυ, ὄγδοον, δωδέκατον, εἰκο-
σόν, καὶ τεταρακόν. καὶ ὀπτηροῦ ὁ ρ. τούτου γὰρ
ἡμισυ μὲν, τὰ ε' ὄγδοον δὲ, τὰ ε' δωδέκατον,
τὰ ικ' τὰ ε' καὶ τεταρακόν, τὰ λ. τῶν ἢ πᾶ-
σι ὁμοῦ γίνονται ὄντως. λοιπὰ καὶ
καὶ μετρεῖται ἢ ρ μόνον ἐξ ἡμῶν ὡς
ἐξ ἡμῶν ἐξ ἡμῶν ἐπὶ τῶν ὄντως πὲρ κ, ε,
ἢ διεικονοῦται ἐξ ἡμῶν, ληρῶν τὸ δὲ δέχεται

τὸ ρ, ὅς πὲρ ὄντως ὁ σμ. τούτου γὰρ ἡμισυ μὲν,
τὰ ρκ' ὄγδοον ἢ, τὰ λ' δωδέκατον, τὰ κ, εἰκοσόν
τὰ ιβ, ἔξ. τεταρακόν τὰ η. τῶν ἢ πᾶσι ὁμοῦ,
ἔκατον ὄντως γίνονται. ὅς πωρὴ κείματα ἔξ ἡμισυ
πὲρ ὄντως μόνον εἰσι πωρὴ κείματα, καὶ οὐκ ἴσος
ἢ λέγει τὸν ζήτησιν ἀριθμῶν. ἢ, ὅτι μὴ τὸ
ὀπτηροῦ πωρὴ κείματα δέχεται, ζήτησιν τῶν ἀει-
θμῶν αὐτῶν μόνον ἐξ ἡμισυ, ὄγδοον,
δέκατον, καὶ εἰκοσόν. καὶ ὀπτηροῦ ὁ πωρὴ κείματα
κοινῶν. τούτου γὰρ μέρους ἡμισυ μὲν ὁ κ ὄγδοον ἢ,
ὁ ε' δέκατον, ὁ λ καὶ εἰκοσόν, ὁ ε. τῶν ἢ πᾶ-
σι ὁμοῦ, καὶ μόνον εἰσι ὄντως, γίνονται μ. καὶ
ἔχρησιάζεται τὸν ζήτησιν ἀριθμῶν. ὅτι δὲ τὸ βωδῶν πω-
ρὴ κείματα δέχεται, ζήτησιν ὡς αὐτῶν ὁ ἔχων α
τὸ μόνον ἐξ ἡμισυ, ὄγδοον, δωδέκατον, εἰκο-
σόν, καὶ τεταρακόν. καὶ ὀπτηροῦ ὁ ρ. τούτου γὰρ
ἡμισυ μὲν, τὰ ε' ὄγδοον δὲ, τὰ ε' δωδέκατον,
τὰ ικ' τὰ ε' καὶ τεταρακόν, τὰ λ. τῶν ἢ πᾶ-
σι ὁμοῦ γίνονται ὄντως. λοιπὰ καὶ
καὶ μετρεῖται ἢ ρ μόνον ἐξ ἡμῶν ὡς
ἐξ ἡμῶν ἐξ ἡμῶν ἐπὶ τῶν ὄντως πὲρ κ, ε,
ἢ διεικονοῦται ἐξ ἡμῶν, ληρῶν τὸ δὲ δέχεται

τα, εἰκοσόν τεταρακόν, τεταρακόν ἔξ. καὶ τὸ δέχεται,
τὸ πωρὴ κείματα ὄγδοον, καὶ τὸ δέχεται, τὰ ἔξ. ἔξ. ἔξ.
ῥηται τῶν ἢ ὁμοῦ. τούτου γὰρ εἰκοσόν τεταρακόν
μὲν, τὰ ε' ἔξ. τεταρακόν ἔξ. ἔξ. τὰ πωρὴ κείματα
ὄγδοον, τὰ γ' καὶ ἔξ. τὰ κ. ὁμοῦ ἢ πᾶσι,
λ, ἔξ. ἔξ. πωρὴ κείματα τεταρακόν τεταρακόν. ἔξ. μὲν αὐ-
ρα ἔξ. πᾶσι ὁμοῦ οἱ κρουοὶ λ, ἔξ. ἔξ. ἔξ.
πωρὴ κείματα τεταρακόν μέρη πληρῶσιν τὸ κρα-
τῆρος. τῶν ἢ πᾶσι πολλὰ πλεονεχῶν ἀρχὴς ἢ
διεικονοῦται ἐλθεῖν ὅτι τὸν ρμ, διεικονοῦται ἢ
πὲρ π. πὲρ γὰρ τὰ λ, ρ, α. λοιπὰ καὶ ἀρχὴς ἢ
ρμ, λ, α. ὅτι ἐπὶ τῶν μὲν ὡς λ, ἔξ. ἔξ. ἔξ.
λοισιν, ἔσονται λ, τεταρακόν δέδομα μὲν ὡς α.
πληρῶσιν τῶν ἔξ. ὁ κρατῆρος, ὁμοῦ πᾶσι τῶν
κρουοῦν βέρονται, ὅς ὡς αὐτῶν πὲρ ἢ, ἔξ. ἔξ. ἔξ.
τὰ λ, ἔξ. ἐπὶ λ, ἔξ. βίσι τεταρακόν δέδομα μὲν
ὡς α. οὗτω δὲ ζήτησιν καὶ ὅτι πᾶσι τῶν
τοιούτων πωρὴ κείματα.

Τῶν δὲ ἐχρησιάζεται τούτων ὀπτηράμματος, οὐ δῶρη, Ἀμφω μὲν ἡμῶν,
ἔχρησιάζεται τῶν.

Ἐπιμνησθε τὸ αὐτὸ.

Δωδέκα μὲν αἶ, ἂν τὸ πᾶσι πῶσται καὶ ὅκτω, εἰκοσὸν πῶσται δὲ καὶ δύο, ἔξ.
ὁ κτὼ μὲν αἶ, ἂν τὸ πᾶσι πῶσται, δύο. δωδέκα ἢ

Ἐπὶ δὲ τούτου τῶν ὀπτηράμματος, οὐ δῶρη, Ἐξ ὡς αὐτῶν μὲν ἡμῶν,
τῶν ἔχρησιάζεται.

Φησὶ δὲ ἡμεῖς τῆς ἐκτῆς ὡς αὐτῶν τῆς ἡ-
μέρας ἐργάζεσθαι, μὲν δὲ τῶν πᾶσι, ἔπειτα ἀριστον
ἔργα εἶναι. τῶν δὲ φησὶ δηλοῦν καὶ τὸ ὥρολο-
γιον. τὰ γὰρ μὲν πᾶσι ἐκτῆς σημαῖα, τούτῳ τὸ δ'

ἔξ. δέδομας, τὸ λ, καὶ τῆς ὄγδοῆς ἢ, ἔξ. τῆς ὄν-
νάτης, τὸ λ, ἔξ. τῆς δεκάτης τὸ λ, καὶ συλλαβῶν
συναπτόμενα, ζήτησιν διδόντων ἀναγιγνωσκῶν.
τούτῳ, πωρὴ κείματα εἰσεται, φάσμα ζήτησιν ἔχουσιν.

Καὶ ὁ ἀπὸ τούτου δὲ εἰς τῶν ἔχρησιάζεται τὸ αὐτὸ ὀπτηράμματος τὰ δὲ ζήτησιν,
ὡς αὐτῶν εἰς τῶν Ἡράκλειον τῆς ἰλιάδος παρεκβολαίε.

Ἰστέον δὲ ὡς οὐκ ἐπὶ μόνον πᾶσι τῶν
εἰς τὸ ζήτησιν ἀπὸ ἔργου, ἀλλὰ καὶ τῶν αὐτῶν
στὰς τῶν μεσημέριαν ὡς αὐτῶν, εἰ πωρὴ κείματα
τῶν δὲ φησὶ σημαῖα ὡς αἱ μὲν ἔξ. πωρὴ κείματα τῆς
ἡμέρας ὡς αὐτῶν εἰσιν, αἱ δὲ ἀλλὰ ζήτησιν λέ-
γεται βροτοῖς. ὡς τὸ μὲν ἀρχὴ μεσημέριαν
κόπτου ἢ σημαῖα τοῦ τῆς ἢ ἐφ' ἑξῆς αἰετοῦ
ζωογονήσας. τῶν δὲ ἐφ' ἑξῆς αἰετοῦ ὡς αὐτῶν τὰ

ἀριθμητικὰ σημαῖα τῆς ἐξ. δέδομας, ὄγδοῆς, ὡς αὐ-
τῆς καὶ δεκάτης ὡς αὐτῶν, ὁμοῦ πωρὴ κείματα,
δοκῶν ὀπτηροῦ τῶν ἐργασιῶν ἐκάστῳ τῶν ζήτη-
σιν. ὅτι ὁ πωρὴ κείματα τῆς συλλαβῆς ζήτησιν λέγει ἡμε-
τέριαν, ἢ πᾶσι καὶ οἴκῳ καὶ ζήτησιν. ὡς πωρὴ
τὸ δῶρη μοι συλλαβῶν καὶ αὐτῶν ἀντὶ τῶν πωρὴ κεί-
ματα, ἢ, Ἀνδρῶν μὲν δῶρη τοῖς πωρὴ κείματα κα-
κῶς.

HENRICI STEPHANI ANNOTATIONES IN QUOSDAM ANTHOLOGIAE EPIGRAMMATUM LOCOS, & POTISSIMUM EOS QUI SECUS QUAM IN HAC EIVS EDITIONE AUT SCRIPTI AUT INTERPUNCTI INVENIUNTUR.

Pagina 1. Versu Τέως.] Alia est interpretatio huius versus in cæteris editionibus, quæ erroris ansam præbuisse interpretibus videri potest. nam quæ post nomen ἱροῖ posita πείλειαν ἐπιμύω cernerent, id cū ἐπιμύω & ἀθανάτων iungi non considerauerunt. Quidam enim ita interpretatus est,

Bis geminos celebrat diuinos Græcia agones:
Sunt hominum gemini, sunt superiū gemini.

Alius ita,

Græcia concelebrat duo bis certamina sacra:
Quorū, hominū duo sunt, cætera calicolum.

At ego vel hoc vel simili modo debuisset interpretari contendo, (vñ, Quattuor Hellas habet certamina: quattuor hominum duo sacra iuris, sunt duo sacra deis.

Vel,

Sunt duo sacra hominū, sunt duo sacra deūm. Cicero enim Insula sacra eorum deorū dixit, genitiuo vtēs more Græcorum, quos ita solere loqui nescio an interpretes illi animaduertent: Laurētius Valia certē in vertendo quodam Herodoti loco si id animaduertisset, montē excoGITARE cui nomen imponeret Hirus, necesse non habuisset. Sed & hoc imposuisse interpretibus illis videri potest quod ἱερὸν θεῶν vel θεῶν, non etiam ἀθανάτων aut ἀθανάτων, dici solet.

V. Απ] Legitur & ἀδὲ, quod accipiendum erit δευτερώς, tanquam hæc in tabula quapiam aut signo ostendantur.

P. 2. V. Κένοι πηχάεντες] Simonides infra, pag. 513, Οὐ πλάττει νικῶν σάματες, ἀλλὰ πηχάεντες.

V. Παίει] Quidam παλαίσμοισι cum πῶδα iungunt.

V. Δίχημαι Λυκόβοη] Sic infra, -- Δίχημαι δούπερον Ηρακλέα.

V. Τίς ποτ'] Scribendum fuit τίς obsequenti particulam, quum alioqui τίς scribi debuisset, id est Aliquis. Miror autem non animaduertum fuisse, hoc epigramma respondere proximè præcedenti, festiuè culpam pariter & interpretationem retorquendo.

P. 3. V. Χείλαι] ἄλλο μὲν βάλει

pro χαμάδις βάλει.

V. Ημδαές] Sunt qui hanc vocem suspectam habeant: ego, vt credo Ianu Lascarin eam exposuisse Semesum, & huic expositioni lubenter subscribo: ita, eam ab ἔδω illum deduxisse, nec credo nec credibile esse iudico.

V. Οπῆ] Quidam malè μὲν ἀφροσύνην pro ἐκείνῳ.

V. ΕΙΣ ΑΝΑΘ.] Ad hunc titulum pertinere crediderim epigramma vltimum tituli 5, qui est εἰς ἀδριαῶν, cuius initium, Κόρανος ἀράπαι.

V. ΑΝΤ.] Habes εἰς τὸ αὐτὸ etiam epigramma Μυεάρεσιν, τίς τὰδε μοι ἐπιμύω τῶν ἱερῶν κοῖσιν αἰθῆρα Σιδάα, & c. lib. 6. titulo ἀπὸ στραπατῶν. id est, εἰς τὰ ἀπὸ στραπατῶν ἀθανάτων, p. 444. vbi animaduerte, primum versum isdem etiam verbis claudi quibus & primum Leonida hic: sed & sequentes versus mutatis duntaxat verbis (nisi quod γανόοντα retinuit) sensum eundem exprimere. Verum omisit ibi Meleager illud χρεῖστα Leonida, τὰ δ' ἄχρη χρεῖστα, quod Antipater felicissimè imitatus esse videtur, dicens κόσμεν ἀκόσμον. Vide & pag. 418 epigramma cuius initium, Πέμματα πύλασι ωπτα.

P. 5. V. Σῶπον] Ineptè quidam ineptam lectionem annotauit ἡμίπρον pro ἡμίπρον. sed ineptus alius μοισκόν ad personā retulit, quasi legeretur σῶσόν με, quod nec sensus, nec versus admittit. Cæterum Politianus distichum quo regis disticho respondet, non indignum quod hic à me poneretur censeui. Οὐδὲ γάρ ποτ' ἄποιον ἔπει λδύστε ἥλιον, ἡμποῦ γ' αὐ ποισίη κ' οὐδὲ μύδζ.

V. Γυμόν] Alia eiusdem argumenti epigrammata vide pag. 199, & 201. 202.

P. 6. V. Μάτηρ] Τῆτιος fuerit post ἐτάρων hypodiatstolen ponere, nequis dicat ἔκταται μὲν ποτ' ἡμῶν ἐτάρων. Quam ambiguitatem quidam in sua interpretatione retinuit. Alius ne in eam incidere sibi cauit, hæc verba omitendo, μὲν ποτ' ἡμῶν ἐτάρων, qui maiore etiam in

sequenti versu libertate vsus est, omitendo quidē & hæc verba ἀδριαῶν μὲν πηχάεντες, sed in eorum locum sua hæc sufficiens,

-- patria dedecus ultra sue.

quæ potuisset, verbū verbo reddēs, authoris sensum (cuius longè maior & emphasis & energia est) exprimere hoc quo ego modo,

-- ex partu noluit esse memor.

Hic certè verbū verbo redditū est, nisi quod ἀδριαῶν propriè Dolorū partus significat.

V. Καὶ] Hoc in duos hosce versus scholium inueni, Οὐ γανόοντα οἱ λαοδαμόνοιο τῶν ἱερῶν ὅππ' ἄλλοι, ἀλλὰ τῶν ἀδριαῶν, ἀλλὰ τῶν ἀδριαῶν, ἀλλὰ τῶν ἀδριαῶν, ἀλλὰ τῶν ἀδριαῶν.

P. 7. V. ΟΥ] Vide pag. 199.

P. 8. V. Τίται] Ald. ἐκλωρ pro ἕνεος.

V. Αθηνα] Istos pertinentes huc versus ex libro veteri sumptos inueni, Αλλ' εἰ τὸ δούρα κίονο πάλαρον ἐπιροῖ, Οὐδ' ἀπὸ τῆς ἐκλωρ ἕνεος, ἀλλ' ἡμῶν δαμάεις γὰρ τ' αὐτῶν αὐτῶν αὐτῶν ἀπὸ τῆς ἐκλωρ.

Deinde scriptum est, ἀλλ' ἀπὸ τῆς ἐκλωρ, ὡς ἔστι, & c. quæ altera respōsio in editione Badii & aliis quibusdam extat: Aldina neutram habet.

V. Κλαῖς] Hoc epigramma proximè sequi debuit illud Μακρόν, & c.

P. 9. V. Κακ'] ἄλλο μὲν pro μέγας.

V. Ληδαῖος] Cōfer cum illis pag. 204, & 205, Διοτὰ πελαγ. & Οἶδα πελαγ. & Τοῖς ἀργ.

V. Φρύξ] Sic potius interpungendus fuit hic locus, & verba Homeri maiusculis literis à cæteris distinguenda,

Φρύξ ἐπέων κακῆς ἤρχετ' ἐπιβολῆς, ΑΙΑΣ Δ' ΟΥΚ ΕΤΙ ΜΙΜΝΕΝ.

ὁ δ' αὐτῶν ἔρχετ' ἐπὶ τῆς, Μίμνει δ' οὐκ ἔτι τῆς ὡς ἀπὸ τῆς ἡμῶν.

Illā enim ἐπιβολὴν statim sequitur in his verbis ex Homero petitis, Αἶας δ' οὐκ ἔτι μίμνει, vel (vt etiā legitur) οὐκέτ' ἔμιμνει. Cui dum ab ipis vsque in inferis reclamaret Ajax vociferans, Phryx qui illi exprobrabat quod non ausus fuisset μίμνειν, ipsemet οὐκ ἔτι μίμνει illū respondētēs, sed viuis solo mortui clamore territus fugit. At Bellicarius hæc in verbis μίμνει & μίμνει allusionē nō animaduertēs, ita vertit hoc epigramma, Ματ' ἡμῶν forte Αἶας conuicia iactat.

Phryx in tumulo insultrās: iux bene et orsus erat: Quū iam non tolerans heros reclamāt ab imo.

Umbra nec uiuus sustinet ille: fugit. Ego verò illum sensum exprimere conatus sum hac interpretatione, Αἶας in tumulo Phryx affians ora resoluīt.

In maledicta, sonis protinus orsus ab his, CESSIT TANDEM ΑΙΑΣ. alii hic reclamationē ab ore:

Extincto cedit uiuus, at ille uero.

Sed nec aduerbiū ἐν ἑρθε, Ab inferis. Sic κατὰ pro Apud inferos alicubi me legere memini: cui respōdet apud Tibullum Infra, vbi scribit,

Non seges est infra sonum uinea cultra, & c.

Potest tamen ἐν ἑρθε commodè exponi etiam E sepulchro. Philippus in suo de Leonida epigrammate (quæ itidem post mortem reclamantem Xerxi inducit) eodem sensu dixit ἐκ νεκρῶν, in initio huius pag. Cæterū κακῆς hic suspectū est.

V. Εργῶς] Possunt etiam hic & sequēs versus sine interrogatione legi: atque adeo γὼ hanc potius lectionem postulare videtur.

P. 10. V. P A P M.] In Ald. P A P M E N I Δ O Y.

P. 11. V. Τληθῆ] Priorem hunc versum, qui deerat, Herodotus subministravit.

V. Αθλον] Imò authorem eius esse Athenæum quædam ἐπιγραμματοποιὸν cōstat ex Diogene Laertio in Anisthene & in Zenone. Magis autem conueniebat hoc epigramma titulo εἰς φιλοσόφους.

V. Ω σαικ.] Hic, meo iudicio, vel συνήθει esse voluit in συνήθει, (quæ tamen duriuscula fuerit) vel scripturam vocis σαι, vnde Stoici nomē acceperunt, sequutus est. Diogenes certè vtrobique nostram hanc lectionem habet.

V. Μουῖα] Diogenes vtrobique biosται.

P. 12. V. Γομοῖ] Falso & sine vllō iudicio in quibusdā edit. hic versus Palladæ adscribitur: vt & ille pag. 85, Ἰπποῖ μὲν σφ. & c. nec non pag. 50, Γομοῖ μὲν εὐ. & c. atque alii alibi. Sic pag. 21, hæc εἰ μοι ἐχθρῆ, & c. quæ Theognidis sunt, Bisantio cuidam adscribuntur.

P. 13. V. vlt.] Interpungere malit quispiā fortasse post βιάχην quam post Σειδῶν, vt ἐν ἑσῶ accipiatur μετὰ βαπκῆς, & mentita dicatur Iuno Bacchū, id est Bacchi partum. Videtur certè cum hac interpunctione melius fluere versus: ego tamen quam in cæteris omni-

bus edit. inueni, retinendā censui. Ad hanc porro fabulā pertinent hęc proximē sequentis pag. verba, καὶ Σεμέλας ὠδὶνα κεραύνων. nam Iunonis zelotypia Semelæ hoc exitum inuexit.

P. 14. Συμφωνον] Huic epigrammati potius inter ἀναθηματικὰ libri sexti deberi locus videtur.

V. Ερμιατ'] Crediderim ἔρματ' esse veram lectiōnem.

V. Κρούμα] Pro δὲ τρηπῶν legitur etiam δὲ ἐν τιμητῶν.

P. 15. V. Σούκα.] Malim σὺ γελῶντι, vt sit κλάων σὺ κλάωντι, & γελῶν σὺ γελῶντι.

P. 17. V. Εσται] Si hic ἐρμιάτορος legas (vt quædam editiones habent) itidem in sequente epigrammate legendū ἡσφρότορος, quum tamen habeant ἡσφρότορον. Item si cum quibusdam Stobæi exemplaribus hic scribas ἡσφρο (ἡσφ' ἔτ', sic & in sequente scribito.

V. Ἦν δ' ἄρα τῶν δούϊν ἐνὸς ἀφραῖς] Stobæus pro his verbis habet, Ἦν δ' ἄρα τῶν πύτων πῶδε λαίον. quam lectiōnem nostræ antepono, non solum quod cum Theognidis versibus conueniat, vnde sententia hæc sumpta est, & quod multo alii passim eam sequantur, (ex quibus est Sophocles in Edipo Coloneo, pag. 311. mæx editionis) verum etiam quod absurdū videri possit, ei qui nondum sit natus, hanc optiōnē dare: nato autem dari nō possit. Locum porro & in epigrammate sequente hæc lectiō habebit, mutato itidem λῶ in particulam negatiuam οὐκ. Hoc quoque (etsi leuius) obserua, legi apud eundem Stobæum ἠὲ ἡσφ' ἔται & ἠὲ δαίτην.

P. 18. V. Εἰ] Ex his Sophoclis, vt opinor, τὸ φέρον οὐκ εἶδος, καλῶς γρηφίρειν, pag. 326. mæx editionis.

P. 21. V. Ἀμα] Hęc interrogatiuè legi possunt.

V. Ἠῆρας] Vide apud Stobæum in vituperio senectutis versus aliorum in hunc sensum.

V. Τού] Pro ἀπνευστοῦ, siue ἀπνευστοῦ (quam scripturam falso quidam reprehendit) legitur etiam ἀπνευστοῦ.

V. Καὶ σαφολή] Ex hoc Theocriti versu sumptū hoc crediderim, Ἀσαφολὴ σαφίς ἔδει.

V. Αἰτελάς] Hoc distichum à præcedente separandum censuo.

P. 24. V. Οὐσῆ] Ex Menædro sumptum est hoc loquendi genus, γρημῶσσαντα φέρειν.

P. 26. V. ΕΡΜΟΚ.] ΤΙΜΟΚΡΕΟΝΤΟΣ.

P. 29. V. Βαῖον] Pro κορύπην legitur & κορύπης, id est cornupeta. Ridiculam enim esse illorum expositionem iudico qui Coryptes filium intelligi putant.

P. 30. V. Εν ποτι] Pro ναῖον habet Erasmus ναῖων, quem ita scripsisse puto respiciētem ad sententiā potius quàm ad verba. Apud Herodotum certè ναῖον eodem quo hic sensu legisse mihi videor. At quomodo pro volans accipi possit (vt quidam interpretantur) nescio.

V. Καὶ ἴση ὄσον ἔπυχε, &c.] Iuxta illud Hesiodi, Οἱ ἀπὸ καὶ πύλα ἀπὸ ἀλλήλων κακὰ πύχων.

P. 41. V. Ἀρμυ] Pro ἀχορῶν ἀπυρῶν legitur etiā ἀχορῶν ἀπαλίξοις, vt apud Platonem in Alcibiade posteriore: πῶ δὲ δὴν (inquit) καὶ ἀχορῶν ἀπαλίξοις κελύει.

V. Κύριον τὸν ἦσα.] Pro κωρὰ fortasse reponendum κούρα.

P. 45. V. Λάμπων] Longè commo- dior videtur lectiō κλαῖων.

V. Ο πρίν] Huc pertinet epigramma quod habes initio p. 48.

P. 38. V. Οἰκω] Inter epigrammata Theocriti reliquis eius poematibus adiecta hoc quoque extat, sed præfixis duobus versibus, sine quibus imperfectum esse videtur, & velut ἀκέραιον. Sūt autem hi,

Ἠκύριος ἰσπαθῆμος, ἰλάσκει δὲ θεὸν εἰπὼν
Ουρανίω, ἀγλαὴ ἀγγίμα Χρυσόβρατα.

P. 46. V. Διφθεῖς] Pro πότμος legitur & τίμος.

P. 47. V. Τίω] Rectius legetur τὴν quàm τίω, vt sit per appositionem dictum, προῦ μὲ τὴν ὄντα ἀνδρῶν παροδῆν. & cum præcedentibus ac sequentibus aptius cohærebit.

P. 48. V. Βησπέντας] In Ald. edit. legitur ἐβουσπέντας, non ex errore typographico fortasse, sed ex autoritate veteris codicis. ferri enim & hæc lectiō potest: sed nostram censeo debere præferri.

V. Τελεῖ] Pro θεπλοῦ legitur & θεπλο- λονκῶς, quæ lectiōnis diuersitas & alibi passim in hoc nomine occurrit.

P. 52. V. Εἴρωσα] In aliis editionibus legitur δεσθάνια. quod si admitte- retur, significaret agrè vel difficilè mo- rientem: sed δεσθάνια melius quadrat, quod eius cadauer è sepulchro extra- ctū supplicio affecerint, tanquam viui corpus.

P. 53. V. Καὶ μαιν] Pro ζαλαγῶσα legitur etiam λαλαγῶσα & ζαλαγῶσα, quod postremum à λάλος deduci pos- sit, præfixa epitatica particula ζα, vt sit ζαλα γέουσα, & μαινῆ herbæ sit nomen. Ex ζαλαγῶσα certè deprauatum vide- tur ζαλαγῶσα, quod in Ald. edit. habetur.

P. 54. V. ΤΡΥΦ.] Sunt qui hic pro Τέρπτη malint Τέρπαιδρον, sed initiū pri- mi versus quomodo Τέρπαιδρος pro Τέρ- πης ingredi poterit?

P. 55. V. Κριώσαι] Infra, titulo εἰς πηγάς, repetitum habet hoc epigramma (vt alia quædam) ceteræ editiones: quod repetendum non censui, sed ibi remit- tendos ad hunc locū lectores. Sed quū hic ἀενάου & ἠγίου habeat, illic ἀενάος & ἠγίος siue ἠγίος, ex duobus hisce ma- lis lectiōnibus bonā vnā feci ἀενάος & ἠγίος vt sit, πῆς φλόξ ἠγίος ἐσβίον ἀενάος, videlicet οὐσας τρωπῶν. Pro περὶ μεθετα- αὐτὲ ibi habent quædam editiones πτή- μεθα, at veteres codices πτήμεθα.

P. 56. V. Κα] Ver. cod. habent ἀ- λά γα τῶν. quod mihi magis placet.

V. Ερμια] Malim λύον, vt sit pro λύτω, quod respondeat πῶ λέρτω. Potest etiā legi (& melius fortasse) λύση.

P. 57. V. Σὸν] Post sὸν consultò po- sita est interpunctiō, quæ & post ἐμὸν ἢ itidem ponenda fuit. Subauditur enim ex præcedētibz δῶρον cum σὸν, & cum ἐμὸν.

P. 61. V. Γούλυον] Hoc epigramma proximū esse debuit illi Πύλυος εἰσαλ.

P. 61. V. Εύαγ.] In aliis edit. perpe- ram legitur χαλκός pro καλός.

P. 67. V. ΠΤΟΛ.] Fortasse legen- dum potius εἰς πτολεμαῖον, ita quidem vt epigrammatis author loquentem il- lum introducat. Talem certè errore in libello εἰσαλ δῶρον, huius epigrammatis mētiō- nem faciens, πῶ μὲ ὕπνον, πῶ πρὸ πηχόν, ἀρ' ἄλλο ἔστιν, ἀπ' οὐστρον ἔχον ἀσροτομίας εἰ- κασμον, Οἷ' ὄπ, &c. Idē pro ματιῶν ha- bet ἰχθῶν, & θεοπεφός pro διοφείος.

P. 71. V. Κῆρα] Rectius fortasse κ'

λῶιδι.

V. Σῆο] Legēdum puto κατ' ἄλοφος.

V. Ούρανόν] Sunt qui alterā lectiō- nem γάιτε retineant, & per σπύχισιν excu- sari posse putent.

V. Τῶ] Post hunc versum habent quædam editiones hęc verba, γδαμα- λός, ἑμαλός, κούλος, τρωπῶν, ἴσος. quæ quid sibi velint, aut quem hic locum habeant, nescio.

P. 73. V. Διοιδῶν] Pro διοιδῶν le- gitur & λυσοιδῶν, sed perperam. Quid mihi prodest, inquit, portum tenuisse, si desint qui funes religunt? At quidam legens λυσοιδῶν, & iuxta hanc lectiō- nem locum istum interpretans, miror quem sensum sibi finxerit, quum ista sint contraria, appellere in portum, & funes siue rudentes soluere. Sed & illud νεκῶν φέρων ἀμειψα δῆλυ (hoc enim o- biter dicam, licet talia tractare nequa- quam mei sit instituti) non video cur cum viro alioqui doctissimo expone- re debeamus, Quæ traieci mortuos quibus onusta erāt. Inuenimus enim in vulgata significatione participii ἀ- μειψα δῆλυ, huc multo cōmodiorē sen- sum, Quæ onus meū cadueribus per- mutauit. Id est, quæ quos viuos vehēbā, nunc veho mortuos. Neque enim ma- ri absorpti erant, sed in ipsa nauī perie- rant, siti fortassis aut fame, aut cali tē- pestate. Ideoque illud ναυηρό non est in propria significatione accipiendum, sed pro iis qui salua nauī & quidem in- tra ipsam nauim, mortem quæ ex nau- fragio timebatur, subierant.

P. 74. V. Οὐ δρ.] Vnum est hoc e- pigramma ex illis quæ Latino carmine reddidi. dum autem verterem, mendū deprehendi (mihi certè videor depre- hendisse) quod oculos meos antea fu- gerat. nemo enim, vt opinor, qui meū sensum expendit, negauerit ita legen- dum esse, -- τὸν ἀσπῆρα πικῶσα Βακχῶν ἐπὶ Σεμέλη, &c.

V. Χίρων] Nec mihi satis placet hæc lectiō, nec χίρων, nec κίρων, nec κερῶν. Quia tamen suspicor authorē epigram- matis hic nomen eius posuisse quem hisce suis versibus compellat, (vt fieri in aliis nonnullis epigrammatis viden- mus) magis inclinatus animus vt lectiō- nem Aldini exemplaris (quæ est χίρων) sequar.

V. Εἴπ] Vt stet versus, εἴπ in locum

τῷ ῥεponēdum existimo, & ita legendum, *Εἶπε τὰ δὲ ψήφισι ἐοῖς φίλα, &c.*

P. 78. V. Η σκαρῶν] In huiusmodi locis poni solet potius παραφ.

P. 79. V. Ο λκαῖ] Legitur etiam ἀμετρῆ του πολέμου.

P. 80. V. Γήραος] Pro ποιηδύμον legitur & ποιηδύμην. Est & tertia lectio hac ποιηταδύμη, σὲ παρόντα Εκτελεσθῆν. hanc autem sequendo, post ἔσοσκι interpūgendum fortassis esset.

P. 81. V. Α ΠΟΛΛΑ] Si Alpheo Mitylenæo in sequenti epigrammate credamus (ut certe credere debemus) quin istud sit Antipatri, minimè dubitabimus. Est enim proximè sequens Alpei epigramma huius ἀντήρητικόν, in quo etiam meminit ipsius Antipatri nominatim.

P. 83. V. Υ δωρ] Athenæus habet, *χρησὸν οὐδὲν ἀντικεῖσιν.*

V. Κ ε α π η ο ς] Idē habet ὁ δὲ δῶδῶς, quod malo.

V. Τ ο ι δ ῶ ρ] Apud eūdem legitur, *Τοιδῶρ ποιστοφάνων ἄδμος ἔσφουεν.*

P. 85. V. Φ ῆ γ ῆ] Pro ἔξειε quædā editiones habent ἔξει. quæ lectio admitti posset si βαυδῶς legeretur, hoc sensu, ἀλλὰ βαυδῶς ἔξει σι. Sed alteri lectioni acquiescendum censo.

P. 88. V. Ε ἴ λ η ν] Pro ποιηδύμας reponendum puto ποιηδύμας. nam οἰμωζέειν σελέγρ, non dicunt Græci, (quod sciam) sed οἰμωζέειν σελέγρ.

V. Ε Ι Σ Π Η Γ Α Σ] In aliis editionibus legitur Εἰς πηλῶ, quum debeat esse generalis titulus. In iisdē perperam post secundum huius tituli epigramma legitur Εἰς τὴ Σαλμακίδα, quasi omnia quæ sequuntur epigrammata, de ea scripta sint.

P. 90. V. Εἰς κλέπῶ] Hæc verba occasionem dederant aliis hic ponendi titulum generalem Εἰς κλέπῶς, cuius nec supra in catalogo titulorum huius libri sit mentio.

P. 97. V. Κ ἔ ν ο] In aliis edit. inter hunc versum & principium sequentis epigrammatis interiecti habentur quatuor versus, quorum primi initium est, *Εὐθεία μὲ ἐγέλασε.* qui quod sit principium idyllii Theocriti, & huc non pertineant, à me fuerunt omitti.

P. 98. V. Μ υ ρ μ ε] Quædam editio nec (quarum est Aldina) pro Μυρμιδόνες ἢ ἀπολλοῦ κ, habent, Θεοκλήμην ἢ οὐκ ἔστι.

P. 101. V. Π ῶ] Stephanus in ἔφεσας afferens hoc epigramma, legit ἔφεσας πον ἔμμα. quam lectionem nostræ antepono.

P. 119. V. Μ η] Pro εἴλεε legitur apud Diogenem Laertium εἴλεε, quod malo.

V. Α δ υ λ ο ν] Imò epigrammatis huius author est Apollodorus arithmeticus, si Athenæo & Diogeni Laertio credimus.

V. Η ἦ κ α] Pro ἠήκα habet idem Diogenes ἠήκα. sed Athenæus ἠήκα legit, cui potius assentior. licet initio mihi magis arriserit ἠήκα, quasi diceret Apollodorus Pythagoram assequutam esse quod volebat. Atque hanc sequendo lectionem, suspensa non relinquatur sententia. Sed hoc esse in ea incōmodi animaduerti postea, quod qui ita loquitur, ista eo ipso tempore pronuntiare videtur quo à Pythagora quod diu quæsierat inuenitur: at quæ sequuntur καὶ ἐφ' ὅτῳ, &c. sunt eius qui non rem quæ geratur exponat, sed quæ olim gesta sit commemorat.

V. Κ ἔ ν] Idem Athenæus habet Κληνός ἐφ' ὃ κληνῶ. At Diogenes κληνῶ, (in quo illi & Athenæo assentior) cetera ut habentur hic, legit.

V. Δ ἦ τ ῶ π η] Centaurum non immeritò aliquis hoc epigramma vocauerit, utpote cuius διφύες sit argumētū, sicut διφύες corpus centauris fuisse perhibet poetæ. Dubium autem mihi non est quin error inde manarit quod aliquis istud ἠήκα truncum esse relictum, vicissim autem illi δὲ τῶπη caput esse ablatū cernens, vnum ex illis corpus cōficiendum putauerit. Hic porro locus cuius errorem nobis aliorum authorum loci patefaciunt, ad odorandum tales qui latent alibi errores, sagaciores reddere nos debet. Ceterum hos quatuor versus, Xenophanis esse, idem Diogenes testatur.

P. 120. V. Ζ ῆ λ ο ς] Malim φοιδέει.

P. 121. V. Α ρ γ] Vide num scribendum sit ἀρπαλέως.

P. 122. V. Κ α ἰ] Repono ἐν γίγεται pro ἐγγίγεται.

P. 124. V. Κ α ἰ φ] Reponendum puto ἐκίμωσε pro ἐκάμωσε.

P. 126. V. Ο ὕ π ο ς] Pro βήπτες legitur etiam πικάρτες. At quidam, vsus exemplari in quo neutra vocum harum ex-

tabat, ad cōplendū versum reposuit μὲρ πηρός. cui fidem adhibendā non cēseo, quum ipse contra fidem omnium editionū hanc lectionē sequutus sit. Adde quod πηρός nō sufficeret ad id exprimēdū quod describit Lucillius. At ex illis duabus scripturis nostrā præfero, quod ironice poni solet βήπτες potius quā ἀρτες, aut πικάρτες.

V. Ω ς τ] Pro τὸ μέρος legitur & τὸ μέρος. Si τὸ μέρος, significabit τὸ δὴ πηρόν αὐτῶν μέρος: si τὸ μέρος, erit pro μισθὸς τὸν μέρος.

V. Εἰ κ] Ex vet. cod. annotatum reperio παρηγίλυτον pro παρονώωχον, nihil immutato sensu.

P. 127. V. Τ ὸ σ α ῖ ς] τῶν εἰς τὸν εἶτ' ἐκείνην. Sed nostram hanc lectionē malim, ut hæc duo εἶτ' ἐκείνην, εἶτ' ἐκείνην, respondeant duobus illis pag. 125, εἶτ' ἄλλοτε, εἶτ' ἀπὸ τῆν, in disticho ex cuius imitatione scriptum esse hoc videtur.

P. 128. V. Α γ α ἰ] τῶν εἶπῶν pro εἶπῶν. Scholiastes istam lectionem in huius locum reponit, exponens, Scant & firma sunt, duæ manus & alter pes. Sed εἶπῶν scribendum esset. Audiui autē qui εἶπῶν retinentes ita exponerent, Nūquid tres sunt luctandi vices? Vel, Nōne tribus reperitis vicibus luctari mihi conceditur? Quis dicat sibi eoque luctari ius esse dum ter deiiciatur. Quod si etiā illā explicationem scholiastæ potius sequēdam quis existimet, non video cur εἶπῶν mutare necesse sit.

P. 132. V. Εἰς ῥό σ η] Consulto posita est interpunctio post πάλῃσι, ut dicamus ἢ λῃς ἔρωσθῆς ἐπὶ πάλῃσι. Quod πῆσι ita collocatum obseruatione dignū est.

P. 133. V. Μ η δ ῆ π η] Pro ἀπολλῶν legitur etiā ἀχλοπῶν, quæ lectio mihi summo opere placet.

P. 135. V. Τ ῶ κ ῆ ρ] Ex cæterarū editionum interpunctio nullam sensum elicit.

V. Τ ῶ κ η ρ] Aliæ editiones hunc versum imperfectū habēt, hoc modo, τὸ ἦ γηρας οὐ ποτε βιάσθῃς. ego ex vet. codicum autoritate expleui.

V. Οὐ δὲ πα ρ] Lege potius ἀπανούσας ῥυπιδας, ne producas primam nominis huius syllabam quæ corripitur solet.

P. 136. V. Α λ λ] τῶν ἀπορτίων pro ἀπορτίων, aduerbium malo.

P. 137. V. Τ ὸ αὐ τ ῶ] Alius titulus ex vet. cod. affertur, nimirum hic, Ἀδύ-

λον. οἱ ἦ Πάμα δῶ. Certè nihil Lucillianū habere hoc epigramma videtur.

P. 138. V. Κ α ἰ λ η μ] In aliis edit. legitur λέκτεια pro δέκτεια, posito λ pro η, quem errorem frequenter occurrere, in meis in Xenophontē annot. docui.

P. 141. Οὐ λ α λ] Ita legēdum, ut stet versus, non, ut in aliis edit. εἶπῶ δὲ σὲ πάλιν ἐλέγξω.

P. 143. V. Π λ ῶ] Vide num scribendum sit, ἦ γῶ, id est, qua enim parte.

P. 144. V. Γ α ἰ α ν ἔ σ ῶ] Ex vet. cod. reposui αὐ εἰπῶν pro ἀργύρεον, quod in aliis edit. licet repugnante versus lege, habetur. Sed debui fortasse & interpunctio mutare, ut ita legeretur, κέμισα πὲ σὸν, deinde αὐ εἰπῶν ἔργου καὶ λάβε.

P. 145. V. Εὐ ρ] Interpūgēdū puto ποτί post λύσας, ut sit, ὁ πῶς λύσας ὄρεν φῦξ.

V. Ο τ λ] In aliis edit. legitur πνεπνεχρόπερος vna voce, quod erroris ansam præbuit cum aliis, tum ei qui doctissimi alioqui in hoc volumen scholia edidit. Nec solūm errādī occasione, sed & rectam lectionem deprauandi hinc sumperunt. nam quum nihil viderent quod cum παλαισῆς iungi posset, ex παλαισῆς, alius παλαισῆς, alius παλαισῆς Docti fecerunt.

P. 149. V. Οἰ ῆ λ] Literulā a nomini Δάμης præfixā præfige potius articulo οἰ, & πλάσιν ἔργῳ post τῶμοις colloca, ut ab οἰ incipiat responsio.

V. Εἰ σ π η η] Scribētibus εἰς δὴ τῶς μούσῃν & εἰς τῶν τῶν εἰπῶν non assentior.

V. Οὐ κ ἔ τ] τῶν καὶ ἀρταμα pro τῶν ἀρταμα. ego nostrā lectionē retinēdā cēseo, & pro καὶ ἀρ accipiens.

P. 150. V. Κ α ἰ π η ρ] Pro ἀκτυνέμερον annotatur ex vet. cod. θρασυνόλονον, quod huic loco optimè conuenire videtur.

V. Ν η κ] Pro ὀδῶν legitur etiā ὄπων, in vet. cod. quos ego hic sequendos existimo. Fortasse autē ἀπολλων lineola notari nō debuit, quū author epigrammatis ludat ex ambiguo, partim tanquam nomine proprio, partim tanquā appellatiuo vtens τῶν ἀπολλων.

P. 153. V. Κ α ἰ π η] Hæc verba ἢ πῆ γῶ addita interrogationis nota separavi à sequentibus, quum antea illis iuncta, nullū sensū haberēt. Videntur autē id sonare quod vulgò dicimus, *Εἰ βίε γῶ εἰς fuit ill'?* Vel, *Et qu' en aduim' ill'?* Sic in quodā epigrammate Lucillii, pag. 156, *Καὶ πῆ γῶς οὐχὲ κατὰ βεῖσιν, &c.*

V. Τὸν] Primum hoc epigramma melius ad titulum εἰς διαπίς quam εἰς κουρέας referretur.

P. 154. V. Μὴ δὲν] Legitur etiā Μὴ δὲν ἐλὼν αὐτὸς, sed quæ habetur hic lectio magis mihi placuit.

P. 158. V. Κεῖται] ἤτοι παλι κερματῆ pro παλι κερματῆ, q. si quis retinere vel let, pro alicuius nomine acciperetur, cuius, itidem vt Titii, gigantea esset esset corporis proceritas.

P. 159. V. Οὐ σὺ] Malim Ἐσμῆς. vt sit οὐ Ἐσμῆς pro μη Ἐσμῆς.

P. 161. V. Καὶ νῦν] Legitur etiā ἐν εἰσιστοπιῶν, quæ lectio fortasse nō omnino reiicienda est: vt dicat, huic pigro vix tandē post annum persuaderi potuisse vt surgeret. At illa lectio ἐν δὲ ἰστωῖ, non minus auctore suo inepta est.

P. 163. V. Τέθρ.] Repono κτ' ἡμας. vt pag. 167, Εἴη σοι κτ' ἡμας κοίφην κόνις οἰκτρὴ Νέαρχε.

V. Αρχόμε.] Deleui interpunctionem quam alia editiones habent post οὐτω, vt sit ἡλεῖς ἀρχόμεθα & παίζομεν pro ἀρχόμεθα & παίζομεν.

P. 164. V. Αἰδίζω] Huic epigrammati locus erat potius in tit. εἰς ἡμαμαποικίς.

P. 165. V. Καὶ πεία] Quidam ἑρία legendum censent, sed quomodo cum κερματῆ conuenire possit, viderint.

V. M. A. K.] Versus Arabii pag. 376.

P. 170. V. Κεῖται] Ita legitur in omnibus edit. nec vlla ex vet. cod. annotatur alia lectio. Nec certè aliter legendum esse existimo, sed Lucillum de industria hic solæcismū cōmississe in mentione eius, & dicentē se, quoties eū cōspiciat, os habere solæcismis adstrictū, simul etiā solæcismo vsum esse: vt ostendat, non solum eum intuēdo, sed vel solum eius recordādo, se in solæcismos incidere. Ita autē esse intelligendum πὸ σῆμα μου δέδεται, (nō, cum scholiaste, hoc sensu. Os meū vincitū est, ne barbarè loquar) ex ipso Lucillio probare possū, cui⁹ hic versus pagina 136 claudis, Εὐθὺ σολοικίζον πὸ σῆμα μου δέδεται. Scio tamen ἀνακόλουθα huic solæcismo nō absimilia apud poetas præferti extare.

V. Εἰ σοῦ.] Fortasse melius interpunctio quæ est post ἡλεῖς, post καί τις collocabitur, vt sit ἡλεῖς καί τις πᾶσι παῖσι. q. d. Si vis ita instituire filium tuum vt istis omnibus rhetoribus similis euadat, caue literas discat. Atque ita

innuet tam rusticos esse rhetores illos vt ἀνακόλουθα esse videantur.

P. 171. V. Σεῖψ.] Crediderim poti⁹ καίτοι ἀ πη δὲ α esse separandum.

P. 172. V. Μὴ δὲν] Pro φέξτε ἡβρέξτε, quod videtur bellè cum τέρπην μεθύσκων conuenire, si modò πῶρ pro calidis cineribus accipiamus.

P. 174. V. Αἰδίζων] ἤτοι πρὸς πρὸς χερσὶ στας.

P. 175. V. Τὸν δ' ὄρ.] Ita hæc à præcedentibus separanda esse (quæ alii typographi præcedentibus iunxerāt) iam pridem in mea editione Anacreontis docui.

V. Γνεαλέων] Vnū hoc est ex multis Palladæ furtis quod detexi in priore mea (& quidē omnium prima) Anacreontis editione: à quo hoc epigramma, cōmutato tantum versuum genere sumpsit, vt ex Hipponacte illud pag. 139, Γνέσα ζωη, &c.

P. 175. V. Πηρ.] Quædā editiones pro hoc versu istum habent, Αἴψα δ' ἀναδερμαίνων ἡχοδύβην κερματῆ. Qui versus non stat, sed statit si legamus, Αἴψ' ἀναδερμαίνων. Cui si emendato antepotendus alter fortasse non fuerit.

P. 177. V. Πασι] Tolerabilius est μεδονα ιδύειν pro μεδονα ιδύειν, quam μεδονα ιδύειν, vt habent quidam libri.

V. Οἶσιν] Melius fortasse πῶπον, id est potationem.

P. 178. V. Αδύα.] Idem titulus pag. sequente epigrammatis cuius initium Πῶς ἡχοδύβην, &c. in quo duo versus huius repetuntur. Vt utq; epigramma certè non alio quàm Pallada dignū iudico.

V. Οὐδὲν] Hi sūt illi duo versus quos dixi, repeti sine vlla mutatione, nisi quòd in fine versus prioris legitur ἡα pro οὐδὲν, quod malo.

P. 179. V. Αλλὰ] Malo εἴπης, quod libri quidam habent.

V. Εἰ τοῦ] Vacuum locum vel post ἀγορανομίῳ vel post πωπῆ interpungere volentibus reliqui.

P. 181. V. Τὸν] Vel ἑρκοῖς iungēs cū ἡχοδύβην, distinguē post ἄλλοισιν.

P. 182. V. Ηλικῆς] Aldina editio habet αὐδὲς ἡλικῆς, quæ lectio omnino reiicienda est.

V. Αἰν.] In aliis edit. perperā iunctū est hoc distichon cum proximè præcedente, quasi ad idem epigramma pertinēs. Quinetiā nōnulla illud distichō

quod proximo proximum est, cuius initium, Οὐκ ἐμὲ, &c. epigrammati præfigunt. In Aldino autē codice totū etiam sequens, quod incipit, Τὸν πῶπον, his annectitur.

V. Τὸν π.] Sunt qui ἀπόκρουσον ἐμὸν legere malint, sed de χόλον quod seorsim positum esset, nihil dicunt.

P. 183. V. Χρήσας] In aliis edit. ita interpungitur hic versus, Χρήσας γὰρ πλούτου, μὲν τὸς ἀπολλοφάνης, quam interpunctionem falsam esse non animaduertens Morus, ita vertit,

Te ditem appellant omnes, ego plane inopere te.

Nam facit usus operis: testis Apollorphanes. Tanti est bene interpungere. Quamquā & hoc debuit animaduertisse Morus, non esse ἀπολλοφάνης, sed ἀπολλοφάνης: nisi fortè secundam verbi substantiui personam subaudiendā censuit, & aduerbium δ.

P. 188. V. Εἴπερ] ἤτοι ψυχὴ pro ψυχῆς.

P. 197. V. Δουλί.] Legitur & ita, Δουλί τανος εἰς αἰμῆς ἐκ πειχῆς ἡχοδύβην. In qua lectione sunt etiam qui ἐν πειχῆς pro ἐκ πειχῆς reponant.

V. Αἰσιν.] ἤτοι ἴσῳ ὀδόντα pro ἴσων δούπα.

P. 199. V. Αἴλ.] Pro ὀψὲ δῶσας legitur etiā ὀππὸ δῆσας, quod nihilo magis probō, sed ὀ ψιλώσας reponendum suspicor.

P. 200. V. Κεῖται] Legitur etiam ὧς κείναι ῥήμασι πειθόμενοι. Sed νομίμοις malo, vt pag. 102, πατήρην ἀζόμενος νόμιμα. Herodotus tamen habet ῥήμασι.

P. 201. V. Χ ἀρετῆ] Rectius fortasse πολέμου sequentibus iungeretur.

P. 202. V. Δακρ.] Est & alia lectio, εἴπης, σοὶ μένον ὀππότερα.

P. 203. V. Αἰσιν] Iulius Pollux affert hoc epigramma libro 4, ἴσων δούπα, non ἴσων δούπα, & ἡθαρρος pro θῆσαρρος.

P. 204. V. Ητ δ' ἐς] Scholiastes pro βόρροχον suspicatur reponendum πυροβόρροχον vel δαπυβόρροχον, sed non staret versus retinendo ἴσων ἐμῆιο, vt ipse retinet. Adde quòd πυροβόρροχον vel δαπυβόρροχον non satis aptè cū εἰκόνα iungi videtur. At pro θῆρρος non dubito quin θῆρρος reponi debeat. quare ita legendum (si & mea cōiectura post tantū virum locus reliquus est) cōsulerim, -- ἴσων ἐμῆιο πῶ βόρροχον, εἰκόνα θῆρρος.

P. 206. V. Αδύα.] Repono Διοχμήους

λαρπῶν. is enim in ipsius Lyconis vita hoc epigramma vt suum profert.

V. Τῶ] Malim ἀν ὄρην. Apud Diogenem autē (haud scio an ex errore) legitur ἀν. quod nisi duriusculum esset indicatio iūctum, pro eis, sensū efficeret aptissimum, hunc videlicet, ἀν ὄρην δὲ λοπέλις ποσι βαδίσαι, ἔδραμα νυκτὶ μῆτ' ἴσων οὐτω μακρῶν ὀδὸν αἰδῶ ο. At scholiastes ἀ legit, & admiradi aduerbiū esse dicit.

P. 208. V. Πρῶτα] Debui vel absque exemplariū cōsensu reponere Μενωπείας.

V. Κεῖσθ'] Sunt qui lacunam huius versus implētēs, ita scribant, ἐπὶ οὐκ ὠδῆς, οὐ χερσὸν οἰσὶ ἀχρῶν. quam lectionem qui primus sibi adscripsit, nō primus excogitauit. Doctissimus enarrator huius operis, Fortè, inquit, ἐπὶ ὠδῆς καλῶς (vel ὠδῆς) οὐσὶ ἔρον, neque amorem. dixit enim αὐλοῖ, καὶ μετ' ἔρωτων. Hæc est illius quoque cōiectura: At ego partim hanc, partim illam priorem sequens, ita legere malim, ἐπὶ ὠκ ὠδῆς, ὠκ ἔρον οἰσὶ ἀχρῶν. Quid si verò ipsa auctoris verba retinentes, οὐκ αὐλοῖ, οὐκ ἔρον legamus?

P. 209. V. Μήμης] Malim μήμη: Scholiastes autem μήμης retinens, ἔνεκεν subaudit.

P. 210. V. Ἀσέγγε] Malim εἶσα ὄρην cum Diogene Laertio legere.

V. Ἀσῆρ] Distichō hoc rectius apud eūdē Diogenem à præcedenti separatur, & pro alio epigrammate habetur.

V. Ἀδίστω.] Neroni malè adscribitur quod alioqui multo est eo antiquius: licet id aliquando vsurpauerit, & quidē Σανόντος mutans in ζῶντος.

P. 211. V. Ηθον] Repetitur infra hoc epigramma titulo εἰς ναυαγήσαντας, quod tamen hæc editio repetitum nō habet, sed ibi ad hunc locum lectorem remittit. Legitur autē ibi Ηθόν pro Ηθόνιον, & ὠκ ἡχοδύβην pro ψυχόμενον.

P. 213. V. Τίς] Vel, ἴσων δούπα ἡθόνιον, &c.

V. Αἴσιν] Rectius ἡρ ὄρην, &c. V. Ητ δ' ἄρ] Repono Χρῆν δ' ἄρ, ex illo ipso Herodoti loco, & aliis quibus eodem loquendi genere vtitur.

P. 218. V. Τίς] Malim πὶ δούπα μου.

V. Τίμων] Vt illa verba οὐ γδ' ἐτ' ἐσὶ inclusi parenthesi, ita etiam debui fortasse post πὶ πῶ interpungere, hoc sensu, πὶ πῶ ἐχθρῶν; φράς ἢ σκόπης;

P. 219. V. Τειρ.] Apud Suidam pro πολλοκάμους legitur ματούς, sed repugnante versus mensura.

P. 220. V. Σιγ.] An χρυσόμαλλε.

P. 223. V. Ούτω.] Malim πύσ' ἢ πῦ.

P. 224. V. Αρπ.] Stare non potest ἐσπεύοις (licet ita legat & scholiastes) sed an in ἐσπεύοι, an in ἐσπεύοι mutari debeat, dubium est.

V. Ηῶν.] Legi possit & ἠῶν.

P. 225. V. Ερπών.] Pro ἀμφικέλευθον legitur & ἄρ, κέλευθον.

V. Ω πόσον.] ἄ πόσον.

P. 226. V. Τρυγ.] Hanc vocem ἀνθημα suspicione mendii liberat versus secundus pag. 422. q ab ipsa incipit.

P. 229. V. Τιμονόη.] Non malè fortasse post Τιμονόη collocabitur πλεία τιμη, ut iste lecto nomine illo, cogitabundus apud se dicat quæ sequuntur.

P. 232. V. Ας.] ἄ ἦς. & apud Laertium, ἐξέτι δαίμωνος ἔρωος. Apud Athenæum autem πικρὸς ἐπέτιν ἔρωος.

V. Ην γέον.] Athenæus pro versu isto & principio sequentis habet, Α δλοὶ γέοντος ἀπαντήσασιν ἐκείνης Πρωτοπόρου. Eadem & apud Diogenem verba reperiuntur, nisi quod ὠροτοπλέου habet pro ὠροτοπόρου.

V. Πρωπε.] Athenæus habet ἦε π pro ἦλ θηπ.

V. Μηδὲ.] In vulg. edit. legitur κατὰ χθονίοις ἢ δαίμονος, quod ferri non potest, sed, aut retinendo κατὰ χθονίοις, mutandum est δαίμονος in δαίμωνος: aut si servare quis malit δαίμονος, ex κατὰ χθονίοις, vel κατὰ χθονίης vel κατὰ χθονίου faciat necesse est.

P. 234. V. Ηρω.] Pro ἀμύσσει, vel ἀπύσσει, vel potius ἀμύσει (ea forma qua dicitur πολυμύσσει ab Homero, eoque sensu quo alibi idem ἀμύσει ἀλιταύδης vocatur) reponendum crediderim. Nam quomodo ἀμύσει pro ἀλασει accipi possit non video.

P. 236. V. Φείδεται.] In quibusdam editionibus legitur δα πῆν pro δρε πῆν: sed hanc lectionem nō solum pictores & poetas, (qui πῆν γέγονεν δρε πῆν προροι σιγγουν) sed & Suidas, ita legens in verbo φῆνω, comprobat.

V. Δίνδρ.] Pro δειμίμπε putavit aliquando reponendū esse δειμίλιετα: sed postea doctissimi scholiastes coniecturā meam anteposui, qui δειμίμπε scribendum suspicatur. Dicitur autē δειμίμπε

pro δειμίλιε, eadē forma qua δειμίλιε.

P. 237. V. ΑΣΚΑ.] Vetusiorum hoc esse authorem huius epigrammatis ex multis coniecturis colligo.

V. Θυμόν.] Legitur etiam ὡς παρ' ἀρχαίς, pro οὐκ ἀρχαίς. & illā lectionē habes infrā 498, ubi hoc epigramma inter cætera, ut eorū cōtinua series qualis in veteri codice erat, servaretur, relinquendum esse censui.

V. Α δλοφ.] Pro κρείσσον sive κρέσσον apud Eustachiū κρείσσον, nulla mensuræ versus habita ratione, legitur: eadēmq; in parodico Mnasilcæ carmine, quod huic respōdet, nō apud Eustachiū solum sed & apud Athenæum lectio invenitur. ita enim scriptus est apud utrūq; ille versus, Α κακώτρων πέρης κρείσσον ἐμοδ κέκριται. Hæc tamē lectionē miror potius quàm probō. nā ut hic κρείσσον, ita μείζον pro μείζων positū habes infrā p. 309, in hoc versu, Πολλοὶ ὁ μὲν ἔφαθ' μείζον, ὁ δ' ἠμείζων. At ἐμοδ (ut habes pag. 498) magis placet, quum cætera Doricē sint scripta.

P. 238. V. Οὐτως.] In aliis edit. legitur πῆμπε δῶρα, eadē licentia, vel eodē potius errore quo κρείσσον pro κρέσσον apud Athenæum & Eustachiū scriptū esse nulla metri habita ratione, in proximè præcedente annotatione docui. Sed & de priorè versu epigrammatis, quod est ante proximè præcedens, idem dicendū est. ita enim in aliis editionibus is scriptus est, Αἶας ἐν ἔσθ' ἢ μολοὶ δ' ὄρεσ' αἰθλων.

P. 239. V. Αἶας.] Non videtur ferri posse μάχης, sed in μάχην aut μάχην mutandum esse.

P. 240. V. Αδελ.] Imò non est ἀδελον, sed eius authore esse Empedoclem indicat Diogenes, Laertius in eius vita, hūc Pausania ei' ἐρωτέρον fuisse tradēs. Legitur autē apud eū, Πανσοπίου, & ΑΓ-χίτων, & Φαίπ' Ασκωπιδίην πατρὸς ἐφείδ' ἡ γέλα. Et ὅς πολλοὶς μοχλοῖσιν ἀμύσσει, ἢ μύσσει καμῆπασσι, & Πρωτοπόροις.

P. 241. V. Αμ.] Mirus est cæterarū editionū in hac lectione cōsensus ἐλασπῆτος, nisi q; in quibusdā ω legitur, subscripto videlicet ἰώτα. At ego nec ἐλασ, nec ἐλασ admitti possē existimo, quæcūque q; declinationis metaplasmū imaginetur. In ea verò quam sequutus sum lectione apertissimū quidē habemus sensum, sed ita tamē ut magis Latinū q̄

Græcū id loquēdi genus esse videatur.

P. 245. V. Χάρτε.] Legitur in quibusdā edit. οὐκ ἔστι. quæ lectio ex eadē hæresi manasse videtur ex qua illæ de quibus modò dictum fuit.

P. 246. V. Τόη.] Quædam editiones perperam hæc coniuncta habent, ἔστι π' ἑαίμα.

V. Τυμόν.] Repone ὡς κάμε.

P. 247. V. Δίμ.] Legendum puto ἐκρίφθην.

P. 255. V. Οὐδέ π.] Possunt etiā connekti cum sequentibus hæc verba, φείδ' ἐλασπῆ.

V. Α γ.] Pro λαβέων vide nū legendum sic λαβέων. Sed & βρυξας in sequente versu suspectum habeo. neque enim βρυξας pro βρύσται dici posse videtur.

P. 255. V. Ασκηθῆς.] In vulg. edit. legitur ἀσκηθῆς, accentu numeri singularis, scriptura autē numeripularis. Scholiastes quoque ἀσκηθῆς scribit, exponēs tamē ill. fus. At ego quin vel ἀσκηθῆς vel ἀσκηθῆς scribendum sit, ne dubitandum quidē putavi. Non minus autem cōmodè, imò cōmodius legetur ἀσκηθῆς.

V. Ημωσαι.] Quid si ἦμωσαι legamus: ut sit ἦμωσαι σὺ ὁ σφίσιβος. ut hinc incipiat apostrophe.

P. 256. V. Κλεισθ.] Legitur etiam μοῖρ' ἔκριν.

V. Ηνίκ.] Suspico, vel potius persuasum habeo, pro ἄμφ' esse reponendum ἀφ', ut sit ἀφ' ἡμερτίω ἔπειεν pro ἀπέπειεν ἡμερτίω.

P. 257. V. Εκ γαίμων.] Invenio & hæc lectionem, Εκ με γαίμωνος.

P. 261. V. Γάσα.] Fortasse scripsit Callimachus βύπικων, ut sit, γῆρας δόμον ἔσφιεν βύπικων.

P. 262. V. Νυμφίον.] Post ἀμφοτέρους reponenda videtur interrogationis nota, q. d. Quid quō utrūq; simul? Alioqui accipiendū hoc esset tanquā per apostrophen diadū. Sed quæ sequuntur, melius coherere videntur cum illis, si interrogatiuè pronuntiantur.

V. Οὐ καλῶς.] Post ὅ καλῶς (quod perfindē esse videtur acsi dicas. Indigna morte) collocādam puto πλεία τιμη, & pro πῆς reponendum πῆ δέ.

V. Παρ' ἡ.] Malim ὅη, ut iūgatur per tmefin eū ἡμερτίω: sitq; ἐφείδ' ἡμερτίω pro ἐφείδ' ἡμερτίω. Sic in sequenti disticho ὅη cum ἐκλίσσ' connektiur.

V. Α'] ut in proximè præcedēte epigrammate ὅη non ἐπι lego, & cum participio ἐμῶν iungo, ita hic ὅη nō ἀπο legendum esse, & cum ἐκλίσσ' coniungendum, ut sit ἀπὸ κλίσσ'.

P. 263. V. Θάινον.] Lege ἦσ, ut quædam edit. habet, & cōvenit cum ἐκλίσσ' ἡ. At in nonnullis legitur ἐκλίσσ' ἡ, quod cōvenit quidē cum ὄσ, sed cum κλίσσ' cōvenire non potest.

V. Ελασαι.] Pro ἀκλίω quædam ex vulg. edit. ἀκίω, quæδ' ἀκίω habet. Lectio illa ἀκίω refutatione non indiget: ἀκίω autē etiam si in ἀκίω mutari liceret, haud scio an versum ingredi posset: significatio certè loco huic cōvenire non videtur. At ne de ἀκίω aut ἡκίω dubitemus facit etiā ille versus p. 156, Ηνίκ' ἄμφ' ἡμερτίω ἔπειεν ἡκίω. ubi reponendum dixi ἀφ' ἡμερτίω.

P. 265. V. Τίτλις.] Aptius esset fortasse πρτοπῆραι, ut iungeretur cum μορτίω. sed & πρτοπῆραι ferri potest, ut sit adverbialiter positum.

P. 266. V. Ακελῆς.] Malim σφραγῆ ἰύgere cum μύσσει, eo sensu quo pag. præcedente dixit Archias οἰοῖ μοις πρτοπῆραι γέλυος.

V. Εκκρ.] Scholiastes legit φίλοις προφίλας.

V. Ακρῆ.] Scholiastæ assentior reponenti ἀκρῆ: sed in eo dissentio quòd πέπται legit.

P. 267. V. Γαιδός.] Aut ἐπ' ἠϊόου χαιρε μέγα πῆδον, aut ἀπ' ἠϊόου χιρὸς ἄπο πῆδον legendum puro. Sed & quædesit nominatiuus verbi κατῶα ἡ, mallet κατῶα ἡ legere, quam extrinsecus μόρος aut θάνατος cum κατῶα ἡ subaudire.

P. 268. V. Αἰέν.] Repono γῆνέουσα. Sic pag. 164, γῆνέουσα ἄπ.

P. 272. V. Αρπ ἑρ.] Non puto mendosum esse hunc versum, sed ἔο per ἀνίχον pro vna syllaba esse habendum. Quod autem ad sensum attinet, nō dubito quin ἑρ extrinsecus subaudiri debeat, ut sit ἑρ πῆσ.

V. Εἰ δ'.] Longè aptius esset (meo iudicio) γῆσῶν, separando hæc à sequentibus, hoc sensu, Quòd si probus es, & probis ortus.

V. Ηπος ἰώ.] Legitur & ἄρβυρος ἰώ, sed magis est recepta illa lectio.

P. 273. V. Γῆ.] Malo ἦ γῆ δέξασθ' ἰπῶτη γῆ ἢ μακισθῶν γῆ δέξασθ'. At schol. ἦ γῆ

legit, & exponit qua, quo loco. quum ta-
men ῥ' obiter huic interpretationi. Le-
gendo enim ῥ' ῥ' nominatiuus verbi
δέξασθαι est Εὐεπίδης.

P. 275. V. Καμμορ.] Scholiaſtes ὀρ-
δῶου legit.

V. Τύμβος] Legitur etiam μεζάλων
χάρι.

P. 277. V. Ακρητῶν] Pro σαλίχρον pu-
tarunt quidam reponendū κολίχρον. At
scholiaſtes κέκταφ interpretatus Vnguē-
tum quod nectar redoleat, ibidem ἀπὸ
σαλίχρον, A lecytho, vase vnguentario,
interpretatur.

V. Ακμῶ] Quidam pro οὐλυρόν repon-
endum putarunt ἰμυρόντι.

P. 278. V. Γολῶ] Quid ſi Ἀνάκρεον
trifyllabum facientes, πολλὰ βυφήσας le-
geremus? Nō malè etiā fortaſſe α priori
verſui, β poſteriori præfixiſſem: quibus
notis alibi ad offendendam ἐρώτη-
σιν & ἀπόκλεισιν ſum vſus. Non video e-
nim quis alius eſſe ſenſus poſſit, quā
ut Anacreon reſpondens è tumulto, di-
cat, Καὶ σὺ δέ, &c.

P. 281. V. Οὐ ῥ'] Quæ ſunt inter ὀνέ-
πωσας & Οὐδὲ μὲν, oblitus ſum notis pa-
rentheſis includere: ut ὀνέπω repetatur
poſt κρόνον.

P. 285. V. Αέπας] Pro ἀέπας malè
legitur in cæteris edit. ἀσπέρως.

P. 288. V. Η χῆταμ.] Sunt qui ῥ' ve-
lint hic idè eſſe quod ῥα. quos ſequen-
do, ponēda eſſet poſt κόνην interrogatio
nis nota. At ſi pro ὄντως ſumatur, ponē-
da poſt κόνην fuerit πλεία πηχῆ.

V. Γάτα] Apud Diogenem ὄν κώλωπι.
ſed malo κώλωπις, quod & in epigram-
mate huic ſimili habes pag. ſeq.

P. 289. a. V. Δαας.] Non ποτ' ἐαυτῶ,
ſed ποτ' αὐτῶ ſcriptum eſt apud Diog.

V. Οαον] Scholiaſtes μῆνυσε exponit
Excogitauit: ſed quid ſi ἦνυσε legeretur?

P. 291. a. T. ὀδ. πολ.] Apud Diogenē
τῶ πολυφρονησῶ, dorica terminatione, &
ῥεα. At vet. cod. ὀρεα.

V. Η ῥ' ἔτ.] Apud Diogenem εἰ ῥ' ἄγε
σὺ μοι Βούδ' ὄνυσε.

P. 292. a. V. Ἐπῆ] Poſt ἔπῆν habe-
tur eadem interpunctio apud Diogenē
quæ hic: at ego ea nihil opus eſſe cre-
diderim, & eſſe ἔπῆν ὀδὲ pro ὀδὲ ἔπῆν.

V. Τῶ ῥ' ὄλ.] Apud Diogenem, ἐς
εἰκίον ἦραγε. & in vet. cod. ἐς οἰκίον ἦραγε.

V. Οὔτω] Apud eundem, Οὔτω καὶ σὺ
Δίω. quæ lectio mihi magis probatur.

V. Κληνοῖς] Non κληνοῖς ſed κληνῆς
habet idem.

V. Ες σκῶτ.] Pro μοῆσαις legitur apud
eundem πλατῆσαις, eodem ſenſu.

V. Δάκρυα] Ita omnino legitur apud
Diogenē hic verſus, niſi quod ἰλιάδισσι
pro ἰλιάδεσσιν errore typographico poſi-
tum eſt. State tamen ſic nō poſſe niſi
μὲν vi aſpirationis ſequentis produci
dicamus.

V. Σόν] Melius ſtat verſus cum ea le-
ctione quam habet Diogenes, καλῶν
ὄπτινιων ἔργων.

V. Οὐκ] Rectius ὑπὲρ λέγει.

P. 293. a. V. Ως ῥα] Recti⁹ & poſt ῥα
νῶν & poſt Ηερεκλείδῃ in ſine verſus, præ-
cedentis tolletur interpunctio, ut appa-
reat ἀπασι iungi cum ἀνθρώποισι. etſi du-
riſcula eſt hæc traiectione.

V. Πύρ] Pro ἔκπετες ἀθῆνῶν in vet.
cod. Diogenem legitur ἔξέπετες θῆνατος,
quod per appoſitionem dictum fuerit.

P. 294. a. V. Σάμα] Apud eundem le-
gitur ἀρδένσασα & ἔδαπα.

V. Εσβέπει] Apud eundem ῥ' ἐν βλε-
φάροις pro ὄκ βλεφαρόν.

V. Ηερεκλ.] Pro ἡ με ὄ ſcriptum eſt
apud Diogenem ἡ με ὄτ, poſito videlicet
Ionicè ὄτ pro οὐτ. ſed nihil cauſæ
eſt cur noſtram lectionem reiiciamus.

V. Αρπακτῆς] Apud eundem ῥ' ἀρ-
πακτῆρ.

V. Κπῆνας] Habent quidem ἤκῶσαι, ut
hic, vulgata Diogenis editiones, ſed
vet. cod. ἐκλῶσαι, quibus aſſentior.

V. Εἰς κεατ.] Sunt qui non εἰς κεατῆ-
τα, ſed κεατῆτα hos verſus eſſe ſcribāt.

P. 289. b. V. Π Α Α Τ.] Quū hoc e-
pigramma nō ſit εἰς Πλάτωντα, ſed Πλά-
τωνος, non ſatis conuenit huic titulo εἰς
φιλοσόφους.

V. Ωπῆ] Legitur apud Diogenem, ὅ
πάντω παῖ τις ὀπῆροφεται.

P. 301. V. Τῶ ῥ'] Reponendum pu-
to τῶ ῥ' ἄρα.

V. Επῆ] Suſpectus eſt mihi articulus
πῶ.

V. Αἰκ' αὐγῶν] Non ſolum αὐδαῶν repon-
no, ſed & πεπῆτα, ut in ſine præced. epi-
grammatis πορῆτα, & ſuprà πο' ῥχευ. ubi
ſchol. malè reponit πορῆτα.

P. 303. V. Μόχε] Malit fortaſſe ali-
quis π' μου.

P. 306. V. Τέχρα] Latere videtur a-
liquod mendum (ub ἔξέπῆνισσι, propter
quod non ſtet verſus.

P. 307. V. Αχῆος] Scholiaſtes legit
μῶ ῥ' ἀκλείας, & interpretatur, Cū hac
ſuperbia tua. Certè quū ἀκλείας men-
doſum ſit, minimè dubito: ſed an hæc
caſtigatio è proximo petita, ſit genui-
na, id verò dubium mihi eſt. aliquid e-
nim aliud poſtulare ſentētia huius lo-
ci videtur.

P. 311. V. Οἶμα] Sunt qui ἀλλαν
ſcribendum cenſeant, & pro acci-
pant, quòd taurū per omnia referat.

P. 313. V. Νόσφ.] Malim πὸν χῆρῶν.

P. 317. V. Οὐ σῆ] Recti⁹, ut opinor,
π' πῶ ῥ' à ſequentibus ſeparabitur, poſita
poſt πῶ ῥ' interrogationis nota, nō poſſe
ἀδύσσω, hoc modo, ἀτὰρ π' πῶ ῥ' ἀλλ' π
ἀδύσσω.

V. Αἰεί] Vel ἡ πε.

P. 320. V. Καί] Priori loco legen-
dum puo π' ὄδ.

P. 321. V. Ανητ.] In quibusdā edit.
legitur ἀδο δῆν, ſed aptius eſt ſenſui fu-
turum, cui etiam potius quā præſen-
ti actiua ſignificatio dari ſolet.

P. 321. V. Χόλλκ.] Epigramma iſtud
hinc in ſuū locum tranſtulit: quod & in
aliis multis factum fuit, ſed & in qui-
buſdam præterea faciendum erit.

P. 323. V. Εξέω] In vulg. edit. legi-
tur Εξέω ὄϊαν ῥῆνε.

P. 324. V. Πρό.] Hòc epigramma
in cæteris edit. non hic (ubi ſuus eſt ei
locus) ſed infrà collocatū habetur, poſt
epigramma Leonidis Tarantini iambi-
cis verſibus ſcriptum, quod habes pag.
326 & 327.

V. Πεξέσιτ.] In Ald. edit. & quibus-
dā aliis poſt Πεξέσιτῆς habetur πλεία
πηχῆ. qua poſita non video quis eſſe
poſſit huius epigrāmatis ſenſus: at ſub-
lata illa mihi videtur eſſe maniſeſtiſ-
ſimus. Antea quidem (inquit) ille paſtor
in Idæis mōtibus illā cōſpexit cui pri-
mæ pulchritudinis delatæ ſunt partes:
at Praxiteles eandem Cnoidis conſpi-
cūa propoſuit, Paridis teſtimonio ſuū
artiſticiuſque comprobans.

V. Καὶ λῆξ.] In quibusdam editioni-
bus pro φριχα legitur πάρι: quæ lectio
videtur è ſcholio margini adſcripto in
contextum irrepreſſiſſe, detracto ῥ, ut ver-
ſum poſſet ingredi.

P. 325. V. Ες π] Miror quam aliam
lectionē & quē ſenſum ſequutus ſcho-
liaſtes ſcripſerit, μὴ θραπυδ ῥῆν, δέδοικα
ſubaudi. Poſſe μὴ autē reliqui hypodia-

ſtolen licet curioſius poſitam, ne μὴ cū
θραπυδ iungeretur.

P. 327. V. Εἰς ὄζαλ.] De epigrāmā-
te hinc in alium locum tranſlato lege
annot. quæ proximam præcedit.

V. Καὶ μερ.] Quid eſſet ἐγρηγε μὲν, &
quis ex hac lectione elici poſſet ſenſus,
quum diu ſed fruſtra quaſiuiſſem, tan-
dem vnus literæ mutatione mihi vi-
ſus ſum ad veram ſcripturam perueniſ-
ſe, reponēdo ἐγρηγε μὲν, ἀ γαίρω, id eſt
de coro. Quem ſenſum, ut aperiſſimum
& apertiffimum, in hac mea interpre-
tatione ſequutus ſum.

Et genus humanum decoramus, Pallas oliuā,
Aſt ego dulci uua uinifera lactice.

P. 329. V. Τήχανον] Legitur etiā ῥ-
μάζον.

P. 331. V. Χεσι] Legendū με ληθῆσας
ut habes hic, non μεληθῆσας. Sic pag. 4: t
ληθῆσας.

V. Φραύη] Pro ἦκτω habet Athenæus
βαλλῶ, deinde Οὐκ ἔτ' Οἰτῶνται, pro Οὐκ
ἔπ' πῶ ῥ' ὄν.

V. Θεσπ.] Legitur etiam ἐν κυθῆρεῖ-
ναις, ſub audito fortaſſe datiuo ἰρῶ.

P. 333. V. Πτωλ.] Malim λαμπάδα
ῥ' Ἀρτίμωδες.

P. 334. V. Βόρβ.] Lege Καναχῶ, ſu-
perpoſita nota nominis proprii viri.

P. 335. V. Ρησ.] Etſi pro μεθυδριάσι
non dubitabam reponendum eſſe μὴ
ὄδριάσι, mea tamen vnus coniectu-
ra fretus nihil mutare auſus fui: po-
ſtea verò meam illam coniecturā ver-
ſu illo confirmari animaduerti, ὄδριά-
δες νύμφαι, νύμφαι ἀμαδρυδάδες.

P. 339. V. Κιτῆσθ.] Legitur & Νικῆ-
σθῆς, ſed perperam.

P. 343. V. Αἰχρόν] Poſſunt etiam ci-
tra interrogationem hæc legi.

P. 345. V. Ως] Crediderim pro ὀπ
reponēdum eſſe ὀπ, ut ſit, τῶ τῶν κλέος
εἰμι ὀπ, π δυνάται, &c. pro ἄ δυνάτ. Sic ſax-
pe apud veteres etiam ſcriptores nomē
ſingularis numeri redditur plurali, &
quidem in huiusmodi loquendi gene-
re, vel maximè.

P. 347. V. Τῶ ῥ'] Huic verſui de-
buit præſigi literula β, nō penultimo.
Eſt enim reſponſio ad proximi verſus
interrogationem, perinde acſi dictum
eſſet, Οπὶ πὸν ἄπαξ.

V. Τῶ ῥ'] Dele literulam huic verſui
præfixam. ab eodē enim hoc diſtichō
pronuntiatur à quo & præcedens.

P. 354. V. Εν λυκ.] Sunt qui reponant λυκίω.

P. 359. V. αφύλ.] Legendum puto πάω τω σκόον.

P. 361. V. Πολλ.] Repone δὲ ἐμέ γιν, licet repugnabitur cæteris editionibus.

V. Εν τῷ δὲ] Inferenda est aliqua particula ad implendum versum: ego γὰρ post ἐν τῷ δὲ commodè inferi posse censeo.

P. 369. V. Εν τῷ] Rectius legetur ὃ ἀπαρξεί.

P. 373. V. Τι μὲν] Apud scholiastè legitur κωρῶν, puerorum, sed eum aliter scripsisse existimo.

V. Τῶν] Malim Ξεινοκλήης legere.

P. 376. V. Συγγῆ] Possunt hæc legi etiam circa interrogationem post σιγγῆς & post οὐ λαλέεις.

P. 378. V. Παίγνια] Pro ἐπερόπρωτος libenter reposerim ἐπερόπρωτος.

P. 381. V. Τὸ αὐτὸ] Imò (si Diogeni Laertio credimus) eius ciues hoc epigrammate sepulchrum illius ornarunt.

V. Μοῦσος] Apud Suidam, Μῦσος ἐπί.

P. 382. V. Εἴη] Post hanc versum habet Ald. edit. distichò, Μὴ γέ μιν βαυοῖσι &c. quod temere hic alieno loco positum est, quum iam suprà, & quidè suo loco, habeatur, p. 355.

P. 383. V. Στείλασ] In cæteris edit. malè post ἀλγῆ ἢ ἐκείνου collocata est πλεία σιγγῆ, & positus titulus εἰς ἄριστόν τῶν qui orationem interrumpit quod vitia rem, hunc titulum alteri coniūxi, & ante ἀλγῆ ἢ ἐκείνου spatium albū (vt loquimur) reliqui, vt hæc à præcedentibus separata esse ostenderem.

P. 384. V. Εν τῷ] Talè interruptio nem post hunc quoq; versum & post eum qui ab hoc est quintus, habent cæteræ editiones. sed & alibi, vt poterit lector ex illarum cum hac nostra collatione cognoscere.

P. 385. V. Αἰσβ.] Vide num δῦμιον reponi debeat.

P. 398. V. Επερσι] Pro μιν libenter reposerim μιν, hoc sensu, ἔπειτα μιν τῶν ἐστεινόμεν ἡρώτων ἐν ἀλάματι, οὐχ ὃ ἐν χαλκῷ, ὡς ἄλλοις εἰκελον. i. ομοίως ὡς ἄλλοις. quasi hic ex eadè ex qua alii & nō pretiosiore materia statuat accipiens, in ordinem cogi videatur. At scholiastæ emendationem non intelligo.

P. 406. V. Αλλ] Interpuxi post ἀνδρας, licet dissentientibus cæteris editionibus: vt sit, ἐπὶ κενεῶν ἐνίκας ἀνδρας.

ἢ ἑήσας, ἐνίκας ὡς ἡλικίας* γμεράσας δὲ, ὡς ἦ εἰς.

P. 409. V. Κωνσ.] In Ald. edit. post Κωνσταντῖνος ὡς habetur interrogationis nota.

P. 411. V. ΕΙΣ] Cæteræ editiones falso præfixum habent titulum ΕΙΣ ΑΓΓΑΛΜΑ, &c. tāquam generalem, quum primū duntaxat epigramma ad eum pertineat.

P. 414. V. Δάμοσιν] Legitur etiam Σελασποτόρις.

V. Δάμοσιν] Pro παρ' ἀκταῖης reponendum puto παρεκταῖης. cuiusmodi aliquot menda in hoc opere obseruavi: ex quibus est 'π' ἠελίον pro 'π' ἠελίον, in hoc ipso libro, titulo δὲ τῷ κωνσταντῶν.

P. 418. V. Θῆκε] Ante ποσπύρης interpungendū est, quā hæc verba ποσπύρης λείψανον ἡλικίης pro appositione (quā vocant) ponantur. Ideo etiā post κώλυαι collocāda tantū fuit hypodiasiole: perinde ac si ita dictū esset, γυνὸν μόλις ὄρωσιν &c. θῆκε σοι αὐτῶν, λείψανον, &c. Cæterum ad accendendū iuuenum studiū, meā epigrammatis huius interpretationem, & postremi insuper distichi alias quinquaginta varias interpretationes (verbis quidè certè diuersas, sed sensu eadem) placuit adscribere.

Vir tuus Anchises, corrupte cinis amore Ida tibi prope sepe petita gradu,

Nigrum hunc inuentum vix circa tempora crinem Annorum tibi dat reliquias iuuenum.

At dea (nanque potes) primam mihi reddidit pubem, Vel cani placeant vt placere nigri.

Aut sic vltimū hoc distichò interpretare, At dea (nanque potes) florem reuocato priorum, Vel da, cen iuuenem, posse placere senem.

Potes & ita reddere, Tu, dea (nanque potes) rursus iuuenescere donat Vel placeam netulus con placui iuuenis.

Hoc quoque modo sensus exprimitur, At dea (nanque potes) florem vel reddide iuueni, & quæ iuuenta fuit, esto senectū loco.

Vel his verbis, At dea vel mihi per ætatis redde prioris, Vel, tibi gratiam vt per, grata fac vt sit hyems.

Aut ita, At dea vel nigrum canis reuocato colorem, Gratiā vel canis sit velut ante nigris.

In eundem sensum, Sed mihi vel vitæ cursus retrogradus esto, Currat quo caput vel tibi gratia pede.

Aliter, At dea præteritum, fac presens nunc sit vt æuus, Vel par sit presens nunc tibi præterito.

Vel hoc pacto, Sed diua ætati me nunc reddidit vt priori, Posterior ne hand sit grata priore minus.

Vel sic, At dea, qualis eram, facito sim nunc quoque tibi: Aut tibi, qualis sum, nunc quoque fac placeam.

Vel in hunc modum, Sed mihi præterita est si non reuocabilis ætas, In me præteritis fac reuocetur amor.

Vel his verbis, At quauis anni nostrum minuire decorem, Ne tuus in me ideo diminuat amor.

Aliis verbis, At nostram quondam comitans amor ille iuuetam, Hanc si non reddas, sit comes vt senio.

Aliis verbis, Corporis at quauis nostri decus (ecce) senecat, Ne tuus in me istidem diua senecat amor.

Vel hoc modo, At tu nunc oculos ad formam verte priorem, Aut ne oculus hæc sit grata priore minus.

In eundem sensum, Sed vel tu ætatem te finge videre priorem, Diua, priori istam finge vel esse parem.

Vel ita, Verum cen nigros senium mutauit in albos, Mutetur ne odio pristinus ille sapor.

Vel sic, Sed si damna meos patens sentire capillos, Esse vt contemptos ne patiatur tibi.

Vel ita, At dea, si non vis mihi reddere dona iuueni, Incipe amicitia reddere dona tuæ.

Vel hoc modo, At dea, si nostre sit terminus iste iuueni, Ne sit amicitia terminus iste tuæ.

Vel sic, At dea, si prædam me nunc finis esse senectæ, Præda tuus senis fac dea ne sit amor.

Aut ita reddere, Sed mihi si patens crines sacrescere canos, Sim canus, canum dummodo Cypri amet.

Vel sic, Verum aut eripias satis me diua senectæ, Aut mihi ne tuus hic eripiat amor.

Vel sic, At senium vires inuidit si mihi firmat, Inuidetas firmam ne mihi diua fidem.

Aut ita interpretare, At communem in me legem seruante senectæ, Fac tibi seruetur lex vt amicitia.

Potes & ita vertere, Sed fac Parca meos rigidi ne computet annos, Aut amor ille tuus computet hofce cano.

Vel sic, At mihi si senium crines mutauit, amorem Tu dea mutari ne patiatur tuum.

Vel hoc pacto, Verum si canis caput hoc læset capilli, Illæsa at læso sit tua Cypri fides.

Vel ita, Cetera sed patiar rapiat mihi tempus, amorem Dum pariter rapiat non mihi diua tuum.

Potes & his verbis exprimi, Sed quod us in me permisit habere senectam, Hoc in amorem tu ne sine ferre tuum.

Vel his verbis, Sed mihi si non vis mutata intra notare, At nec amicitia in mihi intra noceat.

Vel his verbis, Sed quauis forma senium detraxit honorem, Diua mihi maneat firmus amoris honor.

Sensum & hæc verba expriment, Quod si forma fugit, nec vis reuocare fugacem, At inuē tuā tu ne fugitiuū amor.

Vel sic verte, Sed speculum vt nequeat notos agnoscere vultus, Huius amor agnoscat nunc quoque diua tuus.

Vel sic, In vetuli amplexus si tu tamen ire recusas, Inuētu iuuenis fac me ineam senio.

Aut ita interpretare, Sed si diua tuo vetulum hand dignaris amore, Forma mihi fac eo digna redire queat.

Vel ad hunc modum, At dea, quæ iuueni mihi conciliata fuisti, Nunc quoque cen iuuenem conciliare mihi.

Vel sic, Gratia sed nequeat si canis conciliari, At maneat quæ iam est conciliata nigris.

Aliter, Sed si non reddas quam posses diua iuuentam, Saltem oculus iuuenem me tuus esse putet.

Vel ita, Sed quauis solitum non seruet forma tenorem, Sit tenor ille tuæ firmus amicitia.

Vel sic, Sed mea (ni prohibes) inconstans sit tamen ætas, Dum ne amor inconstans sit mihi diua tuus.

Alia interpretatio, At tu vel cursum properantis siste senectæ, Illius cursum vel tuus æquet amor.

Alia interprt. Integra sed nostra si non est gratia forma, Integer at sit amor non minus ille tuus.

Potes & sic reddi, Sed labem asperge nostris sine diua capillis, Dum maneat tuus hic illabefactus amor.

Vel sic, Sed facile patiar quæ damna dabuntur ab annis, Dum tuus annorum damna rependat amor.

Vel hoc modo, Verum quo magis sunt mihi fata maligna senectæ, Hoc magis esto tuus Cypri benignus amor.

Non malè verteteris & ita, At mihi si nequeat flos, diua, manere iuueni, Io me qualis eras flore manente, mane.

Vel sic, At mihi dissimilem nunc me reddente senectæ, Ipsa tamen similis sis in amore tibi.

Vel ita, Sed iuuenile decus non agnoscat, amorem Erga me agnoscam dummodo Cypri tuum.

Vel sic, Sed nigri pereant, cani subeant que capilli, Dummodo diua tuus sit mihi saluus amor.

Quid si & ita veritas? Verum aut aude tuo nunc o dea calcas amori, Anchisæ aut annis inuice fraena tui.

V. Τὸν δὲ γ.] Pro κομίσου (quod versus non admitrit) vide num scribendū sit ὀκκομίσου.

P. 429. V. Αλλ] An Αχρεσπίνη.

P. 430. V. Τεργ.] Sunt qui reponant τεργήλοφόνος.

P. 434. V. Δέρμα] Vocè Τελέστα, quæ in Aldina editione desideratur, Suidas quoque habet.

P. 436. V. Κωρ.] Suidas hunc versum citans habet ἐχέμα, vt hic scriptū est: adeo vt de hac lectiōne dubitandū non sit.

P. 440. V. Ερη.] Pro πεινέω reperitur etiam scriptum βυξινέω, sed perperam, vt opinor.

P. 441. V. Δάφης] Repone ωει pro ω, vt legitur apud Suidam quoque. Idem ευελιταῖς habet.

V. Χρῆσις] Apud eundē Suidā pro παίδε scriptū est παίδε, sed siue παίδε siue παίδε legas, non video quā ratio iniri possit interpretandi huius loci, nisi ex χρῆσις (quod & apud eum scriptum est) faciamus χείρας, & ἀεργηλαί mutato accentu reponamus. ut sit, κερύβαν παίδε βαρυνοιδίαν χείρας ἀεργηλαί, i. quae haec ignauas manus grauat & quasi indignatur. Pro, Quae fert grauius se gestari hisce ignauis & praefenio languidis manibus.

P. 444. V. Τίς] Suspicio suppositium esse θηπών.

P. 448. V. Η γδ] Rectius fortasse post βάλλει poneretur interrogationis nota.

V. Νη πν] Pro ἕλω quaedam editiones habent μέλω: sed nostram lectionem confirmat hic qui habetur infra locus, -- ἐπεὶ σὸ μῦθον ἀκούειν Ἡθλον ἢ κητάρης κρούματα δηλιάδος. Hic aperte ἕλω pro malo ponitur, ut apud Homerum βούλωμαι. Sed & in alio huius libri loco ἀρῶμαι ἀσβεῖν ἢ ἀποθνήσκω eodē planē modo dictum est.

P. 449. V. Κα π] Προσηκᾶτις (inquit scholiastes) mansuetē. Alii πρὸς ἡκᾶκην, Quia & suppressa voce loquor. Ego verō προσηκᾶτις corruptum esse & aliter emendari debere existimo.

P. 450. V. Τὸν] Vel ἀπαυδίσαντα πόθους.

P. 451. V. Πρὸς] In cat. edit. legitur vel ἀθρεπὸν, vel ἀθρεπὸν. sed nō dubium est quin ἀθρεπὸν author epigramatis scripserit, quo exprimeret quod praecedente epigramate dixerat ἀθραμῶν.

P. 452. V. Γλυπῆ] Legitur & βελδομήλει θαλάμῳ. Sed & sensus & Suidas alteram lectionem confirmant.

P. 453. V. Ἀλλᾶ] Rectius φρενέης, ut χαλάσσης.

P. 457. V. Ἰεράμῳ] Ἰεράμῳ.

P. 458. V. Τῶν] Pro αἰδοῖ scriben-

dum videtur αἰδοῖ.

V. Αμ] Quidam putant reponendū κείδεται pro φείδεται: sed videtur satis cōmodus ex φείδῃ elici sensus.

P. 459. V. Θελγ.] Pro βελόμοις repositum libentius ἰμολόμοις quāμ βαλλόμοις, cum scholiaste. Sed tum fuerit ἀψοπ scribendum.

P. 460. V. Τὸ σῶμα] Pro βάλλεις crederim scribendum βάλεις. Scholiastes tamen retinet βάλλεις, & exponit Nos saucias, subaudiens etiam κατὰ.

P. 468. V. Εξήκ.] Legendum videtur λυκάεσσαι, imō nō debui fortasse de hac castigatione dubitare.

P. 470. V. Γλωπ.] Quaedam edit. κλωπῆ, quādā κλωπῆ habent μέθοσε, pro κλωπῆ.

V. Οἶδε] Vel, καὶ πῆ ἔρωμαι Ὀρφεος;

V. Η φίλ.] Legitur etiam χαλεπὸς pro χροπὸς.

P. 474. V. Σω] Non dubium est quin φίλη legēdū sit, subaud. aduerbio ἀ. ca. tera tamen edit. habent φίλα.

V. Αὔπ] Totum hunc locum ita potius legēdum censuerim, καὶ εἴ ποτε κωμῶδες ἐπὶ πολῶν. Ἡρυσία. πῆ πλεον; πῆ πῶθον ἢ δάκρυον.

P. 475. V. Ω π.] Ἰσολογομῶ.

P. 478. V. Μειχῆ] Quaedam edit. hic interrogationis notā apposita habent.

V. Εἶθ.] Ἰσομῶσαι pro αὐγᾶς.

P. 481. V. Ὀρκος] Legitur etiam μὲ βαιεῖν, sed rectius δάκρυον.

P. 482. V. Αμ] Pro ὀπρῶν, siue ὀπρῶν (ut quādā habent edit.) reponit scholiastes ἢ ὀπρῶν Κριόσω. subaudiens πῶν, & intelligens Sardis, quae Cressi regia vocatur ab Horatio. Ego εἶπω.

P. 484. V. Οὐ δῶ.] Scribendum φίλοι, ut sit versus.

P. 486. V. Τῶ] Platonis est hoc epigramma, si Diogeni Laertio in eius vita credimus.

utens, adeo lituris non peperci, ut vix decima pars eorum quae in opus hoc annotaram, eas effugerit. Quod te celare, lector, nolui, ne aut nimiam harū annotationum breuitatem pariter & ieiunitatem aut nimiam harum literarum miraretis exiguitatem. Quum enim integrā illā annotationes multorum locorum explicationem haberent quos doctissimus aliqui scholiastes Brodaus praetermiserat, aut in quibus explicandis mihi non satisfecerat, his earum reliquias ea potissimum quae ad varias lectiones pertinet (quae etiā praecipue expectatum iri à me existimaui) persequutus sum. Quod igitur nunc vnum quoe, iuuenes moneo ut attentè opus hoc legant. siquidem sub epigrammatibus quae frigere alioqui videntur, festiuos iocos, si illa introspiciantur diligentèr; excutiantur, delitescere dico. Exemplo vno contentus ero. en pag. 164. καὶ αἰεὶ τοῖς παροῦσι λέγει. nemo est qui prima fronte non exponat simpliciter, παροῦσι τοῖς παροῦσι λέγει. (qui enim dicit κλάσσει, id est flete, is ut fleamus imperat siue hortatur.) sed quid argutum, quid acumine Lucillii dignū habebit hoc epigramma? Imo verò ne Pallada quidem dignum censerit merito poterit. Verūm hoc introspecte: inuenies in recessu coniunctam illis verbis esse festiuam allusionem ad illud ἀπὸ πικρῶν loquendi genus, κλάσσει σὶ λέγει, quod & σίμωζεν σὶ λέγει dicitur, quasi hic bonus vir aliter specimen artis suae edere non potuerit, quā viatoribus immerentibus & sibi incognitis imprecando atque minitendo.

Nunc de hac editione pauca. Multos ea locos, sed nullos tamē (nisi vbi apertissimus erat error) ex coniectura emendatos habet. Ex falsis interpunctionibus ortos errores excipio, in quos ius mihi esse existimaui. Quum autē in ceteris editionibus praefixus vnicique libro numerus titulorū (qui κειράλα hic vocatur) alicubi numero qui in ipso libro est, non respondeat: quum multa epigrammata sub eodem titulo de iisdem rebus & personis in eundem sensum scripta diuisa sint: quum libro tertio, sub titulo in celebrium poetarum, Orpheus, Musaeus, alique multi celeberrimi & vetustissimi poetae positi sint: quū alicubi ad particularem titulum epigrammata diuisa tanquam ad generalē referantur: quum ibi carmina multa quae separari debent, coniuncta sint, contra quae coniungi vnōque tenore continuari debent, interrupta sint: quū interdū positū sit nomen πῆ ὀπρῶν ἀφαντος pro eius nomine ὀπρῶν ἀφαντος, & vice versa: quum ἀδελφὸν ἄλλοι quae sint: quae his ego alisque multis vitiis remedia adhibuerim, ex huius editionis cum aliis collatione quā ex meis verbis intelligi malo.

At titulis qui ordine alphabetico collocati non erant, sedem suā mutare, aut epigrammata ex titulo vno in alium cui magis conuenire videbantur, transferre, nequaquam ausus fui. Sed & nomina eorundē ὀπρῶν ἀφαντος ut variè scripta inueni, ita etiam variè scripta reliqui, dum quid certius de illis cōperissem. Sed nec in illis nominibus quae modò cum adiunctione, modò sine illa scripta sunt, quicquā immutavi. Sunt & alia fortasse (imò verò quin sint non dubito) à me hac in editione praefita: sed re quā verbis maiora esse mea volo.

Venio igitur ad epigrammata quae addidi. Veterū heroū epitaphia epigrammata, quibus primum locum dedi, me olim Florētiae ex veteri quodam Mediceae bibliothecae codice descripsisse, antea indicaui: è quibus quae transfuisse Aufonium dixi, ea in posterioribus duntaxat eius poematum editionibus quaerenda esse moneo. Illa quoque παροῦσι pag. 535, ex veteri codice epigrammatum descripsi, quod Louanii habebat Iohannes Clemens Anglus. Cetera omnia quibus nomen scriptoris vnde sumpta sunt, non adscripsi, ex Herodoto, Pausania, Strabone, Sotione, Athenaeo, Stephano, Diogene Laertio, Suida, Eustathio descripta esse scito: illud quidem pag. 503, Ημετ. βουλαῖς, & quae sequuntur, pag. 504. 505. 506. 507. 508, ex Pausania, magna ex parte. Quod pag. 509 inchoat, ex eodem: quod ei proximū est, ex Stephano & scholiaste Aristophanis. Hoc, τοῦδε, &c. ex Strabone: istud, ὁμοῖς, &c. ex eodem illo Mediceae bibliothecae codice: cetera quae haec & sequens pagina habet, ex Athenaeo. Quae deinceps posuimus epigrammata, quibus suorum authorum adscribuntur nomina, ex Athenaeo cūcta

PRO annotationibus has annotatiunculas dare me coegerit non tēporis sed chartae (quod mirum videri possit) angustiae. In eas autē me redigebat Sophocles, qui quum eodē tēpore eiusdē formae charta excuderetur, plures ab eo paginas nec vi, nec clam, nec precariō obtinere potui. Tanti autē meas illas annotationes esse non putabam ut editioni alterius horum operū moram afferre deberent. Ego igitur ex duobus malis minus eligens, & in mea scripta meo iure

propemodum, aut ex Diogene Laertio, aut ex illis quos ibi nominauimus, huc trāslata fuerūt. Sed ex Diogene ea potissimum quæ in philosophos scripta sunt. Theocriti quidem certè epigrammata non aliunde quàm ex eius poematum calce acceptimus, sed ea quæ iā hoc volumine contineri memineraimus, omittentes. Synesii epigramma pag. 532 ex eius libello *ἑξ ἑδύρου* (qui inter cætera eius opera excusus non est) depromptum fuit. At eorum quæ habes pag. 533, primum ex Strabone, quintum & sextum ex Suida, septimum ex Ammonio, cætera ex Athenæo petita sunt. At quod inchoat pag. sequentē, à Stobæo refertur, & Apollodoro etiā excuso Romæ præfixum habetur. Quæ huic subiuncta sunt, vnde sint, ibi annotatum est. Illa autē *χειρῶδη* vnde habuerim, modò dixi. At eorum quæ pag. 537. 538. 539 leguntur, primum Euripidis scholiastes suppedi-tauit, cætera vsque ad *Σθένωται*, &c. Pausanias. Quæ sequuntur in philosophos, suppedi-tauit Diogenes Laertius, item illud εἰς *Ἀκρανα*, quod & apud alios inuenitur. Quæ autē illud excipiūt epigrammata, ex Pausania mutuat⁹ sū: quæ q̄ vnico versu aut vno tāiūm & alterius principio cōstēt, imperfecta iudicari nō debēt. Ipse enim Pausanias de epigrammate ad cuius versum additur *ἐλακτον*, scribit, *ἑπι-γραμματα δὲ ἐπ' αὐτοῖς ἐπιτὸν ἑξ ἀμύθων καὶ ὄνομα πρὸς ἑνὸς ἑπιτὸν ἑξ ἀμύθων πρὸς ἑπὶ κιν.* Quæ verba mendii etiā suspitione apud me liberat illud epigramma, scriptū suprà, pag. 508, *Ἐρμῆ πειρακίφαλι, καλὸν Τελεσφρόδου ἔργον, Παιτ' ὄρασαι.* Primum enim epigrammatum vsum vt magnā simplicitatē ita & libertatē in textēdis versibus habuisse, nihil; aliud fuisse initio *ἑπιγραμματα* quàm *ἑπιγραφή* (cūmq; nu-dam interdum, vt videre est in multis eorū quæ retuli in titulū *εἰς ἀσχηματα*) exempla nos varia docēt. Epigramma certè de Cyro soluta etiā oratione scriptū à Strabone affertur, & Pausanias hanc vnā vocem *ἀνάλιος* epigramma vocat. *ἑπι-γραμμά ὅτιν αὐτῆς ἀνάλιος*, inquit. id est *ἑπιγραφή ἔχῃ*, vel *ἑπιγραφή αὐτῆς*. Apud quem, vt & apud alios, obseruāda sunt & hæc, *φησὶ* vel *λέγῃ τὸ ἑπιγραμματα*, sequēte infinitiuo. Et breuius etiā Eliac. 2, *ἑπιγραμματα ἰδίῃ δὲ ὅτιν αὐτῆς Γήματα Δεινομόβους ἀ-ναθεῖναι*, pro *φησὶ* vel *δηλοῖ* τὸ ἐπ' αὐτῆς *ἑπιγραμματα*. vt breuitatis itidē studio *ἑπιγρα-φαι αὐτῆς* pro *φησὶ ἀνδριάνη* vel *τῆ εἰκόνι αὐτῆς*, & *αὐτῆς αὐτῶν* pro *τὴν ἀνδριάνη* vel *τῆ εἰκόνι αὐτῆς* dicebant. Iam verò quoniā epigrammata aut *εἰς τὸ τὸ ἀνδριάνη* βάζον, aut *εἰς πινάκιον*, aut *εἰς στήλιον* (& quidē *κυβοειδῆ*, vt ait scholiastes Sophoclis) inci-debantur siue insculpebātur, idē Pausanias alicubi ita etiā loquitur, *στήλιον αὐτῆς θε-σται λέγουν*, pro *στήλιον ἑπιγραμματα ἔχουν* ὁ λέγῃ. Atq; hic ferè fuit primus epigram-matū vsus: q̄ verò postea varius extiterit, ex libro nullo melius quàm ex hoc cog-nosci potest. Eius porro quā dixi in textēdo versu libertatis, exēplum esse potest illud Simonidis epigramma, p. 513, *Ἡμέγ' ἀθῆν.* &c. quod item proximè sequitur.

Sed neq; hoc prætereundū est, passim apud Pausaniā atq; alios scriptores Gra-cos *ἕξ ἑδύρου* vocari quod vocatū postea fuit *distichō*: & *ἕξ ἑδύρα*, vbi plura sunt. Quā tamē citatur Ion ἐν *ἑξ ἑδύροις*, intelligūtur elegiarum versus: quales ego n ultos addere potuissē, si alios q̄ epigrammaticos addere libuissē. Sed nō nullos potius (de quote admonere oblitus erā) q̄ tales nō essent, hinc summou: ē quorū numero fuerūt quidā ex idyllio Theocriti sumpti, *Εὐνοῖα μ' ἐρέλαδῆ*, &c. At illi ver-sus qui in cæteris edit. librū septimū proximè sequūtur, *Τίς πῆν*, &c. nō quod e-pigrammatici nō sint, sed quod *ἀδελφοί* falso dicantur, quum auctorem eorum esse cōstet Ianū Lascarin, reieci. Nā si noua veteribus miscēda p̄rauisiē, nō illa duo solūm sed & reliqua eius omnia edidissē. Verūm tātum abest vt illa huic operi ad denda censēā, vt potius alia multa ipsorū etiā veterū carmina ob eā quā attu-li rationē summoueri ex hoc opere cupiā. At cōtrā author editionis quæ Ve-netiis antè aliquot annos prodit, nō erubuit, pro magna epigrammatū accessione quā in titulo pollicitus erat, septē aut octo versiculos Anacreontis dare, qui præ-terquam q̄ nihil eū epigrammatis cōmune habent, etiā deprauatissimi sunt. Nec alia re quàm multis mēdorū millibus locupl. tata esse cōperitur illa editio, quā tamē superioribus longè castigatiōrē prædicare nihil eū puduit. Sed q̄ pudorē in perfriētæ frontis hominibus quærat Vale lectōr, & nostris laboribus faue.

Pagina 512. V. 27. pro *ἕξ αὐ* verbum ἕξ πῶδ ex coniectura. Sunt & quidam loci in epigr. ex A-thenæo & Laertio sumpti quos quia ex vet. cod. emendare non potuimus, coniectura lectorum relinquitur. Ex mendis uerò nostris unum & alterum in annot. correctimus: cætera quæ depre-hendimus, quia in parte duntaxat aliqua exemplarium habentur, & eiusmodi non sunt quæ in erracem impellere posse uideantur, non collegimus.

H-96215 36.759

СЕРГЕЯ ОНУ ИМ. И.И. МЕЧНИКОВА

Handwritten text in a cursive script, likely a library stamp or inventory record, located in the top left corner of the left page.

Handwritten initials or a signature in the top right corner of the right page.

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І.І. МЕЧНИКОВА

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І.І. МЕЧНИКОВА